

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_198601

UNIVERSAL
LIBRARY

ಶ್ರೀಮದ್ಭಯಾನಂದರ್ಷಿ ಜೀವನಚರಿತೆ

ಸುಧಾಕರ

First Edition

All Rights Reserved by the Author

ಶ್ರೀಮದ್ಭಯಾನಂದರ್ಷಿ ಜೀವನ ಚರಿತೆ.

“ ಸು ಧಾ ಕ ರ ”

ವೇದೋದ್ಧಾರಕ

ಮಹರ್ಷಿ ದಯಾನಂದ ಸರಸ್ವತೀ

ॐ

ದಿವಂಗತ ವೈಜ್ಯಮಾತೆ!

ನನ್ನ ನನ್ನ ಹೆತ್ತ-ಹೊತ್ತು, ಸಾಕಿ-ಸಲಹಿ, ತಿರುಹಿ-
ತಿರು, ಮಾನವನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ಲಿಂದು “ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ
ಕನ್ನಡಿಗ: ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ಭಾರತೀಯ; ನಾನೂ ಒಬ್ಬ
ವೇದ ಧರ್ಮಾನುಯಾಯಿ.” ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆನಾದರೆ
ಅದು ನಿನ್ನ ಪ್ರಸಾದ. ಇಂದೂ ನಿನ್ನ ಆ ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ಣವಾದ
ನಗೆಪೊಗ ನನಗೆ ನೆನಪಿದೆ: ಸದಾ ನೆನಪಿರುತ್ತದೆ. ಹೇ ಪರ
ಮಾದರಣೀಯ ಜನನಿ! ನಾನು ನಿನ್ನ ಆ ವವಿತ್ರ ಹಾಗೂ
ಮಧುರವಾದ ಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿ, ಕೃತಾಂಜಲಿಯಾಗಿ, ನತವಿರ
ನಾಗಿ, ಈ ಕಾವ್ಯಕುಸುಮವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ
ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಇದು ಪ್ರಿಯವಾಗಲಿ. ನೀನೆಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಇರು:
ನಿನ್ನಿಂದ ಇದು ಸ್ವೀಕೃತವಾಗಲಿ.

ನಿನ್ನ ನಚ್ಚಿನ ನಂದನ
ಸುಧಾಕರ.

ಒಂದು ಮಾತು

ನಾನು ಕಾನ್ಯಾಸ್ಮಿತ ಏಕಾದನಲ್ಲ: ಸಾಹಿತ್ಯರಂಗದಲ್ಲಿ ನಾನಿದು ವರೆಗೂ ಕಾಲಿಟ್ಟವನಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಒಂದುಗೂಡಿದ ಮತ್ತು ಒಡಕಿಲ್ಲದ ಕನ್ನಡನಾಡಿಗಾಗಿ, ಒಂದು ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡಯೇಬಡಬೇಕೆಂಬ ಹುಚ್ಚು ಹತ್ತಿತು. ಹಾಡಿಬಿಟ್ಟ. ಕಾಲವಲ್ಲವೆಂದರು; ಜೇರೆಯವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ, ತಿದ್ದಿಸಿ, ಹಾಡೆಂದರು. ಆದರೆ, ಯಾವಾಗ ಹೊರಟಿತೋ ಆಗಲೇ ಹಾಡ ಬೇಕು; ಹೇಗೆ ಹೊರಟಿತೋ ಹಾಗೆಯೇ ಹಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಪ್ರಬಲಿಸಿತು, ಹಾಡಿಬಿಟ್ಟ. ಹಾಡಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಹುಡುಕ ಬೇಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಆಚಾರ್ಯನ ಜೀವನವೇ ಹಾಡಿನ ವಿಷಯವಾಯಿತು. ಅವನ ಸಂದೇಶ ಕನ್ನಡನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹರಡಬೇಕೆಂಬ ಗುರಿಯೊಂದು ನನ ಗಿದ್ದೇ ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾದೀತೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯೂ ಇದೆ.

ಹಿಂದಿನವರಂತೆ, ನಾನೂ ಶಬ್ದ-ಪ್ರಯೋಗಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ಉಚ್ಚೈಂಪಲನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಮೈಸೂರು-ಧಾರವಾಡ-ಮಂಗಳೂರು ಎನ್ನದೆ ಎಲ್ಲಡೆಯ ಶೈಲಿಯನ್ನೂ ತನ್ನದೆಂದೇ ತಿಳಿದು, ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಅಭೀಷ್ಟವೆಂದೇ ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ.

ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಪ್ರಕಾಶಿಸಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡಜನರು ನನಗೆ ಧನಸಹಾಯವನ್ನಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೇಹಲಿಯ ಸಾರ್ವದೇಶಿಕ ಆರ್ಯಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಯವರ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಆರ್ಯಸಮಾಜದ ಶ್ರೀ|| ಧರ್ಮರಾಜ ಆರ್ಯವರ ಸಹಕಾರಹಸ್ತವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ - ಈ

ಕಾಪ್ಪ ಒಂದು ಕನಸೇ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಮೈಸೂರಿನ ಶ್ರೀ|| ಸಂಪತ್ಕುಮಾರ
ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರಾದ ಶ್ರೀ|| ನಾರಾಯಣರವರ ಆಸ್ಪತ್ರೆ
ಯೂ ಅದ್ಭುತವಾದುದು. ಆರೈದ್ಯೋಪದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ|| ಮಂಡ್ಯ
ರಾಯರೂ ನನಗೆ ಸರವಾಗಿ ಸಿಂತು ದುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ
ನನ್ನದೆಯ ಸಾಲಗಾರತನವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಮಾತು ಸಾಲದೆ, ಮುದ್ರಣ
ತರ ತಗ್ಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೂನು ಹೇಳಲಿ. ಎಷ್ಟೇ ಎಷ್ಟರಕೆಯಿಂದಿದ್ದರೂ ಅಷ್ಟೇನು
ತಪ್ಪುಗಳು ಆನೇಕ ಬೀದಿ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಲ್ಲದೆ - ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೇ
ಬಗೆಯ ಕುಂದುಗಳಿರಬಹುದು. ಏನೇ ಆಗಲಿ; ತಪ್ಪುಗಳೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ;
ಜಪ್ಪುಗಳೆಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡಜನರಿಗೆ. ಈ ಗ್ರಂಥವು ಕನ್ನಡಿಗ-ಕನ್ನಡಿತಿರು
ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೆ ವಾತ್ರವಾದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಫಲ ಸಿಕ್ಕಿದಂತೆಯೇ ಸರಿ.
ಕನ್ನಡದಮೃದ ಆಶೀರ್ವಾದವಿದ್ದಲ್ಲ. ಮುಂದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ
ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿವೆಂದು ನೌಭಾಗ್ಯ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಬಹುದು. ಮ
ಮಾತ್ರವು ಆ ನೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಬೇಗ ಕಲ್ಪಿಸಲಿ.

ಜಿಂಗಳೂರು.

೧೯೧೧-೧೨.

}

ಕನ್ನಡಜನರ ಸೇವಕ
ಸುಧಾಕರ.

ॐ

ಶ್ರೀಮದ್ಭಯಾನಂದರ್ಷಿ ಜೀವನ ಚರಿತೆ.

ಪೀಠಿಕಾ ಸಂಧಿ.

ಓನುಖಿಳ ಸುಖಧಾಮ ಕರುಣೋ
ದ್ವಾಮನಘನಿರ್ಣಾಮ ದೀನಾ
ರಾಮ ಪಿಜ್ಜಲಲಾಮ ಪುಷ್ಕಳಸಾಮನುತನಾಮ |
ಸೋಮಜನಹಿತ ಕಾಮದಿಂದಪಿ
ರಾಮವುಂ ತವನಾಮ ವಿಸರವ
ನಾಮನದೆ ಸಂಸ್ಕರಿಸೆ ಜಗತಿಯ ಹರಸು ಸಪ್ತಮ '೧' |

ಸುಗುಣಗಣಸಂಸಾರ ಪಶ್ಚದ
ಸೋಗಸಧನದಾಗಾರ ನೋಂದರ
ಬಗೆಗೆ ಏಕಾಧಾರ ದೈವೀಜಗದ ದಾತಾರ |
ವಿಗತಬಲತ್ರಾರ ಭಕುತರ
ಸೋಗದಸತ್ವದ ಸಾರ ಕವಿಜನ
ಬಗೆವ ಕೃತಿಶೃಂಗಾರ ಪಾಲಿಸು ಜಗವ ಪರಮಾತ್ಮ ||೨||

ನಾರಿಮಣಿ ಪುಟ್ಟಾಂಬೆ ಪರಮೋ
 ದಾರೆ ನನ್ನಯತಾಯಿ ಮತ್ತೀ
 ಧಾರುಣೀ ತಳದೊಳಗೆ ನನಗೀ ಜನ್ಮವಿತ್ತವನು |
 ಕಾರುಣಿಕನಾ ಕೃಷ್ಣ ಶರ್ಮನು
 ಧೀರಮತಿಯೀ ದೇವದೇವಿಯ
 ರೋರಗೆಯರಂ ಕಾಣೆನಾಂ ಸೌಹಾರ್ದಧರ್ಮದಲಿ ||೩||

ಗೌತಮರ್ಷಿಯಗೋತ್ರ ಮಧ್ವ
 ದ್ವೈತಮತ ಸಂಜಾತರಿವದಿರು
 ನಾತರಳನಹ ದಿನಗಳಲಿ ಮಜ್ಜನಕನೀಜಗವ |
 ತಾತೊರೆದು ನಿಜ ಜಾತರೈವರ
 ಮಾತೆಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಪೋದನಾಪರ
 ಮಾತುಮನನೇ ನಂಬಿ ನಮ್ಮನು ಪೊರೆದಳಾತಾಯಿ ||೪||

ಐದುಜನರಲಿ ಮೊದಲಿನಿರ್ವರಿ
 ಗಾದುದಾಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯ ಮೂರನೆ
 ಸೋದರಂ ಯತಿದೀಕ್ಷಿತಳೆದನು ನಾಲ್ಕನೆಯನೆನಿಸಿ |
 ಸಾದಯಾನಂದಂಗೆ ಸೇವಕ
 ನಾದೆ ತಮ್ಮನು ರಾಷ್ಟ್ರಪೂಜಕ
 ನಾದ ತಾಯ್ಯರನೊಡೆದ ಕೊಂಬೆಗಳೆಂಬ ಬೆಡಗಿಂದ ||೫||

ತಾಂ ಸುಶಿಕ್ಷಿತನೆಂಬ ವರವಿ
 ದ್ವಾಂಸ ತಾನೆಂದೆಂಬ ಹೆಮ್ಮೆಯ
 ನಾಂ ಸುಜನರಲಿ ತೋಡಿಕೊಳ್ಳೆನು ನೋಡೆ ವಾಸ್ತವದಿ |
 ನಾಂ ಸುವಿದ್ವಜ್ಜನರಪದರಜ
 ವೇಂಸಲುಗೆ ಶುಷ್ಕಾಭಿಮಾನದಿ
 ತಾಂ ಸವಿತನೊಳತಿರುಳನರಿಯನೆ ಜಡರೆಪಾಠಕರು ||೬||

ಮತ್ತೆ ಕಾನ್ಯವರಚಿಪ ಹಂಬಲಿ
 ದತ್ತಣದು ನನಗೆನಲು ಋಷಿವರ
 ಹೊತ್ತಿಸಿದ ನನ್ನೆದೆಯ ದೀಪವನೊಳಗೆ ನಂದಿಸದೆ |
 ಕತ್ತಲಲಿ ತಡವುತ್ತ ನಡೆಯುವ
 ಹತ್ತುಮಂದಿಗೆ ಬೆಳಕತೋರಿಸ
 ಲೆತ್ತಿಹಿಡಿಯುವ ಸಾಹಸವಿದೆಂದರಿವುದೋದುಗರು ||೭||

ಆ ದಯಾಕರನಾದ ಸನ್ನುತ
 ಪಾದ ಸತ್ಯವಿನೋದ ಧರ್ಮನಿ
 ನಾದ ಸಂಶೃತವೇದ ದೀನಾಮೋದನವಿವಾದ |
 ವಾದಿಭೀಕರವಾದ ಖಂಡಸ್ರ
 ಮಾದ ಶುಭಸಂವಾದ ವಿಭುಸಂ
 ಪಾದಕ ದಯಾನಂದನೊಬ್ಬನೆ ನನಗೆ ಗುರುವಾದ ||೮||

ಆಗುರುವು ನನಗಾತ್ಮದಾನವ
 ಬೇಗ ಕರುಣಿಸಿ ಕೃತಕಧೃಷ್ಟದ
 ಸೋಗ ಸಡಲಿಸಿ ಮನುಜನೆನಿಸುಪಕಾರಭಾರವನು |
 ಬಾಗುವಂತಿರಿಸಿದನು ತಲೆಯೊಳ
 ಗೀಗಲಿಳಿಸುವ ಬಗೆಯನೀಕೃತಿ
 ಕೈಗೆ ಕೊಂಡೆನು ಹತ್ತುಮಂದಿಗ ಹಂಚೆ ಬುತ್ತಿಯನು ||೯||

ದೇವಿ ಕನ್ನಡ ತಾಯಿಮಕ್ಕಳು
 ಭಾವುಕರು ಪರರುಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಯ
 ನಾವುದಾವುದನಾರಿಸೇರಿಸಿ ನಿನ್ನಸಿಂಗರಿಸಿ |
 ತಾವು ನಲಿದಪರೀದಿನಂಗಳ
 ಲಾವುದನು ಮಾನೆಸಗೆ ನಿನ್ನಯ
 ಸೇವೆಯೊಂದನೆ ಬಯಪೆಹೊಮ್ಮತ್ತೊದಳುಮಾತಿನಲೆ ||೧೦||

ತಾಯೆ ಕನ್ನಡದೇವಿ ಕಂದನ
 ಕಾಯೆ ಭೂಷಣವಸ್ತ್ರವೆಲ್ಲವ
 ನೀಯವನಿಯಲಿ ಹಿಂದಣರು ನಿನಗಿತ್ತುದನೆ ಮರಳಿ |
 ನಾಯತುನದಿಂ ತೊಡಿಸೆ ಭಾವ
 ಧೈಯವೆಲ್ಲವು ನೀನೆ ನಾಲ್ಗೆಯಿ
 ದಾಯಸಂಬಡದಂತೆ ನರ್ತಿಸು ನೀನೆನೀನಾಗಿ ||೧೧||

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲುದಿಸಿ ವಿದ್ಯಾ
 ಮಂಗಳನ ಲವಪುರದಿ ಸಂಗ್ರಹಿ
 ಸಂಗವಡೆಯಲು ಭಕ್ತಿಯಿಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳ |
 ಸಂಗಮಿತವಯದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮ
 ಹಿಂಗೆ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತುನೂರರ
 ಸಂಗ ತೊಂಬತ್ತಾರುವರ್ಷವನೊಂದೆ ಕಾವ್ಯವನು ||೧೨||

ನವಸುಧಾರಸ ರಸಿಕರಪ್ಪಜ
 ನವಸುಧಾರಕನೆನಿಸೆ ಮಾನಧ
 ನವಸುಧಾತಳಮೆನಿಸೆ ಸತ್ಯೋಪಾಸಕಾಂಬುಧಿಗೆ |
 ನವಸುಧಾಕರನೆನಿಸೆ ಜಗತಿಯ
 ನವಸುಧಾರಕ ಚರಿತಮೊರೆದವ
 ನವ ಸುಧಾಕರನೆಂದು ವಿದ್ವಜ್ಜನರು ಭಾವಿಪುದು ||೧೩||

ಪಂಡಿತನು ನಾನಲ್ಲ ಪರಮತ
 ಖಂಡನಂ ಮತಮಲ್ಲ ಸತ್ಯದ
 ಮಂಡನಕೆ ವಿರಚಿಸಿದ ಕಾವ್ಯವಿದೆಂದು ಸಜ್ಜನರು |
 ತಂಡದಲಿ ನೆರಿದೋದೆಕಾಂಬರ
 ಖಂಡತೇಜನ ತಾವರಿಗಮಳಿ
 ವಿಂಡು ಮುತ್ತದೆ ಬಗೆವುದೇ ಕೆಸರದಕೆ ಮನೆಯೆಂದು ||೧೪||

ಮರುಕದಲಿ ನಲಿವಾತ ಜಲನಿಧಿ
 ನಿರುಕಿಸಲು ಕಾವ್ಯಾಂಬುವೆರ್ಚಿಸಿ
 ಹರಿಯಿಸನು ಹಿಮಕಿರಣ ಹೊಮ್ಮಿದ ಸತ್ಯಲಹರಿಯಲಿ |
 ಮೆರೆದು ಬಾಳ್ಕೆಯನಾಳ್ವವರುವರ
 ಗುರುಕುಲೀಯರು ಬಿಂಬಿಸುವ ಮಿರು
 ಮಿರುಪಕನ್ನಡಿ ಲಲಿತ ಕನ್ನಡಮೆನಲು ಮರುನುಡಿಯೆ ||೧೫||

ಪರಸು ಹರಸೋಂಕಾರ ಚಿತ್ತದ
 ಕಿರಮೆ ಪರನೋದಾರಯಿಳಿಸೆ
 ನ್ನುರದ ಶಾಂತಿಯಭಾರ ತುಂಬೀ ಕಾವ್ಯದಲಿಸಾರ |
 ಗಿರಿಸವನೆ ದಯೆದೋರು ನನ್ನೆದೆ
 ತೊರೆಗೆ ನವರಸನೀರ ವಿದ್ವ
 ದ್ವರ ಸುರಕೃತಿಗಾರ ತುಂಬಿಸು ಭಾವಪರಿವಾರ ||೧೬||

— ಇಂತು ಖೀರಿಕಾಸಂಧಿ —

ॐ

ಒಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ:—ಶಂಕರನ ದಯದಿಂದ ವಿಪ್ರಗೆ
ಶಂಕರಂ ಜನಿಸುತ್ತ ಶಂಕರ
ಶಂಕರರು ಕಾಣದುದ ಕಂಡನು ಶಂಕರಾಲಯದಿ ||

ಕೇಳಿ ಗುರುಕುಲವಾಸಿಗಳೆ ನೀ
ವ್ನಾಳೆಗೊದಗುವ ನವ್ಯಚರಿತನ
ಬಾಳನೀ ಎರಕದಲಿಹೊಯ್ಯುತ ಧರ್ಮವಚ್ಚನಲೆ |
ಬಾಳಿ ದೇವರದೇವ ಜೀವದಿ
ರೇಳಿಗೇಯಸಲುವಾಗಿ ಕಡುತಿಮಿ
ರಾಳಿಯಲಿ ನವದ್ಯುತಿಯಹೊಳೆಸನು ತಂದೆಯತ್ತಿಯಲಿ ||೧||

ಜ್ಞಾನದೀವಿಗೆಯಾರಿ ನರರ
ಜ್ಞಾನತಿಮಿರದಿ ಮುಗ್ಗರಿಸುತಿರೆ
ದೀನರೆದೆಗಳಲಾಶೆ ತುಂಬುತ ನಮ್ಮಭಾರತದ |
ಬಾನಿನಲಿತಾಂ ನವದಶಮ ಶತ
ಮಾನದೊಳ್ಳಿಸ್ತಾಬ್ಧ ಗಣನಾ
ಮಾನದಿಂದಿಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕು ರೋಳಾಯ್ತು ಬೆಳಕೊಂದು || ||೨||

ಭಾರತಿಯ ಕೈನೆಳಲನಾಂತಿಹ
 ಏರಗುರ್ಜರನಾಡ ಮಧ್ಯದಿ
 ಪೋರವೀನಾಮಕದ ರಾಜ್ಯಂ ಕಂಗೊಳಿಸುತಿಹುದು |
 ತೋರತುತ್ಸವ ರಾಜಿಯಂ ಟಿಂ
 ಕಾರಪುರಮಲ್ಲಿಹುದು ವಿಪ್ರನು
 ಪಾರಹಸ್ತಂ ಕೃಷ್ಣನೆಂಬವನಿರ್ದನಾಪುರದಿ || ೩ ||

ಹಿಂದೆಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲ
 ಮಂದು ಲಬ್ಧಿಸಿತೆನಲವನ ಸತಿ
 ಯಂದಮಿಗೆ ಧರಿಸಿದಳು ಗರ್ಭವ ಕಳೆಯೆ ನವಮಾಸ |
 ಒಂದು ಶುಭದಿನ ಕಳಕಳಿಸುವೆಳೆ
 ಚಂದಿರಗೆ ಸವನಪ್ಪ ಸುಂದರ
 ಕಂದನಂ ಪ್ರಸವಿಸಿದಳದ್ಭುತನೆನಲು ವೈಭವದಿ || ೪ ||

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ ತಂದೆತಾಯ್ಗಳು
 ಜಾತಕರ್ಮಾದಿಗಳ ನಿಜಕುಲ
 ನೀತಿಗನುಮತನೆನಲು ವಿರಚಿಸಿ ಭೂಸುರವ್ರಜಕೆ |
 ರೀತಿಯಿಂದಕ್ಷೀಣೆಯ ಸಲ್ಲಿಸಿ
 ಜಾತನಂ ಕೂಗಿದರು ಭಾಗ್ಯವಿ
 ಧಾತನಂ ಶ್ರೀ ಮೂಲಶಂಕರನೆಂದುಚಿತದಿನದಿ || ೫ ||

ಅಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚಿನ ಮೂಲಶಂಕರ
 ಸಚ್ಚರಿತ್ರತೆಯಿಂದಲಿಲ್ಲರ
 ಮೆಚ್ಚಿಸುತ ಬೆಳೆದಿರಲು ಕತಿಪಯವರ್ಷವನುವಿಂದ |
 ನಚ್ಚು ಮಗನಾಟಕ್ಕೆ ನಲಿವೊರೆ
 ವಿಚ್ಚಿ ಬೊಂಬೆಯನಾಲ್ಕು ಮಮತೆಯ
 ಹುಚ್ಚಿ ತಾಯ್ನೊಟ್ಟಳೆನೆ ಪಡೆದಳು ಪುತ್ರಪುತ್ರಿಯರ ||೬||

ಇರ್ವರಿರ್ದರು ತಮ್ಮದಿರು ಮೇ
 ಣಿರ್ವರಾದರು ತಂಗಿಯರುತಾವ್
 ಸರ್ವಜನರಂ ಮೋಹಗೊಳಿಸುತ ಶಂಕರಾದಿಗಳು |
 ಕೊರ್ವಿಬೆಳೆದಿರೆ ಪ್ರೇಮಸುಧೆಯನೊ
 ಸರ್ವ ದರ್ಪಣ ಪಂಚಬಿಂಬಿತ
 ಶರ್ವರೀಕಾಂತನೆನಲೈವರು ರಂಜಿಸುತ್ತಿಹರು ||೭||

ವತ್ಸರಾಷ್ಟ್ರಕ ಕಳೆಯೆ ಜನಕನು
 ವತ್ಸನಿಂಗುಪವೀತ ವರಮಹ
 ದುತ್ಸವನ ರಚಿಸಿದನು ವೈಭವದಿಂದ ನಲಿವಿಂದ |
 ಕುತ್ತಿತದ ಭವರೋಗಕೇಕಚಿ
 ಕಿತ್ಸೆ ಶಿವಪೂಜೆಯದ ಸಂತತ
 ಸತ್ಸಮಾಗಮದೊಳಗೆ ಮಾಡೆಂದೊಂವನಡಿಗಡಿಗೆ ||೮||

ತಂದೆ ಹಿರಿಯರು ಗೈದರೀತಿಯ
 ಲಿಂದು ಶಿವಪೂಜಾಪ್ರತಂಗಳ
 ಸಿಂದ ಮನದಿಂದಾಚರಿಸುವುದೆ ಮೋಕ್ಷಸಾಧನೆಗೆ |
 ಕಂದ ನಿಶ್ಚಿತಮಾರ್ಗಮಹುದದ
 ರಿಂದ ಮಣ್ಣಿನಲಿಂಗ ರಚಿಸಾ
 ನಂದದಿಂ ಪೂಜಿಸುವುದೆಂದು ಸುತಂಗೆಬೋಧಿಸುವ || ೯ ||

ಮೂಲಶಂಕರ ಪಿತನನುಡಿಗಳ
 ನಾಲಿಸುತ ಮನವಿತ್ತು ನಿಯಮದ
 ಪಾಲನದಿ ಸಂಧ್ಯಾದಿಪೂಜಾವಿಧಿಗಳಲಿ ತೊಡಗಿ |
 ಕಾಲಕಾಲಕೆ ಮಣ್ಣಿನಲಿಂಗವ
 ನೋಲಯಿಸಿ ಪೂಜಿಸುತ ಬೆಳೆದನು
 ಕೂಲವಾತಾವರಣದಲಿ ದಶವರ್ಷದವನಾದ || ೧೦ ||

ಸಂದ ಶೈವೋಪಾಸನಾಕ್ರಮ
 ದಿಂದ ಶಂಕರ ವರ್ಧಿಸುತ್ತಿರೆ
 ತಂದೆ ತನ್ನಂದದೊಳೆ ಮಗನುಂ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲಿ |
 ಮುಂದಕುಪವಾಸಾದಿಗಳನನು
 ವಿಂದ ಪಾಲಿಪುದೆಂದು ಮೂಲನ
 ಚಂದದಿಂ ಪ್ರೇರಿಸುತಲಿದನು ಕಾಲಕಾಲದಲಿ || ೧೧ ||

ಮಗನು ಬಾಲ್ಯದಲಾಟಪಾಠದ
 ಸೊಗದಲಿರುವುದನುಳಿದು ಕಾಯವ
 ಬಗೆಬಗೆಯೊಳಂದಂಡಿಪವ್ರತ ಪೂಜೆನಿಯಮಗಳ |
 ಬಿಗುವಿನಿಂದಾಚರಿಪುದಂ ಕಂ
 ಡೊಗೆದ ಮಮತಾಮೂರ್ತಿಮಾತೆಯು
 ಮಿಗೆನಯದಿ ಬೇಡೆಂದು ನುಡಿಸಳು ಭರ್ತ್ಯದೇವನಲಿ || ||೧೨||

ಆದೊಡಂ ಶಿವಪೂಜನೋತ್ಸುಕ
 ನಾದ ವಿಪ್ರನು ತನ್ನ ಸತಿಯಳ
 ಕಾದು ಪೇಳಿದನುಡಿಗೆ ನಿಜನಿಶ್ಚಯವ ಹರಿವಿಡದೆ |
 ಪೋದಪಂ ಸುತನೊಡನೆ ಶಿವಕಥ
 ನಾದಿಕೂಟಂಗಳಲಿ ಮನದೊಳೆ
 ಮೋದಿಮಗನಲಿ ಕರ್ಮಕಾಂಡಪ್ರೇಮವಂ ಬೆಳೆಸೆ || ||೧೩||

ಮೆರೆದ ಶಾಸ್ತ್ರಾಧ್ಯಯನದಲಿ ಪಿತ
 ನೊರೆದ ಪೂಜಾವ್ರತದ ನೇಮದಿ
 ನೆರೆಬೆಳೆದು ಹದಿನಾಲ್ಕುವರ್ಷದನಾಗೆ ಶಂಕರನು |
 ಬರಿಸಬರಿಸಕೆ ಬರ್ಪಬಗೆಯಲಿ
 ಪರಿಸವೆರ್ಚಿಸಿ ಶುಭದಿ ಬಂದುದು
 ಪರಮಪಾವನಮೆನಿಸ ಶಿವರಾತ್ರಿ ಸುಖದಾತ್ರಿಯದು || ||೧೪||

ಪುತ್ರಶಿವರಾತ್ರಿಯಿದು ಪರಮಪ
 ವಿತ್ರ ದಿವದೊಳುವರ್ಜಿಸನ್ನವ
 ನುತ್ರಿನೇತ್ರನ ರಾತ್ರಿಜಾಗರಣದಲಿ ಪೂಜಿಸಲು |
 ಪತ್ರಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಶಿವಸ
 ರ್ವತ್ರವಭಯವನೀವನೆಂದು ಧ
 ರಿತ್ರಿಸುರ ಬಣ್ಣಿಸಲು ಶಂಕರನೊಲ್ಲಿನಾನೆಂದ || ||೧೫||

ಮಗನೆ ನೀನೀರಾತ್ರಿ ಶಿವನಂ
 ಬಿಗಿದ ಮನದಿಂದರ್ಚಿಸಲು ಸಲೆ
 ಸೊಗದಿ ಬಾಳುವೆನಾಕದಲಿ ಭವರೋಗಭಯವಿಲ್ಲ |
 ನಗಸುತಾಧವ ನಲಿದು ನಿನ್ನಲಿ
 ಬಗೆವನಾತ್ಮೀಯತೆಯನದರಿಂ
 ವಿಗತಸಂಶಯನಾಗಿ ಪೂಜಿಪುದೆಂದನಾತಂದೆ || ||೧೬||

ಪಾರ್ವನೀತೆರದಿಂದ ಬಣ್ಣಿಸೆ
 ಪಾರ್ವತೀಶನ ವಿದಿತಮಹಿಮೆಯ
 ಸಾರ್ವಸೊಗಸಿನ ಸೊಲ್ಲು ಸೋಲಿಸೆ ಸರಸಚಿತ್ತವನು |
 ಪಾರ್ವನಾತ್ಮಜನೊಪ್ಪಿ ಕೊಂಡನು
 ಪಾರ್ವನೇ ಸ್ಥಿರಸುಖವ ದ್ವಿಜಸತಿ
 ಯೋರ್ವಳುಸುರಿದಳೀವ್ರತಂ ಪುತ್ರಂಗೆ ಬೇಡೆನುತ || ||೧೭||

ಎಂದ ಸತಿಯಳವಚನ ಗಣಿಸದೆ
 ತಂದೆ ಪೂಜಾವಿಧಿಗಳೆಲ್ಲವ
 ನಂದು ವಿವರಿಸಿ ದೂಡವೇಳ್ಪುದು ನಿದ್ಧೆಯನುದೂರ |
 ಕಂದ ಚಣಮೊಂದಾದೊಡಂ ನೀ
 ನಿಂದು ರಾತ್ರಿಯಲೊರಗೆ ಫಾಲಾ
 ಕ್ಷಂ ದಯೆಯತೋರಿಸನು ವ್ರತನಿಷ್ಠಲಮೆನಿಪುದೆಂದ ||೧೮||

ಊರಹೊರಗಣ ಶಿವನಗುಡಿಯಲಿ
 ಸೇರಿ ನಗರದ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು
 ಮೀರುವಾನಂದದಲಿ ರಾತ್ರಿಯ ಪೂಜೆಗಳಸಲಿಸಿ |
 ಮೂರುಕಂಗಳ ದೇವ ದಯೆಯಿಂ
 ಧಾರುಣಿಯ ಪರಿಪಾಲಿಸೆನ್ನುತ
 ಕೋರುವರ್ ಪ್ರತಿನಿಷ್ಠತಪ್ಪದೆ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ || ||೧೯||

ಅಂದು ನೆಲವಂತೊಳೆದು ಸರ್ವಸು
 ಗಂಧ ಜಳದಿಂ ತಳಿರುತೋರಣ
 ಮಂದ ಮಿಗೆವಿರಚಿಸುತ ನಾನಾವರ್ಣದಲರಿಂದ |
 ಹೊಂದಿಸುತ ತನೆ ರಂಗವಲ್ಲಿಯ
 ಮಂದಿರವ ಸಿಂಗರಿಸಿದರು ಹೃ
 ತ್ಸುಂದರತೆಯೇ ಹೊರಗೆಸೂಸಿದುದೆಂಬ ಬೆಡಗಿಂದ || ||೨೦||

ನಾಗರಿಕರಾನಂದದಿಂ ಬೆರ
 ಗಾಗಿ ದಿನಕರದೇವಮನದಲಿ
 ಪೋಗಿನಾಂ ಪಶ್ಚಿಮದಜಲಧಿಗೆ ಜಗದಿಸಿಗದಿರ್ಪ |
 ಜಾಗರಣಕಾರನಿಗೆ ಮಾತ್ರವೆ
 ದೇಗುಲದಿ ಲಬ್ಧಿಸುಪ ರತ್ನವ
 ಬೇಗತಂದಪೆನೆಂದು ಪೋಪಂತಸ್ತಗತನಾದ || ||೨೧||

ಹಿಂದು ನಿರ್ಮಲಜಳದಿ ಹೃದಯಾ
 ನಂದ ಹೊರಸೂಸುತಿರೆ ವದನದಿ
 ಬಂದುನೆರೆದುದು ಶುಭ್ರವಸ್ತ್ರದ ಶುಭವಿಭೂತಿಗಳ |
 ಪೊಂದಳೆದ ಕೈನೀರಕಲಶದ
 ತಂದ ಫಲಪುಷ್ಪಗಳ ತಟ್ಟೆಯ
 ಸಂದಣಿಸಿ ಬಹ ಭಕ್ತಮಂಡಲ ಶಿವನಮಂದಿರದಿ || ||೨೨||

ಮುಂದೆ ನಡೆದಿರೆ ತಂದೆ ಬಾಲಕ
 ನೊಂದು ಕರದಲಿ ನೀರಕಲಶವ
 ನೊಂದಲೊಳಗರ್ಚನೆಯ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ತಟ್ಟೆಯನು |
 ಅಂದ ಮಿಗೆಧರಿಸುತ್ತ ಮಗುಟದ
 ಸಂದ ವಿಮಲವಿಭೂತಿ ಫಾಲದ
 ಕುಂದುಗಾಣದ ಸುಂದರಾಂಗನು ಮೆಲ್ಲನೈತಂದ || ||೨೩||

ವಿವರಿಸಲು ಶಿವರಾತ್ರಿಯರ್ಥವ
 ಶಿವಮೆ ಸುಂದರಬಾಲರೂಪದಿ
 ನವತರಿಸಿತೆಂಬೊಂದು ಬೆಡಗಿಂದಂದು ರಾತ್ರಿಯಲೆ ,
 ಜವದಿನಾಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ
 ಭುವನವಂದಿತ ಮೂಲಶಂಕರ
 ಶಿವನದೇಗುಲಕಿಂತು ಬಂದನು ಪಿತನಸಂಗಾತ ||೨೦||

ಸೊದಲಜಾವದ ಪೂಜೆವೈಭವ
 ಮೊದನೆ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕದಲೇ ನಡೆ
 ದುದು ಮುದಂ ಮಿಗಿಲಾದರೆರಡನೆಜಾವಸನಿಯವರೆ :
 ಒದರಿ ತನ್ನಯ ಬಲೆಯ ನಿದ್ರಾ
 ಸುದತಿ ಹಾಸಲು ಭಕ್ತಮಂಡಲ
 ಮುದುರಿತೊಂದೆಡೆ ಕೆಲರುಮಾತ್ರವೆ ಪೂಜಿಸಲಿಸಿದರು ||೨೧||

ಕದ್ದು ಪೋಗಲು ತಮ್ಮ ತಿಳಿವನು
 ನಿದ್ದೆನೆಣ್ ಮೈಮರೆದು ಭಕ್ತರು
 ಬಿದ್ದ ರೊಮ್ಮೆಯೆ ನೆಲದಿ ಮೂರನೆಜಾವ ಮೊದಲಾಗೆ ,
 ಇದ್ದ ಬಯಕೆಗಳೆಲ್ಲ ಮಣ್ಣಿನ
 ಮುದ್ದೆ ಯಾದುವು ತೆಗೆವಗೊರಕೆಯ
 ಸದ್ದೆ ಶಂಕರಸವನನಮಾದುದು ಶಿವನಮಂದಿರದಿ ||೨೨||

ಭಕ್ತರಲ್ಲರು ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಾ
 ಸಕ್ತರಾದುದ ಕಂಡು ಪೂಜೋ
 ನ್ನುಕ್ತರಾಗುತಲರ್ಚಕರು ಕೈಕಾಲಚಾಚುತಲಿ |
 ನಕ್ತದಲಿ ಮೈಮರೆಯೆ ಭಾವೋ
 ದ್ರಿಕ್ತಚಿತ್ತನು ಬಾಲಕಂ ಸುವಿ
 ಲಕ್ತಸತ್ವನು ಕುಳಿತು ಜಾಗ್ರತನೋರ್ವನೇಮೆರೆದ ||೨೭||

ಅಂದು ನಿದ್ರಾಸಕ್ತರಹ ಕೆಲ
 ಪಂದ ಭಕ್ತರಿಗೆಲ್ಲ ತಾನೇ
 ಮುಂದೆನಿಸಿ ನಿಜಜನಕಮಲಗಿರೆ ಶಿವನದೇಗುಲದಿ |
 ಬಂದುದೇಕೆಂಬುದನು ತಿಳಿಯದೆ
 ಸಂದಶಿವಲಿಂಗದೆಡೆ ಕಾಲ್ಗಳ
 ತಂದುಬಿಟ್ಟರಕಂಡು ಬಾಲಕಸೋಜಿಗಂಬಡೆದ ||೨೮||

ನೀಳಚಾಚಿದ ಕೈಯಕಾಲ್ಗಳ
 ನೇಳುಗೊಂಡಿದಮುಂಡದೇಶದ
 ಬೀಳುದಲೆಗಳ ಬಿಗಿದಕಂಗಳ ಬಿಚ್ಚು ಬಾಯಿಗಳ |
 ಕೀಳು ಜೊಲ್ಲಿರೆದಳೆದ ಕೆನ್ನೆಯ
 ಕಾಳನಾಗನತೆರದ ಸುಯ್ದಿನ
 ಫಾಳನೇತ್ರಾರ್ಚಕರ ಕಂಡಾತರಳ ಬೆರಗಾದ ||೨೯||

ಬಣ್ಣಿಸುತ ಪಿತನೊರ್ದುದುಂ ಕಡೆ
 ಗಣ್ಣಿನಿಂ ನಿಟ್ಟಿಸದೆ ನನೆಯುತ
 ಕಣ್ಣಿನೆಮೆಗಳು ಸೇರಿಕೆಡುವುದು ತನ್ನಪ್ರತವೆಂದು |
 ತಣ್ಣನೆಯ ಜಲಬಿಂದು ಚಮುಕಿಸಿ
 ಕಣ್ಣಿನಾಲಸ್ಯವನು ಕಳೆಯುತ
 ಸಣ್ಣ ಬಾಲಕನೆಂದು ಕುಳಿತನು ಶಿವನಮಂದಿರದಿ ||೨೦||

ನೆರೆದ ನೆರೆಗೂದಲಿನ ಮುದುಕರು
 ತರುಣವಯರಹ ಭಕ್ತರುಂ ಕೂ
 ಡೊರಗಿರಲು ಮೈಮರೆದು ನಿವ್ರಾಸುದತಿಯಂ ಕದಲ |
 ನೆರೆದ ಭಕ್ತಿಯ ಸುರಿಸ ಪ್ರೇಮದ
 ತೆರೆದ ಕಂಗಳ ಬಿರಿದಹೃದಯದ
 ತರಳನೋರ್ವನೆ ಕುಳಿತನಿಶೆಯಲ ಶಿವನ ಮಂದಿರದಿ ||೨೧||

ಕೆಲದವರು ಮೈಮರೆಯಲಿಲಿಗಳು
 ಹಲವುಚಂಚಲ ನೇತ್ರವರಳಿಸಿ
 ಬಿಲವನಗಲೈತಂದು ಶಿವಪಿಂಡಿಕೆಯಪೊಲಡಲ |
 ನೆಲಕೆ ಧುಮುಕುತ ಮುಂದೆಪೇರಿಸಿ
 ದೊಲವನೈವೇದ್ಯಗಳ ಭುಂಜಿಸಿ
 ಹೊಲಸ ಹರಡುತ ಕುಣಿಯುತಿರ್ಪುದತರಳನಿಟ್ಟಿಸಿದ ||೨೨||

ಬೂದಿಯಿಂ ಮಾಸಿರ್ಪಕೆಂಡವ
 ನೂದಿ ಸಮಿಧಾಘೃತವನೀಯಲು
 ಕೂದು ಭುಗ್ಗೆನುವಂತೆ ಬಾಲಕನುತ್ತಮಾಂಗದಲಿ |
 ಆದಿಯಲೆ ಹುದುಗಿದರ್ ಬುದ್ಧಿವಿ
 ಸೋವನೆನುವಂತಿಲಿಗಳಳುಕದೆ
 ಹಾದು ಶಿವಲಿಂಗವನು ತುಳಿವುದ ಕಂಡುದಳ್ಳಿಸಿತು ||೩೩||

ಅರರೆ ಕತೆಯಲಿ ಬಣ್ಣಿಸಿಹ ಶಿವ
 ನಿರುವ ಕೈಲಾಸದಲಿ ಪಿಡಿವನು
 ಕರದಿ ನಾನಾಶಸ್ತ್ರಗಳ ಡಮರುಗವ ಬಾರಿಪನು |
 ಮೆರೆದು ಗೂಳಿಯಮೇಲೆ ಕೊಲುವನ
 ಸುರರ ಕರುಣಿಪ ವರವ ಶಾಪವ
 ಕಂಡುಕೊಡುವವನಿವನೆ ಸೋಜಿಗವೆಂದನಾತರಳ ||೩೪||

ಪರಮಭಕ್ತರಸಲಹಿ ಹಿಂಸಾ
 ವರರ ಸದೆಯುವ ಪರಮಬಲನೀ
 ತರದಿ ಹೊಲಸನು ಪಸರಿಸುವ ಮೂಷಿಕಸಮೂಹವನು ||
 ಸಿರದಮೇಲಿಂದೂಡದಿರ್ಪನೆ
 ಧರೆಯಲೆಳ್ಳಿನಿತಲುಗಲಮ್ಮದ
 ಕರಿಯಕಲ್ಲೇ ಶಿವನೆ ಸೋಜಿಗವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ ||೩೫||

ಈತನೇ ಶಿವನಾದೊಡಂತು
 ತಪ್ಪಿತಗೈಯುವ ಮೂಷಿಕಂಗಳ
 ನೇತಕೋಡಿಸನಕಟ ತನ್ನಯ ತಲೆಯಮೇಲಿಂದ |
 ಘಾತಿಸಿದೊಡಂ ಕ್ಷುದ್ರಜಂತುಗ
 ಳೀತನಲುಗನೆ ಜಡನಿವಂ ಜಗ
 ತೀತಳೇಶ್ವರನೆಂತೊಸೋಜಿಗವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ ||೩೬||

ಒಳಗುದಿತ ಸಂಶಯವನದುಮುತ
 ಕಳೆದು ಹಲಚಣಗಳನು ತನ್ನೆದೆ
 ಬೆಳಕಮುಚ್ಚಿ ಡಲಮ್ಮದಿರೆ ನಿದ್ರಿಸಿದ ಜನಕನನು |
 ತಳಿರಕರದಿಂ ಸ್ಪರ್ಶಿಸೆಬ್ಬಿಸಿ
 ಮೊಳೆತ ಶಂಕೆಯ ನಮ್ರವಚನಾ
 ವಳಿಯಲುಸಿರಿದನಾ ತರಳ ಜಿಜ್ಞಾಸುಭಾವದಲಿ ||೩೭||

ಅವನನು ಕತೆಗಳಲಿ ಬಣ್ಣಿಸಿ
 ಕಾವನಂದುಸಿರಿದಿಡೊತನ್ಮಹ
 ದೇವನಿವನೋ ಮೂಷಿಕವ್ರಜದಿಂದ ಕೊಳೆಯಾದ |
 ಈವಿಗತಬಲ ಮೂರ್ತಿ ಬೇರೆಯಾ
 ತಾವಿದಂ ತಿಳುಹಿಸಿರೆನುತವಿನ
 ಯಾವನತನಾಬಾಲ ನಿರ್ಭಯನಾಗಿ ಬೆಸಗೊಂಡ ||೩೮||

ಕಂಗಳಿಂದುದುರುತಿರೆ ಕೋಪದ
 ಕೆಂಗಿಡಿಗಳಾತಂದೆ ತನ್ನ ಸು
 ತಂಗೆ ಪಾತಕಿಧೂರ್ತನೀನೀತೆರದ ಬಿರುನುಡಿಯ |
 ನುಂಗದಿಂತುಸಿರುವರೆ ನಾಲಿಗೆ
 ಹಿಂಗಿಹೋಗದೆ ಶಿವನಪೂಜಾ
 ಭಂಗಗೈವರೆ ಸುಮ್ಮನಿರೆನುತನುಡಿದ ಗರ್ಜಿಸುತ ||೩೯||

ಅಂತರಂಗದ ದಿವ್ಯಬೆಳಕನ
 ದೆಂತೊಕೊಂಡಿಹ ವರಮಹಾತ್ಮನ
 ದೆಂತು ಬೆದರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಮಣಿದಪನಾತರಳ ಮುಳಿ |
 ಪಿಂತೆವರ್ಣಿತ ಗುಣವನೀಕ್ಷಿಸೆ
 ಕಂತುಹರ ಚೈತನ್ಯನೆನ್ನಿಸ
 ನೆಂತು ಮೂಷಿಕಗಳಿಗೆ ಸೋಲ್ಪ ಪನೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡ ||೪೦||

ತಂದೆ ಮನ್ನಿಸಿ ನಾನೆ ಬಹುತೆರ
 ದಿಂದ ಚಿಂತಿಸಿ ಪಾರಗಾಣದೆ
 ಬಂದು ತಮ್ಮಡಿಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಿತ್ತುಬೆಸಗೊಂಡೆ |
 ಇಂದು ಜಡದಲಿ ಚೇತನಂಕೈ
 ಗಂದನೆನ್ನಿಪುದೆನಗೆ ನನ್ನೀ
 ಸಂದೆಗವ ಪರಿಹರಿಸಿರೆಂದಾ ಬಾಲ ಮರುನುಡಿದ ||೪೧||

ಮಗನ ನುಡಿಗಳ ಕೇಳ್ವ ಜನಕಂ
 ಮೊಗದಿ ಗಂಭೀರತೆಯ ತಳಿದೆಲೆ
 ಮಗನೆ ಶಿವನೀ ಕಲಿಯುಗದಿ ಕುಡಲೊಲ್ಲ ದರ್ಶನವ |
 ಬಗೆದು ಶಿವಭಾವನೆಯಮೂರ್ತಿಯ
 ಬಿಗಿದ ಮನದಿಂದರ್ಚಿಸಲು ಹರ
 ದುಗುಡ ಹರಿಸುವನೆಂದು ಪೇಳ್ವ ನು ತನ್ನತನಯಂಗೆ ||೪೨||

ಕಂದ ನಿನ್ನಯಮಾತುಡಿಟೆ ಕ
 ಣ್ಣುಂದೆ ಮೆರಿವುದು ಮೂರ್ತಿಮಾತ್ರವೆ
 ಬಂಧ ಹರ ಶಿವನಲ್ಲ ನಿನ್ನಯತರ್ಕಬುದ್ಧಿಯಿದು |
 ಕುಂದುಗಾಣದಗಾಧವೆಂದಾ
 ತಂದೆ ತನ್ನಯಕಂದಗುಸಿರಿದ
 ನಂದು ಬಾಲನ ಧಾರಣಾವತಿ ಮತಿಗೆ ಬೆರಗಾಗಿ ||೪೩||

ಇನಿತರಿಂ ಸಂತ್ಯಪ್ತನಾಗದೆ
 ಮನವ ಮೋಹಂಗಳೊಳಿಪ ಲೌಕಿಕ
 ಜನರ ನುಡಿಗಳಿವೆಂದರಿದು ನಾನೆಂದುಮಾಜಡವ |
 ಮನದಿ ಸಹ ಮಾನಿಸೆನು ಸತ್ಯವಿ
 ದೆನಗೆ ಚೇತನರೂಪ ಕಾಣುವ
 ದಿನವೆ ಪೂಜಿಸೆನೆಂದು ಬಾಲಕನಂದೆ ತರಿಸಂದ ||೪೪||

ಹೃದಯದೊಳ್ಳನೆಗೈದನಂಬಿಕೆ
 ಯದುರೆ ತರಳನ ತನುವೊಳಾಯಸ
 ಮುದಿಸಿದುದು ಮನಚಂಚಲಿಸೆ ತತ್ಕ್ಷಣವೆ ನಂದನನು |
 ಮೃದುವಚನದಿಂ ಚಿತ್ತಬೇಸರಿ
 ಸಿದುದು ದೇವರೆ ಪೋಪೆ ಬೀಳ್ಕೂಡಿ
 ಸದನಕೆನ್ನುತ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ಪಿತನವಾದದಲಿ ||೪೫||

ಸುತನ ಚತುರತೆಯರಿದು ಪಿತನನು
 ಮತಿಸಿ ಸದನಕೆ ಪೋಪೆಯಾದರೆ
 ಜೊತೆಗೆ ಕೊಳ್ಳೈನಿಕರನೊರ್ವನೆ ಪೋಗದಿರು ತಮದಿ |
 ವ್ರತಮುಗಿವರಮಾದೊಡನ್ನವ
 ಮಿತವೆನಿಸಿ ಸಹಕೊಳ್ಳದಿಹುದೆ
 ನ್ನುತಲಿ ಪುತ್ರನೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು ಸೈನಿಕರಕೂಡೆ ||೪೬||

ಬಳಲಿಬಂದಾಬಾಲನಾಲಯ
 ದೊಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟೊಡನೆ ಜನನಿಯ
 ಬಳಿಗೆ ನಡೆದಾಂ ಬಹಳಹಸಿದಿಹೆನಮ್ಮಕೇಳಿನಲು |
 ಎಳೆನಗೆಯಿನಾ ಮಾತೆ ಕಂದನೆ
 ಕೊಳದಿರೀ ವ್ರತವೆಂದೊಡಂ ಹಿಂ
 ಗಳೆದೆ ನನ್ನಯ ಮಾತನೆನ್ನುತಲಪ್ಪಿದಳು ಮಗನ ||೪೭||

ಕಂದ ಭೋಜನ ಬಿಡುವುದಳವ
 ಲ್ಲೆಂದು ನಾಂಮೊದಲಾಡಿದೊಡೆಹಠ
 ದಿಂದ ಬಳಲಿದೆ ಮನೆಗವರು ಬಂದೊಡನೆ ಭೋಜ್ಯಗಳ |
 ತಿಂದಕತೆಯಂ ತಿಳುಹದಿರು ಮುನಿ
 ಸಿಂದ ದಂಡಿಸರರಿತೊಡೆನ್ನುತ
 ಲಂದು ಮಸುತೆಯಮಾತೆ ಮಗನಿಗೆ ತಿನ್ನಿಸಿದಳೊಲಿದು ||೪೮||

ಮಾರನೆಯ ಬೆಳಗಿನಲಿ ಸದನವ
 ಸೇರಿದೊಡನೆಯೆ ತಿಳಿಯೆ ತನ್ನ ಕು
 ಮಾರ ಭೋಜನಗೈದ ಸಂಗತಿ ವಿಪ್ರವರ್ಯನಿಗೆ |
 ತೋರಿಕೋಪವ ಕಟುತೆಯಿಂಭುವಿ
 ಭಾರ ಭೀ ವ್ರತಭಂಗದಿಂದತಿ
 ಘೋರಪಾತಕ ಗೈದೆಯೆನ್ನುತ ಮಗನ ನಿಂದಿಸಿದ ||೪೯||

ಬಾಗಿ ವಿನಯದ ಭಾರದಿಂ ಸುತ
 ನಾಗಲಿಳಿದನಿಯಿಂದ ನಡೆದೊ
 ದೇಗುಲಕೆ ನಾನಾವನರ್ಚನೆಗಾತನಿಲ್ಲದಿರೆ |
 ಸೋಗಿನಿಂ ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಶಿವಗನು
 ರಾಗಮೆನಗಿಲ್ಲದಿರೆ ಜನಕರೆ
 ಲೋಗಜನಕವ್ರತವ ಪಾಲಿಸಲೇಕೆ ನಾನೆಂದ ||೫೦||

ತಂದೆ ತಾವುಗಳೆಲ್ಲ ಮಲಗಿದೊ
 ಡಂ ದಣಿದುಮಾನೊರ್ವನೇಮುದ
 ದಿಂದ ರಾತ್ರಿಯಪೂಜೆಸಲಿಸಿದೆ ಮೂರ್ತಿಯನೆ ನಂಬಿ |
 ಅಂದಗಿಡೆ ವಿಶ್ವಾಸ ನಾನೈ
 ತಂದೆ ಸದನಕೆ ಶಿವನ ತೋರದ
 ಬಂಧನಗಳಿಂದೇನು ನಾನದಕೊಳ್ಳಲೇಕೆಂದ ||೫೦||

ಇಂತುಸುರಿ ಜನಕಂಗೆ ಬಾಲನ
 ನಂತರ ಪ್ರೇಮದಲೆ ತನ್ನನು
 ಸಂತತಂ ನಿಟ್ಟಿಸುವ ಜನಕಾನುಜನ ಬಳಿಗೈದಿ |
 ಎಂತೊ ನಿಮ್ಮಗ್ರಜರನೊಪ್ಪಿಸಿ
 ನಿಂತು ಪಠನದೆ ದಿನಗಳಂಕಳೆ
 ವಂತೆ ಪೂಜೆಯ ಬಲೆಯನೆನ್ನನು ಬಿಡಿಸಿ ನೀವೆಂದ ||೫೧||

ತಮ್ಮನುಂ ನಿಜ ಸತಿಯಳುಂ ಕೂ
 ಡೊಮ್ಮೆ ಶಂಕರ ಪಠಿಸೆ ಬಯಪನು
 ಸುಮ್ಮನೀ ವ್ರತಪೂಜೆಗಳಲೇ ಕಾಲಕಳೆಯುತಿರೆ |
 ನಿಮ್ಮಮಗನೆಂತೋದುವಂ ತನು
 ವುಮ್ಮಸೆಯುತಿಹುದೋದೆ ಬಿಡಿರೆನೆ
 ಸಮ್ಮತಿಸುತಾ ವಿಪ್ರನಾಗಲಿ ಸಂತಸದಿನೆಂದ ||೫೨||

ಬಳಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರಾಧ್ಯಯನದಲಿ ತಾಂ
 ತಿಳಿವ ಗಳಿಸಿ ದಯಾಳನೆನ್ನಿಸಿ
 ತಳೆಯುತ ದಯಾರಾಮನೆಂಬುಪನಾಮವನು ಕೂಡ |
 ಇಳಿಗೆ ಪೊಸತಕ್ಕರೆಯ ಬೆಳದಿಂ
 ಗಳನು ಸುರಿಸುತಲಿಂತು ಬಾಲಕ
 ಜಳನಿಧಿ ಸುಧಾಕರನು ಹೊಳೆದನು ಹರಸೆ ಪರಮಾತ್ಮ ||೫೪||

|| ಇಂತು ಒಂದನೆಯ ಸಂಧಿ ||

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ---ಸೋದರಿ: ಜನಕಾನುಜರು ರುಜೆ
ಬಾಧೆಯಿಂ ಮೃತರಾಗಿ ವೈರಾ
ಗ್ಯಾಧಿಕಂ ಮರಣವನು ಜಯಿಸಲು ತಳೆದ ನಿಶ್ಚಯವ ||

ತರಳರೇನೆಂದೊರೆವೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ
ಪರಮ ನಿರ್ಮಳ ಮೂರ್ತಿಯೆನಿಸಿದ
ಸರಳಜೀವನದೊಡೆಯ ಬಾಲಕ ಮೂಲಶಂಕರನು |
ನಿರತನಾಗುತೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಠನದಿ
ಬರಿಸ ಹದಿನಾರ್ಯಳೆದು ಧರ್ಮಾ
ಚರಣದಲಿ ರಂಜಿಸಿದ ಸರ್ವರವತ್ಸನೆನುವಂತೆ ||೧||

ಒಂದು ನಿಶೆಯಿಂತಿರಲು ಮೂಲನ
ತಂದೆ ವಾದನ ನರ್ತನೋತ್ಸವ
ನೊಂದ ನೋಡುವೊಡೊರ್ವಮಿತ್ರನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುದು |
ಒಂದೆರಡು ಗಂಟೆಗಳು ಕಳೆದಿರೆ
ತಂದುಕೊಟ್ಟನು ವಾರ್ತೆಯೊಂದನು
ಬಂದು ಮೇಲುಸಿರಿಂದಲೋಡುತಲೊರ್ವ ಸೇವಕನು ||೨||

ಜೀಯ ತಮ್ಮಯ ಮಗಳ ಕೋಮಳ
 ಕಾಯಕಾಯ್ತು ವಿಷೂಚಿಕಾ ಭಯ
 ದಾಯಕಾನುಯ ಮೂರ್ಛಗೊಳಗಾದಪಳು ಚಣಚಣಕೆ |
 ಆಯಿತತಿಶಯ ಶೋಕ ತಮ್ಮ
 ಸ್ತ್ರೀಯರಟ್ಟಲು ಬಂದೆನೀಗಳೆ
 ರಾಯರಾಕಡೆ ಬಿಜಯಗೈದವುದೆಂದನಾ ಮನುಜ ||೩||

ಪರಮಹರ್ಷದಲಿರುಳ ಕಳೆಯಲು
 ತರಳವೆರಸೈತಂದ ತಂದೆಗೆ
 ತರಳೆಗಾದುದು ಜಾಡ್ಯಮೆಂಬೀ ಮಾತುಗಳಕೇಳಿ |
 ಬರಸಿಡಿಲಿನಪಘಾತಮೊಮ್ಮೈಗೆ
 ಸಿರದ ಮೇಲಾದಂದಮಾಗಲು
 ತೆರಳಿದನು ನಿಜಸದನಕಾಕ್ಷಣ ಬಹಳ ಭಯದಿಂದ ||೪||

ಬರಲು ತನ್ನಯ ಮುದ್ದಿನರಗಿಣಿ
 ತರಳೆ ಬಿಸಿಲಲಿ ಬಿಸುಟಹೂವಿನ
 ತೆರದಿ ಬಾಡಿದ ಮೊಗದಿ ಹಾಸಿನಲೊರಗಿ ಚೀತ್ಕರಿಸಿ |
 ಸೊರಗಿದಕ್ಷಗಳಿಂದ ತನ್ನನೆ
 ಕುರಿತು ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕರನ ಚಾಚುತ
 ಕರಳು ಹರಿವಂದದಲಿ ರೋದನಗೈವುದನು ಕಂಡ ||೫||

ಶೋಕಮಿಗೆ ಪರಿವಾರ ಜನ ನೆರೆ
 ದಾಕೆಯಳಲಂ ತೀರ್ಚೆ ಹವಣಿಸಿ
 ಜೋಕೆಯಿಂದುಪಚಾರವೆಸಗಿತು ಕೂಡಿ ಚರ್ಚಿಸುತ |
 ಭೀಕರಾಮಯ ಕಳೆಯೆನ್ನೈದ್ಯರ
 ಲೋಕ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಾಧಿಮೆಯನೇ
 ಕೀಕರಿಸಿ ತಾನೆಸಗುತಿರ್ದುದು ಯತ್ನಸಾಸಿರವ ||೬||

ವರ ವಸಂತದ ತಳಿರಿನಂದದ
 ಪರಮಸುಂದರಿ ಕೋಮಲಾಂಗಿನಿ
 ತರಳೆ ಹೇಮಂತಾವನೀಜದ ರೂಪವಾಂತಿರಲು |
 ನೆರೆದ ಪರಿವಾರ ಜನ ಕಂಗಳೊ
 ಳಿರದೆ ನೀರ್ಗರಿಯುತ್ತ ಗದ್ದದ
 ಕೊರಳನಾವರಿಸುತಿರಲುಪಚರಿಸಿದರು ಬಾಲಿಕೆಯ ||೭||

ಕರೆವ ಜನನೀ ಬಾಷ್ಟನದಿಯಲಿ
 ತರಳೆಯಳಲಿದ ಜೀವಹರಿದುದೊ
 ಮರುಗುತಿಹ ನಿಜಪಿತನ ನಿಡುಸುಯ್ಲೊಡನೆ ಹಾರಿದುದೊ |
 ಪರಿಯಿದೇನೆನೆ ಕುಳಿತನ್ನೈದ್ಯರ
 ನೆರವಿಯಲೆ ಸುಕುಮಾರಿ ನರಳುತ
 ತೊರೆದಳಸುವಂ ತನುವಿಗಂಟಿದ ನೋವಹೊರೆಯೊಡನೆ ||೮||

ಸಿರವ ಮಾತೆಯ ತೊಡೆಯಲಿರಿಸುತ
 ಕರದಿ ತಂದೆಯ ಕೈಯ ಹಿಡಿದಾ
 ತರಳಿ ಜನಕಾನುಜನ ಸೋದರಿಸೋದರಾದಿಯರ |
 ತೆರೆದ ಕಂಗಳಿನೊಮ್ಮೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿ
 ಕರುಣದಾಕ್ರಂದನವಗೈಯುತ
 ಸೂರಗಿಕಂದಿದ ತನುವನೊಗೆದಳು ನಿಟ್ಟಿಸಿರಿನೊಡನೆ ||೯||

ಕೊರಗಿ ರೋದಿಸ ಜನನಿ ತನ್ನಯ
 ಮರುಕಗೂಡಿದೆಯ ಮೇಗಡೆ
 ಧರಿಸಿದಳು ಹೂವೊಂದನಾದರದೊಣಗಿಪೋಗಿಹುದು |
 ಮುರಿದರೇಕಿನ ಕಳೆದ ಬಣ್ಣದ
 ತೊರೆದ ಗಂಧದ ಪುಷ್ಪತಾಯಿಯ
 ಬಿರಿದ ಹೃದಯವನಸ್ವಿ ಕೊಂಡಿತು ಕೊನೆಯಬಾರಿಯಲಿ ||೧೦||

ತಂದೆ ತನ್ನಯ ಕರದಿ ಹಿಡಿದನು
 ನಂದಿಹೋಗಿಹ ಕುಲದದೀಪವ
 ನಂದಕಾಲದಿ ಕಾಲನೊಡ್ಡಿದ ವಾತಹತಿಯಿಂದ |
 ನಂದುದಂ ಬೆಳಗಿಸಲು ಬರಿದೇ
 ನೊಂದೆದೆಯ ದೀಪಕದ ಮುಟ್ಟಿಸಿ
 ನಿಂದುಯತ್ನಿಸುತಿದನಾದಿನ ಮರುಗಿ ಮಮ್ಮಲನೆ ||೧೧||

ತರಳೆ ನಡೆಯಲು ಬಾರದಿರೆ ನೆಲ
 ಕುರುಳಿ ನೀ ರೋದಿಸಲು ನಿನ್ನಯ
 ಕುರುಳ ನೇವರಿಸಂಗಕಡರಿದ ಧೂಳಕೊಡಹುತಲಿ |
 ಮರೆಸಿ ನೋವನು ನಿನ್ನನಪ್ಪಿದ
 ಕರವೆ ನಿನ್ನಯ ಕೋಮಳಾಂಗವ
 ನುರಿಗಿಡಲು ತಪ್ಪಿಸದೆ ಹಾ! ಎಂದಳಲಿದಳು ತಾಯಿ ||೧೨||

ಕಂದ ಸೋದರರೊಡನೆ ನೀಮುಳಿ
 ದಂದು ತಿನದಿರಲೊಲವ ಬೀರುತ
 ಬಂದು ನಿನ್ನನು ತೊಡೆಯಲಿರಿಸುತಲಿಳುಹಿ ಕೋಪವನು |
 ಅಂದದಿಂದುಣಿಸಿದ ಹಸ್ತಗ
 ಳಿಂದು ಕಿಚ್ಚಿಗೆ ಬೀಳ್ವ ನಿನ್ನನು
 ತಂದು ರಕ್ಷಿಸದಾಯ್ತೆ ಹಾ! ಎಂದಳಲಿದಳು ಜನನಿ ||೧೩||

ಹಾ ಯುವತಿ ನಾಂ ಸದನಕ್ಕೆತರೆ
 ತಾಯ ಮುನ್ನಮೆ ಮೊಗದಲೆಳನಗೆ
 ಹಾಯಿಸುತ ತಣ್ಣೀರಿನಿಂ ಕೈಕಾಲ್ಗಳನು ತೊಳೆದು |
 ಆಯಸವ ಹರಿಸುವಳಿಗಿಂದೇ
 ನಾಯಿತೌ ಕರಪದಗಳಂ ಮರೆ
 ದೀಯೆ ನನ್ನಕ್ಷದಲೆ ಜಲವೆಂದೊರಲಿದನು ತಂದೆ ||೧೪||

ಇಂದು ಮೂಲನು ಹಳಿದನೀಪರಿ
ಯಿಂದ ಸೋದರರನುಕರಿಸಿ ಮೊಗ
ದಂದಗಿಡಿಸಿದರಿಂದು ಮುಳಿದೆನ್ನಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದಿಹಳು |
ಎಂದುಗಂಟಕ್ಕುತಲಿ ಹುಬ್ಬನು
ಬಂದೊಡನೆ ದೂರುಗಳ ತಾರದೆ
ಕಂದಮೌನವಿದೇತಕೆಂದಾ ತಂದೆ ಹಲುಬಿದನು ||೧೫||

ಕ್ರೀಡೆಗೋಸುಗ ತಟಿನಿಯೊಳಗೋ
ಲಾಡಿ ನಾವೀಸುವಲಿ ಹುಸಿನಗೆ
ಗೂಡಿ ತಣ್ಣೀರುಗಳನೆರಚಿಸಿಕೊಂಡು ತೀರದಲಿ |
ಆಡುವವಳಿಂದೇಕೆ ನೀ ಮೊಗ
ಬಾಡಿ ಕಣ್ಣೀರುಗಳನೆರಚಿಸ
ಲೋಡಿದೌ ಹಾ ಎನುತಗೋಳಾಡಿದರು ಸೋದರರು ||೧೬||

ಮೊದಲು ಮಾತೆಯ ಗರ್ಭದಿಂದಾ
ನುದಿಸಿದನೆ ನಂತರದಿ ನೀನಾಂ
ಮೊದಲು ಭೋಜ್ಯವನುಂಡನಂತರನೀನುಮೊದಲಾನು |
ಹೊದೆದೆ ವಸ್ತ್ರವನಂತರದಿ ನೀ
ನಿದುವರಿಗೆ ಸರಿ ಮರಣಮಾತ್ರಕ್ಕೆ
ಮೊದಲು ನೀನೆಂತಾದೆಯೆಂದಗ್ರಜಿಯು ಮರುಗಿದಳು ||೧೭||

ವಿಗಡ ನೈರಾಶ್ಯಾಂಬುದಾವಳಿ
 ತೆಗೆದು ಚಿದ್ರಗನವನು ಕವಿದಿರೆ
 ನೆಗೆವ ಹಾಹಾಕಾರ ದನಿಗಳ ಸಿಡಿಲುಬಡಿಯುತಿರೆ |
 ಒಗೆವ ಕಂಬನಿಮಳೆಸುರಿಯುತಿರೆ
 ದುಗುಡ ಜಳನಿಧಿ ತೆರೆಯಬಂಬಲ
 ನೊಗೆಯುತಿರ್ದುದು ವಿಪ್ರನಾಹತಭಾಗ್ಯಸದನದಲಿ ||೧೮||

ಕಂಬನಿಯ ಸುಳಿವಿಲ್ಲ ನುಡಿಗಳ
 ನುಂಬ ಗದ್ದದವಿಲ್ಲ ದುಗುಡದ
 ಬಿಂಬ ವದನದಲಿಲ್ಲ ಲೋದನದನಿಯ ಪೆಸರಿಲ್ಲ
 ಕಂಬದಂದದಿ ನಿಂದು ಭಿತ್ಯವ
 ಲಂಬನದಿ ಕಣ್ಣೆಮೆಯಹಾಕದೆ
 ದಿಂಬೋಳೊರಗಿದ ತಂಗಿಯೊಡಲನೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿದಮೂಲ ||೧೯||

ಮಾತೆ ಪಿತಜನಕಾನುಜಾದಿಗ
 ಳಾತರಳೆಯಳಿವಿನಲಿ ನಿಜಮತಿ
 ಸೋತು ಶೋಕದಿ ಶವದಮೇಗಡೆ ಬೀಳುತ್ತೇಳುತಿರೆ |
 ಆ ತರಳ ಕರವಿತ್ತು ಕದಪಿನೊ
 ಳಾತು ಗೋಡೆಯನಾಗ ತನ್ನನು
 ಜಾತೆಯೊಡಲನೆ ನೋಡುತ್ತಿರ್ದಪನೆಡಕೆ ಸಿರಬಾಗಿ ||೨೦||

ಹೆತ್ತು ಸಲಹುವ ಭಾಗ್ಯವಂನನ
 ಗಿತ್ತೆ ನಿನ್ನನು ಹೊತ್ತು ತಿನ್ನಿಸಿ
 ಮುತ್ತಿಡುವ ಸುಖವಿತ್ತೆ ಚಿನ್ನಾಟಗಳನೀಕ್ಷಿಸುವ |
 ಮತ್ತೆ ತಾಯ್ತನವಿತ್ತೆ ಕೊನೆಗೀ
 ಸತ್ತ ಪರಿನೋಳ್ಪುದನು ಕೊಡಬೇ
 ಕಿತ್ತೆ ಹಾ ಎಂದಮ್ಮನಳುತಿರೆ ಬಾಲ ನೋಡುತಿಹ ||೨೧||

ಒತ್ತಿಡಿದ ಮುಳ್ಳಿತ್ತು ಕರದಿಂ
 ದೆತ್ತಿ ನಿನ್ನನು ಮುದ್ದಿಸುತ್ತಿದೆ
 ಗೊತ್ತಿ ಮೈಧೂಳ್ಳೊಡಹಿ ಮುಂಗುರುಳುಗಳನೇವರಿಸಿ |
 ಹತ್ತಿದಳಲಂ ತೀರ್ಪಭಾಗ್ಯವ
 ನಿತ್ತ ನೀಂ ಪೆಣವೊರುವಕಾರ್ಯವ
 ನಿತ್ತು ದೇಕೆಂದಳುತಿರಲ್ಪಿತ ಬಾಲ ನೋಡುತಿಹ ||೨೨||

ಮುತ್ತಿಡುತಲಾಪೆಣನ ಮೋಹದಿ
 ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ದೆವಡೆದು ದಂದುಗ
 ಮೊತ್ತ ಜನನೀಜನಕ ಜನಕಾನುಜರು ಸೋದರರು |
 ಮತ್ತೆ ಕಾಶಿನಿ ತಂಗಿ ಬಾಂಧವ
 ರತ್ತು ಮೂರ್ಛಿತರಾಗೆ ಚಿಂತೋ
 ನೃತ್ತ ಬಾಲಕ ಬಾಳಿದೇತರದೆಂದು ನೋಡುತಿಹ ||೨೩||

ಬೆರೆದಿರಲು ಗಾಂಭೀರ್ಯವದನದ
 ಲಿರದೆ ಚಿಂತಾರೇಖೆ ಮೂಡಿರೆ
 ಕರನ ಕದಪಿನಲಿಟ್ಟುವಾಮಕೆ ಸಿರವ ನಸುಬಾಗಿ |
 ತೆರೆದ ಕಂಗಳು ತಂಗಿಯೊಡಲಲಿ
 ಕೂರಿದ ಚಿತ್ರದ ತೆರದಿ ನಿಂದಿರೆ
 ತರಳಗೋಡೆಯನೊರಗಿಸಾವನೆ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಿದ ||೨೪||

ಸೀಳಿದೆಯನೊಳವೊಕ್ಕ ಯೋಚನೆ
 ಯಾಳವರಿಯದೆ ನಂಟರೆಲ್ಲ ದ
 ಯಾಳಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರನಹನು ದಯಾಳನಿವನಲ್ಲ |
 ಹಾಳು ಮೊಗದಲಿ ದುಗುಡಕಾಣದು
 ಬೀಳದಶ್ರುವಿನೊಂದು ಬಿಂದು ಕ
 ರಾಳನೇ ಸರಿಯೆಂದು ಹಳಿದರು ಮೂಲಶಂಕರನ ||೨೫||

ತೊರೆಯ ತಿಳಿನೀರ್ಕ್ಕುಡುವ ಚಲ್ವಿನ
 ಹರಿಣಿಯೊಮ್ಮೆಯ ಸನಿಯ ಮೊರೆಯುವ
 ಹರಿಯಗರ್ಜನದಿಂದ ಬೆಚ್ಚುವದೊಂದುಬೆಡಗಿಂದ |
 ಅರಿಯದೆರಗಲು ಸಿಡಿಲು ಬೆದರುವ
 ನರನವೊಲು ತಾ ಮುನ್ನಕಾಣದ
 ಮರಣಘಟನೆಯಲಂದು ನಡುಗಿದ ಭಯದಿ ಸುಕುಮಾರ ||೨೬||

ಧರಣಿ ತಳದೊಳಗೆಲ್ಲ ನಮ್ಮೀ
 ತರಳೆಯಂದದಲೊಂದುದಿನ ಬಲು
 ಕೊರಗಿ ಸಾವಿನ ಬಾಯ್ಗೆ ತುತ್ತಾಗುವುದು ತಪ್ಪದಲಿ |
 ಅರರೆ ನಿಶ್ಚಯಮೊಂದು ದುರ್ದಿನ
 ಮರಣವೊಂದವೆನಲ್ತೆ ನಾನುಂ
 ಬರಿಯ ಕನಸೇ ಬದುಕಿದೆಂದಾ ಬಾಲಯೋಚಿಸಿದ ||೨೭||

ಬಳೆದ ಜಲದದ ಸಾಲೊಳೊಮ್ಮೆಲೆ
 ಸುಳಿದು ಮರೆಯಹ ಮಿಂಚಲತೆಯೊಲ್
 ಬುಳುಬುಳನೆ ಮೇಲಿದ್ದು ಚಣದಲಿ ಮರಳಿ ಲೀನಮಹ |
 ಜಳದ ಗುಳ್ಳೆಗಳಂತೆ ಜಗ ಕಂ
 ಗೊಳಿಸಿ ಕಣ್ಮರೆಯಹುದು ಚಿಂತಿಸ
 ಲೊಳಗೆ ನಶ್ವರ ಸಕಳವೆಂದಾಬಾಲಯೋಚಿಸಿದ ||೨೮||

ಜಗದ ಭೋಗವಿದೇಕೆ ದೇಹವ
 ನೊಗೆಯವೇಳ್ವುದು ಕೊನೆಗೆ ಹೊರಗಣ
 ಸೊಗಕೆ ಮನಸೋಲದಲಿ ಸರ್ವರನುಂಬಮರಣವನು |
 ಬಿಗಿದು ಬಂಧಿಪ ಮಾರ್ಗವನು ನಾಂ
 ಬಗೆದು ಹುಡುಕಲೆ ಬೇಹುದೆನ್ನುತ
 ವಿಗತಜೀವಳ ದರ್ಶನದಲಾ ಬಾಲ ಯೋಚಿಸಿದ ||೨೯||

ಹಳಿದ ಮಾತ್ರಕೆ ಬಹುದೆ ಕಂಬನಿ
 ಬೆಳೆದ ವೈರಾಗ್ಯಾಗ್ನಿ ಹೃದಯದ
 ಜಳದ ಕೊಳನನೆ ವಾಷ್ಪಗೈದಿರೆ ಭುಗ್ಗುನುಜ್ವಳಿಸಿ |
 ಇಳೆಯನುದರದಿ ನಿಷ್ಕರುಣೆಯಿಂ
 ತಳೆವ ಸಾವಿನ ಸಿಕ್ಕಬಿಡಿಸಲು
 ಬಳಲುತಿರ್ದನು ಬಾಲ ಹಗಲಿರುಳಿನದೆ ಚಿಂತಿಸುತ ||೩೦||

ದಿನಪಲವು ಕಳೆಯಲ್ವೆ ಬಾಲೆಯ
 ತನುವಿಸರ್ಜನ ಜನಕತೀತದ
 ನೆನಹು ಮಾತ್ರವದಾಯ್ತು ಜನನೀಜನಕಸೋದರರು |
 ಅನುಜೆ ಜನಕಾನುಜರು ಮತ್ತೆಂ
 ದಿನೊಲೆ ಸೊಗಮಿರೆ ಬಾಲಸಾವನೆ
 ನೆನೆದು ತಾನದ ಗೆಲುವ ಮಾರ್ಗವ ಸತತ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೩೧||

ಖೂಳನಿವ ಕಲ್ಲೆದೆಯ ಕಡಿಗದ
 ಯಾಳನೆಂಬೀನಾಮ ಬರಿದು ಕ
 ರಾಳನೇ ಸರಿಯೆಂದು ಜರೆದ ದಯಾಳುಬಾಂಧವರು |
 ಕಾಳ ಮರಣವ ವಿಸ್ಮರಿಸಿ ಸುಖ
 ಮೇಳದಲಿ ಮೈಮರೆಯೆ ಬಾಲಕ
 ಬಾಳ ಕೆಡಿಸುವಸಾವ ಸೋಲಿಪ ಪರಿಯಚಿಂತಿಸಿದ ||೩೨||

ತಳೆದ ಚಿಂತೆಯ ಬಾಲಸಂತತ
 ತಿಳಿವಿನಂತಃಕರಣದೀಪವ
 ಬೆಳಗುತ್ತೈಹಿಕ ಕಾಮತಮವಂ ದೂರಚಿದುರಿಸುತ |
 ಕಳೆದೊಡಂ ನಡುರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆಯ
 ಸುಳಿಯಗುಡದಕ್ಷದಲಿ ಹಾಸೊಳು
 ಕುಳಿತಿರಲ್ತಾಯ್ತುಂದೆಗಳು ನಿದ್ರಿಸಲು ಪೇಳ್ವ ಪರು ||೩೩||

ತನಗೆ ಜನನೀಜನಕರೀಪರಿ
 ಯೆನಲುಹಾಸಿಗೆಯೊಳಗೆ ಮಲಗುತ
 ಮನಮದೆಲ್ಲಿಯೊ ಬೇರೆಲೋಕದಿ ಸಂಚರಿಸುತಿರಲು |
 ಜನರು ಮೈಮರೆದಿರಲು ನಿದ್ರಾಂ
 ಗನೆಯ ತೊಡೆಯಲಿ ಮಧ್ಯನಿಶೆಯಲಿ
 ಕನವರಿಸಿದೊಲ್ ಹಾಯೆನುತ ಚೀತ್ಕರಿಸಿ ಕುಳಿತಪನು ||೩೪||

ಆರು ತಂಗಿಯ ಕೋಮಲಾಂಗವ
 ಕ್ರೂರ ತನದಿಂ ಸುಲಿದವಳೆ ಹೆ
 ಮ್ಮಾರಿ ನನ್ನನು ಹರಿದು ತಿನ್ನಲು ನೋಡುವೆಯದಾರಿ |
 ಧಾರುಣಿಯ ಜೀವರನದೆನಿಬರ
 ಘೋರೀ ನೀನಿದುವರೆಗೆ ಭುಂಜಿಸಿ
 ಕಾರಿದೆಯೊ ಸಂತ್ಸುಪ್ತಿದೋರೆಯ ಎನುತ ಚೀತ್ಕರಿಸ ||೩೫||

ಮುತ್ತಿ ಮರಣಾಂಬುದದ ಸಂಕುಲ
 ಚಿತ್ತಜಲದವ ಘರ್ಷಿಸಲು ವಿ
 ದ್ಯುತ್ತು ವೈರಾಗ್ಯಾಖ್ಯಮಾವಿರ್ಭವಿಸಿ ಮುಗ್ಧತೆಯ |
 ಹೃತ್ತಮವ ತೀಡಲ್ಕೆಶ್ರೇಯಂ
 ಬೊತ್ತಮರಜೀವನದ ಮಾರ್ಗವ
 ಹತ್ತಿ ನಡೆಯಲು ಬಾಲನಾಗಳೆಮನದಿ ತರಿಸಂದ ||೩೬||

ಮೂಲನನುವಿಂ ಶಾಸ್ತ್ರಪಠನದಿ
 ಕಾಲನೂಂಕುತ ಬೆಳೆದ ಚಿಂತಾ
 ಜಾಲದೊಡನೆಯೆ ದಶದಮೇಲ್ನವನರ್ಷದವನಾಗೆ |
 ಕಾಲವಶದಿಂದಲಿ ವಿಷೂಚಿಕೆ
 ಯಾಲಯದಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆಪಸರಿಸೆ
 ಜಾಲವಂ ಜನಕಾನುಜನು ಹತ್ತಿದನು ಹಾಸಿಗೆಯ ||೩೭||

ಮರಳಿ ಪರಿಜನ ಬಾಲಿಕೆಯನುಪ
 ಚರಿಸಿದಂದಮೆ ವಿಪ್ರನನುಜನ
 ನೆರೆದು ಬಗೆಬಗೆಯಿಂದಲುಪಚರಿಸುತ್ತಿರಲು ಕೊನೆಗೆ |
 ಮರೆದ ಮರಣದ ಘೋರಚಿತ್ರವ
 ತೆರೆದು ತೋರಿಸನೆಂಬವೊಲ್ಯಮ
 ನಿರದೆ ಜಿಹ್ವೆಯ ಚಪ್ಪರಿಸಿದನು ನುಂಗಿರೋಗಿಯನು ||೩೮||

ಹಿಂದಿನಂದಮೆ ಮಂದಿಮರಣಕೆ
 ನೊಂದು ವಿಪ್ರಾನುಜನ ನೆನೆನೆನೆ
 ದೊಂದೆಸಮ ರೋದಿಸಲು ಹಾಹಾಕಾರವಾಗಸವ |
 ಛಿಂದಿಸಲು ಶೋಕಾಂಬುನಿಧಿತಟೆ
 ಬಂಧನವಕೀಳುತ್ತ ಭೋರ್ಗರೆ
 ದಂದಮಾದುದು ಮತ್ತಮಾ ಹತಭಾಗ್ಯಸವನಗಲ ||೩೯||

ನಾವೆ ಮುಳುಗುತ್ತಿರಲು ಕಡಲಲಿ
 ನಾವಿಕಂ ಧೃತಿಗುಂದಿ ಕರೆಯಲು
 ಕಾವರಂ ನಿಜಕರವ ಚಾಚುವ ತೆರದಲಾರೋಗಿ |
 ಸಾವು ನಿಂದಿರೆ ಬಾಯ್ಗೆರೆದು ನೆರೆ
 ನೋವುನುಡಿಗಳ ನುಂಗುತ್ತಿರೆ ನಿಜ
 ಜೀವಪೋಪಲಿ ಮೂಲನೆಡೆ ಕೈಸನ್ನೆಮಾಡಿದನು ||೪೦||

ಕರೆದೊಡನೆ ಬಳಿವಂದಬಾಲನ
 ಕರವ ನಿಜಕರತಳದಿ ಪಿಡಿದುರೆ
 ಮರುಕಬೀರುವ ದಿಟ್ಟಿಯಿಂವದನಾರವಿಂದವನು |
 ನಿರುಕಿಸುತೆಜಲಧಾರೆ ಕಣ್ಣೆಂ
 ಹರಿದಿರಲು ತಲೆದಿಂಬ ಬಳಿ ಕು
 ಕ್ಕಿರಿಸಿ ಬರಿದೇ ಪೇಳಲೇನನೊ ಯತ್ನವೆಸಗಿದನು ||೪೧||

ಮರೆದ ಶೈಶವದಿಂದ ತಾನಿದು
 ವರೆಗಮಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಮುದ್ದಿಸಿ
 ಪೊರೆದ ಸೋದರನಂದನನ ಜನಕಾನುಜಂ ನೋಡಿ |
 ಧರೆಯನಗಲುವ ಮುನ್ನ ಕೊನೆಸಲ
 ಮರದೆ ನುಡಿಸಲು ಗೃಹಯತ್ನಂ
 ಬರೆದನಿಸಿ ಗತಜೀವನಾದನು ಮಗುವಶೋಕದಲಿ ||೪೨||

ಕೃಯ ಕೈಯೊಳಗಿಡಿದು ಬರೆದೇ
 ಬಾಯನಗಲಿಸಿ ಮಾತುಹೊರಡದೆ
 ನೋಯುತ್ತಲಿ ಕಂಬನಿಯಧಾರಿಯ ನಿಲ್ಲದೊಲುಕರೆದು |
 ಕಾಯನೀಗುವಮುನ್ನ ರುಗ್ಗನ
 ಪಾಯದಲ್ಲಿರೆ ಮೂಲಶಂಕರ
 ಹಾ ಯೆನುತ ರೋದಿಸಿದ ನೆಲದಲಿ ಕೆಡೆದು ಚೀತ್ಕರಿಸಿ ||೪೩||

ಉಕ್ಕಿಹರಿದಿರೆ ಶೋಕ ಕರದಿಂ
 ದಿಕ್ಕಿನೊಸಲನು ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದೆದೆ
 ಕುಕ್ಕಿ ಕೊಳ್ಳುತ ಸುರಿಸ ಕಂಬನಿಯಿಂದಲಸುದೊರೆದ |
 ಚಿಕ್ಕತಂದೆಯ ಪಾದತೊಳೆಯುತ
 ಬಿಕ್ಕುತಾಕ್ರಂದಿಸುತ ನೆಲದಲಿ
 ಸಿಕ್ಕಪರಿ ಕೆಡೆದುರುಳಿ ಗೋಳಾಡಿದನು ಶಂಕರನು ||೪೪||

ಸತ್ತಿರೇ ಕಿರಿತಂದೆ ನನ್ನಲಿ
 ಬಿತ್ತಿದಿರೆ ಭವಭಯವ ನನ್ನಿಂ
 ಕಿತ್ತಿದಿರೆ ನೀವಿತ್ತ ಪ್ರೀತಿಯ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯನು |
 ಸುತ್ತಿದಿರೆ ತಿಳಿವೊರೆಯ ಧೈರ್ಯವ
 ಕುತ್ತಿದಿರೆ ಬೇರುಳಿದ ನಂಟರು
 ಮತ್ತಿದಿರೆ ನಿಮಗಕಟ ಸತ್ತೆನು ಸತ್ತೆನಾನೆಂದ ||೪೫||

ಹಾತೂರೆಯುತಿಹ ನನ್ನನೊರ್ವನ
 ಹಾ! ತೂರೆಯುತಿಹದಲ್ಲಿ ಸಿತ್ರನು
 ಜಾತ! ಮಡಿದಿರೆ ಕರಮುರಿದಿರೇ ಮೂಢಬಾಲಕನ |
 ತಾತ ನಿಮ್ಮೊಡ ನಾನುಮಳಿದಿರ
 ಲೀತರದಿ ನಸುನಸುವೆಸಾಯುವ
 ಭೀತಿಯಿರುತಿರಲಿಲ್ಲವಜ್ಞಾನದಲಿ ಹಾಯೆಂದ ||೪೬||

ಅನುಜಿಗಳದವನಿಂತು ಗುರುವುಂ
 ಘನದ ಬುಧನಂ ಪ್ರೇಮವನಧಿಯು
 ಮೆನಿಸಿ ತನ್ನನು ಪೊರೆದ ಜನಕಾನುಜನ ಸಾವಿನಲಿ |
 ಮನಮಳಲಿನಿಂದುನ್ನದಿಸಿತೆಂ
 ಬನಕ ಕೊರಳಿನ ದನಿಯೆತಾಕುಸಿ
 ವನಕ ತನ್ನಯ ಕಂಗಳೂದುವತನಕ ರೋದಿಸಿದ ||೪೭||

ಸೂದಲಿ ಭುಗ್ಗನುತಿರ್ಪ ಬೆಂಕಿಗೆ
 ಹದದ ಮಾರುತ ಸೇರಿದಂದದಿ
 ಸೂದಲಿ ರಭಸದಿ ಭೋರ್ಗಲೆದು ಹರಿದಿಹ ಮಹಾನದಿಗೆ |
 ಸದುಳದಿಂ ಮುಳೆಯೊದಗಿದಂದದಿ
 ವೃದಯದಲಿ ವೈರಾಗ್ಯಹುದುಗಿರೆ
 ಸೂದಲಿ ಪೆರ್ಚಿಸಿತದನು ಜವದಿಂದೆರಡನೆಯಸಾವು ||೪೮||

ಭಾಸಭಾವಿತ ಮೂಲಶಂಕರ
 ನೀನಸುಂಧರೆಯೊಳಗೆ ಶಾಶ್ವತ
 ಮಾವುದುಂ ಗೋಚರಿಸದಿವ್ವುದು ಜನಿತಭೂತಗಳು |
 ಸಾವುದೇ ದಿಟಮಕಟಕಟನ
 ಸ್ನೇಹಿನುತತನುಕೂಡ ನಶ್ವರ
 ಕಾವರಿಲ್ಲವು ಸಾವವೇಳೆಯಲೆಂದು ಮನಗಂಡ ||೪೯||

ಸಂತತಂ ಚಿದ್ವೇದಿಯಲಿ ಸ
 ಚ್ಚಿಂತನಾಗ್ನಿಯ ಹೊತ್ತಿಸಿರೆ ತಾ
 ನಿಂತು ಸಾಂಸಾರಿಕ ಮನೋಭೀಷ್ವಾಂಕ ಕಾಷ್ಠಗಳ |
 ಬೊಂತೆಯಂ ದಹಿಸುತ್ತಲಷ್ಟ ದಿ
 ಗಂತವರಮಾ ಜ್ವಾಲೆ ಯೇಳಲ
 ನಂತಮಾರ್ಗದ ಪಥಿಕನಡೆದನು ಭರದಿ ಗುರಿಯೆಡೆಗೆ ||೫೦||

ಮುಂದರಿದು ವೈರಾಗ್ಯ ನಾಮಕ
 ಸುಂದರ ಜ್ಯೋತ್ಸ್ನೆಯನು ವಿಜ್ಞವ
 ಸುಂಧರಿಯಮೇಲಿರಚಿ ಮೋಹದ ತಿಮಿರವಂ ತೊಡೆಯೆ |
 ಅಂದದಿಂ ಚಿನ್ನಭದಿ ತೊಳಗಿದ
 ನಂದು ಸಕಳಾಧ್ಯಾತ್ಮ ಜಗದಾ
 ನಂದ ತರುಣಸುಧಾಕರಂ ಮಿಗಿಲರಸೆ ಪರಮಾತ್ಮ ||೫೧||

|| ಇಂತು ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ||

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ --ಮದುವೆಗೈದವೆಂಬ ಸಂತಸ
ದುರದ್ಧಿಯಲಿ ತೇಲುತಿರೆ ಪರಿಜನ
ಮದುವಣಿಗನೇ ಕಾಣದಾದನು ವಿಪ್ರಸದನದಲಿ ||

ತರಳರೇ ಕತೆಕೇಳಿ ನೀವ್ ಶಂ
ಕರನು ಬೆಳೆದಿರೆ ನೈಜಮಾರ್ಗದಿ
ಬರೆ ವಸಂತನು ಶಿಶಿರ ತಾಣವನವಗೆ ಕುಡುವಂತೆ |
ತರಳತನ ತನುವಗಲಿ ಯೌವನ
ಬರಲು ತಾನೆಡೆಯಿತ್ತದಕೆ ಕ
ಣ್ಮರೆಗೆ ಸಂದುದು ತರಳ ಶಂಕರ ಯುವಕನೆನಿಸಿದನು ||೧||

ಆತು ಮಧಿಸಲು ಮೊಸರನಾನವ
ನೀತಮುದ್ಭವಿಸಂತೆಯಾವಿ
ರೂಪತಕೆನೆಯಪ್ಪಂತೆ ಹದದಿಂ ಕಾಯಿಸಲು ಹಾಲ |
ಆ ತರುಣ ಚಿತ್ತವನನುಜೆ ಕಿರಿ
ತಾತದಿರ ಸಾನ್ನಡೆಯೆ ಮೂಡಿದ
ತೀತಮಮತಾಭಾವ ಬೆಳೆದುದು ಬಿಡದೆ ದಿನದಿನಕೆ ||೨||

ಶಂಕರಂ ವಿದ್ವಜ್ಜನರ ಬಳಿ
 ಶಂಕೆಗಳ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಭುವನದ
 ಸಂಕದಿಂದುದ್ಧರಿಸ ಸಾಸನು ಜಯಿಸ ಸಾಧನವ |
 ಮಂಕುವಿಡಿದೆನಗರುಹರೆನೆ ಮನ
 ವಂಕೆಯೊಳಗಿರಿಸುತ್ತ ಸಂತತ
 ಕೊಂಕವರ್ಜಿಸಿ ಯೋಗಗೃಹಪುಡೆಂದುದಾಮಂದಿ

||೩||

ಯೋಗವಿದ್ಯಾಪ್ರಾಪ್ತಿಯೇ ಭವ
 ಲೋಗಕೌಷಧನೆಂದು ಘೋಷಿಸ
 ಲಾಗರಿಷ್ಠಾಭಿಜ್ಞಮಂಡಲ ಮೂಲಶಂಕರನು |
 ಭೋಗದಲಿ ಪರಿವಾರ ಜನರನು
 ರಾಗದಲಿ ನಾನಿರಲು ಶುಭಸಂ
 ಯೋಗಯೋಗದಲಾಗದೆನ್ನುತ ಮನದಿ ಚಿಂತಿಸಿದ

||೪||

ಜೊತೆಗೆ ನೆರೆದಾಡುತಿಹ ಮಿತ್ರರ
 ಮತಿಚಿರಗುವಡೆವಂತೆ ವಿಪ್ರನ
 ಸುತ ಸತತ ಮಮಸಬಲಿ ಸಾರವಿಹೀನವೀಲೋಕ |
 ಹಿತವ ಬಯಪೆವೆ ನಾಸ್ಥಳೀವಸು
 ಮತಿಯ ಮೋಹವನುಳಿವುದೊಂದೇ
 ಚತುರಯುಕ್ತಿಯದೆನುತ ಚಿತ್ತದ ಭಾವಬಿತ್ತರಿಸ

||೫||

ಹಾರಯಿಸಲೇನುಂಟು ಜಗವಿದು
 ಭಾರಮಾತ್ರವೆಬರಿದೆ ಮೋಹದ
 ಕಾರುಗತ್ತಲಿನೊಳಗೆ ತಡವುತ ನಡೆವ ಮಾನವರು |
 ಧಾರುಣಿಯಲರಸುವರು ಸೌಖ್ಯವ
 ತೋರದುದನೀ ಲೋಕದುಗುಡಾ
 ಗಾರವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯಿಲ್ಲೆಂದಾತ ಬಣ್ಣಿಸುವ ||೬||

ಅಟದಲಿ ಮೈಮರೆದು ಹರಟೆಯ
 ಕೂಟದಲಿ ನಲಿಯುತ್ತ ರುಚಿಕರ
 ದೂಟದಲಿ ಜೀವನದ ಸವಿಯಂಕಾಂಬ ಬಾಲಕರು |
 ನೋಟದಲಿ ಸೂಗಸುವ ವಸುಂಧರೆ
 ಮಾಟಗಾರುತಿಯೆಂಬ ಹೊಸಪರಿ
 ಪಾಟಿಯಂ ತಿಳಿದಪರೆ ಮೂಲನ ನೋವಭಾವಿಪರೇ ||೭||

ಪೇಳಿದೀ ವಚನಾರ್ಥವರಿಯದೆ
 ಕೇಳುತಿಹ ಸಖರಲವೊ ಜೋಗಿದ
 ಯಾಳ ನಿನ್ನ ಪುರಾಣನಿಲ್ಲಿಸು ಸಾರಹೀನವಡು |
 ಹಾಳುಬಾಯಿನ ನುಡಿಯೊ ಧರಣಿಯೊ
 ತಾಳಿ ಬದುಕುತ ಯೌವ್ವನದಿ ನೀಂ
 ಬಾಳರುಚಿಯನು ಸವಿಯದಿರ್ಪರೆ ಸಾಕಿದೆಂದಪರು ||೮||

ಅರರೆ ಬಾಡಿದ ಮೊಗದ ಶೂನ್ಯವೆ
 ಬರಿದೆ ನಿಟ್ಟುಪ ಕಣ್ಣ ಕದಪಿನ
 ಕರದೆ ನೆಲವನೆ ಕೆರೆಯುವಂಗುಟಮೊಂದ ಪಾದಗಳ |
 ಇರದೆ ನೈರಾಶ್ಯವನೆ ಕಾರುವ
 ಮರಳುಜೋಗಿಯೆ ಲೌಕಿಕದಿ ಮೈ
 ಮರೆತ ನಮ್ಮನು ರಕ್ಷಿಸೆಂದೇಡಿಸರು ಹಲಮಂದಿ ||೯||

ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನ ದಿನದಿನೆಮ್ಮೊಳ
 ಗಿಟ್ಟು ಮಮತೆಯ ಭೇದಭಾವನ
 ಬಿಟ್ಟುಮೆರೆಯುತಲಿದರ್ ನಿನಗೇನಾದುದೋ ಸಖನೇ |
 ಸುಟ್ಟುಸಂತಸವಳ್ಳಿಯೆನೆ ಮೊಗ
 ಗೆಟ್ಟು ಸಂತತಮೇಕೆ ಶೂನ್ಯವ
 ನಿಟ್ಟುಸುವೆಯೆಂದವನ ಹಲವರು ಕತೆವ ಕೇಳುವರು ||೧೦||

ಅಂದಕಿದೆ ಬೇಡೆನಲು ದರ್ಶಕ
 ವೃಂದದಕ್ಷವನೆಳೆದು ತನ್ನೊಳೆ
 ಬಂಧಿಸುವ ಸುರದೇಹವಿರೆ ತಾರುಣ್ಯದಲಿ ನೀನು |
 ಸುಂದರಿಯ ಕೈವಿಡಿದು ದಿವ್ಯಾ
 ನಂದನಾರ್ಜಿಸದಿಂತು ಹೃದಯದಿ
 ತಂದಪರೆ ನೈರಾಶ್ಯವೆಂಬರು ಮತ್ತೆಹಲಮಂದಿ ||೧೧||

ಸಂಪದಕೆ ಮಿತ್ತಿಯಿಲ್ಲ ಚೆಲ್ವಿನ
 ಪೆಂಪಿಗುಂಸವನಿಲ್ಲ ಯೌವನ
 ಗೆಂಪುಮಾಸಿದುದಲ್ಲ ಜನನೀ ಜನಕರಾಪ್ರೇಮ |
 ಕಂಪಮೊಂದಿದುದಲ್ಲ ಸಾಜದ
 ಲಂಪಿಗುಂ ಕುಂದಿಲ್ಲವಾಗಿರೆ
 ತಂಪುಗೊಳದಿಂತಳುವುದೇಕೆಂದವರು ಕೇಳ್ವ ಪರು ||೧೨||

ಸೊಲ್ಲ ಚೆಲುವಿಗೆ ಮಾರುಹೋಗುವ
 ನಲ್ಲ ಕಾಮದ ಭೋಗದಲಿ ಮನ
 ವಿಲ್ಲ ಜಗತಿಯ ಸುಂದರತೆಯನು ನೆಚ್ಚುವವನಲ್ಲ |
 ಬಲ್ಲಿಮಿತ್ರರೆ ಸಂಜೆಗೆಂಪಿನೊ
 ಲೆಲ್ಲವಸ್ಥಿರ ತಗುಳಿ ತಮದಲಿ
 ಕೊಲ್ಲಬೇಡಿರನುತ್ತ ನುಡಿದನು ಕೊನೆಗೆಶಂಕರನು ||೧೩||

ಬಂದ ಭಾವಾವೇಶದಲಿ ತಾ
 ನೊಂದುದಿನ ಶಂಕರನು ಮಿತ್ರರಿ
 ಗೆಂದೊ ನಾಂ ಸದನವನು ಬಿಡುವುದೆ ಸತ್ಯವೆಂದೆನಲು |
 ನೊಂದ ಕೆಳೆಯರು ಹೆತ್ತವರಬಳಿ
 ವಂದು ಪೇಳ್ವರು ಬಹಳ ನಮ್ಮತೆ
 ಯಿಂದ ಪುತ್ರನ ಬೆಳೆದ ಯೋಗೋನ್ಮಾದವಾರ್ತೆಯನು ||೧೪||

ಸಾದರದ ಬಿನ್ನಪವ ಸುತನು
 ನ್ಮಾದಕತೆಯನು ದೇವರಾಲಿಸಿ
 ಪೋದಪೆನು ಮನೆಯಗಲಿ ಶಾಶ್ವತ ಪದವನಾಕ್ರಮಿಸೆ |
 ಸಾಧಿಪೆನು ಯೋಗವನು ಚಿತ್ತವ
 ನೀಧರೆಗೆ ಕುಡೆನೆಂಬ ತಮ್ಮಯ
 ಗಾಧಬುದ್ಧಿಯ ಪುತ್ರನೆಂದರು ತಂದೆಯನು ಹಲರು ||೧೫||

ರಾಯರನುಜರು ಸತ್ತದಿನದಿಂ
 ದೀಯೆ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದಲಿ ನಿಜ
 ಕಾಯವಂ ತೋರ್ದಪನು ಬಯಕೆಯ ಮಾತುಮಾತಿನಲಿ |
 ಕಾಯುತಿಹ ಸಮಯವನು ಜೀಯರು
 ಪಾಯವೀಗಳಿಗೈಯದಿರೆ ಬಲು
 ನೋಯುವಂತಾದಪುದನಂತರಮೆಂದರಾತುರದಿ ||೧೬||

ಅಮ್ಮಶಂಕರ ಮೊದಲಿನಂದದಿ
 ನಮ್ಮ ಕೂಟದಿ ಬೆರೆಯನೇನನೊ
 ಸುಮ್ಮನೆಯೆ ಚಿಂತಿಸುತ ಶೂನ್ಯದಕಡೆಗೆ ಮೊಗಮಾಡಿ |
 ಮಮ್ಮಲನೆ ಮರುಗುವನು ಸಂತತ
 ಚಿಮ್ಮವನು ನೈರಾಶ್ಯವೀತನ
 ನೆಮ್ಮಿ ಸೊಗಮಿರೆ ಸಲ್ಲದೆಂದರು ಹಲರು ಮಾತೆಯನು ||೧೭||

ಬಿಡದೆ ಸಂತತ ಮೂಲಶಂಕರ
 ನೊಡನೆ ಬಾಳನೆ ಬೆರೆಯಿಸಿದ ಸಂ
 ಗಡಿಗರಿಂತೆನೆ ಜನನಿಜನಕರ ಚಿತ್ತದಾಶೆಗಳು |
 ಕಡಲ ತಟದಲಿ ಮಳಲಮನೆಗಳ
 ನಿಡಲುಬಾಲರು ತೆರೆಯಬಂಬಲು
 ಬಡಿಯೆ ಕೆಡುವಂತಂದು ಕೂಡಿತ್ತು ಘನನಿರಾಶೆಯಲಿ ||೧೮||

ಎಲ್ಲರುಂ ಬಗೆವಂದದಲೆ ಸುತ
 ನಲ್ಲರಿವ ವೈರಾಗ್ಯದಗ್ನಿಯ
 ಸೊಲ್ಲಡಗಲನುರಾಗ ತೋಯದ ಧಾರೆಯನೆ ಕರೆವ |
 ನಲ್ಲಿಯೊಬ್ಬಳ ಕೂಡಿಸಲು ಬಳಿ
 ಕೆಲ್ಲ ಸರಿಯಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ
 ಮೆಲ್ಲನರಸಿದರೊರ್ವ ಕನ್ನೆಯ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ||೧೯||

ಪತ್ತುಗೆಯಿನನುರಾಗ ರಜ್ಜುವ
 ಸುತ್ತಿಸಂಸಾರದಲೆ ಬಂಧಿಸೆ
 ಹೆತ್ತವರು ಯತ್ನಿವುದ ಕಂಡಾ ಮೂಲಶಂಕರನು |
 ಹತ್ತುಬಗೆಯಿಂದರುಹಿ ಮಿತ್ರರ
 ನೊತ್ತಿ ಮಾತಾಪಿತರ ಪದದಲಿ
 ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣ ಬೇಡೆಂದು ಪೇಳಿಸಿದ ||೨೦||

ಹೆತ್ತವರು ಪುತ್ರನನು ನೋಯಿಸ
 ದೊತ್ತದಾತನ ಮದುವೆಮಾಡುವ
 ಚಿತ್ತಬಿಟ್ಟೊಡಮದಕೆ ಸಂತಸವಡದೆ ಶಂಕರನು |
 ಮತ್ತೆ ಮುಂದಿನವರ್ಷ ತಪ್ಪದೆ
 ನುತ್ತು ಚಿಂತಿಸಿ ಯುಕ್ತಿಯೊಂದನು
 ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಪಿತನೇಗೆ ಪೋದನು ನಯದಿನೊಂದುದಿನ ||೨೧||

ತಂದೆಯಡಿದಾವರೆಗೆರಗಿ ನಯ
 ದಿಂದ ಶಂಕರ ಪರಮನಮೃತೆ
 ಯಿಂದ ಜನಕರೆ ವೈದ್ಯಕವನುಂ ವ್ಯಾಕರಣವೆರಸು |
 ಅಂದದಿಂ ಜ್ಯೋತಿಷವನಧ್ಯಯಿ
 ಪಂದಮಾದುದು ಚಿತ್ತವದರಿಂ
 ದಿಂದು ಕಾಶಿಗೆ ನಡೆಯಲಪ್ಪಣೆ ಕುಡಿರಿ ತಾನೆಂದ ||೨೨||

ಗೃಹ ವಿನಯಕೆ ಮುಳಿದು ಗದರಿಸು
 ತೋದಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ರಾಜ್ಯವಾವುದ
 ಸಾಧಿಸುವೆ ಕಲಿತಿದು ಸಾಕೈ ನಿನ್ನಯಾತ್ರಿಗಳ |
 ಭೇದಬಲ್ಲನು ಬೇಗ ಮದುವೆಯ
 ಗೃಹವೆನು ಮನೆಗೆಲಸಗೈವುದ
 ಕಾದು ಕಲಿಯೆಂದರುಹಿದಂ ನಂದನನನಾತಂದೆ ||೨೩||

ವತ್ಸನಿನ್ನಹೃದಯದೊಳಭೀ
 ಭತ್ಸರೋಗವಬಲ್ಲಿನದಕೆ ಚಿ
 ಕಿತ್ಸ ಮದುವೆಯ ಬೇಗರಚಿಪೆವು ಮರೆಯೊಕಾಶಿಯನು |
 ಸತ್ಸುತನವೊಲ್ಬಾಳು ಸದನದ
 ಉತ್ಸವಿಸು ತವಬಾಲ ಬುದ್ಧಿಯ
 ಕುತ್ಸಿತದೃಷ್ಟಿಯನು ನೀತ್ಯಜಿಸೆಂದಳಾ ತಾಯಿ ||೨೪||

ಒತ್ತಡದ ಕೆಡುಕರಿತ ಶಂಕರ
 ಮತ್ತೆಹಲದಿನ ಚಿಂತೆಯಲೆ ಕಳೆ
 ಯುತ್ತ ತದನಂತರದಿ ಪಿತನೆಡೆಗೈದಿ ಪದಗಳಲಿ |
 ಉತ್ತಮಾಂಗವನಿರಿಸಿ ಕಾಶಿಗೆ
 ಚಿತ್ತಮೊಪ್ಪದೊಡದನು ಬಿಡಿ ಕೆಲ
 ದತ್ತ ವಿಪ್ರನನೊರ್ವನಂ ಬಿಸಕ್ಕುವೆನಾನೆಂದ ||೨೫||

ಮಗನ ಬಯಕೆಯನೆಲ್ಲ ಭಂಗಿಸಿ
 ದುಗುಡದೊಳಗಾತನನು ಮುಳುಗಿಸೆ
 ಬಗೆಯದಾದ್ವಿಜ ತನ್ನಸುತನಿಗೆ ಪೋಗಲಾಜ್ಞೆಯನು |
 ಹೆಗಲಿನೊಳು ಕರವಿತ್ತು ಕರುಣಿಸಿ
 ಸೊಗದಿ ಪೋಗಾ ಗ್ರಾಮಕಾದೊಡ
 ಮಗಲೆ ಮನೆಯನುಮಾತ್ರ ಯೋಚಿಸಬೇಡ ನಡೆಯೆಂದ ||೨೬||

ಈ ತೆರದಿ ಪಿತನುಡಿಯೆ ನಲಿವಿಂ
 ದಾತರುಣ ಕೈಗೊಂಡು ಹರಕೆಯ
 ಮಾತೆಯಾಶೀರ್ವದಿಸೆ ತದ್ಗ್ರಾಮದಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡು |
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಸೇವೆಗಳ ಸಲ್ಲಿಸ
 ಧೀತವಿದ್ಯಗೆ ಪ್ರಶ್ನಮೇಷ್ಟ್ರಣಿ
 ಪಾತದಿಂದಧ್ಯಯನಗೈಯುತ ಕಳೆದ ಹಲದಿನವ ||೨೭||

ಒಂದುದಿನವಾಗುರುವು ಶಂಕರ
 ನೊಂದಿಗಾಡುವ ನುಡಿಯಮಧ್ಯದಿ
 ಬಂದುದಾಗೆ ವಿನಾಹವಿಷಯಂ ತರುಣ ಮದುವೆಯನು |
 ಎಂದುಮೊಪ್ಪೆನು ವೈರಮೆನಗದ
 ಕೆಂದು ಮೈಮರೆದೊರೆಯೆ ಸೇರಿದು
 ದಂದೆ ಸಂಗತಿ ಮೂಲಶಂಕರ ಪಿತನ ಕಿವಿದೆರೆಯ ||೨೮||

ಇಡಲು ಪುತ್ರನನಿನ್ನು ದೂರದಿ
 ಕೆಡದಿರದು ಕಾರ್ಯವಿದು ದಿಟವೆಂ
 ದೊಡನೆ ತನ್ನೊಳೆ ಬಗೆದು ವಿದ್ವದ್ವರನ ಚಿತ್ತವನು |
 ಒಡಬಡಿಸಿ ಶಂಕರನ ಶಾಲೆಯ
 ಬಿಡಿಸಿ ಜನಕಂ ವಂಶವಳ್ಳಿಯ
 ಬುಡವನನುರಾಗಾಂಬುವಿಂ ನೆನೆಯಿಸಲು ಕರೆತಂದ ||೨೯||

ತರುಣನಡಿಯಿಟ್ಟೊಡನೆಯೇ ಹ
ತ್ತಿರದ ನಂಟರು ಜನನಿಜನಕರು
ನೆರೆದು ಸಿಂಗರಿಸುತ್ತ ಸದನವ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣವ |
ತರಿಸಿ ಮದುವೆಯ ರಚಿಸ ವಿಭವದ
ಲಿರುವುದಂ ನೆರೆಕಂಡು ಸಂಗತಿ
ಯರಿದು ಚಿಂತಾವನಧಿತೆರೆಮಸಗುತಿರೆ ಬೆರಗಾದ ||೩೦||

ಅರರೆ ಬಾಂಧವರಿನಿಬರುಂ ತವೆ
ನೆರೆದು ನನ್ನೊರ್ವನನು ಬಂಧಿಸೆ
ಕರುಣೆ ತೋರದೆ ಸಜ್ಜುಗೈದಪರೆನ್ನರಕ್ಷಿಸಲು |
ಬರುವನೊಬ್ಬನುಮಿಲ್ಲ ಮೈಮರೆ
ದಿರಲು ನಾನುಂ ಕೊನೆಗೆ ಕಂಠದ
ಲುರಲು ಬೀಳ್ ಪುದೇನಗೈದಪೆನೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ ||೩೧||

ತನ್ನತಾ ಪಾಲಿಸುವುದಂ ಬಿ
ಟ್ಟನ್ನು ಬೇರೆರು ಬಂದು ಪೊರೆದಪ
ರೆನ್ನಲಪ್ಪದೆ ಕಾಡುವರು ಕಾಪಾಡುವವರಾರು |
ತನ್ನತಾನೇ ಸಲಹಿಕೊಳ್ಳುವೆ
ನೆನ್ನುತಾ ಶಂಕರನು ನೆಚ್ಚುತ್ತ
ತನ್ನನೇ ತಾ ಮನದಿ ತಾಳಿದಕೊನೆಗೆ ಧೈರ್ಯವನು ||೩೨||

ತಿಂಗಳುರುಳಿತು ಮೂಲಶಂಕರ
 ನಂಗನೆಯ ಕೈವಿಡಿವುದೀಕ್ಷಿಸೆ
 ಕಂಗಳಿಂ ಹಾರ್ದಿಹರು ಪರಿಜನ ಮೂಲ ಮಂದಿಗಳ |
 ಸಂಗ ಬೆರೆಯದೆ ವಾದಿಸದೆ ಜನ
 ಕಂಗೆ ಬೇಡಿಕೆ ಸಲಿಸದಿದರ್ಪ
 ನಂಗಳದಿ ಧೂಳಿಡಿದ ಮುಕ್ತಾಫಳದ ಬೆಡಗಿನಲಿ ||೩೩||

ದ್ವಾರ ಹೂ ಚಿಗುರುಗಳ ಬಣ್ಣದ
 ತೋರಣದಿ ರಾಜಿಸಿತು ಮಂಟಪ
 ಬೀರಿದುದು ಹೊಸಬೆಡಗ ಕಂಪೊಗೆದಿರ್ಪ ಶುಭಜಳದಿ |
 ಸಾರಿಸಿತು ನೆಲ ರಂಗವಲ್ಲಿಗ
 ಳೋರಗೆಯಲೋಡಿದುದು ವಿಪ್ರಾ
 ಗಾರ ಸಂತಸ ಜಳಧಿಯೆನಿಸಿತು ನಾಳೆ ಮದುವೆಯೆನೆ ||೩೪||

ಅಂದು ವಿಪ್ರನ ಮನೆಯ ಜನಗಳು
 ಮಿಂದು ಚೆಲ್ವಿನ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣ
 ವಂದಮಿಗೆ ಧರಿಸುತ್ತ ನರನಾರಿಯರ ರೂಪದಲಿ |
 ಸುಂದರತೆಯೇ ಸುಳಿದುದೆಂಬುವ
 ದೊಂದುಬೆಡಗಿಂದೇಳುತಿರ್ಪಾ
 ನಂದ ಜಲಧಿಯ ತೆರಿಗಳೆನುವೊಲು ಕಂಗೆವಂದಿಹರು ||೩೫||

ಮನೆಯೊಳೆಲ್ಲೆಡೆಯುತ್ಸವಂಗಳ
 ಹೊನಲ ಕಲಕಲರವಮೆ ಕಿವಿದೆರೆ
 ಯನುಗೆ ಮೂಲನ ಹೃದಯರಂಗದಿ ಸಮರಭೇರಿಗಳ |
 ನಿನದಮೊಳಗಿತು ಜನದ ಮೊಗದಲಿ
 ಮನುಗೆ ನಗೆಮಿಂಚಲತೆ ತರುಣನ
 ಮನದಲನಲಜ್ವಾಲೆ ಭುಗ್ಗೆನುತೆದ್ದು ದಳ್ಳಿಸಿತು ||೩೬||

ಸದನದೊಳಗಂ ಹೊರಗಮೆಲ್ಲೆಡೆ
 ಮುದವ ಬೀರುವಲಂಕೃತಿಗಳಿರೆ
 ಸುದತಿಯರ ಸಂಗೀತ ಮಂಗಳವಾದ್ಯಗೀತಗಳ |
 ಪುದುವೆಗೊಪ್ಪುವ ವೈಭವಂಗಳು
 ಹೃದಯವುಬ್ಬಿಸುತಿರಲು ಶಂಕರ
 ನೆದೆಯಲಾದಿನ ಮೊಳಗಿದುದು ವೈರಾಗ್ಯಜಯಘೋಷ ||೩೭||

ಅಕಟ ನನ್ನಯ ಭಾವವರಿಯದೆ
 ಸಕಳರುಲಿವರೆ ಚಣದ ದಾರದ
 ವಿಕಟ ದುಗುಡದ ಖಡ್ಗಸಿರದಲೆ ಬಳಕುತಿರ್ಪುದನು |
 ವಿಕಳಮತಿಗಳು ಬಲ್ಲರೇ ಸುಖ
 ಮುಕುಳ ಹೂವಹ ಮೊದಲೆ ನಿಜದಳ
 ನಿಕರಮೋಣಗಲ್ಲಿಹುದನೆಂದಾ ತರುಣ ಶೋಕಿಸಿದ ||೩೮||

ಅಮ್ಮನುತ್ಸವಮಪ್ಪನಾನಂ
 ದಮ್ಮನೆಗೆ ಬಂದವರ ಸಂತಸ
 ತಮ್ಮದಿರ ಕುಣಿದಾಟ ತಂಗಿಯ ಮಂಗಳದನೋಟ |
 ನೆಮ್ಮಿ ತನ್ನನು ವರಿಸೆ ಬಂದಳ
 ಹೊಮ್ಮುತಿಹ ಸಿಹಿಪ್ರೇಮವೆಲ್ಲವು
 ಮೊಮ್ಮೆಗೇ ಮರೆಯಹುದ ನೆನೆದಾತರುಣ ಕಂಪಿಸಿದ ||೩೯||

ಹೃದಯದಲಿ ಕೊನೆವರೆಗೆ ಯತ್ನದಿ
 ಹುದುಗಿಸಿಟ್ಟಿಹ ಭಾವವಂ ಜನ
 ರೆದುರಿಗೊರೆಯದೆ ಸಂಜೆಯಲಿ ಮನೆಬಿಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ |
 ಉದಿಸುತಿರೆ ಮುದದುಗುಡವೆರಡುಂ
 ಹೃದಯದಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಶಂಕರ
 ಸದನದೊಳಗಿನ ಬಂಧುಬಳಗಕೆ ಕೊನೆಯ ಮಾತುಗಳ ||೪೦||

ಹೊತ್ತಿನನ್ನು ದರದಿ ನೀನೊಂ
 ಬತ್ತುತಿಂಗಳು ರಕ್ತವನೆಬಸಿ
 ದಿತ್ತ ಮಾತೆಯೆ ಬಳಿಕ ವೇದನೆಗಳನು ಲಿಕ್ಕಿಸದೆ |
 ಹೆತ್ತ ಸಲಹಿದೆ ನಿನ್ನು ಪಕ್ಕತಿ
 ಗಿತ್ತು ದುಃಖದಹೊರೆಯವೋದವೆ
 ನೆತ್ತೊ ಮನ್ನಿಪುದೀಕೃತಘ್ನನನೆಂದ ಚಿತ್ತದಲಿ ||೪೧||

ತಾಯಿ ಮಮತಾಮೂರ್ತಿಯಮ್ಮತ
 ಬಾಯಿ ಮಾತಾಪುತ್ರರೀ ಸಮ
 ವಾಯವಿಂದಿಗೆ ತೀರಿದುದು ನಾಂ ನಿನ್ನಮಗನಲ್ಲ |
 ತಾಯಿ ನೀನೆನಗಲ್ಲವೆನೆ ತರು
 ವಾಯ ರೋದಿವುದೇಕೆನಡೆದಪೆ
 ನೋಯಬೇಡೆಂದಮ್ಮಗೆಂದನು ತರುಣಚಿತ್ತದಲೆ ||೪೨||

ತಂದೆ ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನದಿನೀವರ
 ಮೊಂದೆ ಬಗೆಯಿಂಪ್ರೀತಿತೋರನು
 ವಿಂದ ವಿದ್ಯೆಯಕಲಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿದಿರಡಸಿವರೆ ಮುಪ್ಪು
 ಮುಂದೆ ನಿಮ್ಮಿರ್ವರಿಗೆ ನೆರವಹೆ
 ನೆಂದು ಬಗೆದಿರಿ ನಿಮ್ಮಸಾಲವ
 ದೊಂದೆರಡೆ ಮನ್ನಿಸುವುದೆಂದನು ಮನದಿ ಜನಕಂಗೆ ||೪೩||

ಅದೊಡಂ ಪಿತ್ರದೇವ ನನ್ನಲಿ
 ಗೃಹ ನಿಮ್ಮಪಕಾರವೆಲ್ಲವ
 ನಾದರಿಸದಾನಿಂದು ಬೆನ್ನನು ತೋರಿ ನಿಮ್ಮೆಡೆಗೆ |
 ಪೋದಪೆನು ಬಾಂಧವ್ಯಮುಣಕೊನೆ
 ಯಾದುದಿಂದಿಗೆ ಕನಲದಿರಿಮ್ಮತ
 ನಾದೆನಾನೆಂದರಿಯಿರೆಂದನು ಚಿತ್ತದಲೆ ಮೂಲ ||೪೪||

ತಾರದಿರು ನನಗಾಗಿ ಕಣ್ಣೊಳು
 ನೀರ ಮುದ್ದಿನ ತಂಗಿ ಪ್ರೇಮಕು
 ಮಾರಿ ನೀನಳಬೇಡ ನನ್ನನು ಕಟುಕನೇನಬೇಡ |
 ದೂರ ನೀನಿಡಬೇಡ ಹುಚ್ಚಿನ
 ದಾರಿ ವಿಡಿದೆನು ಮನ್ನಿಸೆನ್ನನು
 ದಾರೆ ತಪ್ಪಿರಲೆಂದೊರೆದ ಚಿತ್ತದಿ ನಿಜಾನುಜೆಗೆ ||೪೫||

ತಮ್ಮದಿರೆ ನೀವುಗಳು ನನ್ನನೆ
 ನೆಮ್ಮಿ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದಿರೈಸಲೆ
 ನಿಮ್ಮಬಂಧನ ಕಡಿವೆನೀದಿನವೆನ್ನಬೀಳ್ಕುಡಿರಿ |
 ನಿಮ್ಮವನು ನಾನಲ್ಲ ನಿಷ್ಕುರ
 ನೆಮ್ಮಸೋದರನೆನ್ನದಿರಿ ನೀ
 ವಮ್ಮನಂ ಸೈರಿಸಿರಿ ಪೋದಪೆನೆಂದ ಚಿತ್ತದಲೆ ||೪೬||

ತರಳೆ ನಿನ್ನಯ ಕರವನೆನ್ನೀ
 ಕರದಲಿರಿಸುತ ದಂಪತಿಗಳೆನೆ
 ನೆರೆದೊಡಂ ಜನವೆದೆಯಲಾವುದು ಬೇರೆಭಾವನೆಯ |
 ಧರಿಸಿದವನಾನಲ್ಲ ಪ್ರೇಮಳ
 ತೆರದೆ ನೀನುಂ ತಂಗಿಯೇಸರಿ
 ಮರುಗದಿರು ನಾಂಪೋಪೆನೆಂದನು ಮನದಿಕನ್ನಿಕೆಗೆ ||೪೭||

ಕಪ್ಪು ಮೋಡಗಳಂಬರವಕವಿ
 ದಪ್ಪಿರಲು ನೆಲವನಿತು ಗನಗನೆ
 ನಿಪ್ಪ ಬೆಡಗಿಂ ಹೃದಯದೇಶವ ಬೆಳಗಿನಿಂದಿಡಿದು |
 ಅಪ್ಪಿರಲು ಕಡುಶೋಕಜಲಧರ
 ಸಪ್ಪೆ ಮೊಗದಿಂದಿದ್ದು ಶಂಕರ
 ನಿಪ್ಪ ತನ್ನಯ ಕೋಣೆಯಲಿ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವನುಹಾರ್ದ ||೪

ಸಾಗಿದನು ದಿನದಂತೆ ಪಶ್ಚಿಮ
 ಸಾಗರಕ್ಕೆ ರವಿದೇವ ಸಂಧ್ಯಾ
 ರಾಗಮುದಿಸೊಂದೆರಡು ಗಳಿಗೆಯಕಾಲಸಂಭ್ರಮಿಸಿ |
 ಹೋಗಲಿರ್ಪಾ ತರುಣನೆದೆಯನು
 ರಾಗದೊಂದಿಗೆ ಬರಿಯ ಶೂನ್ಯದಿ
 ನೀಗಿದುದು ತನ್ನಿರವ ಕತ್ತಲೆ ಬೆಳಕಸಂಧಿಸಿತು ||೪|

ಕತ್ತಲಡಸಿತು ಶಂಕರನ ಮನ
 ವತ್ತಕುದಿಗೊಳುತಿತ್ತು ಹೃದಯವ
 ಮುತ್ತಿಕವಿದಿಹ ಶೋಕಜಳಧರ ಸಂಕುಲವ ಜನದಿ |
 ಎತ್ತೊಸರಿಸಿತು ವಿಗಡವೇಗಂ
 ಬೊತ್ತವೈರಾಗ್ಯಾನಿಲಂ ಪದ
 ವೆತ್ತಿಶಂಕರ ಕೋಣೆಯಿಂ ಹೊರಗಿಟ್ಟ ಚಿಂತಿಸುತ ||೫

ಜನನಿ ನಮಿಸುವೆ ತಂದೆವಂದಿಪೆ
 ನನುಜರೇ ನಲ್ವರಕೆಗಳ ಕೊಳಿ
 ರನುಜೆ ನಿನಗಿದೊ ನನ್ನಯಾಶೀರ್ವಾದ ಬಾಂಧವರೆ |
 ಕನಲದಿರಿ ಕನ್ನಿಕೆಯೆ ನೋಯದಿ
 ರನುತ ಶಂಕರನೆಲ್ಲರಂ ನಿಜ
 ಮನದಲೇ ಮತ್ತೊಂದುಸಲ ನೆನೆಯುತ್ತ ಹೊರವಂದ ||೫೧||

ಕೋಣೆಯಿಂ ಹೊರವಂದುವಿರಹದ
 ಬಾಣನೆದೆಯಂ ಚುಚ್ಚುತಿರೆ ದೆಸೆ
 ಗಾಣದವನಂದದಲಿ ಸದನದ ಮೂಲೆಮೂಲೆಯನು |
 ಮೇಣು ತೊಲಿತೊಲೆಗಳನು ನಿಟ್ಟಿಸಿ
 ಮಾಣು ಮನೆಯೇ ತನ್ನತನಕೊನೆ
 ಗಾಣುತಿದೆ ಹೊರಗಾದೆ ನಿನ್ನಿಂದೆಂದ ಚಿತ್ತದಲೆ ||೫೨||

ಮದುವೆಗೋಸುಗ ಸಿಂಗರಗಳಿಂ
 ಮುದವ ಬೀರುತಲಿರ್ಪ ಸುಂದರ
 ಸದನದೆಲ್ಲಿ ಡೆಗಳನು ಕೊನೆಸಲನೋಡಿ ಹೆತ್ತವಳ |
 ಉದರದಿಂ ಹೊರವಂದ ದಿನದಿಂ
 ದಿದುವರಂ ನೆಳಲಿತ್ತಮನೆಯೇ
 ಹೃದಯವಂ ಕೊರೆಯದಿರು ಪೋದವೆನೆಂದ ಚಿತ್ತದಲೆ ||೫೩||

ಮನೆಯೆ ಶೈಶವ ಲೀಲೆಗಳ ನೆಲೆ
 ಮನೆಯೆ ಬಾಲ್ಯದ ಮಧುರನೆನಹಿನ
 ಕನೆಯೆ ಯೌವನದಿರವ ಕ್ರೀಡಾವನವೆ ಶೋಕಗಳ |
 ತನೆಯೆ ಬಾಳಿನಗೊನೆಯೆ ನೀಮ
 ನೃನವನೆಳೆಯದಿರಿದಕೊ ನನ್ನೀ
 ಕೊನೆಯವಂದನೆ ಕೊಳ್ಳೆನುತ ಹೊರವಂದನಾತರುಣ ||೫೪||

ಚಿತ್ತದೊಳಗುದ್ಭವಿಸ ನೋಹವ
 ನೊತ್ತಿ ವೈರಾಗ್ಯದಕೆಳಗೆ ಮುಂ
 ದಿತ್ತು ಪವನನು ಬಂದುಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಲಿ ನಸುನಿಂದು ||
 ಎತ್ತಿಕಂಗಳ ಸದನನಿಟ್ಟಿಸಿ
 ಮತ್ತೆಮುಂದಕೆ ನಡೆದು ಯೋಗೋ
 ನೃತ್ತ ಶಂಕರನೊಂದು ಸಲ ಹಾ! ಎಂದು ನಿಡುಸುಯ್ದ ||೫೫||

ಯೌವನವಸಂತದಲಿ ಚೆಲ್ವಿನ
 ಹೂವಗಂಧಕೆ ಚಿತ್ತಸೋಲದ
 ತೀವ ಮಮತಾಯುತರ ಮಾತಾಪಿತರ ಬಾಂಧವರ |
 ಭಾವ ಮಧುರ ಪ್ರೇಮಕೊಲಿಯದೆ
 ಸಾವಿರದ ಸಂಪತ್ತಿಗುಲಿಯದೆ
 ಸಾವಿರದ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಸಲು ನಡೆದನಾತರುಣ ||೫೬||

ಮಂದಿ ತನ್ನಯ ಶುಭವಿವಾಹಾ
 ನಂದಕೋಸುಗ ನೆರೆದಲಂಕೃತ
 ಸುಂದರಾಲಯ ತಮದಿ ನಸುಮಸುಕಾಗಿ ದೂರದಲಿ |
 ಹೊಂದಿಸಿದ ದೀವಿಗೆಗಳಿಂ ಹಿಂ
 ದೆಂದೊ ಕಂಡಿಹ ಸೊಗದ ಕನಸಿನ
 ಬಂಧುರದ ನೆನಹಂತೆ ಕಾಣಿಸೆ ನಡೆದ ಶಂಕರನು ||೫೭||

ಹೊತ್ತುಮೂಡಲು ಪೂರ್ವದಲಿ ತಲೆ
 ಯೆತ್ತುವಂ ದಿನಕಾಂತ ಬಹುದಿನ
 ಚಿತ್ತದಲೆ ನೆಲೆಗೈದ ಮಂಗಳಗಳಿಗೆ ಸಂಧಿಸಲು |
 ಸುತ್ತಸಂತಸವೆಳಕೆ ಹರಿವುದೆ
 ನುತ್ತಿಜನಮಿರೆ ಮರೆಯಲಡಗಿದ
 ನೆತ್ತೊ ತರುಣ ಸುಧಾಕರಂ ಮನವೆಳೆಯೆ ಪರಮಾತ್ಮ ||೫೮||

|| ಇಂತು ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ ||

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ಕೂಚನೆ—ಸಿದ್ಧ ಪುರದಲಿ ತಂದೆಯಡಿಯಲೆ
ಬದ್ಧ ನಾಗರ್ದಂತೊ ನುಸುಳುತೆ
ಕಾಡ್ಲೆ ಚೈತನ್ಯಂ ಹಲವುಕಡೆ ಹುಡುಕಿದನು ಗುರುವ ||

ಅಲಿಸಿರಿ ಬಾಲಕರೆ ಶಂಕರ
ನಾಲಯಾಂಬುಧಿಯಲ್ಲಿ ಹರ್ಷೋ
ತ್ತಾಲ ಲಹರಿಗಳೇಳುತ್ತಿಗೆ ಪೂರ್ವದಲಿ ಕೆಂಬೆಳಕು |
ಓಲಗಿಸುತ್ತಿರೆ ಬಳೆದತಿಮಿರದ
ಜಾಲವಂ ಕಿತ್ತೆಸೆದು ಮೂಡಿದ
ಬಾಲದಿನಮಣಿ ತುಂಬಿಸುತ ಹೊಸಹುರುಪಜೀವರಲಿ ||೧||

ಮಂಗಳಾನಕ ಮೊಳಗಿದುದು ತಮ
ಭಂಗದೊಡನೆಯೆ ಹೃಜ್ಜಲಜಗಳು
ಹಿಂಗದುತ್ಸವದೊಡನೆ ನಗುತ್ತಿರೆ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣದ |
ಸಂಗಕಾಂತಿಯಲೆಸೆವ ಮಂಗಳ
ಮಂಗವಡೆದಂತಿದರ್ ಸುಂದರ
ದಂಗನೆಯರೋಡಾಡುತ್ತಿದರ್ ವಿಪುಲಸಡಗರದಿ ||೨||

ದೇವಿಯೆನು ಹಲಮಂದಿ ಪಾವನ
 ದೇವನಂ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತ ಶಂಕರ
 ದೇವನಾಲಯಕ್ಕೆದಿ ದ್ವಾರದಿನಿಂದು ಸಂಭ್ರಮದಿ |
 ಈವರಂ ಶಂಕರನೆ! ನಿದ್ರಿವು
 ದಾವನೀತಿಯೊ ಸತಿಯವದನದ
 ರೀವಿನಿರುಕಿಸಲೇಳು ಬೇಗೇಳೆಂದು ಕೂಗಿದರು

||೩||

ಉತ್ತರಂ ಸಿಗದಿರಲು ಹೃದಯದಿ
 ಬಿತ್ತರಿಸಿದುದು ಕಳವಳಂ ಹಿಂ
 ದೊತ್ತಿದರು ಬಾಗಿಲನು ಕಂಡರು ಬರಿಯಹಾಸಿಗೆಯ |
 ಚಿತ್ತದಲಿ ಸಂದೇಹ ಮೂಡಿದು
 ದತ್ತನಿಲ್ಲದೆ ದೇವಿಯರು ವರ
 ನೆತ್ತೊಮ್ಮರೆಯಹನೆಂದು ನುಡಿದರು ತಂದೆತಾಯ್ಗಳಿಗೆ

||೪||

ಹರಡಿತ್ತೆಲ್ಲೆಡೆ ಕಳವಳಂ ನೆರೆ
 ಮರುಗಿದುದು ಜನಮೆತ್ತನಡೆದನೊ
 ಕರೆಯಿರಾಳ್ಗಳ ಹುಡುಕಲೆಲ್ಲೆಡೆ ದುರುಳಶಂಕರನ |
 ನೆರೆದಿರಲು ಬಾಂಧವರು ಕಡುನಿ
 ಸ್ವರುಣ ವಂಶದ ಕೀರ್ತಿಯನೆತಾಂ
 ಮರಳಿನಲಿ ಸೇರಿಸಿದನಕಟಕಟೆಂಬ ದನಿಯಾಯ್ತು

||೫||

ಮನೆಯಲಂಗುಲದಿನಿತನು ಬಿಡ
 ದೆನಿತೊ ಹುಡುಕಿದರೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳಂ
 ಕೊನೆಗಮಾಶಂಕರನಕಾಣದೆ ವದನಬಾಡಿದುದು |
 ಜನಕೆಮದುವೆಯ ಮಂಗಳಾನಕ
 ನಿನದಮಡಗಿತು ಬಲಿದಶೋಕದ
 ಹೊನಲುತೆರಿಗಳನೆಸೆದು ಹರಿದುದು ಭರದಿಮುರ್ಮರನೆ ||೬||

ಮದುವೆಯುತ್ಸವಸುಮನ ಹೆತ್ತವ
 ರಿದೆಯ ಸುಯ್ಯನ ಬಿಸುಪಿನಲಿ ಬಾ
 ಡುದುರಿದುದು ಮಂಗಳದ ಮಂಜುಳವಾದ್ಯಗೀತೆಗಳು |
 ಉದಿತ ಹಾಹಾಕಾರ ರವದಲಿ
 ಹುದುಗಿದುವು ಮರಿಯಾಯ್ತುನೆಗೆಗಳು
 ಸದನ ಮಸಣದ ರೂಪವಾಂತುದು ನುಸುಳಿಶಂಕರನು ||೭||

ಒಂದುಕಡೆ ಸುತಮೋಹ ಮತ್ತಿ
 ನ್ನೊಂದುಕಡೆ ಸುಡುಗೋಪಬಿಸಿಲಿನ
 ಲೊಂದುಗೂಡಿದ ಬೆಂಕಿಯಂತುರದೇಶವಂ ಸುಡಲು |
 ಬೆಂದುನೊಂದಾತಂದೆ ಕುದುರೆಯ
 ಮಂದಿಗಳ ಬರಮಾಡಿ ನುಸುಳಿದ
 ನಂದನನ ಹುಡುಕಲ್ಕೆ ಕಳುಹಿದನಾಕ್ಷಣಮೆ ಜವದಿ ||೮||

ಕುದುರೆಯಾಳು ಕೆಲದದೂರದ
 ಪೊದರುಗಳ ಕತ್ತರಿಸಿ ಮೆದೆಗಳ
 ಸದೆದು ಮನೆಗಳತೆರೆದು ಕೆರೆಗಳ ನದಿಯಸರಸಿಗಳ |
 ಕದಡಿ ಗುಡಿಗಳೊಳರಸಿ ಮರಗಳ
 ನೊದರಿ ಕೊನೆಗಂ ತರುಣ ಸಿಗದಿರೆ
 ಕುದಿದು ಹಿಂದಿರುಗೊರೆದರಾ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯಭೂಸುರನ ||೯||

ಮಿಡಿದು ಕಂಬನಿಗಳನು ನೆರೆಬಿಂ
 ದೊಡಲ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳು ಕುಳಿತರು
 ಬಿಡದೆ ರೋದಿಸುತುಳಿದರೊಡಹುಟ್ಟಿದರು ಬಾಂಧವರು |
 ನುಡಿದೆರಡು ಸೈರಣೆಯ ನುಡಿಗಳ
 ನಡೆದರಾಲಯಗಳಿಗೆ ಸಿಂಗರ
 ಸುಡುಬನದ ಬೆಳದಿಂಗಳಂದದಲಿತ್ತು ಬಿಮ್ಮೆನಿಸಿ ||೧೦||

ಒರೆವುದಿನ್ನೇನತ್ತ ಮದುವೆಯ
 ಬರವೆ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳ ನಲಿವಿಗೆ
 ಬರವೆನಿಸಿ ಕಣ್ಣೀರೆಫೋಜನಮಾಗಲಾಲಯದಿ |
 ಕೊರಗುತಿರ್ದರು ತರುಣನೀಕಡೆ
 ತೆರತೆರದ ಬವಣಿಗಳ ಸೈರಿಸು
 ತರಸಿ ಗುರುಗಳನಲಿಯುತಿರ್ದನು ಹಳ್ಳಿಹಳ್ಳಿಯಲಿ ||೧೧||

ಮೂರುದಿನವರಮಿಂತು ಶಂಕರ
 ದಾರಿನಡೆದಿರಲೊರ್ವನರ ಟಂ
 ಕಾರಪುರದಾ ಕೃಷ್ಣನಾತ್ಮಜ ಮೂಲಶಂಕರನು |
 ಜಾರಿರಲ್ಮನೆಯಿಂದ ಮದುವೆಯ
 ಪಾರ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ರಾಹುತ
 ರಾರುಜನ ಬಂದಿರರರಸುತಲ್ಲಿವರಮೆಂದ ||೧೨||

ಪೊಸಮಸೆದ ಕಣೆಯಂತೆದಾರಿಗ
 ನುಸಿರಿದೀನುಡಿ ಚುಚ್ಚಲಿದೆ ಕಂ
 ಪಿಸಿತು ಜನನೀಜನಕಸೋದರಿಸೋದರಾದಿಗಳ |
 ಮಸೆವ ಭೀಕರಶೋಕಚಿಂತನ
 ಮುಸುಕಿದುದು ಚಿತ್ತವನು ಕುದಿಯುವ
 ಬೆಸನದೊಂದಿಗೆ ಭೀತಿಹಿಂಡಿತು ತಳೆದಧೈರ್ಯವನು ||೧೩||

ಆದೊಡಂ ತನ್ನೆದೆಯ ಭಾವವ
 ನಾದಯಾಳಂ ಹೃದಯದಲೆಮರೆ
 ಗೈದು ತಾನಪರಾಧಿಯೆಂಬುದ ಹೊರಗೆ ತೋರಿಸದೆ |
 ಹಾ! ದುಗುಡ ನಿಷ್ಪಾಪ ಭೂಸುರ
 ಗಾದುದಲೆ ನಂದನನು ದುಷ್ಕೃತಿ
 ಗೈದನೆಂದುಸಿರಿಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆಸುಯ್ಯ ಮುನ್ನಡೆದ ||೧೪||

ಪುರಪುರವ ತಿರುಗುತ್ತ ಶಂಕರ
 ಗುರುವನರಸುತ್ತಿರಲು ಸಾಯಲೆ
 ಪುರದಿಸಾತ್ವಿಕಭಕ್ತನೊರ್ವನು ಶಿಷ್ಯರೊಡಗೂಡಿ |
 ಮೆರೆವನೆಂಬುದಕೇಳಿ ತತ್ಪುರ
 ವರವಶೀಘ್ರವೆಸೇರಿಯೋಗದ
 ತಿರುಳನರಿಯಲು ಯತ್ನಗೈದನು ನೆಲಸಿ ತನ್ನರದಿ ||೧೫||

ಇರಲಿರಲು ಶಂಕರನ ಕಾಮನೆ
 ಯರಿತನೊರ್ವ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು
 ತೆರಳಿ ನೈಷ್ಠಿಕ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ರೀತಿನೀತಿಗಳ |
 ಅರುಹಿ ಸತ್ಪ್ರೇರಣವನೀಯಲು
 ಪರಮಹರ್ಷದಿ ತರುಣ ತದ್ವ್ರತ
 ಧರಿಸಿದನು ತದ್ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯ ಕರದಿ ವಿಧಿಯಿಂದ ||೧೬||

ಮತ್ತೆ ಕಾಷಾಯಾಂಬರವನವ
 ಗಿತ್ತು ಹಸ್ತದಿ ಪಾತ್ರಕಂಗೊಳಿ
 ಸುತ್ತಿರಲು ಗಂಭೀರದನಿಯಿಂದೀಕ್ಷೆಯಿತ್ತವನು
 ಉತ್ತಮನೆ ನವನಾಮಮೊಂದನು
 ಬಿತ್ತರಿಪೆ ನಿನಗಿಂದು ನೀನೀ
 ಹೊತ್ತಿನಿಂ ಶ್ರೀಶುದ್ಧಜೈತನ್ಯನಹೆ ಕೇಳಿಂದ ||೧೭||

ವಾಸಿಸುತೆ ತನ್ನರದಿ ಕತಿಸಯ
 ವಾಸರಂಗಳ ತನಕ ಬಿಡದ
 ಭ್ಯಾಸಿಸುತೆ ಯೋಗವನನಂತರ ತನ್ನ ಕಾಮಿತದ |
 ಆಸುವಿದ್ಯಾಗ್ರಹಣ ಸಾಧನ
 ದಾಸೆ ತೀರದೆ ವಿಮಳಸತ್ಯೋ
 ಪಾಸಕಂ ಕಾಂಗಡಕೆ ಬಂದನುಸಾಧುಮಂಡಳಕೆ ||೧೮||

ತುಂಬಿದಾ ಸಾಧುಗಳ ಬಾಹ್ಯಾ
 ಡಂಬರಕೆ ಬೇಸತ್ತು ಮಠದಲಿ
 ಬೆಂಬಲಂ ಸಿಗದೆಂದು ನಗರದಿನೆಲಸಿ ಜೈತನ್ಯ |
 ನಂಬಿದೇವನ ಮೂರುಮಾಸ ವಿ
 ಳಂಬಿಸುತ್ತಿರೆ ಸಿದ್ಧಪುರದಲಿ
 ಮುಂಬರಿವ ಕಾರ್ತಿಕದ ಜಾತ್ರೆಯು ನೆರೆವುದಾಲಿಸಿದ ||೧೯||

ಸಿದ್ಧಪುರದಲಿ ನೆರೆವಕೂಟದಿ
 ಸಿದ್ಧ ಯೋಗಿಗಳಾವರಾದೊಡ
 ಮುದ್ದರಿಸೆ ಸಿಗಬಹುದುನನ್ನನೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸುತ |
 ಶುದ್ಧ ಜೈತನ್ಯಂ ಪುರವನವಿ
 ರುದ್ಧಗತಿಯಿಂದಗಲಿ ಗಡಿಯಲಿ
 ಬದ್ಧ ಯತ್ಯಂಬರನನೊಬ್ಬನನಂದುಸಂಧಿಸಿದ ||೨೦||

ಮೊದಲೆ ತತ್ಸನ್ಯಾಸಿ ತರುಣನ
 ಸದನ ನೆರೆಹೊರೆಯೆಲ್ಲಬಲ್ಲವ
 ನೊದವಿದುದು ಪರಿವಾರದೊಡನಾತಂಗೆ ಹತ್ತಿರದ |
 ವಿದಿತಪರಿಚಯವದರಿನಿಂ ಹಿಂ
 ಬದುಕ ನೆನಹುಗಳುದಿಸೆಮ್ಮದುಲ
 ಹೃದಯನೊಂದುದು ಶುದ್ಧ ಚೈತನ್ಯಂಗೆ ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ||೨೧||

ಸದನವಗಲಿದನಂತರಮಿದೇ
 ಮೊದಲು ಪರಿಚಿತನಾದನೊಬ್ಬನ
 ವದನಕಂಡುದರಿಂದ ಕಂಬನಿಗರೆದು ಕಂಠದಲಿ |
 ಉದಿಸೆ ಗದ್ಗದ ಕಾಯಕಂಪಿಸೆ
 ಕುದಿನ ಚಿತ್ತದ ಬೇಗೆಸಹಿಸದೆ
 ಹೃದಯ ತೆರೆದೆಳೆಮಗುವಿನಂತಳಲಿದನು ಚೈತನ್ಯ ||೨೨||

ಮೊದಲು ತರುಣನ ಕಾವಿವಸ್ತ್ರದ
 ಬದುಕನೀಕ್ಷಿಸಿ ನಕ್ಕೊಡಂ ಸ್ವ
 ಹೃದಯ ಬಿಚ್ಚಳುತಿರ್ಪ ಚೈತನ್ಯನನು ಕಂಡೊಡನೆ |
 ಉದಿಸೆ ಮರುಕಂ ನಯದಿನಾಯತಿ
 ಸದನ ಬಿಟ್ಟೆಯದೇಕೆ ಮನೆಯಲಿ
 ಪದವಿಡೆಯ ನೀಮರಳಿ ಎನ್ನುತಲಂದು ಬೆಸಗೊಂಡ ||೨೩||

ಇಂತು ಸಾಧುವು ಕೇಳಿ ಚೈತ
 ಸ್ವಂ ತೊರೆದೆ ಸದನವನು ಗಳಿಸಲ
 ನಂತಜೀವನವರಿಯಿರೆಂದಿಗುಮಾಂ ಮನೆಗೆ ಮರಳಿ |
 ಹಿಂತಿರುಗೆ ಕಾರ್ತಿಕದಿ ಸೇರುವ
 ಸಂತಗೋಸುಗ ಸಿದ್ಧಪುರದೊಡೆ
 ಮುಂತೆರಳುತಿಹೆನೆನುತ ನಿರ್ಮಮನಾಗಿ ಮುಂದರಿದ ||೨೪||

ಇಂತುಸಿರಿ ಮುಂದರಿದ ಚೈತ
 ಸ್ವಂ ತಿರುಗಿ ಹಲಪುರಗಳನುಭವ
 ಸಂ ತಳೆದು ತಿಳಿದರನು ಬೆಸಕ್ಕೈಯುತ್ತಮಾರ್ಗದಲಿ |
 ಅಂತದೊಳು ತಾಂ ಸಿದ್ಧಪುರವನು
 ಸಂತಸೇರುವ ದಿನಕೆ ಸೇರುತ
 ಸಂತಜನ ಪಲರಿಳಿದ ಶಿವಮಂದಿರದಿ ನೆಲೆಗೊಂಡ ||೨೫||

ದೇಗುಲದಿ ನೆಲೆಸಿದರ್ ಸಂತರ
 ನಾ ಗುರೂನ್ನತಿಕಾಮನೋಲಗಿ
 ಸಾಗಮಿಸೆ ಬೇರೆಲ್ಲಿಗಾದೊಡಮಾತ್ಮದರ್ಶಿಗಳು |
 ಪೋಗಿ ತತ್ಕ್ಷಣ ಪದಗಳಲಿ ತಲೆ
 ಬಾಗಿ ಯೋಗವ ಕುರಿತು ಕೇಳ್ವ ಪ
 ಲೋಗರುತ್ಸವಗಳಲಿ ಮೈಮರೆದಿರ್ಪ ಸಮಯದಲಿ ||೨೬||

ಇತ್ತಲೀ ಜಿಜ್ಞಾಸುವೀಪರಿ
 ಸುತ್ತಿನಗರದಿ ಯೋಗಿಗಳನರ
 ಸುತ್ತ ಬೆಸಕ್ಕೆದಿರಲು ಮಾರ್ಗದಿ ದೈವಯೋಗದಲಿ |
 ಅತ್ತ ಸಿಕ್ಕಿದಸಾಧುನೊಂದಿಹ
 ಚಿತ್ತದಿಂದಾ ಕೃಷ್ಣಭೂಸುರ
 ಗತ್ತ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಬೇಗವೋದುವುದೆಂದು ಬಲೆಯಿಸಿದ ||೨೭||

ನಡುವಗಲು ಮರುಭೂಮಿಯಲಿಮಿಗೆ
 ಸುಡುವಿಸಿಲಿನಲಿ ದಾರಿತಪ್ಪಿದ
 ಕಡುತ್ಯಪಿತಗಾಕಸ್ಮಿಕಮೆ ನೀರೊರತೆ ಕಂಡಂತೆ |
 ಹುಡುಗನಿಹನೆಲೆ ತಿಳಿಯೆ ಜನಕಂ
 ತಡವಗೈಯದೆ ಕುದುರೆಯಾಳ್ಗಳ
 ನೊಡನೆ ಕೊಂಡಾಕ್ಷಣಮೆ ನಡೆದನು ಸಿದ್ಧಪುರದೆಡೆಗೆ ||೨೮||

ಗುಡಿಯಿದೆನ್ನದೆ ಸದನವೆನದಂ
 ಗಡಿಯಿದೆನ್ನದೆ ಶಾಲೆಯೆನ್ನದೆ
 ಗುಡಿಸಿಲೆನ್ನದೆ ತೋಟವೆನ್ನದೆ ಹಳ್ಳಮುಳ್ಳೆನದೆ |
 ಮಡುವೆನದೆ ಸೂಚ್ಯಗ್ರದಿನಿತುಂ
 ಬಿಡದೆ ಹುಡುಕುತ ಮಗನ ಸೈನಿಕ
 ರೊಡನೆ ತಿರುಗಿದ ಸಿದ್ಧಪುರದಲಿನೊಂದೆದೆಯತಂದೆ ||೨೯||

ಮೂಡುತಿರೆ ರವಿದೇವನದುವೇ
 ಮೂಡಲಲಿ ಕೆಂಗಿರಣಗಳು ಕುಣಿ
 ದಾಡುತಿರೆ ಮರದೆಲೆಗಳಿಂ ತವೆ ತೂರುತೊಳಗಡೆಗೆ |
 ಬಾಡುತಿರಲಂಗಳದ ಸರಸಿಯು
 ಲೂಡಿದಾ ಕುಮುದಗಳು ನೆರೆಹುಡು
 ಕಾಡುತಾತ್ಮಜನಿರ್ದ ಗುಡಿಯಲಿ ಬಂದನಾತಂದೆ ||೩೦||

ಸಂತಮಂಡಳದೊಳಗೆ ಚಿತ್ತದ
 ಚಿಂತೆಯಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಭವಭಯ
 ಪೆಂತು ಕಳೆದವುದೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತುತ್ತರವನಾಂತು |
 ಅಂತರಂಗದೆ ಮನನಮಾಡುತ
 ನಂತಸಿದ್ಧಿಗೆ ಕುಳಿತ ಚೈತ
 ಸ್ಯಂ ತೆರೆಯೆಕಂಗಳನು ಕಂಡನು ಕಡುಮುಳಿದತಂದೆ ||೩೧||

ಕೆಂಗಿಡಿಗಳನೆ ಹೊರಗೆ ಚಿಮ್ಮುವ
 ಕಂಗಳಿಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ತಾಂ ಭ್ರೂ
 ಭಂಗಮೆಸಗುತಲೋಷ್ಠ ಕಚ್ಚುತ ಮುಷ್ಟಿ ಕಟ್ಟುತಲಿ |
 ಅಂಗಗಳನೊದರುತ್ತ ಗುಡುಗನೆ
 ಹಂಗಿಸುತ ಗದರಿಸುವ ಜನಕಂ
 ಕಂಗೆದುರು ತಟ್ಟಿನೆಯೆ ಕಾಣಲು ಕುವರ ಕಂಪಿಸಿದ ||೩೨||

ಕೊಂಕುಮತಿಯ ಪಿಶಾಚಿ ಪರಿಜನ
 ಧಂಕುಲವ ಸಾಯಿಸಲು ಕುಲಕೆ ಕ
 ಳಂಕ ತರುವೊಡೆ ನೀನು ಜನಿಸಿದೆ ನನಗೆ ಮಗನಾಗಿ |
 ಮಂಕೆ ನಿನ್ನಯತಾಯಿ ಮೃತ್ಯುವಿ
 ಳಂಕದಲ್ಲಿರೆ ನಿನಗೆ ಯೋಗದ
 ವಿಂಕ ಹರಿಯದೆ ಭೀ! ಎನುತಲಾತಂದೆ ಪಲ್ಲೊರೆದ ||೩೩||

ತಿನ್ನಲೊಲ್ಲಳುತಾಯಿ ಸೋದರಿ
 ಎನ್ನದಿಂ ಕೃಶಳಾಗುತಿರ್ಪಳು
 ಎನ್ನ ಸೋದರರಳಲುತಿರ್ಪರು ರಾತ್ರಿಹಗಲಿನದೆ |
 ಳನ್ನುದರ ಸೀಯುತಿದೆ ಭೀ! ನಿನ
 ಗನ್ನುಮುದಿಸದೆ ಕರುಣಿಸಾವಿಗೆ
 ಳನ್ನವರ ಬಲಿಕೊಟ್ಟು ಯೋಗವೆ ಕಟುಕನೀನೆಂದ ||೩೪||

ಪಾರಿದಂಗಳಲೊಮ್ಮೆಲೆಗೆ ಮೈ
 ಪೋರಿ ನೋಳ್ಪರ ಕಂಗಳಂ ತವೆ
 ಪೋರಯಿಪ ಮಿಂಚಂತೆ ತತ್ಕ್ಷಣ ತನ್ನಹತ್ತಿರಕೆ |
 ಪಾರಿ ಸಮ್ಮುಖ ನಿಂದು ಕೋಪವ
 ಪಾರುತಿಹ ನಿಜಪಿತನನೀಕ್ಷಿಸಿ
 ಪರತನ ಕುಸಿಬೀಳೆ ಕಂಪಿಸಿ ಕುವರನುರುಳಿದನು ||೩೫||

ತಂದೆಯಾಗ್ರಹದಿಂದಿಳಿಯೆ ಬೇ
 ಲೊಂದುಪಾಯವ ಕಾಣದಿಹ ಮಗ
 ನಂದು ಹಾ! ನಾಂ ಪರರು ಹುರಿದುಂಬಿಸಲು ಮತಿಸೋತೆ |
 ನೊಂದಿಹೆನು ಸಾಕನಿತು ನಾನೇ
 ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರಲಿದೆ ತಾವೈ
 ತಂದುದೊಳ್ಳಿತೆನುತ್ತಲರುಳಿದ ಪಿತನ ಪಾದದಲಿ ||೩೬||

ನಂದನಂ ನುಡಿದಿಂತು ಮಿಗೆ ಭಯ
 ದಿಂದ ಸೊರಗಿದ ಮುಖವನೆತ್ತುತ
 ತಂದೆಯುರಿಗಂಗಳನು ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತೋರಿ ನೋಟದಲಿ |
 ಇಂದು ಮನ್ನಿಸಿರೆಂದು ಬೇಡಿದೊ
 ಡಂ ದಹಿಸ ಕೋಪಾನಳಂ ಕಳೆ
 ಗುಂದದಿರಲಾ ತಂದೆ ಪುತ್ರನ ಜಗ್ಗಿಮುಂದೆಳೆದ ||೩೭||

ಹಾರಿ ಮುಂದಕೆ ಹರಿದು ಸುತನ ಶ
 ರೀರದೊಳಗಿನ ಕಾವಿವಸ್ತ್ರವ
 ತೂರಿ ಗಾಳಿಯಲದನು ಪೊಸತಹ ಬಿಳಿಯಬಟ್ಟೆಗಳ |
 ಧಾರಣಂಗೈಸುತ್ತಲಾ ಕ್ರೋ
 ಧಾರುಣಾಂಬಕ ಜನಕ ನಿಜಗೂ
 ಡಾರಕೊಯ್ದನು ಸೈನಿಕರ ಕಾಹಿನಲಿ ನಂದನನ ||೩೮||

ಮಗನ ಕರದೊಯ್ಲಿ ರಿಸಿ ಬೀಡಿನೊ
 ಳುಗಿದು ಕೋಪಾನಳನ ಮತ್ತುಂ
 ಮೃಗನೊ! ಮಗನೋ! ನೀನು ನಿನ್ನಗಲಿಕೆಯಕತದಿಂದ |
 ದುಗುಡದಿಂ ಹೆತ್ತವಳು ಸಾವಿನ
 ಬಿಗಿಪಿಡಿಯಲಿಹಳತ್ತಿ ನೀನೋ
 ಬಗೆದವಳ ಕೊಲ್ಲುತಿಹೆಯೆನ್ನುತ ತಂದೆನಿಂದಿಸಿದ ||೩೯||

ನಂದನಂ ಹಲವಿಧದಿ ತನ್ನಯ
 ತಂದೆಗಾರ್ಪಾಸನವನಿತ್ತೊಡ
 ಮಂದು ತಾಂ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗದೆ ನಂಬಿಕೆಯನಿಡದೆ |
 ತಂದೆ ಕಾಹಿನ ಜನರ ನೇಮಿಸಿ
 ನಿಂದು ನಿರ್ಮೋಹನನು ಹಗಲಿರು
 ಳೆಂದೆನದೆ ಕಾದಿರುವುದೆಂದನು ಬಿಚ್ಚು ಮಾತಿನಲಿ ||೪೦||

ತಂದೆಯಾ ನಿರ್ಮೋಹವುತ್ರನ
 ಬಂಧನದಲಿಡಲೆನಿತನಿತು ಬಗೆ
 ಯಿಂದ ಹಗಲಿರುಳೆನದೆ ಯತ್ನಿಸುತಿರ್ದನೆಚ್ಚರದಿ |
 ನಂದನಂ ಸಹವನಿತನಿತೆ ನಿಜ
 ಬಂಧನವ ಕಿತ್ತೊಗೆಯೆ ಸಮಯದ
 ಸಂಧಿಯರಸುತ ಮನದಿಯೋಚಿಸುತಿರ್ದ ಯುಕ್ತಿಗಳ ||೪೧||

ಜಾತ್ರೇತೀರಿದಮೇಲೆ ಮನೆಗೆ ಸು
 ಸೂತ್ರದಿಂ ಪೋದಪೆನೆನುತ ನುತಿ
 ಪಾತ್ರನಂ ಬಂಧಿಸುತಜನಕಂ ತಾನಿಳಿದಕಡೆಯೆ |
 ರಾತ್ರಿಹಗಲೆನದಿಟ್ಟು ಕಾವಲ
 ನೇತ್ರವಗಲಿಸಿ ನೋಡುತಿರಲು ವಿ
 ಧಾತ್ರನೇ ಗೈದಪನೊ ಕಾಂಬೆನೆನುತ್ತ ಸುತನಿರ್ಧ ||೪೨||

ಬರಲು ಮೂರನೆರಾತ್ರಿ ನುಸುಳುವ
 ಪರಿಯ ಚಿಂತಿಸಿ ತರುಣಕೃತಕದ
 ಗೊರಕೆ ವಿರಚಿಸಿ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯತನಕ ಮಲಗಿರಲು |
 ಒರಗಿದರು ನಿದ್ರೆಯಲಿ ಕಾಹುಗ
 ರರಿದಿದಂ ಚೈತನ್ಯ ಮೆಲ್ಲನೆ
 ಸರಿದು ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ತಂಬಿಗೆವಿಡಿದು ಹೊರವಂದ ||೪೩||

ಕರದಲೀಪರಿ ಪಾತ್ರಮೊಂದನು
 ಧರಿಸಿ ಕಂಡವರೆನ್ನ ಬೆಸಗೊಳೆ
 ಹೊರಗೆ ಮೂತ್ರವಿಸರ್ಜನಕೆ ನಾಂ ಪೋಗುತಿಹೆನೆಂದು
 ಒರೆವೆನೆನ್ನುತ ನಿಶ್ಚಯಿಸುತಾ
 ತರುಣಹೊರಗೈತಂದು ನಿಜಮೊಗ
 ದಿರುಹಲಾರುಂ ಕಾಣದಿರೆ ಮುಂದರಿದ ಜನದಿಂದ ||೪೪||

ಕಾರುಗತ್ತಲ ಮಧ್ಯನಿಶೆಯಲಿ
 ದಾರಿವಿಡಿದಾತರುಣ ಕೊನೆಯಲಿ
 ಸೇರಿವಾಟಕೆಯೊಂದನದರಲಿ ಹಳೆಯಗುಡಿಯೊಂದ |
 ಮಾರುತಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದುದನೀಕ್ಷಿಸಿ
 ಮೀರಿ ಕೆಲದಲಿ ಬೆಳೆದ ವಟದವ
 ನೀರುಹವ ಕಂಡದರ ಕೆಳಗೈತಂದು ನಸುನಿಂದ ||೪೩||

ಇತ್ತಲಾಲನ ಬಿಳಲ ಮೇಲಿಂ
 ಕತ್ತಲಲಿ ಚೈತನ್ಯಗುಡಿಯನು
 ಹತ್ತದರ ಗೋಪುರದ ಹಿಂಗಡೆ ಹುದುಗಿಕುಳ್ಳಿರಲು |
 ಅತ್ತಮಗನ ಪಲಾಯನವ ತಿಳಿ
 ದತ್ತುಜನಕಂ ನಿರ್ಮಮನ ಬೆಂ
 ಬತ್ತೆ ಕಳುಹಿದ ಸೈನಿಕರ ಮೂರನೆಯ ಜಾವದಲಿ ||೪೪||

ಸನಿಯಮೆಲ್ಲಡೆ ಹುಡುಕಿ ತರುಣಂ
 ಜನಕೆ ಕಾಣದತೆರದಿ ಕುಳಿತು ಪ
 ವನದೊಳಂ ಗುಡಿಯೊಳಗೆ ಹೊರಗೆನದೊಲ್ಲಕಡೆ ತಿರುಗಿ |
 ಜನವ ಬೆಸಗೊಂಡೆಲ್ಲವುಂ ಬರಿ
 ದೆನಿಸಿ ನೈರಾಶ್ಯದಲಿ ನಡೆದರು
 ಕೊನೆಗೆ ನಂದನ ಸಿಗದಸಂಗತಿಯರುಹೆ ಜನಕಂಗೆ ||೪೫||

ದೇಗುಲದ ಗೋಪುರದ ಮರಿಯಲಿ
 ಬಾಗಿಹುದುಗಿದ ತರುಣ ಚಿಂತೋ
 ದ್ವೇಗದಲಿ ಮೈಯಲುಗಿಸದೆ ಪೇಣ್ಣೇನುಕೆಮ್ಮುಗಳ |
 ಆಗಮನಕೆಡೆಗುಡದೆಯಾಳ್ಳಳು
 ಪ್ರೇಗುವನಕಂ ದೃಶ್ಯವೆಲ್ಲವ
 ರಾಗಹೀನತೆಯಿಂದ ನೋಡುತಲಿದ್ ಮೌನದಲಿ ||೪೮||

ಮುಂದಿನಾದಿನ ಕೂಡ ದೇಗುಲ
 ದಿಂದಲಿಳಿಯದೆ ಮೀಯದಂಬಿನ
 ಬಿಂದುಕುಡಿಯದೆ ತುತ್ತನೊಂದನು ಭುಂಜಿಸದೆ ಮರಳಿ |
 ಮಂದಿಪಿಡಿದಪರೆಂಬ ಭಯದಿಂ
 ನೊಂದು ಬಗೆಬಗೆಯಿಂದ ಹುದುಗಿ
 ರ್ದಂದು ಕತ್ತಲೆಯಪ್ಪವರಿಗಂ ಕಾಲವನು ಕಳೆದ ||೪೯||

ಧಾರುಣಿಯನಾವರಿಸೆ ತಿಮಿರಂ
 ಭೂರುಹಕೆ ಕೈಯೊಡ್ಡಿ ಮೆಲ್ಲನೆ
 ಚಾರಿನೆಲದೆಡೆ ಭರದಿತ್ತೋಟವನುಳಿದು ಚೈತನ್ಯ |
 ದಾರಿವಿಡಿದಲೆದಲೆದು ತಾಹಲ
 ವಾರುದಿನ ಹಲವೆಡೆಯ ವಿಜ್ಞೋ
 ದಾರರಂ ಬೆಸಕ್ಕೆದು ಸೇರ್ದ ಬರೋಡೆ ನಗರಿಯನು ||೫೦||

ಇತ್ತ ಚೈತನ್ಯನುರೆ ವೇಗವ
 ಬಿತ್ತರಿಸಿ ನಡೆದಿರಲು ಸೇವಕ
 ರತ್ತ ತಂದೆಯಬಳಿಗೆ ನಡೆತಂದಮಿತಶೋಕದಲಿ |
 ಎತ್ತ ಪೋದನೊ ತರುಣನಾವ್ವೇ
 ಸತ್ತಿವೆಲ್ಲೆಡೆ ತಿರುತಿರುಗಿ ಹುಡು
 ಕುತ್ತ ಕಾಣಿಸನಾತನೆಂದರು ಜೋಲುಮಾಗದಿಂದ ||೫೧||

ಅಲಿಸಿದನಾಕ್ಷಣವೆ ಪಿತನ ಕ
 ಪೋಲಕಂಬನಿಯಿಂದ ನೆನೆದುದು
 ಘಾಲವಂಕರದಿಂದ ತಾಡಿಸಿ ವಿಧಿಯದೂಷಿಸುತ |
 ಅಲಯವನೆಂತಾಂ ಪುಗುವೆ ನ
 ನ್ನಾಲತಾಂಗಿ ದಯಾಳನೆಲ್ಲನೆ
 ಜೋಲುಮಾಗದಿಂದಿಲ್ಲವೆಂದೆಂತೆನುವೆನಕಟಿಂದ ||೫೨||

ನೆಟ್ಟನಿದೆ ತಮ್ಮಣ್ಣಸದನದ
 ಲಿಟ್ಟಪಂ ಪದವೆಂದು ಕಾದಿಹ
 ಪುಟ್ಟಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತು ತೋರ್ಪೆನೊ ಸುಟ್ಟಮೋರಿಯನು |
 ಕೆಟ್ಟನಕ್ಕಟ ತುತ್ತ ಬಾಯೊಳು
 ಕೊಟ್ಟುಕಸಿದೆಯ ವಿಧಿಯೆಶೂನ್ಯದ
 ಬಟ್ಟಿಯಲಿನಾನೆಂತು ನಡೆದಪೆನೆಂದು ಲೋದಿಸಿದ ||೫೩||

ಬೆಂದೆದೆಯ ಬೇಗೆಯನು ಸಹಿಸದೆ
 ತಂದೆವಿಧಿಯನು ಬೈದು ಹೃದಯಾ
 ನಂದನಂಗತಿಮುಳಿದು ಸೇವಕಸಂಕುಲವಹಳಿದು |
 ಅಂದಗೆಟ್ಟರೆ ವದನ ಮನೆಗೈ
 ತಂದು ನೈರಾಶ್ಯದಲಿ ಪರಿಜನ
 ಲೊಂದಿಗಳಲುತ ಹಲುಬಿಗೋಳಾಡಿದನು ಮೋಹದಲಿ ||೫೪||

ಸಂಗತಿಯ ಕೇಳೊಡನೆ ನೆಲಕುರು
 ಳಂಗನಾಮಣಿ ಮಗನೆ ಹಾ ಎನು
 ತಂಗಮರೆದಳು ಸೋದರರು ಹಲುಬಿದರು ಚೀತ್ಕರಿಸಿ |
 ಕಂಗಳಿಂದುದುರುತಿರೆ ಕಂಬನಿ
 ತಂಗಿ ವಕ್ಷವ ಚಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳುತ
 ಟಿಂಗದಿರನಾತಪದ ಹೂವೊಲು ಬಿದ್ದಳೊಂದೆಡೆಗೆ ||೫೫||

ಉರುಳೆ ಹಲಚಣ ತಾಯಿಕಂಗಳ
 ತೆರೆದು ನೊಸಲನು ಬಡೆದುವಕ್ಷವ
 ಭರದಿತಾಡಿಸಿ ಕೆದರಿ ತಲೆಗೂದಲುಗಳನಿಲಂಗೆ |
 ಹರಿದಿರಲು ಹಾ ವತ್ಸ ಹೆತ್ತವ
 ಳುರವನಿರಿವುದೆ ಮುಕ್ತಿಯೇನೆನು
 ತೂರಗಿ ಮೂರ್ಛಿತೆಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಳು ಮತ್ತೆ ಭೂಮಿಯಲಿ ||೫೬||

ಕಿರಿಯಪುತ್ರಿಯ ಸಾವಿನಲಿ ಶಂ
 ಕರನೊರಗಿದಾ ಗೋಡೆಯನೆ ತಾ
 ನೊರಗಿಜನಕಂ ಹಿಂದೆನೆಡೆದುದನೆಲ್ಲ ಚಿಂತಿಸುತ |
 ಕೊರಗುತಿಹ ಸತಿಯಳನು ಸುತಸುತೆ
 ಯರನು ನೋಡುತ ಕರದಿಮಿಡಿಯುತ
 ಹರಿವಕಂಬನಿಗಳನು ಕರ್ಮವೆ! ಎಂದು ರೋದಿಸಿದ ||೫೭||

ಮತ್ತೆ ಮತ್ತರಸರಸಿ ಸಿಗದಿರೆ
 ಹೆತ್ತವರು ಕೈಕೈಯ ಹಿಸುಕುತ
 ಲಿತ್ತಲುಳಿದರು ಮಗನತೀತದ ಮಧುರನೆನಹೆಂದು |
 ಅತ್ತ ಚೈತನ್ಯಂ ಹಲವುಕಡೆ
 ಸುತ್ತಿಯೋಗಜ್ಞರನು ಬೆಸಕ್ಕೆ
 ಯುತ್ತ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ಜೀವನಗೃಹಿಸೆ ಯತ್ತಿಸಿದ ||೫೮||

ಅಂದು ಜನನೀಜನಕಪರಿಜನ
 ಬಂಧು ಬಾಂಧವವದನಕಮಲ
 ವೃಂದಬಾಡಲು ಮನೆಯಕೆರೆಯಲಿ ಭಾರತಾವನಿಯ |
 ಸುಂದರ ಸರೋವರದಿ ನಗಿಸಲು
 ನೊಂದರೆದೆಕುಮುದಗಳ ತವೆಸೊಗ
 ಸಿಂದೆಸೆದ ಯಾತ್ರಿಕಸುಧಾಕರ ಹರಸೆ ಪರಮಾತ್ಮ ||೫೯||

|| ಇಂತು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ ||

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ—ಹೊಂದುತಾ ಯತಿ ದೀಕ್ಷೆಯ ವಯಾ

ನಂದನೆಗಿಸಿ ಮಹಂತ ಪದವಿಯ -

ನಂದು ಭಂಗಿಸಿ ತಿರುಗದಂ ಸಿತ ಹಿಮಗಿರಿವೃಜದಿ ||

ಮುಂಚೆಕೇಳಿರಿ ಬಾಲಕರೆ ನಡೆ

ತಂದು ವರಚೈತನ್ಯ ಮಠದಲಿ

ನಿಂದು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಮೊದಲಹರಿತ್ತು ಜೋಧನಕೆ |

ಅಂದು ಚಿತ್ತವಸೋಲ್ದು ಸಂತಸ

ದಿಂದ ನಾನೇ ಬ್ರಹ್ಮನೆನ್ನುವ

ದೊಂದು ತತ್ವವ ತಳೆದು ನಲಿದನು ಶುದ್ಧ ಚೈತನ್ಯ

||೧||

ಇಂತು ತಾನೇ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂಬುವ

ಪಿಂತಣಾಡಂಬರದಿ ನಿಜಮನ

ನಿಂತೊಡಂ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಹಿಂಗದೆ ನರ್ಮದಾತಟದಿ |

ಸಂತಸಭೆಸೇರಿದ್ ಸಂಗತಿ

ಯಂತಿಳಿದು ತತ್ಪುರವ ವರ್ಜಿಸಿ

ಮುಂತಣದ ಮಾರ್ಗವನು ನಡೆದನು ಶುದ್ಧ ಚೈತನ್ಯ

||೨||

ಜ್ಞಾನತೃಷ್ಣೆಯ ಹಿಂಗಿಸಲು ನಡೆ
 ದಾ ನವೀನ ತ್ಯಾಗಿ ತೀರದ
 ಕಾನನದಿ ಯತಿ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನನು ಸಂಧಿಸಲು |
 ಅನುತಂ ಚಾಣೋದಮೆಸೆದಿಹು
 ದೀ ನದೀ ತಟದಲ್ಲೆ ವಿದ್ವ
 ದ್ಭಾನು ಸಭೆಯಾಪುರದೆ ಸೇರ್ದಪುದೆಂದ ನಯದಿಂದ ||೩||

ಅಲಿಸಿದ ಚಾಣೋದ ಕರ್ನಾ
 ಲೀಲಸತ್ಪುರಕ್ಕೆದಿ ವಿನಯದಿ
 ಫಾಲವಿರಿಸಿ ಚಿದಾಶ್ರಮಾದಿಯತೀಶ್ವರರಪದದಿ |
 ಓಲಯಿಸಿ ಪಾವನದ ಶಾಸ್ತ್ರದ
 ಜಾಲವನು ತಾಂ ಹಲವು ತಿಂಗಳ
 ಕಾಲ ಪರಮಾನಂದನಡಿಯಲಿ ಕಲಿತ ಚೈತನ್ಯ ||೪||

ಓದಿನಲೆ ತನುಮನವನೀಯುವೊ
 ಡಾದಿಯೊಳೆ ಸಾಂಸಾರಿಕೇಚ್ಛಾ
 ಮೋದಸಂಪದ ಪದವಿಶೇಷದ ಕಾಮಕಾಷ್ಠಗಳ |
 ಬೂದಿಗೈದೊಡಮನ್ನ ಪಾಚನ
 ಗೈದು ತಿನ್ನುವಲೆ ಸಮಯಪೋವುದ
 ನಾದಯಾಸ್ಪದ ಕಂಡು ಸನ್ಯಾಸವನು ಕೊಳೆಬಗೆದ ||೫||

ಅಂದದಿಂದಾ ತರುಣ ಪಲದಿನ
 ವಂದಡದೆ ಕಳೆದಿರಲು ಪೂರ್ಣಾ
 ನಂದ ನಾಮಕದಂಡಿಯತಿ ದಕ್ಷಿಣದಕಡೆಯಿಂದ |
 ಬಂದಿಳಿಯೆ ಚೈತನ್ಯ ತಾಂ ನಡೆ
 ತಂದು ಪದಗಳಿಗೆರಗಿ ನಮ್ಮತೆ
 ಯಿಂದ ಯೋಗದ ವಿಷಯ ಚರ್ಚಿಸಿ ಸಂತಸಂಬಡೆದ ||೬||

ಕೊನೆಗೆ ಯತಿದೀಕ್ಷೆಯನು ಕೊಳ್ಳುವ
 ಮನದ ಕಾಮನೆಯರುಹೆ ಸಮ್ಮತಿ
 ಯನು ಕೊಡುತಲಾ ದಂಡಿಪೂರ್ಣಾನಂದ ತರುಣಂಗೆ |
 ತನುಜನಾಸೆಯ ವಿತ್ತದಾಸೆಯ
 ಜನದಿಲೌಕಿಕ ಪದವಿಯಾಸೆಯ
 ಮನದಲಿಂದುಂ ಧರಿಸಬೇಡೆಂದೆನುತ ಬೋಧಿಸಿದ ||೭||

ನೇದವಿಧಿಯಿಂ ಕ್ಷೌರಕರ್ಮಗ
 ಳಾದನಂತರದಂಡಿಯತಿ ಹಿತ
 ನಾದ ಕರುಣಿಸಿ ಕಾವಿವಸ್ತ್ರವ ತೊಡಿಸಿ ತರುಣಂಗೆ |
 ಅದರದೆ ಕೈಗಿತ್ತು ದಂಡವ
 ನಾದೆನೀ ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವನೀದಿನ
 ನಾದೆಯೈ ನಿಷ್ಕಾಮ ವತ್ಸನೆ ಪೂರ್ಣನಾಗೆಂದ ||೮||

ನರ್ಮದಾನದಿಯಂತೆ ನೀನುಂ
 ನಿರ್ಮಳನು ಗಂಭೀರನುಂ ಸ
 ತ್ಕರ್ಮನಿರತನುಮಾಗು ಜಗದುಪಕಾರಪರನಾಗು |
 ನಿರ್ಮಿತದ ನದಿತೆರೆಗಳಂದದೆ
 ಧರ್ಮದಲೆಗಳ ರಚಿಸು ವತ್ಸನೆ
 ನಿರ್ಮಮತ್ವದಲೆಂದು ಪೂರ್ಣಾನಂದಬೋಧಿಸಿದ ||೯||

ಮೆರೆವ ರೋಮಾಂಚದಲಿ ಕಣ್ಣಂ
 ಪರಿವ ಕಂಬನಿಗಳಲಿ ದಂಡಿಸ
 ನಿರಿಸಿ ತರುಣನ ಸಿರದಿ ಕರವನು ಜೀವಮಾತ್ರರಿಗೆ |
 ಕರುಣಿತೋರ್ಪುದೆ ನಿನ್ನವ್ರತವಾ
 ಗಿರುವ ಕತದಿಂದಿಂದಿನಿಂದೀ
 ಧರಿಯೊಳು ದಯಾನಂದನಾಮಕನಾದೆ ನೀನೆಂದ ||೧೦||

ಆ ತಪೋಧನ ಹರಸಿ ನಡೆದನು
 ನೂತನ ದಯಾನಂದ ಯತಿಯಂ
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದವ ಯೋಗಿಯೋಗಾನಂದಪದಗಳನು |
 ನೀತಿಯಿಂಬಿಸಕ್ಕೈದು ಯೋಗದ
 ಮಾತನರಿತನು ಮತ್ತಿತತ್ಪುರ
 ಕೈತರಲು ಯೋಗಜ್ಞರಿರ್ವದಿರವರ ಸೇವಿಸಿದ ||೧೧||

ತಾನು ಒರಿಯವನೆನದೆ ತನಗಪ
 ಮಾನಮಾದವುದೆನದೆ ದೇಹಕೆ
 ಹಾಸಿಯೊದಗುವುದೆನದೆ ವಿನಯದ ಜೋಳಿಗೆಯಕೊಂಡು |
 ಆ ನವೀನ ತ್ಯಾಗಿ ವಿದ್ಯಾ
 ದಾಸಿಗಳ ಬಾಗಿಲನು ತಟ್ಟುತ್ತೆ
 ಭೋನಮೋ ಭಿಕ್ಷೆಯನು ಕರುಣಿಸಿರೆಂದು ಬೇಡುವನು ||೧೨||

ಬೇರೆಬೇರೆಯ ಪುರಗಳಲಿ ಸಂ
 ಚಾರಗೈಯುತಲಾಪ್ತಗುರುಗಳ
 ನಾರಿಸುತ ಬುಧರೊಡನೆ ಯೋಗದಗೂಢತತ್ವಗಳ |
 ಸಾರವರಿಯುತ ಸಾವಗಿಲ್ಲುವ
 ವಾರಿ ಬಲ್ಲರನರಸುತ ಹರಿ
 ದ್ವಾರಕ್ಕೆದಿದ ಕುಂಭಜಾತ್ರೆಯ ಕಾಲದಲಿ ಯತಿಸ ||೧೩||

ರಾಜರೀವಿಯ ಹಂಗಿಸುತ ಜಗ
 ಸೋಜಿಗಂಬಡುವಂತೆ ವೈರಾ
 ಗೀಜನಂ ಬಗೆಬಗೆಯ ಬೆಡಗಿನ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣದ |
 ತೇಜದಿಂದಾನೆಗಳಮೇಲೆ ವಿ
 ರಾಜಿಸುತ ಸಂಪದದ ರಾಸಿಯ
 ಸಾಜದಲಿ ಕೂಡಿಪುದ ಕಂಡನು ಯತಿಪನಾಸ್ಕಳದಿ ||೧೪||

ತಾವು ಗೈದಿಹ ಪಾಪತೊಡೆಯುವ
 ಭಾಸದಿಂ ಭಕ್ತಜನರೆರಚಿದ
 ಹೂಪಿನಿಂ ಸಾಧುಗಳ ಮೈಯಲಿ ತೊಡೆದಬೂದಿಯಲಿ |
 ಸಾವಿರದ ಕೊಳೆಯಾಂತನೀರಿನ
 ದೇವನದಿಯಂ ಕಂಡು ಯತಿನರ
 ದೇವನಚ್ಚರಿವಡೆದು ನಡೆದನು ನೋಡುತುತ್ಸವನ ||೧೫||

ಜಾತ್ರೆಗೋಸುಗ ನೆರೆದ ನಾನಾ
 ಯಾತ್ರಿಕರ ಮಧ್ಯದಲಿ ಮರಣಕೆ
 ಪಾತ್ರರಾಗದ ಪರಿಯನರಿತಿಹ ಯೋಗಿವರ್ಯರನು |
 ಮಾತ್ರವರಸುತ ಸೇವೆಗೈದು ಏ
 ಧಾತ್ರನನೆ ನೆರೆನಂಬಿ ತಚ್ಛುಭ
 ಗಾತ್ರನು ಹರಿದ್ವಾರವಗಲುತ ಮುಂದೆ ನಡೆಗೊಂಡ ||೧೬||

ಶ್ರೀನಗರದಲಿ ಬುಧರೊಡನೆ ವಿ
 ಜ್ಞಾನಕಾಮನು ಧರ್ಮಜಿಜ್ಞಾ
 ಸಾನುಗತನಾಗಿದು ಕೇದಾರದಲಿ ಗುಡಿಯೊಳಗೆ |
 ತಾ ನೆಲಸಿ ಕೆಲದೊಂದು ಶೈಲ
 ಸ್ಥಾನದಲಿ ನೆಲೆಗೈದ ಯೋಗ
 ಜ್ಞಾನಿಗಂಗಾಗಿರಿಯ ಪದಗಳಲರಿತ ಭೇದಗಳ ||೧೭||

ಯೋಗಿ ಗಂಗಾಗಿರಿಯ ಸಂಗಡ
 ಯೋಗವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ದೈವಿಕ
 ಭೋಗದಿ ದಯಾನಂದಸರಸತಿ ಕಳೆದು ಹಲದಿನವ |
 ಆ ಗಿರಿವ್ರಜಗಳಲಿ ಘನಗುಹೆ
 ಯಾಗರಂಗಳಲಡಗಿ ಕುಳ್ಳಿಹ
 ಯೋಗಿಗಳನರಸತ್ಯ ತುಂಗಾದ್ರಿಗಳ ಮೇಲ್ನಡೆದ ||೧೮||

ತುಂಗ ಶಿಖರಂಗಳಲಿ ಕಾಮನೆ
 ಭಂಗಮಾಗಲು ಕೊನೆಗೆ ಯತಿವರ
 ತುಂಗನಾಥವನೇರಿ ವಿಗ್ರಹಪಜ್ಜುಗಳ ನೆಲೆಯೆ |
 ಕಂಗೆವರೆ ಬೇಸರಿಸಿ ಪೂಜಕ
 ಜಂಗುಳಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ಮೇಗಡೆ
 ತಂಗದಿಳಿಯುತ ಕಾಲುಹಾದಿಯದೊಂದರಲಿ ನಡೆದ ||೧೯||

ಗುಡ್ಡದಂದದಿ ಹರಡಿ ಪಸರಿಸಿ
 ದಡ್ಡಸಾಲ್ಪಂಡೆಗಳ ಸುತ್ತಲು
 ಪೊಡ್ಡಿಚೆಲ್ಲಿದ ತೀಕ್ಷ್ಣದಗ್ರದ ಕಲ್ಲುಮುಳ್ಳುಗಳ |
 ಗುಡ್ಡಗಳ ಪೊದರುಗಳ ಪಾಂಥರ
 ನಡ್ಡಗಿಪ ವನಮೃಗದ ಗುಂಪಿನ
 ಮೊಡ್ಡಿಯೆನ್ನಿಸ ವನದಿ ಯತಿಪನ ನಿಲಿಸಿತಾಮಾರ್ಗ ||೨೦||

ಬಿತ್ತರಿಸಿದಿಟ್ಟೆಯನು ನೋಡಲು
 ಬತ್ತಿದಾಪಗೆಗಳಿರೆ ನಾಲ್ಕೆಡೆ
 ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರೆ ಗಗನಕಡರಿದ ಪರ್ವತಸ್ತೋಮ |
 ಒತ್ತಿಡಿದ ಘನಜಡರುಹಂಗಳ
 ಕತ್ತಲಾವರಿಸಿರಲು ಹೆಜ್ಜೆಯ
 ನೆತ್ತಲಿಡಲಿಂದಾ ಯತೀಶ್ವರ ನಿಂತು ಚಿಂತಿಸಿದ ||೨೧||

ಎತ್ತಿನಿಜಮಸ್ತಕವ ಮೇಲಕೆ
 ಬಿತ್ತರಿಸೆ ಕಂಗಳನು ತಾನಿಳಿ
 ದತ್ತವಂದಿಹಮಾರ್ಗಮೊಂದೇ ಸರಳರೇಖೆಯೊಲು |
 ಎತ್ತಿತೋರಲು ತುಂಗನಾಥನ
 ಹತ್ತಲಸದಳವೆಂದು ಯತಿವರ
 ಚಿತ್ತವಂಬಿಗಿವಿಡಿದು ಕೆಳವರೆ ಮತ್ತೆಮುಂದರಿದ ||೨೨||

ಉಜ್ಜುಗಿಸಿ ಮುನ್ನಡೆಯೆ ಯತಿಪಂ
 ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡಲಿಡೆಯಿರದೆ ದೇಹವ
 ಗುಜ್ಜುಗೊಳಿಸಿರಲಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಮೊನಚುಬಂಡೆಗಳು |
 ಉಜ್ಜುಕುಚ್ಚುತಲಿರಲು ಮುಳ್ಳಳು
 ಸಜ್ಜಿನಿಂದಡಿಗಳನು ನೆತ್ತರ
 ಮಜ್ಜನಂಗೈಯುತ್ತನುಸಿದನು ಸಂದಿಸಂದಿಯಲಿ ||೨೩||

ಒಂದುಕೊಂಬೆಯ ಪಿಡಿದು ಬೇರಿ
 ನ್ನೊಂದುಕೊಂಬೆಗೆ ನೆಗೆದು ಬಂಡೆಯ
 ದೊಂದರಿಂಚಿಗಿದೆದ್ದು ಬೇರೆಯ ಶಿಲೆಯಮೇಲ್ವಾಯ್ತು |
 ಒಂದೆನಿಸಿ ಪೆಣೆದಿದರ್ ಪೊದರಿನ
 ಸಂದಿಯೊಳಗಹಿಯಂತೆ ತವಳುತ
 ಮುಂದಮುಂದಕದೆಂತೊ ನಡೆದನು ಯತಿದಯಾನಂದ ||೨೪||

ದಾರುದಾರುಣ ವಿಜನವಿಪಿನದಿ
 ಘೋರಕಷ್ಟದಿ ಹೊಳೆಯದೊಂದರ
 ತೀರವಂ ಬಳಿಸಾರ್ದು ಕೆಲದೆತ್ತರದ ಶಿಲೆಯೊಂದ |
 ಏರಿ ಸುತ್ತಲು ತನ್ನದಿಟ್ಟೆಯ
 ಬೀರಿ ಪರ್ವತಮಾಲೆ ಘನಕಾಂ
 ತಾರಮಲ್ಲದೆ ಬೇರದಾವುದು ಗೋಚರಿಸದಾಯ್ತು ||೨೫||

ಅಡರಿ ಬಂಡೆಯ ಯತಿಪ ರವಿ ಕ
 ಟ್ಟಡವಿಯಲ್ಲಿನ ತಿಮಿರವಂ ಬಲ
 ನಡಿಸಿ ಪಡುವಣ ಕಡಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸೇರುವುದಕಂಡು |
 ಕಡುವಿಷಮ ಕಾನನದಿ ಮೃಗಗಳ
 ನಡುವೆ ರಾತ್ರಿಯ ಕಳೆವುದಸದಳ
 ನಡವೆನೆನ್ನುತ ನುಸಿದನತಿಭೀಕರದ ಮರಗಳಲಿ ||೨೬||

ರುಂಡವನು ಮರಗೊಂಬೆಗಳು ನಿಜ
 ಮುಂಡವನು ಕೆಲಬಲದಿ ಹಬ್ಬಿದ
 ಬಂಡೆಗಳು ಪದಗಳನು ಮಾರ್ಗದಿ ಹಾಸಿದಂದದಲಿ |
 ಮಂಡಿವರೆಗಂ ಬಳೆದ ಮುಳ್ಳುಗಳು
 ಖಂಡಖಂಡಕೆ ಕೊಯ್ಲೊಡಂ ಧೃತಿ
 ಗೊಂಡು ಯತಿವರ ಬಸಿವನೆತ್ತರ ಕೋಡಿಯಲೆನಡೆದ ||೨೭||

ಎಂತೊಕಾಂತಾರವನು ದಾಂಟುತ
 ಲಂತದಲಿ ಸುಯ್ಯುತ್ತ ಶಾಂತಿಯು
 ಸಂತಸದ ಸುಯ್ಲೊಂದ ಕೆಲದಲಿ ತುಂಗನಾಥಗಿರಿ |
 ನಿಂತುಸಾಹಸವಂ ಪ್ರಶಂಸಿಸು
 ವಂತಿರಲು ಸರಳಮಹಮಾರ್ಗದಿ
 ಸಂತಭೂವರ ನಡೆದನೋಖೀಮಠದದೆಸೆವಿಡಿದು ||೨೮||

ಮರುದಿವಸ ಬೆಳಗಿನಲಿ ಯತಿಭೂ
 ವರನ ವಾಙ್ಮಧುಮಳೆಯ ವದನದ
 ಮಿರುಪಸೊಬಗನು ಬುದ್ಧಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನು ಕಂಡೊಡನೆ |
 ಭರದಿ ಮಠದ ಮಹಂತನೆದೆ ತನೆ
 ಬೆರಗುವೋದುದು ನಸುನಗೆಯ ಮಳೆ
 ಗರೆಯುತಾತನು ನುಡಿದನೀಪರಿಯಿಂದ ಯತಿಪಂಗೆ ||೨೯||

ಪದುಳನಾದುದು ವತ್ಸ ನೀನಿ
 ತ್ತೊದಗಿದುದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಶಿಷ್ಯನ
 ಪದವಲಂಕರಿಸೆಮ್ಮನಂತರ ಮಠದ ಸಂಪದಕೆ |
 ಮುದದಿಪತಿನೀನಾಗು ನಿನ್ನಯ
 ವದನ ಕಂಡೊಡನೆಮ್ಮಿದೆಯಲುದಿ
 ಸಿದುದು ದೈವೀಪ್ರೇಮವೆಂದ ಮಹಂತ ಸಂತಸದಿ ||೩೦||

ಸುಲಭದೊಳಗೀಪರಿಯ ಸಂಪದ
 ಮೊಲಿಯದೀ ಭುವನದಲಿ ಮನುಜಗೆ
 ನಿಲಲು ನೀನು ಮಹಂತಪದವಿಯಲಾದವುದು ಪಿರಿಮೆ |
 ಬಲಿದ ವಿಜೃಂಭಣೆಯ ಧಾರ್ಮಿಕ
 ಕುಲಕೆ ಪತಿಯೆಂದೆನಿಸ ಭಾಗ್ಯವ
 ನೊಲಿದುಭೋಗಿಪುದೆಂದು ಯತಿಗೆ ಮಹಂತಪೇಳಿದನು ||೩೧||

ಇಂತು ನಲ್ಮೆಯತೋರಿಮಠದ ಮ
 ಹಂತ ಬಗೆಬಗೆಯಿಂದ ಬಣ್ಣಿಸಿ
 ಚಿಂತಿಸದೆ ಮಠಪತಿಯ ಪದವಿಯ ಕೊಳುವುದೆಂದೆನಲು |
 ಅಂತರಂಗದ ಬಿಂಬ ರಾಜಿಸು
 ವಂತೆ ಮುಖದರ್ಪಣದಿ ಗಾಂಭೀ
 ರ್ಯಂ ತನೆ ಭ್ರಾಜಿಸುತಿರಲ್ಯತಿದೇವನಂತೆಂದ ||೩೨||

ತಾವು ಮಹದಭಿಪತಿಗಳೆಂಬುದ
 ನಾವು ಬಲ್ಲಿವು ಭವದ ರೋಗದ
 ನೋವ ಕಳೆವರೆ ಮಂದಿತಮ್ಮೆಡೆ ಬಹುವನರಿತೆವು
 ದೇವರೆಣತಾಪೆಂಬ ಭರ್ತರ
 ಭಾವವೆಸುಗರಿದಲ್ಲವಾದೊಡ
 ಸುಖ ಎಭವಸಂಭ್ರಮಗಳಾವುದುಮೆಸುಗೆ ಬೇಡವು ||೨೩||

ಹಿರಿಮೆ ತಮ್ಮೊಳಗಿರಲಿ ಧರ್ಮದ
 ಗುರುತನಂ ತಮಗಿರಲಿ ಲೌಕಿಕ
 ಸಿರಿಯ ಸೇವೆಯ ತಾವೆಕೂಳ್ಳು ಸುಖದ ಗದ್ಯಗಮ
 ಅರಸು ಸಹ ತಾವಾಗಿ ನಮ್ಮಲ
 ಕಿರಿತನವೆ ನೆಲೆಗೊಳಲಿ ನೋಡದಿ
 ಬೆರೆವವರು ನಾವಲ್ಲವೆಂದನು ಯತಿಪ ಮಹಪತಿಗೆ ||೨೪||

ಅರಿವನರಿಯದ ಮುಗ್ಧಮನುಜರ
 ಮರುಳುಗೃಹಾರ್ಜುನ ತಮ್ಮಯ
 ಸಿರಿಗೆ ನೂರ್ಮಡಿ ನಮ್ಮಜನಕನ ಸಂಪದಂಗಳಿಲೆ |
 ತೊಂದದಂ ಬಂದಿರ್ಪ ನಮ್ಮನು
 ಬೆರಗುವಡಿಸಲು ಬಗೆದ ತಮ್ಮ
 ಬಿರುನುಡಿಗೆ ಮನಃಪೂಲ್ಯ ಪವೆಗಡಯೆಂದನಾಯತಿ ||೨೫||

ಬರಿದೆ ಕೋಪಿಸಬೇಡಿ ನಮ್ಮನು
 ಮರುಳರೆಂದೆನಬೇಡಿ ಮೂಜಗ
 ದರಸುತನಕಂ ಲುಬ್ಧಗೊಳ್ಳುವ ಜೀವನೆಮದಲ್ಲ |
 ವರಮುಪಾಶ್ವತ ಜೀವನದ ಪರಿ
 ಯರುಹಲಾರದು ತಮ್ಮಕೆಳೆತನ
 ತರಳಿದಪೆವನಿನಯಕೆ ಮನ್ನಿಸಿರೆಂದು ಯತಿನುಡಿದ ||೩೬||

ಇಂತು ಯತಿವರನಿನಲು ಮರದ ಮ
 ಹಂತ ನಸುನಗುತ್ತೊಳ್ಳಿತ್ತೈ ನಿ
 ಸ್ನಂತರಂಗದ ಬಯಕೆಯೇವುದು ವತ್ಸಪೇಳಿನಲು |
 ಸಂತ ಸರ್ವರ ಸುಲಿಪ ಸಾವನೆ
 ಹಿಂತೆಗೆಸಿ ಸಂತಸದ ಪದದಲಿ
 ಸಂತತಂ ಬಾಳುವುದೆ ನಮ್ಮಾದರ್ಶ ಕೇಳೆಂದ ||೩೭||

ಮರುದಿವಸ ಬೆಳಗಿದ್ದು ಯತಿಭೂ
 ವರನು ಪೋವುದನಾಮಹಂತಂ
 ಗೊರೆದು ಜೋಷಿಮರಕೆ ನಡೆತಂದಿಳಿದು ಸಂತರಲಿ |
 ಅರಿಗು ಯೋಗರಹಸ್ಯಗಳ ಮುಂ
 ದರಿದು ವರ ರಾವಲ ಮಹಂತನ
 ವರಮುಸ್ಸೇಹದಿ ಬದರಿನಾರಾಯಣದಿ ವಾಸಿಸಿದ ||೩೮||

ತಮ್ಮದಿರೆ ರಾವಲ ಮಹಂತನ
 ನೊಮ್ಮೆ ಗಿರಿ ಕಾಂತಾರ ಗುಹೆಗಳೊ
 ಳಮ್ಮಹಿತಯೋಗೀಶರಿದರ್ಪಲೆಂಬರಿದು ದಿಟನೆ |
 ನೆಮ್ಮವಿರೆ ನೀನೆಂದು ಯತಿಭೂ
 ಪಮ್ಮಣಿದು ಬೆಸಗೊಳಲು ರಾವಲ
 ನೆಮ್ಮ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಲಿ ತೋರದು ಕಾಣೆವಾವೆಂದ ||೩೯||

ಎಂದು ರಾವಲನೆನಲು ಯತಿವರ
 ನೊರಿದುದಿನ ಬೆಳಗಿದ್ದು ಸತ್ಯವ
 ನಿಂದು ನಾನೇ ಕಾಂಬೆನೆನ್ನುತ ಬಿಟ್ಟು ತನ್ಮಠವ |
 ಮುಂದೆ ಘನಕಾಂತಾರ ಪರ್ವತ
 ಕಂದರಂಗಳೊಳಲಿದು ಕೊನೆಗೈ
 ತಂದು ಸುಂದರದಲಖನಂದಾನದಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿದ ||೪೦||

ತರಳ ರವಿಯದೆ ಸಿರಗರೆದು ಕೆಂ
 ಗಿರಣ ಕರಗಳನಿರಿಸಿ ಹಬ್ಬಿದ
 ಗಿರಿನಿಕರ ಶಿಖರಗಳಮೇಗಡೆ ಮೆರೆದ ಮಂಜುಗಳ |
 ತೆರೆಗಳಂ ಮೆಲುವೇಗದಲಿ ಕೆಳ
 ಸರಿಸಿ ನೈಸರ್ಗಿಕದ ಸೊಬಗಿನ
 ಬೆರಗ ಮೆರೆಸುತ್ತಿರಲು ಯತಿವರ ನದಿಯ ಬಳಿನಿಂದ ||೪೧||

ಗಿರಿಗಳಿಂ ಕೆಳಧುಮುಕಿ ಮುಂಬರಿ
 ಪರಿದು ಕಲ್ಲಳಮೇಲೆ ಹೊರಳುತ
 ಗರಗರನೆ ಕಲ್ಲೋಲವೊಸಗುತ ಮುರಿದು ಮರುದಿರುಗಿ |
 ತೆರೆತೆರೆದು ಪಿರಚಸುತ ಬಲಾಬೆ
 ಳ್ನೊರೆನೊರೆಯ ತೇಲಸುತ ವನಿತುಂ
 ತರನೆರಚಿ ನೆಗೆವಲಖನಂದೆಯ ತಟದಿ ಯತಿಸಿಂವ ||೪೨||

ಉದಿವ ದಿನಮೂರ್ಯದ ಕಂಗರಿ
 ಹೂದಿಕೆಯುಂ ವಕ್ಷದಲಿ ಧರಿಸುತೆ
 ಮುದದಿ ಸರಿಯಿಸಿ ತೆರೆಯ ಸೀರೆಯ ಸೆರಗಿನಂಚುಗಳ |
 ಅದುವೆ ನರ್ತಿಸಿ ತಟವ ಚುಂಬಿಸು
 ತೆದೆಯನುಬ್ಬಿಸುವಲಖನಂದಾ
 ನದಿ ಸುದತಿಯಳ ಸೊಬಗನೀಕ್ಷಿಸಿ ಯತಿಪ ಬೆರಗಾದ ||೪೩||

ಕಲದಿ ಕಲಕಲನಾದದಿಂ ಹರಿ
 ವಲಖನಂದಾ ತಟನಿಯೆದೆಯಲಿ
 ಕಲಿತನೀರ್ಗುಳ್ಳೆಗಳ ತೆರೆಗಳ ತೇಲ್ವ ಬೆಳ್ಳೊರೆಯ |
 ಪಲತೆರದ ಲೀಲೆಗಳ ಖಗಸಂ
 ಕುಲದ ಸಂಗೀತಗಳ ಪಲವಿಧ
 ದಲರ ಸಿಹಿಗಂಪುಗಳ ಸೊಗಸಿಂ ಮೈಮರೆದು ನಡೆದ ||೪೪||

ನಡೆನಡೆದು ನದಿತಟದೆ ಯತಿಜನ
 ಲೋಡೆಯ ಚೆಲ್ಲೊತ್ತಲಖನಂದೆಯ
 ಬಿಡಗಿನಾ ಸ್ತೋತವನು ಸಂಧಿಸಿ ತನ್ನ ಪದಗತಿಯ |
 ತಡೆದು ಕಣ್ಣೆತ್ತೀಕ್ಷಿಸಿಮೋಡೆ
 ವಿಡದೆ ಹಬ್ಬಿದ ಮೇಲುಗಗನವ
 ನಡರಿದದ್ರಿಸ್ತೋಮಮಾವರಿಸಿತ್ತು ನಾಲ್ಕೆಸೆಯ ||೪೫||

ಜಳಜಳಿವ ನಗಶಿಖರಗಳ ಸಲೆ
 ಬಿಳಿಯ ಮಂಜಿನ ಸಾಲ್ಗಲಿ ಕೆಂ
 ಗಳೆಯ ರವಿಕಿರಣಗಳು ಪಸರಿಸೆ ತುಂಗಕ್ಕೆಲೇಂದ್ರ |
 ತಳೆದ ರಜತ ಕಿರೀಟ ಕಾಂತಿಯ
 ಹೊಳೆಹೊಳೆಸಿತೆಂಬಂತೆ ನೇತ್ರಂ
 ಗಳನು ಕೋರೈಸುತಿರೆ ನೋಡುತ ಸೋಜಿಗಂಬಡೆದ ||೪೬||

ಇಡದೆ ರಿಪ್ಪೆಯ ಕಂಗಳರಳಿಸಿ
 ಬಿಡದೆ ಹಬ್ಬಿದ ಗಿರಿನಿಕರಗಳ
 ನಡುವೆ ದೃಷ್ಟಿಯಬೀರಿ ಭೋಗಿಸಿ ದಿವ್ಯನೋಟಗಳ |
 ಬಿಡಗಸೌಖ್ಯವನಂತರದಲೆ
 ಳ್ಲಡೆಗೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ದಾರಿಗಾಣದೆ
 ಕಡೆಗೆ ತಟನೀಜಳವ ದಾಂಟಲು ನಿಶ್ಚಯಂಗೈದ ||೪೭||

ಒಂದೆಡೆಯೊಳತಿಯಾಳ ನದಿ ಮ
 ತ್ತೊಂದುಕಡೆ ಬಹುಸರಳ ಭಾವಿಸ
 ಲೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ ಪಾದವುಂಸಹ ಮುಳುಗದಂತಿಹುದು |
 ಮುಂದೆ ಪದವಿದೆ ಕೊರಳವರೆಗಂ
 ಬಂದು ಜಳತೆರೆಮಸಗಿ ಕುಟ್ಟುವು
 ದೊಂದಡಿಯ ಕೆಳಗಿಡಲು ನೆರೆಸುಳಿತಿರ್ರನಾಡಿವುದು ||೪೮||

ಸೂಚಿಯೊಲು ಮೊನಚಪ್ಪ ಮಂಜಿನ
 ಕೋಚುಗಲ್ಲಳು ತನ್ನ ಪದಗಳ
 ಗೀಚಿ ರಕ್ತವಬಸಿದು ತಟನೀಜಳವ ಕೆಂಪೆನಿಸೆ |
 ಪಾಚಿಯಿಂ ಜಾರುತಿಹ ಹೆಜ್ಜೆಯ
 ತೋಚಿದೆಡೆಗಿರಿಸುತ್ತ ಯತಿವರ
 ನೀಚೆಬರುತಿರೆ ಸಾವಿನೊಲು ಹಿಮಪಾತಮೊದಗಿದುದು ||೪೯||

ಕೊರೆವ ಹಿಮವದ್ಗಿರಿಯ ಶೀತಳ
 ಮರುತನತಿವೇಗವನು ತಳೆದನು
 ಭರದಿ ದಿನಮಣಿ ಕಿರಣಗಳ ಹುದಗಿಟ್ಟುಮರಿಯಾದ |
 ತೊರೆಯನೀರಿನ ತಂಪುಬಲಿದುದು
 ಸುರಿದುದೆಲ್ಲೆಡೆಮಂಜು ನವಯತಿ
 ವರನ ತನುವನನಿಗೆಯೆ ಕಾಣೆಸದಾಯ್ತು ತಟನಿಯಲಿ ||೫೦||

ಮೇಲಿನಿಂ ತಟನಿಯಲಿ ವೇಗದಿ
 ತೇಲಿವಂದಿಹ ನೀರುಗಲ್ಲಳು
 ಕಾಲತಾಡಿಸುತಿರಲು ಮಾರುತಹತಿಯಿನಂಗಗಳು |
 ಜೋಲುತಿರೆ ಬಾಯಲುಗದಂತೆ ಕ
 ಪೋಲಸೆಡೆತಿರೆ ಸಳಿತದಲಿ ಗುಣ
 ಮೂಲನೆಂತೋ ಪದವನೆಳೆಯುತ ನಡೆದ ನಸುದೂರ ||೫೧||

ನಡೆದಿರಲು ಯತಿಪಾಲನೀಪರಿ
 ಪೊಡೆದುದತಿ ಕುಳಿರಾಂತಮಾರುತ
 ಸೆಡತುದಂಗೋಪಾಂಗ ಮಲಿತಾ ಶೈತ್ಯಕೋಪದಲಿ |
 ಒಡಲಮೇಲಣ ತಿಳಿವು ತಪ್ಪುವ
 ಬೆಡಗುತೋರಿತು ತುಂಬುಹೊಳೆಯಾ
 ನಡುವೆ ಮೂರ್ಛಾಸ್ಥಿ ತಿಯಡಸುವಂತಾಯ್ತು ಮುನಿಸಂಗೆ ||೫೨||

ಸುರಿವಮಂಜಿನ ಮಳೆಯೊಳಂ ತ
 ನ್ನುರದ ಶಾಶ್ವತ ಪದದ ಬಯಕೆಯ
 ಮರಿಯದಂಗಗಳನು ಸಡಲಿಸದತುಳ ಧೈರ್ಯದಲಿ |
 ಜೆರೆದಿರಲು ಕೆನ್ನೀರು ನೀರೊಳು
 ಸರಿಸರಿದು ಮುನ್ನಡೆದು ಯತಿಭೂ
 ವರನು ನದಿಯಿಂ ಹೊರಗೆ ಬಂದನದೆಂತೊ ಬಲುಬಳಲಿ ||೫೩||

ಕಡೆಗೆ ದಾಂಟುತಲಿಂತು ತಟನಿಯ
 ದಡದಿ ಹಬ್ಬಿದ ಏಟಪನೊಂದರ
 ಬುಡದಿ ಮೈಚಾಚೊರಗಿ ರಕ್ತವಬಸಿಪ ಪಾಸಗಳ |
 ಕಡುತರದ ವೇದನೆಗೆ ನೊಂದಳೆ
 ಲೊಡಲ ವಸ್ತ್ರವ ಹರಿದು ಸುತ್ತಿದ
 ನಡಿಗಳಿಂ ಮೂಳಕಾಲವರೆಗಂ ಬಿಗಿದು ಯತ್ರಪಾಲ ||೫೪||

ಯತಿವರಂ ತಟಕ್ಷೇರಿಬಂದೊಡ
 ಮತಿಹಿಮಾಸ್ಥತಗಿರಿಯ ಮಾರುತ
 ಹತಿಯ ಕತದಿಂದಡಿಯಗಾಯದ ಏಷಮವೀಡನದಿ |
 ಮಿತಿಯಮಾರಿದ ಹಸಿವು ದಾಹದ
 ಹುತವಹನ ಕೋಪದಲಿ ಸಲಿಮೂ
 ಭೀತನಸಸ್ಥೆಯಲಂದು ಮೈಮರೆದುರುಳಿದನು ನಲದಿ ||೫೫||

ಮುನಿಪನಿರಲೀ ಸ್ಥಿತಿಯಲರ್ಪದ
 ವನಚರರು ಬಂದಡಿಗರಗಿ ಗುರು
 ಜನರೆ ನಮ್ಮಯ ಸದನದಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿರೆಂದೆನಲು |
 ನನಗೆ ನಡೆವುದಸಾಧ್ಯವೆನ್ನುತ
 ಮುನಿಪನವರಂ ಹರಸಿ ಮಲಗಿದ
 ದಿನಪನಭ್ರವ ಸರಿಸಿ ತೊಳಗಿದ ಕೊಂಚಹೊತ್ತಿನಲೆ ||೫೬||

ಎಸೆಯೆ ದಿನಮಣಿ ಸುರಿವಮಂಜನ
 ವಿಸರಕರಗಿತು ಕುಳಿರಗಾಳಿಯ
 ಬೆಸನಹರಿಯಿತು ಸೆಡೆತೊಡಲಕಡುಬಿಗಿತ ಸಡಲಿದುದು
 ಬಿಸುಪುದಿಸಿತಾಯಾಸಮಿಳಿದುದು
 ಹೊಸತನಿಪ ಹುರುಪಂಗವಂಗವಿ
 ವಸರಿಸಿತು ಮೈಮುರಿದು ಕುಳಿತನು ಮೆಲ್ಲನಾಯಕನ ||೫೭||
 ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆದು ಯತಿಭೂ
 ವಲ್ಲಭಂ ದಿನಪಾಲನಸ್ತಮಿ
 ಪಲ್ಲ ಬದರೀಕ್ಷೇತ್ರಕೈತರೆ ಗಾಯಗಳ ಕಂಡು |
 ತಲ್ಲಣಿಸಿ ರಾವಲನು ಜಿಳಗಿಂ
 ದೆಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗಿದಿರಕಟನ
 ಲೆಲ್ಲವಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿಪೇಳ್ವನು ಮುನಿಪ ನಸುನಗುತ ||೫೮||
 ತಿಳುಹಿದೆಲ್ಲವ ಕೇಳಿ ರಾವಲ
 ನಳುಕಿ ಭೋಜನಗೈಸಿದಂ ತಾಂ
 ಬಳಲಿಕೆಯ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಯೋಗಾಭಿಜ್ಞವಾರಿಧಿಯ |
 ತುಳುಕಿಸಾತ್ವಿಕ ತತ್ವ ವೀಚೀ
 ಕುಳವ ವಿರಚಿಸೆ ಸಂತ ತಾರೋ
 ಜ್ಞಳ ಸುಧಾಕರ ಮರಳಿ ನಕ್ಕನು ಹರಸೆ ಪರಮಾತ್ಮ ||೫೯||
 || ಇಂತು ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ ||

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ—ಮಡಿವ ಬಗೆಯನು ತೊರೆದು ಪೊಣನನು
ಪಿಡಿದು ಪರಿಕಿಸಿ ಭಂಗಿಯಂ ತ್ಯಜಿ
ಸಡವಿಯಲಿ ಕರಡಿಯನು ತಾಡಿಸಿ ಮಥುರೆಗೈತಂದ ||

ಒರೆವೆನಾಲಿಸಿ ಮುಂದೆ ಯತಿಭೂ
ವರನು ನಡೆದಾ ದ್ರೋಣಸಾಗರ
ಪುರಕೆ ಘೋರನಿರಾಶೆ ಮೂಡಲು ಬಾಳೆ ಜಗತಿಯಲಿ |
ಇರುವುದಾದೊಡಮೇನು ಹಿಮವ
ದ್ಗಿರಿಯ ಮೇಲಿಂಧುಮುಕಿ ದೇಹವ
ತೊರೆಯಬೇಕೆಂದೆನಿಸೆ ನಡೆದನು ಹಿಮಗಿರಿವೃಜಕೆ ||೧||

ಮುಂದೆ ಹರಡಿದ ಗಿರಿಯ ಸಾಲ್ಗಳ
ಮುಂದಲೆಯ ಸಿಂಗರದ ಮಂಜಿನ
ಸುಂದರದ ಮಣಿಹಾರ ವರ್ಣದ ಹೊಳಹ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ |
ಮಂದಕಾಂತಿಯ ಚೆಲ್ಲಿ ಗಗನದ
ಲಿಂದು ನಗುತಿರೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಣ
ಚಂದಗಳ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿನೋಡದೆ ನಡೆದ ಯತಿಪಾಲ ||೨||

ಕಂಗಳನೆ ಕೋರೈಪ ಬೆಳ್ಳಿಯ
 ಸಿಂಗರವ ಒಮುವಂತ ತಳೆದನೊ
 ರಂಗಮಂಚಮೊ ಚೆಲ್ವದೇವಿಯ ನಾಟ್ಯ ಕೆನೆಮೆರೆವ |
 ತುಂಗಗಿರಿಗಳನೇರುತಲಿ ಬೆಳ
 ದಿಂಗಳಿನ ರಾತ್ರಿಯಲಿ ಜೀವನ
 ಸಂಗರವ ಕೊನೆಗಾಣಿಸುವ ಬಗೆಯಿಂದ ಯತಿಬಂದ ||೩||

ಬಂದು ಯತಿಸರ ತುಂಗಶಿಖರದಿ
 ನಿಂದು ಜಗತಿಯ ಮುಖದಿಂ ಮನ
 ನೊಂದುಸಾಧಿಸೆ ಯೋಗ್ಯಮಾದುದು ಗೋಚರಿಸದೆಂದು |
 ಮಿಂದುಮಿರುಗುವ ಕೆಲದಗಿರಿಗಳ
 ನೊಂದುಬಗೆಯಿಂ ನೋಡಿ ಕೊನೆಯೊಳ
 ಗೊಂದುಸಲ ನಿಡುಸುಯ್ದು ಧುಮುಕಲು ಯತ್ನವಂಗೈದ ||೪||

ಹೇಡಿಯಂದದಿ ಬಿದ್ದು ನಚ್ಚಿನ
 ನಾಡನೀನರನತುಳ ನಾಚಿಕೆ
 ಗೀಡುಮಾಡುವನೆಂಬ ಸಂಕಟಸಹಿಸನೆಂಬಂತೆ |
 ಮೋಡಗಳಲಡಗಿದನು ಚಂದಿರ
 ಕೂಡೆ ನಸುತಮ ಹರಡಿ ಗಿರಿಗಳ
 ಬೀಡು ಭೀಕರಮಾಯ್ತು ಮಾಸಿದ ಮಂದಕಾಂತಿಯಲಿ ||೫||

ಅರರೆ ಒನುವತ್ಪರ್ವತಂ ಸಹ
 ಸಿರವ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ತಗ್ಗಿಪ
 ತೆರವ ತುಂಗೋತ್ತುಂಗಪದವಿಯನೇರಲಿಹ ನೀನು |
 ಮರೆದು ಹೇಡಿಯ ತೆರದಿ ಕೆಳಗಡೆ
 ಗುರುಳುವರೆ ತಡೆ ಪದವನೆನ್ನುವ
 ಪರಿಯಲೆಂಬಂತಿಂದು ತಟ್ಟನೆ ಮತ್ತೆ ಹೊರವಂದ ||೬||

ಹೃದಯದಿಂದಾಕ್ಷಣಮೆ ತನುತಾ
 ಳಿವನ ಮಡಿವುದೆ ಸತ್ಯಮಾದೊಡೆ
 ವಿದಿತ ವಿದ್ಯಾರ್ಜನವ ನೀಂಗೈದುಚ್ಚತರಮಾದ |
 ಪದಗಳಿಸಿ ಮಡಿಯೆಂಬ ಕಿರುದನಿ
 ಯುದಿಸಿದುದು ಕೇಳದನು ಯತಿವರ
 ನಿದುವೆ ಲೇಸೆಂದಿಳಿದು ಗಿರಿಗಳ ಹಿಂದಕ್ಕೆತಂದ ||೭||

ಶಾಶ್ವತದ ಪದಕಾಮ ಯತಿ ಜಗ
 ದೀಶ್ವರಂ ತರುವಾಯ ಗಢಮು
 ಕ್ತೇಶ್ವರಕೆ ನಡೆತಂದಮೂಲ್ಯದ ಶಾಸ್ತ್ರಸಂಕುಲವ |
 ಈಶ್ವರೇಚ್ಛಾಜ್ಞಾನ ವಿದ್ಯೋ
 ಗೀಶ್ವರರ ಪಂಡಿತರ ಪದಗಳಿ
 ನಾಶ್ವಸಿಸಿ ಸಾತ್ವಿಕದ ಸೇವೆಗಳಿಂದ ರಂಜಿಸಿದ ||೮||

ಆ ತಪೋಧನನೊಂದುದಿನ ಗಂ
 ಗಾತಟಕೆ ಬೆಳಗಿನಲಿ ಸುಳಿಯು
 ತೈತ್ತರಲು ಪೂರ್ವಾಸನವ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಕೆಂಪಿನಲಿ |
 ಆ ತರಣೆ ಮೂಡುತಿರೆ ಸೊಗಸಿಗೆ
 ಸೋತು ಮನದೊಳೆ ನುತಿಸಿ ವಿಶ್ವವಿ
 ಧಾತನಂ ಕುಳ್ಳಿದನು ಕಾಲಿಳಿಬಿಟ್ಟು ನೀರಿನಲಿ ||೯||

ಹಿಂದೆನೋಡಲು ರಜತಮುಕುಟದ
 ಸುಂದರದ ಜಲಜಲಿಪ ಹಿಮಗಿರಿ
 ವೃಂದ ರಂಜಿಸುತಿಹುದು ಕೆಲಬಲಗಳಲಿ ನಿಟ್ಟಿಸಲು |
 ನಿಂದ ಮಂಜಿನಕಣದ ಮುತ್ತುಗ
 ಳಿಂದೆಸೆವ ಪಸುರುಡೆಯ ನೆಲವೆ
 ಣ್ಣಂದದಿಂ ಜನಮನವಕದಿವಳು ತುಂಬುಬೆಡಗಿಂದ ||೧೦||

ಕಾಲಬಳಿ ಹೊರಹೊರಳಿ ತಟಿನೀ
 ಬಾಲೆ ಮಿಗೆ ತೊಳೆತೊಳೆದು ತೆರೆಗಳ
 ಮಾಲೆಯಿಂ ಪೊಳೆಪೊಳೆವ ಮೀನ್ಗಳ ಹೊಗಳಿಂದವನ |
 ಜೋಲು ಬಿಳ್ಳಡಿಗಳನು ಪೂಜಿಸಿ
 ಮೇಲಕ್ಕೇಳುತ ಕೆಳಗುರುಳಿ ಯತಿ
 ಪಾಲನಂ ಬೆಸಕ್ಕೆಯುತಿರ್ದಳು ಪರಮಹರ್ಷದಲಿ ||೧೧||

ಪೊಳೆವ ಪೊಂಬಿಸಿಲಿನಲಿ ಮಿರುಗುವ
 ಬಿಳಿಯ ಹಂಸಗಳತುಳ ಸೋಗಸಿಂ
 ಕಳಕಳದ ಹರಿವಿನಲಿ ತೇಲುತ ತಟದಮೇಲ್ವೈದಿ |
 ತೊಳಪ ಕೋಮಳಗಮನದಿಂ ಸುಳಿ
 ಸುಳಿದು ರೆಕ್ಕೆಯನೊದರಿ ತುಂತು
 ರ್ಗಳನೆರಚುತ್ತಿರೆ ಮೈಮರೆದು ಯತಿಪಾಲ ಕುಳ್ಳಿದನು ||೧೨||

ಮಂದಮಂದ ಸಮೀರ ನರ್ತನ
 ದಿಂದ ಕಮಲಾಂಗನೆಯರಂ ಗೆಲಿ
 ದೊಂದು ಬಿಡಗಿಂ ತಲೆಯತೂಗಿಸಿ ಕಾಣ್ಕೆಯೆಂದೆನುತ |
 ತಂದು ಮಕರಂದದ ಸುಗಂಧವ
 ಬಂದು ತನ್ನಡಿಗದ ಸಮರ್ಪಿಸಿ
 ಸಂದು ಸುಳಿಯುತ್ತಿರಲು ಸಂತಸವಾಂತ ಯತಿಪಾಲ ||೧೩||

ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಪಿಶ್ವರಚನೋ
 ತ್ಕೃಷ್ಟ ಸೌಂದರ್ಯೋಚ್ಚದೃಶ್ಯಾ
 ಕೃಷ್ಣಯತಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸೂಬಗಿನ ದಿವ್ಯರೂಪವನು |
 ದೃಷ್ಟಿಸುತ ಮೈಮರೆದು ಮಿಗೆ ಸಂ
 ತುಷ್ಟನಾಗಿರೆ ತಟನಿಯಲಿ ಪರಿ
 ಪುಷ್ಟಕಾಯಮದೊಂದು ತೇಲುತ ಬಹುದನೀಕ್ಷಿಸಿದ ||೧೪||

ಪೆಣನ ಕಂಡಾಕ್ಷಣಮೆ ತಾಂ ಪಿಂ
 ತಣದ ಕಾಲದಿ ಪರಿಸಿ ತಿಳಿಯಲು
 ಹೆಣಗಿದೊಡಮುರಿವಿನಲಿ ಬಾರದ ನಾಡಿಚಕ್ರಗಳ |
 ಗಣದ ನೆನಪೈತಂದು ಸಂಶಯ
 ಪೆಣೆದು ತಟ್ಟನೆ ನೆಗೆದು ನದಿಯಲಿ
 ದಣೆದು ತೀರಕೆ ತಂದನಾಶವವಂ ಯತೀಶ್ವರನು ||೧೫||

ತಂದು ಪೆಣನನು ನದಿಯ ತೀರದ
 ಲೊಂದು ಮರದಡಿಗಿರಿಸಿ ಸಂಗಡ
 ತಂದ ತೀಕ್ಷ್ಣಾಸ್ತ್ರವನು ಕರದಲಿಕೊಂಡು ತನ್ನೊಳಗೆ |
 ಬಂದ ಸಂಶಯ ಹರಿಸಲು ದಯಾ
 ನಂದ ಬೇಸರಗೊಳದೆ ಕೊಯ್ದನು
 ನಿಂದು ದಹಿಸದೆ ಬಿಂಕಿಯೆಲ್ಲವ ಜ್ಞಾನಕೇಂಭೇದ ||೧೬||

ಹೃದಯವಂ ಹೊರದೆಗೆದು ಮೊದಲೊಳ
 ಗದರನಂತರ ನಾಭಿ ಮಸ್ತಕ
 ಮುದರ ಕಂಠಮೆ ಮೊದಲಹಂಗಂಗಳನು ಕೊಯ್ದೆಳೆದು |
 ಅದನೊರೆದು ವರ್ಣನಕೆ ಹೋಲಿಕೆ
 ಯುದಿಸದಿರೆ ಮೂಢೋಕ್ತಿಯೆನ್ನುತ
 ನದಿಗೇಸಿದನಾ ಪುಸ್ತಕಂಗಳ ಪೆಣನ ಸಂಗಡಮೆ ||೧೭||

ತರಳಿ ಚಂಡಾಲಗಡಕಾ ಯತಿ
 ವರ ಬಳಿಕ ಸಾಧುಗಳ ಕೂಟವ
 ಬೆರಿದು ಕೆಸರಲಿ ಕೆಡೆದು ಮಾಸುನ ರತ್ನವಂದದಲಿ |
 ಇರುಳು ಹಗಲಿಂದೆನದೆ ಭಂಗಿಯ
 ನೆರಿದು ಸೇವಿಸಿ ಮತ್ತಿನಿಂ ಮೈ
 ಮರೆವ ದುರ್ನಡತೆಯನು ಕಲಿತನು ನುಡಿಗೇ ಬೆರಗಾಗಿ ||೧೮||

ಒಂದುದಿನ ಯತಿರಾಜನೊರ್ವನ
 ನೊಂದುಗೂಡಾ ನಗರದಿಂ ಬೇ
 ರೊಂದುಕಡೆ ಪೋಗುತ್ತ ರಾತ್ರಿಯ ಕಳೆಯಲವನೊಡನೆ |
 ಒಂದು ದೇಗುಲದಲ್ಲಿಳಿದು ಮುದ
 ದಿಂದ ಭಂಗಿಯ ಕುಡಿದು ಮಲಗಿರ
 ಲೊಂದುಕನಸಿನೊಳಗಜೆ ಶಿವರೈತಂದರಾಕಡೆಗೆ ||೧೯||

ಗಿರಿತನುಜೆ ನಸುನಗುತ ಪ್ರಾಣೇ
 ಶ್ವರನೆ ಕನ್ನಿಕೆಯೊರ್ವಳಂ ನೀ
 ನರಸುತ ದಯಾನಂದನಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಚೆನ್ನಮೆನೆ |
 ಅರರೆ ಭಂಗಿಯ ಮತ್ತಿನಲಿ ಮೈ
 ಮರೆವಗೇತಕೆ ಮದುವೆಯೆನ್ನುತ
 ಹರನು ಕರತಳಹೊಯ್ದು ನಕ್ಕನು ಯತಿಯ ಕನಸಿನಲಿ ||೨೦||

ನಿದ್ದೆ ಹರಿದುದು ಯತಿಪನಾಕ್ಷಣ
 ಮೆದ್ದು ಶೋಕಿಸುತ್ತೊಬ್ಬನೇ ಹೊರ
 ಬಿದ್ದು ಕೈಸಾಲೆಯಲಿ ಕುಳಿತನು ಕವಿದು ಮೋಡಗಳು |
 ಬಿದ್ದು ದಾನುಳಿ ಮಿಂಚು ಹೊಳೆಯಲು
 ಕದ್ದು ಕುಳಿತಿಹ ಮನುಜನೊಬ್ಬನ
 ನಿದ್ದೆ ನಂದಿಯ ಮೂರ್ತಿಯಡಿಯಲಿ ಕಂಡ ಕೌತುಕದಿ ||೨೧||

ಉದಿತ ಕೌತೂಹಲದಿ ಯತಿಯೇ
 ನಿದೆನುತಾಕಡೆ ಕರವ ಚಾಂಚಲು
 ಹುದುಗಿದವನೋಡಿದನು ನಂದಿಯ ಕೆಳಗಿವಂಕುಳಿತ |
 ಉದಯಕಾಲ ಸಮಾಪಿಸಿತು ಗಗ
 ನದಲಿ ಹಬ್ಬಿದ ಮೋಡಗಳು ಕರ
 ಗಿದುವು ಮಳೆ ನಿಲಿ ಮುದುಕಿಯೊರ್ವಳು ಬಂದಳಾಕಡೆಗೆ ||೨೨||

ನಂದಿಯನು ಸಮ್ಮಾನ ಭಾವನೆ
 ಯಿಂದಲರ್ಚಿಸಿ ಹುದುಗಿದ ದಯಾ
 ನಂದನನೆಯಭಿಮಾನದೇವತೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸುತ |
 ತಂದು ಮೊಸರನು ಬೆಲ್ಲವನು ಹೇ
 ನಂದಿದೇವ ಸಮರ್ಪಣಂ ನಿನ
 ಗೆಂದೆನುತಲಾವೃದ್ಧಿಯತಿಪಗೆ ಬಾಗಿದಳು ನಯದಿ ||೨೩||

ಹಸಿವಿನಿಂ ಬೇಸತ್ತು ಯತಿವರ
 ನಸುವು ಸಂಕೋಚಿಸದೆ ಬೆಲ್ಲವ
 ನೋಸರಿನೊಂದಿಗೆ ಕಲಸಿ ತಿಂದನು ಭಂಗಿಮದವಿಳಿದು |
 ಹೊಸ ಹುರುಪು ಮೈಗೂಡಿದುದು ಸಂ
 ತಸದಿ ಮತ್ತಾಂ ಮೂದಕವ ಸೇ
 ಏಸೆನೆನುತ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ನಡೆದನು ನರ್ಮದಾತಟಿಕೆ ||೨೪||

ಅಲಸಿರಿ ಬಾಲಕರೆ ಯತಿಜನ
 ಪಾಲನೀಪರಿ ನರ್ಮದಾನದಿ
 ಮೂಲವರಸಲು ತೆಂಕಣದ ದೆಸೆವಿಡಿದು ಮುನ್ನಡೆದು |
 ಕಾಲನಿಡಲೆಡೆಗುಡದ ಭೂರುಹ
 ಜಾಲಗಳ ಮುಳ್ಳುಗಳ ಬಿದರಿನ
 ಕೋಲುಗಳ ಮಿಗೆ ಮೊನಚುಗಲ್ಲಗಳ ಕಾಡಿಗೈತಂದ ||೨೫||

ಹಗಲಿನಲೆ ರಾತ್ರಿಯನು ತೋರುತ
 ಮಿಗೆ ತಿಮಿರವಂ ವೃಕ್ಷ ಸಂಕುಲ
 ನೋಗೆಯುತಿರೆ ಪದವಿಟ್ಟಕಡೆಯಲಿ ಮುಳ್ಳಳೂಡುತಿರೆ |
 ಬಗೆಯುತಿರೆ ಖಂಡಗಳ ಕಲ್ಲಳು
 ಖಗಮೃಗಾಕುಲ ಸುಳಿಸುಳಿದು ಬಗೆ
 ಬಗೆಯ ದನಿಯೆಸಗುತಿರೆ ಯತಿವರ ಮೆಲ್ಲನೈತಂದ ||೨೬||

ಬಳೆದ ಕತ್ತಲ ಕಾನನದಿ ತಾಂ
 ಸುಳಿವ ಸಮಯದಿ ಹಲವು ಗುಡಿಸಿ
 ಲ್ಲಳನು ಕಂಡಾಯತಿಪನೊಂದರಲೈದಿಗೃಹಪತಿಯ |
 ಬಳಿನುಡಿದು ಪಾಲ್ಕುಡಿದು ಸಲೆಜಂ
 ಗುಳಿಯ ಮರಗಳ ಮಧ್ಯೆನಡೆಯಲು
 ಗುಳಿದಳೆದ ಹಲ ಪದಪಥಂಗಳ ಗೊಂದಲಕೆ ಬಂದ ||೨೭||

ಹಾದಿಯಾವುದ ನಡೆವೆನೆನ್ನುತ
 ಲಾದಯಾನಂದಯತಿ ಯೋಚಿಸು
 ತಾದುದಾಗಲಿಯೆಂದು ಪಥಮೊಂದನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯೆ |
 ಹಾದು ದಾರಿಯದಾಳಿನೆತ್ತರ
 ಮಾದ ಪುಲ್ಲಳ ನಡುವೆ ಕಣ್ಮರೆ
 ಯಾದುದಾಗಲುಮಂಜದಾ ಯತಿರಾಜ ಮುಂದರಿದ ||೨೮||

ಮೊರೆವ ಹರಿಗಳ ಸುಳಿವ ಕರಿಗಳ
 ಹರಿವ ಹಾವ್ನಳ ಕರಿವ ಸಾವ್ನಳ
 ಬಿರಿದಬಾಯ್ಗಳ ಬೇಟಿನಾಯ್ಗಳ ಪಕ್ಷಿಕಪ್ಪಗಳ |
 ಮೆರೆವ ನರಿಗಳ ವರಚಮರಿಗಳ
 ಕಿರಲುದನಿಗಳ ರಕ್ತಪನಿಗಳ
 ತರಿದ ಹೊಲಗಳ ನೆಗೆವ ಮೊಲಗಳ ಕಾಡಿನಲಿ ನಡೆದ ||೨೯||

ಕೆಲವುಕಡೆ ಸೊಂಟವನು ಬಾಗಿ

ಕೆಲವುಕಡೆ ನೆಲಕೂರಿ ಕೈಗಳ

ಕೆಲವುಕಡೆ ಹಾವಿನೊಲು ವಕ್ಷದಿ ತೆವಳಿ ಮೊಣಕಾಲ |

ಕೆಲವುಕಡೆಯೊತ್ತುತ್ತ ಮುಳ್ಳುಗಳ

ಶಿಲೆಗಳುಪಟಳಗಳನು ಗಣಿಸದೆ

ಬೆಳೆದಹುಲ್ಲುಗಳ ಪೊದರದಾಂಟದನಾ ಯತೀಶ್ವರನು ||೩೦||

ಒತ್ತಿಡಿದ ಎಟಪಗಳ ಕೊಂಬೆಗ

ಳೆತ್ತಲುಂ ಭೀಕರದ ತೆರದಲಿ

ಕತ್ತಲೆಯನುಗಿದಿರಲು ಚಂದಿರತಾರಕೆಗಳಿರದ |

ಬತ್ತರದಮಾವಾಸ್ಯೆ ರಾತ್ರಿಯೊ

ಮುತ್ತಿದಂಬಂತಿರಲು ಯತಿವರ

ಹತ್ತಿದಿಣ್ಣೆಯ ಧುಮುಕಿಹಳ್ಳವ ಮುಗ್ಗರಿಸಿ ನಡೆದ ||೩೧||

ತುಂಬಿಸಸರಿಸಿ ಬೆಳೆದ ಮರಗಳ

ಬಂಬಲಿನ ತಿಮಿರದಲಿ ನಡೆದಿರೆ

ಕೊಂಬೆಯೆರಡರ ಮಧ್ಯದೆಲೆಗಳ ಘನತೆನಸುಗುಸಿದು |

ಪೊಂಬೆಳಕ ರವಿಕಿರಣ ಬಿದ್ದಿರೆ

ಮುಂಬರಿವ ಕಲಕಲದ ತೆರೆಗಳ

ತಂಬೆಲರ ತೊರೆಯೊಂದಕಂಡನು ಯತಿವ ತಗ್ಗಿನಲಿ ||೩೨||

ಆವುದೋ ಗಿರಿಯಿಂದ ಕೆಳಜಾ
 ರೀವನಾಂತರದೊಳಗೆ ಮಾನವ
 ರಾವರುಂ ಸುಳಿಯದಿಹ ಭೀಕರ ಖಗಮೃಗಾವಳಿಯ |
 ಕಾವಲೊಳು ಸಲಿ ತಾನೆತಾನಾ
 ಗೋವಿನರ್ತಿಸಿ ಹರಿದು ಕೊನೆಯೊಳ
 ಗಾವಡೆಯೊ ಕೊನೆಯಪ್ಪ ತೊರೆಯನು ಕಂಡುಬೆರಗಾದ ||೩೩||

ಬೆಡಗ ಮೆರೆಯಿಸ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ
 ಕುಡಿಯಕೊಕ್ಕಿನ ಚಿಕ್ಕಹಕ್ಕಿಗ
 ಳೊಡೆದು ಮೌನವನಿಂಪುಗಾನವಗೈದು ಹಾರುತಲಿ |
 ಗಿಡಗಳಲಿ ಕುಳ್ಳಿರುತ ರೆಕ್ಕೆಯ
 ಬಡಿದು ತೊರೆಬಳಿವಂದು ಮೀನ್ಗಳ
 ಪಿಡಿಯೆ ಹೊಂಚುವ ಸೊಬಗ ನಸುಬೆಳಕಿನಲಿ ಯತಿಕಂಡ ||೩೪||

ಹಲತರದ ವರ್ಣೋಪವರ್ಣದ
 ಕಲಿದೆಲಿಗಳವನೀಜಗಳ ಕ
 ಮ್ಮಲರಸಿಹಿಗಂಪುಗಳ ಮಂದಸಮಾರನರ್ತನದ |
 ಕಲಕಲದ ತೆರಿನೊರಿಯ ಸುಳಿಗಳ
 ಜಲದ ಬೆಡಗಿನ ನದಿಯ ಸೊಗಸಿಂ
 ಗುಲಿದು ಸಂಕಟಮರೆದು ನೋಡುತ ನಿಂದ ಯತಿಪಾಲ ||೩೫||

ತೊರೆಯ ಸೊಬಗನು ನೋಡುತಾಯತಿ
 ವರನು ಸಂತಸದಿಂದ ತನ್ನನೆ
 ಮರೆದು ನಿಂದಿರೆ ಕೆಲಬಲಂಗಳ ಭೂಜರಾಜಿಗಳ |
 ಸರಸರನೆ ತೂಗಿಸುತ ವೇಗದಿ
 ಮುರಿದುಕೆಡಹುತ ಕೊಂಬೆಗಳ ಮಿಗೆ
 ಬಿರುಸಿನಿಂ ಬೀಸಿದನು ಮಾರುತ ಹೊಳೆಯ ಕೆರಳಿಸುತ ||೩೬||

ಕೆರಳಿದನಿಲನಕತದಿ ಝರ್ಜನೆ
 ಮೊರೆದು ಕಂಪಿಸಿ ಮುರಿದುಬೀಳುವ
 ಮರಗಳಂ ನಿಟ್ಟಿಸಲು ವದನವತಿರುಹಿ ಯತಿಪಾಲ |
 ಸರಸರನೆ ಹುಲೈಳೆಯ ಮುರಿಯುತ
 ದುರದುರನೆ ಕಂಗಳೆದುನೋಡುತ
 ಮೊರೆದು ಕರಡಿಯದೊಂದುತನ್ನೆಡೆ ಧಾವಿಪುದಕಂಡ ||೩೭||

ಕರಿಗರಡಿ ಕೂದಲನು ಕೆದರುತ
 ಮೊರೆದುಗರ್ಜಿಸುತಿರದೆ ನೋಡುತ
 ಕೆರಳಿಮುಂದೆಯೆ ನಿಂದು ಮುಂಗಾಲ್ಗಳನು ಮೇಲೆತ್ತಿ |
 ತೆರೆದುಬಾಯನು ತನ್ನದೇಹವ
 ಹರಿಯೆ ಹಾಯ್ವದ ಕಂಡು ಯತಿಭೂ
 ವರನು ಬೆಚ್ಚಿದ ದಿಕ್ಕುತೋರದೆ ನಿಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ ||೩೮||

ನಿಂದಿರಲು ತಾನಿಂದು ಸುಮ್ಮನೆ
 ಕೊಂದೆಸೆಯದಿರದೀಕರಡಿಯೆನು
 ತಂದು ನಿರ್ಜನವನದಿ ಕಾಯ್ವೆನು ತನ್ನತಾನೆಂದು |
 ಒಂದುದಂಡವನೆತ್ತಿಮಿಗಿ ಬಿರು
 ಸಿಂದ ಕರಡಿಯ ಮೂಗಪೊಡವಂ
 ತೊಂದುಸಲ ಬೀಸಿದನು ನಿರ್ಭಯನಾಗಿ ಯತಿಪಾಲ ||೩೯||

ತಾನೆ ಗಂಡೆಂದೆಣಿಸಿ ಬಲವಸ
 ಮಾನವಂದಾಕರಡಿ ಕೊಲುವಭಿ
 ಮಾನದಿಂದೈತರಲು ತನಗಿಂ ಮಿಗಿಲುಗಂಡೆನಿಸ |
 ಅನುತಾತ್ಮನ ಸಾಹಸಕೆ ದು
 ಮ್ಮಾನದಿಂ ಬಾಗಿತೆನೆ ಬೆದರುತ
 ಕಾನನದಲಡಗಿದುದು ಹಿಂಗಾಲಿಂದ ಧಾವಿಸುತ ||೪೦||

ಮತ್ತೆ ಭೀಕರವನಮದೊಂದರ
 ಸುತ್ತಿನಲಿ ಸಿಲುಕುತ್ತ ಯತಿವರ
 ನೊತ್ತಿಡಿದ ಮುಳ್ಳಿಡದ ಪೊದೆಗಳ ಕೋರೆಗಲ್ಲುಗಳ |
 ಬಿತ್ತರದ ಗಿರಿನಿಕರ ಶಿಖರದ
 ಗುತ್ತಿಗಳ ನೀರವದ ನಿರ್ಜನ
 ದೊತ್ತಡದ ಕಾನನದಿ ನಡೆದಿರೆ ದಿನಪ ಮುಳುಗಿದನು ||೪೧||

ನಡುವಗಲಿನಲಿ ಘೋರತಿಮಿರಂ
 ಬಡೆದಡವಿ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತ ಮಾದೊಡ
 ನಡಸೆ ಸಲಿ ವಿಕಟಾಂಧಕಾರಗಳೆತ್ತಲುಂ ಬಿಡದೆ |
 ಕಡುಭಯಾನಕಮಾಯ್ತು ಧೈರ್ಯಂ
 ಗೆಡದೆ ಯತಿವರ ತದತಡವಿ ಮು
 ನ್ನಡೆಯೆ ದೇಹಾಂಗಗಳನೊಡೆದುವು ಕಲ್ಲುಮುಳ್ಳುಗಳು ||೪೨||

ಚರಣಮುಳ್ಳುಗಳಿಂದ ಕೊಂಬಿಯ
 ಸರಿಪಯತ್ನದಿ ಕರತಳಂಗಳು
 ತರಿವಶಿಲೆಗಳ ಕತದಿ ಮಸ್ತಕಬಾಹುಜಂಘಿಗಳು |
 ಕರೆದಿರಲು ಶೋಣಿತವ ಹರಿಕರಿ
 ಕರಡಿ ಹುಲಿ ಚರತೆಗಳು ಪಾನ್ಗಳು
 ಹರಿವ ಭೀಕರವನದಿ ತಡುವುತ ತಮದಿ ಯತಿನಡೆದ ||೪೩||

ಘೋರಕಾಂತಾರವನು ದಾಂಟುತ
 ಪಾರಸಾಹಸದಿಂದಲಾ ಯತಿ
 ವೀರನೈತರೆ ಹೊರಗೆ ಸ್ವಾಗತಿಪೊಂದು ಬಿಡಗಿಂದ |
 ಕಾರುಗತ್ತಲ ರಾತ್ರಿಯಲಿ ನಸು
 ದೂರ ಹಣತೆಗಳುರಿಯುತಿರೆ ಬಳಿ
 ಸಾರಿ ಸಂತಸದಿಂದ ಕಂಡನು ಹಲಕುಟೀರಗಳ ||೪೪||

ಬಳಿಯೆ ಹರಿದಿಹ ಹೊಳೆಯತಟದಲಿ
 ಬೆಳೆದ ಭೂಜದಕೆಳಗೆ ಯತಿವರ
 ನಿಳಿದು ದಣಿವಾರಿಸಲು ನಿದ್ರಿಸಿ ದಿನಸಮೂಡುತಿರೆ |
 ಕಳೆದು ಕಂಗಳ ಕೆಲದಹೊಳೆಯೊಳ
 ಗಿಳಿದು ಮೈಗಾಯಗಳನೆತ್ತರ
 ತೊಳೆದು ಮಿಂದುಸ್ತುತಿಸೆ ಕುಳಿತನುವಿಭುವಶಾಂತಿಯಲ ||೪೧||

ತ್ವಷ್ಟಭಕ್ತಾಭೀಷ್ಟಸುಗುಣೋ
 ತ್ವಷ್ಟಯೋಗಾದಿಷ್ಟಜ್ಞಾನ್ಯಾ
 ಕೃಷ್ಟಶುಭಜನಪುಷ್ಟವೇದವಿಶಿಷ್ಟವರಿತುಷ್ಟ |
 ಇಷ್ಟಸಂಹೃತಕಷ್ಟಮುನಿನಿ
 ರ್ಧಿಷ್ಟ ಸರ್ವದ್ರಷ್ಟದ್ವಯಾ
 ವಿಷ್ಟನಾಶಿಸನಿಷ್ಟಭಾವವನೆಂದು ನುತಿಸಿದನು ||೪೨||

ಮುಗಿಸಿಸಂಧ್ಯಾದಿಗಳನೇಳಲು
 ಹೊಗರು ನೇತ್ರದ್ವಯಗಳಲಿಮಿಗಿ
 ಸೊಗಸುತಿರಲಾನಂದ ಬಾಷ್ಟಗಳಾಕುಟೀರಗಳ |
 ಮಿಗುವ ವಿನಯದ ಮುಗ್ಧಜನಗಳು
 ಬಗೆದು ದರ್ಶನಕೆಂದು ನೆರೆದಿರೆ
 ಸೊಗದ ಧರ್ಮವನರುಹಿ ಹರಸಿದನವರ ಯತಿಪಾಲ ||೪೩||

ಸಂತಗೆರಗುತಲೊರ್ವಪ್ಪದ್ವನ
 ನಂತರದಿ ಪಾಲ್ತಂದು ಕುಡೆ ಮಿಗೆ
 ಸಂತಸದಿ ತಾನದನು ಸೇವಿಸಿವಂದಿಸೆಲ್ಲರನು |
 ಸಿಂತಣದ ನದಿಮೂಲವರಸುವ
 ಸಿಂತಬಯಕೆಯ ಸಾಧಿಸಲು ಯತಿ
 ಸಂತೆರಳಿ ಮುನ್ನಡೆದ ನಿರ್ಮಳ ನರ್ಮದಾತಟದಿ ||೪೨||
 ಮೂರು ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಗಿರಿಕಾಂ
 ತಾರಗುಹೆಗಳಲೆದು ಗುರುಯೋ
 ಗೀರಮಣರಂ ಸಾವಗೆಲ್ಲುವ ಮಾರ್ಗಬಲ್ಲವರ |
 ಭೀರತೆಯಿನರಸುತ್ತ ಮೂವ
 ತ್ತಾರುವರ್ಷದನಾಗೆ ಮಥುರಾ
 ಸೌರವಿರಜಾನಂದದಂಡಿಯಯಶವನಾಲಿಸಿದ ||೪೩||
 ದಂಡಿ ವಿರಜಾನಂದ ವಿದ್ಯಾ
 ಖಂಡ ಜಲಧಿಯನುಬ್ಬಿಸುವ ಬಗೆ
 ಗೊಂಡು ಬಳಿಕಿಂತಮಳ ಸತ್ಯದ ವೀಚಿಗಳ ರಚಿಸೆ |
 ಮಂಡಳಿಸ ತೇಜದಲಿ ಮಥುರಾ
 ಮಂಡಳಾಕಾಶದಲಿ ಕಾಣಿಸಿ
 ಕೊಂಡನನಘಾಂಬುಧಿ ಸುಧಾಕರ ಹರಸೆ ಪರಮಾತ್ಮ ||೪೪||

|| ಇಂತು ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ ||

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ—ಇಂದು ಮುಘರಾಪುರದಲಿ ದಯಾ
ನಂದ ಸೇವೆಯ ಸಲಿಸಿ ವಿರಜಾ
ನಂದ ದಂಡಿಪನಿಂದ ಕಲಿತನು ಸತ್ಯವಿದ್ಯೆಗಳ ||

ಮುಂದೆ ತರಳಲೆ ಸ್ವಾಮಿ ವಿರಜಾ
ನಂದ ದಂಡಿಯ ಚರಿತ ಕೇಳಿರಿ
ಹಿಂದೆ ಪಂಚನದ ಪ್ರದೇಶದ ವ್ಯಾಸ ನದಿ ತಟದ |
ಸಂದ ಗಂಗಾಪುರದಿ ವಿಜ್ಞ
ವೃಂದ ವಂದ್ಯನದೊರ್ವ ದ್ವಿಜನಾ
ನಂದದಿಂ ನಾರಾಯಣಾಬ್ಧಿನು ವಾಸಿಸುತಲಿದರ್ ||೧||

ಇರಲಿರಲು ತದ್ವಿಪ್ರ ಸತಿಯಳು
ದರದಲಾದರು ಪುತ್ರರ್ದಿವರು
ಕಿರಿಯವನಿಗೈದಾರು ವರ್ಷಗಳಾಗೆ ಸಿಡುಬೆರಗಿ |
ತರಳತನದಲೆ ಬೆಳಕನರಿಯದ
ಕುರುಡನಾದನು ಜನನಿಜನಕರು
ಪೊರೆದರೆನಿತೋ ಪ್ರೇಮದಿಂದಾ ನೇತ್ರಹೀನನನು ||೨||

ತರಳನಿಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗ
 ಳುಕುಳೆ ನಿಷ್ಕುರ ಮಗನ ಮಡಿಲ
 ಳ್ಲರಿದು ಕುರುಡನ ಹೆತ್ತರಿರ್ವರು ಕಾಲವಶದಿಂದ |
 ತರಳಿದರು ಪರಲೋಕಕಾತನ
 ಿರಿಯ ಸೋದರ ಪಿಡಿಸಿದ ಹಲ
 ತರದಿ ದೌಷ್ಟ್ಯದಿ ಕಣ್ಣು ಕಾಣಿಸದೇಳೆಯ ಬಾಲಕನ ||೩||

ಇಂತು ಬಾಧಿಸಲಗ್ರಜಂ ಗೃಹ
 ನಂ ತೊರೆದು ತದ್ಬಾಲ ಪುರಹಲ
 ನು ತಿರುಗಿ ಬಳಲುತ್ತು ತಾಂ ಹೃಷಿಕೇಶಕೈತಂದು |
 ಪಿಂತಣದ ಕಷ್ಟಗಳ ಮರೆಯುತ
 ಸಂತಸದಿ ಗಾಯತ್ರಿ ಜಪದಲಿ
 ಸಿಂತು ವರ್ಷವನೊಂದ ಕಳೆದೈತಂದ ಕನಖಲಕೆ ||೪||

ಬಂದು ತತ್ಪುರವರಕೆ ಪೂರ್ಣಾ
 ನಂದ ಯತಿಯಡಿಗಳಲಿ ಕುಳಿತನು
 ಿಂದ ಷಡ್ಲಿಂಗಾದಿ ವ್ಯಾಕರಣಂಗಳನು ಕೇಳಿ |
 ಮುಂದೆ ವರ ಸನ್ಯಾಸ ದೀಕ್ಷೆಯ
 ನುಂ ಧರಿಸಿ ವಿಮಲಾತ್ಮ ವಿರಚಾ
 ನಂದ ದಂಡೀಶ್ವರನೆನಿಸಿ ರಂಜಿಸಿದ ನೇಮದಲಿ ||೫||

ಹೊಂದಿ ಸನ್ಯಾಸವನು ವಿರಜಾ
 ನಂದ ಕಾಶೀಪುರಿಗೆ ತಾ ನಡೆ
 ತಂದು ವ್ಯಾಕರಣಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಲಿ ಪೂರ್ಣತೆಯ |
 ಹೊಂದಿ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಚಕ್ಷುವೆನ್ನಿಸಿ
 ಮಂದಿಯೆಲ್ಲರನತುಳ ಸೋಜಿಗ
 ದಿಂದ ತಲೆದೂಗಿಸುತ ಮೆರೆದನು ದಿವ್ಯತೇಜದಲಿ ||೬||

ಅಕ್ಷವಿರದೊಡಮಾತನಂತ
 ಶ್ಚಕ್ಷುವಂ ತೆರೆಯುತ್ತ ಪ್ರಜ್ಞಾ
 ಚಕ್ಷುವೆನ್ನಿಸಿ ಯೋಗಿಯೆನಿಸಾ ಸ್ಮರಣಶಕ್ತಿಯನೆ |
 ಅಕ್ಷಯಮಿಡೆಂದೆನಿಸಿ ವಿದ್ಯಾ
 ದಕ್ಷನೆನ್ನಿಸಿ ತಪದಿ ತದ್ಗಂ
 ಡಿಕ್ಷಿತಿಪ ಕೃಶಕಾಯದೊಳಗಂ ಕಾಂತಿಯಾಂತೆಸೆದ ||೭||

ಪೊಳೆವ ಕಾಂತಿಯ ವಿಮಳದೇಹದ
 ತಳೆದ ವರಕೌಪೀನದೊಪ್ಪುವ
 ತುಳಸಿ ಮಾಲೆಯ ಬಲಕರದ ನೀಳ್ಗಂಡದೆಡಕರದಿ |
 ತಳೆದ ವಿರಜಕಮಂಡಲಿನ ಕೌಂ
 ಕುಳಿನ ಕೃಷ್ಣಾಜಿನದ ದಂಡಿಪ
 ಹೊಳೆದನಿಪ್ಪತ್ತೆರಡು ವರ್ಷದನಾಗಿ ತಿರುತಿರುಗಿ ||೮||

ದಂಡಿಯಂಗಾಂಗದಲಿ ಹೊಳೆದಿಹ
 ಖಂಡ ಕಾಂತಿಯನೀಕ್ಷಿಸಳವರ
 ಮಂಡಳೇಶ್ವರ ವೀರವಿಕ್ರಮಸಿಂಹನೊಂದುದಿನ |
 ದಂಡಿ ಯತಿಪರೆ ನಮ್ಮಬಳಿ ನೆಲೆ
 ಗೊಂಡು ಬೋಧಿಪುದೆನಲು ದಂಡಿಸ
 ಮಂಡಳಿಪ ನಗೆಯಿಂದ ನಡೆದನು ರಾಜಗುರುವೆನಿಸಿ ||೯||

ಇಂತು ಹಲದಿನ ಕಳೆಯೆ ರಾಜನ
 ದೆಂತೊ ಕಾಲಕೆ ಬಾರದಾದನು
 ಸಂತನಾತನ ನಡೆಗೆ ಬೇಸರಗೊಂಡು ಭರದಿಂದ |
 ಮುಂತರಳಿ ಭರತಪುರದೊಳಗಂ
 ನಿಂತು ಹಲದಿನ ಬಳಿಕ ಮಥುರೆಗೆ
 ಸಂತಸದಿ ನಡೆತಂದು ವಿದ್ಯಾಶಾಲೆಯನು ತೆರೆದ ||೧೦||

ಎದ್ದು ಬ್ರಾಹ್ಮಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಶುಚಿ
 ಪೊದ್ದಿ ಬೆಳಕುದಿಪನಕ ಧ್ಯಾನದೊ
 ಳಿದ್ದು ದಿನಮಣಿ ನೆತ್ತಿಗೇರುವತನಕ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ |
 ಸಿದ್ಧಿಸುತ ವಿದ್ಯೆಗಳಪಾಲನು
 ಮೆದ್ದು ನಸು ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ತಾ ಮ
 ತ್ತಿದ್ದು ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ಬೋಧಿಸ ದಂಡಿಯತಿರಾಯ ||೧೧||

ಗೂಢ ವಿದ್ಯಾಜ್ಞಾನ ತರ್ಕ
 ಪ್ರೌಢಮೆಯ ಯಶದಿಗ್ಧಿಗಂತಕೆ
 ನಾಡೆ ದಂಡಿಯ ವಯದ ಸಂಗಮೆ ವರ್ಧಿಸಾವರಿಸೆ |
 ಓಡಿ ಬಹರಾ ಕಾಶಿ ನಗರಿಯ
 ಬೀಡಿನಾ ಪಂಡಿತರು ಸಹ ತನೆ
 ಮಾಡಿ ಸೇವೆಯ ಹರಿಸಿಕೊಳುವರು ತಮ್ಮ ಸಂಶಯವ ||೧೨||

ಒಂದುಸಲ ಎಡ್ವರ್ಡ್ ಮಥುರೆಗೆ
 ಬಂದು ಸನಿಯಕೆ ಪೌರ ವಿಬುಧ
 ವೃಂದವಂ ಬರಮಾಡೆ ಶಿಷ್ಯರ ಕೂಡೆ ದಂಡೀಶ |
 ಅಂದದಿಂದವನೆಡೆಗೆ ನಡೆದನು
 ಮಂದಿ ವಿರಜಾನಂದರಿವರೆನು
 ತಂದು ಭೂಪಗೆ ಪೇಳಲಾತನು ಯತಿಯವಂದಿಸಿದ ||೧೩||

ಉಚ್ಚರಿಸಲೆಡ್ವರ್ಡ್ ಶಬ್ದ ಸ
 ಮುಚ್ಚಯವ ತಪ್ಪಾಗಿ ಜನಗಳು
 ಬಿಚ್ಚುತಿರೆ ದಂಡೀಶನಾರೀತಂಗೆ ಬೋಧಿಸುವ |
 ಕೆಚ್ಚ ತೋರಿದನಕಟ ಶಬ್ದವ
 ನುಚ್ಚರಿಸಲುಂ ಬಾರದಾಯ್ತವ
 ಗಚ್ಚರಿಯಿದೆಂದೊರೆದನತಿ ನಿರ್ಭೀಕಭಾವದಲಿ ||೧೪||

ದಂಡಿಪನ ದುರ್ದಮ್ಯಧೈರ್ಯವ
 ಕಂಡು ಭಾಪೆನುತಂದು ಹುಸಿನಗೆ
 ಮಂಡಳಿಸಲಿಡ್ವರ್ಡ ನುಡಿದಿನ್ನೊಂದುಸಲ ಮಣಿದು |
 ಮಂಡಳಿಯ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ವಿಬುಧರ
 ಖಂಡ ಸಾಹಸನೀತ ಭೀತಿಯ
 ಕಂಡವನು ತಾನಲ್ಲವೆಂದರು ಮಿಗುವ ಸೋಜಿಗದಿ ||೧೫||

ಉದ್ಧರಿಸುತ್ತೀ ತೆರದಿ ಸತ್ಯವ
 ಶುದ್ಧನೆಂಬತ್ತೊಂದು ವರ್ಷದ
 ವೃದ್ಧನಾಗಿರಲೊಂದುದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕಾಲದಲಿ |
 ಇದ್ದ ಕುಟಿಯಾ ದ್ವಾರದಿಂ ತಾ
 ಸದ್ಗು ಮೊಳಗಿತು ಬಾಗಿಲಿನ ಹೊರ
 ಗಿದ್ದದಾವುದೊ ವ್ಯಕ್ತಿ ತಟ್ಟಿದುದನು ಮೆಲಮೆಲನೆ ||೧೬||

ದ್ವಾರವಂ ತೆರೆಯಿಸದೆ ನಡುವಗ
 ಲಾರು ನಮ್ಮಿಗುಡಿಸಲಿನ ಬಳಿ
 ಸಾರಿ ತೊಂದರೆಮಾಳ್ವರಕ್ಕಟ ಕಲಿಪಕಾರ್ಯದಲಿ |
 ನೇರದಿಂ ನಾವ್ವೇಳುವಂದದಿ
 ಸಾರಿ ನಾನುವನೆನುತಲಾ ದಂ
 ಡೀರಮಣ ಗುಡುಗಿದನು ಕುಳಿತಲ್ಲಿಂದಲೇ ಭರದಿ ||೧೭||

ವಂದಿಸಿದೆ ಗುರು ದೇವರೆ ದಯಾ
 ನಂದ ಸರಸತಿಯೆಂಬರೆನ್ನನು
 ಬಂದೆನೀ ಕಡೆ ಸತ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಭಿಕ್ಷುಯಾಚನಕೆ |
 ತಂದೆ ಗಿರಿಗಿರಿ ವನವನವನಲೆ
 ದಿಂದುವರೆಗಂ ತಮ್ಮ ಸಾದಕೆ
 ಬಂದೆನೆಂದುದಿಸಿದುದು ಮಾರ್ದನಿ ಬಾಗಿಲೆಡೆಯಿಂದ ||೧೮||

ತೆರೆದುದಿಲ್ಲಾ ದ್ವಾರ ನೀ ವ್ಯಾ
 ಕರಣ ಶಾಸ್ತ್ರವನೋದಿಹೆಯ ನಮ
 ಗರುಹೆನುತ ದಂಡೀಶ ಮುತ್ತಂ ಕೇಳಲಾ ವ್ಯಕ್ತಿ |
 ಪರಮ ಕರುಣಾಕರರೆ ನಾಂ ವ್ಯಾ
 ಕರಣದೊಳ್ಸಾರಸ್ವತಾದಿಯ
 ನರಿದು ಪರಿಸಿಹೆನೆಂದು ನುಡಿದುದು ನಮ್ರವಾಣಿಯಲಿ ||೧೯||

ಇಂತು ಹೊರಗಣ ಪಥಿಕನೆನುತಿ
 ರ್ದಂತೆಯೇ ದ್ವಾರವದು ತೆರೆದುದು
 ಪಿಂತಣೆಂ ಚಿತ್ತದಲಿ ನೆಲಸಿದ ನಿತ್ಯ ಪದವಿಯನು |
 ಸಂತಸದಿ ಪುಗೆ ತೆಗೆದ ಕದವೆಂ
 ಬಂತೆ ಸಪ್ಪಳಮಾಗದಂದದಿ
 ಸಂತ ವಿರಜಾನಂದನೆಡೆ ನಡೆತಂದುದಾ ವ್ಯಕ್ತಿ ||೨೦||

ಪುಟಕೆ ಹಚ್ಚಿದ ಚಿನ್ನದೊಲ್ವು
 ಸ್ಫುಟಿತ ವರ್ಣದ ತುಂಬುಯೌವನ
 ದಟಲ ತೇಜದ ಪೊಳೆವ ವಿಸ್ತೃತ ಲೋಚನದ್ವಯದ |
 ಕಟಯ ಸೂತ್ರಕೆ ಬಿಗಿದ ಕಾವಿಯ
 ಪಟದ ಕೌಪೀನದ ವಿನೂತನ
 ವಟುವದೋ ಕುಟಿಯೊಳಗೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮೆಲ್ಲನೈತಂದ ||೨೧||

ಅರಲೆ ಮಿಂಚಿನ ಕಾಂತಿ ನೇತ್ರದಿ
 ಮಿರುಸ ಕನ್ನಡಿಯಂತಿಹುದು ಪಣೆ
 ಯೆರಗುತಿವೆ ತೋಳುಗಳು ಮಂಡಿಗೆ ಪೂರ್ಣದೇಹದಲಿ |
 ಹರಿಯುತಿದೆ ಸದ್ಭ್ರೂ ಚಪ್ಪದ
 ಮಿರುಗು ಶಿಷ್ಯರ ಕೂಟ ತಾಳ
 ಚ್ಚರಿಯಲಿರಲಾ ಯುವಕ ಮಣದನು ದಂಡಿ ಭೂವತಿಗೆ ||೨೨||

ಗುರುವೆ ಗುರ್ಜರ ನಾನು ಯೌವನ
 ಭರದೊಳೇ ಶಾಶ್ವತದ ಪದವಿಯ
 ಪರನು ಕಾಮನೆಯಿಂದಲೆಲ್ಲನ ಬಿಟ್ಟು ಗುರುಜನರ |
 ಅರಸರಸಿ ತಮ್ಮಡಿಗೇ ಜೀವನ
 ವೆರೆಯೆ ಬಂದಿಹೆ ತಾವೆ ಗತಿಯು
 ದ್ಧರಿಸಿರನ್ನು ತಲಾತನುರುಳಿದ ದಂಡಿಯಡಿಗಳಲಿ ||೨೩||

ಏಂತು ನಯದಿಂ ಮಣಿದವನ ಸಿರ
 ವಂ ತಡವಿ ಕರದಿಂದ ತಾನ
 ತ್ಯಂತ ಮಧುರ ಪ್ರೇಮದಿಂದಾ ದಂಡಿ ಭೂಕಾಂತ |
 ಹಂತ ದ್ವಾರಕೆಯಿಂದಲಾ ಕೃ
 ಸ್ಣಂ ತಿರುಗಿ ಮಥುರೆಯಲಿ ನಡೆತಂ
 ದಂತೆ ಬಂದೈ ವತ್ಸ ಸುಖಿಸೆಂದೊರೆದ ನಯದಿಂದ ||೨೪||

ಕಿರಣಗಳನಾ ದಿನಸನೆಲ್ಲೆಡೆ
 ಗೆರಚುವಂ ದಿಟಮಾದೊಡೇಂ ಕೊಳ
 ಕಿರದ ಕನ್ನಡಿ ಮಾತ್ರ ಕಾಂತಿಯನಾಂತು ಪಳಪಳನೆ |
 ಮಿರುಗುವುದು ಕಗ್ಗಲ್ಲಿಗೆತ್ತಣ
 ಕಿರಣವಕ್ಕಟೆ ಚಿತ್ತ ನಿರ್ಮಳ
 ಮಿರಲು ನಿನ್ನೊಳು ಸತ್ಯ ಹೊಳೆವುದು ವತ್ಸ ಕೇಳೆಂದ ||೨೫||

ಅಲಿಸು ದಯಾನಂದ ಯತಿ ನೀಂ
 ಪಾಲಿಸಿದೊಡೆನ್ನೊಂದು ಮಾತನು
 ಸೋಲಕಾಣದ ಸತ್ಯ ವಿದ್ಯೆಯ ದಿವ್ಯಕಾಂತಿಗಳ |
 ಜಾಲದಿಂ ನಿನ್ನರವ ಬೆಳಗುವೆ
 ನೈ ಲಘುವೆ ತವಪಾದ ಯುಗ್ಮವ
 ನೋಲಗಿಸುವರು ಸಕಳ ವಿದ್ವಜ್ಜನರು ಕೇಳೆಂದ ||೨೬||

ಸತ್ಸ ಕೇಳೊತಳದಿ ಮತಮತ
 ಮತ್ತರಗ್ರಸ್ತಾಜ್ಞ ನರಕುಲ
 ಕುತ್ತಿತದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ರಚಿಸಿಹುದುಳಿದು ವೇದಗಳ |
 ಮತ್ಸನಾಕೃತ ಕೇಳು ಸ್ವಾರ್ಥದ
 ಲುತ್ಸಪಿಸ ನರರಚಿತ ಶಾಸ್ತ್ರದಿ
 ಸತ್ಸನಾಗಮವಾಗದೆಂದುಂ ವಾಸ್ತವದಲೆಂದ ||೨೭||

ಹಿಂದೆ ಸಾರಸ್ವತನ ರಚಿಸಿದ
 ನೊಂದು ವಾದಂಗೈವಕಾಲದಿ
 ಸಂದ ಮುಪ್ಪಿನಕತದಿ ಮುಂಬಲ್ಪಂಬಲುದುರಿರಲು |
 ಚಂದದಿಂದುಚ್ಚರಿಸಲಾಗದೆ
 ಬಂದ ಪುಂಸುವ ಪುಂಕ್ಷುವೆಂದನು
 ಮಂದಿ ಮಧ್ಯದಿ ತದನುಭೂತ್ಯಾಚಾರ್ಯ ಭರದಿಂದ ||೨೮||

ನೆರೆದ ಬುಧರನುಭೂತಿಯೆಂದುದ
 ತೆರೆದು ಖಂಡಿಸಿ ತಪ್ಪನಲ್ ದಿಟ
 ನರಿದು ತಾನದ ತಿದ್ದಿ ಕೊಳ್ಳದಶುದ್ಧ ಶಬ್ದವನೇ |
 ಸರಿಯೆನಿಸಲುದ್ಗ್ರಂಥವೊಂದನು
 ಬರೆದನಿದರಿಂದಲೆ ಯತಿಯೆ ಹುಲು
 ನರರ ಕುಹಕವನರಿಯಲಾದಪುದೆಂದನಾ ದಂಡಿ ||೨೯||

ನಿನಗೆ ಸತ್ಯವನರಿವ ಕಾಮನೆ
 ಮನದಲಿರೆ ನರಕೃತಿಗಳೆಲ್ಲವ
 ಹೊನಲಿನೊಳಗೀಕ್ಷಣವೆ ಮುಳುಗಿಸಿ ಸರ್ವದಾಮುಂದೆ |
 ಜನಕೆ ಬೋಧಿಸ ಕಾಲದಲಿ ಋಷಿ
 ಮುನಿಗಳಿತ್ತಿಹ ಸರಳ ಶೈಲಿಯ
 ನನುಸರಿಸ ಮಾತನಗೆ ಸಲಿಸೆಂದೊರಿದನಾ ದಂಡಿ ||೩೦||

ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯ ಪೂರಯಿಸಲದು
 ವರೆಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಿಂದ ಜೊತೆಯೊಳೆ
 ಧರಿಸಿ ತಿರುಗಿದ ಪುಸ್ತಕಂಗಳ ಹೊರೆಯ ಮುಳುಗಿಸಲು |
 ಪುರದ ಕೆಲದಲಿ ಹರಿವ ಕಲಕಲ
 ಮೆರೆದ ಬೊಬ್ಬುಳಿ ಸುಳಿಯ ತೆರೆಬೆ
 ಳ್ನೊರೆಯ ಯಮುನಾ ನದಿಯ ತಟಕ್ಕೆತಂದನಾ ಯತಿಪ ||೩೧||

ತಳೆದ ಗುರ್ವಾಜ್ಞೆಯಲಿ ಗ್ರಂಥಂ
 ಗಳನು ನದಿಯೊಳಗೆಸೆಯಲದು ಜಲ
 ತಳಕೆ ಪೋದುದು ಯತಿಯೆ ನಿನ್ನೆದೆಕೂಡ ದಿನದಿನಕೆ |
 ಬೆಳೆಯಲಿಂತೆನುವೊಲ್ತರಂಗದ
 ಬಳೆಗಳಂ ಸೃಜಿಸುತ್ತ ಮರುಚಣ
 ದೊಳಗೆ ಕಲಕಲಮೆಸಗಿ ಹರಿದಳು ಯಮುನೆ ಮೊದಲಂತೆ ||

ಆ ದಯಾನಂದಂ ಬಳಿಕ ಗುರು
 ಪಾದದೆಡೆಗೈತಂದು ತಾವೆನ
 ಗೋದಿಸಿರಿ ನಾನುಳಿದ ಚಿಂತೆಯ ತೀರ್ಪೆನೆಂದೆನಲು |
 ಆ ದಯಾಕರ ದಂಡಿಯೊಪ್ಪಿದ
 ನಾದುದುತ್ಸವಮಂದು ಮಂಗಳ
 ನಾದದೊಂದಿಗೆ ಶಿಷ್ಯ ಕೂಟದಿ ಸೇರೆ ಯತಿಪಾಲ ||೩೩||

ಮುಂದಕೊರ್ವ ಸುಭಕ್ತನೆಡೆಗೈ
 ತಂದು ದಿನವುಂಭುಂಜಿಸುತ ನಲಿ
 ವಿಂದ ಯತಿ ವಿಶ್ರಾಮಘಾಟಿನ ಕೆಲದ ಶ್ರೀ ಪತಿಯ |
 ಮಂದಿರದಿ ವಾಸಿಸುತ ವಿರಜಾ
 ನಂದ ಪದಯುಗಕಮಲರಜಮಕ
 ರಂದಪಾನಾಸಕ್ತ ಷಟ್ಪದನೆನಿಸಿ ರಂಜಿಸಿದ ||೩೪||

ದಿನಕೆರಡುಸಲ ಪೂಜ್ಯ ದಂಡೀ
 ಜನಪ ಯಮುನಾ ಜಳದಿ ಪುಷ್ಕಳ
 ವೆನಲು ಮೀಯುವ ರೂಢಿಯಿಟ್ಟೆರಲಾ ದಯಾನಂದ |
 ಎನಿತೊ ಮುನ್ನಮೆ ತನ್ನ ಗುರುವಿನ
 ಮನೆಗೆ ನಡೆತಂದೈದೆ ಪೂಸತಹ
 ಹೊನಲ ನೀರನು ಹೊತ್ತು ತಂದಪನಮಿತ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೩೫||

ಕಡಗಿ ಸಿಡಿಯುವ ಬಿಸಿಲಿನೊಳಗಂ
 ಬಿಡದೆ ಸುರಿಯುವ ಮಳೆಯೊಳಂತನು
 ಸಡೆತುಕೊಳುವತಿ ಕುಳಿರಿನೊಳಗಂ ಕ್ರಮವ ಭಂಗಿಸದೆ |
 ಇಡಿದ ಬೆಮರಿಸ ಪನಿಗಳಂ ತೊ
 ಟ್ಟೆಡುವ ನೀರ್ಜೋಡಿಯನು ಚಳಿಯಿಂ
 ದೊಡೆದಡಿಗಳಂ ಕೂಡ ಗಣಿಸದೆ ತರ್ಪ ನೀರ್ಜೊಡನ ||೩೬||

ಕುಂದಣದ ಚಿನ್ನದೊಲುಕಾಂತಿಯ
 ನೊಂದಿ ಮಿರುಗುವ ಕೊಂಚವುಂಕಳೆ
 ಗುಂದದಿಹ ಸದ್ಭ್ರಹ್ಮಚರ್ಮದ ವಜ್ರಸದೃಶದ |
 ಸಂದ ಮೂವತ್ತಾರು ವರ್ಷದ
 ಸುಂದರಾಕೃತಿಯೊಂದಿದ ದಯಾ
 ನಂದ ನೀರ್ತ್ತರೆ ಜನಗಳಚ್ಚರಿವಡೆದು ನಿಟ್ಟಿವರು ||೩೭||

ಒಂದು ದಿನವುಂಬಿಡದೆ ಯತಿನರ
 ನೊಂದುವರೆ ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗಂ
 ಬಂದು ಯಮುನೆಗೆ ಬಿಸಿಲು ಮಳೆ ಚಳಿಯೆನ್ನದೀ ತೆರದಿ |
 ತಂದೊಡಂ ನೀರ್ಜೊಡನ ಹೆಂಗಳ
 ಸಂದಣಪ ಘಟ್ಟದಲೆ ನೇತ್ರಗ
 ಳಿಂದ ನಿಟ್ಟಿಸಲಿಲ್ಲ ನಾರಿಯ ಮುಖಸದೋಜವನು ||೩೮||

ಸದನದಲಿ ಮಠಗಳಲಿ ಯಮುನಾ
 ನದಿಯ ತೀರದಿ ತೋಟದಲಿ ಸು
 ಹೃದರು ನೆರೆವಲಿ ಭೋಜನಾಲಯಗಳಲಿ ಬೀದಿಯಲಿ |
 ಮದದ ಭಂಗಿಯ ಸಾಧುಗಳ ಕೂ
 ಟದಲಿ ದೇಗುಲಗಳಲಿ ಯತಿಸನ
 ವದನಕಾಂತಿಯ ಸುಸ್ವಭಾವದ ಮಾತೆ ಕೇಳಿವುದು ||೩೯||

ಬರಿಯ ಸೇವಾಭಾವಮೊಂದಿರೆ
 ಮೆರೆದವುದೆ ಕಾಂಚನದ ಮಿರುಮಿರು
 ಮಿರುಪ ಹೂವೊಳು ಸಿಹಿಯ ಕಂಪೋಗದಂತೆ ಪೇಳ್ವುದನು |
 ಭರಮೆ ಧರಿಸುವ ತೀಕ್ಷ್ಣಬುದ್ಧಿಯ
 ದೊರೆಯಿಸಿ ಯತಿಪಾಲಗೆಲಿದನು
 ಗುರುವರನ ಚಿತ್ತವನು ದಂಡೀರಾಯ ಭಾಷೆಂದ ||೪೦||

ಒಂದು ದಿನಮಿಂತಿರಲು ಪಾಠದಿ
 ಬಂದುದು ವ್ಯಾಕರಣ ಸೂತ್ರಮ
 ದೊಂದು ಕಲಿತದರಪ್ರಯೋಗದ ಸಿದ್ಧಿಯನು ತೆರಳೆ |
 ಎಂದುಮಾಗದ ತೆರದಲಿ ದಯಾ
 ನಂದಗಾದಿನಮೇಕೊ ವಿಸ್ಮೃತಿ
 ಸಂದು ತತ್ಸೂತ್ರ ಪ್ರಯೋಗದ ಸಿದ್ಧಿಯಂ ಮರೆದ ||೪೧||

ಮೂರು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಯತ್ನಿಸಿ
 ತೀರದಿರೆ ಮರಿವಾತ ಗುರುಪಾ
 ದಾರವಿಂದಕೆ ಮಣೆದು ಹಲಸಲ ನನಗೆ ಕರುಣೆಯನು |
 ತೋರಿರೈ ಗುರುದೇವ ಸಿದ್ಧಿಯು
 ದಾರತನದಿಂ ಕಲಿಸಿದನೆ ಮಿತಿ
 ಮೀರೆ ಮುನಿಸಾ ದಂಡಿ ವಿರಜಾಂದನಂತೆಂದ ||೪೨||

ಒಮ್ಮೆ ಪೇಳುವ ನಾವು ಮತ್ತಿ
 ನೋಮ್ಮ ಬೋಧಿಸರಲ್ಲ ಹಿಂದಿನ
 ದಮ್ಮರೆದ ನೀನದನು ನಮ್ಮೊಳಗೊಪ್ಪಿಸುವತನಕ |
 ನೆಮ್ಮು ಪೊಸತನು ಕಲಿಸವೈಸು
 ತ್ತುಮ್ಮರೆವು ತೀರದಿರೆ ಯಮುನೆಯ
 ಲೊಮ್ಮೆಹಾರಿಕೊ ಮುಖವತೋರಿಸಬೇಡ ನಡೆಯೆಂದ ||೪೩||

ಎಂದ ದಂಡಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ದಯಾ
 ನಂದ ಗುರುವೆಂದಂತೆ ನೆನಪಿಗೆ
 ಬಂದಲೊಳಿತ್ತಲ್ಲದಿರೆ ಸಂಜೆಗೆ ನದಿಗೆ ಬೀಳುವೆನು |
 ಎಂದು ಕಂಗಳ ಮುಚ್ಚಿ ಬಾಹ್ಯವ
 ನಂದು ಮರಿತಿರಲಾರೊ ಬೋಧಿಸು
 ವಂದದಿಂ ನೆನಪಾಯ್ತು ಸೂತ್ರದ ಸಿದ್ಧಿಯನುವಿಂದ ||೪೪||

ಅಕ್ಷವೆರೆದಾಕ್ಷಣವೆ ಯತಿವರ
 ತಿಕ್ಷಕನ ಬಳಿಗೈದಿ ಸಿದ್ಧಿಯ
 ನಕ್ಷರಂ ಕಿಡದಂತೆ ಬಣ್ಣಿಸೆ ನೆನೆದ ರೀತಿಯನು |
 ದಕ್ಷತನದಿಂದರುಹಲಾದಂ
 ಡಿಷ್ಟತಿಸ ರೋಮಾಂಚ ಮಿಗುತಿರೆ
 ವಕ್ಷದಿಂ ತಾನಪ್ಪಿಕೊಂಡನು ವತ್ಸ ಭಾಪೆನುತ || ೪೫ ||

ಒಂದುದಿನ ಬೆಳಗಿನಲಿ ನದಿಯಲಿ
 ಏಂದು ಯತಿವರ ವರ ಸಮಾಧಿಯ
 ನೊಂದಿ ಪದ್ಮಾಸನದಿ ಕುಳ್ಳಿರಲುದಯಗಿರಿ ಸಿರದಿ |
 ನಿಂದಿಣಕಿ ನಿಟ್ಟಿಸುವ ದಿನಪನ
 ಬಂದ ಪಡಿಯಚ್ಚೆಂಬ ಬೆಡಗಿನ
 ಸುಂದರಾಕೃತಿ ಕಂಗೆ ಕಟ್ಟಿತು ನೆರೆದ ಮಂದಿಗಳ || ೪೬ ||

ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಮೈಮರೆದು ಸತ್ಯಾ
 ಸತ್ತ ಕುಳ್ಳಿರೆ ದಿವ್ಯ ರೂಪದ
 ಶಕ್ತಿಯಿಂದಾಕೃಷ್ಟೆಯಾಗುತ್ತಲೊರ್ವಲಲಿತಾಂಗಿ |
 ಮುಕ್ತಿ ಕಾಮನೆಯಿಂದ ನುತಿಯಸ
 ದುಕ್ತಿ ವಿಸರವನುಚ್ಚರಿಸಿ ನಯ
 ಯುಕ್ತಿ ಯತಿಪದಕೆರಗಿ ಮಣೆದಳು ಮಿಂದು ಯಮುನೆಯಲಿ ||

ಮೈಮರಿತು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಪದದೆಡೆ
 ಭೂಮಿಗೊರಗುತ ಮಣಿದ ತದ್ಭವ
 ತೀ ಮಣಿಯ ನೆನೆದಿರ್ಪ ಸೀರೆಯ ತಂಪಿನಿಂ ತಿಳಿದು |
 ಕಾಮನೀಜನಮನಗೆ ತಾಯ್ನೆ
 ಹಾ! ಮರುಕತಳೆಮಾತೆಯೆಂದು ಮ
 ಹಾಮಹಿಮನೋಡಿದನು ನೋಡದೆ ನಾರಿಯಾನನವ ||೪೮||

ಎಂದುಮುಬಲೆಯ ತನುವ ಮುಟ್ಟಿದ
 ನಂದುಪಾಸಸಗೈವ ಸಮಯದಿ
 ಸಂದನಾರೀಪ್ಪರ್ಪದಿಂ ಬೇಸರಿಸಿ ಚಿತ್ತದಲಿ |
 ನೊಂದು ಗೋವರ್ಧನದ ತಾಣಕೆ
 ಬಂದು ಯತ್ಯುಪವಾಸದಲಿ ನೆಲೆ
 ನಿಂದು ಕಳೆದನು ಮೂರುದಿನಗಳನಾತ್ಮಚಿಂತನದಿ ||೪೯||

ಹಿಂದಿರುಗೆ ಗುರುಕೇಳಲು ದಯಾ
 ನಂದ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದಿದಂ ನಲಿ
 ವಿಂದ ವಿರಜಾನಂದನಾಲಂಗಿಸುತ ಶಿಷ್ಯನನು |
 ಮಂದಿಯೆನಿಬರೊ ಕಲಿತರೆಮ್ಮೊಳ
 ಗಿಂದುವರೆಗಂ ಕಾಣೆವಾದರಿ
 ನಿಂದವರ ಸದ್ವ್ರತದಿ ನಿನ್ನಂದದಲಿ ಕೇಳೆಂದ ||೫೦||

ಕಳಕಳಿವ ಬೆಳಕಿಂದಲೆಲ್ಲವ
 ಬೆಳಗಿಸುವ ರವಿವೇವ ದಹಿಸುವ
 ಕಳೆಗಳಂ ತಳೆದಂತೆ ವಿಸುಳ ಜ್ಞಾನದಾದ್ಯುತಿಯ |
 ಇಳಿಗೆ ಕರುಣಿಸ ದಂಡಿಯಲಿ ಜಳ
 ಜಳನೆ ಸಾಜವಲಾರಿಯುತಿರ್ದುದು
 ಬಳೆದ ಮುಂಗೋಪಾಗ್ನಿ ಶಿಷ್ಯರ ದೋಷಗಳ ದಹಿಸೆ ||೫೧||

ಅಕ್ಕರೆಯೆ ಶಿಷ್ಯನಲ ನಿಂತೊಡ
 ಮುಕ್ಕಿಸದೆ ಹೊರಗದನು ದಂಡಿಸ
 ತಕ್ಕದೋ ಸಲ್ಲದುದೋ ತನಗಿದೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸದೆ |
 ದುಕ್ಕಯತಿಗಪುದೆನದೆ ಕಡುಮುಳಿ
 ಸುಕ್ಕಿವರೆ ಬೈದಪನು ದಂಡದಿ
 ಕುಕ್ಕುವನು ಸನ್ಯಾಸಿಯೊಡಲೆಗೆ ಪಠನ ಪಾಠನದಿ ||೫೨||

ಒಂದುದಿನ ಕಡು ಮುಳಿದು ಪಿರಚಾ
 ನಂದ ಕೋಲಂ ಹೊನೆಯಲತಿ ಬಿರು
 ಸಿಂದ ಬೆನ್ನೊಳು ಮನದಿ ಮಿಡುಕದೆ ಯತಿ ದಯಾನಂದ |
 ತಂದೆ ತಮ್ಮಿ ಕೋಮಳದ ಕರ
 ನೊಂದಪುದು ತಾಡಿಸುವಿರೇ ಕ
 ಲ್ಲಂದದೀ ತನು ಕುಗ್ಗದೆನ್ನುತ ಬಿನ್ನವಂಗೈದ ||೫೩||

ವರಯತಿಪನಿಂತೆಂದೊಡಂ ಗುರು
 ವರರೆ ನಮ್ಮವೊಲೀ ದಯಾನಂ
 ದರನು ದಂಡಿಸೆ ಗೃಹಿಗಳಿವರಲ್ಲವಲೆ ಯತಿಜನರು |
 ಪರಮ ಗೌರವಕರ್ಹರೆನುತಂ
 ದೊರೆದ ನಯನಸುಖಾಖ್ಯನದಕಾ
 ಪರಮಗುರು ನಗುನಗುತಲೊಳಿತೆಂದರುಹಿದಂ ಕೊನೆಗೆ ||೫೪||

ತೀರೆ ಪಠನಾಭ್ಯಾಸ ಪರಮೋ
 ದಾರಯತಿಪಂ ನಯನ ಸುಖನೇ
 ವೈರವೆಮ್ಮೊಳಗುಂಟೆ ದಂಡಿಗೆ ನಮ್ಮಹಿತಗಳನೇ |
 ಕೋರಿಪೊಡೆದಪ ಮಡಿಕೆಗಾಕುಂ
 ಬಾರತಟ್ಟೆಯೆ ರೂಪವೀಯನೆ
 ದೂರಿ ನೀನೇಕವನ ನುಡಿಸಿದೆಯೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡ ||೫೫||

ಮುಂದೆ ಮತ್ತೊಂದುದಿನ ವಿರಜಾ
 ನಂದ ಸಂಬಂಧಿಕನದೊರ್ವನು
 ಬಂದು ಮಥುರೆಗೆ ದಂಡಿ ಭೂಮೀಶ್ವರನದರ್ಶನವ |
 ಪೊಂದಲಾಶಿಸಿ ಗುರುವಿನಾಣತಿ
 ಯಿಂದ ಶಿಷ್ಯರು ಬಿಡದಿರೆ ದಯಾ
 ನಂದನಡಿಗಿರಗಿದನು ಸಮಯವಕಾದು ನದಿತಟದಿ ||೫೬||

ಮಂದಹಾಸದಿ ಯತಿಪ ಹರಸಲು
 ಬಂಧು ಪೂಜ್ಯರೆ ದಂಡಿವಿರಜಾ
 ನಂದ ಪದದರ್ಶನವ ಮಾಡಿಸಿರೆನಲು ಯತಿರಾಜ |
 ಇಂದು ಶಿಷ್ಯರನುಳಿದು ಬೇರರು
 ಬಂಗೊಡೊಳಬಿಡಬೇಡಿರೆನ್ನುವ
 ದೊಂದು ಗುರ್ವಾಜ್ಞೆಯನು ಭಂಗಿಸಲಾರೆ ಕ್ಷಮಿಸಂದ ||೫೭||

ಎಂದು ಯತಿವರನೆಂದೊಡಂ ಬಿಡ
 ದಂದು ನಂಟನು ನನ್ನ ಸಲುವಾ
 ಗೊಂದುಸಲ ಗುರುಕೋಪ ಸೈರಿಸಿರೆಂದು ಮರಮರಳಿ |
 ಅಂದು ಬೇಡಲು ಕೋಮಳ ದಯಾ
 ನಂದನೆದೆ ಕರಗಿದುದು ನನ್ನೊಡ
 ವಂದು ಮೌನದೆ ನೋಡಿರೆನ್ನು ತಲೊಯ್ದ ಮಠದೆಡೆಗೆ ||೫೮||

ಮಿಂದು ಪಾವನನಾಗಿ ವಿರಜಾ
 ನಂದ ಪಿಸ್ತೃತಮಾದ ಕುಟಯೊಳ
 ಗೊಂದು ಗೋಡೆಯ ನೆಮ್ಮಿ ಜಿಂಕೆಯಚರ್ಮವನುಹಾಸಿ |
 ಸುಂದರದಪದ್ಮಾಸನದಿ ಕುಳಿ
 ತೊಂದೆ ಚಿತ್ತದಿನಾತ್ಮಮನನಾ
 ನಂದದಲಿ ಮುಳುಗಿಹುದಕಂಡನು ಪುಳಕ ಮಿಗೆ ಬಂಧು ||೫೯||

ಬರಿಯಕೌಪೀನಾಂಬರಂ ನೆರೆ
 ಬಿರಿದು ಕಂಡವು ದಸ್ತ ಪಂಜರ
 ಸೊರಗಿದಂ ಗೋಪಾಂಗಮಾದೊಡಮೆಸೆದ ಕಾಂತಿಯಲಿ |
 ವಿರಜ ವಿರಜಾನಂದನೆಂಬ
 ತೈರಡು ವರ್ಷದ ವೃದ್ಧನಾದೊಡ
 ಮುರೆ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿದೃತ್ಯಾಗದ ಬೊಂಬೆಯೆಂಬಂತೆ ||೬೦||

ಬೆಂದನಿತೆ ಸಿಹಿಗಂಪ ಬೀರುವ
 ಚಂದನದ ಬೆಡಗಿನಲಿ ವಿರಜಾ
 ನಂದದೇವನುನೊಂದ ಜರ್ಜರಕ್ಷೇಣ ಕಾಯದೊಳೆ |
 ಸುಂದರದ ಸಾತ್ವಿಕದ ಕಾಂತಿಗ
 ಳಿಂದ ಪೊಳೆಪೊಳೆಯುತ್ತಿರೆನಂಟನು
 ನಿಂದು ನಿಟ್ಟಿಸಿಯತಿಯ ಸಂಜ್ಞೆಯಲಂದು ಹೊರವಂದ ||೬೧||

ದಂಡಿದೇವನ ದರ್ಶನೋತ್ಸವ
 ಗೊಂಡು ನಂಟನು ಯತಿವರನನೊಡ
 ಗೊಂಡು ಬರುತಿರೆ ಕುಟೆಯ ಬಾಗಿಲಲೊರ್ವಸಹಪಾಠಿ |
 ಕಂಡು ಯತಿಬೇಡೆಂದೊಡಂ ಮನ
 ಗಂಡರಿಯದದ ಗುರುವಿನಡಿಯಲಿ
 ಮಂಡಿಸಿದನಾ ದರ್ಶನೋತ್ಸುಕ ನರನ ವಾರ್ತೆಯನು ||೬೨||

ಇಂದದಾವನು ತಮ್ಮದರ್ಶನ
 ದಿಂದ ನಿಷ್ಕಳನಾದ ಯತಿಯೊಡ
 ನೆಂದವಂ ಬೆಸಗೊಳಲು ಕರೆಯಿಸಿ ಯತಿಯವಂಡೀಶ |
 ನಿಂದಿಸವನಂ ಕುರುಡರಾವಹೆ
 ವೆಂದು ನಮ್ಮಯ ನುಡಿಗೆ ಭಂಗವ
 ತಂದೆಯದರಿಂ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬರಲೆ ಬೇಡೆಂದ ||೬೩||

ನುಡಿದವಚನವಕ್ಕೇಳಿ ಗಡಗಡ
 ನಡುಗಿ ಗದ್ದದಕೊರಳ ಸೆರೆಗಳ
 ನಿಡಿದಿರಲು ಕಂಬನಿಯ ಜಳದಿಂ ತೊಳೆದುಗುರುವದವ |
 ಕೆಡೆದು ದೇವರೆ ನಂಟನಾಗ್ರಹ
 ಬಿಡಿಸಲಾರದೆ ತಂದೆನಿದು ತ
 ಮ್ಮಡಿಯ ಹಂಗಿಸೆಗೈದುದಲ್ಲೆಂದಳಲಿದನು ಯತಿಪ ||೬೪||

ಎನಿತೊಪರಿಯಿಂ ಬೇಡಿ ತದ್ಯತಿ
 ಜನವಮನ್ನಿಸಿರೆಂದೊಡಂ ಗುರು
 ಮುನಿಸಬಿಡದಿರೆ ಹಲದಿನಂಗಳ ಕಳೆದು ಶೋಕದಲೆ |
 ಕೊನೆಗೆ ನಯನಸುಖಾದಿ ಮಿತ್ರಾ
 ನುನಯ ಜಳದಿಂ ತನ್ನಗುರುವಿನ
 ಕನಲಬಿಂಕಿಯ ತವಿಸಿ ಮತ್ತಾಶ್ರಯವನಾರ್ಜಿಸಿದ ||೬೫||

ಇರಲಿರಲು ಮತ್ತೊಂದು ದಿನಯತಿ
 ವರಸುತನ್ನಯ ಪೂಜ್ಯಗುರುವರ
 ನಿರುವ ತೊಟ್ಟೆಯ ಗುಡಿಸಿಕೂಡಿಸಿ ಕಸವನೊಂದುಕಡೆ |
 ಹೊರಗದಂ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲೋಸುಗ
 ಮೊರವನೊಂದನು ತರಲು ನಡೆದನು
 ಪೊರಕೆಯಂ ಸಹ ರಾಶಿಯೊಂದಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಭರದಿಂದ ||೬೬||

ಅಂದನಿತರೊಳಗತ್ತ ಪಿರಜಾ
 ನಂದ ಗೋಡೆಯನೆಗಪಿ ತಾನಡೆ
 ತಂದು ಸೋಂಕಲು ಪಾದ ರಾಸಿಗೆ ಕನಲಿ ಯತಿವರನ |
 ಬಂದ ಕೋಪದ ಭರದಲಾಲಸಿ
 ಯೆಂದು ನಿಂದಿಸಿ ಬಳಿಗೆ ಬರಬೇ
 ಡೆಂದು ನೂಂಕಲು ನಯನಸುಖನೆಡೆ ನಡೆದನಾಯತಿಸ ||೬೭||

ಪ್ರಖರಕೋಪಕೆ ನೊಂದೆ ನನ್ನಯ
 ಸಖರೆ ಹಲದಿನ ಮಾತ್ರವಿರ್ದಪು
 ದಖಿಳ ವಿದ್ಯಾಧ್ಯಯನ ತೀರಲು ಪೋಪಪೂರ್ವದಲಿ |
 ಮುಖವ ತೋರಿಸದೆಂತು ದಂಡಿಗೆ
 ಸುಖವ ತಳೆವೆನೊ ಪೂಜ್ಯಗುರುಪದ
 ನಖದಚಿಳಕಿಂ ಬಿಳಗಬಯಪೆನು ಮತಿಯನಾನೆಂದ ||೬೮||

ಎಂದ ನುಡಿಗಳ ಕೇಳುತಾ ಸಖ
 ನಂದು ಬೇಗನೆ ನಡೆದು ವಿರಚಾ
 ನಂದನಡಿಗಳಿಗೆರಗಿ ನಿರ್ದೋಷರಲಿ ಯತಿವರರು |
 ನೊಂದಿಹರು ತಾವವರ ಮನ್ನಿಪು
 ದೆಂದೆನಲು ದಂಡೀಶ ಗದ್ದದ
 ದಿಂದ ಮುನಿನನಾ ಮಹಾತ್ಮನಲಿತ್ತ ಬರಲೆಂದ ||೬೯||

ಕೆರಳಿ ಹಲಸಲ ನೂಂಕಿದೊಡಮಾ
 ಗುರುಸದೆನಿತೋಬಾರಿ ನಮ್ಮಲಿ
 ಮೆಂಪ ಶಿಷ್ಯರ ಮಧ್ಯೆ ನನ್ನಾಶಯವನೊಳಿತಾಗಿ |
 ಅರಿತಪ ದಯಾನಂದನೊಬ್ಬನೆ
 ಸರಿಕತಾ ಸಾವೀತನನೆ ನಂ
 ಬಿರುವೇತನ ಏದೈಫಲಿಸುವುದೆಂದು ಪೇಳ್ವಪನು ||೭೦||

ಆ ದಯಾನಂದನಲಿ ರಂಜಿಸ
 ವಾದರಕ್ತಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ
 ಲಭರೆಯಲೀ ಧರ್ಮವಿಷಯವ ಕುರಿತು ನಿನ್ನೊಡನೆ |
 ವಾದಿಸುವರಾರಕಟ ತರ್ಕವಿ
 ವಾದದಲಿ ನೀ ಕಾಲಚಿಹ್ನೆ
 ಯಾದೆ ಪತ್ಸನೆ! ಸುಖಿಸೆನುತ ಪೇಳ್ವಪನು ದಂಡೀಶ ||೭೧||

ದಿಕ್ಕು ತೋರದೆ ಮರುನುಡಿಯೆಗುರು
 ಮಿಕ್ಕು ದುರಲಾನಂದ ಬಾಷ್ಟಗ
 ಳಕ್ಕಲಿಯಸೂಸುತ್ತ ವತ್ಸನೆ ಕಲಿಯಲೀ ಪರಿಗೆ |
 ಪೊಕ್ಕವರದೆನಿತೊ ಜನಮಾದೊಡೆ
 ಸಿಕ್ಕದಾಯ್ತೆ ನಗಿನಿತು ಸಂತಸ
 ಮಿಕ್ಕವರಸಂಗದೊಳಗೆನುತಾಲಂಗಿಸನು ಯತಿಯ ||೨೨||
 ಗುರುವಿನಡಿಯಲಿ ಕುಳಿತು ಯತಿವರ
 ನೆರಡುವರೆವರ್ಷಗಳ ಪರಿಗಂ
 ಭರದಿಸರವೇದಾಂತಸೂತ್ರಸುಹರ್ಷಿಪಾಣಿನಿಯ |
 ವಿರಚಿತಾಷ್ಟಾಧ್ಯಾಯಿಗಳನೊಡ
 ವೆರಸುತನುಹಾಭಾಷ್ಯಮಲ್ಲದೆ
 ಪರಮಗೂಢದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಕತಿಸಯಪನೋದಿಸನು ||೨೩||
 ಸ್ವಗುರುಭಾಸ್ಕರಕೋಪ ಕಿರಣದಿ
 ನುಗುವಬಿಸುಪಂ ತಳೆದುತನ್ನೆ
 ಮಿಗುವಕರುಣೆಯ ತಂಪನೀಯುತಲಿಂತು ನರಕುಲಕೆ |
 ಸೊಗಯಿಸುತತಿಳಿವೆಳಕಸುಧ್ಯ
 ದ್ವಗನದಲಿ ಸನ್ಯಾಸಿ ಜಳಧಿಯ
 ಸೊಗಸುಧಾಕರ ಮೆರೆಯುತಿರ್ಪನು ಹರಸ ಪರಮಾತ್ಮ ||೨೪||
 || ಇಂತು ಏಕನೆಯ ಸಂಧಿ ||

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ—ವೇದಧರ್ಮವನು ದ್ವರಿಪಜನ

ಭೇದವೆಸಗದೆ ಸ್ವರೂಪತನಂ

ಸಾಧಿಸುನ ವಾತಿತ್ತು ಗುರುವಿಗೆ ಯತಿಪ ಬೋಧಿಸಿದ ||

ತರಳರೇ ಸರ್ವೋಚ್ಚಪದವಿಯ

ಗುರುಜನರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಜ್ಞಾನಂ

ಬೆರಸು ಗುಹ್ಯಾಧ್ಯಾತ್ಮ ತತ್ವದ ರತ್ನಸಂಕುಲವ |

ಧರಿಸಿಹರು ತಮ್ಮದೆಯಲುತ್ತುಮ

ತರದ ಶಿಷ್ಯರು ಸಿಕ್ಕಿದೊಡೆಹದ

ವರಿತು ಕರುಣೆಪರೆಲ್ಲವಂ ಧರ್ಮೋನ್ನತಿಯ ಬಗೆದು

||೧||

ಯೋಗವಿದ್ಯಾಜಲಧಿ ಪಾರಗ

ನಾಗಿ ವಿರಚಾನಂದನೊಳವೊಳ

ವೋಗಿಸಂಚಯಿಸಿದ ದುರ್ಲಭ ತತ್ವರತ್ನಗಳ |

ಆಗತಾಂತೇವಾಸಿ ಭೌತಿಕ

ಭೋಗರಾಗವಿಹೀನ ಭವಭಯ

ರೋಗಸಂಹೃತಿಕಾಮಯತಿನರಗಿತ್ತ ಮಮತೆಯಲಿ

||೨||

ಉಳಿದಶಿಷ್ಯರನೆಲ್ಲ ಸದನಕೆ
 ಕಳುಹಿ ತನ್ನೊಳನನ್ಯಭಾವವ
 ತಳೆದಿಹ ದಯಾನಂದನಂತನ್ನೆಡೆಗೆ ಬರಮಾಡಿ |
 ತಿಳಿವುವನು ಹಗಲಿರುಳಿದೆನ್ನದೆ
 ತೊಳಸ ನಿರ್ಮಲದಾತ್ಮ ತತ್ವಂ
 ಗಳನು ಬೈತೆಡದೊಂದನುಂ ದಂಡೇಧರಾಧೀಶ ||೩||

ಈಪರಿ ದಯಾನಂದ ಸರಸತಿ
 ಯಾ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮಕನ ಪದಗಳ
 ಲಾಪದಗ್ರಸ್ತರಿಗಿದಾಶ್ರಯಮೆನಿಸ ಏಡ್ಯಗಳ |
 ಸೈಪಿನಿಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತ ದೇಶಜ
 ನೋಪಕಾರಂಗಳನೆಸಪ ಮೊದ
 ಲೀ ಪುನೀತಾವನಿಯ ಖಂಡವ ನೋಡೆ ಯೋಚಿಸಿದ ||೪||

ಇಂತು ಯೋಚಿಸಿ ಮನದಿ ಯತಿವರ
 ಸಂತ ವಿರಜಾನಂದನಾಣತಿ
 ಯಂ ತಳೆವ ಬಗೆಯಿಂದಲಾರ್ಯರಿಗೇನನಿತ್ತ ಪೆನೋ |
 ಎಂತು ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯ ಸಲ್ಲಿಪೆ
 ನೆಂತವರ ನಲ್ಲರಕೆಗೊಂಡಪೆ
 ನೆಂತುಕಂಡಪೆನೆಂದು ಹಲಚಣ ನಿಂತುಚಿಂತಿಸಿದ ||೫||

ಎಂದುಮುರ್ಘವ ಬಯಸ ವಿರಚಾ
 ನಂದನೆಂಬುದನರಿತೊಡಂ ತಾಂ
 ಹಿಂದಣಾರ್ಯರ ಪದ್ಧತಿಯ ನೆನೆದಾ ದಯಾನಂದ |
 ಒಂದುಪಾತ್ರದಿ ದೇವಕುಸುಮನ
 ತಂದು ಭಯಭಕ್ತಿಯಲಿ ಮಠಕ್ಕೆ
 ತಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಗುರುಪಿನಡಿದಾವರಿಯ ಬಳಿಸಂದ ||೩||

ಎಳೆಯರವಿಯದೆ ಮೂಡಲಲಿಕೆಂ
 ಗಳೆಯ ಗರಿಗಳ ಬೀಸಿಕಡಿಯುವ
 ಕುಳಿರನಡಗಿಸಿ ಪೊಂಬೆಳಕ ಪಸರಿಸಿ ಗುಡಿಸಿಲಿನ |
 ಇಳಿವಮೆಟ್ಟಲಮೇಲೆ ನಿಜಕರ
 ಗಳನು ಸೊಂಟದಮೇಲಿಡುತ ಮೊಗ
 ದೊಳಿರೆ ಶಾಂತಿಯಕಾಂತಿ ನಿಂದಿಹ ಗುರುಪದಕೆ ಬಂದ ||೪||

ಅಂಗಳದಿ ನಿಲಗೊಂಡ ಗುರುವಿನ
 ಮಂಗಳದ ಪದಗಳಲಿ ಮಣಿದುಲ
 ವಂಗವ ಸಮರ್ಪಿಸುತ ಗದ್ದದಮುಕ್ಕಿನುಡಿಗಳನು
 ನುಂಗುತಿರೆ ಗುರುದೇವ ದಯೆಮಳೆ
 ಯಂಗರೆದು ವಿದ್ಯೆಗಳ ಹುಲುಮನು
 ಜಂಗನಗೆ ಕಲಿಸಿದಿರಿ ಕೊಟ್ಟಪೆನೇನುತ ಮಣಿದ ||೫||

ದಂಡಿಯತಿಥರಣೀಂದ್ರ ಬುಧಭೂ
 ಮಂಡಲೇಶ್ವರ ಮೂಢಜನಪಾ
 ಖಂಡ ಖಡ್ಗ ಖಂಡಕೀರ್ತಿಯಗಂಡ ಗುರುದೇವ |
 ಚಂಡ ಪ್ರಜ್ಞಾಚಕ್ಷು ಭಾರತ
 ಖಂಡದಾ ವ್ಯಾಕರಣ ಭಾಸ್ಕರ
 ಮಂಡಿಸಿದತಮ್ಮಡಿಗ ಸಿರವೆಂದೆರಗಿದನು ಯತಿಪ ||೯||

ದೇವತಾವೆನ್ನೊಳಗೆ ಧರಿಸಿದ
 ತೀವ ಮಮತೆಗೆ ಹುಲುಮನುಜನಾ
 ನೀವುದಾದೊಡಮೇನು ಕೊಡುವೆನೆ ಧನದ ರಾಶಿಗಳ |
 ಸಾವಗೆಲುವರೆ ಬಿಸುಟುಸರ್ವವ
 ಕೋವಣದ ಯತಿಯಾದೆ ಭಕ್ತಿಯ
 ಹೂವನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಕೊಡಲೇನಿಹುದರಿಯೆನೆಂದ ||೧೦||

ಹೇ ಮಹಾತ್ಮರೆ ನನ್ನಕಾಯದ
 ರೋಮರೋಮದಿ ತಮ್ಮಡಿಯಕರು
 ಣಾಮಹಿಮೆಯಾಸ್ತುತಿಯೆಮೊಳಗುವುದೀ ಋಣವನಾನು |
 ಈ ಮನುಜತನು ಕೆಡುವ ಮುನ್ನಮೆ
 ಸ್ವಾಮಿಯಡಿಯಲಿ ತೀರ್ಚಲವ್ವದೊ
 ಕಾಮನೆಯಿದಳವಡದೊ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೆಂದನಾಯತಿಪ ||೧೧||

ಯೌವನದ ಸುಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ
 ತೀವ್ರ ಕಾಂತಿಯ ವಿಮಳರೂಪದ
 ಕೋವುರ್ತಿರ್ವೆಳೆವಿಸಿಲ ಬಿಂಬಿಸಿ ಪಳಪಳನೆ ಮಿರುಪ್ |
 ಆ ವಿನೂತನ ಭವ್ಯ ಕಾಯದ
 ಕೋವಣದ ಯತಿವರ್ಯನಂಸಿರ
 ದೋವಿ ಹಸ್ತವನಿಟ್ಟು ವಿರಜಾನಂದ ಹರಸಿದನು ||೧೨||

ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ನಸುಬಾಗಿಕರಗಳಿ
 ನಾತನಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ನೇವರಿ
 ಸಾತಲೆಯ ಬರಸೆಳೆದು ತನ್ನೆದೆಗಪ್ಪಿ ದಂಡೀಶ |
 ಹೇ ತಪೋಧನ ನಿನ್ನನಾ ಪರ
 ಮಾತುಮನು ಸರ್ವತ್ರ ಸಲಹಲಿ
 ಜೀತನಾಗೆಂದೊರೆದ ಹರಿದಿರೆ ಸಂತಸದ ಬಾಪ್ಪ ||೧೩||

ಮಗನೆ ನಿನ್ನೀಕಾಣೈಯಾದರೆ
 ಸೊಗಸದೆನುಗಾವ್ವಯಪೆವದಕಿಂ
 ಮಿಗಿಲೆನಿಸ ದಕ್ಷಿಣೆಯ ಸಿನಗದಕೊಡುವ ಚಿತ್ತಮಿರೆ |
 ನಗುನಗುತ ಕೊಡಬಲ್ಲ ಸಂಶಯ
 ಬಗೆಯದೀವುದೆ ಧರ್ಮವೆನ್ನುತ
 ಮಿಗುವ ಗದ್ದದದಿಂದ ವಿರಜಾನಂದ ಬಣ್ಣಿಸಿದ ||೧೪||

ಆದರಿಸು ಮದ್ವಚನಗಳನು ತ
 ಪೋಧನನೆ ವಾಸ್ತವದಿ ನಿನ್ನೊಳ
 ಗೈದೆ ಮೆರೆದಿಹುದೆನ್ನ ಕಾಮಿತವೆಂದು ಗುರುಸನಲು |
 ಹೇ ದಯಾಕರ ಸತ್ಯಮಿಂತಿಹು
 ದಾದರೊಳ್ಳಿತು ಪೇಳಿ ಸೇವಕ
 ನಾದುದಾಗಲಿ ಗೈವನದನೆಂದನು ದಯಾನಂದ ||೧೫||

ಕಂದ ಸತ್ಯಜ್ಞಾನಸಂಪದ
 ಮೊಂದನೀಧರಿಸಿರ್ಪೆ ನೀನದ
 ನಿಂದು ಹರಡುತ ನಮ್ಮದೇಶದ ಸುಖವಸಾಧಿಸುತ |
 ನೊಂದು ಬಳಲುವ ದೀನಹೀನರ
 ಸಂದಣಿಯ ಕಣ್ಣೀರನೊರಸುವ
 ದೊಂದು ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯ ಸಲಿಸೆನಗೆಂದನಾ ದಂಡಿ ||೧೬||

ವೇದಧರ್ಮವನುದ್ಧರಿಸೆ ನೀಂ
 ವೈದಿಕಾರ್ಷಕೃತಿಗಳನೆ ಮ
 ತ್ತೋದಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಾಪ್ರಣಾಳಿಯ ಮರಳಿಮೇಲಿತ್ತಿ |
 ಈದಳಿತ ಭುವಿಪತಿತದೇಶದ
 ಹೋದಬಾಳಿನ ಬೆಳಕಬೆಳಗುವ
 ಗಾಧ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯ ಬೇಕೆನಗೆಂದನಾದಂಡಿ ||೧೭||

ಹಸಿದವರಚೀತ್ಕಾರ ರುಗ್ಗರ
ಮಸಿದ ಹಾಹಾಕಾರದೈನ್ಯದಿ
ಕುಸಿದ ನರರುದ್ಗಾರ ಮಳೆಬಿಸಿಲಿನಲಿನೋಂದವರ |
ವ್ಯಸನಪಾರಾವಾರ ಕಂಗಳಿ
ಗಸೆಯೆ ತಾಂ ನೀರಾಗಿಸ್ತುವಹಿಸು
ವಸಮಕೋಮಳ ಹೃದಯದವ್ಯಥೆಯೆನಗೆಬೇಕೆಂದ ||೧೮||

ಮರೆಯದೆನ್ನಯ ಬಾಳಿನೊಂದೇ
ಗುರಿಯ ನೀ ಸಾಧಿಸುವೆಯೆಂಬೀ
ಭರವಸೆಯತಳೆದಿವೆ ನಿನಗೋದಿಸಿದ ಮೇಲಿನಗೆ |
ಪರದ ಚಿಂತೆಯನುಳಿದಿಹದಕಡೆ
ನಿರುಕಿಸುವ ಗುರುಭಾರತಪ್ಪಿತು
ಮೆರಿಸು ವೈದಿಕಧರ್ಮವಂ ಹೋಗಿಂದನಾದಂಡಿ ||೧೯||

ಕಂದ ಸರ್ವವನುಳಿದ ಭಿಕ್ಷುಕ
ನೆಂದು ಕರೆದೊಡಮಖಿಳಭೂತಳ
ಕಿಂದು ನೀನೇಸ್ವಾಮಿ ಹಾರ್ದಿಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿಕಣಾ |
ಎಂದುಮಾರದಿಹಕ್ಕರೆಯ ಬಲ
ದಿಂದ ಜಗತಿಯನೆಲ್ಲವ ದಯಾ
ನಂದ ನೀನಾಳೆಂದು ವಿರಜಾನಂದ ಬೋಧಿಸಿದ ||೨೦||

ಕಾಡುಸಟಿಯನು ದಿಟಕೆ ತನುವೀ
 ಡಾಡು ಮರವೆಯ ಹರಿಸು ತಿಳಿವಿನ
 ಬೀಡನಾಗಿಸು ಭರತಭೂಮಿಯ ಮತಮತಾಂತರದ |
 ತೀಡಿದಗ್ನಿಯ ನೇದಜಳವಂ
 ನೀಡಿ ನಂದಿಸು ಜಗವ ಸಗ್ಗವ
 ಮಾಡು ನಡೆಪೋಗಂದು ವಿರಜಾನಂದ ಬೋಧಿಸಿದ ||೨೧||

ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮಗುವಾಗು ನೀನ
 ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಗುರುವಾಗು ಸದ್ಧ
 ರ್ಮಾನುರತರಿಗೆ ಮಿತ್ರನಾಗಘಕುಲಕೆ ಸಿಡಿಲಾಗು |
 ದೀನರಿಗೆ ಗತಿಯಾಗು ರೋಗಾ
 ಧೀನರೌಷಧವಾಗು ಬರಿ
 ಮ್ಮಾನಕಂಟಕನಾಗು ವತ್ಸನೆ ಹೋಗುಹೋಗಂದ ||೨೨||

ಭೂವರರದೆನಿತೊಜನ ನನ್ನಡಿ
 ಗೀವ ಧನಗಳನಲ್ಲ ವರ್ಜಿಸು
 ತೋವಿ ಹರುಕಲ ಕುಟಿಯಪೇರಿದ ಹುಚ್ಚನಾದೆನಗೆ |
 ಯೌವನದಿ ದಿಟವರಿಯೆ ಮನೆಗಳೆ
 ದೀವಿಧದಿ ತಿರಿದುಂಬ ನಿನ್ನಿಂ
 ದಾವ ಬೇರೆಯಕಾಣ್ಕೆ ಸಲುವುದೊಪಾಗನೆ ಹೇಳೆಂದ ||೨೩||

ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವುದೇನು ದೇವರ
 ನೆಚ್ಚುಗೆಯ ಬಿಡಬೇಡ ಸತ್ಯವ
 ಮುಚ್ಚಿಡುವ ನಡೆಬೇಡ ಪಾಪವ ಸತತ ಬುಂಡಿಸುವ |
 ಕೆಚ್ಚು ವರ್ಜಿಸಬೇಡ ಗೆಲ್ಲುವ
 ಕಿಚ್ಚು ನಾರಿಸಬೇಡ ನಡೆನಡೆ
 ಸಚ್ಚು ರಿತ್ರನೆ ಸಫಲನಾಗೆಂದೊಂದನಾದಂಡಿ ||೨೪||

ತರುಣಯತಿವನೆ ಕೊನೆಗೆ ನಾನ್ನಿನ
 ಗೊರವ ನುಡಿಯಿದ ಮರೆಯಲಾಗದು
 ನರರಚಿತಮಹ ಶಾಸ್ತ್ರನಿಕರದಿ ಪೂರ್ಣತುಂಬಿಹುದು |
 ವರಮದೇವನ ಮೇಣು ಋಷಿಮುನಿ
 ವರರ ನಿಂದೆಯದಾರ್ಷರಚನೆಯ
 ಲಿರದು ಸತ್ಯವನರಿಯಲೊರೆಗಲ್ಲಿದುವೆ ಕೇಳೆಂದ ||೨೫||

ಈಸುದಿನ ನಾನ್ಮೈದ ತಪಗಳಿ
 ಗೀಸುದಿನ ವಿಭುಫಲವನಿತ್ತನು
 ಜೈಸು ನಡೆಯೈಕಂದ ಘೋರಾಚ್ಛಾನತಿಮಿರವನು |
 ಘಾಸಿವಡಿಸುತ ತಿಳಿವಬೆಳಕಿಂ
 ಸಾಸಿರದ ಯತ್ನದಲಿ ನೀ ಸ
 ನ್ಯಾಸಿಯೆಂಬಿಹೆಸರನುಳ್ಳಿಸಿಕೊ ಹೋಗುಹೋಗೆಂದ ||೨೬||

ಆ ವಿಭುವ ಬೇಡುವೆವು ನಿನ್ನೀ
 ಜೀವನವ ಸಾರ್ಥಕ್ಯಕೋಸುಗ
 ಸಾವದೆಲ್ಲಿಯದಕಟ ವೇದದ ಬೆಳಕಿನಲಿ ನಲಿವ |
 ಜೀವರಿಗೆ ಹೇ ವತ್ಸ ನಿರ್ಮಮ
 ಭಾವದಿಂ ಹಲವಿಧ ಮತಂಗಳ
 ನೋವ ಕಳೆದುದ್ಧರಿಸು ಸರ್ವರನೆಂದನಾ ದಂಡಿ ||೨೭||

ಆ ವಿನೂತನಯತಿಪ ನಿಜಗುರು
 ದೇವನೆಂದುದನೆಲ್ಲವಾಲಿಸಿ
 ಸೇವಕಂ ಪ್ರಾಣಗಳ ಸಹಪಣವಿಟ್ಟು ತಮ್ಮಡಿಯ |
 ಈ ವರಾಜ್ಞೆಯ ಚಾಚುಬಿಡದಂ
 ತಾವಪರಿ ಪಾಲಿಸುವನೆಂಬುದ
 ದೇವನೊಲಿದರೆ ತಾವೆಕಂಡಪಿರೆಂದ ಸಿರಬಾಗಿ ||೨೮||

ಇಂತು ವಿನಯದಿ ನುಡಿದುಯತಿಭೂ
 ಪಂತಲೆಯಮುತ್ತಿರಿಸಿ ಮೌನದಿ
 ನಿಂತ ಗುರುಪದಗಳಲಿ ನಲ್ವರಕೆಗಳತಾಳುಂಡು |
 ಅಂತೆ ಸಹಪಾಠಿಗಳ ವಂದಿಸಿ
 ಚಿಂತಿಸೆಲ್ಲರ ಸಖ್ಯವನು ಬಲ
 ವಂತದಿಂದೆಂಬಂತೆ ನಡೆದನು ಮೆಲನೆಬೀದಿಯಲಿ ||೨೯||

ನಂಬಿಕೆಯ ನಿಜಶಿಷ್ಯನಡಿಸನಿ
 ಯಂಬಿಡುತ ನಡೆದಿರಲು ಮಿಡಿಯುತ
 ಕಂಬನಿಯ ಗದ್ದದದಿ ಗುರುಕೆಲವನಗೆ ನಾವಿವರ |
 ನಂಬಿಕೊಂಡಿಹೆವವರು ನಿಜಗುರಿ
 ಯಂಬಿಡದೆ ಮುಟ್ಟುವುದನೀಕ್ಷಿಸ
 ಹಂಬಲದು ತೀರುವುದೊ ತೀರದೊ ಕಾಣೆವಾವೆಂದ ||೩೦||

ಸುತನ ಮೋಹವನರಿಯದ ಗುರು
 ಕ್ಷಿತಿಪ ವಿರಜಾನಂದನಿಗೆ ಸ
 ನ್ಮತಿ ದಯಾನಂದನೆಯ ಮಗನಂತಿರಲು ಮಮತೆಯಲಿ |
 ಜೊತೆಗೆರಡುವರೆವರ್ಷವಾಸಿಸಿ
 ಯತಿಪ ತೆರಳುತ್ತಿರಲು ನಿಜಮನ
 ಕತುಳ ಕಳವಳಮಾಯ್ದದೇನನೊ ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತೆ ||೩೧||

ಯತಿಪನೀಪರಿ ನಯದಿ ದಂಡೀ
 ಕ್ಷಿತಿಪನಿಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪಯಣದ
 ಗತಿಯಲಾಗ್ರೆಗೆ ಬಂದು ವರ್ಷದ್ವಯವನಾ ಪುರದೆ |
 ವಿತರಿಸುತ ಸತ್ಯವನು ತಾಕಳಿ
 ದತುಳ ಸಾಹಸದಿಂದ ಪಿಗ್ರಹ
 ತತಿಯ ಪೂಜೆಯ ತೆಗಳಿ ನಡೆದಂ ಗ್ವಾಲಿಯರ ಪುರಕೆ ||೩೨||

ಗ್ವಾಲಿಯರ ಭೂಪಾಲ ವೈಭವ
 ಜಾಲದಿಂ ಬಹು ವಿಜ್ಞ ಪಂಡಿತ
 ರೋಲಗದಿ ಭಾಗವತ ಸಪ್ತಾಹವನು ಕೈಗೊಂಡು |
 ಈ ಲಸತ್ಕೃತಿ ಫಲವನಾ ಯತಿ
 ಪಾಲನೊಳ್ಳೇಳಿಸಲು ಮಾಯಾ
 ಜಾಲವಿದಕೇಂ ಫಲವೊ ಬರಿದೇಕ್ಷೇಶವಹುದೆಂದ ||೩೩||

ಗ್ವಾಲಿಯರದಿಂ ನಡೆದು ಯತಿಭೂ
 ಪಾಲ ಸಂಚರಿಸುತ್ತ ಧರ್ಮದ
 ಪಾಲನದ ದಿವ್ಯೋಪದೇಶವ ಹಲವುಕಡೆ ಕೊಡುತ್ತ |
 ಸೋಲದನ್ಯರ ಸಟೆನುಡಿಯಸಂ
 ಚಾಲನಕೆ ಜಯವುರಕೆ ನಡೆತಂ
 ದಾಲಸನ್ನಗರಸ್ಥ ವಾಟಕೆಯೊಂದರಲಿ ನಿಂದ ||೩೪||

ವಿಗ್ರಹಾರ್ಚನ ಭಾಗವತಗಳ
 ನುಗ್ರತರದಿಂ ಖಂಡಿಸುತ್ತಸ
 ಮಗ್ರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕುರೀತಿಗಳಂ ವಿದಾರಿಸುತ್ತ |
 ಅಗ್ರಧರ್ಮಜ್ಞಾನವಂ ಸತ
 ತ ಗ್ರಹಿಸೆ ಬೋಧಿಸಲು ಬುಧರು
 ವ್ಯಗ್ರರಾದರು ಕಂಪಿಸುತ್ತಿರೆ ತಮ್ಮ ಪಂಥಗಳು ||೩೫||

ಆ ಮುನಿಯಯಶಕೇಳಿ ಜಯಪುರ
 ಭೂಮಿಪಂ ಕಳುಹಿಸಲು ಕನ್ನೀ
 ರಾಮ ವಿನಯದಿ ಬೇಡಿ ಯತಿಪನ ಸಮ್ಮತಿಯಗಳಿಸಿ |
 ರಾಮಸಿಂಹನರೇಶ್ವರನ ಬಳಿ
 ಗಾಮಹಾಜ್ಞಾನಿಯನು ಗೌರವ
 ಧಾಮನಂ ವಾಹನದಿ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿದನು ಪುರಕೆ ||೩೬||

ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರನ ದೇಗುಲ
 ಕಾಜಗದ್ಗುರು ಬಂದುರಂಜಿಸೆ
 ರಾಜನಂ ಕರಿತರಲು ಬಕ್ಷೇರಾಮನುಜ್ಜುಗಿಸೆ |
 ಸಾಜದಲೆ ಮೂರ್ತಿಗಳನಾಯತಿ
 ರಾಜ ನಮಿಸದೆ ನೇರದಿಂದ ವಿ
 ರಾಜಿವುದ ನೆರಿನೋಡಿ ಬುಧರಿಂತೆಂದರಾತಂಗೆ ||೩೭||

ಶೈವವೈಷ್ಣವವೆನ್ನದೀ ಯತಿ
 ದೇವಮೂರ್ತಿಗಳೆಲ್ಲವಂ ತೃಣ
 ಭಾವದಿಂದಪಮಾನಗೈದಪನಿವನಸಂಗಾತ |
 ಭೂವರಂ ನುಡಿದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೀ
 ದೇವಪೂಜೆಯೆ ಮುಗಿವುದೆನೆ ನರ
 ದೇವ ಬಾರದ ನೆಪವ ಬಕ್ಷೇರಾಮ ವಿರಚಿಸಿದ ||೩೮||

ಮುಂದೆ ಪುಷ್ಕರಕ್ಕೆದಿ ಬ್ರಹ್ಮನ
 ಮಂದಿರದಿ ನೆಲೆನಿಂದು ವಾದಿಸೆ
 ಬಂದ ವೆಂಕಟಶಾಸ್ತ್ರಿಯಂ ಸೋಲಿಸುತ ಭಾಗವತ |
 ಎಂದುಮಾವ್ಯಾಸೋಕ್ತಮಲ್ಲಿದ
 ಹಿಂದೆ ರಚಿಸಿದ ಬೋಪದೇವಕ
 ನೆಂದು ದೋಷಂಗಳನು ತೋರಿಸಿ ತೆರೆದು ಖಂಡಿಸಿದ ||೨೯||

ಬಂದ ಪೂಜಕ ಗಣಕೆ ಸತ್ಯವ
 ನೆಂದು ಮುಚ್ಚಿಡಬೇಡಿ ಸತ್ಯವ
 ನೆಂದೊಡಂ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಭೋಜನ ನಿಮ್ಮಬೆಂಬಿಡದು |
 ಸುಂದರದ ಶುಭವೀನ ಕಾರಣ
 ದಿಂದ ವಿಭು ಶಿವನೆನಿಸ ಮಾನಿಸೆ
 ನಿಂದು ಬೆಟ್ಟದ ಮಗಳ ಗಂಡನನೆಂದನಾ ಯತಿಪ ||೩೦||

ಸೋಜಿಗವನಾಲಿಸಿರಿ ಪ್ರೀತಿಯ
 ಭಾಜನರೆ ಮುನ್ನಡೆದು ತಡ್ಯತಿ
 ರಾಜನಜಮೀರವನು ಸೇರುತ ಸರ್ವ ಮೂರ್ತಿಗಳ |
 ಪೂಜನವ ಖಂಡಿಸುತ ಚೇತನ
 ಪೂಜೆಯಂ ಬೋಧಿಸುತ ವಾದಿಸ
 ಗೋಜಿನವರೆಮ್ಮೆಡೆಗೆ ಬಂದವುದೆಂದು ಘೋಷಿಸಿದ ||೩೧||

ವಾದಿಸಲು ಪಂಡಿತರು ಬಾರದೆ
 ಪೋದೊಡಂ ಸಹ ಶೂಲ್ಬ್ರಿಡಂ ಸ
 ದ್ವಾದಿ ರಾಬಿನಸನ್ನನುಂಗ್ರೇಯೆಂಬನುಂ ಬಂದು |
 ವೇದಜೀವೇಶ್ವರರ ವಿಷಯದ
 ಲಾದ ನಿಜಶಂಕೆಗಳ ಯತಿಪನ
 ಪಾದವಲಿ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡರು ಮೂರುದಿನಗಳಲಿ ||೪೨||

ಒಂದು ದಿನ ಯತಿಪಾಲ ವಾದದಿ
 ನಿಂದ ಸಮಯದಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ಪಂಥದ
 ಕುಂದ ಖಂಡಿಸಿ ಶೂಲ್ಬ್ರಿಡಂ ಕಡಿಯುತ್ತಲವುಡುಗಳ |
 ಮುಂದಕಿಂತೇ ನುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದೊಡ
 ದೊಂದುದಿನ ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಪೋದಪಿ
 ರೆಂದು ಸನ್ಯಾಸೀನೃಪಾಲನ ಮುಳಿದು ಹಂಗಿಸಿದ ||೪೩||

ಪಾದರಿಯನುಡಿಕೇಳಿ ತುಟಿಯಲಿ
 ಹಾದು ಹುಸಿನಗೆ ಹೊಳೆಯಿಸನ್ನುತ
 ಪಾದಯತಿವರ ಸತ್ಯಕೋಸುಗಮಾಗಿ ಸೆರೆಮನೆಗೆ |
 ಹೋದೊಡದರಲಿ ಲಜ್ಜೆಗಾಸ್ಪದ
 ಮಾದುದೇನೈ ಸಾನು ಧರ್ಮದ
 ಹಾದಿಯೊಳು ನಡೆವಲ್ಲಿ ನಿರ್ಭಯನವೈಕೇಳೆಂದ ||೪೪||

ಎದರು ಪಕ್ಷದ ಮಾನವರು ನ
 ನ್ನೈದೆಯ ಭಾವವನರಿಯದೀತೆರ
 ದೊದವಿಸಿದೊಡಂ ಕಷ್ಟಗಳನಾನಿನಿತು ಶೋಕಿಸೆನು |
 ಇದುವೆಯಲ್ಲದೆ ಚಿಂತಿಸೆಂಸ್ತ
 ಹೃದಯದೊಳಗಾ ಜನರನಿಷ್ಟವ
 ಬದಿಗಿರಿಸಿ ಭಯಗಿಯದ ನುಡಿಗಳನೆಂದನಾ ಯತಿಪ ||೪೫||

ಈದೊರೆಯ ಬಿದರಿಕೆಗೆ ಸತ್ಯವ
 ಸಾದರಿಯೆ ಬಿಡಲಾರೆನೆಂದುಂ
 ಮೇದಿನಿಯ ಸಿರಿಯೇನು ನಿಮ್ಮಯ ಭಕ್ತಿಭಾಜನನ |
 ಆ ದಯಾನಿಧಿಯೇಸುದೇವನ
 ನಾದೊಡಂ ಶೂಲದಲಿ ಬಹು ವಿಧ
 ವೇದನೆಗೆ ಸಿಲುಕಿಸಿಯೆ ಕೊಂದರು ನಿಮ್ಮ ಜನರೆಂದ ||೪೬||

ಭರತವರ್ಷದ ರಾಜ್ಯ ಸೂತ್ರವ
 ಕರದಿ ಹಿಡಿಯುವ ಶಾಸಕನ ನೆರ
 ವಿರುತ ರಾಜಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿನ ರಾಜಮಂಡಲವ |
 ನಿರುಕಿಪಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯು ಬ್ರೂಕನು
 ಮೆರೆವ ಕಾವಿಯ ತಳೆದವರಕಂ
 ಡುರಿದು ಬೀಳುತಲಿದನಾದಿನಗಳಲಿ ತತ್ಪರದಿ ||೪೭||

ಒಂದುದಿನ ಸಂಜೆಹುಲಿ ಭಕ್ತರ
 ಸಂದಣಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ತೋಟದ
 ಲೊಂದು ಭವ್ಯಾಸನದಿ ಕುಳಿತಾಯತಿಸ ಬೋಧಿಸಿರೆ |
 ಒಂದುಬಗೆ ರೀವಿಯಲಿ ಬ್ರೂಕನು
 ಬಂದನಾಯೆಡೆ ಭಕ್ತರಂಜುತ
 ಹಿಂದೆಸರಿಯಿರಿ ತಮಗೆ ಮುನಿದಪನೆಂದರಾಮುನಿಯ ||೪೮||

ಅಂಜಿಕೆಯ ನುಡಿಗಳಿವನಾಲಿಸಿ
 ಮಂಜುಳದನಗೆ ಸೂಸಿ ವದನದಿ
 ಹಂಜರಿವುದುಳಿದಾಸನವ ಮುಂದೊತ್ತಿನೇರದಲಿ |
 ಅಂಜಿದರಿಗಭಯಗಳ ನೀಡುತ
 ಸಂಜೆಗೆಂಪಿನ ಬೆಡಗನೀಕ್ಷಿಸು
 ತಂ ಜಗದ್ಗುರು ರಂಜಿಸಿದ ನಿರ್ಭೀಕಭಾವದಲಿ ||೪೯||

ಕಾವಿವಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಮುನಿವ ಬ್ರೂಕನ
 ತೀವತೇಜೋಮಂಡಳದ ಯತಿ
 ಭೂವರಾನನಕಂಡು ವಿದ್ಯಾಪ್ರಾಧಿಮಾನ್ವಿತದ |
 ಭಾವ ಮಧುರೋಕ್ತಿಗಳನಾಲಿಸಿ
 ದೇವ ನಮಿಸಿದನೆಂದು ಬಾಗಲು
 ತೀವಹುಸಿನಗೆಯಿಂದ ಮರುವಂದಿಸಿದನಾಯತಿಸ ||೫೦||

ಮಂದಿಬ್ರೂಕನ ಗರ್ವವರ್ಜನ
 ದಿಂದ ಸೋಜಿಗ ಗೊಂಡಿರಲೈಲ
 ದೊಂದು ಪೀಠದೊಳವನ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತ್ತ ಯತಿರಾಜ |
 ಒಂದು ಹಸುವಿಂದಪ್ಪ ಲಾಭವ
 ಕೊಂದು ಸಾಧಿಸಲಾಗದಾದುದ
 ರಿಂದ ಗೋವಧನಿಲಿಸಬೇಕೆಂದವಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ ||೫೧||

ಕಳೆಯೆ ಹಲದಿನಮಿಂತು ಯತಿಭೂ
 ವಳಯದರಸನ ಪಾದ ಪದ್ಮಂ
 ಗಳ ಸುದರ್ಶನಕೆಂದು ನಾಗಾದ್ರಿಯ ವಿಪಿನದಿಂದ |
 ಕಳಕಳಿಪತೇಜಗಳ ಯೌವನ
 ಮೊಳಿತ ತಪಸಿಗಳಿವರ್ಯತಂ
 ದುಳಿದೆವಭಿಮಾನವನು ನಾವೆಂದರು ವಿವಾದದಲಿ ||೫೨||

ಒಳ್ಳಿತನ್ನುತ ಯತಿಪನೆಳನಗೆ
 ಬಳ್ಳಿಬಳುಕಿಸಿ ಶಿಷ್ಯನೊಬ್ಬನ
 ಸುಳ್ಳುನೆಪದಿಂದವರಕೆಣಕಲು ಸನ್ನೆಗಳನೆಸಗೆ |
 ತಳ್ಳಿ ಬಾಗಿಲಬಳಿಯಲಿರ್ದರ
 ಕಳ್ಳ ಜಗಳವತೆಗೆದು ನಿಜಬಲ
 ಮುಳ್ಳನಕ ಗುದ್ದಿದನು ಶಿಷ್ಯನು ಮೇಲ್ಮುನಿಸಬಿಗಿದು ||೫೩||

ಗುದ್ದೆ ಶಿಷ್ಯನು ತವಸಿಗರು ಸಿಡಿ
 ದೆದ್ದು ಬಿಗಿದರು ಜಡಿಯೆನೆಲದಲಿ
 ಬಿದ್ದುರುಳಿ ಬೈದಾಡಿದರು ಕೋಳಾಹಳಂ ಮಿಗಲು |
 ಗದ್ದಲಕೆ ಹೊರವಂದು ಯತಿವರ
 ಬಿದ್ದವರಮೇಲೆತ್ತಿ ಗಡ ತುಂ
 ಬಿದ್ದ ಕೊಡ ತುಳುಕಿತಲ ! ಎಂದನು ಮಧುರ ನಗೆಯಿಂದ ||೫೪||

ಆಗರೆಗೆ ಬಳಿಕ್ಕೈದಿಸೇರಿರ
 ಲಾಗ ಹಲಸೃಪವೃಂದ ವಿರಚಿಸಿ
 ಭಾಗವತಖಂಡನದ ಪುಸ್ತಕಮೊಂದ ಯತಿರಾಜ |
 ಬೇಗ ವಿತರಿಸಿ ಭಕ್ತಿಮಿಗಲನು
 ರಾಗದಿಂ ದಂಡೀಶ ವಿದ್ಯಾ
 ಸಾಗರನ ದರ್ಶನವ ಕಾಮಿಸಿ ಮಧುರೆಗೈತಂದ ||೫೫||

ತೊಳತೊಳಪ ಸದ್ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ
 ಕಳೆಯ ಸುಳಿಸುಳಿದಲೆವ ಮುಕ್ತಾ
 ಘಟದಮಾಲೆಯ ಬೆಲೆಯಶಾಲ್ಮಳ ಕಾಲುಚೀಲಗಳ |
 ಮಿಳಿತ ಕಾಷಾಯಾಂಬರದ ಥಳ
 ಧಳಿಪ ಪಲ್ಪಂಬಲಿನ ಕುಡಿನಗೆ
 ವೆಳಕ ಶಿಷ್ಯನು ಗುರುವಿನಡಿದಾವಲೆಯ ವಂದಿಸಿದ ||೫೬||

ಭಾವಮುನ್ನತಮಾಗಿ ನಿಜಗುರು
 ದೇವಗೊಪ್ಪಿಸೆ ತಂದ ನುತದೇ
 ಶೀವಿಮಳ ವಸ್ತ್ರಗಳ ಚಿನ್ನದ ಮುದ್ರೆಗಳತೆಗೆದು |
 ನೇವರಿಸಿ ದಂಡೀನೃಪತಿಯಡಿ
 ದಾವರೆಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ನೆರೆ ವಿನ
 ಯಾವನತ ಯತಿರಾಜ ನಿಂದನು ಬಾಗಿಮಸ್ತಕವ ||೫೭||

ಮಣಿದೆನಾರ್ಯನೆ ತಮ್ಮಡಿಯ ರಜ
 ಕಣನು ಕರುಣೆಪುದೆಂದು ಪಟಕದ
 ಮಣಿಯ ಮಾಲೆಯ ಜೆಳಗಿಜೇಡುವ ವಿನಯವಿತ್ತದನ |
 ಪಣೆಯ ಸವರುತಲೆತ್ತಿ ದಂಡೀ
 ಧಣಿಯು ಹರ್ಷದ ಬಾಪ್ಪಜಲಸಂ
 ದಣಿಸಿ ತೊಟ್ಟೆಡೆ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನನು ||೫೯||

ಮಗನೆ ಬಂದೆಯ ವೇದಧರ್ಮಾ
 ಧ್ವಗನೆ ಬಂದೆಯ ಸತ್ಯನಿಷ್ಠಾ
 ನಗನೆ ಬಂದೆಯ ದಳಿತದೇಶದ ದೀನದುಃಖಿತರ |
 ಸೊಗನೆ ಬಂದೆಯ ನಮ್ಮಬಾಳಿನ
 ಬಗೆಯ ತಂದೆಯ ಪತ್ನ ಬಾಯನು
 ತುಗುವ ಗದ್ದದದಿಂದಲಪ್ಪಿದ ಶಿಷ್ಯನನು ದಂಡಿ ||೫೯||

ಹೇ ವಿನೂತನ ಯತಿಯೆ ನಿನ್ನೆದೆ
 ಗಾವು ನಾಂಟಿದ ತಿಳಿವಗಿಡನಿದೆ
 ಹೂವ ಬಿಡುತಿದೆ ನಮ್ಮ ಕಾಮಿತಮುಪ್ಪ ಫಲರಾಶಿ |
 ತೀವಿ ಮರೆವಂದದಲಿ ದೇವರ
 ದೇವ ಕರುಣಾಂಬುಗಳ ಕರೆಯಲಿ
 ಜೀವನದಿ ಸಾಫಲ್ಯಮಾಗಲೆನುತ್ತ ಹರಸಿದನು ||೬೦||

ದಂಡಿಯಡಿಯಲಿ ಭಾಗವತವಂ
 ಖಂಡಿಸಲು ತಾ ಬರೆದ ಕೃತಿಯನು
 ಮಂಡಿಸಲು ಯತಿರಾಜ ಗುರುವದಕೇಳಿ ನಸುನಗುತ |
 ಭಂಡತನಗಳ ಮೂಲಸಹಿತವೆ
 ತುಂಡರಿಸೆ ನೀನರ್ಹ ವೇದದ
 ಖಂಡಸತ್ಯವ ಪಸರಿಸೆನ್ನುತ ಬೆನ್ನತಟ್ಟಿದನು ||೬೧||

ನಿಂತುಪಲದಿನ ಗುರುಸಮೀಪದೆ
 ಸಂತವಿಸಿ ಹಲ ಸಂಶಯಂಗಳ
 ನಂತರಂಗದ ವತ್ಸ ಸನ್ಯಾಸೀದಯಾನಂದ |
 ಪಿಂತಣದ ಶಪಥವನು ತೀರಿಪ
 ಚಿಂತೆಯಿಂ ಪಯಣವನುಕೊಳುವರೆ
 ಸಂತನಡಿದಾವರೆಗೆ ಮಣಿದನು ವಿನಯಭಾವದಲಿ ||೬೨||

ಬಾಗಿ ಪದಗಳಿಗೆರಗಿ ಭಾವೋ
 ದ್ವೇಗದಿಂ ಕಣ್ಣೀರ ಕರಿಯುತ
 ಪೋಗಲಾಣತಿ ಬೇಡುತಿಹ ನಿಜಶಿಷ್ಯನಂಹರಸಿ |
 ಆಗುರುವು ಮುಂದರಿತವೊಲ್ಪಂ
 ಯೋಗಮೆಂತಹುದಂತೆಯಹುದುವಿ
 ಯೋಗವು ತತ್ತ್ವಜ್ಞರದಕಳರಿಂದ ಮೈದಡವಿ ||೬೩||

ದಂಡಿಯಾಶೀರ್ವಾದಗಳ ತಾ
 ಕೊಂಡು ನಿರಾತಕ್ಕೈದಿ ಯತಿಭೂ
 ಮಂಡಳಾಧಿಪ ನೆಲಸೆ ಗಂಗಾರಾಮನೊಂದುದಿನ |
 ತಂಡದಲಿನಡೆತಂದು ಶಂಕೆಯ
 ಮಂಡಿಸುತ ಗುರುವರಲಿ ಕಾಮನ
 ಖಂಡನೆಂದಪರವನ ಗೆಲ್ಲುವ ಮಾರ್ಗವೇನೆಂದ ||೬೪||

ಉದಿತಸಂಶಯ ನಿಂತುಬೆಸಗೊಳೆ
 ಮುದದಿ ಮುನಿವರ ಮಗನೆ ಮದನನ
 ಮದವಮುರಿಯುವ ಮಾರ್ಗಮರುಹುವೆ ಮನನಮಾಡಿದನು |
 ಪದುಳದಿಂದೇಕಾಂತದಲಿ ನಿಜ
 ಸದನಗೈವುದು ನರ್ತನಾದಿಯ
 ಬದುಕ ನೋಡದೆ ತನ್ನ ತಾರಮಿಸುವುದು ಕೇಳೆಂದ ||೬೫||

ಎನಿತೆನಿತು ಕಾಮನನು ತಣೆಯಿಸೆ
 ಮನುಜ ಭೌತಿಕಜಗದಿ ಯತ್ನಿಸ
 ನನಿತನಿಕೆ ತಾ ಬಲಿವ ಮನ್ಮಥನದರ ಕತದಿಂದ |
 ಮನದಲಿವನಂ ಚಿಂತಿವುದು ಸಹ
 ಕೊನೆಗೆ ವತನದ ಕಾರಣಮೆ ನೆರೆ
 ಏನಯಕೊಗ್ಗನು ದಮಕೆ ಬಗ್ಗುವ ಮಾರ ಕೇಳೆಂದ || ೬೬ ||

ಇಂತಿರೆ ಹರಿದ್ವಾರ ನಗರದಿ
 ನಿಂತು ಕುಂಭೋತ್ಸವದಿ ನೆರೆವ ಮ
 ಹಂತ ವಂಡಿತ ಗುರು ಪುರೋಹಿತರಿದೆಯ ದೇಶದಲಿ |
 ಎಂತೊ ಸತ್ಯಜ್ಯೋತ್ಸ್ನೆ ಹರಡುವ
 ಚಿಂತನದಿ ಮುನ್ನಡೆದು ತೊಳಗಿದ
 ಸಂತ ವನಧಿ ಸುಧಾಕರಂ ತವೆಹರಸೆ ಪರಮಾತ್ಮ || ೬೭ ||

|| ಇಂತು ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ ||

ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ-- ಸಂಡ ತಪ್ಪಿಸಿ ವಿಷಪನ್ನಿತ್ತಗೆ
ಖಂಡಿಸುತ ದುರ್ನೀತಿ ಕುಲವನ
ಖಂಡ ತೇಜಂ ಪ್ಪಂದ್ವ ಸೈರಿಸಿ ತಿರುಗಿದಂತಟದಿ ||

ಕೇಳಿರೀಸರಿ ಮುನ್ನಡೆದು ಮುನಿ
ಮೌಳಿ ಗಂಗಾತಟದಿ ತನ್ನಯ
ಪಾಳಯವ ತಾನಾ ಹರಿದ್ವಾರದಲಿ ವಿರಚಿಸಲು |
ಮೇಳವಿಪ ಭಕ್ತಾವಳಿಯ ಸ
ಮೈಳನದಿ ನಡೆತಂದು ತದ್ಭಟ
ಮೇಳಕೋಸುಗ ನೆರೆದ ಜನಸಮುದಾಯವನು ಕಂಡ ||೧||

ಕೂಜಿಸಿರೆ ಶುಕಪಿಕ ವಿಹಂಗಮ
ರಾಜಿಸಿದ ಮರಗಳಲಿ ನಗುವ ಸ
ರೋಜಗಳ ಸಿಹಿಗಂಪ ನದಿಯಿಂ ತಂದು ಬಂದವರ |
ಪೂಜಿಸಿರೆ ಮೆಲ್ಲಲೆವ ಮಾರುತ
ಸಾಜದಿಂ ತುಂತುರಿನ ಹನಿಯವಿ
ಭಾಜಿಸುತ ರಂಜಿಸಿದ ತಟನಿಯತಟದಿ ಯತಿನಿಂದ ||೨||

ಎತ್ತನೋಡಿದೊಡತ್ತನೋದೋ
 ನೃತ್ತ ಮಾನವರೊತ್ತಡಂ ಕಂ
 ಗತ್ತಿವರುತಿರೆ ಹೊತ್ತು ಬಗೆಬಗೆ ಬಿತ್ತರದ ಬೆಡಗ |
 ಸುತ್ತಲುಂ ಮನವಿತ್ತುಮೋಹದಿ
 ಮುತ್ತುವವರಿಂ ವಿತ್ತಸೆಳೆಯುತ
 ಬತ್ತಿಪರ ಯತಿಪೋತ್ತಮಂಗಂಗಾತಟದಿ ಕಂಡ ||೩||

ಸೋಗಿಸಿಂ ಸನ್ಯಾಸ ಧರ್ಮಗ
 ಳಾಗಿ ಮಂದಿಗೆ ಸರ್ವಕಾಮ
 ತ್ಯಾಗವರ್ಣಿಸಿ ವಿಧವಿಧಾಂಬರ ಸಿಂಗರಂಗಳಲಿ |
 ಅಗಮಿಸಿ ಗಜವೇರಿ ಬಿರುದಿನ
 ಕೂಗಿನಲಿ ದಿವ್ಯಾನ್ನ ಭೋಜನ
 ಭಾಗಲುಬ್ಧಮಪಂತರೆನಿಬರೊ ಸುಳಿದರಾ ತಟದಿ ||೪||

ಕಂಡೆಡೆಯೊಳುಚ್ಚಿಷ್ಟದಲೆಗಳ
 ಕೊಂಡಲಿಯುತಿರೆ ಪವನ ಮಕ್ಷಕ
 ತಂಡ ರ್ಪುಂಕರಿಸುತಿರಲೆಲ್ಲೆಡೆ ಗುರುಪದವಿಗಳನು |
 ಮಂಡಿಸರು ಕತೆಯೋದುತಿರೆ ಜನ
 ಮಂಡಳಕೆ ಸ್ವಸ್ವಾರ್ಥ ಕಾಮದ
 ಪಂಡಿತರೆ ಗೋಚರಿಸೆ ಯತಿವರ ಬೇಸರಂಬಡೆದ ||೫||

ಶಂಕರಾನಂದಾದಿ ನಿಜಪದ

ಕಿಂಕರರನೊಡಗೊಂಡು ಗಜಬಜ

ದಿಂಕಲಿತ ತಟದಿಂದ ನಸುದೂರದಲಿ ವಿರಚಿಸಿದ |

ಸೊಂಕಿರದ ವರಪರ್ಣಕುಟಿಯನ

ಲಂಕರಿಸಿ ಯತಿರಾಜನತಿನಿ

ಶೃಂಕೆಯಿಂ ಪಾಖಂಡ ಖಂಡಿನಿ ಬಾವುಟವತೆರೆದ ||೬||

ಬಳಿಗೆಬಂದರ ಕರೆದುವಿಗ್ರಹ

ಗಳನು ಪೂಜಿಸಬೇಡಿ ತಿಥಿಗಳ

ನಳಿದರಿಗೆ ಗೈಯದಿರಿ ನಂಬಿಕೆಯಂ ಪುರಾಣದಲಿ |

ತಳೆಯದಿರಿ ವಿಭುವನತರಿಸತಾ

ನಿಳಿಗೆ ಹಬ್ಬದಿ ನದಿಯ ಜಳದಲಿ

ಮುಳುಗಿದೊಡೆ ಕೃತಪಾಪ ತೀರದೆನುತ್ತ ಘೋಷಿಸಿದ ||೭||

ದಂಡಿಶಿಷ್ಯನಖಂಡವಾಣಿಯ

ಚಂಡಮಾರುತ ಜಡಿಯೆಪ್ಪುಬ್ಬಂ

ಗೊಂಡು ಪೌರಾಣಿಕ ಮತೋದಧಿ ಕಡಗಿಮೊರೆಯುತಿರೆ |

ತಂಡತಂಡದ ಗುರುಮಹಂತರ

ಪಂಡಿತರ ನೌಕೆಗಳು ತತ್ತರ

ಗೊಂಡು ಧರ್ಮಮೆ ಮುಳುಗಿತೆಂದರುಮುಗ್ಧಮಾನವರು ||೮||

ಕುಂಭ ತೀರಿತು ಯತಿಪ ಬಾಹ್ಯಾ
 ಡಂಬರವ ಖಂಡಿಸಲು ವೇದ
 ಸ್ತಂಭದಿಂ ಧೃತಮಾದ ಸಾತ್ವಿಕ ಧರ್ಮಮಂಡಿಸಲು |
 ತುಂಬಿದಾ ಕೂಟದಲಿ ಯತ್ನಿಸಿ
 ಬೆಂಬಿಡರು ಹಿಂದುಗಳು ಹೊರಗಣ
 ಡಂಭಗಳನೆಂಬುದನು ಕಂಡತಿನೊಂದ ಚಿತ್ತದಲಿ ||೯||

ಅನಿತು ಲಕ್ಷ್ಯಗಳಲಿ ಸತ್ಯಸ
 ನೆನೆದು ವೇದೋದ್ಧಾರಕೋಸುಗ
 ತನಗೆನಿರವಹನೂರ್ವನುಂ ಸಹ ಕಾಣದಿರೆ ಯತಿಪ |
 ಘನ ನಿರಾಶೆಯಲೊರ್ವನೇ ಪರಿ
 ಜನರ ಪರ್ಜಿಸಿ ಮೌನದಿಂ ಮುಂ
 ಜಿನ ಕಿರೀಟವ ತಳೆದ ಹಿಮವದ್ಧಿವಿಯಕಡೆ ನಡೆದ ||೧೦||

ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆಡಬಲಕೆ ಗಗನವ
 ನಂದದಿಂ ಚುಂಬಿಸುವ ಹಿಮಮುಕು
 ಟಂದಳೆದ ಗಿರಿನಿಕರ ಕೆಳಗಡೆ ತಗ್ಗಿನಲಿ ನೋಡೆ |
 ಅಂದು ನೆಲವೆಣ್ಣುಟ್ಟು ಹಸುರಿನ
 ದೊಂದು ಸೀರಿಯ ರಜತ ರೇಖೆಗ
 ಕೆಂದೆನಿಸ ತಿಳಿಜಲದ ಹೊಳೆಗಳು ಹರಿದು ಮಿಂಚುತಿವೆ ||೧೧||

ಅಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಡೆ ರವಿಯ ಕಿರಣಗ
 ಳಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುತ ಕಂಗೊಳಿಸುತಿದೆ
 ಭುಲ್ಲವನೆಯಿಂ ಸರಸಿಯೊಂದದರಂ ಚಿನಲಿ ಬೆಳೆದ |
 ಪಲ್ಲವಿತ ಪುಷ್ಪಿತದ ಮರಗಿಡ
 ದಲ್ಲಿ ಬಕಶುಕಪಿಕ ಮರಾಳಗ
 ಳುಲ್ಲಸದ ಪಲ್ಲವಿಯ ಹಾಡುತ ಹಾರಿ ನಲಿಯತಿದೆ ||೧೨||

ಮತ್ತೆ ನೋಡಲು ಗಂಗೆ ಗಿರಿಗಳ
 ನೆತ್ತಿಯಿಂ ಕೆಳಗುರುಳಿ ಸೇವೆಯ
 ಮತ್ತಿನಿಂ ಭಾರತದ ದೆಸೆವಿಡಿದೋಡುತಿಹಳಲ್ಲಿ |
 ಹೊತ್ತು ಸರಸಿಯ ಕಮಲಸಂಕುಲ
 ಪತ್ತ ಸಿಹಿಗಂಪುಗಳ ಮಾರುತ
 ಮತ್ತನಾಗಲೆದಿಹನು ದೆಸೆದೆಸೆಗಂದು ಮೆಲಮೆಲನೆ ||೧೩||

ಎಲ್ಲವಿದೆ ಮೊದಲಂತೆಯಾದರ
 ದೆಲ್ಲಿಪೋದುದು ನಮ್ಮ ಋಷಿಗಳ
 ಸೊಲ್ಲು ಸತ್ಯಂ ಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸದಾಯ್ತೆ ದೇಶದಲಿ |
 ಎಲ್ಲಿ ಚೇತನಪೂಜೆ ವೇದಗ
 ಳಲ್ಲಿ ಸಮತಾ ಪ್ರೇಮಭಾವಗ
 ಳೆಲ್ಲಿನುತ ಗಿರಿಗಡರಿ ನಿಂತಿಹ ಯತಿಪ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೧೪||

ಬೂದಿಬಳೆದಿಹರುಂಟು ಕಾವಿಯ
 ಸಾಧುಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಬೆಡಗಿನ
 ಬೋಧಕರುಹಲರುಂಟು ನೀಳದ ಜಟೆಯಲಂಕೃತಿಯ |
 ಸಾಧಕರುಹಲರುಂಟು ಶಾಸ್ತ್ರವ
 ನೋದುವರು ಸಹವುಂಟು ಕಾಣಿಸ
 ರಾದರಿಕಡೆ ಜನತೆಗೋಸುಗ ನೋಯ್ವ ಮೂನವರು ||೧೫||

ಉನ್ನತಾಸನವೇರಿ ಧರ್ಮದ
 ಸನ್ನುತಿಯ ಘೋಷಿಸುವ ಸೌಖ್ಯದ
 ಮನ್ನಣೆಯ ಚಿತ್ತದ ಮಹಂತರುಬುಧರು ಹಲರುಂಟು |
 ಮುನ್ನಿನಾ ವೇಷವನು ಭೂಷಣ
 ವನ್ನು ಮೆರೆಸುವರುಂಟು ದೀನರ
 ಬನ್ನಹರಿಸುವ ಬಗೆಯ ಗುರುಜನರತ್ತ ಕಾಣಿಸರು ||೧೬||

ಇನಿತುಲಕ್ಷದಿ ನೆರೆದ ಧಾರ್ಮಿಕ
 ಜನರಲೊಬ್ಬನು ಕೂಡ ವಿಭುವಿನ
 ನೆನಹಿನೊಂದಿಗೆ ದೀನಭಕ್ತಿಯ ತೋರುವವನ್ನಿಲ್ಲ |
 ಎನಿತೊ ಹುಡುಕಿದೆನಕಟ! ಸತ್ಯವ
 ನನುವಿನಿಂ ಪಸರಿಸಲು ನೆರವಹ
 ಮನುಜನೊಬ್ಬನ ಕಾಣೆನ್ನತ ಯತಿಪ ಮನನೊಂದ ||೧೭||

ಚಿಂತಿಸೀಪರಿ ಮಾನವರ ಕುಲ
 ವಂತಿರುಗಿ ಸತ್ಪಥಕೆ ತರುವೆನೆ
 ಪಿಂತಣದ ನಾಂಗೈದ ತಪಕಳಮಲ್ಲವದರಿಂದ |
 ನಿಂತು ನಾನವಧೂತದಶೆಯೊಳ
 ಗಂತರಂಗದ ತಪದ ವರ್ಧನ
 ದಿಂ ತಳೆವೆ ಹೊಸ ಶಕ್ತಿಯೆನ್ನುತ ನಿಶ್ಚಯಂಗೈದ

||೧೮||

ವಸ್ತುಚಯವರೆ ತನಗೆ ಸಲ್ಲದು
 ವಿಸ್ತರದ ಸನ್ಯಾಸ ನಿರ್ಮಮ
 ಮಸ್ತಕನೆ ಸದ್ವೋಪಕಾರದ ದಿವ್ಯಯಜ್ಞದಲಿ |
 ನಿಸ್ತರಿಪನವರಿಂದ ನಾನು ಸ
 ಮಸ್ತವಂ ವರ್ಜಿಸುವೆನೆಂದಾ
 ನ್ಯಸ್ತಕಾಪುನು ಚಿಂತಿಸಿಳಿದೈತಂದ ಗಿರಿಯಿಂದ

||೧೯||

ದಿವ್ಯಕಾಷಾಯಾಂಬರವ ಸ
 ತ್ಯವ್ಯಸನಿ ಕಿತ್ತೊಗೆದು ಗಂಗೆಗೆ
 ಭವ್ಯ ದೇಹವನೊಂದೆ ಕೌಪೀನದಲಿ ಸಿಂಗರಿಸಿ |
 ದಿವ್ಯ ದಂಡೀದೇವಪದದಡೆ
 ನವ್ಯಗ್ರಂಥಂಗಳನು ಕಳುಹಿಸಿ
 ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತನಾಗಿ ಹಲದಿನ ನಿಂತ ಮೌನದಲಿ

||೨೦||

ಒಂದುದಿನ ಬುಧನೊಬ್ಬ ಕುಟೆಯೆಡೆ
 ಬಂದು ಮರಕಿಂತದರ ಫಲ ಹೆ
 ಜ್ಜೆಂದೊರೆದು ಭಾಗವತ ವೇದಕೆ ಮಿಗಿಲೆನುತ ಪೇಳಿ |
 ನಿಂದ ಮೌನವ ತೊಡೆದು ಯತಿವರ
 ನಂದನನು ಬಂಡಿಸಿದನುಬೈಗ
 ದಿಂದ ಮೌನಕ್ಕೆಂತ ಸತ್ಯಮೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದನುತ ||೨೦||

ಮೌನವಂ ತ್ಯಜಿಸಿಂತು ನಮ್ಯತ
 ಪ್ರೇನಿಧಿಯು ಸುರನದಿಯ ತಟವಲೆ
 ನಾನು ತಿರುಗುತ ಹಲವುಪರ್ಷದ ತನಕ ವೇದಗಳ |
 ಜ್ಞಾನವಂ ನೀಡುತ್ತ ವಿದ್ಯಾ
 ದಾನ ಮಾಡುತ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಪೆ
 ದೀನನರಕುಲಕೆನುತ ಗಢಮುಕ್ತೇಶ್ವರಕೆ ಬಂದ ||೨೧||

ನಾಮಿಯಂಬಾದತ್ತ ನೆಂಬನ
 ನಾಮಹಾಮುನಿಯೊಡನೆ ವಿಗ್ರಹ
 ವೈಮೆಯೊಲೆಯಲನೊಪಶಹರೊಳು ಮುನಿಪ ಕೈಲಾಸ |
 ಸೋಮಧರನಾವಾಸ ವಿಷ್ಣುವಿ
 ನಾಮನೆಯೊ ವೈಕುಂತವಿಂತಿರೆ
 ಸ್ವಾಮಿ! ವಿಗ್ರಹಪೂಜೆ ದೇಗುಲದೊಳಗದೇಕೆಂದ ||೨೨||

ಅದುವೆ ನಗರದಿ ವಾಸಿಸಿದ ಸೈ
 ಯದಮಹಮ್ಮದನೆಂಬ ಸಜ್ಜನ
 ವಿದನು ನಾಡಿನ ಖಂಡಕೊಡೆಯಂ ಯತಿಯ ಭಕ್ತಿಯಲಿ |
 ಮುದವನಾಂತವ ಸತತ ಮುನಿಯೆಂ
 ದುದನೆ ಧರಿಸನು ಫಾರಸೀನುಡಿ
 ಗುದಿತದಿನಮಾಣೆಯೆನಿಸಿ ಪೊಳೆದಂಫರ್ಮನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ||೨೪||

ಅಂದು ವಿಗ್ರಹವೂಜೆ ದಶರಥ
 ನಂದನನ ಲೀಲೋತ್ಸವಂ ಚೆ
 ಲ್ವಿಂದ ನಡೆಸಿದ ಭಾಗವತಸಪ್ತಾಹ ಮೊದಲಿನಿಸ |
 ನಿಂದ ಮತಸೀತೆಗಳನು ದಯಾ
 ನಂದ ಖಂಡಿಸೆ ಮುಗ್ಧವಿಬುಧ
 ವೃಂದಮುನಿಪದಕೆರಡಬಗೆದು ಪು ತುಚ್ಛಯುಕ್ತಿಯಲಿ ||೨೫||

ಒಂದುದಿನ ಮುನಿಪಾಲ ಕುಳ್ಳಿರೆ
 ಬಂದುಪಾರ್ವನದೊರ್ವ ಭಕ್ತಿಯ
 ನಂದಗೊಳಿಸಡಿಗೇರಗಿ ವಿರಚಿಸಿ ವಿನಯವೈಖರಿಯ |
 ತಂದ ವೀಳೆಯದೆಲೆಯಸುತ್ತನು
 ಮುಂದಿರಿಸಿ ಗುರುದೇವರಿದಕೊಳಿ
 ರೆಂದು ಬೇಡಲು ಸಹಜಮಾಗಿಯೆ ಯತಿಪನದ ಕೊಂಡ ||೨೬||

ತಿಂದೊಡನೆ ಯತಿಪಂಗೆ ವಿಷವಿಹು
 ದೆಂದು ತಿಳಿದುದು ತಂದಪಾರ್ವನ
 ನಿಂದಿಸದೆ ಸುಖಿಸೆಂದು ಹರಸುತ ದೇವನದಿಗಿಳಿದು |
 ನಿಂದು ನೋಯಿಲಿಬಸ್ತಿಗಳ ಗೈ
 ದಂದು ವಿಷಹೊರವಡಿಸಿ ಭಕ್ತ
 ವೃಂದಕೀವಿಷಯೋಗವಾರ್ತೆಯಬಣ್ಣಿಸದೆ ಕುಳಿತ ||೨೭||

ಪರಮಹಂಸಗೆ ವಿಷವನಿತ್ತಿಹ
 ದುರುಳನಾನಡೆಯೆಂತೊ ನಿಜಕಿವಿ
 ದೆರೆಯನುಗೆ ಸೈಯದ ಮಹಮ್ಮದ ಸಿಡಿದು ಕಿಡಿವೋಗಿ |
 ಭರದಿಹಿಡಿಸಾ ಮುಗ್ಧವಿಪ್ರನ
 ಸೆರೆಗಿಡಿಸಿ ಕಟ್ಟುಗ್ರದಂಡವ
 ತೆರೆಸಿ ಶಾಂತಿಯನೊಗವೆಸೂಸಲು ಗುರುಪದಕೆ ಬಂದ ||೨೮||

ಅದರೇನಾಶ್ಚರ್ಯ ! ವಂದಿತ
 ಪಾದನನುದಿನದಂತೆ ಮಣಿದರೆ
 ಮೈದಡವಿನಸುನಗೆಯ ಚೆಲ್ಲಿತ ಸಂತವಿಸಲಿಲ್ಲ |
 ಬೋಧನಂಗುಡಲಿಲ್ಲ ಮೌನವ
 ಸಾಧಿಸಾಮುನಿಪಾಲ ಕುಳ್ಳಿರ
 ಲಾದುದೇನಕಟೆಂದು ಸೈಯದನಿಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ ||೨೯||

ನಿಂದು ನಸುಹೊತ್ತಿಂತು ನಮ್ಮತೆ
 ಯಿಂದ ಸೈಯದ ಬಳಿಕ ಪೂಜ್ಯರಿ
 ಗಿಂದು ನಮ್ಮಲಿ ಕೋಪವೇತಕೊ ಪೇಳಿರೆಂದಡಿಗೆ |
 ವಂದಿಸಲು ಕರಣಾಂಬುಧಿ ದಯಾ
 ನಂದನತಿಶಯಶೋಕದಿಂ ಮನ
 ನೊಂದು ಗದ್ಗದಮುಕ್ಕಲೀಪರಿ ನುಡಿದನಾತಂಗೆ ||೩೦||

ನಮ್ಮ ಕಾರಣದಿಂದಲೊಬ್ಬನು
 ನಮ್ಮ ಸೆರೆಯೊಳಗಿರ್ಪನೆಂಬುದ
 ನೊಮ್ಮೊದಲೆ ಕೇಳಿಹೆವು ಬದ್ಧರ ಬಿಡಿಸ ಬಗೆಯಿಂದ |
 ತಮ್ಮ ! ನಾವೀಮಹಿಗೆ ಬಂದೆವು
 ನೆಮ್ಮಯಾರನುಮಾವು ಬಂಧಿಸ
 ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದೀ ಜಗಕೆ ಬಂದವರಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದ ||೩೧||

ಉದಿತಗದ್ಗದದಿಂದಲಿನಿತನೆ
 ಸದಯ ಯತಿವರಪೇಳಿ ನೆರೆ ಮೌ
 ನದಲಿ ಕುಳಿತನು ಮಂದಿ ದೈವೀಪುರುಷನಿವನೆಂದು |
 ಮುದದ ಬಾಷ್ಪವ ಕರೆದರಾ ಸೈ
 ಯದನು ರೋಮಾಂಚದಲಿ ವಂದಿಸಿ
 ಪದದಿ ಮುನಿಯೆಂದಂತೆ ಬಿಡಿಸಿದ ಬದ್ಧಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ||೩೨||

ಸಲ್ಲಲಿತ ಧರ್ಮವನು ಯತಿ ಭೂ
 ವಲ್ಲಭಂ ಸಲ್ಲಿಸಿರೆ ಹೀರಾ
 ವಲ್ಲಭಂ ದಾರ್ಶನಿಕವೀರನು ವೇದವಿದ್ವರನು |
 ಅಲ್ಲಿಗೈತಂದೆರಡು ಸಾಸಿರ
 ರುಲ್ಲಸದಿ ಸೇರ್ದಿರಲು ಯತಿವರ
 ರಲ್ಲಿ ವಾದಿಪೆನೆಂದು ಕುಳಿತನು ಕರ್ಣವಾಸದಲಿ ||೩೩||

ವೀರ ಪಂಡಿತಬಳಿಕ ನಾನೀ
 ಮೂರುತಿಗಳಂ ಯತಿವರರ ಕೈ
 ಯಾರ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿಸಿಯೆ ಮೇಲೀಳ್ವೆನೆಂದೆನುತ |
 ಪೇರಿಸುತ ಮೂರ್ತಿಗಳ ವಾದಿಸು
 ತಾರನೆಯದಿನ ಸೋಲನೊಪ್ಪುತ
 ಪಾರವಿದ್ಯರು ಯತಿಗಳೆಂದವನೆಸದ ಗಂಗೆಯಲಿ ||೩೪||

ಮೆರೆವ ಗಂಗಾ ತೀರದಲಿ ಯತಿ
 ವರನು ಸಂಚರಿಪಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಯಂ
 ಬರಲು ಶೀತಳಪವನ ಸಂತತಸುಯ್ದು ಬೀಸಿದನು |
 ಮಿರುಗುತಿದುರ್ದು ಹುಲ್ಲುಗಳ ಮೇ
 ಲ್ನುರಿದ ಹಿಮಕಣರಾಜಿ ಹೊಲಗಳ
 ಸ್ಥಿರವಮಂಜಿನಪರದೆ ಕವಿದುದು ಕಂಗೆ ಕಾಂಬನಕ ||೩೫||

ಕೆಲಬಲಂಗಳ ಹಳ್ಳಗಳ ತಿಳಿ
 ಸಲಿಲಹೆತ್ತುದು ಪಶುವಿಹಂಗಮ
 ಚಲಿಸೆ ತತ್ತರಿಸಿದುದು ಮಾಘದಿ ಕೊರೆವ ಕುಳಿರಿನಿತು |
 ಬಲಿದೊಡಂ ಕೌಪೀನಮಾತ್ರವ
 ನೊಲಿದು ಧರಿಸುತ ಯತಿಪ ತಂಪನು
 ಮಲಿತಮಳಲಿನ ತಟನಿತಟದಲೆ ಕಳೆದ ರಾತ್ರಿಗಳ ||೩೬||

ಸೆಟೆದು ತನ್ನಂಗಗಳು ಪಲ್ಕಟ
 ಕಟಪ ಚಳಿಯಲಿ ರಾತ್ರಿಯಲಿ ನದಿ
 ತಟದ ಮಳಲೊಳ್ಳಾನ್ದಲಿ ಕುಳ್ಳಿದರ್ಯತಿವರನ |
 ಸ್ಫುಟಿತಮೂರ್ತಿಯ ಕಂಡವತ್ತು
 ಪ್ಪಟದ ಬಟ್ಟೆಯ ಹೊದಿಸರದ ಪ
 ರ್ಭಟನಶೀಲನು ದೂರಕೆಸೆವಂ ಧ್ಯಾನತೀದ್ವಿಡನೆ ||೩೭||

ಒಂದುದಿನಮಾ ಮಾಘಮಾಸದಿ
 ಸಂದ ಪ್ರಾತಃಕಾಲಮದುವರೆ
 ಗಂ ದಿನಪ ಮೂಡಿಲ್ಲ ಕಂಗಳ ನೋಟವನೆ ತಡೆದು |
 ನಿಂದಿಹುದು ಹಿಮರಾಸಿ ಸುಯ್ಯನೆ
 ಸಂದು ಸುಳಿವತಿಸೀತಮಾರುತ
 ನೊಂದೆಸಮ ಚಚ್ಚಿದನು ಗಂಗಾನದಿಯ ತೀರದಲಿ ||೩೮||

ಎಂದಿನೊಲೆ ಕೌಪೀನಮೊಂದನೆ
 ಚಂದದಿಂದಳವಡಿಸಿ ಜಗದಾ
 ನಂದ ಯತಿವರ ನಿಶ್ಚಳತೆಯಿಂ ಕುಳಿತು ರಂಜಿಸಿದೆ |
 ಮಂದಿ ತುಪ್ಪಟದರಿವೆಗಳ ಧರಿ
 ಸಂದು ಯತಿಭೂವರನ ದರ್ಶನ
 ಕೆಂದು ಬಂದಾಬೆಡಗನೀಕ್ಷಿಸಿ ವಂದಿಸಿದರಡಿಗೆ ||೩೯||

ದಂತಗಳು ಕಟಕಟಸುತಿದೆ ನಾ
 ತುಂ ತೊಡಳೆ ಗೋಪಾಲಸಿಂಹನು
 ಸಂತವರ ! ಬಿಚ್ಚನೆಯ ವಸ್ತ್ರವನೆನಿತನೋ ಧರಿಸಿ |
 ನಿಂತೊಡಂ ನಮ್ಮಂಗ ಕಾಷ್ಠಗ
 ಳಂತೆ ಸೆಟೆಯುತ್ತಿಹುದು ದೇವರ
 ದೆಂತು ಕೋವಣ ಧರಿಸಿ ನಿಶ್ಚಳರಹಿಗಡಮಿಂದ ||೪೦||

ಎನಲು ಯತಿವರ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಂ
 ವಿನುತಯೋಗಾಭ್ಯಾಸವೆರಡುಂ
 ಮನುಜನೊಳಗೀದ್ವಂದ್ವಸಹನದ ಶಕ್ತಿತಹುದೆನಲು |
 ನನಗಿದರಮೇಲಿಂತು ಭರವಸೆ
 ಜನಿಪುದೋ ಯತಿದೇವ ಕರುಣಿಸಿ
 ರಿನುತಲಾಗೋಪಾಲಸಿಂಹನು ಮರಳಿ ಬೆಸಗೊಂಡ ||೪೧||

ಭಕ್ತನಿಂತೆಂದೊಡನೆ ನಸುನಗು
 ತುಕ್ತಸತ್ಯವ ತೋರಿಸಲ್ಕು
 ದ್ಯುಕ್ತನಾಗುತ ಹೆಬ್ಬೆರಳುಗಳ ಮಂಡಿಗಳಮೇಲೆ |
 ಶಕ್ತಿಯಿಂದೊತ್ತಲದೆ ಕಾಮಪಿ
 ರಕ್ತನಂಗಾಂಗಗಳು ತತ್ತ್ವಣ
 ರಕ್ತವರ್ಣಕೆ ತಿರುಗಿ ಹರಿದುದು ಜೆಮರ ಕೋಡಿಗಳು ||೪೨||

ಒಂದುದಿನ ನಡುರಾತ್ರಿ ತುಂಬಿದ
 ಚೆಂದಿರಂ ಬೆಳದಿಂಗಳಿನ ಹಾ
 ಸಂ ದಡದಿ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ತಟಿನಿಯ ಬಿಳಿಮಳಲ ನೆಲವ |
 ಅಂದಗೊಳಿಸಿಪ ಮರುತ ಮರಗಳ
 ಸಂದಿನಲಿ ತೂರುತ್ತ ಹೂಗಳ
 ಗಂಧವಂ ವಿತರಿಸುತ ಸುಳಿದಿಪ ತಾನೆತಾನಾಗಿ ||೪೩||

ನೀಲನಭದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಯ
 ಹೋಲುತಿಹ ತಿಳಿಬಿಳಿಯ ಮೋಡದ
 ಮಾಲೆತೇಲುತ್ತುಲಿದೆ ಮಿಣುಕುತ್ತಲಿವೆ ತಾರೆಗಳು |
 ಮೇಲೆ ನೊರೆಯಿರೆ ಕುಣಿಯಲಲೆಗಳ
 ಜಾಲ ಕಲಕಲನಿನದಗಾಯನ
 ಲೋಲೆ ಗಂಗಾಬಾಲೆ ಹರಿದಳು ಲೀಲೆಗಳನೆಸಗಿ ||೪೪||

ಒಲೆದು ಗಂಗಾಬಾಲೆ ನಿಟ್ಟಿಸೆ
 ಜಲಧರಂಗಳಲಡಗುವಂ ಶಶಿ
 ಚೆಲುವ ತಟನೀಹೃದಯದಲಿ ನಿಜಭವ್ಯರೂಪವನು |
 ನಲಿದು ಶಶಿಧರ ನೋಡೆ ಬಲುಮುನಿ
 ಸಲೆಯನುಗಿವಳು ಗಂಗೆ ಪ್ರಣಯದ
 ಕಲಪವಿದ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ನಗುವುವು ಮಿಣುಕಿ ತಾರೆಗಳು ||೪೫||

ಈ ಯುಗಳ ಕಲಹದ ರಹಸ್ಯವ
 ವಾಯು ತಿಳಿಯದೆ ಶಶಿಯ ಕವಿದಾ
 ತೋಯದಂಗಳ ತೂರ್ಪನೆನುತ್ತ ಬೀಸೆ ಬಿರುಸಿಂದ |
 ಹಾಯಿದಳು ಮುನಿಸಲೆಯ ಗಂಗೆಯು
 ನೋಯುತ್ತನಿಲಂ ಹುದುಗೆ ರಜನೀ
 ರಾಯನೆಳೆದನು ಮುಖದಮೇಲಕೆ ಮರಳಿ ಮೇಘವನು ||೪೬||

ನೀರವತೆ ಹರಡಿಹುದು ಕೊರೆಯುವ
 ನೀರ ಘಾತಕೆ ಕುಸಿದು ದೊಪ್ಪನೆ
 ಜಾರಿ ಬೀಳುವ ಕೂಲಪಾತ ನಿನಾದಮೊಂದುಳಿದು |
 ಬೇರೆ ಸಪ್ಪಳವಿಲ್ಲ ಯತಿ ಗಂ
 ಭೀರಭಾವದಿ ತಿಳಿಯಬೆಳಕಿನ
 ತೀರದಲಿ ಪುಟವಿಟ್ಟು ಚಿನ್ನದ ಬೊಂಬೆಯಂತೆಸೆದ ||೪೭||

ಈ ತೆರದಿ ನಡುರಾತ್ರಿಯಲಿ ತಟಿ
 ನೀತಟದ ಬೆಳದಿಂಗಳಿಗೆ ಮನ
 ಸೋತು ಸುತ್ತಣ ಸೊಬಗಸಂಪದ ಸಂಕುಲದ ಸಹಿತ |
 ತಾ ತಿರಿಯ ಮನಕದಿವ ರಚನೆಯ
 ನಾ ತಪೋಧನ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ಪರ
 ಮಾತುಮನ ನೆನೆಯುತ್ತ ಭಕ್ತುತ್ಸವದಿ ಮೈಮರೆದ ||೪೬||

ಅಂದು ರಾತ್ರಿಯೆ ಬೇಟೆಗೋಸುಗ
 ವೆಂದು ತನ್ನಯ ಮಿತ್ರನೊಬ್ಬನ
 ನೊಂದುಗೂಡಿ ಬದಾಯು ಜಿಲ್ಲಾಧೀಶ ತೀರದಲಿ |
 ಸಂದುಸುಳಿಯುತ್ತಿರಲು ತುಂಬಿದ
 ಚಂದಿರನ ತಿಳಿಬೆಳಕ ಹಾಲೊಳು
 ಮಿಂದು ಮೆರೆಯುವ ಭವ್ಯಕಾಯ ಯತೀಶ ಕಾಣಿಸಿದ ||೪೭||

ವಿಜನ ತಟಿನೀ ತಟದಿ ಮಧ್ಯದ
 ರಜನಿಯಲಿ ಬೆಳದಿಂಗಳಿಂ ಸಂ
 ಭ್ರಜಿಸ ಮಳಲಿನಮೇಲೆ ದ್ಯುತಿಸುತ್ಸರ್ವದಾ ಪ್ರತಿಮೆ |
 ರಜತಪೀಠದಮೇಲೆ ಮೆರೆವಂ
 ತಜಿತಕಾಂತಿಗಳಿಂದ ಮುನಿವರ
 ರಜನಿಕಾಂತನ ಹಂಗಿಸುತ್ತಿರೆ ನಿಂದರಾ ಜನರು ||೪೮||

ಪಡೆದ ಧ್ಯಾನಾವಸ್ಥೆ ಹರಿದುದು
 ಮಿಡಿಯುತಾನಂದಾಶ್ರುಗಳ ಮುರಿ
 ದೊಡಲ ಯತಿಭೂಕಾಂತ ನೇತ್ರದ ಕಾಂತಿಗಳಸ್ರವಿಸಿ |
 ಕುಡಿನಗೆಯ ಸೂಸುತ್ತನಿಂದರ
 ಕಡೆಗೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಧಿಪತಿ
 ಯಡಿಗೆ ಮಣಿದನು ಮುನಿಪ ಹರಸಿದನವನ ಮೈದಡವಿ ||೫೧||

ತಿಳಿಪಿದಂ ಧೃವನು ಮುನಿಸತಿ
 ಬಳಿಕ ಜಿಲ್ಲಾಧೀಶ ಭಗವನ್ !
 ತಳೆದೊಡಂ ತುಪ್ಪಟದ ವಸ್ತ್ರವ ನಡುಗುತಿಹೆವಾವು |
 ಹೊಳೆಯ ಮಳಲಿನ ಮೇಲೆ ಮಾಘದ
 ಚಳಿಯ ನಡುರಾತ್ರಿಯಲಿ ಬೆತ್ತಲೆ
 ಕುಳಿತೆ ಕಂಪಿಸದಿಹಿರದೆಂತೋ ದೇವಗಡಮೆಂದ ||೫೨||

ಎಂದ ಜಿಲ್ಲಾಧೀಶ್ವರಂಗನು
 ಸಿಂದಲುತ್ತರಪೀವ ಮುನ್ನಮೆ
 ಸಿಂದ ನಿಷ್ಕೂರ ಮಿತ್ರ ನರನಿವ ಕೊಬ್ಬಿ ಬೆಳೆದಿಹನು |
 ತಿಂದು ತೇಗಲು ಮೂಢರನುದಿನ
 ತಂದುಕೊಡುವರು ಬಗೆಬಗೆಯ ಹಲ
 ನೊಂದು ಭಕ್ಷ್ಯವನಿವಗೆ ಗೈದವುದೇನು ಕುಳಿರೆಂದ ||೫೩||

ಗಹಗಹಿಸಿ ನಗುತದಕೆ ಯತಿವರ
 ನಹಹ! ವಾಸ್ತವಸುಲ್ತೆ ಭಿಕ್ಷುಕ
 ರಹ ನಮಗೆ ಹುಳಿಸಾರು ರೊಟ್ಟಿಗಳಿವನು ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಿ |
 ಇಹ ಸುಭಕ್ಷ್ಯಗಳೇನೊ! ಸಿಕ್ಕಲು
 ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನೆ ಹಾಲ ಕುಡುವೆವು
 ಮಹತಭೋಜನ ನಿಮ್ಮದಲ್ಲವೆ ಕೇಳಿನೀವೆಂದ ||೫೪||

ತಟ್ಟಿತಟ್ಟಿಯ ತುಂಬ ಪೇರಿಸು
 ತಿಟ್ಟ ಮಂಸಸುಭಕ್ಷ್ಯವಲ್ಲದೆ
 ಮೊಟ್ಟೆಯೊಡಹಲವಾರು ಪೌಷ್ಟಿಕ ಭೋಜನಂಗಳನು |
 ಮಟ್ಟಿಗೈವಿರಿ ಮದ್ಯವಂ ಸಹ
 ಕುಟ್ಟುವಿರೆ! ಬಳಿಬನ್ನಿ ಕುಳ್ಳಿರಿ
 ಬಟ್ಟಿಬಿಚ್ಚಿರಿ ತಿಂದೆ ಕುಳಿರಂ ಸಹಿಸಿ ನೀವೆಂದ ||೫೫||

ಉದಿಸನಾಚಿಕೆ ಕೆಂಪಗಾದುದು
 ವದನ ತನ್ನರ ಬಿಟ್ಟು ದೌಷ್ಟ್ಯವ
 ಸದಯರೇ! ತಾವೆಂತು ಚಳಿಯನು ಸೈರಿಸುವಿನಲು |
 ವದನ ಮುಚ್ಚದೊಡಂ ಕುಳಿರುಸಲ
 ದದಕೆ ಸೈರಣೆಯುದಿಪುದಭ್ಯಾ
 ಸದೊಳಗೆಂದನು ಮುನಿಪನವದಿರು ಮುನ್ನಡೆದರೆರಗಿ ||೫೬||

ಈ ತೆರದಿ ಪಲವಿಧದಿ ದೇವನ
 ದೀತಟದಿ ಸಂಚರಿಸಿ ತಾನವ
 ಧೂತ ದಶೆಯಲಿ ಸತ್ಯಶೀತಳ ಕಿರಣಗಳ ಸೂಸಿ |
 ಕಾತರ ಹೃದಯೋದಧಿಯ ಹರಿ
 ಸಾತುಮಾಂಬರದಲ್ಲಿ ತೊಳಗಿದ
 ನಾ ತಪಸ್ಸಂಪದ ಸುಧಾಕರ ಹರಸೆ ಪರಮಾತ್ಮ

||೫೭||

|| ಇಂತು ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ||

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ—ದ್ವೈತ ಬೋಧಿಸಿ ಮದದ ಮಲ್ಲನ
ತಾ ತವಿಸಿ ಕೊಲೆಬಂದ ಕ್ಷತ್ರಿಯ
ಪಾತಕಿಯನುಂಕ್ಷಮಿಸಿ ಸುಳಿದನು ಯತಿ ದಯಾನಂದ ||

ಬಳಿಕ ತರಳರೆ ಯತಿಪ ತತ್ಪುರ
ಮುಳಿದು ಗಂಗಾತಟದ ಚಾಸೀ
ಪೊಳಲಿಗೈತಂದೊಂದು ಕುಟೆಯಲಿ ನಿಂದು ಸತ್ಯವನು |
ಬೆಳಗಿಸಿ ಪುರಾಣೋಕ್ತಿ ವೇದಂ
ಗಳಿಗೆ ವಿಪರೀತಮರೆ ಸಾಹಸಿ
ಗಳದ ಬಿಡುವುದೆ ಧರ್ಮಕ್ಷಣವೆಂದು ಬೋಧಿಸಿದ ||೧||

ಆ ದಿನಂಗಳಲಾ ಯತಿಪ ಮೂ
ತಾಘ್ರದರಂ ವೇದೋಕ್ತವಲ್ಲವು
ಭೇದನರಕುಲಕಿಲ್ಲ ವರ್ಣಂ ಜಾತಿ ತಾನಲ್ಲ |
ವೇದ ವೇತ್ತಂವ್ಯಾಸ ಭಾಗವ
ತಾದಿಗಳ ಬರೆದಿಲ್ಲ ಮೇಣ್ಮೃತ
ರಾದವರಿಗಾ ಶ್ರಾದ್ಧ ಸಲ್ಲದೆನುತ್ತ ಬೋಧಿಸಿದ ||೨||

ವೀರಮಲ್ಲನದೊರ್ವ ತಾನೋಂ
 ಕಾರದಾಸನು ಬಂದು ತೀರಕೆ
 ಭೂರಿ ಭಕ್ತಿಯ ಭಾವದಿಂ ಭವಭಯವಿಭಂಜನನ |
 ತೋರಕಾಯವ ಕಂಡವನ ಪಾ
 ದಾರವಿಂದವನೊತ್ತಿ ಗುರು ಸೇ
 ವಾರತಂ ತಾನಾಗೆ ಬಗೆದನು ಬಿಗಿದ ಬಗೆಯಿಂದ ||೨||

ಬಂದ ಭಕ್ತನು ಬೇಡಲು ದಯಾ
 ನಂದನೊಪ್ಪಿದ ಕಾಲನೊತ್ತುತ
 ಲಂದು ಮಲ್ಲನು ಮೀನಖಂಡವನೊತ್ತೆ ಕೈಯಿಡಲು |
 ಅಂದಲೊಲ್ಲದು ಒಡಿತದಲಿ ಕ
 ಳ್ಲಂದಮಿಹಖಂಡಗಳು ಬೆಮರಿಡ
 ಲಂದು ತನ್ನಂಗಳಗಳು ಸುಯ್ಯತ ನಿಂದನಾ ಮಲ್ಲ ||೪||

ಮಂದಿನಾನೇ ಬ್ರಹ್ಮಜಗ ಸು
 ಳೈಂದು ಸಾರನೃತದ ಪಾತಕ
 ಮೊಂದಗಳಿಸುವರೆಂದು ಯತಿನರ ನುಡಿಯಲೊಂದುದಿನ |
 ಬಂದು ಮಣಿದಾಭತ್ರಸಿಂಹನು
 ನಿಂದು ವಾದದಲಿಲ್ಲ ಪಂಡಿತ
 ರಂದದಲಿ ರೋಚಕದ ವಾಕ್ಯದ ಸಂಕಲೆಯಬಿಗಿದ ||೫||

ಸ್ವಾಮಿಗಳೆ! ತಾವೇನೆ ಪೇಳಿರಿ
 ನಾಮ ರೂಪಾತ್ಮಕದ ಜಗವಿದು
 ತಾ ಮುಗಿಲಹೂವಿನೊಲು ಮಿಥ್ಯಾಸ್ವಪ್ನಗೋಚರದ |
 ಆ ಮಹಿತರಚನೆಯೊಲು ವಿಭ್ರಮ
 ತಾ ಮೊಲದಕೊಂಬಿನೊಲಸತ್ಯಂ
 ನೇಮದಿಂ ನಿಟ್ಟಿಸಲು ವಾಸ್ತವಮಲ್ಲವೆಂದೊರೆದ

||೬||

ಭತ್ರಸಿಂಹನು ನುಡಿಯುತಿರಲು ವಿ
 ಚಿತ್ರವೆಂಬಂತಾ ಯತೀಶಂ
 ಕ್ಷತ್ರಿಯನ ಕೆನ್ನೆಯನು ತಾಂ ಲಘುವಾಗಿ ತಾಡಿಸಲು |
 ಚಿತ್ರದೊಲ್ಲಸು ನಿಂತು ತ್ಯಾಗಿಧ
 ರಿತ್ರಿಯೊಡೆಯರ ಕೋಪವಿದು ಸ
 ರ್ವತ್ರ ದೂಷ್ಯಂ ತಾಡಿಪರೆ ಮತಭೇದವಿರಲೆಂದ

||೭||

ಎನಲು ನಸುನಗೆಬೀರಿ ತನ್ನನಿ
 ಜನಪ ನಿನ್ನಭಿಮತದಲಾ ಬ್ರ
 ಹ್ಮನನುಳಿದು ಬೇರೆಲ್ಲ ಸುಳ್ಳೆನೆ ಗೋಚರಿಪುದೆಲ್ಲ |
 ಕನಸೆನಲು ನಿನ್ನಿಂದ ಬೇರೆಯ
 ನೆನಿಸನಾವನು ವತ್ಸ ಹೊಡೆದನೊ
 ನಿನಗೆ ಸುಳ್ಳಿನಭಾಸವೆಂತಾಯ್ತೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡ

||೮||

ಇಂತು ಯತಿವರನೆನಲು ಚಿತ್ತದ
 ಚಿಂತೆ ತೊರೆದಾ ಭ್ರಮಾಸಿಂಹನು
 ಸಂತಸದಿ ಮುನಿಪದದ ರಜನಂ ತಳೆದು ಮಸ್ತಕದಿ |
 ಸಂತಸರ ಬೆಳಗಿದಿರಿ ತಾವೆ
 ನ್ನಂತರಂಗವ ನಾವು ಮನಬಂ
 ದಂತೆ ಹರಟುವ ಮೂಢರರಿಯೆವು ತತ್ವಗಳನೆಂದ ||೯||

ಈ ಸರಿಯಲಾಪುರದಿ ಸದ್ಧ
 ಲೋಕದೇವತೆಸಿತ್ತು ಮುನಿಪನ
 ನೂಪತಹರಿಗೆ ಬಂದು ಭಕ್ತರಬಂಧನವ ಕಡಿದು |
 ಕಾಪುಗುಡದೆಂದಿನೊಲೆ ತಾ ಪ್ರತಿ
 ಮಾಸರತೆಯಂ ಬಿಡಿಸಿರೆ ಗಂ
 ಗಾಪತನನೊಂದಿದುವು ಸಾಸಿರದೇವ ಮೂರ್ತಿಗಳು ||೧೦||

ಒಂದುದಿನ ಯತಿರಾಜ ವಿಸ್ತ
 ವೃಂದ ಮಧ್ಯದಲಿರಲು ಹತ್ತಿರ
 ಬಂದು ಸಾಕ್ಷಿಕಭಕ್ತಿಸೂಸುತೆ ಪಾತ್ರಮೊಂದರಲಿ |
 ತಂದು ಲೋಟೆಯನೊಪ್ಪಿಸಲು ನಾ
 ಯಿಂದನೊಬ್ಬ ನುಮೇದನೆಂಬನು
 ತಿಂದನದನಾನಂದದಿಂ ಯತಿವರ ದಯಾನಂದ ||೧೧||

ಅರರೆ ! ಮುನಿವರೇಂ ಪ್ರಮಾದವೊ !
 ತರನೆ ತಮಗಿದು ತುಚ್ಛ ಜಾತಿಯು
 ನರನ ನಾಯಿಂದಕನ ರೊಟ್ಟಿಯ ತಿನ್ನುತಿಹರೆಂದು |
 ಜರೆದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಬ್ಬರಿಸೆ ಯತಿ
 ವರನು ಗೋಧಿಯರೊಟ್ಟಿಯಿದು ಭೂ
 ಸುರರೆ ನಾಯಿಂದನದಿದಲ್ಲಿನುತೊರೆದ ನಸುನಗುತ ||೧೨||

ಮರಳುತಲ್ಲಿಂ ಕರ್ಣವಾಸಕೆ
 ತೆರಳಿ ಯಜ್ಞವನೊಂದ ವಿರಚಿಸಿ
 ನೆರೆದ ಹಲಸಾಸಿರಕೆ ಜನಿವಾರಂಗಳನು ಕೊಡಿಸಿ |
 ಅರುಹಿ ಗಾಯತ್ರಿಯನು ವೇದ
 ಸ್ವರಮೊಳಗೆ ಸದ್ಧರ್ಮ ಬೋಧಿಸಿ
 ತೆರೆದು ದುರ್ನೀತಿಗಳ ಖಂಡಿಸಿದನು ದಯಾನಂದ ||೧೩||

ಆ ವರದಯಾನಂದ ಗಿರಿಬಲ
 ದೇವ ಬಿನ್ನಪಮೆಸಗೆ ಪಯಣಂ
 ಗೈವುತಲ್ಲಿಂ ಸೇರಿ ಸೋರೋಪುರವ ವೈಷ್ಣವರ |
 ರೀವಿ ಬೆರೆದಿಹ ಬುಧರ ಶಾಸ್ತ್ರಾ
 ಥಾವರಣ ರಣದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಸೆ
 ಭಾವಿಸಿದರತಿ ಕೆಡುಕ ಯತಿಪಗೆ ಮುಗ್ಧಮಾನವರು ||೧೪||

ಪರಮ ಯತಿವರನೊಂದುದಿನ ಬಳಿ
 ನೆರೆದ ಭಕ್ತರ ನಡುವೆ ಕುಳ್ಳಿರೆ
 ಪುರಂದ ಸೂಕ್ತನ ಮುನಿದ ಕೆಂಗಣ್ಣುಗಳ ಕೊಬ್ಬಿನಲಿ |
 ಸಿರಮರೆದ ನರನೊಬ್ಬ ದಂಡವ
 ನಿರಿಸಿ ಹೆಗಲಲಿ ಸಭೆಯ ಮಂದಿಯ
 ಸರಿಯಿಸುತ ಗಂಟೆಕ್ಕೆ ಹುಬ್ಬನು ನುಗ್ಗಿದನು ಜವದಿ ||೧೫||

ಹಲ್ಲಮಸೆಯುತಲವುಡ ಕಚ್ಚುತ
 ಮಲ್ಲ ಮುನಿಬಳಿನಿಂದು ತಿರುಕನೆ!
 ಬಲ್ಲಿಯಾ ನಾನಾರು ವಿಗ್ರಹಪೂಜೆ ಗಂಗೆಯರ |
 ಒಲ್ಲದೆಯೆ ನೀ ಬೈವೆ ದೇವರ
 ನೆಲ್ಲ ಹಳಿಯುವೆ ನಿನ್ನ ಕಾಯದ
 ಲೆಲ್ಲ ಬಡಿದೀ ಕೋಲಿನಿಂ ಸಾಯಿಸಲಿ ಬೊಗಳೆಂದ ||೧೬||

ಬಿಡದೆ ಭಕ್ತರು ಪಲೊರೆದು ತಲೆ
 ಹಿಡುಕನಂ ದಂಡಿಸಲು ಬಗೆದಿರೆ
 ತಡೆದವರ ಮುನಿಪಾಲ ನಿನ್ನಭಿಮತದಿ ಧರ್ಮದಲಿ |
 ನಡೆಯಿರೆಂಬುದೆ ತಪ್ಪೆನಿಸಲೆಡೆ
 ವಿಡದೆ ಖಂಡನಗೈಯೆ ಸೂಚಿಸ
 ಪಿಡುಗು ಸಿರವಿದೆ ದೋಷಿಯಿದನೇ ವತ್ಸ ಹೊಡೆಯೆಂದ ||೧೭||

ಉಸಿರುತೀಪರಿ ಯತಿಪನೆಳನಗೆ
 ಪಸರಿಸಾತನ ವದನನೋಡಲು
 ಕುಸಿದುದಾತನ ಧೈರ್ಯ ಕಂಪಿಸಿತಾತನಂಗಾಂಗ |
 ಬಿಸುಪುತಗ್ಗಿತು ಮದವಿಳಿದು ನಿಜ
 ನೊಸಲ ಯತಿಪದಕಿರಿಸಿ ಹಾ! ಮ
 ನ್ನಿಸಿರಿ ಭಗವನ್! ಎನ್ನುತ ಬಿದ್ದನು ರೋದಿಸುತ ನೆಲಕೆ ||೧೮||

ಪರಮಹಂಸನಸೀಮಕರುಣೆಯ
 ನಿರುಕಿಸೆಲ್ಲರು ಪುಳಕಮೊಂದಿರೆ
 ಕರದಲವನಂ ಸವರಿ ಮುನಿವರ ತಮ್ಮ! ವ್ಯರ್ಥದಲಿ |
 ಮರುಗದಿರು ಹೊಡೆದಿದ್ದರುಂ ಸಹ
 ಕೆರಳುತಿರಲಿಲ್ಲಾವು ರೋದಿಸ
 ಲಿರುವ ಕತವೇಂ ದೇವಸನ್ಮತಿ ಕೊಡಲಿ ನಿನಗೆಂದ ||೧೯||

ದೇವನದಿಯಲಿ ಮೀಯೆ ಬಂದಿಹ
 ಸಾವಿರದ ಕೂಟದಲಿ ಸನ್ಯಾ
 ಸೀವರಂ ಸತ್ಯೋಪದೇಶವ ಗೈಯುತಿರೆ ನಯದಿ |
 ತೀವಿದುತ್ಸವದಿಂ ಬರೌಲಿಯ
 ರಾವ ವೈಷ್ಣವ ಕರ್ಣಸಿಂಹನು
 ಮೀನಬಗೆಯಿಂ ಬಂದನತ್ತಮೆ ಕೂಡಿ ಮಂದಿಗಳ ||೨೦||

ಬೀಡಲುನುದಿನರಾತ್ರಿ ರಾಸ
 ಕ್ರೀಡೆ ವಿರಚಿಸಿ ತನ್ನಿಳಿದಕಡೆ
 ನೋಡೆ ಯತಿಸಗೆ ಕರ್ಣಸಿಂಹನು ವರನಿಮಂತ್ರಣವ |
 ಕೂಡೆ ಬಂದಿಹ ಬುಧರ ಮುಖದಿಂ
 ನಾಡೆ ಕಳುಹಿಸೆ ಯತಿಜನೋತ್ತಮ
 ತೀಡಿ ಬಹ ಬೇಸರದಿ ಪೇಳಿದನಿಂತು ದೂತರಿಗೆ ||೨೧||

ನೀತಿಬಾಹಿರರೀತಿ ಪೂಜ್ಯನು
 ಹಾತುಮರ ವೇಷಗಳ ಕುಣಿವುದು
 ಪಾತಕದಿ ನಾವ್ವಾಗ ವಹಿಸೆವು ಬಾರವೆಂದೆನುತ |
 ಆ ತಪೋಧನನುತ್ತರಿಸಲಾ
 ಮಾತಿಗನುವಿಂ ಬಳೆದು ಬಣ್ಣವ
 ದೂತರೊರೆದರು ಕರ್ಣಸಿಂಹಗೆ ಕೋಪಮುದಿಸಂತೆ ||೨೨||

ಬಳಲಿ ರವಿ ಪಶ್ಚಿಮದ ಹಾಸಿಗೆ
 ಯೊಳಗೆ ಮಲಗುತ್ತಿರಲು ಮಿರಮಿರ
 ಪೊಳೆವ ಚಿನ್ನದ ರೇಖೆಯಂಚಿನ ಶುಭ್ರಮೇಘಗಳ |
 ತೊಳಪ ತೆರೆಗಳನೆಳೆದು ತಣ್ಣನು
 ತಳೆದ ಮಂದಸಮೀರ ಮೆಲ್ಲನೆ
 ಸುಳಿದು ಬಿಜ್ಜಣವಿಡಲು ರಂಜಿಸುತಿದುರ್ದಾ ಸಂಜೆ ||೨೩||

ಮಿಕ್ಕುಗುವ ಸೊಬಗಿಂದ ಸಾಲ್ಗಲ
 ನಿಕ್ಕಿ ರಾಜಮರಾಳ ಸಂಕುಲ
 ಸೊಕ್ಕಿನಿಂ ಶುಭ್ರಾಂಗಮೆರೆಯಿಸಿ ಮೇಲೆತೇಲುತಿರೆ |
 ಕೊಕ್ಕರೆಯೆ ಮೊದಲಪ್ಪ ಪಲನೀ
 ವರ್ಕ್ಕಿಗಳು ನಿನದಿಸುತ ತುಂತುರ
 ರೆಕ್ಕಿಗಳಿನೆರಚುತಿರೆ ಸುರನದಿ ಲೀವಿ ಬೀರಿದುದು ||೨೪||

ಸಂಜೆಗೆಂಪಿನ ಮೇಲುದದ ನೆರೆ
 ಸಂಜನಿಪ ತೆರೆತೆಯಪುಳಕದ
 ಕಂಜ ಕುಮುದದ ಕಂಪಪೂಸಿದ ತಟದ ಹೂಲತೆಯ |
 ಕುಂಜಗಳ ಹರಿಹರಿದ ಕಲಕಲ
 ಮಂಜುಳದ ಗಾನಗಳ ಸೊಬಗಿನ
 ಪುಂಜೆ ಗಂಗಾಬಾಲೆ ಮೆರೆದಳು ರಾಜ ವೈಭವದಿ ||೨೫||

ಇಂಪುಗಾನದ ನದಿಯ ನೀರಿನ
 ತಂಪನುಂ ಬಗೆಬಗೆಯ ಸಿಹಿಹೂ
 ಗಂಪನುಂ ತಾಂತಳೆದ ಭಾರಕೆ ದಣಿದು ಮರಗಿಡದ |
 ಸೊಂಪಿನೆಲೆಗಳ ನಡುವೆ ವಿರಮಿಸಿ
 ಪೆಂಪಿನಿಂ ತಂಬೆಲರು ಸುಳಿದಿರೆ
 ಗುಂಪುಕೂಡಿದ ಭಕ್ತಮಧ್ಯದಿ ಕುಳಿತನಾಯತಿಸ ||೨೬||

ಸೈಕತದ ರಾಸಿಯಲಿ ಸದ್ಧ
 ರೈಕರತ ಮುನಿಭೂಮಿಕಾಂತನ
 ನೇಕತರದಿಂ ಬೆಸಗೊಳುವ ನಿಜಭಕ್ತಮಂಡಳಕೆ |
 ಲೋಕಕರ್ತನಮೈಮೆಗಳ ವಿಷ
 ದೀಕರಿಸುತಿರೆ ಖಟಖಟ ಧ್ವನಿ
 ಸೋಕಿದುದು ಕಿವಿದೆರೆಯ ತಟ್ಟನೆ ಹಿಂದುಗಡೆಯಿಂದ ||೨೭||

ವಿಗ್ರಹಾರ್ಚನ ರೂಢಿಪಾಲಕ
 ರಗ್ರ ರಂಗಾಚಾರ್ಯನಿಗೆ ಗು
 ರ್ವಗ್ರಪೀಠವನಿತ್ತು ವೈಷ್ಣವ ದೀಕ್ಷೆಯನು ಕೊಂಡು |
 ಉಗ್ರನಾಗಿಹ ಕರ್ಣಸಿಂಹ ಸ
 ಮಗ್ರ ಮೂರ್ತ್ಯುರ್ದನವ ಖಂಡಿಸ
 ನಿಗ್ರಹೀತಾತ್ಮನಲಿ ಕನಲುತ ಬಂದ ಜನರೊಡನೆ ||೨೮||

ಶಕ್ತರಹ ಸೇವಕರ ಕೊಂಡು
 ದ್ರಿಕ್ತ ಚೇತನ ಕರ್ಣಸಿಂಹನು
 ಭಕ್ತವನಧಿಯ ಸೀಳಿ ಮಧ್ಯವೆ ನುಗ್ಗಿ ಹೀನಮಹ |
 ಉಕ್ತಿಗಳನುಸಿರುತ್ತಲವಿನಯ
 ಯುಕ್ತ ನಡತೆಗಳಿಂದ ರಾಗವಿ
 ರಕ್ತರಾಜನ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದನು ಜಡಿದ ವೇಗದಲಿ ||೨೯||

ಪಲ್ಲಮಸೆದಿರಲವಿನಯಕೆ ಜನ
 ರೆಲ್ಲ ಶಾಂತಿಯ ಬಿಡದೆ ಮುನಿಭೂ
 ವಲ್ಲಭಂ ನಸುನಗುತ ವಂದಿಸಿ ಕರ್ಣಸಿಂಹನನು |
 ಎಲ್ಲಮೊಳ್ಳಿತೆ ಬಂದು ಕುಳಿರೆನು
 ತಲ್ಲಿ ತಾಣವತೋರೆ ಗರ್ವದಿ
 ಸಲ್ಲದುಬ್ಬರದಿಂದ ನುಡಿದಂ ಸಂತರಾಜನಿಗೆ ||೨೦||

ಕೊರಳನಿನಿತುಂ ತಗ್ಗಿಸದೆ ಮೈ
 ಮರೆದು ಸೊಕ್ಕಿನಲೆಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿಹು
 ದೊರೆಯೆನಲಹಂಕಾರಮದ ಸಿರಕೇರಿಹುದ ಕಂಡು |
 ಪರಮಮುನಿ ಬೇಕಲ್ಲಿ ಕುಳಿರೆಂ
 ದೊರೆದನಾಕ್ಷಣ ಧೂರ್ತನೀ ಕುಳಿ
 ತಿರುವೆಡೆಯೆ ಕುಳಿತಪೆನು ಸರಿಕೆಲಕೆಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದ ||೨೧||

ಕರ್ಣಸಿಂಹನ ಮಾತಕೇಳಿ ಸು
 ವರ್ಣ ತೇಜಸ ಸರಿಸಿ ತನ್ನಯ
 ಪರ್ಣಪೀಠವ ಬನ್ನಿ ಕುಳಿರೆನೆ ಧೂರ್ತರಾಜನ್ಯ |
 ವರ್ಣಗೆಟ್ಟರೆ ವದನ ಕರಿವಾ
 ಕರ್ಣಸದೆ ರಾಸವನುನೋಡದ
 ನಿರ್ಣಯಕೆ ಕತಮೇನು ಯತಿಯಾಗಿದುರ್ಮುರುಡೆಂದ ||೨೨||

ಎಂದವಂ ಕೇಳೊಡನೆ ಯತಿವರ
 ನೊಂದು ಕೊಳಕದೆಯವರು ಹಲಬಗೆ
 ಯಿಂದ ಸಿಮ್ಮಯ ಪೂಜ್ಯಪುರುಷರ ವೇಷಗಳ ರಚಿಸಿ |
 ಮಂದಿ ಪುಧ್ಯದಿ ಕುಣಿದವರು ನಲಿ
 ವಿಂದ ನೀವ್ ನಿಟ್ಟುಪಿರಿ ನಾಚಿಕೆ
 ಯಿಂದುಬಾರದೆ ಛೇ! ಅದೆಂತಹ ಕ್ಷತ್ರಿಯರೊ! ಎಂದ ||೩೩||

ತಂದೆತಾಯ್ಯಳ ಬಂಧು ಬಳಗದ
 ಮಂದಿಗಳನಣಕಿಸಲು ಮಾನವ
 ನೊಂದವನು ಚಿತ್ತದಲಿ ತಾನೆನಿತಾದೊಡಕಟಕಟ |
 ಸಂದ ಸದ್ವಂಶಜರೆನಿಸ ನೀ
 ವಿಂದು ಮಾಪುರುಷಾನುಕರಣದಿ
 ಕುಂದುಗಾಣೆರೆ! ಶೋಕವೆಂದನು ನೊಂದ ಮುನಿನಾಥ ||೩೪||

ಮುನಿಪನಂತೆನೆ ಕರ್ಣಸಿಂಹನು
 ಜನಮುಖದಿ ನೀಂ ದೇವತಟಿನಿಯ
 ಮನದಿ ಮೂನಿಸೆ ದೇವರವತಾರಗಳ ಹಂಗಿಸುವೆ |
 ಎನುತ ಕೇಳಿಹೆ ನನ್ನೆದುರು ದು
 ಜನನೆ! ನೆನಪಿಡು ಮನದಿ ನೀಂ ಖಂ
 ಡನವ ಗೈದರೆ ದಂಡಿಸುವೆನೆಚ್ಚ ರಿಕೆಯಿರಲೆಂದ ||೩೫||

ಎಂದ ನುಡಿಗಳನಾಲಿಸಿ ದಯಾ
 ನಂದ ನಸುನಗೆಯಿಂದಲಾರನು
 ನಿಂದಿಸೆನು ವಸ್ತುಗಳದೆಂತಿಹುದಂತೆ ಬಣ್ಣ ಪೆನು |
 ಹಿಂದಿರಲಿ ಭಯಗಿಯದ ಮಾತುಗ
 ಳಿಂದು ಸತ್ಯವನಾಡೆ ನಾನಾ
 ರಿಂದಲುಂ ಭಯಗೊಳುವನಲ್ಲನೆ ಧೂರ್ತನಿಂತೆಂದ ||೩೬||

ಕ್ಷತ್ರಿಯಂ ಗಂಗೆಯಲಿ ಮೀಯೆ ಪ
 ವಿತ್ರನಪ್ಪನು ಪಾಪ ನರಗೆ ಧ
 ರಿತ್ರಿಯಲಿ ತಾಂ ಹೊದ್ದದೆಂದಪರೆನಲು ಯತಿರಾಜ |
 ಪುತ್ರ ! ಹುಲುಮಾನವರ ರಚನೆ ವಿ
 ಚಿತ್ರವಿದ ನಂಬದಿರು ತಿಳಿಯೆ ಧ
 ರಿತ್ರಿಯಲಿ ನೇದೋಕ್ತಧರ್ಮವೆ ಪಾಪಹರವೆಂದ ||೩೭||

ನುಡಿವ ನಡುವೆಯೆ ಕರ್ಣಸಿಂಹನ
 ಪಡೆದ ಫಾಲದ ತಿಲಕವಂ ಕಂ
 ಡೊಡನೆ ಮುನಿಸಂ ಗೆರೆಯಿದೇನೆನಲಾತ ಶ್ರೀ ರೇಖೆ |
 ಬಿಡದೆ ಸರ್ವರು ಧರಿಸಬೇಕಿದ
 ತೊಡೆದವಂ ಚಾಂಡಾಲನೆಂದನು
 ಕುಡಿನಗೆಯ ಸೂಸುತ್ತಯತಿವರನಿಂತು ಬೆಸಗೊಂಡ ||೩೮||

ಒಳಿತು ವೈಷ್ಣವದೀಕ್ಷೆಯಂ ನೀ
 ವ್ತಳಿದೊತು ದಿನವಾಯ್ತೆನುತ ನಿ
 ತ್ವಳ ಯತೀಶ್ವರ ಕೇಳಲಾ ಕ್ಷತ್ರಿಯನು ಹಲಕಾಲ |
 ಕಳೆದುಹೋದನು ಯತಿಪನಂತಿರ
 ಲೊಳಿತು ನಿಮ್ಮಯ ತಂದೆತಾತದಿ
 ವಿಳೆಯಲೇ ದೀಕ್ಷೆಯನು ಕೊಂಡರೆ ಪೇಳಿ ನೀವೆಂದ ||೩೯||

ಸೊಲ್ಲನಾಲಿಸಿ ಕರ್ಣ ಸಿಂಹನು
 ಬಲ್ಲತನದಿಂದಿಲ್ಲವೆಂದೆನೆ
 ಚೆಲ್ಲಿ ಕುಡಿನಗೆಗಳನು ಯತಿಭೂಕಾಂತ ಹೇ ವತ್ಸ |
 ಎಲ್ಲಿಯದೊ ! ತವಪಿತೃತಾಮಹ
 ರೆಲ್ಲರುಂ ಚಾಂಡಾಲರೇ ಸರಿ
 ಯಲ್ಲವೇ ನೀವೆಂದ ನುಡಿಗನುಸಾರ ಪೇಳೆಂದ ||೪೦||

ಕುಡಿನಗೆಯಲಾ ಮುನಿಪನೀಪರಿ
 ನುಡಿಯುತಿರಲಾ ಕರ್ಣಸಿಂಹನು
 ಕಡಿದು ಪಲ್ಲಳ ಕೆಂಗಿಡಿಗಳಂ ಕಾರಿ ಕಂಗಳಲಿ |
 ಅಡಿಯ ನೆಲಕಪ್ಪಳಿಸಿ ಖಡ್ಗದ
 ಹಿಡಿಯ ಮೇಗಡೆ ಹಸ್ತವನ್ನಿಡೆ
 ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗಿದುದು ಭಯದಿಂದ ಮಂದಿ ಸಂದೋಹ ||೪೧||

ಹತ್ತು ಹದಿನೈದಾಳುಗಳು ಹಿರಿ
 ದೆತ್ತಿ ಬಿಡ್ಗಂಗಳನು ಝಳಪಿಸೆ
 ಮತ್ತನಾಗಿಹ ಕರ್ಣಸಿಂಹನು ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗುತಿರೆ |
 ಸುತ್ತ ಕುಳಿತಿಹ ಭಕ್ತ ಸಂಕುಲ
 ತತ್ತರಿಸಿದುದು ಭಯದಿ ಕಂಪಿಸು
 ತತ್ತನಾ ಯತಿಭಕ್ತ ಟೀಕಾರಾಮನಕಟಿಸುತ ||೪೨||

ಎಲ್ಲಿಯದು ಭಯ ವತ್ಸ! ನಾಂ ನುಡಿ
 ದೆಲ್ಲವುಂ ಸಹ ಸತ್ಯ ಸುಳ್ಳಿನ
 ಸೊಲ್ಲ ನುಡಿವವ ಮಾತ್ರ ಬೆದರುವ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಲಿ |
 ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಿಂ ನಾನು ನಿರ್ಭಯ
 ಸಲ್ಲದೀ ಭಯ ನಿನಗೆ ಸಲಹುವ
 ಕೊಲ್ಲುವವನಾದೇವನಿದರ್ಪನೆಂದನಾ ಮುನಿಪ ||೪೩||

ಇತ್ತ ಯತಿವರನಿಂತುಸಿರುತಿರ
 ಲತ್ತಲಾ ಕ್ಷತ್ರಿಯನು ನರಪದ
 ದೊತ್ತಡಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದರ್ಪ ಸರ್ಪನತೆರದಿ ಬುಸ್ಸೆನುತ |
 ಕತ್ತಿಯಂ ಹೊರಸೆಳೆದು ಕೋಪೋ
 ನ್ಮತ್ತನಾಗತಿ ತುಚ್ಛನುಡಿಗಳ
 ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಪಲ್ಮಸೆಯುತಿರ್ದನು ಮುನಿಯ ಪಕ್ಕದಲಿ ||೪೪||

ನೆರೆದ ಭಕ್ತರ ನಡುವೆಯೇಪರಿ
 ಪರಮಹಂಸನ ಹಂಗಿಸುವಂ
 ನಿರುಕಿಸುತ ಹಲಮಂದಿ ಯುವಕರು ತಾಳ್ಮೆಯೈಗೆಡಲು |
 ಉರಿದುರಿದು ಮುನ್ನುಗ್ಗೆ ಯತಿ ಭೂ
 ವರನವರ ಕೈಸನ್ನೆಯಿಂ ಕು
 ಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕನಲಿದ ಕರ್ಣಸಿಂಹಗೆ ನಗುತಲಿಂತೆಂದ ||೪೫||

ಹೇಮಹಾಶಯ ! ಶಾಸ್ತ್ರವಾದದ
 ಲೇ ಮನಂ ನಿಮಗಿರಲು ಬೇಗದಿ
 ನಾ ಮಥುರೆಯಿಂ ನಿಮ್ಮ ರಂಗಾಚಾರ್ಯನನು ಕರೆಸಿ |
 ನೇಮದಿಂ ಹಿಂಜರಿದವರು ವಿಜ
 ಯೇ ಮತವ ಸೇರುವರು ಶಪಥವ
 ನೀಮಹಾಜನರೆಲ್ಲ ಕೇಳ್ವ ಪರೆಂದ ಮುನಿನಾಥ ||೪೬||

ವರ ಯತೀಶ್ವರ ನಗುತಲಿಂತೆನೆ
 ಕೆರಳಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಪಲ್ಲಳಂ ಮೊರೆ
 ಮೊರೆದು ರಂಗಾಚಾರ್ಯಪದಯುಗಪಾದುಕಾರಜವ |
 ಒರಿಸುತಿರುವರು ನಿನ್ನ ಸಮನಹ
 ನರನಿತೊ ಜನರವರ ಸಂಗಡ
 ವರರೆ ! ಶಾಸ್ತ್ರವಿವಾದ ನಿನಗೇತರದೊ ಸಾಕೆಂದ ||೪೭||

ನುಡಿನುಡಿಯ ನಡುನಡುವೆ ಪಲ್ಲಳ
 ಕಡಿಕಡಿದು ಕಡುಕಡುಗಿ ಕತ್ತಿಯ
 ಜಡಜಡಿದು ಬಿಡಬಿಡದೆ ಝಳಸಿಸಿ ಬೀದಿಭಿಕ್ಷುಕನೆ |
 ಪೊಡೆಪೊಡೆದು ಸಿನ್ನೊಡಲ ಸೀಳುತ
 ಹಿಡಿಹಿಡಿದು ಖಂಡಗಳ ಕೊಚ್ಚುವೆ
 ತಡೆತಡೆಯೊ ಯತಿಯೆನುತ ನುಗ್ಗಿದ ಧೂರ್ತರಾಜನ್ಯ ||೪೮||

ನುಗ್ಗಲಿಂತಾ ಕ್ಷತ್ರಿಯನು ನಸು
 ಸಗ್ಗದಾ ಯತಿಪಾಲ ಶಾಂತಿಯ
 ಕುಗ್ಗಿಸದೆ ನಸುನಗೆಯನಳಿಸದೆ ಮಧುರವಾಣಿಯಲಿ |
 ಮುಗ್ಗರಿಸದಿರು ಮಗನೆ! ಶಾಸ್ತ್ರದ
 ಲೊಗ್ಗು ನಿನಗಿರೆ ಗುರುವ ಕರೆಯಿಸು
 ಹಿಗ್ಗುವೆನು ನಾನದಕೆ ಕೋಪವನುಳಿದು ನೋಡೆಂದ ||೪೯||

ಬೇಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಗಳು ಗುರುವಂ
 ನೀಕರೆಸು ಶಸ್ತ್ರಾರ್ಥ ರಣವೇ
 ಬೇಕೆ ಜಯವುರ ಜೋಧವುರಗಳ ಭೂಪರಲಿ ಕಾದು |
 ಏಕೆ ಸನ್ಯಾಸಿಯನು ಘಾತಿಸ
 ಲೀಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸುವೆ ಮಗನೇ!
 ಸಾಕು ನಾವಂಜಿಕೆಯನರಿಯೆವು ಜೋಕೆ ನಿಲ್ಲಿಂದ ||೫೦||

ಕೇಳುತೀ ಮಾತುಗಳ ನಿಜಕರ
 ನಾಳವಂ ಸೆಳೆದೆತ್ತಿ ಮುನಿಪನ
 ಬಾಳ ಮುಗಿಸಲು ಕರ್ಣಸಿಂಹನು ಮೈಯಮೇಲೆರಗೆ |
 ತಾಳುತಾಳೆಲೆ ಧೂರ್ತ ! ಎನ್ನುತ
 ತೋಳನೀಡಾಯತಿಸ ನೂಂಕಿದ
 ಧೂಳ ಮುಕ್ಕುತಲುರುಳಿ ಬಿದ್ದನು ಕ್ಷತ್ರಿಯಂ ನೆಲಕೆ ||೫೧||

ಹಿಂಗದಿಹ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯಲಿ ಮುಖ
 ಭಂಗ ಹವಿಯುಂಬೀಳೆ ನೆಲದಿಂ
 ಚಂಗನೆಯೆ ಚಗಿದೆದ್ದು ಕರದಲಿ ಕತ್ತಿಯನು ಕೊಂಡು |
 ವಿಂಗಡಿಸೆ ನಾಂ ನಿನ್ನ ತಲೆಯನು
 ತಂಗು ನರಕದಲಿನುತ ನುಡಿಗಳ
 ನುಂಗುನುಂಗುತ ನುಡಿದು ನುಗ್ಗಿದನಾಗ ನರನಾಗ ||೫೨||

ಮುಯ್ಯಿನಿಂ ಮೈಮೇಲೆರಗಿ ಸಿರ
 ಪೊಯ್ಯೆಕ್ಷತ್ರಿಯ ಖಡ್ಗವೆತ್ತಿರ
 ಲೊಯ್ಯನಾ ಯತಿರಾಜ ಕರದಿಂಪಿಡಿದವನ ತೋಳ |
 ಅಯ್ಯೆನುತ್ತಸಿ ಕಸಿದು ಬಿರುಸಿಂ
 ದೊಯ್ಯೆ ನೆಲದೆಡೆ ಮುರಿದು ಬಿದ್ದುದು
 ಸುಯ್ಯೆನುತಲಬ್ಬಾಗಮಾಗುತ ಮಂದಿ ಬೆರಗಾಗೆ ||೫೩||

ನೋಡುತಾಕ್ಷತ್ರಿಯನ ಮುಖವನೆ
 ಹೇಡಿ ! ನಾನುಂ ಮುಯ್ಯತೀರಿಸೆ
 ಕಾಡಿಸಲೆ? ಭೀ ! ನಿನ್ನನೆನುತಿರಲಾ ತಪೋಧನನು |
 ಬಾಡಿತಾತನ ವದನ ಬಂದುದು
 ಕೂಡೆ ಮೂರ್ಛಾಭಾವ ಬಾಯ್ನೊರೆ
 ಯೂಡುತಿರೆ ಕಣ್ಣುಡ್ಡೆ ಹಾರಲು ಕಂಪಿಸುತ ಕುಳಿತ ||೫೪||

ನಡುಗುವಾಕ್ಷತ್ರಿಯನ ಮುಖ ಕಂ
 ಡೊಡನೆ ಕನಿಕರವಾಯ್ತು ಯತಿಪಂ
 ಹಿಡಿದ ಬಾಹುವ ಸಡಲಿಸೆಲವೋ ನಿನ್ನ ದುಷ್ಕೃತಿಗೆ |
 ಕಡಗಿ ಬಗೆಯೆನು ನಿನಗನಿಷ್ಟವ
 ನಡೆ ನಿನಗೆ ಪರಮಾತ್ಮ ಸನ್ಮತಿ
 ಕೊಡಲಿ ನಾಂ ಸನ್ಯಾಸ ಧರ್ಮವ ಬಿಡೆನು ನಡೆಯೆಂದ ||೫೫||

ಮಿಂಚಿನಂದದಲಿಲ್ಲ ನಡೆದುದು
 ಮಿಂಚಿದುದ ನೆನೆನೆನೆದು ಭಕ್ತಗ
 ಣಂ ಚತುರ ಗುರುವರನ ಸಾಹಸ ಕರುಣೆಗಳ ಕಂಡು |
 ಸಂಚಲಿತ ಕೌತುಕದಿನಿದುದು
 ಕೊಂಚವುಂ ತಲೆಯೆತ್ತದಂಬರ
 ದಂಚಿನಿಂ ಮುಖಮುಚ್ಚಿನಡೆದನು ವಿರ ರಾಜನ್ಯ ||೫೬||

ರುಂಡಬಾಗಿಗಿನಡೆದ ತಮ್ಮ ಮು
 ಖಂಡನೊಡನೆಯೆ ಸ್ತಬ್ಧಸೇವಕ
 ಮಂಡಳಂ ಸಹ ಮುದುರಿ ವಸ್ತ್ರಂಗಳನು ಹೊರಗಾಯ್ತು |
 ಕೊಂಡು ಶಾಸಕರಿಂದ ಧೂರ್ತಗೆ
 ದಂಡ ತೆರೆಸುವುದೆಂದು ಭಕ್ತರ
 ತಂಡಮೆನೆ ಯತಿರಾಜ ಧರ್ಮವೆ ಗೈವುದದನೆಂದ ||೫೭||
 ದುರುಳನವ ನಿಜಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮ
 ತೊರೆದ ಮಾತ್ರಕೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣತ್ವದ
 ಪರಮ ಧರ್ಮ ತ್ಯಜಿಸಬೇಕೇ ನಾವು ವತ್ಸರಿರಾ |
 ಧರಣಿಯಲಿ ನಾವಾರ್ಗಮಹಿತವ
 ನುಂದಿ ಬಗೆಯೆವು ಪೊರೆದ ಧರ್ಮವೆ
 ಪ್ರೇಮವಲ್ಲವೆ? ಮರೆಯಿರಾದುದನೆಂದನಾ ಮುನಿಪ ||೫೮||
 ಕಡೆದೊಡಂ ಸಹ ಮೊಸರು ಬೆಣ್ಣೆಯ
 ಕೊಡದೆ ದುರುಳಂ ಘಾತಿಸಿದೊಡೇಂ
 ಬಿಡುವನೇ ತತ್ವಜ್ಞ ಸರ್ವಪ್ರೇಮ ಭಾವವನು |
 ಕೊಡುತ ಕರುಣಾಮೃತವನೀಪರಿ
 ಬಿಡದೆ ಮೆರೆದನು ಸಂತ ಸಜ್ಜನ
 ಗದಣವನಧಿ ಸುಧಾಕರಂ ಮಿಗೆ ಹರಸೆ ಪರಮಾತ್ಮ ||೫೯||
 || ಇಂತು ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ||

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ—ಭಕ್ತಿ ವಿವರಿಸಿ ದಂಡಿಗಳಲಿ ವಿ
ರಕ್ತ ಪತಿ ದುರ್ನಡೆಯ ವಿಗ್ರಹ
ಭಕ್ತಿ ಖಂಡಿಸಿ ಕ್ಷಮಿಸಿದಂ ನಿಂದಕರ ಘಾತಕರ ||

ಬಳಿಕ ಬಾಲರೆ ಕೇಳಿ ಪಯಣಂ
ಬೆಳಸಿ ಸೋರೋಪುರದಿ ಯತಿವರ
ನಿಳಿಯೆ ವಿಬುಧಾಂಗದನು ವಿರಜಾನಂದ ಪದಗಳಲಿ |
ಕುಳಿತು ವ್ಯಾಕರಣವನು ಕಲಿತವ
ನಿಳಿದು ವಾದಕೆ ಮೂರ್ತಿ ಪೂಜೆಯ
ನುಳಿಪೆನೆನ್ನುತ ಸೋಲ್ಗು ಬಿಸುಟನು ನದಿಗೆ ಮೂರ್ತಿಗಳ ||೧||

ಒಂದು ಸಾಯಂಕಾಲ ಯೋಗಿವ
ಸುಂಧರಾಧೀಶ್ವರನು ಸುಳಿದಿರ
ಲಂದಮಿಗುತಿಹ ನದಿಯ ತೀರದಿ ದೈವಯೋಗದಲಿ |
ತಂದವಸ್ತ್ರ ಕಮಂಡಲುವನಾ
ನಂದದಿಂ ತೊಳೆಯುತ್ತ ನದಿಯಲಿ
ಮಿಂದು ನಡೆದಿಹ ಸಾಧುವೊಬ್ಬನನತ್ತಲೀಕ್ಷಿಸಿದ ||೨||

ಮೆರೆವ ಮಾಯಾವಾದವಂ ಬಿ
 ತ್ತುರಿಸಿ ನಲಿವಾಸಾಧು ಮುನಿಭೂ
 ವರನ ನುಡಿಯಿಸಿ ತ್ಯಾಗಿಯೆನಿಸವಧೂತನೆಂದೆನಿಸಿ |
 ಬರಿದೆ ಬಿಂಡನ ಮಂಡನದ ತೊಲೆ
 ವಿರುಕಿನಲಿ ನೀನೇಕೆ ಸಿಲುಕಿಹೆ
 ಭರದಲೀ ಪ್ರಸೃತ್ತಿಲೇಪವ ತೊಳೆದು ನಲಿಯೆಂದ

||೩||

ಈ ನುಡಿಗೆ ನಸುನಗುತಲಾಗ ತ
 ಪೋನಿಧಿಯು ಹೇ ಸಾಧು ಗೈದೊಡ
 ಮಾನಿದೆಲ್ಲವ ಪೂರ್ಣ ನಿರ್ಲಿಪ್ತನದೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ |
 ಮಾನಿತಪ್ರಸೃತ್ತಿ ವಿಶ್ವದ
 ಮಾನವ ಪ್ರೇಮದಲಿ ಕರ್ತ
 ವ್ಯಾನುಧರ್ಮವೆ ಗೈಯವೇಳ್ಪುದು ಸರ್ವರದನೆಂದ

||೪||

ಉತ್ತರವನಿದಕೇಳಿ ಸಾಧು ವಿ
 ದತ್ತನದು ಸರಮೋಹವೆತ್ತಣ
 ಪತ್ತುಗೆಯೊ ಶೃತಿವರ್ಗ ಘೋಷಿಸುವಾತ್ಮದೇವನನು |
 ಚಿತ್ತದಿಂ ಪ್ರೀತಿಸಲು ಕಲಿಯೆಂ
 ದೊತ್ತಿ ಪೇಳುತಲುಪನಿಷತ್ತಿನಿ
 ನೆತ್ತಿ ಋಷಿಸಂವಾದಮೊಂದನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ನುಡಿದ

||೫||

ಆ ವಿನೂತನ ಮುನಿಪ ಕೇಳಿದ
 ನೀವದಾರಂ ಪ್ರೀತಿಪಿರಿ ನನ
 ಗೋವಿ ಬಿತ್ತರಿಸಿರೆನೆ ಸಾಧುವು ಶೀಘ್ರವಾತ್ಮನನು |
 ಭಾಸದಿಂ ಪ್ರೀತಿಸುವೆನೆನೆ ಯತಿ
 ಭೂಪರಂ ತತ್ಪ್ರೇಮದಾತ್ಮನ
 ದಾವೆಡೆಯಲೆಹನೆಂದು ಸಾಧುಸ ಮರಳಿ ಬೆಸಗೊಂಡ ||೬||

ಸಾಜದಿಂದಾ ಸಾಧುವಾತ್ಮನು
 ರಾಜನಿಂದಾ ಭಿಕ್ಷುಕನ ವರೆ
 ಗೀಜಗದಿ ಕರಿಯಿಂದಲಿರುವೆಯವರೆಗೆ ಸ್ವತ್ವ |
 ರಾಜಿಸುತ್ತಿದ ಮೇಲು ಕೀಳೆಳ
 ಗೋಜು ವಿಭುಗಿಲ್ಲಾತನನೆ ನಾಂ
 ನೈಜಮಾರ್ಗದಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿಹನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸಿದ ||೭||

ಸಾಧುವಿನ ನುಡಿಕೇಳಿ ಯತಿಸನ
 ಗಾಧಗಾಂಭೀರ್ಯದಲಿ ನಿಮ್ಮೊಳ
 ಗಾದರಂ ಮಹದಾತ್ಮಗೋಸುಗ ಲೇಶ ಸಹವಿಲ್ಲ |
 ಈ ದಿವಸ ತಿರಿದುಂಬ ಚಿಂತನ
 ಸಾಧು! ನಿಮಗಿದೆ ಬಟ್ಟೆ ಹಿಂಡುವ
 ಮೋದಸಹವಿಹುದಾದರೊದಗಿದ ಭಾಗ್ಯವೇನೆಂದ ||೮||

ಮಿಂದು ಶುಂಭ್ರಾಬರವನುಡುವಲಿ
 ತಂದು ಭಿಕ್ಷಾನ್ನವನು ಭುಂಜಿಸ
 ಲೊಂದುದಿನಸಮೆಯಾದೊಡಂ ಸಖ ! ನಿಮ್ಮ ದೇಶದಲಿ |
 ಒಂದಗಳು ಸಹ ಸಿಗದೆ ಹಸಿವಿಗೆ
 ಬೆಂದು ಬೂದಿಗಳಪ್ಪ ನಿಮ್ಮಯ
 ಬಂಧುಗಳ ಸಾಸಿರವ ನೆನೆದಿರೆ ಪೇಳಿ ನೀವೆಂದ ||೯||

ಧರಿಸೆ ವಸ್ತ್ರಗಳಿರದೆ ಕಲ್ಮಷ
 ನೆರೆದ ಚಿಂದಿಯನುಟ್ಟು ಚಳಿಯಲಿ
 ಥರಥರನೆ ಕಂಪಿಸುತ ನಾರುವ ಜರ್ಜರಾಂಗಗಳ |
 ಕರುಣಚಿತ್ರವ ಬೀದಿಬೀದಿಯ
 ಲಿರಿಸಿ ಚೀತ್ಕರಿಸವರು ನಿಮ್ಮೀ
 ಭರತಖಂಡದಲಿನಿಬರಿರ್ಪರೊ ಬಲ್ಲಿರೇನೆಂದ ||೧೦||

ಕೀಟಮುಕ್ಕುವ ರೊಚ್ಚೆಗೊಬ್ಬರ
 ದೂಟೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲೆ ಗುಡಿಸಲ
 ಮಾಟವಿಲ್ಲದೆ ರಚಿಸಿ ಹಸುಕುರಿಯೆಮ್ಮೆ ಕೋಳಿಗಳ |
 ಸಾಟಿಯಹ ಜೀವನವನವುಗಳ
 ಕೂಟದಲೆ ತೇಯುತಿಹ ದೀನರ
 ನೋಟ ತಾರದೆ ನಿಮಗೆ ಕಂಬನಿಗಳನು ಗಡಮೆಂದ ||೧೧||

ಮೆರೆವ ನಚ್ಚಿನ ಭಾರತಾಂಬೆಯ
 ಕರುಳಮುಕ್ಕಳು ನಿಮ್ಮ ನಿಜಸೋ
 ದರರು ಹಲಕೋಟೆಜನ ಹಸಿವಿಂ ರೋಗರೋಕದಲಿ |
 ನರಳಿ ಚೀತ್ಕರಿಸುತ್ತಿರೆ ಹಲವೆಡೆ
 ತಿರಿದು ಹೊಟ್ಟೆಯ ತುಂಬಿ ಗಳುಹುತ
 ತಿರುಗಲಾತ್ಮಂ ನಲಿವನೇ ಗಡ ಸಾಧು! ನಿಮಗೆಂದ ||೧೨||

ಇಲ್ಲವಾತ್ಮನ ತಣಿಸಮಾಗವಿ
 ದಲ್ಲ ಪಿಶ್ವಾತ್ಮನಲಿ ತನ್ನನೆ
 ಸಲ್ಲಿಸಲು ತನ್ನಂಗದಂತೆಯೆ ಭೇದಭಾವಿಸದೆ |
 ಎಲ್ಲರಂ ತನ್ನವರಗೈವುದೆ
 ಬಲ್ಲವರ ನಡೆ ಸಾಧು! ತನ್ನಂ
 ತೆಲ್ಲರಂ ಕಾಂಬವನೆ ವಂದ್ಯನು ಕೇಳಿ ನೀವೆಂದ ||೧೩||

ಕಂಗಳಿಂ ಪನಿಚಾರಿ ನಿಜಮುಖ
 ದಿಂ ಗದಿಸಿ ಸಂತವಿಪ ನುಡಿಯಾ
 ಲಂಗಿಸುತ್ತಿರೆ ವಕ್ಷ ಹಸ್ತಗಳಿಂದ ಮೈದಡವಿ |
 ಹಿಂಗಿಸಾರ್ತರ ಶೋಕವಂ ನಲಿ
 ವಂ ಗಳಿಪ ಮಾನವನೆ ಜಗದೀ
 ಶಂಗೆ ತಾ ಪ್ರಿಯತಮನು ದಿಟವೆಂದನು ದಯಾನಂದ ||೧೪||

ಆವನಂಬಕ ದೀನ ಮಾನವ
 ದೇವದರ್ಶನಗೈಯುತಿರ್ದ ಪು
 ದಾವ ಪುರುಷನ ಕರ್ಣವಾರ್ತರ ಗೋಳನಾಲಿಪುದು |
 ಆವನಾಕರ ತುತ್ತನೌಷಧ
 ವೀವುದೋ ಹಸಿದರ್ಗೆ ರುಗ್ಗರಿ
 ಗಾ ಏನುತನೇ ದೈವಭಕ್ತನು ಕೇಳಿ ನೀವೆಂದ ||೧೫||

ದೇವ ಪೂರೈತೃಪ್ತನಾತಗೆ
 ನೀವು ಕೊಟ್ಟಪಿರೇನ ನಿಮ್ಮಿಂ
 ದಾವುದನುಮೀಶ್ವರನು ಕಾಮಿಸ ತನ್ನಸಲುವಾಗಿ |
 ನೀವನನ ಮಕ್ಕಳಲಿ ಭೇದವ
 ಭಾವಿಸದೆ ಸೇವೆಯನು ಸಲ್ಲಿಸೆ
 ದೇವಸೇವೆಯದಾಯ್ತು ತತ್ವವಿದೆಂದನಾ ಯತಿಪ ||೧೬||

ಆದಕತದಿಂದಾತ್ಮದೇವನ
 ನಾದರಿಸೆ ಕಾಮಿಸುವ ಮಾನವ
 ಸಾಧು ! ಪರಜನದುಃಖವೇ ನಿಜದುಃಖ ಪರಸುಖವೇ |
 ಆದ ಸುಖ ತನಗೆಂದು ಪರರಲ
 ಭೇದನಾಗಿರಬೇಕವನೆ ಪರ
 ಮಾದರಾರ್ಹನು ದೈವಭಕ್ತನೆನುತ್ತ ಮುನಿಯಾಡಿದ ||೧೭||

ಆ ಮಹಾಮುನಿಪಾಲನಾತ್ಮ
 ಪ್ರೇಮವಿಧಿಗಳನಿಂತು ಬಣ್ಣಿಸೆ
 ದೋಮಹರ್ಷದಿ ಸಾಧುಯತಿಭೂಕಾಂತನಡಿಗರಗಿ !
 ಹೇ ಮಹಾತ್ಮರೆ ತಮಗೆ ಬೋಧಿಸೆ
 ಕಾಮಿಸಿದರ್ಪರಾಧ ಮನ್ನಿಸಿ
 ರೀ ಮರುಳನಂಪರಸಿರೆನ್ನುತ ಗೃಹ ಬಿನ್ನಪವ ||೧೮||

ಸ್ನೇಹಪರಯತಿ ಬಳಿಕ ವೇದದ
 ಕಾಹಿಗೋಸುಗ ಕಾಸಗಂಜಕೆ
 ವಾಹನದಿ ಬಂದೊಂದು ಕಾಲೆಯ ತೆರಿದುನೇರ್ಪಡಿಸಿ |
 ಉಹಗಂದದ ತೆರದಿ ಶ್ರಮಿಸುತ
 ಶಾಹಬಾಜಪುರಕ್ಕೆ ನಡೆತಂ
 ದೈಹಿಕಾಮುಷ್ಮಿಕ ಸಮನ್ವಿತ ಧರ್ಮ ಬೋಧಿಸಿದ ||೧೯||

ಶಾಹಬಾಜಪುರಸ್ಥ ಭಕ್ತರಿ.
 ಗಾಹಿತನ ಬೋಧಿಸುತ ಸತ್ಯಕೆ
 ಕಾಹುಗುಟ್ಟರೆ ಕಾಸಗಂಜನ ಮಂದಿಗಳು ಬಂದು |
 ತ್ರಾಹಿ ! ವಿರಜಾನಂದದೇವನು
 ದೇಹಬಿಟ್ಟಹನೆನಲು ಯತಿಸರ
 ನೋಹೊ ! ಶೋಕವೆನ್ನುತ್ತ ನಿಂದನು ಬೊಂಬೆಯಂದದಲಿ ||೨೦||

ಹೆತ್ತವರನೊಡಹುಟ್ಟಿದವರನು
 ಹತ್ತಿರದ ನಂಟರನು ಬಿಡುವಲಿ
 ಚಿತ್ತಗುಂದದ ಸಕಳಸಂಪದಗಳನು ಯಾವನದಿ |
 ಕಿತ್ತು ಬಿಸುಡುವಲಿನಿತುಮಳುಕದ
 ಮತ್ತಮಾನಸನಿಂದು ನಿಜಗುರು
 ಸತ್ತುದಕೆ ರೋದಿಸಿದನೆಳಮಗುವಂತೆ ಭರದಿಂದ ||೨೧||

ಮುಗ್ಗರಿಪ ಶಿಶುವೆನ್ನನೊಬ್ಬನ
 ತಗ್ಗುತಿರೆಯಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಗುರುವರ
 ಸಗ್ಗಕೇರಿದಿರೇಕೆ ಲೋಕದಿ ನೋಡಲೆನ್ನವರು |
 ಒಗ್ಗರೊಬ್ಬರುಮಕಟ ! ಜ್ಞಾನದ
 ಬುಗ್ಗೆಯೊಣಗಿತೆ ! ಕೆಟ್ಟನೆನ್ನುತ
 ಲುಗ್ಗುದನಿಯಲಿ ನುಡಿದು ಮುನಿವರನೊಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ದ

ಎಲ್ಲರನು ವಿಸ್ಮರಿಸಿ ತನ್ನದು
 ದೆಲ್ಲವನು ಕಿತ್ತೊಗೆದು ಬಾಳನೆ
 ಸಲ್ಲಿಸಿದೆ ನಿಮ್ಮಡಿಗೇ ಕೇವಲ ನಿಮ್ಮನೊಬ್ಬರನೇ |
 ಎಲ್ಲವೆಂದೆಣಿಸಿದ್ಗೆ ಗುರುವರ !
 ಬಲ್ಲವರ ದೊರೆ ! ನನ್ನನೊಬ್ಬನ
 ನಿಲ್ಲಿಬಿಟ್ಟೋಡಿದಿರೆ ! ಹಾ ! ಹತಭಾಗ್ಯನಾನಂದ ||೨೨||

ನೀವು ಹೊರಿಸಿದ ಸಾಲವಂ ಗುರು
 ದೇವ! ನಾನೀ ಜನ್ಮಮೊಂದರ
 ಲಾವಸರಿ ತೀರಿಪೆನೊ ನಿಮ್ಮಪಕಾರಭಾರವನು |
 ಆವ ತೆರವಿಳಿಸುವೆನೊ ನನ್ನೀ
 ಜೀವನವೆ ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಕರುಣಾ
 ಭಾವನಾಪ್ರತುಮೆಯಲೆ! ಮರೆದಪೆನೆಂತೊ ಹಾ! ಎಂದ ||೨೪||

ಮರುಗಿ ನಸುಹೊತ್ತಿಂತು ಯತಿ ಭೂ
 ವರನು ದಿಟಮೇ ವ್ಯಾಕರಣ ಭಾ
 ಸ್ಯರನು ಮುಳುಗಿದನೆಂದು ಪ್ರಜ್ಞಾಚಕ್ಷುಷಿಂಗಿದುದು |
 ಗುರುಮರಣದಿಂದೆನುತ ತನ್ನಯ
 ಸೆರಗಿನಿಂ ಕಂಬನಿಯನೊರಿಸುತ
 ತಿರುಹಿದಂ ನಿಜಮೋಗವ ಶೂನ್ಯದಕಡೆಗೆ ಶೋಕದಲೆ ||೨೫||

ಇರಲು ವೇಶ್ಯಾವ್ಯಸನಿಯಾಗಿಹ
 ತರುಣನೊಬ್ಬನ ತಂದೆ ಪುತ್ರನ
 ಪರಮಹಂಸನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಲ್ಪಿಹಿತರ ಕೂಡ |
 ಧರೆಯಲಘ ದುರ್ವ್ಯಸನವೆಲ್ಲವು
 ನಿರುಕಿಸಿದೊಡದರಲ್ಲಿ ವತ್ಸರೆ!
 ಪರಮ ಪಾತಕ ಸೂಳೆಗಾರಿಕೆಯೆಂದನಾ ಯತಿಪ ||೨೬||

ಸೂಳೆಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಮನೆತನ
 ಕಾಳಹುದು ಧನಸಂಪದಂಗಳು
 ಕಾಳಹುದು ಪತ್ನರಿರ ತನ್ನಾರೋಗ್ಯಭಾಗ್ಯ ಸಹ
 ಕಾಳಹುದು ಪುರುಷಾರ್ಥ ಬುದ್ಧಿಯೆ
 ಕಾಳಹುದು ಸದ್ಗುಣ ಕರ್ಮದಿ
 ಸೂಳೆಗಾರನ ಚಿತ್ತ ನಿಲದೆಂದೊರೆದನಾ ಯತಿಪ ||೨೭||

ಪೇಳಿಸಿತನಾ ತರುಣರಿಗೆ ಮುನಿ
 ಮೌಳಿ ಜನಿಸಲು ಜಾಲೆಯೊಬ್ಬಳು
 ಸೂಳೆಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಮುಂದವಳೇನ ಗೃಹಿಣಿ |
 ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ಯುವಕರಿನ್ನೇಂ
 ಸೂಳೆಯಹಳೆನೆ ಯತಿಪ ನಿಜಸುತ
 ಸೂಳೆಯಪ್ಪದ ನೋಡಲಾಪನು ಬಯಪ ಗಡಮೆಂದ ||೨೮||

ನುಡಿಗಳಿವು ಕೂರಲಗಿನಂದದಿ
 ಬಿಡದೆ ಪಕ್ಷಪನಿರಿಯೆ ಕಂಪಿಸಿ
 ಕಡೆದು ಯತಿಪದಗಳಲಿ ವೇಶ್ಯಾಸಕ್ತನಹ ತರುಣ |
 ಬಿಡುವೆ ತಮ್ಮಡಿಯಾಣೆಯೀದು
 ರ್ವಡೆಯನೆನ್ನುತ ರೋದಿಸಲು ಮೈ
 ದಡವಿ ಮುನಿವರ ಮತಿಯಿದೇ ಸ್ಥಿರವಿರಲಿ ಹೋಗೆಂದ ||೨೯||

ಉಲ್ಲಸಿತಯತಿಕಾಯಶಕ್ತಿಯ
 ಸೊಲ್ಲನಾಲಸಿ ತತ್ಪುರದ ಹಲ
 ಮಲ್ಲರಾ ಮುನಿಸರನ ನೋಡುವ ಭಾವದಿಂಬಂದು |
 ಅಲ್ಲ ನದಿಯಲಿಹಿಂದು ನಿಜಕರ
 ದಲ್ಲಿ ಕೌಪೀನವನು ಹಿಡಿದು ಪ್ರ
 ಫುಲ್ಲವದನದಿ ಬರ್ಪ ಯತಿಪನ ಕಂಡು ಬಾಗಿದರು ||೩೦||

ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯ ಪರಿಕಿಸುವ ಬಗೆ
 ಯನ್ನುರದಿ ತಾಳಿದುದನೂಹಿಸಿ
 ತನ್ನೊಳಗೆ ನಗುತಾ ತಪೋಧನನೆಡದ ಕೈಯಿಂದ |
 ತನ್ನ ಕೌಪೀನವನು ಹಿಂಡುತ
 ಲಿನ್ನು ಬಲದಭಿಮಾನವಿರ್ದರು
 ಬನ್ನಿ ನೀರ್ದನಿಯೊಂದನಿದರಿಂ ಪೊರಮಡಿಸಿರೆಂದ ||೩೧||

ಸಿಕ್ಕಿಸದ ಹಸ್ತಗಳ ಮಧ್ಯದಿ
 ತಿಕ್ಕಿ ತಾನೊಬ್ಬೊಬ್ಬನುಂ ಬೆಮ
 ರಿಕ್ಕಿ ಮೇಲುಸಿರಡರಿ ಜಲಬಿಂದುವದು ಹೊರಬರದೆ |
 ಅಕ್ಕಟೆತ್ತಣ ಬಲವಿದೆನ್ನುತ
 ಸೊಕ್ಕಳಿದು ಕೌತುಕದಿ ಮಲ್ಲರು
 ಬೆಕ್ಕಸಂಬಡೆ ನಕ್ಕು ಯತಿವರ ಹರಸಿ ಮುನ್ನಡೆದ ||೩೨||

ಜ್ಞಾನಧನ ಹಲಪುರಗಳಲಿ 'ಧ
 ರ್ಮಾನುರಾಗನ ಬೆಳಸಿ ಪಯಣದಿ
 ಕಾನಪುರಕೈತಂದು ದುರ್ಗಾಲಾಲಸದನದಲಿ |
 ತಾನಿಳಿದು ದುರ್ನೀತಿಗಳ ಬಿಗು
 ಮಾನದಿಂ ಖಂಡಿಸುತ ಮತದಭಿ
 ಮಾನವಂತರು ಬರಲಿ ವಾದಿಸಲೆಂದು ಘೋಷಿಸಿದ ||೩೩||

ಅದುವರೆಗೆ ನಡೆತಂದ ಮತಗಳ
 ನದುಮಿ ವೈದಿಕ ಧರ್ಮಪಸರಿಪ
 ಸದಯ ಯತಿಪನ ಘೋಷವಾತಕೆ ಕಾನಪುರದಜನದ |
 ಉದಧಿ ಕದಡಿತ್ತು ಗುರುಮಹಂತರು
 ಬುಧರು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಮೊದಲಹ
 ರಿದನು ಸಹಿಸದೆ ಚಿಂತೆಗೊಂಡರು ಯತಿಯಭಂಗಿಸಲು ||೩೪||

ಧನಿಕರಿವರು ಹಲವು ಲಕ್ಷದ
 ಧನವ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಶಿವಗೆ ವಿಷ್ಣುವಿ
 ಗೆನುತ ದೇಗುಲವೆರಡ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಮುನಿಪಗದನರುಹೆ |
 ಜನದ ಮೌಢ್ಯದ ಮೂಲಮೀಕೃತಿ
 ತಿನಿಸೆ ಹಲಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳ ಕೂಡಿಸಿ
 ಮೊನೆತುದೇನ್ನೆ ಧರ್ಮವೆಂದನು ಯತಿ ದಯಾನಂದ ||೩೫||

ಜನಕೆ ಎದ್ಯಾದಾನಗೈವೊಡೆ
 ಧನವ ವ್ಯಯಿಸಿದರಾಗದೇನ್ನೆ
 ತಿನಲಿರದ ನಿರ್ಗತಿಕಮಾನವ ಕುಲವನುದ್ಧರಿಸೆ |
 ಧನವನಿತ್ತರೆ ಪಾಪಮಪ್ಪುದೆ
 ಜನುಮಭೂಮಿಯ ಕಲೆಯ ವರ್ಧಿಸೆ
 ಮನಬರದೆ ನಿಮಗೆಂದು ಕೇಳೆನು ಯತಿ ದಯಾನಂದ ||೩೬||

ಎಂದ ನುಡಿಯಿಂ ಕನಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾ
 ನಂದ ಮೊದಲಹರೊಡನೆ ಪತ್ತನ
 ದಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣಶಾಸ್ತ್ರಿ ಹಲಧರಬುಧರ ವಾದಿಸಲು |
 ತಂದರಾ ಯತಿವರನ ಬೀಡಿಗೆ
 ಬಂದುದಿಷ್ಟತ್ತೈದುಸಾವಿರ
 ಮಂದಿ ಜಿಲ್ಲಾಧೀಶ ಫೇನನ ನಾಯಕತ್ವದಲಿ ||೩೭||

ಎತ್ತಿವಾದವ ಹಲಧರಂ ತಾಂ
 ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಪೂಜೆಯ
 ಮತ್ತತನದಿಂದೇಕಲವ್ಯನು ಬಾಣವಿದ್ಯೆಗಳ |
 ವಿತ್ತಗಳಿಸಿದನೆಂದು ಭಾರತ
 ಮೊತ್ತಿಸಾರಿರೆ ವಿಗ್ರಹಾರ್ಚನ
 ಮತ್ತದೆಂತುನಿಸಿದ್ಧಯತಿಗಳೆ ಪೇಳಿ ನೀವೆಂದ ||೩೮||

ಎಂದ ನುಡಿಗಳನಾಲಿಸಿ ದಯಾ
 ನಂದ ಮೂಢನದೊಬ್ಬ ಮಾಡಿದ
 ನೆಂದರದೆ ಪಿಧಿಯಾಯ್ತೆ ನಾವನುಸರಿಸಲವ ಋಷಿಯೇ |
 ಸಿಂದು ಯತ್ನಿಸೆ ಪದ್ಯಯಾತಗೆ
 ಬಂದುದಲ್ಲದೆ ವಿಗ್ರಹಾರ್ಚನ
 ದಿಂದಲಲ್ಲವೆ ವೇದವಾಕ್ಯವ ತೋರಿ ನೀವೆಂದ ||೩೯||

ನಸು ಸಮಯ ಕುಳ್ಳಿರ್ಮ ಹಲಧರ
 ಪೊಸತೆನಿಸುಪೊಲ್ಮಾರ್ತಿಗಳ ಪೂ
 ಜಿಸಲು ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೊಡಮದರ ನಿಷೇಧವಿದರಪುದೆ |
 ಉಸುರಿವೇದಂಗಳಲಿ ನೀನೆನ
 ಲಸಮ ವಿದ್ಯನು ಪೋಗು ಪಶ್ಚಿಮ
 ದೆಸೆಗೆನಲು ಮೂರ್ಧಿಜ್ಞಾ ಷೇಧವೆ ಸಿದ್ಧಮಾಯ್ತೆಂದ ||೪೦||

ಆಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣಶಾಸ್ತ್ರಿ ಮುನಿಗಳೆ
 ಹೋಗಲೇನುಡಿಗಳನು ಬಿಡಿರು
 ವಾಗ ವಿಭುಸರ್ವತ್ರವಿರ್ಪನು ಮೂರ್ತಿಯಲಿ ಕೂಡ |
 ಹೇ ಗರಿಷ್ಠರೇ! ತತ್ವವಿಂತಿರ
 ಲೇಗ ವಿಗ್ರಹ ಪೂಜನದಿ ದೋ
 ಷಾಗಮನವೆಂತಹುದೊ ಬಣ್ಣ ಸಿರೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡ ||೪೧||

ಎಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗೆ ದಯಾ
 ನಂದನೆಲ್ಲೆಡೆ ದೇವರಿರೆ ನೀ
 ವಿಂದು ವಿಗ್ರಹವನ್ನೆ ಪೂಜಿಸಲೇಂ ವಿಶೇಷತೆಯೋ |
 ಹಿಂದಿರಿಸಿ ಚೇತನನ ಜಡಗಳ
 ತಂದು ಪೂಜೆಯ ಸಲಿಸಿ ಕುಳಿತರೆ
 ಬಂದ ಭಾಗ್ಯವದೇನೆನಲು ಬೆಳೆದಿತ್ತು ನೀರವತೆ ||೪೨||

ಉತ್ತರಿಸದೀನುಡಿಯ ಹಲಧರ
 ಮತ್ತೆಲಕ್ಷ್ಮಣಶಾಸ್ತ್ರಿ ಮೌನಂ
 ಬೊತ್ತು ಕುಳ್ಳಿರೆ ವಿಜ್ಞಾಢೇನಮಹಾಶಯಂ ನಗುತ |
 ಉತ್ತಮಾದರದಿಂ ನುಡಿಸಿ ಯ
 ತ್ಯುತ್ತಮನ ಹಲಧರನವಂದಿಸಿ
 ಹೊತ್ತುಮೀರಿದುದೆನುತ ನಡೆದನುತಾಂ ನಿಜಾಲಯಕೆ ||೪೩||

ಎದ್ದೊಡನೆ ಮಧ್ಯಸ್ಥ ಸಭೆಯಲೆ
 ಗದ್ದಲಂ ಬೆಳೆದಿತ್ತು ಹಲಧರ
 ಗೆದ್ದನೆನ್ನುತಲೊಬ್ಬನರಚಲು ತನ್ನಹಾಸಭೆಯ |
 ಸದ್ಗುನಭಕೇರಿತ್ತು ಧೂರ್ತರು
 ಕದ್ದು ಕಲ್ಲಳನಿಟ್ಟೆಗೆಗಳಂ
 ತಿದ್ದಿ ತೀಡಿದರಾಯತೀಶನ ಕಡೆಗೆ ಭರದಿಂದ ||೪೪||

ಸಲ್ಲದೊಡಮಾ ಹಲಧರನೆ ಮುನಿ
 ವಲ್ಲಭನ ಸೋಲಿಸಿದನೆನ್ನುತ
 ಲೆಲ್ಲ ಕಡೆ ಸುಳ್ಳುಡಿಯ ಹರಡಲು ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳು |
 ಸಲ್ಲದುದನಾಡಿದರೆ ಸಲುವುದೆ
 ಗೆಲ್ಲವೆತ್ತಣದಕಟ ಸುಳ್ಳಿಗೆ
 ಬಲ್ಲಜನರಿದಕಂಡು ಚಿಂತಿಸರೆಂದನಾ ಯತಿಪ ||೪೫||

ಇನಿತರಿಂ ಮುದಗೊಳ್ಳದಾ ಸ
 ಜ್ಞನರು ಧೇನನಮನೆಗೆ ನಡೆತಂ
 ದನಿತ ವರ್ಣಿಸಲಾತ ಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದ ತಾಂರಚಿಸಿ |
 ಮುನಿಯೆ ಕಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥದಲಿ ಗೆದ್ದನು
 ನೆನೆಯೆ ಹಲಧರಗಾಯ್ತು ಸೋಲಿಂ
 ದೆನುತ ಬರೆದನು ಮೂರ್ತಿ ಸಾಸಿರಬಿತ್ತು ನದಿತಳಕೆ ||೪೬||

ತೀರದಲ್ಲಿಹ ಮಂದಿರದ ಪೂ
 ಜಾರಿಯೊಬ್ಬನು ಯತಿಕುಟೆಯಬಳಿ
 ಸಾರಿ ದಿನವುಂ ಬೆಳಗಿನಲಿ ಕೆಡದಿದ್ ನೇಮದಲಿ |
 ಕಾರಿಮುನಿಸಂ ಮುನಿಪನಿಗೆ ಹಲ
 ವಾರು ನಿಂದೋಕ್ತಿಗಳ ಸಲ್ಲಿಸಿ
 ನೇರದಿಂ ಸುರನದಿಗೆ ಮೀಯಲು ನಡೆವನಾ ಬಳಿಕ ||೪೭||

ಒಂದುದಿನ ಸಂಜೆಯಲಿ ಭಕ್ತರ
 ಸಂದಣಗೆ ತಾನಿತ್ತೊಡಂ ಹಲ
 ವೊಂದುರುಚಿಕರ ಭಕ್ಷ್ಯಮಿಕ್ಕಿರಲಾರಿಗಿದನೀವೆ |
 ಎಂದು ಯತಿವರ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರೆ
 ಸಂದ ನೇಮದಿ ತನ್ನನನುದಿನ
 ನಿಂದಿಸುವ ಪೂಜಾರಿ ಕಂಡನು ಸುಳಿವ ಕಂಗಳಿಗೆ ||೪೭||

ಪರಮ ಗೌರವದಿಂದಲವನನೆ
 ಕರೆದು ಭಕ್ಷ್ಯವನಿತ್ತು ದಿನವುಂ
 ಕರುಣೆಯಿಂ ಸಂಜೆಯಲಿ ಬಿಜಯಂಗೈಯಿರೀಕಡೆಗೆ |
 ಬರಿದೆ ಸಂಕೋಚಿಸಲು ಬೇಡಿರಿ
 ತೆರತೆರದ ತಿಂಡಿಗಳ ಕೊಳಿರೆಂ
 ದೊರೆದನಾ ನಿರ್ವೈರಭಾವದ ಸಂತಭೂಕಾಂತ ||೪೮||

ಬಂದು ತಾನೇಳೆಂಟು ದಿನವರ
 ಮಂದದಿಂ ಬಗೆಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯವ
 ನೊಂದಿ ಪೋದೊಡಮೊಂದುದಿನವುಂ ಮುನಿಪ ತಾಂಗೈದ |
 ನಿಂದೆಗಳ ಮಾತೆತ್ತದಿರಲವ
 ನೊಂದು ಮನ್ನಿಸಿ ತಪ್ಪನೆನುತಳ
 ಲಿಂದೊ ಮರೆತುದ ನೆನೆಯಬೇಡೆಂದನು ದಯಾನಂದ ||೪೯||

ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ಮೈಯುಬ್ಬಿ ನಲಿಯದೆ
 ತೆಗಳಿಕೆಗೆ ಮನಕುಗ್ಗಿ ಮುಳಿಯದೆ
 ಹೊಗಳುವವರಂ ತೆಗಳುವವರಂ ಸಮದಿ ನಿಟ್ಟಿಸುತ |
 ಸಿಗಗೊಡದೆ ಚಿತ್ತವನು ಭಕ್ತರೊ
 ಳಗಮಿಳಾ ಸರಸಿಯೊಳಗಂ ಚಿ
 ದ್ಗಗನದೊಳಗಂ ಪರಮಹಂಸನು ಮೆರೆದನೀತರದಿ ||೫೦||
 ಆ ತಪೋಧನನಿಂತು ದೇವನ
 ದೀ ತಟದಿ ಸಂಚರಿಸಿ ತಾನವ
 ಧೂತ ದಶೆಯಲಿ ನಿಂತು ವೈದಿಕ ಧರ್ಮಬೋಧಿಸುತ |
 ಘಾತಕರ ರಕ್ಷಕರ ಸಹ ಸಂ
 ಪ್ರೀತಿಸುತ ರಂಜಿಸಿರೆ ಜಗವಿ
 ಯ್ಯಾತ ಕಾಶೀಬುಧರ ಪರಿಕಿಪ ಭಾವ ಮೂಡಿದುದು ||೫೧||
 ಚಿತ್ತಮಿಂತೆನೆ ಮೆರೆದ ಕಾಶೀ
 ಸತ್ತನದಿ ಹರಡಿರ್ಪ ಮೌಢ್ಯದ
 ಕತ್ತಲಂ ಸಂಹರಿಸಿ ಭರದಿಂ ವೇದ ಸಾಗರವ |
 ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಸದ್ಧರ್ಮದಲೆಗಳ
 ಸುತ್ತಲುಂ ಚೆಲ್ಲುವೊಡೆ ಸದ್ಗುಣ
 ನಿತ್ತಪ ಸುಧಾಕರನು ಬೆಳಗಿದ ಹರಸೆ ಪರಮಾತ್ಮ ||೫೨||
 || ಇಂತು ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ ||

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ--ಅ ದಯಾಕರ ವಿಗ್ರಹಾರ್ಚನ
ವೇದಬಾಹಿರವೆಂದು ತೋರ್ಪನು
ವಾದದಲಿ ತದ್ವಾರಣಾಸಿಯ ಬುಧರ ಮಧ್ಯದಲಿ ||

ಒಂದೆಮನದಿಂ ಕೇಳಿ ತರಳರೆ
ಮುಂದೆಪಯಣಂ ಗೈಯುತ ದಯಾ
ಸಂದ ಸರಸತಿ ರಾಮನಗರಕೆ ರಾತ್ರಿಗೊಂದುದಿನ |
ಒಂದು ಹೆಂಟಿಯನಿಟ್ಟು ಸಿರದಡಿ
ಗೊಂದು ವಿಟಪದಕೆಳಗೆ ನಿದ್ರಿಸ
ಲೆಂದು ಮಲಗಿದ ತಟನೀರದ ಮಳಲರಾಸಿಯಲಿ ||೧||

ಇರುಳು ರಾಜಗೃಹದ ಪಕ್ಕದ
ಮರದ ಕೆಳಗೀತೆರದಿ ನಿದ್ರಿಸಿ
ಮರುದಿವಸ ರವಿಯುದಿಪಮುನ್ನಮೆ ಮಿಂದು ಗಂಗೆಯಲಿ |
ಬೆರೆದ ಚಿತ್ತದಿ ಮುಚ್ಚಿಕಂಗಳ
ಪರಮ ದೇವೋಪಾಸನಾಸ್ತುತಿ
ನಿರತನಾದನು ಮತ್ತನೊಲೈಮರೆದು ಮುನಿನಾಥ ||೨||

ಮಿತ್ರ! ದೇವವಿಚಿತ್ರ! ನಾಮಪ
 ವಿತ್ರ! ಸದ್ಗುಣಚಿತ್ರ! ವಿಭುಸ
 ಪ್ಪತ್ರ! ನೀನೇಸವಿತ್ರ! ಸತ್ಯಚರಿತ್ರ! ನಿರ್ಗಾತ್ರ |
 ಪಿತ್ರ! ಸನ್ನತಿವಾತ್ರ! ಭಕ್ತತ
 ನುತ್ರ! ವಿಶ್ವವಿಧಾತ್ರ! ವೀತಗು
 ಣತ್ರಯನೆ ಸಲಹೆಂದು ನುತಿಸಿದನಾ ದಯಾನಂದ ||೩||

ಆ ನದೀತೀರದಲಿ ಶುಭಕೌ
 ಪೀನಮೊಂದನು ಧರಿಸುತಂತ
 ಧ್ಯಾನಚೇತನನಾಗಿ ದಿವ್ಯಾನಂದ ಸಾಗರದಿ |
 ತಾನೆತಾನಾಗಾಳ್ವ ತೇಲುವ
 ಪೀನವಕ್ಷದ ಸುಂದರಾಸ್ಯಾ
 ಜಾನುಬಾಯುವ ಕಂಡು ನೆರೆದುದು ದರ್ಶಕಸ್ತೋಮ ||೪||

ಸ್ತೋತ್ರ ಮುಗಿದಾನಂದ ಬಾಷ್ಪಂ
 ನೇತ್ರದಿಂದುದುರುತಿರೆ ಪುಳಕಿತ
 ಗಾತ್ರ ನಗೆಮೊಗದಿಂದಲಿಲ್ಲರ ನುಡಿಸಿ ವಂದಿಸುತ |
 ಆ ತ್ರಿಗುಣಗಣರಹಿತ ವಿಶ್ವವಿ
 ಧಾತ್ರನೊಬ್ಬನ ನುತಿಸಿ ವೇದವೆ
 ಮಾತ್ರ ಧರ್ಮಸ್ತೋತ್ರವಿದನೀವರಿಯಿರೆಂದೊರೆದ ||೫||

ಅಗ್ರಚೈತನ್ಯನನು ವರ್ಜಿಸಿ
 ವಿಗ್ರಹಂಗಳ ಪೂಜಿಪುದು ಕ
 ಟ್ಪುಗ್ರ ಮೂಢತೆ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರವಿರುದ್ಧವದಬಿಡಿರಿ |
 ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಚಿತ್ತವನು ನೀವು ಸ
 ಮಗ್ರರುನ್ನುತಿಗಳಿಸಿರಿದು ಬಾ
 ಹ್ಯಗ್ರಹಣ ಪಿರಿದಲ್ಲ ಗೂಢವಗ್ರಹಿಸಿ ನೀವೆಂದ

||೬||

ವೇದವೇತ್ತನು ವಿಜ್ಞಾನನ್ನುತ
 ಪಾದ ಸನ್ಯಾಸೀಪ್ರಪಂಚ ಪಿ
 ನೋದ ಬಂದಿಹನೆಂಬ ಸಂಗತಿಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣಮೇ |
 ಆದರದಿ ಕಾಶೀ ನರೇಶ್ವರ
 ನಾ ದಯಾನಂದಂಗೆ ಭೋಜನ
 ದಾದಿಗಳ ಚಾರುವ್ಯವಸ್ಥೆಯಗೈದನನುವಿಂದ

||೭||

ರಾಮನಗರದಲಿಂತು ಹಲದಿನ
 ವಾ ಮುನೀಶ್ವರ ನೆಲಸಿ ಕಾಶೀ
 ಧಾಮದಲ್ಲಿನ ಪಂಡಿತರ್ಗಳ ಶಾಸ್ತ್ರಸಂಪದದ |
 ನೇಮ ನಿಷ್ಠಾಪರಿಚಯವನು
 ದ್ವಾಮ ಭಕ್ತರ ಕಡೆಯಿನರಿಯು
 ತ್ತಾ ಮಹಾಪುರಿಗೈದೆ ಬಗೆದನು ವೇದಘೋಷಣಕೆ

||೮||

ಈ ಪುರಿಯೆ ಸಂಪೂರ್ಣಭಾರತ
 ದೀ ಪುನೀತಾವನಿಯ ಸದ್ಧ
 ರ್ವಾಪಗಾ ಸ್ತೋತಮಲೆ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನ ಸಂಗ್ರಹಕೆ |
 ಈ ಪುರಮೆ ನೆಲೆಯಲ್ತಿದಂ ವೇ
 ದೋಪದೇಶದಿ ನಿಲಿಸೆ ಧರ್ಮದ
 ಕಾವು ದಿಟಮಹುದೆಂದು ಯತಿಸಂ ಚಿಂತಿಸಿದ ಮನದಿ ||೯||

ಚಿಂತಿಸೀಪರಿ ಕಾಶಿನಗರಿಗೆ
 ಸಂತಸದಲೈತಂದು ಸಾತ್ವಿಕ
 ಸಂತ ಮಾಧವಸಿಂಹನಾನಂದೋಪಪನ್ನದೊಳಗೆ |
 ನಿಂತು ಧರ್ಮವಿವಾದದೊಳ್ಳನ
 ರಂತರಂಗವ ಬೆಳಗಿಸುತ್ತಿರೆ
 ಸಂತತಂ ಹಗಲಿರುಳ ಬಗೆಯದೆ ಬಂದವುಮ ಮಂದಿ ||೧೦||

ದೇವ ಮಂದಿರಗಳಲಿ ಪಂಡಿ
 ಭೂವರರ ಮನೆಗಳಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರ
 ವಿದಾನಸಥ ಮಠಗಳಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕೂಟದಲಿ |
 ಮೀವ ಘಟ್ಟಂಗಳಲಿ ಪೇಟೆಯ
 ಲಾವಡೆಯೊಳಂ ಕಾಶಿಯಲಿ ಕ
 ರ್ಣಾವಗತಮಾಗುತ್ತಲಿದುರ್ದಮ ಮುನಿಸ ಶುಭನಾಮ ||೧೧||

ಸಾಜದಿಂದೊಂದುದಿನ ಕಾಶೀ
 ರಾಜನಿಗೆ ಸನ್ಯಾಸಿ ಜಗದಧಿ
 ರಾಜ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯನಿರ್ಣಯಗೈಯಲೇಪುರಿಯು |
 ರಾಜಪಂಡಿತರೊಡನೆ ವಿಗ್ರಹ
 ಪೂಜೆ ಮಾಡಲಹ ಎಷಯದೊಳ್ಳರೆ
 ಮಾಜದಂತೆನ್ನೊಡನೆ ವಾದವ ರಚಿಸಿ ನೀವೆಂದ ||೧೨||

ವೀರಯತಿಪನ ಬಂಡನಾತ್ಮಕ
 ಘೋರಗರ್ಜನದಿಂದಲೇ ಗಂ
 ಭೀರ ಚಿಂತಾಗ್ರಸ್ತನಾಗಿಹ ನೃಪತಿ ತತ್ಕ್ಷಣಮೇ |
 ಪೌರಪಂಡಿತಮುಖ್ಯರೆಲ್ಲರ
 ನೇರದಿಂ ಬರಮಾಡಿ ಧರ್ಮೋ
 ದ್ಧಾರಕೋಸುಗ ಯತಿಯ ಸಂಗಡ ವಾದಿಸುವುದೆಂದ ||೧೩||

ಜನಪನಿಂತನೆ ಪಂಡಿತಾವಳಿ
 ಮುನಿಪನೋಪ್ರತಿಯೊಂದು ನುಡಿಗಂ
 ನನಗಿದಕೆ ವೇದಪ್ರಮಾಣವ ತೋರಿರೆಂದಪನು |
 ಅನಿತನುಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲೋಸುಗ
 ದಿನವೆಸುಗೆ ಹದಿನೈದು ಬೇಕೆಂ
 ದೆನೆ ನರೇಶ್ವರನೊಳ್ಳಿತೆಂದನು ಬಿಗಿದ ಬಗೆಯಿಂದ ||೧೪||

ಅರುಮೆದುರಿಸಲಾರದಂದದ
 ಪಾರವಿದ್ಯಾರ್ಣವರ ಕಾಶೀ
 ಪೌರಪಬುಧೋತ್ತಮರ ಸೇನಾಶಿಬಿರದೊಳನುಗ್ಗಿ |
 ಫೀರ ಗುರ್ಜರ ಯತಿಯದೊರ್ವನ
 ವಾರೊ ಕಾದುವನೆಂಬವಾರ್ತೆ ಸ
 ಪುರನೊಡನೆಯೆ ಸುಳಿದುದೆಲ್ಲಿದೆ ತನ್ನಹಾಪುರದಿ ||೧೫||

ಒಕ್ಕಲಿತ ಶಿಷ್ಯರನು ಹಲವರು
 ಮಕ್ಕಳಂ ಹಲಬುಧರು ಕಳಿಪರು
 ಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯಯತಿಪಿದ್ಯಾ ಮಹಾವಾರಿಧಿಯ ತಳವರಸೆ |
 ಸಿಕ್ಕಿ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಯ ಹೊಡೆತಕೆ
 ಮುಕ್ಕರಿಸಿ ಹಿಮ್ಮೊಗದೆ ಬರ್ಪುದು
 ಸೊಕ್ಕಳಿದು ಜನ ವೇದತಾಸ್ತ್ರಾರ್ಣವನ ಸೇರ್ದೊಡನೆ ||೧೬||

ಐದಿ ಪಂಡಿತಗಣ ಸುಪಾವನ
 ಪಾದದಲಿ ಬಿನ್ನವಿಸಲು ಚತು
 ರ್ವೇದ ಷಡ್ವೇದಾಂಗಮಲ್ಲದೆ ಮುಷಿಮನುಸ್ಮೃತಿಯ |
 ಆದರಿಪೆವಿದೊಡನೆ ನಾಲ್ಕುಪ
 ವೇದ ವೇದೋಪಾಂಗವಾರಸು
 ವಾದದೊಳ್ ಸ್ವೀಕರಿಪೆವೆಂದನು ನಗುತಲಾ ಯತಿಪ ||೧೭||

ಬಂದು ಪುರರಕ್ಷಕನು ಕೊನೆಗಾ
 ನಂದವಾಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಬುಧ
 ವೃಂದ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥವನು ಕಾರ್ತಿಕ ಶುದ್ಧ ದ್ವಾದಶಿಯ |
 ಸಂದ ಮಂಗಳವಾರದಲಿ ನಲಿ
 ವಿಂದಗೈದಪುದೆಂಬ ನಿರ್ಣಯ
 ವಂ ದಯಾನಂದಾವನೀಶರ ಮತದಿ ಘೋಷಿಸಿದ ||೧೮||

ದಾನದಕ್ಷಿಣೆಯಿಂದ ಬುಧ ಸ
 ಮ್ಮಾನಗೈಯುವ ಭಾರವಂ ಕಾ
 ಶೀನರೇಶ್ವರನೀಶ್ವರೀನಾರಾಯಣನು ಹೊರಲು |
 ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ ರಣದಭಿ
 ಮಾನಿಗಳು ಚಿಂತಿಸರು ವೀರ ತ
 ಪೋನಿಧಿಯ ಸೋಲಿಸುವ ಯುಕ್ತಿಪಿಶಾಲಜಾಲಗಳ ||೧೯||

ಹೊತ್ತು ಕಾಂಕುಳಲಿಟ್ಟು ಪುಸ್ತಕ
 ವೆತ್ತಿ ವೇದೋಕ್ತಿಗಳ ಸಂಕಲಿ
 ಸುತ್ತಲಾ ವ್ಯಾಕರಣಸೂತ್ರಗಳಚ್ಚ ಹೊಂದಿಸುತ |
 ಹತ್ತುವಿಧ ವೇದಾಂತದುಕ್ತಿಯ
 ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಮನೆಮನೆಗೆ ತಮ್ಮಲಿ
 ಸುತ್ತುವರು ಸಂಭ್ರಮದಿ ಬುಧಜನ ಸಂದಿಸಂದಿಯಲಿ ||೨೦||

ಏಸುಜನ ವಾದಿಗಳೊ ಬಂದಿಹ
 ರೈ ಸುರುಳಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಬಿಚ್ಚಲು
 ಘಾಸಿವಟ್ಟಿನರಲ್ಲ ಕಾಶೀಪುರಿಯ ಪಂಡಿತರು |
 ಈಸುದಿನ ವಾದಿಸಿವನರನಾ
 ಯಾಸಮಿಲ್ಲದೆ ಗೆಲ್ಲರೀ ಸ
 ನ್ಯಾಸಿಯೇ ದೋರೆಯಪ್ಪನೆಂದರು ಮಂದಿ ಸೋಜಿಗದಿ ||೨೧||

ಇತ್ತ ಪಂಡಿತವರ್ಗಮೀವರಿ
 ಹೊತ್ತು ಪುಸ್ತಕಗಳನು ಸುಳಿದಿರ
 ಲತ್ತ ಧೂರ್ತವೃಂದ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥದ ಮಹಾಸಭೆಯ |
 ಮುತ್ತಿ ಯತಿಸನ ಕಲ್ಲು ಕೋಲ್ಗಲ್ಲಿ
 ನೆತ್ತಲುಂ ಬಡಿದೆಂತು ಹರಿಪುದೊ
 ನೆತ್ತರೆನ್ನುತ ಗುಣಿಸುತಿದರ್ರು ರೀತಿನೀತಿಗಳ ||೨೨||

ದುಷ್ಟರೀಸರಿ ಯತ್ನಿಪುದ ಕಂ
 ಡಿಷ್ಟನಾ ಬಲದೇವ ಸಭೆಯಲ
 ನಿಷ್ಟ ಧೂರ್ತರದೆನಿಬರೋ ಬಂದವರು ತಮ್ಮಡಿಗೆ |
 ಕಷ್ಟ ಭಾವಿಸರೆಂದು ಭಯಸಂ
 ದಷ್ಟನಾಗಿರೆ ನಗುತ ಯತಿವರ
 ನಿಷ್ಟಕೇ ನೀನಿಂತು ಚಿಂತಿಸಬಹುದೆ ಕೇಳೆಂದ ||೨೩||

ಸತ್ಯಭಾಸ್ಕರನುದಿಸಿ ಜಗದಲ
 ಸತ್ಯ ತಿಮಿರವ ಕೆಡಿಸನೆಂಬೀ
 ನಿತ್ಯ ತತ್ವವ ಯೋಗಿಜನಗಳು ಮರೆಯರೈ ವತ್ಸ |
 ಸತ್ಯರೂಪಾತ್ಮಕನ ಭಕ್ತರ
 ಸಿತ್ಯ ದೇಹವನುಳಿಸಲೆಂದುಂ
 ಸತ್ಯ ಮುಚ್ಚಿಡಲಾರರೈ ಬಲದೇವ ಕೇಳೆಂದ ||೨೪||

ಆವನಿಗೆ ಪರಸೇವೆಯೇ ನಿಜ
 ಜೀವನವೊ ಪರಮಾತ್ಮನಾಚ್ಛೆಯ
 ನಾವನಾವಗಮತುಳ ಧೈರ್ಯದಿ ಪಾಲಿಸುವನಾತ |
 ಆವನಿಂದಂಜುವನೊ ಗಡ ಬಲ
 ದೇವ ಕಾಲಕೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವೆ
 ಸಾವತಹ ಸಾಸಿಗರನಂಜದಿರೆಂದನಾ ಯತಿಪ ||೨೫||

ವಾದಕೋಸುಗಮೆಂದು ನಿಶ್ಚಿತ
 ವಾದ ದಿನವರೆ ಪಾಠಶಾಲೆಗೆ
 ಪೋದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಾಲ್ಗಳ ರಚಿಸಿ ವೈಭವದಿ |
 ಬೀದಿಬೀದಿಯ ತಿರುಗಿ ತನುತಮ
 ಗಾದ ಗುರುಜನ ಬಿರುದಪಾಠ ನಿ
 ವಾದದಿಂ ಬೆಳಗಿನಲಿ ಸೀಳುತಲಿದರಂಬರವ ||೨೬||

ಬೂದಿ ಮೈಗಳ ಸಾಧುಗಳು ಜಡೆ
 ಗೂದಲಿನ ಜೋಗಿಗಳು ಕಾವಿಯ
 ತೇದ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ವಿಧವಿಧ ವರ್ಣದಂಬರದ |
 ಮಾದರಿಯ ಬೈರಾಗಿಗಳು ಸಹ
 ಹಾದಿಹಾದಿಯ ತಿರುಗಿ ಸಾಲ್ಗಳ
 ಲೈದೆ ಘೋಷಿಸುತಿರ್ದರಾದಿನ ಮತನಿನಾದಗಳ ||೨೭||

ಇಕ್ಕೆಲದಿ ಸಾಲ್ಗಟ್ಟು ಮೇಲ್ಗ
 ನಕ್ಕ ತಾಗುವ ತೆರದಿ ಗುರುಗಳ
 ಲಕ್ಕ ಬಿರುದಾವಳಿಯ ಸಾರುತ ಬಿಜ್ಜಣಂಗಳನು |
 ಇಕ್ಕೆ ಚಾಮರ ಭತ್ರವಂ ಪಿಡಿ
 ದುಕ್ಕಿ ಶಿಷ್ಯರು ನಡೆಯುತಿರೆ ಪ
 ಲ್ಲಕ್ಕಿಗಳ ಸಿಂಗರಿಸಿ ನಡೆದರು ಪಂಡಿತೋತ್ತಮರು ||೨೮||

ಗಂಟೆಜಾಗಟೆ ಶಂಬನಾದಗ
 ಳೆಂಟು ದಿಕ್ಕಿನ ಗುಡಿಗಳಿಂ ಹೊರ
 ವಂಟು ಗಗನವ ಸೀಳುತಿರೆ ಪಂಡಿತರು ಪಾಮರರು |
 ಗಂಟಲೋಣಗುವ ತೆರದಿ ವಿಜಯದ
 ಗಂಟಯಾಚಿಸಿ ವಿಭುಗೆ ಲೋಭವ
 ನಂಟಸಲು ಕಾಣ್ಕೆಗಳ ತೆರುತಿರೆ ನಕ್ಕನಾ ಯತಿಪ ||೨೯||

ಕ್ಷೌರಕರ್ಮಪನೆಸಗಿ ತಟನಿಯ
 ಸೀರಿನಲಿ ನೆರೆಮಿಂದು ದಿನದೊಲು
 ಧಾರಣಂಗೈದೊಂದು ಕೌಪೀನವನು ಬಿಳಗಿನಲಿ |
 ಭೂರಿ ಭಕ್ತಿಯ ಭಾವದಿಂ ಭೂ
 ಭಾರಧರ್ತನೆ ! ಸತ್ಯದ್ಯುತಿಯಂ
 ತೋರು ನರಕುಲಕೆಂದು ಯತಿಪಂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಗೈದ ||೩೦||

ಹೊತ್ತುವರೆ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಸಮರಕೆ
 ಬಿತ್ತರಿಸಿ ತಂತಮ್ಮ ಯಶಗಳ
 ನೊತ್ತರಿಸುತಾನಂದವಾಟಕೆಗಂದು ಪಂಡಿತರು |
 ಚಿತ್ತದಳುಕಂ ಮೇಲೆ ತೋರದೆ
 ಚಿತ್ತವಿಸುತಿರೆ ಮುನಿಪನೆಳನಗೆ
 ಯೊತ್ತನೊಗದಿಂ ಕೈಯಜೋಡಿಸಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತಿದರ್ ||೩೧||

ಆನೆಗಳ ಮೇಲಡರಿ ಕೆಲವರು
 ಪೇನೆಗಳ ಮೇಲಿನ್ನು ಕೆಲವರು
 ಮಾನದಿಂದುದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿಹ ಬಿರುದು ಬಾವಲಿಯ |
 ಗಾನ ವಿಭವದಿ ಯತಿಪನಿದರ್
 ದ್ಯಾನನಂ ಸೇರಿದರು ಸುತ್ತಲು
 ಮಾನವಾಂಬುಧಿ ಭೋರ್ಗರೆಯುತಿರೆ ಪಂಡಿತೋತ್ತಮರು

ಅಸಮ ವಿರಚಾನಂದ ದಂಡೀ
 ಪ್ರಸರ ಭೂಪರ ಶಿಷ್ಯ ಸದ್ವೇ
 ದಸರಸೀಚರ ಹಂಸ ಪ್ರಾತಃಸ್ತುರಣನುತಿಪಾತ್ರ |
 ಸುಸರಳಾತ್ಮಕ ಸಕಳಸದ್ಗುಣ
 ವಿಸರ ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮೀ ದಯಾನಂ
 ದ ಸರಸತಿಯಿವರೆಂಬ ಘೋಷಣಮಾಹುದಾದಿಯಲಿ ||೩೩||

ಗುರುವಿರುದ್ಧಾನಂದ ಯತಿಭೂ
 ನರರಿವರು ಪಂಡಿತರು ತಾರಾ
 ಚರಣರಿವರೇ ಬಾಲಕಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿವರು ಮಾಧವರು |
 ನಿರುಕಿಸಿರಿ ಬುಧವಾಮನಾಚಾ
 ರ್ಯರನು ತಾವೆಂದೆನುತ ಪಂಡಿತ
 ಪರಿಚಯನ ಪೌರಜನವೀಯಲು ಮುನಿಸ ಕೈಮುಗಿದ ||೩೪||

ಮಧ್ಯದಲಿ ಭೂವರನು ಕುಳಿತನು
 ತದ್ವೃತಿಸ ಬಲಗಡೆಗೆ ವಾದದ
 ಲುದ್ಯಮಿಸ ಪಂಡಿತನಿಗಡಗಡೆ ಪೀಠ ರಂಜಿಸಲು |
 ವಿದ್ಯೆಯಧಿಪರಿಗೆಲ್ಲ ಮುಂಗಡೆ
 ಗುದ್ಯತಾಸನಗಳಿಲಿ ತತ್ಕೃತ
 ವಿದ್ಯ ಸಭೆಯಲಿ ಸೇರ್ದರನವನತ್ತೈದು ಸಾಸಿರರು ||೩೫||

ಓನಿ ಕೇಳಿರಿ ಬಾಲಕರೆ ನರ
 ದೇವತಾಸ್ತುತಿ ಮುಗಿಯೆ ಶುಭಶಕು
 ನಾನಳಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ತಾರಾಚರಣ ಪಂಡಿತನು |
 ನೇವರಿಸಿ ಮೇಲೇಳೆ ಮಹತಿಸ
 ಭಾವನಧಿ ಭೋಗರಿದುದೊಮ್ಮೆಗೆ
 ತೀವ ಜಯಘೋಷದಲಿ ಹುಲಿದುಂಬಿಸುವ ನಾದವಲಿ ||೩೬||

ಬಂದ ತಾರಾಚರಣನಂ ಯತಿ
 ನಂದಿಸುತ ವೇದಪ್ರಮಾಣವ
 ದಿಂದು ಮಾನ್ಯವೆ ನಿಮಗೆನಲು ನಸುನಗುತ ಪಂಡಿತನು |
 ಸಂದ ವರ್ಣಾಶ್ರಮದ ಧರ್ಮದಿ
 ನಿಂದರಿಗೆ ವೇದಪ್ರಮಾಣಮ
 ದೆಂದುಮಲ್ಲವಮಾನ್ಯವೆನೆ ಯತಿರಾಜನಿಂತಂದ ||೩೭||

ನಿಮ್ಮ ಮತವಿಂತಿರಲು ವೇದದೊ
 ಳೊಮ್ಮೆತೋರಿಸಿ ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಗೆ
 ಸಮ್ಮತಿಸ ಮಂತ್ರವನದಾಗದಿರಲೈ ವೇದದೊಳು |
 ಸಮ್ಮತಿಯೆ ಸಿಗದೆಂದು ನೀವೀ
 ಗೊಮ್ಮನದಿ ಜನರದುರಿಗೊಪ್ಪಿರಿ
 ನಮ್ಮ ನುಡಿಗುತ್ತರಿಸಿರೆಂದನು ಯತಿದಯಾನಂದ ||೩೮||

ಬಂದು ಮಧ್ಯದಿ ಯತಿವಿಶುದ್ಧಾ
 ನಂದ ಸೃಜನಾಸಿದ್ಧಿ ಕಾರಣ
 ದಿಂದಲನುಮಾನಿತ ಜಗತ್ತಿನ ಕಾರಣವದಿಲ್ಲ |
 ಎಂದುದೀ ವ್ಯಾಸೋಕ್ತಿಯಿದ ನೀ
 ಏಂದು ವೈದಿಕವೆನುತ ಸಿದ್ಧಿಸಿ
 ಲೆಂದೊರೆಯೆ ವಿಷಯಾಂತರವಿದೆಂದೊರೆದನಾಯತಿಸ ||೩೯||

ಎಂದ ಮುನಿಸಗೆ ಗುರುಪಿಶುದ್ಧಾ
 ನಂದನಾದೊಡದೇನು ಗೊತ್ತಿರ
 ಲಿಂದೆಮಗೆ ಪೇಳಿನಲು ನಿರುಕಿಸಿ ನಾನು ಪುಸ್ತಕದಿ |
 ಓಂದುಮುಂದನು ನಿಮಗೆ ಬಂದೀ
 ಸಂದೆಗವ ಪರಿಹರಿಸಲಾದಪು
 ದೆಂದು ಯತಿವರನೆನೆ ವಿಶುದ್ಧಾನಂದನಿಂತೆಂದ ||೪೦||

ಎಲ್ಲವುಂ ಯತಿವರನೆ ನೆನಪಿನೊ
 ಳ್ಲದಿರೆ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಮೆಸಗುವೊ
 ಡಿಲ್ಲಿಗೇಕೈತಂದೆ ಗಡಯೆನುತೊರೆಯೆ ಕಾಶಿಗುರು |
 ಬಲ್ಲಮುನಿವರ ನಿಮಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗ
 ಳ್ಲವುಂ ನೆನಪಿಹುದೆ ಪೇಳಿರೆ
 ನಲ್ಲಗುವಿನಿಂ ಯತಿವಿಶುದ್ಧಾನಂದನಹುದೆಂದ ||೪೧||

ಮುನಿಪನಾಕ್ಷಣ ಸತ್ಯಪಿಂತಿರ
 ಲೆನಿತು ಧರ್ಮದಲಕ್ಷಣಂಗಳೊ
 ನನಗೆ ತಿಳುಹಿಸಿಂನೆ ವಿಶುದ್ಧಾನಂದ ವೇದದಲ |
 ಎನಿತುಫಲಯುತ ಕರ್ಮವಿದ್ವ
 ದನಿತು ಧರ್ಮವೆಸರಿಯೆನಲ್ಯತಿ
 ಜನಪ ಶಾಸ್ತ್ರದೊಳುಕ್ತಲಕ್ಷಣವೆನಿತೊ ತಿಳುಹೆಂದ ||೪೨||

ಕೂಡೆಕಾಶೀಯತಿಯು ಶಾಸ್ತ್ರದಿ
 ನೋಡೆ ಲಕ್ಷಣಮೊಂದೆಯಿಹುದೆಂ
 ದಾಡೆ ಧರ್ಮಕೆ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷಣವೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು |
 ಕೂಡಿ ನುಡಿದವುನೆಂದು ಯತಿನರ
 ನಾಡೆ ಪೇಳ್ವನು ಕಾಶೀಯತಿಯದ
 ನೇಡಿಸುತ್ತಲದಾವ ಶಾಸ್ತ್ರವೊ ತೋರು ನಮಗೆಂದ ||೪೩||

ಭರದಿ ಮನುವಿನ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷಣ
 ನೆರೆದ ಧರ್ಮವ ತಿಳಿಸಶ್ಲೋಕವ
 ನರಿಯಿರೇ ತಾವೆಂದು ಯತಿಪಂ ಶ್ಲೋಕಮುಚ್ಚರಿಸೆ |
 ಗುರು ವಿಶುದ್ಧಾನಂದ ಮೂಗಿಗೆ
 ಬೆರಳನೊಯ್ಯತೆ ಮೌನದಿಂ ಕು
 ಳ್ಳಿರಲು ಮುಂದಕೆ ಬಾಲಶಾಸ್ತ್ರಿಯು ಬರುತಲಿಂತೆಂದ ||೪೪||

ಸಾವು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲ ಓದಿಹೆ
 ನೀ ಪಿಷಯದಲಿ ಕೇಳಲಿದ್ದೆ
 ನೀವು ನಮ್ಮನು ಕೇಳಿರಂದಾ ಪಂಡಿತನು ಪೇಳಿ |
 ಅಸಿನುತಯತಿ ಬಹಳ ಲೇಸಾ
 ರೋಗವಿ ಪೇಳಿರಧರ್ಮಲಕ್ಷಣ
 ಸಾವುದೆನೆ ಬುಧ ಬಾಲಶಾಸ್ತ್ರಿಯು ಬಿಕ್ಕಬೆರಗಾದ ||೪೫||

ಒಬ್ಬ ಒಂಜರಿದೊಡನೆ ಮತ್ತಿ
 ಸ್ನಾಬ್ಬ ನೀಸರಿ ಮುಂದಕ್ಕೈತಂ
 ದುಬ್ಬಿ ಹಲಚಣದೊಳಗೆ ಒಮ್ಮೆಟ್ಟಿತ್ತಿರೆ ನಾಯಕರು |
 ಅಬ್ಬರಿಸಿ ಬುಧರೆಲ್ಲ ವೇದದ
 ಕಬ್ಬದೊಳ್ ಪ್ರತಿಮಾಪದಂತಾ
 ನೊಬ್ಬದಿಯೊಳುಂ ಸಿಕ್ಕದೇ ಪೇಳೆಂದು ಕೂಗಿದರು ||೪೬||

ವೇದದೊಳ್ ಪ್ರತಿಮಾಪದಂ ಕಂ
 ಗೈದುವುದು ದಿಟವೆಂದು ತಾಪಸ
 ಭೂಧನಂ ಸನ್ಮತಿಸಲಂತಿರೆ ನೀವು ಖಂಡನವ |
 ಗೈದಪಿರದೇಕೆಂದು ಬುಧಜನ
 ವಾದಿಸಿತು ಮೂರ್ತ್ಯರ್ಜನದ ವಿಧಿ
 ವೇದದೊಳಗಿಲ್ಲಿಂದು ನುಡಿದನು ಯತಿದಯಾನಂದ ||೪೭||

ಒಂದೆ ಸರಿದಿರಲೆಲ್ಲ ವಿಬುಧ
 ವೃಂದತಟ್ಟನೆ ಬಂದು ಮಂತ್ರವ
 ದೊಂದನುಚ್ಚರಿಸುತ್ತ ಸಂಡಿತಮಾಧವಾಚಾರ್ಯ |
 ಸಂದಪೂರ್ತಕೆ ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಗೆ
 ಹೊಂದುವರ್ಥವನೇತಕೆ ದಯಾ
 ಸಂದಯತಿಗಳೆ ಮಾಡಬಾರದು ಪೇಳಿ ನೀವೆಂದ ||೪೮||

ಆ ನುಡಿಗೆ ಯತಿಪಾಲನರ್ಥವ
 ಸಾನುನಯ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಕೂಪೋ
 ದ್ಯಾನ ಕೆರೆಮೊದಲಪ್ಪಭಾವನೆ ಪೂರ್ತಶಬ್ದದಲಿ |
 ತಾನು ಸಿದ್ಧಿಪ್ರದಿದನುಳಿದು ನೀ
 ವೇನೆಗೈದರು ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯ
 ನೀನುಡಿಯ ಮೇಲಿಂದ ಸಾಧಿಸೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದ ||೪೯||

ಈನುಡಿಗೆ ನಸುಹೊತ್ತು ಮಾಧವ
 ಮೌನದಲಿ ಕುಳ್ಳಿದುರ್ಬಳಿಕ ತ
 ಪೋನಿಧಿಯೆ ನೇದದಲಿ ನೀವು ಪುರಾಣಶಬ್ದವನು |
 ಧ್ಯಾನಿಸಿರ್ಪರೆ ಪೇಳಿರೆನಲಾ
 ಜ್ಞಾನಧನಯತಿ ಈಪದದಸಂ
 ಧಾನ ನೇದದಿ ಹಲವುಕಡೆಯಿಹುದೆಂದ ನಯದಿಂದ ||೫೦||

ಈತೆರದೊಳುತ್ತರಿಸಿ ನಯದಿಂ
 ದಾ ತಪೋಧನ ವೇದಗಳೋಳೀ
 ಮಾತಿಗರ್ಥ ಸನಾತನಂಭಾಗವತ ಪೊದಲಾದ |
 ನೀತಿಬಾಹ್ಯ ಪುರಾಣ ಚಯನು
 ಲ್ಲೈ ತಿಳಿಯಿರೆಂದರುಹೆ ಮೌನದಿ
 ಸೋತು ಹಿಂದಕೆ ಸರಿದುಕುಳಿತನು ಮಾಧವಾಚಾರ್ಯ ||೫೧||

ಒದಗೆ ಪ್ರಕರಣಮುನಿಷತ್ತಿನ
 ತದಿತಿಹಾಸ ಪುರಾಣವೆಂಬೀ
 ಸದಯುಗದೊಳಿತಿಹಾಸವೆಂಬೀ ಶಬ್ದವಪುರಾಣ |
 ಅದೆ ವಿಶೇಷವುದೆಂದು ಯತಿವರ
 ಹದದಿ ಬಣ್ಣಿಸಲುಪನಿಷತ್ತಿನ
 ಲೊದಗದೀಸರಿ ವಾಕ್ಯವೆಂದನು ವಾಮನಾಚಾರ್ಯ ||೫೨||

ವಾಮನನ ನುಡಿಕೇಳಿ ಗರ್ಜಿಸು
 ತಾ ಮುನೀಶ್ವರನುಪನಿಷತ್ತಿನ
 ಲೀ ಮೊದಲು ನಾನೊರೆದುದಿಲ್ಲೆಂದೀಗ ಬರೆದುಕೊಡಿ |
 ನೇಮದಿಂದಿಹುದೆಂದು ನಾಂಬರೆ
 ದೀ ಮಹಾಸಭೆಗೀವೆನಾರದು
 ಸ್ವಾಮಿ ಸತ್ಯವೊ ಗೆಲ್ಲರವರೇ ಬರೆದುಕೊಡಿರೆಂದ ||೫೩||

ವಾದಿಗಜಕೇಸರಿಯು ಗರ್ಜಿಸೆ
 ಕೋದು ಕೊಬ್ಬಿತು ಮೌನ ಸೇರಿದ
 ಗಾಧಸಂಡಿತಮಂಡಳದಲೋರ್ವಸವಬಾಯ್ಬಿಡದೆ |
 ಈ ದೋರೆಯ ಸಾಸಿಗನು ಕಾಶಿಯೊ
 ಳೈದುದಿಲ್ಲಿದುವರೆಗೆನುತ ಮೈ
 ಗಾದುನಿಂತರು ಸೂಜಿ ಬಿಳ್ಳರೆ ಕೇಳುವಂದದಲಿ ||೫೪||

ಮರಳಿ ಗರ್ಜಿಸಿ ಯತಿಪರ ವ್ಯಾ
 ಕರಣ ಕಲಿತವರಿರಲು ನಿಮ್ಮೊಳು
 ತೆರೆಯಿರೈ ಬಾಯ್ಗಳನು ನೀವ್ ವ್ಯಾಕರಣ ಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ |
 ಇರುವುದೇನೈ ಕಲ್ಮಸಂಜ್ಞೆಯ
 ದರುಹಿರೆಂದೆನೆ ಬಾಲಶಾಸ್ತ್ರಿಯು
 ಪರಮ ಹಂಸಗೆ ನುಡಿದನೀಪರಿ ಮೆರೆದು ಗರ್ವವನು ||೫೫||

ಎಲ್ಲಿಯುಂ ವ್ಯಾಕರಣದಲಿ ಗೈ
 ದಿಲ್ಲ ಯತಿಪರೆ ಕಲ್ಮಸಂಜ್ಞೆಯ
 ನಿಲ್ಲದೊಡಮದಕೊರ್ವ ಟೀಕಾಕಾರನೊಂದುಕಡೆ |
 ಸಲ್ಲಿಸಿಹನಪಹಾಸ್ಯವೆಂದೆನ
 ಲೆಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರೆಂದು ಯತಿಭೂ
 ನಲ್ಲಭಂ ಗರ್ಜಿಸಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯು ತಳೆದ ಮೌನವನು ||೫೬||

ಮತ್ತೆ ಕವಿದುದು ಮೌನ ನೂರೈ
 ವತ್ತುಜನ ಪಂಡಿತರು ನಾಸಿಕ
 ಕಿತ್ತು ಬೆರಳನು ಕುಳಿತರವತ್ತೈದು ಸಾಸಿರದ |
 ಚಿತ್ತ ಕಾಶಿಯಪಂಡಿತರು ಬೆ
 ನ್ನಿತ್ತು ಸರಿದರೆ ಯತಿಜನೇಶ್ವರ
 ನೆತ್ತಣಿಂ ಬಂದವನೊ ದೈವೀಪುರುಷನೆನುತ್ತಿತ್ತು ||೫೭||

ಬಿಟ್ಟ ಕಂಗಳ ತೆರೆದ ಬಾಯ್ಗಳ
 ತೊಟ್ಟ ಚಿಂತೆಯ ನಾಸಿಕದ ತುದಿ
 ಗಿಟ್ಟ ಬೆರಳಿನ ಬಿಗಿದ ಮೌನದ ಬಿಸಿಲ ಬೇಗೆಯಲಿ |
 ಸುಟ್ಟ ಹೂಗಳ ಬೆಡಗಿನಿಂ ಕಂ
 ಗೆಟ್ಟ ಮುಖಗಳ ಸೆಣಸಿ ಧೈರ್ಯಂ
 ಗೆಟ್ಟ ಬುಧಜನಕುಳ್ಳಿರಲು ಸಭೆ ವಿಭವಗುಂದಿದುದು ||೫೮||

ತಾಸು ನಾಲ್ಕರವರೆಗೆ ಪಂಡಿತ
 ಭೂಸುರೋತ್ತಮರೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರು
 ಜೈಸೆ ಯತಿಸನ್ ಬಗೆದು ಧುಮುಕುತಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಗರಕೆ
 ಆ ಸುಗುಣಿಯಾ ಜ್ಞಾನಬಾಣಕೆ
 ಘಾಸಿನಡೆಯುತೆ ಹಿಂದೆ ಸರಿದರು
 ಮೀಸಲೆಂಬಂತಿತ್ತು ಯತಿಸಗೆ ವಿಜಯಸಿರಿಪೀಠ ||೫೯||

ಎನಿತೋ ಯತ್ನಿಸಿ ಕೂಡ ಪಂಡಿತ
 ಜನಕೆ ಜಯವಾಗದಿರೆ ದುರ್ವಂ
 ಚನದ ಬಳದಿಂ ಮುನಿಯ ಗೆಲ್ಲುವದೊಂದು ಬಗೆಯಿಂದ |
 ಸನಿಸನಿಯಕ್ಕೈತಂದು ತಮ್ಮೊಳ
 ಗನುನಯದಿ ಚರ್ಚಿಸುತ ತಮದಿಂ
 ಕೊನೆಗೆ ಲಾಭವ ಗಳಿಸೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು ಪಂಡಿತರು ||೬೦||

ಕತ್ತಲಾಗುತ್ತಲಿತ್ತು ಸಂಜೆಯೊ
 ಳೆತ್ತಲುಂ ಮಾಧವನು ಹಾಳೆಯ
 ನೆತ್ತಿ ನೇದವಿದೆನುತ ಯಜ್ಞಂಗೈದು ಯಜಮಾನ |
 ಹತ್ತನೆಯ ದಿನಸದಿ ಪುರಾಣವ
 ಚಿತ್ತವಿತ್ತಾಲಿಸುವುದೆಂದಿಹು
 ದೆತ್ತಣ ವಿಶೇಷಣವೊ ಯತಿವರ ಪೇಳಿ ನೀವೆಂದ ||೬೧||

ಎನುವ ಪಂಡಿತ ಮಾಧವಗೆ ಯತಿ
 ಜನಪ ಪಾಠವನೋದಿರೆನೆ ವಂ
 ಚನಕೆ ನಿಂತಾ ಕಾಶಿ ವಿಬುಧರು ತಾವೆ ನಿರುಕಿಸಿರಿ |
 ಎನುತ ನುಡಿದರು ನಯದಿ ತದ್ಭೂತಿ .
 ಜನಪ ಕೈಯೊಳಗದನು ಪಿಡಿಯುತ
 ಲನುವಿನಿಂದಾದ್ಯಂತವರಿಯಲು ನೋಡತೊಡಗಿದನು ||೬೨||

ದೀಪ ಬಂದುದು ಸಕಳಯತಿಕುಲ
 ದೀಪ ತುದಿನೊದಲರಿಯೆ ಪತ್ರವ
 ಸೈಪಿನಿಂದೋದುತ್ತ ಲೆತ್ತಣವಾಕ್ಯವೆಂದೆನುತ |
 ತಾ ಪಲವುಚಣ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರೆ
 ಪೋಸ ಸಮಯವಿದೆನುತ ತತ್ತ್ವಾ
 ಶೀ ಪುರಿಯ ಗುರು ಯತಿವಿಶುದ್ಧಾನಂದ ಭಾವಿಸಿದ ||೬೩||

ಮುರಿದು ಮೈಯನು ಮೇಲಕೇಳುತ
 ಲರರೆ ಸಂಧ್ಯಾಸಮಯನೊದಗಿತು
 ತರುಣ ಯತಿಯನು ಕಷ್ಟಪಡಿಸುವುದಿನ್ನು ತರವಲ್ಲ |
 ತೆರಳುವೆವು ನಾನೆಂದು ಕಾಶಿಯ
 ಗುರುವಿಶುದ್ಧಾನಂದನಾಕಳಿ
 ಸಿರಲು ಕುಳ್ಳಿರೆನುತ್ತಯತಿ ಕೈವಿಡಿದು ಪೇಳಿದನು ||೬೪||

ಅರರೆ ತಮ್ಮಯ ಸಮದ ಪಂಡಿತ
 ವರರು ನಿರ್ಣಯಗೈಯದೀಪರಿ
 ತೆರಳುವುದು ತರವಲ್ಲವೆಂದಾ ಯತಿಪ ಕೈವಿಡಿಯೆ |
 ಗುರು ವಿಶುದ್ಧಾನಂದ ನೀವು
 ಳ್ಳಿರಿರಿ ಶಾಂತಿಯಲೆಮ್ಮ ಕಾನುನೆ
 ಹರಿದುದೆನ್ನುತ ನಗುತ ನೃಪತಿಗೆ ಗೈದ ಸಂಜ್ಞೆಯನು ||೬೫||

ಅರಿತು ಸಂಕೇತವನು ಕಾಶೀ
 ನರಪತಿಯು ನಿಜವಿಜಯ ಘೋಷಿಸೆ
 ಕರವಹೊಯ್ಯಲು ನೆರೆದ ಪಂಡಿತವರ್ಗಮುನ್ನದಿಸಿ |
 ಮೊರೆವ ಜಯಜಯಕಾರನಾದದಿ
 ಹರಿದು ಗಗನವ ಬಿಡದೆಯೊಮ್ಮೆಲೆ
 ಕರತಳವ ಹೊಯ್ಯುತ್ತ ಮೇಲ್ಗಡೆಗಿದ್ದು ದಬ್ಬರಿಸಿ ||೬೬||

ಚಂಡ ನಾರುತ ಜಡಿಯೆಕ್ಷುಬ್ಧಂ
 ಗೊಂಡು ಭೋರ್ಗರೆವಂತೆ ಜಳನಿಧಿ
 ಪಂಡಿತರ ವಂಚನೆಯ ನಿರ್ಮಿತ ವಿಜಯಘೋಷದಲಿ |
 ತಂಡತಂಡದಿ ಮಿಗುವ ಮಾನವ
 ಮಂಡಳಂ ಮನಮುಕ್ಕಿ ಮೊರೆದುದ
 ಖಂಡಮಹಿಮನ ಮಸೆದ ಮಿಥ್ಯಾಮಾನ ಮದದಿಂದ ||೬೭||

ಕಾದು ಕುಳಿತಿಹ ಧೂರ್ತಜನ ಹಲ
 ರಾ ದಯಾನಂದನೆಡೆಗೆಸೆದರು
 ಪಾದುಕೆಗಳಂ ಕಲ್ಲುಳ್ಳಿಟ್ಟಿಗೆ ಚೂರುಗಳನೊಗೆದು |
 ಪಾದಘಾತವ ಬಗೆದರುಚ್ಛ
 ಸ್ವಾದಿ ನಿಂದಿತವಸ್ತುವೆರಚುತ
 ಮೋದಗೊಂಡರು ರಚಿತಕೋಲಾಹಲದ ಮಧ್ಯದಲಿ ||೬೮||

ಬಂದು ಯತಿಸನ ಮುತ್ತಿನಾಲ್ಕೆಡೆ
 ಯಿಂದ ಬಹುತುಚ್ಛೋಕ್ತಿವಿಸರದಿ
 ನಿಂದಿಸುತ ಕೈಹೊಯ್ದು ಹಾಸ್ಯವಗೈದು ಹಂಗಿಸುತ |
 ತಂದ ಕಲುಮಷವೆರಚಿ ಭೀ ಭೀ
 ಯೆಂದು ತೆಗಳುತ ನಗುತಿರಲು ಹಲ
 ಮಂದಿ ಶಾಂತಿಯ ಬಿಡದೆ ಕಾಂತಿಯ ಕಿಡದೆ ಯತಿ ಮೆರೆದ

ವಿರಹಿಚೋರರು ಹಳಿಯೆ ಚಂದಿರ
 ತೊರೆವನೇ ತಿಳಿನಗೆಯ ಗೂಗೆಯು
 ಜರೆಯೆ ಕಳೆಗುಂದುವನೆ ದಿನಮಣಿಯಾತ್ಮಸಂಭವರೇ |
 ಮರೆದೊಡಂ ಕರವೆತ್ತಿ ಹರಸಳೆ
 ಕರುಣೆ ಕನ್ನಡತಾಯಿ ನಸುನಗೆ
 ವೆರೆದ ಮೊಗದಿಂ ಯತಿಸ ಮಂದಿಯ ಸಂತವಿಸುತಿದರ್ ||೨೦||

ನಿಂದಿಸರ ವಂದಿಸುತ ಕಲ್ಲುಗ
 ಳಿಂದ ತಾಡಿಸಿದವರ ಹರಸುತ
 ನಿಂದು ಹಾಸ್ಯವ ಗೈವ ಮೂಢರ ಸುಖಿಸಿರೆಂದೆನುತ |
 ಒಂದಿನಿಸು ಸೌಹಾರ್ದವಂ ಬಿಡ
 ದಂದು ಕೋಳಾಹಳದ ಸಭೆಯಿಂ
 ಹಿಂದೆ ಬಂದನು ನಸುನಗೆಯ ಬೀರುತ ದಯಾನಂದ ||೨೧||

ಧರ್ಮ ಜೀವಿಸಿತೆಂದು ಕೆಲವರು
 ಕರ್ಮ ಫಲಿಸಿದುದೆಂದು ಕೆಲವರು
 ಮರ್ಮವೇತ್ತರು ನಮ್ಮ ಕಾಶಿಯ ಬುಧರೆನುತ ಹಲರು |
 ದುರ್ಮತಿ ದಯಾನಂದ ಗಳಿಸಿದ
 ಪರ್ಮೆ ತೀರಿದುದೆಂದು ಹಲಮನು
 ಜರ್ಮರೆದು ಹಿಂದಿರುಗಿದರು ತಂತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ||೨೨||

ಗುಂಪುಗುಂಪೊಳು ನೆರೆದು ಸೊಗಸಿನ
 ಪೆಂಪಿನಿಂ ದೇವಾಲಯಂಗಳೊ
 ಳಂ ಪುಸಿಯ ಜಯದುತ್ಸವಂಗಳ ರಚಿಸಿ ಮೂರ್ತಿಗಳ |
 ಕಂಪೊಗೆದ ಮಲರುಗಳಿನರ್ಚಿಸಿ
 ಸೊಂಪು ಹರಡಿತ್ತು ಧರೆಗೆ ಧರ್ಮದ
 ತಂಪು ದಕ್ಕಿತು ನಿನ್ನ ದಯೆಯಿಂದೆಂದುದಾ ಮಂದಿ ||೨೩||

ಕತ್ತುರಿಯ ಬೈತಿಟ್ಟನಾತ್ರಕೆ
 ಸುತ್ತದಿರ್ಪುದೆ ಕಂಪು ಕವಿಯಂ
 ತೊತ್ತು ಹಳಿದರೆ ಕವಿತೆ ಬೆಳಗದೆ ಕನ್ನಡಿಗರೊಳಗೆ |
 ಮತ್ತೆ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿದರೆ ಲೋಕಕೆ
 ಕತ್ತಲಪ್ಪುದೆ ಸತ್ಯ ಮುಚ್ಚಿಡ
 ಲೆತ್ತಪೋವುದು ಯತಿಯ ಕೀರ್ತಿಯು ಬೆಳೆದುದಾ ಪುರದಿ

ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳಿರದೆ ತಮ್ಮಯ
 ಪಕ್ಷಗೆಲ್ಲ ಹುದೆಂದು ಸಾದೋಡ
 ಮಕ್ಷರಜ್ಞರು ಸತ್ಯಸಂಪತ್ಕಾಮನಾಪರರು |
 ದಕ್ಷ ಯತಿಸನೆ ವಾದಸಂಗರ
 ದಿಕ್ಷಮತೆಯಿಂ ಕಾದಿ ಗೆಲಿದನಿ
 ಪಕ್ಷಿ ಬಲ ಕಳಿಗುಂದಿತೆಂದರು ಕಾಶಿನಗರಿಯಲಿ ||೨೫||
 ಹತ್ತನೆಯ ದಿವಸದಿ ಪುರಾಣವ
 ಚಿತ್ತವಿತ್ತಾಲಿಸುವುದೆಂಬುದ
 ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಯತಿಪಾಲ ಸಾಹಸಮುಳ್ಳ ಪಂಡಿತರು |
 ಮತ್ತೆ ವಾದಿಸಲೆಂದು ಗರ್ಜಿಸೆ
 ಚಿತ್ತಗುಂದಿದ ಬುಧರು ನಾಸ್ತಿಕ
 ನೆತ್ತಣವನಿನ ನೋಡ ಬಾರದೆನುತ್ತ ಸಾರಿದರು ||೨೬||
 ಎಂದ ವಿಬುಧರ ಮಾತ ಗಣಿಸದೆ
 ಬಂದ ಲಕ್ಷಾಂತರರ ಚಿತ್ತದಿ
 ನಿಂದ ಸಂಶಯ ತಿಮಿರವಡಗಿಸಿ ಹೃತ್ಕುಮುದ ಕುಲವ |
 ಅಂದದಿಂ ನಗಿಸಿದನು ಬೀರುತ
 ಮಂದಹಾಸವ ಸಂತ ವಾರಿಧಿ
 ಸುಂದರ ಸುಧಾಕರನು ದಯೆಯಿಂ ಹರಸೆ ಪರಮಾತ್ಮ ||೨೭||
 || ಇಂತು ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ||

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ—ತರುಣಬುಧ ಯವನಜನ ಭೋಟೊ

ಗಿರರ ಭಂಗಿಸಿ ಕರ್ಮ ವರ್ಣಿಸಿ

ಕರಗಿ ತರುಣಿಗೆ ದೊರೆಯ ಕಾಣ್ಕೆಯ ಯತಿಪ ಕೈಗೊಂಡ ||

ಕತೆಯ ಕೇಳಿರಿ ಮುಂದಕತಿಗ

ವಿಫತನು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಮಿಶ್ರನು

ಯತಿಯೊಡನೆ ವಾದಿಸಲು ನಾನೊಂದೇಕ್ಷಣದಲವನ |

ಪತನಗೈದಪೆನಾದೊಡಾ ದೂ

ಷಿತನ ಕೊಳೆಮುಖನೋಡೆ ಬಂದವು

ದತುಳ ಪಾತಕಮೆಂದು ನುಡಿದನು ಮಂದಿಗಳ ನಡುವೆ ||೧||

ಒಂದುದಿನ ಕೊಳೆಮುಖವನೋಡದೆ

ಯುಂ ದಯಾನಂದನನು ಗೆಲಬಹು

ದೆಂದು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಮಿಶ್ರನು ತರುಣ ಪಂಡಿತನು |

ಒಂದು ಕಾರ್ಗತ್ತಲಿನ ರಾತ್ರಿಯ

ಲಿಂದು ನಾಂ ನಿನ್ನೊಡನೆ ವಾದಿಸೆ

ನೆಂದು ಬಹುತುಚ್ಛೋಕ್ತಿಯುಸಿರಿದನಾ ಯತಿಶಂಗೆ ||೨||

ನಿನ್ನೊಡನೆ ನಾಸ್ತಿ ಕನೆ ಸಂಸ್ಕೃತ
 ವನ್ನು ನುಡಿವುದು ಕೂಡ ಪಾಪವಿ
 ದನ್ನರಿತು ದೇಶೀಯ ಭಾಷೆಯ ನುಡಿವೆ ವಾದದಲಿ |
 ನನ್ನೊಡನೆ ಚೂರಿಯಿದ ತಂದಿಹೆ
 ನಿನ್ನು ವಾದದಿ ಸೋಲ್ದವರ ಮೂ
 ಗನ್ನೆ ಕೊಯ್ದ ಪೆವಿದರಿನೆಂದನು ಧೂರ್ತ ದೌಷ್ಟ್ಯದಲಿ ||೩||

ತರುಣ ಬುಧನಿಂತೆನಲು ಮೃದುಳ
 ಸ್ವರದಿ ನಾವಿನ್ನೊಂದು ಶಸ್ತ್ರವ
 ತರುವೆವದರಿಂ ಸೋಲ್ದವರ ನಾಲ್ಗೆಯನೆ ಕೊಯ್ದ ಪೆವು |
 ಬರುವ ವಾದದ ದೋಷಕೆಲ್ಲವು
 ಮೆರೆವ ಜಿಹ್ವೆಯೆ ಮೂಲ ನಾಸಿಕ
 ವರಿಯೆ ನಿರ್ದೋಷವಲೆ ಎಂದನು ನಗುತ ಮುನಿನಾಥ, ||೪||

ಬಳಿಕಲಿವರು ವಾದಕಿಳಿದರು
 ಕಳೆಯೆ ಹಲಚಣ ಮುನಿವರನ ಮಂ
 ಜುಳದ ಸತ್ಯದಿ ತೊಳೆದ ವಾಣಿಯ ತಿಳಿಯ ಭಾವನೆಯ |
 ಎಳೆಯ ಮಗುವಿನ ಪರಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿ
 ಪಳಪಳನೆ ಕಂಬನಿಗರೆದು ಬುಧ
 ಕೆಳಗುರುಳಿ ಮನ್ನಿಸಿರಿ ಭಗವನ್ ! ಎನುತ ಯಾಚಿಸಿದ ||೫||

ಒಂದುದಿನ ಸಂಜೆಯಲಿ ಮುನಿವರ
 ನಂದಮಿಗೆ ದೇವನನು ದಿವ್ಯಾ
 ನಂದದಿಂ ನುತಿಸುತ್ತ ಗಂಗಾತಟದಿಕ್ಕುಳ್ಳಿರಲು |
 ಅಂದು ತಂಗಾಳಿಯನು ಸೇವಿಸ
 ಲೊಂದುಗೂಡುತ ಹಲರುಯವನರು
 ಬಂದರಾಕಡೆ ಕಂಡರೊಪ್ಪುವ ಯತಿಜನೇಶ್ವರನ ' ||೬||

ಅವರಿವರ ಮತವೆನದೆ ಸುಳ್ಳನು
 ಸವರೆ ಸಣಸುವ ಸಂತನೆಂದೋ
 ಏವರಿಸಿರೆ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ಯವನರ ಮತದ ದೋಷಗಳ |
 ಅವರೊಳಗೆ ಹಲಮಂದಿ ಮುನಿಭೂ
 ಧವನ ಗುರುತಿಸುತರರೆ ದುರ್ಜನ
 ನಿವನೆ ಪೈಗಂಬರರ ಹಳಿದವನೆಂದರುಬೈಗದಿ ||೭||

ಮಂದಿಯವರೊಳಗಿರ್ವರೊಮ್ಮನ
 ದಿಂದಲೀ ಸೈತಾನನಂ ನದಿ
 ಗಿಂದೆ ಮುಳುಗಿಪೆವೆಂದು ಮುನಿಭೂವರನ ಕೌಂಕುಳಲಿ |
 ತಂದುನಿಜಕರಗಳನು ಮಿಗೆಬಲ
 ದಿಂದ ತೋಳ್ಳಳಿಹಿದು ತೂಗಿದ
 ರಂದು ಯತಿಪನ ಹಿಂದುಮುಂದಕೆ ಬಿಸುಡೆ ವಾಹಿನಿಗೆ ||೮||

ಕುಂದದಿನಿತುಂ ನಗುತ ತನ್ನೊಳೆ
 ಮಂದಿಗಳ ಕೈಗಳನು ಕಂಕುಳ
 ಸಂದಿನಲಿ ಬಲದಿಂದಲೊತ್ತುತ ತನ್ನನಾ ಜನರು !
 ಮುಂದಕೆಸೆಯುವ ಮುನ್ನತಾನೇ
 ಚಿಂದದಿಂಚಿಗಿದೊಮ್ಮೆಮುಳುಗಿದ
 ನಂದು ನದಿಯೊಳು ಯತಿಸ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡವರ ಬಿಗಿದು ||೯||

ಬಳಿಕಲಾಯತಿಪಾಲ ಧುಮುಕಲು
 ಚಳಿಸಿದುದು ಜಲ ಸುಳಿಗಳೊಡ ಬೊ
 ಬ್ಬುಳಿಗಳೆದ್ದು ದು ಸಂಗಡದೊಳೆಳೆತಂದಮಾನವರು
 ಬುಳಬುಳನೆ ನೀರ್ಕ್ಕಡಿದು ಕಂಗಳ
 ಮುಳಮುಳನೆ ತೆರೆಯುತ್ತ ನಿಜಪದ
 ಗಳನು ಹೊಡೆಯುತ ಮುಳುಗಿತೆಲ್ಲರು ಮೇಲುಸಿರಿನೊಡನೆ ||

ಹೊಳೆಯಹೊರಗೈತಹರೆ ಯತಿಕಂ
 ಕುಳಲಿ ಸಿಲುಕಿದ ತಮ್ಮಕೈಗಳ
 ನೆಳೆಯಲಾರರು ಯತಿಸನಂ ಸಹ ಮೇಲಿತಂದಪರ !
 ತಳಕೆಯೇಜಗ್ಗುವನು ಮಂದಿಗ
 ಳುಳಿಪಸೂರ್ಗವೆಪೊಳೆಯದಿರೆ ಬಲು
 ಬಳಲಿ ಜಳಜಳಮುಳುಗುತ್ತಿದರು ಹೊಳೆಯ ಜಳತಳಕೆ ||೧೧||

ಆ ತಪೋಧನ ತನ್ನ ಸಳಿತಕೆ
 ಸೋತುಮಂದಿಗಳಿವರು ಶೋಕದಿ
 ನಾ ತಟನಿಗೊಳಿಸಾಯಲಿರುವುದಕಂದು ಸಾಜದಲಿ |
 ಕಾತರಿಸ ನಿಜಚಿತ್ತ ದಯೆಯಿಂ
 ವಾತಕಿಗಳಂ ಸಡಲಿಸಲು ತಟ
 ನೀತಟವ ಸೇರಿದರು ಮೇಲುಸಿರಿಂದ ಕಸರಿಂದ ||೧೭||

ಬಂದುಕೂಲಕೆ ಮೇಲಕೆ ದಯಾ
 ನಂದ ಮಸ್ತಕವೆತ್ತಿ ಹೂಡೆದವೆ
 ವೆಂದು ಕಲ್ಲಳನೆತ್ತಿಕರದಲಿ ಪಾಪಪೀಡಿತರು |
 ಸಿಂದಿರಲು ತದ್ಭಾವವರಿಯುತ
 ಲಂದು ಶ್ವಾಸೋಚ್ಚ್ವಾಸಗತಿಯನು
 ಪಿಂದಬಂಧಿಸಿ ಜಲತಳದೊಳೇ ಕುಳಿತನಾಯತಿಸ ||೧೮||

ಕತ್ತಲಾಗುವತನಕ ಕೋಪೋ
 ನೈತ್ತಜನಕುಳಿತಿದು ಯತಿಸರ
 ನೆತ್ತದಿರೆ ನಿಜಶಿರವನೀಸನ್ಯಾಸಿ ನೀರಿಸೊಳೆ |
 ಸತ್ತನೆನ್ನುತ ಬಗೆದು ಕಲ್ಲಳ
 ಕಿತ್ತೊಗೆದು ತಂತಮ್ಮ ಸದನಗ
 ಕತ್ತನಡೆದರು ಯತಿಸ ಮೇಲ್ವಿತಂದ ನಸುನಗುತ ||೧೯||

ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಗಿನಲಿ ಯತಿವರ
 ನಂದಮಿಗೆ ನದಿಕೂಲದಲಿ ಸುಳಿ
 ವೊಂದು ಬಗೆಯಿಂ ನಡೆದು ಜ್ವಾಹರದಾಸನಿರ್ದೆಡೆಗೆ |
 ಬಂಧು ದ್ವಾರದಿ ತಳುವಿ ನಸುನೆಲೆ
 ನಿಂದು ಜ್ವಾಹರ ದತ್ತ ಚಿತ್ತ ತೆ
 ಯಿಂದ ಭಂಗಿಯಸೊಪ್ಪನರಿಯುತಲಿಪುರದನು ಕಂಡ ||೧೫||

ದಿಟ್ಟಿಗದು ಬಿದ್ದೊಡನೆ ಶಂಕರ
 ಪಟ್ಟಕೇರುತ್ತಿಹಿರೆ ಭಂಗಿಯ
 ಮುಟ್ಟಸದಿ ಸೇವಿಸುತ ಮದತಲೆಗೇರುತಿರೆ ತೂಗಿ |
 ದಿಟ್ಟತನದಿಂದಲಿ ಶಿವೋಹಂ
 ನೆಟ್ಟನೆಯಹಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಎಂದರೆ
 ಮುಟ್ಟಿದಿರಿ ಶಿವಪಟ್ಟವೆಂದನು ನಗುತ ಯತಿರಾಜ ||೧೬||

ಯತಿಪನೀಪರಿ ನುಡಿದನಂತರ
 ಮತಿಯತಿಳುಹುತ ಸಖರೆ ನಿಮ್ಮಯ
 ಜೊತೆಗೆ ಬಂದವರಿಲ್ಲ ನೀವೀತನುವ ಬಿಡುವಲ್ಲಿ |
 ಜೊತೆಗೆ ಬರುವವರಿಲ್ಲ ಮಧ್ಯದಿ
 ಮತಿಗೆ ಮನುತೆಯಿದೇಕೆ ಬಂಧವ
 ನಿತನು ವರ್ಜಿಸಿ ಲೋಕಸೇವೆಗೆ ನಿಲ್ಲಿ ನೀನೆಂದ ||೧೭||

ನೆಲಸಿ ಕಾಶಿಯೊಳಿಂತು ಯತಿವರ
 ಪಲವುದಿನ ಬಳಿಕಾ ಪ್ರಯಾಗಕೆ
 ನಲಿವಿನಿಂ ನಡೆತಂದು ಕುಂಭದ ಚಾತ್ರೆಯೊ ಸೇರ್ಪ |
 ಹಲ ಸಹಸ್ರಕೆ ವೇದಧರ್ಮದೊ
 ಳೊಲಿಸ ಜನಿಸುತ ಸಾಧುಗಳ ಸಂ
 ಕುಲಕೆ ಸಕ್ರಿಯವಾದ ಮೈಮೆಯ ತೆರೆದು ಬೋಧಿಸಿದ ||೧೮||

ಸಾಧುಗಳೆ ವಿಶ್ವಪುರುಷ ಗತಿಯುತ
 ಮಾದುದಾಗಿರೆ ನಮ್ಮ ದೇಹಗ
 ಳೀ ಧರಾತಳದೊಂದು ಕಿಂಚಿದ್ಭಾಗಮಾಗಿರಲು |
 ಸಾಧಿವುದೆ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯತೆ ತಾನೆಂ
 ತಾದೊಡಂ ನಿವೃತ್ತಿ ಸಾಧ್ಯವೆ
 ವೇದದೊಳು ನಿವೃತ್ತಿಯರ್ಥವ ಕೇಳಿ ನೀವೆಂದ ||೧೯||

ವೇದಸಮ್ಮತ ಕರ್ಮಗೈವುದು
 ವೇದಬಾಹಿರಕರ್ಮ ಬಿಡುವುದು
 ವೇದದೊಳ ನಿವೃತ್ತಿಯಿದೆ ಭಾವಿಸಲು ಸಾಧುಗಳೇ |
 ವೇದ ಮರ್ಮವನಿಂತು ತಿಳಿಯದೆ
 ವಾದಿಸರು ನಿವೃತ್ತಿ ಮಾರ್ಗದ
 ನೈದಿಕಾಜ್ಞಾಜ್ಞಾನವಿರಹಿತರೆಂದನಾ ಯತಿಸ ||೨೦||

ಲೋಕದೊಳಗಿನ ದೀನಮನುಜರ
 ಲೋಕ ಹರಿಸುವ ಸುಪ್ರಜಾ ಪ್ರೇ
 ಮಾಕುಲತೆ ಮೊದಲಪ್ಪ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳ ವರ್ಜಿಸುತ |
 ಸಾಕು ನಿಷ್ಕ್ರಿಯರಾವು ಸದ್ಭ್ರ
 ಹ್ಮೈಕಪರರಾವೆಂಬವರು ಸಹ
 ವೀ ಕಳೇವರ ಹೊರವ ಭಾರವ ಬಿಡರು ದಿಟವೆಂದ ||೨೧||

ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿದರೆ ತಿರುಪಗೋಸುಗ
 ನೆಟ್ಟನೀ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯರು ಸಹ ಹಲ
 ವಟ್ಟಿಯಲಿವರು ನಡೆದು ಹಲಹರಿದಾರಿ ಮೂರವನು |
 ಬಿಟ್ಟುಕೊಡರೀ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯ
 ಹುಟ್ಟು ಬಯಕೆಯ ಸಾಧುಗಳೆ ನೀ
 ಪಿಟ್ಟು ನಿಷ್ಠೆಯ ಕೇಳಿ ಧರ್ಮವನೆಂದನಾ ಯತಿಸ ||೨೨||

ಪರಮಮಿತ್ರರೆ ತನ್ನ ಸುಖಗಳ
 ಪರರ ಹಿತಕೋಸುಗಮೆ ಸಂತತ
 ತೊರೆವುದೇ ನಿಜ ಜೀವನವ ಸಹ ಧಾರೆಯೆರೆಯುವುದೇ |
 ಅರಿಯೆ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟ ತ್ಯಾಗಂ
 ಪರಮಧರ್ಮವಿದೆನುತ ಯತಿಭೂ
 ವರನು ವರನಿವೃತ್ತಿ ಮಾರ್ಗವನಂದು ಬೋಧಿಸಿದ ||೨೩||

ಜೇಡಿ ಸದ್ಗುಣ ಜನರಿನನ್ನವ
 ಕೂಡಿ ಮೈಮರಿದದನು ಭುಂಜಿಸಿ
 ಕಾಡಿನಲಿ ನಿದ್ರಿಸುವ ಬಾಳಿದು ಸಾಧು ಜೀವನವೆ |
 ಕಾಡಪಶು ಸಹ ಹೊಲಗಳಂ ಕಿ
 ತ್ತಾಡಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಬೆಳೆಯ ನುಂಗುತ
 ಲೋಡದೇ ವನದೆಡೆಗೆ ಭೇದವದೇನು ಗಡ! ಯೆಂದ ||೨೪||

ಒಂದು ದಿನ ಸಂಜೆಯಲಿ ವಿಶ್ವದ
 ಸುಂದರತೆಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ದಯಾ
 ನಂದ ಮೈಮರಿದಿರಲು ತಟಿನೀ ತೀರದಲ ಕುಳಿತು |
 ಮಂದಗಮನದಿ ತರುಣಿಯೊಬ್ಬಳು
 ಬಂದಳಾಕಡೆ ಪಿಡಿದು ಕರಗಳೊ
 ಳೊಂದು ವಸ್ತ್ರದಿ ತನ್ನ ಶಿಶುವಿನ ಪೆಣನ ಸುತ್ತತಲ ||೨೫||

ಕಂದಿ ಪೋಗಿರೆ ಪದನ ಹೃದಯಂ
 ಬೆಂದಿರಲು ಕಂಬನಿಗಳುದುರಿರ
 ಲೊಂದೆ ಸಮ ನದಿಗಳಿದು ನೆಟ್ಟನೆನಿಂದು ನಡುಜಲದಿ |
 ಸುಂದರಾಂಗನೆ ಕಂದ ನೀನೇ
 ಕಂದವಳಿದೆಯೊ ಹಾ ಎನುತ್ತಳ
 ಲೊಂದೆಸಲ ತೇಲಿಸಿದಳಾಶವನಂ ಪ್ರವಾಹದಲ ||೨೬||

ತನ್ನ ಕರುಳಿನ ತುಂಡನೀಪರಿ
ಯಿನ್ನದಿಗೆ ಹರಿಬಿಟ್ಟು ಶೋಕದಿ
ಖಿನ್ನೆಯಾಗುತ್ತ ಶವದ ಮೇಲಡಸಿದ ವಸ್ತ್ರವನು |
ಚೆನ್ನೆ ನಿಡುಸುಯ್ಯುತ್ತ ಹಿಂಡುತ
ಹಿನ್ನಲಿಗೆ ನಡೆತಂದಳೊರಸುತ
ಕೆನ್ನೆಗಳ ನೆನಸಿದ ಕಂಬನಿಗಳನು ಸರಗಿಂದ ||೨೭||

ಪರಮಹಂಸನಿದ್ದೆಲ್ಲವನು ಕಂ
ದೆರಿದು ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದನೊಮ್ಮೆಲೆ
ಕರುಳಿನಲಿ ಕೂರಲಗನಿರಿದಂತಾಗೆ ಕಂಬನಿಯು |
ಸುರಿಸಿ ಯತಿವರನಕಟ ನಮ್ಮೀ
ತರುಣಿ ತನ್ನಯ ಕರುಳ ತುಂಡನು
ತೊರೆಗೆ ಬಿಸುಟಳು ಬಿಸುಡದಾದಳೆ ವಸ್ತ್ರವಕಟಿಂದ ||೨೮||

ಚೆನ್ನೆಗೀ ವಸ್ತ್ರವನು ವರ್ಜಿಸ
ಲಿನ್ನು ಬೇರೆಯ ವಸ್ತ್ರ ಸಿಕ್ಕದು
ತನ್ನ ಕಂದನ ಬಿಸುಟ ಮಾತೆಯು ವಸ್ತ್ರವಂ ಬಿಡಳು |
ಬನ್ನಮಿದಕಿಂ ಬೇರದೇನಿಹು
ದಿನ್ನಕಟ ಬಡತನದ ಸಂಕಟ
ವಿನ್ನೆಗಂ ನಾನಿನಿತು ಘೋರವ ಕಂಡೆನಿಲ್ಲಿಂದ ||೨೯||

ಮುನ್ನಿನಂದದಿ ದೇವವಾಣಿಯ
 ನಿನ್ನು ಹಲದಿನ ನಾನು ನುಡಿಯದೆ
 ಬಿನ್ನದೀನರ ಮಾತನೇ ನುಡಿಯುತ್ತ ಸಂಕಟವ |
 ಎನ್ನ ಕೈಲಪ್ಪನಿತ ತಗ್ಗಿ ಪೆ
 ನೆನ್ನುತಾ ಕರುಣಾಪನಧಿ ಯತಿ
 ತನ್ನೊಳೇ ನಿರ್ವಯಿಸಿ ಓಡಿದನು ಸುಲಿವ ಕಂಬನಿಯ ||೨೦||

ಬಳಿಕ ಮಿರ್ಜಾಪುರದಿ ಯತಿಪರ
 ನುಳಿದು ಬೋಧಿಸಲೊಪ್ಪ ಮಾಂತ್ರಿಕ
 ಸುಳಿದು ದಾನವನೊರ್ವ ಶ್ರೀಯುತನಿಂದ ತಾಪಪಡೆದು |
 ಇಳಿಪೆ ಮಾರಣ ಸಿದ್ಧಿಯಿಂ ಭೂ
 ತಳಕೆ ಯತಿಪನ ಸಿರಪನೆನ್ನುತ
 ಕುಳಿತ ಮಾಟಕೆ ಕನಲಿ ಯತಿಪನ ಸತ್ಯಭಾಷಣಕೆ ||೨೧||

ಇನಿತರಲಿ ಧನಿಕಂಗೆ ಕಂಠದಿ
 ನೊನೆತುದೊಂದುರಿಗಡ್ಡೆ ಮಾಂತ್ರಿಕ
 ಕೊನೆಯದಿನ ಬಲಿಕೊಡಲು ಯತಿಸಿರ ಕೆಡೆವುದೆಂದೆನಲು |
 ಧನಿಕ ಯತಿಸಿರ ನೆಲಕೆ ಬೀಳುವ
 ದಿನವೆ ಬೀಳುವುದೆನ್ನ ಸಿರಪೇ
 ದಿನವೆ ಕೆಡೆವುದೆನ್ನುತ್ತ ಚೀತ್ಕರಿಸಿದನು ವೇದನೆಗೆ ||೨೨||

ಪುರದ ಪೂಜಕನೊರ್ವ್ವ ಛೋಟೊ
 ಗಿರನು ಯತಿಸನ ಧರ್ಮಬೋಧನ
 ಕುರಿದು ಹಲಜನ ಧೂರ್ದರೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ಮುನಿಕುಟೆಗೆ |
 ಮೆರೆದು ಗರ್ವದಿ ಕಾಣ್ಯೆಗೆಂಜಲ
 ಸುರಿದು ಯತಿಸಗೆ ಕಾಲತಾಗಿಸಿ
 ದುರುಳ ವಚನವನಾಡಿ ವನಚರನಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದ ||೩೩||

ಪೊದಲು ವಿನಯದಿ ಯತಿಸನಾತನ
 ಹದವರಿತು ನುಡಿಸಿದನು ಪೂಜಕ
 ನದಕೆ ಬಾಗದಿರಲ್ಕೆ ಯತಿಸರ ತೋರಿ ರೌದ್ರವನು |
 ಕದವ ಮುಚ್ಚಿ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೆ
 ಸದೆವೆನೀತನನೊಳಗೆ ಬಿಡನಿವ
 ಮದವನೆನ್ನುತ ಗುಡುಗಿದಂ ಬೆದರಿಸಲು ಧೂರ್ತನನು ||೩೪||

ಜ್ವಳಿಸ ಯತಿಸನ ನೇತ್ರಕಂಡೊಡ
 ನಿಳಿದುಹೋದುದು ಗರ್ವ ದಂತಗ
 ಳೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರೆ ಜಿಹ್ವೆ ಬೆದರಿದ ಬೆಕ್ಕಿನಂದದಲಿ |
 ಕುಳಿತನರ್ಚಕನೊಂದು ಮೂಲೆಗೆ
 ಬಳಿಕ ಯತಿಸರ ತಮ್ಮ ನಿನ್ನೊಳು
 ಮುಳಿಸೆಮಗೆ ನೆಸುವಿಲ್ಲವೆನ್ನುತಲವನ ಕಳುಹಿಸಿದ ||೩೫||

ದುರುಳ ಭೋಗೋಗ್ರಾಸನು ಯತಿವರ
 ಕೆರಳೆ ಬಿದರುತ ವೋದೋಡಂ ತ
 ನ್ನುರದ ಕಿಚ್ಚನು ಬಿಡದೆ ನಡುರಾತ್ರಿಯೊಳಗೊಂದು ದಿನ |
 ಪರಮಹಂಸನಕೇಣಕಲೋಸುಗ
 ತರುಣ ಮಲ್ಲರನಿರ್ವರಂ ಪರಿ
 ಪರಿ ದುರಾಶೆಯ ತೋರಿ ಕಳುಹಿದ ಯತಿ ಕುಪ್ಪೀರದೆಡೆ ||೩೬||

ಚಂದಿರನಿಗುಂ ಯತಿವರಾನನ
 ಚಂದಿರನಿಗುಂ ಸ್ಪರ್ಧೆಯೋ ಎಂ
 ಬೊಂದು ಬೆಡಗಿಂ ಶುಭ್ರ ಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಾ ಸ್ರಾವಣೊಂದುಕಡೆ |
 ಅಂದಮಿಗೆ ತಿಳಿನಗೆಯ ಮಳೆಯಿ
 ನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ರಜನಿಯನು ಬೆಳಗಿರೆ
 ಬಂದರಾ ಮಲ್ಲದಿರು ಸುಳಿದಿಹ ಮುನಿಯ ಹತ್ತಿರಕೆ ||೩೭||

ಬಂದವರೆ ಗಂಭೀರ ರಜನಿಯ
 ಸಂದ ಶಾಂತಿಯ ಕೆಡಿಸಿ ಯತಿವನ
 ಮುಂದೆ ಕೈಗಳ ಹೊಯ್ದು ಕೇಕಯ ಪಾಕ ನಗುತಿರಲು |
 ಮಂದಿ ಪನಯಕೆ ಬಾಗೆಂಬುದ
 ನಂದರಿತು ಮುನಿಪಾಲನವರನು
 ಕಂದೆರೆದು ನಿಟ್ಟಿಸುತ ಹೂಂಕರಿಸಿದನು ಭರದಿಂದ ||೩೮||

ಮುಲಿತ ಮುನಿಗರ್ಜನಕೆ ನಡುಗುತ
 ಬಲದ ಗರ್ವಿತರುಳಿದರು ಮಲ
 ಜಲ ವಿಸರ್ಜನವಾಯ್ತು ವಸ್ತ್ರದಿ ಭಯದಿ ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ |
 ಮೂಗಿದರು ಮೈಮರೆದು ಮಲ್ಲರ
 ಮಲಿನತೆಗೆ ಮನ ಮರುಗಿ ಮುನಿಸರ
 ಜಲವ ಸಿಂಪಡಿಸಸಗಿದಂ ತೈತ್ತೋಪಚಾರಗಳ ||೩೯||

ಉರುಳಿ ಹಲಚಣ ಧೂತರ್ಪಿಸರು
 ತೆರೆದು ಕಂಗಳ ಮುಂದೆ ಮುನಿಭೂ
 ಸರನು ಕುಳ್ಳಿರೆ ಕಂಡು ಚಿಟ್ಟಿನೆ ಚೀರಿ ಭಯದಿಂದ ' |
 ಮರಳಿ ಮೈಮರೆದೊರಗೆ ಮತ್ತುಪ
 ಚರಿಸವನೆಚ್ಚರಿಸಿ ಬೆನ್ನಲಿ
 ಕರವಿರಿಸಿ ಮುನಿ ಮಧುರತರಮಹ ಮಾತೋಳಿಂತೆಂದ ||೪೦||

ನಾವು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳದಾರನು
 ಮಾವು ನೋಯಿಪರಲ್ಲ ಬೆದರದೆ
 ನೀವು ವಸ್ತ್ರವ ಮುದುರಿ ನಡೆಯಿಸುತ್ತ ಮುನಿರಾಯ |
 ಓಪ ಪೇಳಲು ಮುದುರಿ ಬಟ್ಟೆಯ
 ನಾ ವಿಗತಮದ ಮಲ್ಲರರ್ಪರು
 ಧಾವಿಸಿದರಲ್ಲಿಂದ ಮಸ್ತಕವೆತ್ತಿ ನಿಟ್ಟಿಸದೆ ||೪೧||

ಉರುಳಿ ಹಲದಿನ ಯತಿಪ ಕಾಶಿಗೆ
 ಮರಳಿ ಪ್ರೋಗಲು ಕಾಶಿನರಸತಿ
 ಪರಮ ವಿನಯದಿನರಮನೆಗೆ ದಯಗೈವುದೆಂದೆನುತ |
 ಬರೆದು ವಾಹನಮೊಂದ ಕಳುಹಿಸೆ
 ಪರಮಹಂಸನು ವಾಹನದಿ ಕುಳಿ
 ತರಮನೆಯಕಡೆ ತೆರಳಿದನು ದಯದಿಂದ ನಯದಿಂದ ||೪೨||

ದ್ವಾರದಲಿ ಮೈದೋರೆ ಮುಕ್ತಿವ
 ಧೂರಮಣ ಭೂಪಾಲ ಸನಿಯಕೆ
 ಸಾರಿ ಪಾದಕೆ ಮಣಿದು ಸುಂದರ ಸುಮಸುವಾಸನೆಯ |
 ಹಾರವ ಸಮರ್ಪಿಸುತ ವಿನಯದ
 ಭಾರದಿಂ ಬಾಗುತ್ತ ಮುನಿಪಗೆ
 ತೋರಿದನು ಕರದಿಂದ ಕೆಲದ ಸುಪರ್ಣಪೀಠವನು ||೪೩||

ಮುನಿಪ ಚಿನ್ನದ ಪೀಠವೇರಲು
 ಜನಪ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಪೀಠವೇರುತ
 ವಿನಯದಿಂದಿಳಿದನಿಯನುಡಿಯಿಂ ಗುರುಜನೋತ್ತಮರೇ |
 ನೆನೆಯೆ ನಾಂ ತಮ್ಮಡಿಗೇ ದುರ್ದಯ
 ವೆನಿತನೆಸಗಿದೆನೆಂಬುದಂ ಮನ
 ವೆನಗೆ ಕುದಿವುದು ನನ್ನ ತಪ್ಪನು ಮನ್ನಿಸುವುದೆಂದ ||೪೪||

ಅಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥದಲಿ ಮತ್ಕುಲ
 ಹಿಂದಿನಿಂದನುಸರಿಸಿ ಬಂದಿ
 ರ್ದೊಂದು ನೀತಿಯ ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯ ರಕ್ಷಿಸಲು ಬಗೆದ್ರು |
 ಕುಂದೆನದೆ ತಮ್ಮಡಿಗೇ ನಾ ಹಲ
 ವಂದದಪಮಾನಗಳನೆಸಗಿದೆ
 ನೊಂದಿಹೆನು ಮನ್ನಿಸುವುದೆಂದೆರಗಿದನು ಮನುಜೇಂದ್ರ ||೪೫||

ತನ್ನ ದೋಷವನರಿತು ತಪಿಸು
 ತನ್ನ ರೇಶ್ವರ ಪದದೊಳಿರಗಲು
 ಸನ್ನುತಪದಂ ಮೇಲಕೆತ್ತುತ ಮೈದಚವುತವನ |
 ಖಿನ್ನರಾಗುವಿರೇಕಿ ಭೂಪರೆ
 ನನ್ನಿಯಿಂ ನಮಗದರ ನೆನಹುಗ
 ಳಿನ್ನುವರಮಿದರ್ಪವುನೆ ಚಿಂತೆಯೆ ಬೇಡ ನಿಮಗೆಂದ ||೪೬||

ಮಾನವೇಂದ್ರರೆ ನಮ್ಮ ಸಮರಿಗೆ
 ಮಾನವೇನಪಮಾನವೇನೈ
 ಮಾನವೋದ್ಧಾರವನೆ ಚಿಂತಿಸಿ ರಾತ್ರಿದಿವಮೆನದೆ |
 ಜ್ಞಾನವಿತರಿಸುವಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದೊ
 ಳೇನೆ ಬಂದೊಡಮೆಲ್ಲ ದೇವನ
 ದಾನವೆಂದೇ ತಿಳಿವೆವಿನ್ನೇಂ ಶೋಕ ನಿಮಗೆಂದ ||೪೭||

పను జీవనవేం ప్రయోజన
 మానవ హృదయాంబునిధియోళ్
 జ్ఞానదలిಗಳು జనిసువందది నమ్ముసిరగాళి |
 తాను బీసుత్తిరలు నమగదే
 మానమున్న పమాన నిందేయ
 దేను గణనేయో నమగే చింతిసబేడి నీవేంద ||౪౮||

మనసవనో సోమనసవనో యతి
 మునిసవనో యతి మునిసవనోజన
 కనసననో జనకనసవనో బగేయవనిగవనిగేయో |
 ఎనుత పుళకితనాగి నడుగువ
 దనియినారాజేంద్ర చింతిసి
 మన పమోహిసే మునిగే మణిదను మరళి ముదదింద ||

నవ్యతర గౌరవది పిపుల
 ద్రవ్య మునిపదకిత్తు సత్క
 తవ్య బోధిసిరిందు భూమిప బేడలా బళిక |
 భవ్యతరవేనే హరసుతవనం
 దివ్య సన్యాసిత్వరం క
 తవ్యపథవం నృపగే తోరిదనందు దయదింద ||౫౦||

ಆ ತಪೋಧನ ಕಾಶಿಯೊಳಗ
 ದ್ವೈತ ಮತಖಂಡನವ ಪಿರಚಿಸಿ
 ನೂತನದ ವೇದಾಂತಿಗಳ ಹುಲುವಾದಗಳ ಕೆಡಿಸಿ |
 ದ್ವೈತ ತತ್ವವೆ ವೇದ ಧರ್ಮೋ
 ದ್ಭೂತವೆನ್ನುತ ಸಾರೆ ವಿಬುಧ
 ಪ್ರಾತವಾದಿಸೆ ಮುಂದೆ ಬಾರದೆ ಹಿಂದೆ ನಿಂದಿಸಿತು ||೫೧||

ಮದವಿಮೋಹಿತ ಮೂಢ ಮನುಜ
 ಹೃದಯತಮವಂ ಜ್ಞಾನ ರುಚಿನಿಕ
 ರದೊಳಗಡಗಿಸಿ ಸತ್ಯಕಾಮರ ಮನಚಕೋರಗಳ |
 ಮುದಮಿಗಿಸಿ ಸಚ್ಚರಿತ ಚಿದ್ಗ
 ನದಲಿ ಸನ್ಯಾಸೀಭುವನ ವನ
 ನಿಧಿ ಸುಧಾಕರ ಪೊಳೆದನೀಪರಿ ಹರಸೆ ಪರಮಾತ್ಮ ||೫೨||

|| ಇಂತು ಹದಿಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ ||

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ—ಗೂಳಿಕೆಡುಕರ ಸರಿಸಿ ಮುನಿಕುಲ
ಮೌಳಿಯಳ್ಳರನರುಹಿ ಮೋಹವ
ಸೀಳುತಾಂಗ್ಲರ ಹರಸಿ ದುಕ್ಕಡೆಯಿಂದ ಮನನೊಂದ ||

ಬಾಲಕರೆ ಮುನಿವರನ ಮೈಮೆಯ
ನಾಲಿಸಿರಿ ಕಾಶಿಯೊಳು ಸತ್ಯವ
ನೋಲಗಿಸಿ ಸದ್ಧರ್ಮಬೋಧನವಿತ್ತನಂತರದಿ |
ಓಲೆ ನಿಜಮನ ತನ್ನ ವೈದಿಕ
ಶಾಲೆಯಂ ನಿರುಕಿಸಲು ಯತಿಭೂ
ಪಾಲನಡೆದನು ಕಾಸಗಂಜಕೆ ಪಯಣಗತಿಯಿಂದ ||೧||

ತೋಷದಿಂದಾಪುರಕೆ ಯತಿಜನ
ಭೂಷಣಂ ನಡೆತಂದು ಮಿಗುವಭಿ
ಲಾಷೆಯಿಂ ತಾ ತೆರೆದ ವೈದಿಕಪಾಠಶಾಲೆಯನು |
ದೋಷವಿರಹಿತವೆನಿಸಿ ನೇಮದ
ಪೋಷಣಕೆ ಸರಿವಡಿಸಿ ಘನನಿ
ದ್ವೇಷಭಾವದಿ ಹೊಂದಿಸಿದ ಗುರುಶಿಷ್ಯಭಾವವನು ||೨||

ಸೂಳುಗತಿಯಿಂದೊಂದುದಿನಮುನಿ
 ಮೌಳಿ ಪೇಟೆಯನಡುವೆ ನಡೆದಿರೆ
 ಗೂಳಿಯೊಂದೆದುರಿಂದ ಮಂದಿಯಮೇಲೆ ನೆಗೆಯುತ್ತ |
 ಧಾಳಿಯಿಡುತ್ತೆಲ್ಲೆಡೆಗೆ ಹಾದಿಯ
 ಜಾಳಿಸುತ ಗುರುಗುಟರುಹಾಕುತ
 ಪಾಳಿತಪ್ಪೆಡಬಲಕೆ ನುಗ್ಗುತ ಮದದಿ ಧಾವಿಸಿತು ||೩||

ಧೂಳನೆಬ್ಬಿಸುತಡಿಗಡಿಗಮೆದೆ
 ಸೀಳುವಂದದಿ ಮೊರೆಯುತಂಗಡಿ
 ಯಾಳುಗಳನೋಡಿಸುತ ರೂಪವತಾಳ್ಳ ಸಾವಿನೋಲು |
 ಗೂಳಿ ಬಾಲವ ಹೊಡೆದು ಬೀಸುತ
 ನೀಳಕೋಡುಗಳಿಂದ ತಿವಿಯುತ
 ಹಾಳುನೆಲವನೆ ಸುಳಿಯೆ ನುಗ್ಗಿತು ಮಂದಿ ಸಂದಿಗಳ ||೪||

ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಜಗುಲಿಸಾಲೊಳು
 ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ಮಂದಿಗಳು ಭೀತಿಯಿ
 ನಕ್ಕಟಕ್ಕಟ ಬೇಗಬನ್ನಿರೆನುತ್ತ ಕೂಗುತಿರೆ |
 ನಕ್ಕುತನ್ನೊಳೆ ಮುನಿಪ ನಸುವುಂ
 ಕಕ್ಕುಲತೆಗೆಡೆಗುಡದೆ ಮುಂದಕೆ
 ಸೊಕ್ಕುಧಾವಿಪ ಗೂಳಿಯೆಡೆಗೇ ನುಗ್ಗಿದನು ಜವದಿ ||೫||

ಬೆಚ್ಚಿ ಹಲ್ಲುಗಳನಡುವೆ ನಾಲ್ಗೆಯ
 ಕಚ್ಚಿ ನಡುಗುತ ಹಲರುನಿಂದರು
 ಹುಚ್ಚತನ್ನಯಸಾವ ತಾನೇ ಕೂಗುತಿಹನೆಂದು |
 ಮುಚ್ಚಿಕಂಗಳ ಹಲರು ನಿಂದರು
 ಸಚ್ಚರಿತ ವಿಚಲಿಸದೆ ನಡೆದಿರೆ
 ಚಚ್ಚಿಗೊರಸಿಂ ನೆಲವ ನುಗ್ಗಿತು ಗೂಳಿ ರೋಷದಲಿ ||೬||

ಅರರೆ ಸೋಜಿಗವೆನುತ ಭೀತರು
 ನೆರೆದುನೋಡುತ್ತಿರಲು ಯತಿಭೂ
 ವರನ ಸನಿಯಕೆ ಬಂದಕೂಡಲೆ ಗೂಳಿ ತಟ್ಟನೆಯೇ |
 ಸರಿದು ಪಕ್ಕಕೆ ಮುದುರುತೋಡಿತು
 ಕರತಳಂಗಳ ಹೊಯ್ದು ಸುತ್ತಣ
 ನರಸಮೂಹಂ ಭಾಪುಭಾಪೆನುತಿತ್ತು ಮುನಿವರನ ||೭||

ಶಾಂತಿ ಹರಡಿವಮೇಲೆ ವಿನಯವ
 ನಾಂತು ಜನಬೆಸಗೊಳಲು ಯತಿಭೂ
 ಕಾಂತ ಹಾಯಲು ಬಂದಿರಲ್ಪದ್ವೈಷಭ ಕೋಡುಗಳ |
 ಸಾಂತ ಜಗ್ಗಿಸಿ ದೂಡುತಿದೆರ್ನಿ
 ದೇಂ ತುಮುಲಸಂಗರವೊಗಡ ಎನು
 ತಾಂತು ಭಕ್ತರ ವಂದನೆಗಳಂ ನಡೆವನಲ್ಲಿಂದ ||೮||

ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತದಿನಕೆ ಮುನಿವರ
 ನಂದದಿಂದ ಛಲೇಸರಕೆ ನಡೆ
 ತಂದು ರಂಜಿಸೆ ಹಲವುಸಾಸಿರ ರಾಜಪುತ್ರರನು |
 ಒಂದುಗೂಡುತ ಬಂದು ಭಕ್ತಮು
 ಕುಂದಸಿಂಹಂ ಸ್ವಾಗತಿಸುತಭಿ
 ವಂದಿಸುತ ಯತಿವರನ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿದನು ಮನೆಗೆ ||೯||

ಒಂದುದಿನ ಯತಿವರನು ಭಕ್ತಮು
 ಕುಂದ ಸಿಂಹನು ತನ್ನ ನಂದನ
 ಚಂದನಗೆ ಮುಳಿದಿರ್ಪನೆಂಬೀ ಸಂಗತಿಯಕೇಳಿ |
 ನೊಂದು ಚಿತ್ತದಿ ತನ್ನ ಭಕ್ತನ
 ನಂದೆ ನಂದನನೊಡನೆ ಬರಮಾ
 ಡೊಂದು ಹಾರ್ದಿಕ ಬೋಧನವನೀತೆರದಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ||೧೦||

ತಂದೆಯಧಿಕ ಮೃದುತೆಹೊಂದುವು
 ದೊಂದು ಧರ್ಮವು ಕಿರಿಯರಜ್ಞತೆ
 ಯಿಂದ ಕಿರಿತನವೆಸಗೆ ಹಿರಿಯರು ತಮ್ಮ ಹಿರಿತನವ |
 ಎಂದುಮುಳಿಯಲೆ ಬಾರದೈ ನಿಜ
 ನಂದನಗೆ ಮುಳಿದಿರಲು ಮನೆಯಾ
 ನಂದನೆಲ್ಲವು ಧೂಳಿಯಪ್ಪುದು ಭಕ್ತಕೇಳಿಂದ ||೧೧||

ಹರಿದಹುರಿಯನು ಹೊಸೆಯಲಪ್ಪುದು
 ಬಿರಿದಭಿತ್ತಿಯ ಬೆಸೆಯಲಪ್ಪುದು
 ಮುರಿದಮೂರ್ತಿಯ ಮರಳಿ ಮೆರೆಯಿಸಬಹುದು ಮರುದಿರುಹಿ
 ಅರಿಯಿದಂ ಹೃದಯಂಗಳೊಡೆದರೆ
 ಮರಳಿ ಸೇರಿಸಲಾಗದದರಿಂ
 ಮರೆದುಕೋಪವ ಮಗನ ಮನ್ನಿಪುದೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೧೨||

ಈ ತೆರದಿ ಪಿತಸುತರ ಕೆಳಿತನ
 ನಾತಪೋಧನ ತಿಳುಹಿ ಹತ್ತಿರ
 ಕಾತರುಣವೃತ್ತನನು ಕರೆಯುತ ತಂದೆಯಂಕದಲಿ |
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಲಾತನು
 ಜಾತಜನಕರ ಕೋಪಹರಿದುದು
 ಧೌತಮಾಯ್ತಾಹೃದಯಗಳು ನಿಜಬಾಷ್ಪಜಳದಿಂದ ||೧೩||

ಪರಮನಿರ್ಮಮನಾದೊಡಂ ಪರ
 ದಿರನಿಗೈಹಿಕದಿರವೆ ಸುದೃಢ
 ತರದ ತಳವೆಂದರಿತ ಯೋಗಿಜನೇಶನೀತೆರದಿ |
 ಅರುಹಿ ಸಾಂಸಾರಿಕ ಸುಖಂಗಳ
 ತಿರುಳ ನಿಜಭಕ್ತರಿಗೆ ಕಲಿಸಿದ
 ಪರವನಿಹದಲೆ ನಿಲಿಪನೀತಿಯ ವೇದವಿಧಿಯಿಂದ ||೧೪||

ಬಳಿಕ ಯತಿವರ ಹಲಪುರಂಗಳ
 ಸುಳಿದು ಬೋಧಿಸಿ ಕರ್ಣವಾಸದ
 ಪೊಳಲಿಗೈತಂದೊಡನೆ ರಜಪೂತರಿಗೆ ವಿಧಿಯಿಂದ |
 ತಳೆಸಿ ಜನಿವಾರಗಳ ಮದುವೆಯ
 ನೆಳೆತನದಿ ಮಾಡದಿರಿ ಗೃಹಿಗಳು
 ಕಳೆಯಿರೈ ಸಂಯಮದ ಜೀವನವೆಂದು ತಿಳುಹಿಸಿದ ||೧೫||

ಕರ್ಣವಾಸಕೆ ಶರದದಲಿ ತಾಂ
 ಪೌರ್ಣಮಾ ಸ್ನಾನವನು ಗೈಯಲು
 ಕರ್ಣಸಿಂಹ ಬರೌಲಿವಾಸಿಗ ಮತ್ತೆ ನಡೆತಂದು |
 ಸ್ವರ್ಣಕಾಂತಯತೀಶನಿಳಿದಿಹ
 ಪರ್ಣಕುಟೆಯ ಸಮಾಪಮೇ ಬಹು
 ವರ್ಣರಂಜಿತಮಪ್ಪ ಬೀಡಾರವನು ವಿರಚಿಸಿದ ||೧೬||

ಒಂದುದಿನ ನಡುರಾತ್ರಿ ತನ್ನಯ
 ಮಂದಿಮೂವರ ಕರದೊಳಸಿಯೊಂ
 ದೊಂದ ಪಿಡಿಯಿಸಿ ಹಿಂದಿನಪಮಾನಗಳ ಕಿಚ್ಚಿನಲಿ |
 ಇಂದೆಸಾಧಿಸಿಕೊಲ್ಲಿರಿ ದಯಾ
 ನಂದನಂ ನೀನೆಂದು ಕಳುಹಲು
 ಬಂದರಾ ಸೇವಕರು ಸಪ್ಪಳಗೈಯದಂದದಲಿ ||೧೭||

ಕಳಕಳಿಪ ತಂಗದಿರ ತಿಂಗಳ
 ಬೆಳಕಿನಿಂ ಕೂಲಗಳ ಹೊಳೆಬಿಳಿ
 ಮಳಲರಾಸಿಯ ತೊಳೆಯುತಿರ್ದನು ನೋಡೆಪಕ್ಕದಲಿ |
 ಸುಳಿಸುಳಿದು ಕಲಕಲಿಸಿ ಬಲುಬೊ
 ಬ್ಬುಳಿಯ ವಿರಚಿಸಿ ನೊರೆಯ ತೇಲಿಸಿ
 ಜಳದ ತುಂತುರ ತಟಕೆ ತೂರುತಲಿತ್ತು ದೇವನದಿ ||೧೮||

ಎಲ್ಲಕಡೆ ನೀರವತೆ ರಾತ್ರಿಯ
 ನಲ್ಲನೊಬ್ಬನನುಳಿದು ನೋಡುವ
 ರಿಲ್ಲ ಮತ್ತಿನ್ನೊಬ್ಬರಾಯೆಡೆ ಮಂದಮಾರುತನ |
 ಸೊಲ್ಲನುತ್ತರಿಸುತಿದೆ ತರಗೆಲೆ
 ಚೆಲ್ಲೆ ಮಂದಸ್ತೇರಗಳ ಯತಿ
 ಎಲ್ಲಭಂ ಧ್ಯಾನಸ್ಥನಾಗಿಹ ನಿಜಕುಟೀರದಲಿ ||೧೯||

ವಾರಣನ ದಂತಂಗಳಿನಿತೇ
 ತೋರಮಾದೊಡಮೇನುಮರಿಕಂ
 ರೀರವನ ಕಂಡೊಡನೆ ಬೆದರದೆ ಬೆನ್ನ ತೋರಿಸದೆ |
 ನೀರದಿಂ ಕರವಾಳವಿಡಿದಾ
 ಮೂರುಜನರೈತಂದೊಡಂಗಂ
 ಭೀರಯತಿಪನ ಕಂಡು ಹಿಂದೈದಿದರು ಕಂಪಿಸುತ ||೨೦||

ಕಳುಹೆ ಮತ್ತಾ ಕರ್ಣಸಿಂಹನು
 ತಳೆದ ಖಡ್ಗದ ಸೇವಕರುಗಳು
 ಬಳೆದ ಭಯದಿಂ ಬೀಳುತೇಳುತ ಬರ್ಪುದನು ಕಂಡು |
 ಒಳಗೊಳಗೆ ನಗುನಗುತ ಮೊಗದಲಿ
 ಮುಳಿಸಮೆರಿಸುತ ಧೂರ್ತರಂ ಭಯ
 ಗೊಳಿಸೆ ಹೂಂಕರಿಸಿದನು ಯತಿಭೂಕಾಂತ ಬಿರುಸಿಂದ ||೨೧||

ಕಾಲಮೇಘದ ಸಿಡಿಲಿನೊಲು ಯತಿ
 ಪಾಲ ಹೂಂಕರಿಸೊಮ್ಮೆ ಈಪರಿ
 ಕಾಲ ನೆಲಕವ್ವಳಿಸೆ ಕೊಲ್ಲಲುಬಂದ ಸಾಸಿಗರು |
 ಜೋಲುಮೊಗದಿಂದುರುಳಿ ನಿಜಕರ
 ವಾಲಗಳನೆಲಕೊಗೆದು ಮೂರ್ಛೆಯ
 ನೋಲಗಿಸಿದರು ಬಾಯ್ಗಳಿಂ ಸುರಿಸುತ್ತ ಜೊಲ್ಲುಳನು ||೨೨||

ಕಳೆಯೆ ಹಲತಾಸುಗಳು ತಾವೈ
 ತಿಳಿದು ಮೇಲೇಳುತ್ತಲಾಜನ
 ಕಳವಳಿಸಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡದೆ ಹಳ್ಳಕೊಳ್ಳಗಳ |
 ಬಳಸುಗಳ ಗಮನಿಸದೆ ಭಯವಿ
 ಹ್ವಳರು ಗಡಗಡ ನಡುಗುತ್ತೋಡಿದ
 ರುಳಿವುದಳಿವುದ ಮನಕೆ ತಾರದೆ ಬಿಗಿದ ಭೀತಿಯಲಿ ||೨೩||

ಹೂಂಕರಿಪ ಗರ್ಜನಕೆ ಬೆಚ್ಚುತ
 ಲೇಂಕುಘಟನೆಯಿದೆಂದು ನಿದ್ಧೆಯ
 ಸೋಂಕವರ್ಜಿಸಿ ಜಗ್ಗನೇಳುತ ಭಕ್ತಕೈಫಿಲನು |
 ತಾಂ ಕತೆಯ ಕೇಳದುರಿ ಗುರುವರ
 ನೂಂಕಿ ರಾತ್ರಿಯ ಹುದುಗುತೆನೆ ಸ್ಮೇ
 ರಾಂಕವದನದ ಯತಿಪ ನಿರ್ಭಯತನದಲಿಂತೆಂದ ||೨೪||

ಈ ಜಗದಿ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಸನ್ಯಾ
 ಸೀಜನರು ಗುಹೆದುರ್ಗದಲಿ ಮರೆ
 ಮಾಜರೈ ಕೈಫಿಲನೆ ನೀನಂಜದಿರು ವಾಸ್ತವದೆ |
 ಆ ಜಗತ್ಪತಿಯೊರ್ವನೇ ತ್ಯಾ
 ಗೀ ಜನರ ರಕ್ಷಕನು ಬಯಸೆನೆ
 ಗೋಜ ತೀರಿಪೆ ಕಸಿದವರ ಶಸ್ತ್ರವನೆ ಕೇಳೆಂದ ||೨೫||

ಮುಂದೆ ನಡೆದಾ ಬಳಿಕ ಮುನಿವರ
 ಬಂದು ಪಟನಾಪುರಕೆ ಬೋಧಿಸ
 ಲೊಂದುದಿನ ಬುಧನೊರ್ವ ಯತಿಪರೆ ಭಾಗವತದೊಳಗೆ |
 ಸಂದಿಹುದು ಹದಿನೆಂಟುಸಾವಿರ
 ಸುಂದರ ಶ್ಲೋಕಂಗಳೀ ಜೆಡ
 ಗಿಂದ ವ್ಯಾಸರಬಿಟ್ಟು ಬರೆವವರಾರೊ ಗಡಯೆಂದ ||೨೬||

ಎಂದು ಪಂಡಿತನೆನಲು ಯತಿವರ
 ಮಂದಹಾಸದಿ ಭಾಗವತದೊಳ
 ಗಿಂದು ತಾ ಹದಿನೆಂಟುಸಾಸಿರ ಶ್ಲೋಕ ಕಲ್ಪನೆಯ |
 ಗೊಂದಲದಲಿರುವಂತೆ ನಾವೀ
 ಗೊಂದು ಮೂವತ್ತೆಂಟು ಸಾವಿರ
 ಸುಂದರ ಶ್ಲೋಕಗಳನೊರೆವೆವು ಬರೆದುಕೊಳಿರೆಂದ ||೨೭||

ಜೋಡು ಹಾವುಗೆಗಳು ಪರಸ್ಪರ
 ಕೂಡಿ ನುಡಿವುದನೀಗ ಕಲ್ಪನೆ
 ಮಾಡಿ ನಾವ್ ಶ್ಲೋಕಗಳನೊರೆವೆವು ಬರೆದುಕೊಳಿರೆಂದು |
 ಹಾಡತೊಡಗಿದ ವಿಬುಧಲೇಖನಿ
 ಯೋಡದಾಯಿತು ಹೆಣೆವ ಕಲೆಯನು
 ನೋಡಿ ದೈವೀಪುರುಷರೇ ತಾವೆಂದನಾ ವಿಬುಧ ||೨೮||

ಫೀರ ಮುನಿವರನಿಂತು ಧರ್ಮವ
 ಸಾರಿ ಹಲದಿನಮಾ ಬಳಿಕ ಮುಂ
 ಗೇರನಗರವ ಹಾದು ಭಾಗಲಪುರವ ಸೇರುವೊಡೆ |
 ಎರಿ ಹೊಗೆವಂಡಿಯನು ವಾಹನ
 ಸೇರಿದೊಡನೆ ಜಮಾಲಪುರವಂ
 ನೇರದಿಂ ಕೆಳಗಿಳಿದು ತೊಡಗಿದನಂದು ಶತಪಥಿಸೆ ||೨೯||

ಜ್ಞಾನಿಜನಭೂಕಾಂತ ಬರಿ ಕೌ
 ಪೀನಮೊಂದನೆ ಧರಿಸಿ ತಾ ಮ
 ದ್ವಾನೆಯೊಲು ಗಂಭೀರ ಗತಿಯಿಂ ಗಾಳಿ ಸೇವಿಸುತ |
 ಮೌನದಲಿ ಸುಳಿದೇನನೋ ಸು
 ಮ್ನಾನದಿಂ ಚಿಂತಿಸುತಲಿರೆ ದು
 ಮ್ನಾನಿ ಸತಿಯೊಡನಾಂಗ್ಲ ಶಿಲ್ಪಿಯದೊರ್ವನೈತಂದ ||೩೦||

ಯತಿವರನ ಕಂಡಾಂಗ್ಲ ಶಿಲ್ಪಿಯ
 ಸತಿಯಳಾರೀ ಬೆತ್ತಲೆಯ ದು
 ಮ್ನತಿಯೆನುತ ಖತಿಗೊಳಲು ಶಿಲ್ಪಿಯು ಬಂಡಿನಿಲುವನೆಯ |
 ಸತಿಯ ಸನಿಯಕೆ ಪೋಗಿ ಬೆತ್ತಲೆ
 ಶತಪಥಿಪ ನರನಿವನ ನೀವಭಿ
 ಮತಿಸಿ ಬೇರೆಡೆ ಕಳುಹಿರೆಂದನು ಬಿಗಿದ ಬಿಂಕದಲ ||೩೧||

ಬಂಡಿನಿಲುವನೆಯೊಡೆಯ ಯತಿಭೂ
 ಮಂಡಲಾಧೀಶ್ವರನ ಪದದೊಳ
 ಖಂಡವಿನಯದಿ ಪರಮಹಂಸರೆ ದಯೆಯಿರಾಸನದಿ |
 ಮಂಡಿಸಿರಿ ತಾವತ್ತ ಹೊರಡಲು
 ಬಂಡಿ ಸಮಯಂ ಬಹಳವಿಹುದೆನೆ
 ಕಂಡು ಚಿತ್ತದೊಳಿಲ್ಲವಂ ಮುನಿನಾಥನಿಂತಂದ ||೩೨||

ನಿಮ್ಮನೀಪರಿಯೆಮ್ಮನರುಹಲು
 ನಮ್ಮೆಡೆಗೆ ಕಳುಹಿದಗೆ ತೋಟದಿ
 ನಿಮ್ಮಯಾದಮಹವ್ವರೇಡನದಲ್ಲಿ ಲಜ್ಜಿಸದೆ |
 ಒಮ್ಮತದಿ ಬೆತ್ತಲೆಯೆ ತಿರುಗಿದ
 ಹಿಮ್ಮಹಿಯ ಯುಗದವರು ನಾವೆಂ
 ದೊಮ್ಮೆ ಪೇಳಿರಿ ಪೋಗಿರೆಂದನು ನಗುತ ಮುನಿನಾಥ ||೩೩||

ತಿಳುಹುತೀಪರಿ ಮುನಿಜನೋತ್ತಮ
 ಸುಳಿವುದಂ ನಿಲ್ಲಿಸದೆ ನಗುತಿರೆ
 ಮುಳಿದು ಭರದಿಂದಾಂಗ್ಲ ಶಿಲ್ಪಿಯು ನಿಲುವನೆಯ ಪತಿಯ |
 ಬಳಿನಡೆದು ಸಿಡಿಸಿಡಿದು ಮತ್ತಂ
 ಹಳಿಯೆ ನಿಲುವನೆಯೊಡೆಯ ಗುಣನಿ
 ಮಗಳಮುನೀಶನ ಮೈಮೆಯಾರೆದನು ನಯದೀತೆರದಿ ||೩೪||

ಅರರೆ ಹೊರಗಟ್ಟುವನೆ ಬೀದಿಯ
 ತಿರುಕನೀ ಸನ್ಯಾಸಿಯಲ್ಲೈ
 ಧರೆಯಲೆಂದುಂ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಂತಹರ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ |
 ಮೆರೆವ ಪರಮ ಸ್ವತಂತ್ರ ಯತಿಭೂ
 ವರನೆನುತ ನಿಲುವನೆಯ ಪತಿಯಂ
 ದರುಹಲಾಂಗ್ಲನು ಯತಿಯ ಪೆಸರೇನೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡ ||೩೫||

ನಾಮವು ದಯಾನಂದ ಸರಸತಿ
 ಯೀ ಮಹಾತ್ಮನದೆಂಬ ವಚನ
 ಸ್ತೋಮ ಕಿವಿದೆರೆವೊಗಲು ತತ್ಕ್ಷಣವಾಂಗ್ಲ ಸಜ್ಜನನ |
 ಲೋಮನೆದ್ದುದು ಕಂಗಳಿಂದವಿ
 ರಾಮಮಾನಂದಾಶ್ರುಸುರಿದುದು
 ಮಾಮಹಿಮರಿವರಲ ಎನುತ ನಡೆತಂದ ಜನದಿಂದ ||೩೬||

ಹೇ ಮಹಾಮುನಿ ತಮ್ಮ ಪಾವನ
 ನಾಮ ಪರಿಚಿತವೆಮಗೆ ದರ್ಶನ
 ಕಾಮನೆಯ ಬಹುದಿನದಿ ತಳೆದಿಹೇವೀಶದಯದಿಂದ |
 ಸ್ವಾಮಿ ದರ್ಶನವಾದುದೀದಿನ
 ನಾ ಮಹಾಸೌಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಿ
 ದೀ ಮಹಿಳೆ ಮತ್ಸರಿಯಳೆನ್ನುತ ಪಾದಕೆರಗಿದನು ||೩೭||

ಪದಕೆ ಮಣಿದನನೆತ್ತಿ ತಿಳಿನಗೆ
 ವದನದಲಿ ಮಿಂಚುತಿರೆ ಮುನಿವರ
 ಮುದದಿ ಮೈದಡವುತ್ತು ಲೊಳ್ಳಿತು ಸುಖಿಸಿರೆಂದೆನುತ |
 ಹೃದಯದಾಶ್ವಾಸನವನೀಯುತ
 ಪದುಳದಿಂ ಹಲಧರ್ಮ ವಚನವ
 ನುದಹರಿಸಿ ಹರಸಿದನು ದಂಪತಿಗಳನು ದಯದಿಂದ ||೩೮||

ತೆರಳಿ ಮುಂಗೇರಿಂದ ಭಾಗಲ
 ಪುರಕೆ ವೈದಿಕ ಧರ್ಮಬೋಧನ
 ಪರ ಮುನೀಶ್ವರ ರಂಜಿಸುತ್ತಿರಲೊಂದುದಿನಸದಲಿ |
 ಧರುಮ ಚರ್ಚೆಯನೆಸಗೆ ಯತಿಭೂ
 ವರನ ಸನಿಯಕೆ ಬಂದರೊಂದೆಡೆ
 ನೆರೆದು ಕ್ರೈಸ್ತ ಮಹಮ್ಮದೀಯರ ಮತವ ಬೋಧಕರು ||೩೯||

ವಾದ ಮಧ್ಯದಲೊರ್ವ ತರುಣಂ
 ಲೋದಿಸಲು ಮುನಿಪಾಲ ನಿನಗೇ
 ನಾದುದೆಂದೆನಲಾತ ಬರಿದೇ ಕ್ರೈಸ್ತ ನಾನಾದೆ |
 ಹಾ! ದಯಾಕರ ಮೊದಲೆ ನನಗೀ
 ಬೋಧನಂ ಸಿಕ್ಕಿರೆ ಸನಾತನ
 ಮಾದ ಧರ್ಮನುಳಿಯುತಿದೇನೆ ಹಾಯೆನುತ ನುಡಿದ ||೪೦||

ಒಂದುದಿನ ಮುನಿರಾಜನುತ್ಸವ
 ಮೊಂದ ನೋಡಲು ಸುರನದೀತಟ
 ಕೆಂದು ನಡೆಯುತ ತಮ್ಮಯ ಪುರೋಹಿತ ಜನಂಗಳಿಗೆ |
 ತಂದೆಯರು ನಿಜಕನ್ನೆಯರನಾ
 ನಂದದಿಂ ದಾನದಲಿ ಕೊಡುವುದ
 ನಿಂದು ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕುಳಿತನೊಂದೆಡೆ ನೊಂದಮನದಿಂದ ||೪೧||

ಹಿಂದಿನಿರುಳಲಿ ಮುನಿವರ ದಯಾ
 ನಂದ ಭೋಜನವೆಸಗದಿರ್ದುದ
 ನಂದನ ದ್ವಿಜ ಕಂಡು ಸೋಜಿಗದಿಂದ ನಯದಿಂದ |
 ನಂದಿಸುತ ಗುರುದೇವರೇತಕೆ
 ಹಿಂದಿನಿರುಳೂಟವನು ಬಿಟ್ಟುಹಿ
 ರೆಂದು ಕೇಳಲು ಶೋಕದಿಂದಾ ಯತಿಪನಿಂತೆಂದ ||೪೨||

ಕಂಡವೈ ನಾನ್ನಿನ್ನೆ ಪೂಜಕ
 ಮಂಡಳಿಗೆ ತಂದೆಯರು ನಲಿವಿಂ
 ತಂಡದಲಿ ನಿಜಕನ್ನೆಯರ ಸಹ ದಾನಗೈದವುದ |
 ಭಂಡತನವಲೆ ನಮ್ಮದೀ ಭೂ
 ಖಂಡವಿನಿತಜ್ಞಾನದೊಳಗಿರ
 ಲುಂಡು ನಿದ್ರಿಪ ಚಿತ್ತವೆನಗಾಯ್ತುಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದ ||೪೩||

ಸರಿಸಿ ಮಾಸವನೊಂದ ಭಾಗಲ
 ಪುರದಿ ದಿನವುಂ ಸಂಜೆ ಪೈಗಂ
 ಬರ ಮತೀಯ ಕ್ರೈಸ್ತ ಮಂದಿಗಳೊಡನೆ ಚರ್ಚಿಸುತ |
 ನೆರೆನೆರೆದು ಬರ್ಪಗಣಿತದ ಸಾ
 ಸಿರಕೆ ವೇದಾರ್ಥಗಳನರುಹುತ
 ತೆರಳಿದಂ ಕಲಕತ್ತೆಗೆನ್ನುತ ಯತಿ ದಯಾನಂದ ||೪೪||

ತೈಲ ವಿದ್ಯುದ್ವಾಪ್ತ ಹರಿಸಂ
 ಚಾಲಿತದ ಬಗೆಬಗೆಯ ವಾಹನ
 ಜಾಲದಿಂ ಗಜಬಜಿಪ ಬಿತ್ತರದರಸುವೀದಿಗಳ |
 ನೀಲ ಗಗನವನಿರಿವ ಸೌಧದ
 ಸಾಲುಗಳ ಮತಮತದ ಹಲ ದೇ
 ವಾಲಯದ ಕಲಕತ್ತೆಗೈದಿದನಾ ದಯಾನಂದ ||೪೫||

ಮೋದದಿಂದ ಸುರೇಂದ್ರನಾಥ ಪ್ರ
 ಮೋದಕಾನನದೊಳಗೆ ಸುಜನವಿ
 ನೋದಯತಿಪನನಿಳುಹಿಸೆ ದಯಾನಂದ ಸರಸತಿಯು |
 ವೇದವೇತ್ತನು ಬಂದನೆಂಬುದ
 ನಾದರಿಸಿ ಸಾಸಿರದಿ ಮನುಜರು
 ಪೋದಪರು ಮುದದಿಂದ ಮುನಿಪನ ಮಹಿತದರ್ಶನಕೆ ||೪೬||

ಶಾಂತಿ ಕಿರಣವ ಸೂಸಿ ವಿದ್ಯು
 ತ್ಕಾಂತ ಮುನಿವರನೊಂದುದಿನ ಕೆಳೆ
 ಯಾಂತ ಭಕ್ತಾವಳಿಗೆ ಧರ್ಮದ ಗೂಢ ತತ್ವಗಳ |
 ದಾಂತನರುಹುತ್ತಿರಲು ವರ ಸಂ
 ಭ್ರಾಂತನೊರ್ವನು ತಿಳಿಯ ನಗೆಗಳ
 ಕಾಂತಿಗಳ ಹೊಮ್ಮುತ್ತ ಯತಿಪನ ಬಳಿಗೆ ನಡೆತಂದ ||೪೭||

ಮೊಗದಿ ಮಿಂಚಿನ ಹೊಳವು ತನುವೊಳು
 ತೆಗೆದ ತೇಜದ ತೊಳವು ಹೃದಯದಿ
 ಮಿಗುವ ಮೋಹನಮಮತೆ ಕೇಳುವ ಮನುಜಸಂಕುಲಕೆ |
 ಹೊಗರ ಹೊಮ್ಮಿಪ ಹದದ ಸಿಹಿನುಡಿ
 ಸೊಗವ ಬೀರುವ ಹರಿಯ ರಂಜಿಸೆ
 ನಗುತ ಭಗವನ್ ಭೋನಮೋ ಎಂದೊರೆದನಾತರುಣ ||೪೮||

ವಂದಿಸಿದ ತರುಣನನು ವದನದಿ
 ಮಂದಹಾಸವಬೀರಿ ಯತಿವರ
 ನಂದು ಮರುವಂದಿಸುತ ನುಡಿಸಲು ಬಳಿಯೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ |
 ಚೆಂದದಿಂದಾ ತರುಣನೆಳೆನಗೆ
 ಯಿಂದ ಕೇಶವ ಚಂದ್ರಸೇನನ
 ವಂದಿತರೆ ಕಾವ್ಯಂಡಿರೇನೆಂದೆನುತ ಬೆಸಗೊಂಡ ||೪೯||

ತರುಣ ನಗುತಿಂತೆನಲು ಯತಿಭೂ
 ವರನು ನಸುನಗೆಯಿಂದ ಹೌದೆನೆ
 ಬೆರಗಿನಿಂ ತೇಜಸ್ವಿಯುವಕನು ಪೂಜ್ಯ ಮುನಿಕಾಂತ |
 ಅರರೆ ಕೇಶವ ಚಂದ್ರಸೇನರು
 ತೆರಳಿಹರೆ ಬೇರಡೆಗೆ ನೋಡಿದ
 ಪರಿಯದೆಂತೆನೆ ಯತಿಪನೀಪರಿಯಿಂದ ಮರುನುಡಿದ ||೫೦||

ಅಹುದಹುದು ವಾಸ್ತವದಿ ನಾವ್ಯಂ
 ಡಿಹೆವವರನೀ ಸ್ಥಳದಿ ತೋಟದ
 ಲಿಹರು ನೀವೇ ತಿಳಿಯೆ ಕೇಶವಚಂದ್ರಸೇನರೆನೆ |
 ಅಹುದು ತಾನಿದನರಿತ ಪರಿಯೆಂ
 ತಹುದೊ ಗಡಯೆನೆ ಯತಿಪ ನಿಮ್ಮಂ
 ತಹರು ಕಲಿಕತ್ತೆಯಲಿ ಮತ್ತಿನ್ನಿರುವರಾರಿಂದ ||೫೧||

ಪರಮಹಂಸನ ತರ್ಕತ್ಯಕ್ಷಣವ
 ಬೆರೆದ ಬೌದ್ಧಿಕ ಬಲವ ನಿಟ್ಟಿಸಿ
 ಪರಮ ವೇದ ವಿಶಾರದಾಗ್ರಣಿಯಾಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯನು |
 ಅರಿಯನೈಸಲೆ ನನ್ನ ಸಂಗಡ
 ಬರುತಲಿದರ್ವಿ ವಿಲಾಯತಿಗೆ ತಿಳಿ
 ದಿರಲು ಗಡಯೆಂದೊರೆದ ಕೇಶವಚಂದ್ರನೊಂದುದಿನ ||೫೨||

ಆತನಿಂತೆಂದೊಡನೆ ಸುಗುಣೋ
 ಪೇತ ಯತಿವರ ಪರಮಶೋಕದ
 ಮಾತಿದಲೆ ಹಾ ಬ್ರಹ್ಮಸಾಮಾಜಿಕರ ನಾಯಕನು |
 ಹಾತೊರೆವ ಜನರಿಂಗೆ ತಿಳಿಯದ
 ಮಾತಿನಲೆ ಬೋಧಿಸುವ ಸಂತತ
 ನೀತಿಯೆತ್ತಣದೆಂದು ನುಡಿದನು ಬೀರಿ ನಸುನೆಗೆಯ ||೫೩||

ಬಳಿಕ ಮತ್ತೊಂದುದಿನ ಕೇಶವ
 ನಿಲೆಯ ಪೂಜ್ಯನ ತಾನ್ವಭಾಸ
 ದ್ವಳಯದಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತನ ನುಡಿವಿರಿ ಮಂದಿಸಂದೋಹ |
 ತಿಳಿಯರದ ಭಾಷಾಂತರಿಪ ಜನ
 ತಿಳಿಪರಿನ್ನೊಂದರ್ಥವದರಿಂ
 ದುಳಿದದಂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಾಣಿಯ ನುಡಿವುದೊಳಿತಂದ ||೨೫||

ಕೊನೆಗೆ ಕೇಶವ ಚಂದ್ರಸೇನನು
 ಮುನಿವರರೆ ತಾವ್ ಹಲವು ಸಾಸಿರ
 ಜನದ ಸಭೆಗಳೊಳ್ಳಿದಿ ಬೋಧಿಪಿರದರ ಕತದಿಂದ |
 ತನುವ ಸಿಂಗರಿಸುವುದು ಶುಭಯತಿ
 ಜನದ ವಸ್ತ್ರದಿನೆಂದು ಸೂಸುತ
 ವಿನಯದಿಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನಾ ಯೋಗೀಶ್ವರನ ಪದದಿ ||೨೬||

ಅನುದಿನಂ ತಪ್ಪದೊಲು ತನ್ನಯ
 ಸನಿಯಕ್ಕೈತಂದುತ್ತ ಧರ್ಮವ
 ಮನನ ಮಾಡುವ ಚತುರ ಕೇಶವಚಂದ್ರನಿಂತೆನುತ |
 ವಿನಯದಿಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ತದ್ಭತಿ
 ಜನಪನೊಳ್ಳಿತೆನುತ್ತಲಾತನ
 ಮನದ ಬಯಕೆಗಳೆರಡನುಂ ತೀರ್ಚಿದನು ಮುದದಿಂದ ||೨೭||

ಓನ ರಜನೀಕಾಂತನಿಂದ ವಿ
 ಭಾವರಿಗೆ ಸೊಗಸಹುದೊಮ್ಮೇಣು ವಿ
 ಭಾವರಿಯ ಕತದಿಂದ ರಜನೀಕಾಂತ ಸೊಗಸುವನೋ |
 ಆವುದೆಂಬಂದದಲಿ ಯತಿವರ
 ಕಾವಿಯಿಂ ಬೆಳಗುವನೊ ಮೆರೆವುದೊ
 ಕಾವಿಯೇ ಯತಿಯಿಂದಲೆನೆ ಕಾಷಾಯವಂ ತಳೆದ ||೫೭||

ಆಶುಗತಿಯಿಂ ಪುರದಿ ಸಂತಜ
 ನೇಶ ಕೀರ್ತಿಲತಾಸುದತಿ ನಿಜ
 ಪಾಶದಿಂ ವಿದ್ವಾಂಸರೆಲ್ಲರ ಬಂಧಿಸುತ್ತಿರಲು |
 ಕೇಶವಂ ನಿಜಸದನದೊಳಗುಪ
 ದೇಶಮೊಂದನು ವಂಗಬಂಧುಗ
 ಳಾಶಿಸಲು ನೇಮಿಸಿದ ನೆರೆದುದು ಹಲಸಹಸ್ರಜನ ||೫೮||

ಅದುವರಂ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ವಿದ್ಯಾ
 ಮದದ ವಂಗೀಯಜನ ಬರಿಸ
 ಕೃದದ ವಿದ್ಯೆಯ ಕಲಿತ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗುರುಗಳಿಂ ಮನಕೆ |
 ಮುದಮುದಿಸದೆಂದರಿದೊಡಂ ನುತ
 ಪದ ಯತೀಶನ ಭಾಷಣದಿನು
 ನೃದಿಸಿದಂದದಿ ಜಯವ ಘೋಷಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಮುನಿವರನ ||೫೯||

ಮಾನವರ ಲೋಕದಲಿ ಬುದ್ಧ್ಯಭಿ
 ಮಾನಿಯೆನೆ ವೇದಗಳ ಧರ್ಮ
 ಜ್ಞಾನಿಯೆನೆ ಪರಮಾತ್ಮನಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ವಿದ್ಯೆಗಳ |
 ದಾನಿಯೆನೆ ಸುಚರಿತ್ರ ಕುಲ ಸ
 ಮ್ಮಾನಿಯೆನೆ ನೆರೆದೀನಸುಖಸಂ
 ಧಾನಿಯೆನೆ ಯತಿವರನೆ ಸರಿಯೆನುತಿರ್ದುದಾಮಂದಿ ||೬೦||

ಒಂದುದಿನ ಮುನಿವರ್ಯನುಪವನ
 ದೊಂದು ವಿಮಳಸ್ಥಾನದಲಿ ಬಳಿ
 ವಂದ ಸಾಸಿರಮಂದಿ ಭಕ್ತರ ಮಧ್ಯೆ ರಂಜಿಸಿರೆ |
 ಒಂದು ಸೌಮ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕಂಗಳ
 ಮುಂದೆ ನರವೈಯಾಂತ ಶಾಂತಿಯೆ
 ನಿಂದುದೆಂಬಂದದಲಿ ಬಳಿ ನಡೆತಂದುದೊಲವಿಂದ ||೬೧||

ಎಳೆಯ ಮಗುವಿನ ಭಾವ ಸೂಸುವ
 ಹೊಳೆನೊಗದಿನಾತ್ಮಿಕದ ಶಾಂತಿಯು
 ಕಳೆಗಳಂ ಚೆಲ್ಲುತ್ತಲರೆತೆರೆದಿದರ್ ಕಂಗಳಲಿ |
 ಕೆಳಬಳವ ನೋಡುತ್ತ ನಿಜಕರ
 ಗಳನು ಜೋಡಿಸಿ ಬಾಹ್ಯವಂ ಮರೆ
 ದೊಳಗದೇನನೊ ಹುಡುಕುತೊಳಗೈತಂದುದಾ ವ್ಯಕ್ತಿ ||೬೨||

ರಚಿಪವನೇ ತಾನಾದೊಡಂ ಖರ
 ರುಚಿಯೆ ಹಗಲ್ವಿತರಲು ಪೂರ್ವ
 ಪ್ರಚುರ ಪೀಠದಿನೇಳುವಂದದಿ ಯತಿಜನೇಶ್ವರನು |
 ಉಚಿತತರಮೆಂಬಂತೆ ಪೀಠದಿ
 ವಿಚಲಿಸುತ ಮೇಲಿದ್ದು ಜಗ್ಗನೆ
 ರುಚಿರವಚನಗಳಿಂದ ಭಗವನ್ ! ಬಸ್ತಿರೊಳಗೆಂದ ||೬೩||

ಪರಮಗುರುಗಳೆ ಕೇಳಿರಿವರೇ
 ಪರಮಹಂಸರು ರಾಮಕೃಷ್ಣರು
 ನಿರುಕಿಸಿ ದಯಾನಂದ ಸರಸತಿಯವರು ಯತಿವರರು |
 ಪರಮವೈದಿಕರೆನುತ ಕೇಶವ
 ನೊರೆಯಲವದಿರು ನಯದಲಿ ಪರ
 ಸ್ವರರ ವಂದಿಸಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು ಶಾಂತಭಾವದಲಿ ||೬೪||

ಒಬ್ಬ ವಿಶ್ವಂ ಸತ್ಯಮೆನಲಿ
 ನೊಬ್ಬ ಕನಸಂದಪನು ದೇವರ
 ನೊಬ್ಬ ಜೀವರಿನನ್ಯನೆಂದೆನಲೆಡನೆಯ ಸಂತ |
 ಒಬ್ಬನೇ ಸದ್ರೂಪ ಭಾವಿಸ
 ಲಿಬ್ಬರೆಂದಿಗುಮಿಲ್ಲವೆಂದಪ
 ನೊಬ್ಬದಿಯೊಳೇ ಕಲಿತರಿವರು ಬಿಸಿಲುಮಳೆಯಂತೆ ||೬೫||

ವೇದದರ್ಥವಮಗುಚಿ ತಾ ಸಂ
 ಪಾದಿಸಲು ಹೊಸದೊಂದು ಪಂಥವ
 ನೀ ದಯಾನಂದಂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸ ತರ್ಕವಾದದಲೆ |
 ಪೋದಪುದು ದಿನಪೀತನಿಗೆ ಬೇ
 ರಾದ ಬಗೆಯಿಲ್ಲೆಂದು ಕಾಳಿಯ
 ಗಾಧ ಭಕ್ತಂ ರಾಮಕೃಷ್ಣನು ನುಡಿದ ನಗುನಗುತ ||೬೬||

ದೇವನೊಬ್ಬನೆ ಬಲ್ಲನೆನ್ನಯ
 ಭಾವನೆಯ ಸತ್ಯಾರ್ಥನಿರ್ಣಯ
 ಗೃಹ ಕಾಮನೆಯುಳಿದು ಬೇರಿನ್ನೊಂದು ನನಗಿಲ್ಲ |
 ನೀವು ನುಡಿವುದು ನಿಮಗಿರಲಿ ವೇ
 ದಾವಗತಮತ ನಮಗೆ ಸಾಕೆಂ
 ದೋವಿ ನಗುನಗುತೆದ್ದ ಯತಿವರ ಮುಗಿದು ಕೈಗಳನು ||೬೭||

ತಾಂದ್ರವಿತಮಾನಸನು ವರ ದೇ
 ವೇಂದ್ರನಾಥ ಠಕೂರ ಯತ್ಯವ
 ನೀಂದ್ರ ಬ್ರಹ್ಮಸಮಾಜ ಸಂಸ್ಥಾ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವಕೆ |
 ಸಾಂದ್ರಚಿತ್ತದಿ ಬಹುದೆನುತ ವಿಜಿ
 ತೇಂದ್ರಿಯನ ಬೇಡಲ್ಕಿ ಮುನಿಭೂ
 ಸೇಂದ್ರ ನಡೆದಂ ಬ್ರಹ್ಮಸಾಮಾಜಿಕರ ಮಂದಿರಕೆ ||೬೮||

ಮಂದಿರಕೆ ಯತಿವರ್ಯನೈತರ
 ಲಂದು ಸೇರಿದ ಹಲವು ಸಾಸಿರ
 ಮಂದಿ ಸಾಮಾಜಿಕರು ಗೌರವದಿಂದ ರವದಿಂದ |
 ಒಂದೆಸಲ ಮೇಲೆದ್ದು ಭಗವನ್
 ವಂದಿಸಿದೆವೆಂದೆನಲು ಯತಿವರ
 ಮಂದಹಾಸದಿ ಮುಗಿದು ಕೈಗಳನಸ್ತು ಶುಭಮೆಂದ ||೬೯||

ನೆರೆದರಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮ ಪೂಜೆಯ
 ಪರಿಯರುಹಿ ಸದ್ಧರ್ಮಬೋಧನ
 ಕರುಣಿಸುತಲಾ ಬ್ರಹ್ಮಸಾಮಾಜಿಕರನೆಲ್ಲರನು |
 ಪರಮಭಕ್ತರನೆಸಗಿ ಗೌರವ
 ಪರನೆನಿಸಿ ತಾನಿಳಿದ ತಾಣಕೆ
 ತಿರುಗಿಬಂದನು ಹರಸಿ ವಂದಿಸಿ ತತ್ಸಭಾಜನರ ||೭೦||

ಮುನಿಪನೀಪರಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳ
 ತನಕ ಕಲ್ಕತ್ತೆಯಲಿ ಬೋಧಿಸಿ
 ವಿನುತದೇವನು ಭೂಮಿಗಿಳಿಯನು ಜೀವನವನಲ್ಲ |
 ಜನುಮದಿಂ ವರ್ಣಗಳು ಬಾರವು
 ಜನಿತ ವಿಗ್ರಹಪೂಜೆ ತಾಂ ಜಡ
 ತನದ ಕಾರಣ ಭಾಗವತ ವ್ಯಾಸೋಕ್ತವಲ್ಲಿಂದ ||೭೧||

ಬಳಿಕ ಹುಗಲಿಗೆ ನಡೆದು ಯತಿವರ
 ನಿಳಿಯೆ ತಾರಾಚರಣನಿತರರ
 ಭಳದಿ ವಾದಿಸಿ ಸೋಲನೊಪ್ಪುತ ತನ್ನ ದೃಗ್ಗಳದಿ |
 ತೊಳೆದು ಮುನಿಪದಗಳನು ಭಗವನ್
 ತಿಳಿಯೆ ಸತ್ಯವೆ ತಮ್ಮನುಡಿ ಪರ
 ರಿಳಿಸೆ ವಾದಕೆ ನಿಂತೆ ಮನ್ನಿಸಿರೆಂದು ಬೇಡಿದನು ||೨೨||

ಇಂತು ವಂಗಪ್ರಾಂತ್ಯ ಮಾನವ
 ರಂತರಂಗದ ಸರಸಿಗಳಲತಿ
 ಸಂತಸದ ಬಿಳದಿಂಗಳೆರಚುತ ಸತ್ಯಭಾವನೆಯ |
 ಚಿಂತನದ ಕುಮುದಗಳನರಳಿಸು
 ತಂ ತೊಳಗಿದಂ ದಿವ್ಯಜೀವನ
 ಸಂತ ವನಧಿಸುಧಾಕರಂ ತವೆ ಹರಸೆ ಪರಮಾತ್ಮ ||೨೩||

|| ಇಂತು ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ ||

ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ—ತಮ್ಮ ದುವೆ ಬೆಸೆಂದು ಘಾತಕ
ರಮ್ಮ ನೀಶಂ ಕ್ಷಮಿಳಿ ಮೋಕ್ಷದ
ಬೆಮ್ಮೆಯಂ ಸಹ ಜರೆದು ಮೂರ್ತ್ಯಾರ್ಚನನು ಖಂಡಿಸಿದ ||

ಮುಂದೆ ಕೇಳಿರಿ ವಯಣಗತಿಯಲಿ
ಒಂದು ಯತಿವರ ಕಾಸಗಂಜಿಗೆ
ಸಿಂದು ವೈದಿಕವಾರಶಾಲೆಯಲತುಳ ಮುದದಿಂದ |
ಅಂದದಿಂ ಪಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗುಂ
ಸಂದ ಗುರುಜನಕುಂ ನಿಜಾಶ್ರಯ
ದಿಂದಲಾತ್ಮಿಕಜೀವನನು ನವತೆರದಿ ಕರುಣಿಸಿದ ||೧||

ದಿನವು ಶಿಷ್ಯರ ಮಧ್ಯೆ ಕುಳ್ಳಿ
ಕ್ಷಮಿಸಿಂ ತಾ ಸ್ವತಃ ತಮ್ಮಯ
ತನುಬಲನ ವರ್ಧಿಸಲು ಹಲವಿಧಮಲ್ಲವಿದೈಗಳ |
ಮನವಿನೋದಿಸ ತೆರದಿ ಕಲಿಸುತ
ತನುವ ಸಮಯದಿ ನಿಂದುನಗಿಸುತ
ಮುನಿಜನೇಶ ಜಗದ್ಗುರುವು ಬಾಲಕನವೊಲೈರೆದ ||೨||

ಆ ಯತೀಶ್ವರ ಹಲದಿನದ ತರು
 ವಾಯ ನಡೆದಾಲೀಗಡಕೆ ತಾಂ
 ರಾಯಜಯಕೃಷ್ಣಾಖ್ಯಭಕ್ತನ ದಿವ್ಯ ಭವನದಲಿ |
 ಈಯುತುಪದೇಶಗಳ ರಂಜಿಸ
 ಲಾಯಿತೆಲ್ಲೆಡೆ ಕೀರ್ತಿಗಾಯನ
 ಜೀಯ ಜೀಯೆನುತಲ್ಲಿ ನೆರೆದುದು ಹಲ ಸಹಸ್ರಜನ ||೨||

ಹಬ್ಬುತಿರೆ ಯತೀಕೀರ್ತಿ ದಿನದಿನ
 ಕುಬ್ಬಿದುದು ಭಕ್ತಾಬ್ಧಿ ಪಂಡಿತ
 ರಬ್ಬರಿಸುತೃತಂದು ನಸುಹೊತ್ತಿನಲಿ ಸಿರಬಾಗಿ |
 ಅಬ್ಬ ಎನ್ನುತ ಪೋಪರಾಲಯ
 ದೊಬ್ಬದಿಗೆ ಮೇಣೇಸುಮಹಮದ
 ಕಬ್ಬದವರೈತಹರು ವಾದಿಸಲನುದಿನವು ಸಂಜೆ ||೪||

ಒಂದುದಿನ ಬುಧನೊರ್ವ ದೇಗುಲ
 ದೊಂದು ಜಗುಲಿಯನೇರಿ ಕೆಳಗಡೆ
 ನಿಂದ ಯತಿವರನೊಡನೆ ವಾದಿಸುತಿರಲು ಮಂದಿಗಳು |
 ಅಂದವಗೆ ಕನಲುತ್ತುಲೀಪರಿ
 ಯಿಂದ ಯತಿಸನ ಹಂಗಿಸಲು ಬೇ
 ಡೆಂದು ಪೇಳ್ತೊಡಮಲ್ಲ ಮೆರೆದನು ಮೂಢಪಂಡಿತನು ||೫||

ಜನರು ಮುಳಿವುದ ಕಂಡು ತದ್ಭೃತಿ
 ಜನಪ ತಮ್ಮದಿರೇಕೆ ಮುಳಿವಿರಿ
 ಮನೆಯನೇ ತಾವಡರಿ ನಿಲ್ಲಲಿ ಪಂಡಿತೋತ್ತಮರು |
 ನನಗಿದೇನಪಮಾನ ಮೇಲಿರೆ
 ಮನುಜ ದೊಡ್ಡವನಹನೆ ನೋಡಿರಿ
 ಜನರೆ ವಾಯಸ ಮರದಮೇಗಡೆ ಕುಳ್ಳಿಹುದನೆಂದ ||೬||

ತರುಣನುದ್ಧವಸಿಂಹ ಸೊಗಸಿಂ
 ಧರಿಸಿ ಹೊಳೆವ ವಿದೇಶಿವಸ್ತ್ರವ
 ಪರಮ ನಯದಿಂ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಕೂಡುತೊಂದು ದಿನ |
 ಪರಮಹಂಸನ ನೋಡಲ್ಪಿತಂ
 ದೆರಗೆ ಮುನಿವರ ಮೈದಡವಿಕರ
 ನಿರಿಸಿ ಸಿರದಲಿ ನೋಡುತವನುಡುಪುಗಳನಿಂತೆಂದ ||೭||

ತಮ್ಮ ನೀನೀವೇಷ ಧರಿಸಲು
 ನಿಮ್ಮವರ ಮಧ್ಯದಲಿ ಗೌರವ
 ಹೊಮ್ಮಿದುದೆ ನಿಜಪಿತನ ನಿಟ್ಟಿಸು ಸರಳತನದಿಂದ |
 ತಮ್ಮ ದೇಶದ ವಸ್ತ್ರವಿಸರವ
 ತಮ್ಮ ರೀತಿಯಲುಟ್ಟಿಹರು ಮ
 ತ್ತುಮ್ಮನುತೆ ಸಮ್ಮಾನಮವರನೆ ಸೇವಿಸುವುದೆಂದ ||೮||

ಒರಟರಲಿ ನಯಮಿರಲಿ ಹೊರಗಣ
 ಮೆರುಗಿನಲಿ ಮನವಿಡದೆ ನಿಜದ
 ಕ್ಕರಿಯ ತೊರೆಯದೆ ತನ್ನದೇಶದ ವೇಷಭೂಷಣವ |
 ಪರಮಗೌರವದಿಂದ ಕಾಂಬುದೆ
 ತರುಣ ಶೋಭಾಜನಕಮೈಸಲೆ
 ತಿರುಳಿದಾತ್ತೋನ್ನತಿಯ ಪಥವೆಂದೊರೆದನಾ ಯತಿಪ ||೯||

ವಿಹಿತ ಕರ್ಮವಿಚಾರಿ ಸೈಯದ
 ಮಹಮದಂ ಮುಸ್ಲಿಮ ಜನಂಗಳ
 ಮಹಿತಕೀರ್ತಿಯ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಜನ್ಮದನು |
 ಮಹಿಸುಪೂಜಿತ ಯತಿಯೆಡೆಗೆ ನಯ
 ಸಹಿತ ನಡೆತಂದೊಂದುದಿನ ಸ
 ನ್ನಿಹಿತ ಕಾರ್ಯದಿ ಮುನಿಪ ಮುಳುಗಿರೆ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ನಿಂದ ||೧೦||

ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸೈಯದಂ ಬಳಿ
 ಸಾರಿ ವಂದಿಸೆ ಯತಿವರಂ ಮನ
 ಸಾರ ಮರುವಂದಿಸುತ ವದನದಿ ಮಂದಹಾಸನನು |
 ಬೀರಿ ನಮ್ಮ ಕುಟೀರದಲಿ ಸುಖ
 ದೋರೆ ಪೀಠಗಳಿಲ್ಲ ಕಷ್ಟವ
 ಸೈರಿಸುತ ಬರಿನೆಲದೆ ಕೂಡಿರಿ ಮನ್ನಿಸುವುದೆಂದ ||೧೧||

ಮುನಿಪನಿಂತೆನೆ ಸೈಯದಂ ಸಲೆ
 ಏನಯದಿಂ ತಮಗೆಣೆಯಸಂತರ
 ಸನಿಯ ನೆಲದಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳುವುದೆ ನಮ್ಮ ಸದೃಶದ |
 ಜನಕೆ ಶೋಭಾಜನಕವೈಸಲೆ
 ಜನಿಸುವುದು ಸುಖಕೂಡವಿದರಿಂ
 ದೆನುತ ಕುಳಿತನು ಬಳಿಕ ಮುನಿಪರನವಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ ||೧೨||

ಸುಳಿದು ಹಲವೆಡೆಗಳಲಿ ಭಕ್ತಾ
 ನಳಿಗೆ ಯತಿವರ ಬೋಧಿಸಿರೆ ಪಳ
 ಗಳೆಯ ರಂಗಾಚಾರ್ಯ ಮಥುರಾಮಂಡಲಂಗಳಲಿ |
 ಸುಳಿಸುಳಿದು ಮುಗ್ಧರಿಗೆ ಕಂಠಿಯ
 ತುಳಸಿಮಾಲೆಯನಿತ್ತು ವೈಷ್ಣವ
 ಕುಳವ ಬೆಳೆವುದ ಕೇಳಿ ಮಥುರೆಗೆ ನಡೆದ ಜವದಿಂದ ||೧೩||

ಮುಂದಕಾಲಿಸಿ ಬಾಲರೆ ದಯಾ
 ನಂದ ರಂಗಾಚಾರ್ಯ ಪಂಡಿತ
 ನಂದು ನೆಲಸಿದ ಮನೆಯ ಹಿಂದಣದೊಂದು ತೋಟದಲಿ |
 ನಿಂದು ಮೂರ್ತ್ಯರ್ಚನವ ದೇವ ವ
 ಸುಂಧರೆಯೊಳವತರಿಸನೆಂಬುದ
 ನಿಂದು ಸಾಧಿಪ ಸಾಸಿಗರು ಬರಲೆಂದು ಘೋಷಿಸಿದ ||೧೪||

ನೆರೆದ ಹಲಸಾಸಿರದ ಮಧ್ಯದಿ
 ಪರಮಹಂಸನು ಬಿಚ್ಚು ನುಡಿಯಿಂ
 ಪರಮದೇವನ ದೇಹಧಾರಣ ಮೂರ್ತಿ ಪೂಜೆಗಳ |
 ಜರೆದು ಖಂಡಿಸಿ ವೈಷ್ಣವರ ಮತ
 ದಿರವಮರವನೆ ಕಡಿಯುತಿರ್ದೊಡ
 ಮರಿದು ಪಿಟ್ಟಿನಲಿಲ್ಲ ರಂಗಾಚಾರ್ಯ ಗುರುರಾಯ ||೧೫||

ಆ ವಿನುತ ಯತಿ ವೈಷ್ಣವರ ಗುರು
 ದೇವ ರಂಗಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ತಾ
 ನೋವಿ ಸತ್ರವ ರಚಿಸಿ ವೇದದಿ ಮೂರ್ತಿ ಪೂಜನವ |
 ತಾವು ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥದಲಿ ಸಿದ್ಧಿಸಿ
 ರಾವು ವಾದಿಸಲುಡ್ಯತರು ದಯ
 ಗೈವುದೆನ್ನುತ ಕಳುಹಿಕೊಟ್ಟನು ಪರ ನಿಸುಂತ್ರಣವ ||೧೬||

ಸುಳ್ಳು ನೆಪಗಳರಚಿಸಿ ದಿನಗಳ
 ತಳ್ಳಿ ರಂಗಾಚಾರ್ಯ ಮಂದಿಗ
 ಕಳ್ಳೆದೆಯನವನೆಂಬುದರಿತರು ವೈಷ್ಣವರ ಮತದ |
 ಪೊಳ್ಳು ಹೊರವರೆ ಗುರುವು ಮೌನವ
 ದೊಳ್ಳಿತೆಂದಿರೆ ಯತಿಯ ಕೀರ್ತಿಯ
 ಬಳ್ಳಿಸುಹೃದಯಾವನೀಜಂಗಳನು ಹಬ್ಬಿದುದು ||೧೭||

ತಮ್ಮ ಗುರುವಿನ ದುರ್ಗತಿಗೆ ಚಿ
 ತ್ತಮ್ಮಳಿದು ಕುದಿಯುತ್ತ ಮುನಿವರ
 ನಮ್ಮಹಿಯೊಳಿಲ್ಲಿನಿಸೆ ರಂಗಾಚಾರ್ಯ ಗುರುವರನ |
 ಒಮ್ಮತದ ಶಿಷ್ಯದಿರು ಯತ್ತಿಸು
 ತಮ್ಮೆರೆಯೆ ಮುನಿವರನ ಜೀವನ
 ನೆಮ್ಮದಿಗೆ ಚಿಂತಿಸುತಲಿದರು ಭಕ್ತಜನ ಮನದಿ ||೧೮||

ಒಂದುದಿನವೈನೂರು ಜನರೊಂ
 ದೊಂದು ಕೋಲನು ಹಿಡಿದು ಯತಿಯನು
 ಕೊಂದೆ ತೀರುವೆವೆಂದು ಮನಬಂದಂತೆ ನಂದಿಸುತ |
 ಬಂದು ಬಿಡಾರವನು ಮುತ್ತಲು
 ನಿಂದ ರಾಜನ್ಯಜನ ಬಾಗಿಲ
 ನಂದು ಮುಚ್ಚಪ್ಪಣೆಯ ಬೇಡಿತ್ತು ಧೂರ್ತದಂಡನಕೆ ||೧೯||

ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲೇರಿ ಮುನಿಜನ
 ಮಾಳಿ ತನ್ನೆಡೆವಂದು ನಯದಿಂ
 ಖೂಳರನು ದಂಡಿಸುವೊಡಾಜ್ಞೆಯ ಕೇಳ್ವ ಭಕ್ತರಿಗೆ |
 ತಾಳಿರೈ ಮುನಿಯದಿರಿರೀ ಮೂ
 ಡಾಳಿಯಾಲಸ್ಯವನು ವರ್ಜಿಸಿ
 ಧಾಳಿಯಿಟ್ಟುಹುದೊಂದು ಲಾಭಮೆಯಲ್ಲಿಗಡಯೆಂದ ||೨೦||

ವರಯತಿಯ ಬೋಧನಕೆ ಭಕ್ತರು
 ನೆರೆದಿರಲು ತನ್ಮುನಿಯ ಲಜ್ಜೆಸ
 ದುರುಳನೊಬ್ಬನು ಮುದ್ಯವಿಕ್ರೇತನನು ಕಟುಕನನು |
 ಕರೆಸಿ ಜನಮರಿವಂತೆ ಋಣವನು
 ಹರಿಸಿ ಹೇ ಸ್ವಾಮಿಗಳೆ ನೀವೆಂ
 ದರುಹಿ ಕೂಗಿರೆನುತ್ತ ಬೋಧಿಸಿ ಸಭೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ||೨೧||

ತದ್ಯತೀಶ್ವರ ವೇದಧಾರ್ಮಿಕ
 ಪಿದ್ಯೆಗಳ ಭಕ್ತರಿಗೆ ತಿಳುಹಿಸ
 ಲುದ್ಯಮಿಸಿ ಮಹತೀಸಭೆಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ರಂಜಿಸಿರೆ |
 ಸದ್ಯದಲಿ ಋಣತೀರ್ಚಿರನ್ನತ
 ಮದ್ಯದವನುಂ ಕಟುಕನುಂ ಕೃತ
 ವಿದ್ಯಮುನಿಸನ ಕುರಿತು ಕೂಗಿದರಂದು ಮೌಢ್ಯದಲಿ ||೨೨||

ಈಪರಿಯಿನಾ ಮರುಳರರಚಲು
 ಕೋಪಮಿಕ್ಕಿತು ಜನಕೆ ಮೂರ್ಖ
 ಲಾಪವೆನ್ನುತ ಸೈರಿಸೆಲ್ಲರ ಯತಿಪ ಭಾಷಣವ |
 ಸೈಪಿನಿಂ ಮುಗಿಸೊಡನೆ ಹತ್ತಿರ
 ಕಾಪುರುಷರಂ ಕರೆದು ಗಡನಿಮ
 ಗೀಪರಿಯ ಮತಿವಿತಕೆಂದೌಂಕಿದನು ಕೊರಳುಗಳ ||೨೩||

ಇಂತು ಕೈಗಳಿನದುಮಿ ಕಂಡಗ
 ಳಂ ತವೆ ಮುನೀಶ್ವರನು ನಿಮಗಾ
 ರಿಂತೆಸಗೆ ಪೇಳ್ವ ರೆನೆ ಮಾಂಗೀರಾಮನಾಜ್ಞೆಯಲಿ |
 ಸಂತವರ ಧನದಾಸೆಯಿಂ ನಾ
 ವಿಂತು ಗೈದೆವು ಮುಳಿವುದರಿದಿರ
 ಲಿಂತೆಸಗುತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದರು ನಡುಗುತಾಜನರು ||೨೪||

ಮನ್ನಿಸವರಂ ಕಳುಹೆ ಯತಿಸರ
 ನುನ್ನತಿಯನ್ನೈದಿದುದು ಕೀರ್ತಿಗ
 ಳನ್ನಗಂ ಹಲಮೂಢಮಾನವರೂಪವೇಶೈಯನು |
 ಚೆನ್ನೆ ಯತಿಗೆ ಕಳಂಕ ಭಕ್ತ ಜ
 ನನ್ನರೆದ ಸಭೆಗೈದಿ ತಹುದೆನೆ
 ಬಿನ್ನಣಂಗಳ ಬಿತ್ತರಿಸುತಲಿ ಬಂದಳಾ ಬಳಿಗೆ ||೨೫||

ತುಂಬಿನೆರೆದುದು ಮಂದಿಯತಿಸೂ
 ರ್ಯಂಚೆಳೆದ ಗಂಭೀರ ಭಾವದಿ
 ಮುಂಬರಿಸಿ ಸುಜ್ಞಾನವೆಳಕಂ ಮೌಢ್ಯತಿಮಿರವನು |
 ಹಿಂಬದಿಗೆ ಸರಿಸುತಿರೆ ಮೂಢನಿ
 ತಂಬಿನಿಯು ನಡೆತಂದಳಲ್ಲಿಗೆ
 ತುಂಬುಯೌವನಮದದಿ ಮೈಮರೆಯುತ್ತ ಮೋಹದಲಿ ||೨೬||

ಹೆವ್ವುಗಟ್ಟಿದ ಬೆಣ್ಣೆ ಜಿಂಕಿಯ
 ನವ್ವೆ ಬಂದರೆ ಕರಗಿ ಹರಿಯದೆ
 ತಪ್ಪ ತಿಳಿದಳು ತರುಣಿ ಯತಿಪನ ನೇತ್ರತೇಜವನು |
 ಒಪ್ಪುತಿಹ ಸೌಮ್ಯಾಕೃತಿಯ ಕಂ
 ಡಪ್ಪಿದಳು ಕೆಳನೆಲವನಾನನ
 ಕಪ್ಪುವಿಡಿದುದು ಹೃದಯನಡುಗಿತು ನೆನೆದ ಪಾತಕಕೆ | ೨೭ ||

ತುಂಬಿವರಲಾಹೃದಯ ಸುರಿದಿರೆ
 ಕಂಬನಿಗಳಾ ತರುಣಿ ದನಿಗಳ
 ನುಂಬ ಗದ್ದದದೊಡನೆ ಭಾಷಣಕಾರ್ಯಮುಗಿದೊಡನೆ |
 ಮುಂಬರಿದು ಕೆಳಕುರುಳಿದಳು ಚಿ
 ತ್ತಂ ಬಿಗಿಯೆ ದುಃಖದಲಿ ಗುರುವರ
 ನಂಬಿ ತಾಪವ ನೆನೆದ ಪಾಪವ ಮನ್ನಿಸುವುದೆನುತ || ೨೮ ||

ಮಂದಿಹದನೇನೆಂದು ಸೋಜಿಗ
 ದಿಂದ ನಿಂದಿರೆ ಯತಿಜನೇಶ್ವರ
 ನಂದುನಾರ್ಯಾನನವ ನೋಡದೆ ನಯನನಳಿನಗಳ |
 ಹೊಂದಿಸಿದೆಯೊಳು ತಂಗಿ ವಿಭುದಯ
 ದಿಂದ ನಿನ್ನೀ ಭದ್ರ ಚಿತ್ತಮೆ
 ಮುಂದೆ ಸಂತತಮಿರಲಿ ಶೋಕಿಸಬೇಡ ಹೋಗೆಂದ || ೨೯ ||

ಸುತ್ತೆ ಯತಿಭೂಪಂ ಪ್ರಯಾಗಕೆ
 ಚಿತ್ತವಿಸಲೋಪ್ಯೋಪವನದಲಿ
 ಬಿತ್ತರಿಸಿ ನಿಜಕುಟೆಯ ಮುದ್ರಿಸಿ ಹಸ್ತಪತ್ರಕವ |
 ಚಿತ್ತಸಂಶಯಪರರು ನಮ್ಮೆಡೆ
 ಗಿತ್ತ ಬಂದವುದೆಂದು ಘೋಷಿಸ
 ಲತ್ತ ಭಕ್ತರ ನೆರವಿ ಸೇರಿತು ಹಲವುಸಾಸಿರದಿ ||೩೦||

ಬಂದು ಸುಂದರಲಾಲ ಮೊದಲಹ
 ಮಂದಿಗಳು ಯತಿವರನ ಕುಟಿಗಿ
 ನ್ನೊಂದುದಿನ ಗುರುದೇವ ಭಗವದ್ಧ್ಯಾನಪರನಾಗಿ |
 ಒಂದುಕಡೆ ಕುಳ್ಳಿಹುದನೀಕ್ಷಿಸಿ
 ಹೀಗೆ ನೀರವರಾಗಿ ಸರಿದೈ
 ತಂದು ಕೈಸಾಲೆಯಲಿ ಕುಳಿತರು ಹಾರ್ದುಮುನಿವರನ ||೩೧||

ಕೊಂಚ ಸಮಯದಿ ಯತಿಪ ಹೊರವಂ
 ದಂ ಚತುರ ಭೂದೇವನೊಬ್ಬನು
 ಸಂಚರಿಸ ಬಕಭಕ್ತಿಯಿಂದನಿತರಲಿ ಕಾಲ್ಗಿರಗಿ |
 ವಂಚನದ ಸಿಹಿಯುಣಿಸನರ್ಪಿಸಿ
 ಕೊಂಚ ಕೊಳಿರೆನೆ ಮುನಿಜನೇಶ್ವರ
 ಮಿಂಚಿಸುತ್ತೆಳನಗೆಯ ಕೈಲದ ಪಿಡಿಯುತಿಂತೆಂದ ||೩೨||

ಸ್ವಲ್ಪ ನೀ ಕೊಳ್ಳೆನುತ ಶುಭ ಸಂ
 ಕಲ್ಪ ಯತಿ ಭೂದೇವನಿಗೆ ಕೊಡ
 ಲಲ್ಪಮತಿಯದ ತಿನದೆ ನಿಂದಿರೆ ಯತಿಪಗರ್ಜಿಸುತ |
 ಬಲ್ಪಿನಿಂ ಭುಂಜಿಸಯದೇಕೆನು
 ತಲ್ಪಸಿಯೆ ಕೋಪವನು ಪರಚಿಸೆ
 ತಲ್ಪಮಾದುದು ನಲಮೆ ಭೂಸುರ ಬಿಳ್ಳ ಕಂಪಿಸುತ ||೩೩||

ಕರವಿಡಿದು ಮೇಲವನನೆಬ್ಬಿಸಿ
 ಪರಮಹಂಸನು ನಿಲಿಸೆ ತದ್ಭೂ
 ಸುರನು ಭಯದಿಂ ನಡುಗುತಿದರ್ಢನು ಮುನಿಪನಾಸಮಯ |
 ಬೆರಸಿ ವಿಷವಂ ತಿಂಡಿ ತಂದಿಹ
 ದುರುಳನಿವನೆಮಗೆನುತ ಪೇಳ್ಪೊಡ
 ನರರೆ ಬಹುದಂ ನೋಳ್ವರಿವರೆನುತಿತ್ತು ಭಕ್ತಜನ ||೩೪||

ಕನಲ ಸುಂದರಲಾಲನೀ ಧೂ
 ತನನು ಶಾಸಕಜನಕೆ ಕೊಟ್ಟಪೆ
 ನೆನುತವನ ಕರವೆಳೆಯೆ ಮುನಿಭೂಕಾಂತ ದಯೆಯಿಂದ |
 ಮುನಿಯ ಬೇಡೈ ತಮ್ಮ ಪಾಪದಿ
 ನೆನಿತು ಕಂಪಿಸುತಿಹನು ನೋಡೀ
 ಮನುಜನಕ್ಕಟ ಶಿಕ್ಷೆ ದಕ್ಕಿತು ಸಾಕುಸಾಕೆಂದ ||೩೫||

ಬಳಿಕ ಕರುಣಾವನಧಿಮುನಿ ಬರ
 ಸೆಳೆದು ತನ್ನೆದೆಗಪ್ಪಿ ಕಟುವಿಷ
 ಮೊಳೆತ ತಿಂಡಿಯನಿತ್ತ ವಿಪ್ರನನಂಜದಿರುತಮ್ಮ |
 ಮುಳಿಸೆನಗೆ ನಸುವಿಲ್ಲ ಚಿತ್ತವ
 ತೊಳೆದುಸುಖದಿಂ ಬಾಳುನಡೆಯೆನು
 ತಳುವ ನಿಲಿಸಿದನಿಹ್ನುವಗಿದರೆ ಸಿಹಿಯನೇ ಕೊಡದೆ ||೩೬||

ಆದಿನಂಗಳಲೋರ್ವವೃದ್ಧತ
 ಪೋಧನಂ ಗಂಗಾತಟದಿ ನೆಲೆ
 ಗೈದು ತಾನು ವಯಸ್ಸಿನಲಿ ಬಹು ಹಿರಿಯನಾಗಿರಲು |
 ಆ ದಯಾನಂದಯತಿ ಸ್ವಪ್ರಿಯ
 ನಾದ ಕತದಿಂ ವತ್ಸಪದ ಸಂ
 ಬೋಧನದಿ ನುಡಿಸುತ್ತಲಿದನು ಸ್ನೇಹಭಾವದಲಿ ||೩೭||

ಒಂದುದಿನ ತಿರುಗಾಡಲು ದಯಾ
 ನಂದ ಪೋಗಿರಲಾ ವಯೋವೃ
 ದ್ಧಂ ದಡದಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ನೀ ನಿವೃತ್ತಿಮಾರ್ಗದಲೆ |
 ನಿಂದಿರುತ್ತ ಪರೋಪಕಾರದ
 ಗೊಂದಲಕೆ ಬೀಳದಿರೆ ಜನ್ಮವಿ
 ದೊಂದಲೊಳಗೇ ಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತಲೆದ್ದೆ ಕೇಳೆಂದ ||೩೮||

ಮಂದಿಪೋಹದ ಗೊಂದಲದಿ ನೆಲೆ
 ನಿಂದ ಕತದಿಂ ವತ್ಸ ನೀನಿ
 ನ್ನೋಂದು ಜನ್ಮವ ತಳೆದೆ ಮೋಕ್ಷವಗಳಿಸಲಾದಪುದ
 ಎಂದನು ವಯೋವೃದ್ಧನದ ಕೇ
 ಳಂದು ಹುಸಿನಗೆ ಸೂಸುತ ದಯಾ
 ನಂದ ಭಗವನ್ ನನಗೆ ಮೋಕ್ಷದ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲೆಂದ ||೩೯||

ನಂಬಿ ಕಿವಿಗುಡಿರೈ ಮಹಾತ್ಮನ್
 ತುಂಬಿದೀ ದೇಹದಲಿ ಮೋಕ್ಷದ
 ಹಂಬಲವೆ ನನಗಿಲ್ಲವಾವಾರ್ತ ಜನಕೋಟಿಗಳ |
 ಕಂಬನಿಗಳಂ ತೊಡೆಯೆ ನಿಂದಿಹೆ
 ಬೆಂಬಲಕೆ ನಾನವರು ಸುಖವವ
 ಲಂಬಿಸಲು ಸಾಕೆನಿತೆ ಜನ್ಮಗಳಿರಲಿ ನಮಗೆಂದ ||೪೦||

ಜನ್ಮಸಾಸಿರ ಬರಲಿ ಚಿಂತಿಸೆ
 ಸನ್ಮನುಷ್ಯನ ತೆರದಿ ಸಂತತ
 ಚಿನ್ಮಯಪ್ರಭು ಪುತ್ರಕೋಟಿಯ ಶೋಕಹರಿಸುತ್ತ |
 ಸನ್ಮತಿಯೊಳಾನಿರಲು ತಾನೇ
 ತನ್ಮಯತೆಯಿಂ ಮುಕ್ತನಾದವೆ
 ಮನ್ಮನದ ಹಂಬಲಿದನಾಲಿಸಿರೆಂದನಾ ಮುನಿಪ ||೪೧||

ಎಲ್ಲರೋಪಾದಿಯಲಿ ತಾ ಗುರು
 ಎಲ್ಲ ವಿರಜಾನಂದ ಮಾನವ
 ರೆಲ್ಲ ಶೋಕದಲಿರಲು ಮೋಕ್ಷವ ತಾನು ಸಾಧಿಸುವ |
 ಸೊಲ್ಲ ನಿಜಪಿಷ್ಯರಿಗೆ ಬೋಧಿಸ
 ಲೆಲ್ಲ ನಾಂ ಗುರುಕೀರ್ತಿ ಕೆಡಿಸುವ
 ನೆಲ್ಲನೆಲ್ಲರ ಮೋಕ್ಷವೆನ್ನಯ ಮೋಕ್ಷವಹುದೆಂದ ||೪೨||

ಬಳಿಕ ಮುಂಬಾಪುರಿಯ ಭಕ್ತರ
 ವಳಯ ಬೇಡಿದೊಡೊಳ್ಳಿತೆನ್ನತ
 ಕಳೆದು ಹಲದಿನಗಳನು ಯತಿವರ ಹಲಪುರಂಗಳಲ |
 ಸುಳಿಯಿಸುತ ಧರ್ಮಪ್ರಭೆಯ ಕಳೆ
 ಗಳನು ಕೊನೆಗೈತಂದ ಪಕ್ಷಿಮ
 ದಿಳೆಯ ದೇಶದ ಧಳಕುಗಳ ಬೊಂಬಾಯಿ ಪತ್ತನಕೆ ||೪೩||

ಹೊಗೆಯಬಂಡಿಯ ನಿಲುವನೆಗೆ ಮುದ
 ಮಿಗಲು ಹಲನೂರ್ಮಂದಿ ಭಕ್ತರು
 ಸೂಗದಲೈತಂದಿಳಿದ ಯತಿಭೂಪಾಲನನು ಕಂಡು |
 ಬಗೆಬಗೆಯ ಸತ್ಕಾರ ವಿಭವದ
 ಸೊಗಸಿನಿಂ ಕಂಡಿಳಿಸಿದರು ಜಗ
 ಜಗಿವ ತಾಣದಿ ವಾಲುಕೇಶ್ವರದೊಂದು ಭವನದಲಿ ||೪೪||

ಬಂದೊಡನೆ ಮುನಿಪಾಲ ಸಂಗತಿ
 ಮಂದಿಯಲಿ ಹೆಬ್ಬಿದುದು ಸಾಸಿರ
 ಮೊಂದು ಸೇರಿದುದಿಳಿದ ಕಡೆಯಲಿ ಕೇಳಿ ಧರ್ಮವನು |
 ಸಂದೆಗವನುಳ್ಳವರು ಯತಿಯೆಡೆ
 ಬಂದು ಹರಿಸುವುದೆಂದು ಘೋಷಣ
 ಮಂದು ನಡೆದುದು ಮೂರು ಭಾಷಾಸ್ತೋಮ ಮುದ್ರಣದಿ ||

ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಂದದಲಿ ತತ್ಪುರ
 ದಲ್ಲ ಸಹ ಮತಪಂಥವಾದಿಗ
 ಳಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕಿತು ರೋಷ ಭಕ್ತರು ಹಲರು ಯತಿವರನ |
 ಎಲ್ಲಭನ ಮತಮೊಂದ ಖಂಡಿಸಿ
 ರೆಲ್ಲ ಮತಗಳ ಸುಮ್ಮನುಳಿದವು
 ದಿಲ್ಲ ಹಿತವೆಂದರುಹೆ ನಕ್ಕನು ಮುನಿ ದಯಾನಂದ ||೪೬||

ಜಳಧಿ ತೆರೆಮಸಗುವಲಿ ಕೆಡಿಸದೆ
 ಮಳಲ ಮನೆಗಳನೆಲ್ಲ ಸಲೆ ಮ
 ಕ್ಕಳದು ಹಿರಿಯರದೆಂದು ಬಗೆವುದೆ ತಪ್ಪತಿತ್ವರನು |
 ಅಳಿಸನೇ ಪೊಳ್ಳುಡಿಯನಾರೊಳೆ
 ಬೆಳೆದಿರಲಿ ವಾದಿಸುತ ಪಂಥಿಗ
 ಳೊಳಗೆ ಖಂಡಿಸುತಿದರ್ ಮಿಥ್ಯಾ ಮತಸಮಾಕುಲನ ||೪೭||

ಮುನಿಪ ವೈಷ್ಣವ ಮತದಿ ಪೇಳಿದ
 ತನುಮನಧನಂಗಳ ಸಮರ್ಪಣ
 ಜನಿತವಿಧಿ ಬಂಡಿಸಲು ಜೀವನನೆಂಬ ಗೋಸಾಯಿ |
 ಮುನಿದು ಯತಿವರನಡುಗೆಗೈಯುವ
 ಮನುಜನಂ ಬಲದೇವ ಸಿಂಹನ
 ಸಸ್ಯ ಗೋಪ್ಯದಿ ಕರೆದು ತೋರಿಸಿದಂ ಪ್ರಲೋಭನವ ||೪೮||

ಏನನಾದೊಡಮೆಸಗಿ ಯತಿಯಂ
 ನೀನು ಸಾಯಿಸೆ ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ
 ನಾನು ಸಾವಿರ ರೂಪ್ಯಕಂಗಳನೆನುತ ಗೋಪ್ಯದಲಿ |
 ಆ ನರಂಗದ ಬರೆದುಕೊಡುತಲಿ
 ತಾನು ರೂಪ್ಯಕಮ್ಮಿದನಾಗಳೆ
 ಮೌನದಿಂ ಕೈಗಿತ್ತು ಕಳುಹಿದನಂದು ಗೋಸಾಯಿ ||೪೯||

ಪ್ರಾಣಘಾತದ ಸಂಚ ನಡೆಯಿಸಿ
 ಬಾಣಸಿಗಬರೆ ಯೋಗವಿದ್ಯೆಯ
 ಜಾಣ ಯತಿಯಾತನ ಮನೋಗತವಂತರಕ್ಷದಲಿ |
 ಕಾಣುತೆಲೆ ಬಲದೇವ ಸಿಂಹನೆ
 ಮಾಣು ಗೋಸಾಯಿಗಳ ನೇಣಿಗೆ
 ಗೋಣ ಸಿಕ್ಕಿಸೆ ಹೋದೆಯಲ್ಲವೆ ಸತ್ಯವರುಹೆಂದ ||೫೦||

ಸಂಚನೆಲ್ಲವ ಮೊದಲೆ ತತ್ತ್ವ
 ತ್ಯಂಚರ ಮುನೀಶ್ವರನು ತಿಳಿದಿರೆ
 ವಂಚನದಿ ಫಲಮಾಗದೆಂಬುದನರಿತ ಬಾಣಸಿಗ |
 ಕೊಂಚವುಂ ಬೈತಿಡದೆ ಮೇಲುದ
 ದಂಚ ಕಂಬನಿಯಿಂದ ನೆನೆಸುತ
 ಸಂಚಲಿತ ಭೀತಿಯಲಿ ಪೇಳಿದನೆಲ್ಲ ಕಂಪಿಸುತ ||೫೧||

ಕಂಪಿಸುತ ಭಯದಿಂದ ಬಾಣಸಿ
 ಗಂ ಪುಸಿಯದಂತೆಲ್ಲವರುಹುತ
 ಸಿಂಪಡಿಸಿ ಕಂಬನಿಯ ಜಳವನು ಯತಿಪದಾಂಬುಜಕೆ |
 ಪೆಂಪಳಿದು ನೆಲಕುರಳೆ ಯತಿಭೂ
 ಪಂ ಪರಿವ ದಯೆಯಿಂದಲೆತ್ತುತ
 ಲಿಂಪುದನಿಯಿಂ ನುಡಿಸಿ ಮೈದಡವುತ್ತಲಿಂತೆಂದ ||೫೨||

ಕೇಳಿದೈ ಬಲದೇವ ಸಿಂಹನೆ
 ಬಾಳನಿದ ಕೊನೆಗಾಣಿಸಲು ಕರ
 ವಾಳಹರಿದನು ಕರ್ಣಸಿಂಹನು ರಾತ್ರಿಸಮಯದಲಿ |
 ಮೂಳರಂ ಕಳುಹಿಸಿದನಿತ್ತರು
 ವಿಳಯದಿ ವಿಷವೆನುಗೆ ಧೂರ್ತರು
 ಧಾಳಿ ಯೆಸಗಿದರಾದೊಡಂ ನಾವ್ನಾಯಲಿಲ್ಲಿಂದ ||೫೩||

ಭಾವಿಸದರಿಂ ವತ್ಸನೇ ಬಲ
 ದೇವ ಸಿಂಹನೆ ವಿಶ್ವನಾಥನ
 ವಾವನಂ ಸಂಹರಿಸನಾ ಮಾನವನ ನಾಯಕಲು |
 ಆವನುಂ ಸಹ ಶಕ್ತನಲ್ಲವು
 ಸಾವುದಿಲ್ಲಿ ಸಾರಿಸಹ ನಾ
 ವಾವಗಂ ನೀನಿದನು ಮರೆಯದಿರೆಂದನಾ ಯತಿಸ ||೫೪||

ಜೀವನಂಪಾತಕದ ಬಗೆಬಿಡ
 ದಾಪಿನುತನಂ ಕೊಲಲು ಮಲ್ಲರಿ
 ಗೀವುತಲಿ ಹಲವಿಧ ದುರಾಶೆಯ ನಾಲ್ವರನು ಕಳುಹೆ |
 ತೀವಿಯಿಂದೊಂದುದಿನ ಮುನಿಜನ
 ಭೂವರಂ ಸಂಜೆಯಲಿ ಸಾಗರ
 ಕೋವಿ ನಡೆದಿಹ ಸಮಯ ಬೆಂಬತ್ತಿದರು ಪಾಪಿಗಳು ||೫೫||

ಸೃಷ್ಟಿ ಸೊಬಗನು ನಿಟ್ಟಿಸುತ ನಡೆ
 ದಷ್ಟುದೂರಕೆ ಬೆನ್ನಹಿಂಗಡೆ
 ದುಷ್ಟರೈತರುತಿರಲು ಯತಿಜನಭೂಪಧೂಕಾಂತ |
 ಕಷ್ಟಕಳಸಿದರಲ್ಲಿ ಪಾಪಕೆ
 ತುಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲಿಯದಕಟ ಸುಮ್ಮನ
 ನಿಷ್ಟಬಗೆದಿಹರೆಂದೆನುತ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿದನು ||೫೬||

ಕಾದ ಕಬ್ಬಿಣದಂತೆ ಕಡುಗೆಂ
 ಪಾದ ಕಂಗಳನರಳಿಸೀಕ್ಷಿಸು
 ತಾ ದುರುಳರಂ ಯತಿಪ ಮುಖಭಂಗಿಯನು ಕೆರಳಿಸುತ |
 ಪಾದದಿಂದೊಂದುಸಲ ಕುಟ್ಟುತ
 ಮೇದಿನಿಯ ನೀವೆನ್ನ ಕೊಲ್ಲಲು
 ಕಾದು ಬಯಸುಪಿರೇನನುತ ಸಿಡಿಲಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿದ ||೫೭||

ನಡುಗುತಾ ದುರ್ಜನರು ಹಿಂಬದಿ
 ನಡೆದರೊಮ್ಮೆಲೆ ಧಾವಿಸುತ ಬರಿ
 ಯೊಡಲ ನೆಮ್ಮಿದರಾಯ್ತೆ ಪಾಪದ ಹೊಲಸು ಚಿತ್ತವನು |
 ಕೆಡಿಸದೇ ಜೀವನನು ತನ್ನಯ
 ಕೆಡಕುಬುದ್ಧಿಗೆ ಬೆದರಿ ಬೇರೆಡೆ
 ನಡೆದ ಬೊಂಬಾಯಿಯನೆ ವರ್ಜಿಸಿ ಬಿಗಿದ ಭೀತಿಯಲಿ ||೫೮||

ಬಂದು ಬೇಡಿದ ಕೃಷ್ಣರಾಮಗೆ
 ಮಂದಹಾಸವ ಸೂಸುತ ದಯಾ
 ನಂದ ನಾವ್ ಸಂಸ್ಕಾರವಿಧಿಯಂ ಬರೆಯೆ ನೇಮಿಸಿದ |
 ಮಂದಿಯಿರ್ವರ ಕಳುಹಿದೆವು ನೀ
 ವಿಂದವರ ಕಾರ್ಯವನು ನಿರ್ವಹ
 ಸೊಂದೆ ಮನದಿಂ ನಮ್ಮಬಳಿಯಿರಿಂದು ಮರುನುಡಿದ ||೫೯||

ಮಧುರವಾಣಿಯಲಿಂತು ಯತಿಯೆನೆ
 ಬುಧನು ಹಿಂದಿನ ಜನವಿಸರ್ಜನ
 ಪಿಧಿಗೆ ಕತಮೇನೆಂದು ನಯದಿಂ ಜೆಸಗೊಳಲ್ಪುನಿಪ |
 ಅಧಮರವದಿರು ಭಕ್ತದೊಬ್ಬರ
 ಸುಧನಮಂ ದುರ್ವ್ಯಯಿಸೆ ದುಃಖದಿ
 ವಿಧಿಸಲಾದುದು ದಂಡವರಿಗೆನುತ್ತ ವಿವರಿಸಿದ ||೬೦||

ಇನಿತವರ್ಣಿಸಿ ಕೃಷ್ಣರಾಮಗೆ
 ಮುನಿಸನೀ ದಿನಗಳಲಿ ವಿಪ್ರರು
 ಧನದ ದಾನವ ಕೊಂಡುತಿಂಬರು ಹುಸಿಮಹಾತ್ಮ್ಯಗಳ |
 ಜನಕರುಹಿ ಜೀವಿಸುವರದರಿಂ
 ಮನಮೆ ಬಲುಕೊಳಕಾದುದೀಹುಲು
 ಜನರು ದುಷ್ಕೃತಿಯಿಂದೆ ತೇಜಂಗುಂದುತಿಹರೆಂದ ||೬೧||

ವಿಗ್ರಹಾರಾಧನೆಯ ನೀತಿ ಸ
 ಮಗ್ರವಂ ಬೊಂಬಾಯಿನಲಿ ಕ
 ಟ್ಪುಗ್ರತರದಿಂ ಯತಿಪ ಖಂಡಿಸೆ ಪೌರಸಭ್ಯರಲಿ |
 ವ್ಯಗ್ರತಾ ಪ್ರಸರಣಮುದಿಸೆ ಸ
 ತ್ಯ ಗ್ರಹಣ ಕಾಮದಲಿ ನೇದದ
 ಲಗ್ರಪೀಠವ ಪಡೆದ ಯತಿಪನ ಸಭೆಯ ರಚಿಸಿದರು ||೬೨||

ಸಾಗರವೆ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದೊಲು ಜನ
 ರಾಗ ಲಕ್ಷದಿ ನೆರೆಯೆ ಯತಿಸ ಸ
 ರಾಗದಿಂ ಸಭೆಗೈದಿ ಮೊದಲಲಿ ಪರಮದೇವನನು |
 ರಾಗದಿಂ ಸಂಸ್ತುತಿಸಿ ನಮಿಸಿ ಸ
 ಭಾಗತರ ವೇದಗಳ ಮತದನು
 ರಾಗಿಗಳೆ ನೀವೈಳಿರೆನ್ನುತಲಿತ್ತ ಭಾಷಣವ ||೬೩||

ಬೊಂಬಿ ಜಡಮಿರೆ ನೀವಿದೀಶ್ವರ
 ನೆಂಬಿರೇ ದೇವಸಹ ಜಡನಹ
 ಮುಂಬರಿದು ವಿಭುಗೆಣೆಯನಹ ಮಗದೊಬ್ಬ ದೇವನನು |
 ನಂಬುವಿರೆ ಪರಮಾತ್ಮ ಭಾವವೆ
 ಹಿಂಬದಿಗೆ ಬೀಳ್ವವುದು ವಿಭುವಂ
 ಶಂ ಬಹುದು ಬೊಂಬಿಯೊಳಗೆಂದೊಡವುಂಡನಿರನೆಂದ ||೬೪||

ಭಾವದೊಳೆ ಭಗವಂತನಿಹನೆನೆ
 ನಾವು ಕೇಳ್ವ ಪೆವೀಗ ಪೇಳಿರಿ
 ನೀವೆ ಭಾವಿಸೆ ಕಾಷ್ಠವುಂಡದಲಿಕ್ಷುದಂಡವನು |
 ಭಾವಿಸಲು ಮಣ್ಣಿನಲಿ ಶರ್ಕರ
 ಭಾವವಂ ಬಾಯ್ಕಿಹಿಯಹುದೆ ನೀ
 ನಾವಬಗೆ ಸಂಶಯವ ಹರಿಸಿರೊ ಚಿಂತಿಸುವುದೆಂದ ||೬೫||

ಬಿಸಿಲುಕುದುರೆಯೆ ನೀರೆನುತ ನರ
 ನೊಸದೆನಿತೊ ಭಾವಿಪನು ಕಂಠವ
 ಮಸೆವ ದಾಹವದೇಕೆ ಹಿಂಗದು ಭಾವನಾಬಲದಿ |
 ಎಸೆವ ನಂಬುಗೆ ಭಾವನೆಯೊಳಂ
 ಹುಸಿಯಿರದೆ ಶುಭಸತ್ಯಪಿರ್ದಪು
 ದುಸಿರುವೊಡದನಿವಾರ್ಯವೆಂದನು ಸಂತಭೋಕಾಂತ ||೬೬||

ಜೀವಮಿಹತಾಯ್ತಂದೆ ಸೋದರ
 ಮಾವಭಾವದಿರಾದಿಗಳ ಬಿಸ
 ಕೈವುದಂ ಮರೆಯುತ್ತ ಹಸಿವಂ ರೋಗಶೋಕದಲಿ |
 ನೋವಮಾನವಕುಲವ ಕಂಗಳಿ
 ನೋವಿನೋಡದೆ ಜೀವಪಿಲ್ಲದ
 ದೇವಮೂರ್ತಿಯ ಪೂಜಿಸಿದೊಡೇನಹುದೊಗದಯೆಂದ ||೬೭||

ತನ್ನ ತಾ ರಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಗದೆ
 ಮುನ್ನ ಪುಡಿಪುಡಿಯಾದ ವಿಗ್ರಹ
 ವನ್ನೆ ನಂಬುತ ಮುಸಲರಡಿಯಾಳ್ತನವ ಕೈಗೊಂಱು |
 ಬನ್ನ ಬಟ್ಟಾ ಸೋಮನಾಥನ
 ಬಿನ್ನ ಭಕ್ತರ ಮೂಢಬುದ್ಧಿಯ
 ನಿನ್ನೆಗಂ ಮರೆತಿಲ್ಲ ಭಾರತಿಯೆಂದನಾ ಯತಿಪ ||೬೮||

ಒಮ್ಮೆವೇಳಿರಿ ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯ
 ಹೆಮ್ಮೆಯೇವುದು ಪೌರುಷವ ಮನು
 ಜನ್ಮರದು ಕಲ್ಪೊಂಬೆಯೆದುರಲೆ ದೀನಭಾವದಲೆ |
 ನಮ್ಮ ಪಾಲಕ ನೀನೆನುತ ಕೆಡೆ
 ದುಮ್ಮುಳಿಸ ಮೌಢ್ಯವನು ಬಿಟ್ಟರೆ
 ಹೊಮ್ಮಿದುನ್ನತಿ ಯಾವುದಕ್ಕಟ ಪೇಳಿ ನೀವೆಂದ || ೬೯ ||

ಎಲ್ಲೆಡೆಯೊಳಿಹ ಸರ್ವಶಕ್ತನ
 ಕಲ್ಪೊಳಗೆ ಬಿಗಿದರ್ಚಿಸುತ ಹೂ
 ಚೆಲ್ಲಿ ನೈವೇದ್ಯಗಳನರ್ಪಿಸಿ ಗಂಟೆಬಾರಿಸುತ |
 ಭುಲ್ಲವಿಸ ನೀವೀವ ವಸ್ತುಗ
 ಳಲ್ಲಿ ವಿಭುಪಿಲ್ಲೇನು ನಿಮ್ಮೀ
 ಬಲ್ಲತನಮಪಮಾನಮಾಡದೆ ದೇವಗಕಟೆಂದ || ೭೦ ||

ಅದರಿನೀದಿನದಿಂದ ಮೌಢ್ಯವ
 ಸದೆದು ಮೂರ್ತಿಗಳೊಗೆದು ನಿಮ್ಮ
 ಹೃದಯ ಮಂದಿರಗಳಲೆ ಹೊತ್ತಿಸಿ ಜ್ಞಾನದೀಪಗಳ |
 ಉದಿತಭಕ್ತಿಯ ಹೂವನರ್ಪಿಸಿ
 ಮುದದಿ ಸರ್ವಾತ್ಮಕನ ಪೂಜಿಸಿ
 ರಿದುವೆ ವೈದಿಕಧರ್ಮವೆಂದಾಯತಿಸ ಘೋಷಿಸಿದ || ೭೧ ||

ಇಂತರುಹಿ ಮೂರ್ತ್ಯರ್ಚನದ ನೆಲೆ
 ನಿಂತ ಘಾತಕ ತರದ ಹಾನಿಗ
 ಳಂತುಟಂ ಹೃದಯಂಗಳಳುಕುವ ತೆರದಿ ವರ್ಣಿಸುತ |
 ಸಂತ ವಿರಮಿಸೆ ಕೊನೆಯಪದವ
 ಸ್ತಂತ ನೀರವಮರ್ಧ ಜನಲ
 ಕ್ಷಂ ತೆಗೆದು ಜಯನಾದವೆಸಗಿತು ಯತಿಜನೇಶ್ವರನ ||೨೨||

ಆಂತರನಿಶೋ ಸಾಸಿರದಜನ
 ರಾಂತರಿಕ ನೇತ್ರಗಳನಂಧಮ
 ತಾಂತರಂಗಳ ಕಟ್ಟಿ ಕೀಳುತ ಮೂರ್ತಿಸಾಸಿರದ |
 ನೋಂತುವಂ ತವ ಸಾಗರಹೃದ
 ಯಾಂತರಾಳದಿ ಮಲಗಿಸಲ್ಯತಿ
 ಕಾಂತನಾಮದಲದುವೆ ಕೋಳಾಹಳವಿಭಾಡಿಸಿತು ||೨೩||

ಮುಂಬಯಿಯ ಜನ ಸಾಸಿರವ ಹುರಿ
 ದುಂಬಿಸಿದ ಯತಿಪಾಲ ಸತ್ಯವ
 ತುಂಬಿದೆಯವರಪ್ಪ ಭಕ್ತರು ಹಲರು ಬಳಿವಂದು |
 ನಂಬಿ ತಮ್ಮಯ ತತ್ವಗಳನವ
 ಲಂಬಿಸಿದ ಸಜ್ಜನರಮಂಡಳ
 ವಂ ಬಿಗಿಯೆ ಸತ್ಸಂಗಮೊಂದಿರಲೆಂದೊಂದುದಿನ ||೨೪||

ಇಂತು ವಿನಯಂಗೈದು ಭಕ್ತರು
 ಸಂತವರ ಗುರುದೇವ ಸೊಗಮಿಗು
 ವಂತೆ ತಾವೇ ತಮ್ಮಸಂಸ್ಥೆಗೆ ನಾಮವೊಂದರಸಿ |
 ಮುಂತಿಳಿಸಿದನೆ ಮುನಿಸ ಮೌನದಿ
 ನಿಂತು ಕಂಗಳ ಮುಚ್ಚಿ ಹಲಚಣ
 ವಂತಲಿಂದ್ರಿಯವಿಷಯಸಮವಾಯಾನುಗತನಾದ ||೭೫||

ಕಂಗಳಂ ಮುಚ್ಚಿಂತು ಬಾಹ್ಯದ
 ಸಂಗವಂ ಮರೆಯುತ್ತ ಹಲಚಣ
 ಸಿಂಗರಿಸಿ ಮುನಿಪಾಲ ಮೌನವನಂತರದಿ ನಯದಿ |
 ಅಂಗವಡೆದಿರೆ ಶಾಂತಿ ನಿಜಸ
 ತ್ಸಂಗಮಾರ್ಯಸಮಾಜವೆನ್ನುತ
 ಕಂಗೊಳಿಸಲೀ ಜಗದಲಿಂದನು ನಲಯೆ ಭಕ್ತಜನ ||೭೬||

ಕವಿದ ಮೂರ್ತ್ಯರ್ಚನದ ತಿಮಿರವ
 ಸವರುತೀಪರಿ ಸತ್ಯವನನಿಧಿ
 ಜವದಿ ತಟಗಳ ಮೀರಿಹರಿಯುತ ಶಾಂತಿವೀಚಿಗಳ |
 ಭವದಿ ಪೀಡಿತ ನರರಿಗರಚಿರೆ
 ಭುವಿಯ ಸಂತಹೃತ್ಕುಮುದ ಬಾಂ
 ಧವ ಸುಧಾಕರನಿಂತು ತೊಳಗಿವ ಹರಸ ಪರಮಾತ್ಮ ||೭೭||

|| ಇಂತು ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ ||

ಹದಿನಾರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ—ಕಲ್ಮಳೆಯೊಳಂ ನಲಿದು ಮಾಧವ
ಗೊಲ್ಮೆಯಂ ಬೀರುತ್ತ ಗುರುವಿನ
ಬಲ್ಮೆ ಬಣ್ಣಿಸಿ ತೆರೆದನಾರ್ಯಸಮಾಜವಂ ನಯದಿ ||

ಕತೆಯನಾಲಿಸಿ ಮುಂದೆ ತಾಂ ಸೂ
ರತಕೆ ನಡೆದಾ ಯತಿಪ ವಲ್ಲಭ
ಮತವ ನಾರಾಯಣನ ರಾಮಾನುಜನ ಪಂಥಗಳ |
ಚತುರತನದಿಂ ಟೀಕಿಸಲು ಜನ
ತತಿಯಲೊಪ್ಪನು ಕನಲಿ ನಿಮ್ಮಯ
ಮತವೆ ಸುಳ್ಳೆಂದೆನುತ ಗಲಭೆಯ ರಚಿಸಿದಂ ಭರದಿ ||೧||

ಸಂತವಿಡುತಾತನ ಯತಿಶ್ವರ
ನೆಂತು ವಾಣಿಜ್ಯದಲಿ ಕೊಳುವವ
ರಂ ತಣಿಸಿ ನೀವ್ ಶಾಂತಿಯಿಂ ವರ್ತಿಸುವಿರವರೊಡನೆ |
ಅಂತೆ ಧರ್ಮಗ್ರಾಹಕರೊಳುಂ
ಸಂತಸದಿ ವರ್ತಿಸಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸ
ಲುಂ ತದವಕಾಶಗಳ ಕಲ್ಪಿಸಿರೆಂದು ಬೋಧಿಸಿದ ||೨||

ವರಕವೇಶ್ವರ ನರ್ಮದಾಶಂ

ಕರನ ಸದನದಿ ಮರಳಿ ಯತಿಭೂ

ವರನ ಶುಭಧರ್ಮೋಪದೇಶದ ನೇಮವಳವಡಲು |

ತೆರತೆರದ ಮಾನವರು ಹಲಸಾ

ಸಿರರು ನೆರೆದರು ಕಲಹ ಚಿಂತಾ

ಪರರು ಸಹ ಸೇರಿದರು ಹಲಬರುಭಂಗಿಸಲು ಸಭೆಯ ||೩||

ಭಾಷಣದ ಮಧ್ಯದಲಿ ಸಜ್ಜನ

ಭೂಷಣಂ ತಾಂ ಮತಮತಾಂತರ

ದ್ವೇಷಗಳ ವರ್ಣಿಸಲು ಕಲ್ಪಳ ಚೂರುಗಳನೆಸೆದು |

ದೂಷಿತಾತ್ಮರು ಹಲರು ಯತಿಪನ

ರೋಷದಿಂ ನೋಯಿಸುತ ನಿಂದಿಸಿ

ಭೀಷಣಕೃತಿಯಿಂದ ಜರ್ಜರಗೊಳಿಸಿದರು ಸಭೆಯ ||೪||

ಛಿದ್ರಿಸುತ ಕೂಟವನು ಮೂಢೋ

ಪದ್ರವಿಗಳಾಯತಿಯ ನೋಯಿಸ

ಲು ದ್ರವಿತಚಿತ್ತದಲಿ ಭಕ್ತರು ಭಾಷಣವನಿಂದು |

ಅದ್ರಿಸಮನಿಶ್ಚಲರೆ ನಿಲಿವುದೆ

ಭದ್ರವೆಂದೆನೆ ತಿಳಿನಗೆಯ ಶುಭ

ಮುದ್ರೆಯಿಂದಿಂತೊರೆದ ಭಕ್ತರಕುಲಕೆ ಮುನಿನಾಥ ||೫||

ಭ್ರಷ್ಟಚರಿತರೊ ನಷ್ಟಮತಿಗಳೊ
 ದುಷ್ಟಭಾವರೊ ಮನುಜರಿಷ್ಟಾ
 ನಿಷ್ಟರೆಲ್ಲರು ನಮ್ಮ ಸೋದರರಲ್ಲಿ ಯಿವರೆಸೆದ |
 ಇಷ್ಟಿಕಾಶ್ಮಗಳೆಲ್ಲ ಪುಷ್ಪ
 ವೃಷ್ಟಿಯೇ ನಮಗಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಾ
 ದಷ್ಟ ಕಾಲಕೆ ನಿಲಿವೆವೆನ್ನುತ ಬೋಧಿಸಿದ ಯತಿಪ ||೬||

ತೆರಳಿ ಬ್ರೋಚಿಗೆ ಯತಿಪನಿರೆ ಬುಧ
 ವರನು ಮಾಧವರಾಯ ತ್ರ್ಯಂಬಕ
 ಬರಿದೆ ಮೂರ್ತ್ಯರ್ಚನವ ಸಾಧಿಪೆನೆಂದು ಗರ್ವಿಸುತ |
 ಕೆರಳಿ ತಾನೊಂದುದಿನ ಯತಿಭೂ
 ವರನಿಳಿದ ಕಡೆಗೈದಿ ಶಾಸ್ತ್ರವ
 ಧುರಕೆ ನಿಂದನು ಹಲವುನೂರನ ಶಿಷ್ಯರೊಡಗೂಡಿ ||೭||

ಹೊತ್ತುಹಲವೇ ನಿಮಿಷ ಕಳೆದಿರ
 ಲೊತ್ತೆಯಿಂ ಮುನಿಭೂಷ ವಾದದ
 ಲೆತ್ತಿದಾಪ್ರಶ್ನೆಗಳನುತ್ತರಿಸಲ್ಕಿ ಸಾಗದಿರೆ |
 ಚಿತ್ತದೊಳವಂದುದನೆ ನುಡಿಯುತ
 ಮತ್ತನಂದದಿ ನಿಂದಿಸುತ ಬೆರ
 ಳೆತ್ತಿ ಬೆದರಿಸೆ ಬಗೆದ ಯತಿಪನ ಮರುಳು ಮಾಧವನು ||೮||

ಮುಗ್ಧಮಾಧವನಿಂತು ಯತಿಜನ
 ಸೃಗ್ಧರಾಧೀಶ್ವರನ ತರ್ಜನಿ
 ಧಿಗ್ಧರಣದಿಂ ಹಂಗಿಸುವುದನು ಕಂಡು ಬಲದೇವ |
 ಧಗ್ಧಗನ್ನುತಲುರಿಮ ಕೋಪದಿ
 ದಗ್ಧನಾಗುತ ಮರುಳೆ ಮಾತೆಯ
 ದುಗ್ಧನೆನೆದುಕೊ ಜೋಕೆ ಸಭ್ಯನ ತೆರದಿ ನುಡಿಯೆಂದ ||೯||

ಇಂತೆನುತ ಬಲದೇವ ಗರ್ಜಿಸೆ
 ನಿಂತ ಮಾಧವ ನಡುಗಿಹೋದನು
 ಸಂತ ದಯೆಯಿಂ ಭಕ್ತ ಬಲದೇವನನು ಬಳಿಕರೆದು |
 ಸಂತಪಿಸಿ ಹೇವತ್ಸ ನೀ ಮುನಿ
 ಸಂ ತಳೆಯುತಿಹುದಾರ ಮೇಲ್ಯೆ
 ಹಂತ ಸೋದರರತ್ತಿ ಮಾಧವನಮಗೆ ಪೇಳೆಂದ ||೧೦||

ತಮ್ಮನಾಪೀ ಸೋದರರ ಹಿತ
 ವಮ್ಮನದೆ ಚಿಂತಿಸಿಯೆ ಹಗಲಿರು
 ಳಮ್ಮರುಕದಿಂ ಕಳೆವೆವಲ್ಲವೆ ಧರಿಸು ಶಾಂತಿಯನು |
 ಸುಮ್ಮನೆಯೆ ಧರ್ಮಪ್ರಚಾರಕ
 ಗಮ್ಮಹಿಯಸಮಸಹನಶೀಲತೆ
 ಯಮ್ಮರೆಸಬೇಕಯ್ಯ ನಿಂದೆಯ ಗಣಿಸಬೇಡೆಂದ ||೧೧||

ಬಂದು ಜೇಠಾಲಾಲನೆಂಬುವ
 ನೊಂದುದಿನ ನೀವ್ ಶಾಸ್ತ್ರವಚನಗ
 ಳಿಂದ ವಿಗ್ರಹಪೂಜನವ ಮಂಡಿಸಿದ ಪಕ್ಷದಲೆ |
 ಇಂದೆ ಶಿವನವತಾರವೇ ನೀ
 ವೆಂದು ನಂಬುವೆವೆಂದು ಒಹುನಯ
 ದಿಂದ ಪೇಳಲು ಯತಿಪ ನಸುನಗುತಾತಗಿಂತೆಂದ ||೧೨||

ಒಂದೆ ಕಾಶೀಭೂಪನುಂ ಮುದ
 ದಿಂದ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ಪದವಿಯ
 ದೊಂದು ಲೋಭವನಮಗೆ ತೋರಿದನಾದೊಡೇಂ ಪತ್ನ |
 ಸಂದ ಸಾಂಸಾರಿಕದ ವಾಸನೆ
 ಯಿಂದ ಪರವಶರಾಗಿ ನಾಪ್ಪಿಡೆ
 ವೆಂದುಮಾ ಸತ್ಯವನು ಕೇಳೆಂದನು ದಯಾನಂದ ||೧೩||

ಮರಳಿ ಜೇಠಾಲಾಲ ಯತಿಸರೆ
 ಸರಳಸಂಸ್ಕೃತ ಸತತನುಡಿಪಿರಿ
 ಮೆರೆವ ಯುಕ್ತಿಗಳಿಂ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂ ಏಪಕ್ಷಗಳ |
 ಸರಿಸಿ ಬಾಯ್ಮುಚ್ಚಿ ಪಿರಿ ಬೇರೆಯ
 ಪರಮಪಂಡಿತರೊಂದೆ ಶಬ್ದವ
 ಕುರಿತು ಹಲದಿನ ಕಳೆವರಂತೇ ತಾವೆಸಗಿರೆಂದ ||೧೪||

ಎನಲು ತನ್ನರನಿಂತು ಮುನಿಸರ
 ಜನದ ಸೇವೆಗೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನ
 ವಸಿತು ಮುಡುಪಿರೆ ಹಕ್ಕಿಯಂದದೆ ಚಿತ್ರಸಿಲಯನೇಸಗ |
 ದಿನನಿಹುದೆ ಗಡ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ
 ಮನುಜನೇ ಮಣಮಗುಸ ಎದ್ದ
 ಜ್ಞನರ ಸರಳದಿ ನುಡಿಯಬಲ್ಲರು ವತ್ಸ ಕೇಳಿಂವ ||೧೩||

ಕರೆದು ನಿಜವದ್ಯಾರ್ಥಿಯೊರ್ಪನ
 ಸರಮಗುರು ತಾನೊಂದುದಿನ ನೀ
 ರ್ತರಲು ಪೇಳಿದೊಡವನು ನಾಂ ದ್ವಿಜ ನೀರ ಹೊತ್ತವುಹಾ |
 ತರವದೆನಗಲ್ಲನುತ ಮದದಿಂ
 ದೊರೆಯೆ ಮುನಿಸರ ಸಂಜೆಗೆಲ್ಲರ
 ಕರೆದು ಕೂಡಿಸಿ ಶಿಷ್ಯಸಂಕುಲಕಿಂತು ಜೋಧಿಸಿದ ||೧೪||

ಯಾರಬಳಿ ನರ ಬಾಳುತಿರ್ಪನ
 ದಾರಬಳಿ ಪದ್ವೆಯನು ಕಲೆಯಲು
 ಸೇರಿವನೊ ತಿಳಿದಾತನಾಚ್ಛೆಯನೆಂದು ಮೈಮರಗು
 ಮೀರಬಾರದು ನಾನು ಮಥುರಾ
 ಪೌರ ವಿರಜಾನಂದ ಗುರುಪಾ
 ದಾರವಿಂದದಿ ಕಲಿತ ರೀತಿಯನಿಂದೊರೆವೆನೆಂದ ||೧೫||

ಸ್ಮರಣ ಶಕ್ತಿಯ ವಿನಯಭಾವದ
 ಸರಳಜೀವನದಿಂದ ನಾಂ ಗುರು
 ವರರ ಸಂಪ್ರೀತಿಯನು ಗಳಿಸಿರೆ ನನ್ನೊಡನೆ ಕಲವ |
 ತರುಣರೀಷ್ಯಯ ತಳೆದು ದಂಡೀ
 ಶ್ವರರ ಕರುಣೆಯನೆನಗೆ ತಪ್ಪಿಸೆ
 ತರತರದ ಕುಹಕಗಳಗೈದರು ಪಾಪಚಿಂತಕರು ||೧೮||

ಒಂದುದಿನ ಗುರುದೇವ ವಿರಜಾ
 ನಂದರಡಿಗಳೊಳವದಿರು ದಯಾ
 ನಂದ ತಮ್ಮೆದುರಿನಲ ಬಹುಬಗೆ ಭಕ್ತಿ ಬೀರುವನು |
 ಹಿಂದೆ ಕೋಲನು ಪಿಡಿದು ತಾವ್ನಡೆ
 ಪಂದದಿಂ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ನಡೆದವ
 ನಂದೆನುತ ಹುಸಿದುಗುಡದಿಂ ರಚಿಸಿದರು ನಾಟಕವ ||೧೯||

ಈ ಕಪಟ ಫಲಮಾಗಿ ಕೋಪೋ
 ದ್ರೇಕದಲಿ ದಂಡೀಶ ಗುರುಲೋ
 ಕೈಕದೇವರು ನನ್ನ ನಿಂದಿಸಿ ಕೊಂಡು ಕೋಲೊಂದ |
 ಸಾಕು ಬೇಕೆನುವಂತೆ ತಾಡಿಸಿ
 ನೂಕಿದರು ಮಠದಿಂದಲಾದೊಡ
 ಮೇಕಿದೆತ್ತಣದೆನುತ ಕೇಳ್ವವನಲ್ಲ ನಾನೆಂದ ||೨೦||

ಎಂದೆನುತ ಮುನಿಪಾಲ ವಸ್ತ್ರವ
 ಹಿಂದೆ ಸರಿಸುತ ಭುಜದಮೇಗಡೆ
 ನಿಂದ ಗಾಯದ ಕಲೆಯತೋರಿಸಿ ಶಿಷ್ಯ ಸಂಕುಲಕೆ |
 ಒಂದಿನಿತು ಗುರುದೇವರಲ ಮುನಿ
 ಸಿಂದ ನುಡಿದವನಲ್ಲ ವಿರಜಾ
 ನಂದರುಪಕಾರಗಳ ನೆನೆಯುವ ಚಿಹ್ನವಿದೆಯೆಂದ ||೨೧||

ಇಂತು ತನ್ನಗತದಲಿ ಮುನಿವರ
 ನಿಂತು ಹಲದಿನ ಭಕ್ತಜನಗಳ
 ಪಿಂತಣದ ಬಯಕೆಯೊಳಗಹಮದಜಾಬಿಗೈತಂದು |
 ನಿಂತೊಡನೆ ಹೊಗೆವಂಟಿ ಬಂದರ
 ಸಂತಸದಿ ನುಡಿಸುತ್ತ ಭಕ್ತಜ
 ನಂ ತೆಗೆದುಹೂಡಿದರ್ ಕುದುರೆಯ ಬಂಡಿಗಲಿದನು ||೨೨||

ತಾನಿಳಿವಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿಹ ಮಾ
 ಗಾರ್ನುಸರಣದ ತನ್ನ ಸಂಗಡ
 ಮೇ ನಯದಿ ವಾಹನದಿ ಕುಳ್ಳಿದ ಸೇತನೊಂದೆಡೆಗ |
 ಸಾನುನಯ ಬೆರಳೆತ್ತಿ ತೋರುತ
 ತಾನು ರಚಿಸಿದ ಗುಡಿಯ ಯತಿಪರೆ
 ನಾನೆರಡುಲಕ್ಷಗಳ ವ್ಯಯಿಸಿದೆನೆನಲು ಮುನಿಸೊಂದ ||೨೩||

ಧನಿಕ ಗುಡಿಯನು ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಿರೆ
 ಮುನಿಸ ಕರದಿಂತಟ್ಟೆ ಬಂಡಿಯ
 ಜನದಲಿಂತುಟಿಪಿದೈಯಿರುವುದಲಿಂ ದಲೇ ನಮಗೆ ;
 ಇನಿತುದುರ್ಗತಿಯಾದುದಿನಿತೇ
 ಧನವ ವಿದ್ಯಾಲಯಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರ
 ಬೆನಿಬರೋ ವೇದಜ್ಞ ರೈತರುತಿರ್ದಲೆಯೆಂದ ||೨೪||

ಸೌರಜನಗಳ ಬೋಧಿಸುತ ಮುನಿ
 ಪೀರ ಬಸಯೀಪುರದಲಿರೆ ಗಡಿ
 ಯಾರನಂ ಸೇವಕನದೊರ್ವನು ಕದಿಯಲೊಂದುದಿನ |
 ಬೇರೆ ಕೆಲಸಿಗರಾಗ ಹಿಡಿದಾ
 ಚೋರನಂ ಯತಿರಾಜಗೊಪ್ಪಿಸಿ
 ದೂರ ಕಳುಹಿಸಿ ಶಾಸಕರ್ಗಳಿಗೊಂದು ಪೇಳಿದರು ||೨೫||

ರೋದಿಸುತಲಾ ಚೋರ ಯತಿಸನ
 ಪಾದಕುರುಳಿದನವನ ಕಂಡೊಡ
 ನಾ ದಯಾಕರನೆದೆ ಕರಗಿ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂದವನ |
 ಮೈದಡವಿ ಮೇಲೆತ್ತಿ ವತ್ಸನೆ
 ರೋದನಕೆ ಕತವಿಲ್ಲ ಮೌಢ್ಯದ
 ಲಾದುದಾಯಿತೆನುತ್ತಲಾಲಂಗಿಸಿದನಾತನನು ||೨೬||

ಏಕೆ ಲೋದಿಪೆ ತಮ್ಮನೇ ವ
 ಲ್ತೀಕ ಬಗೆವುದು ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವೆ
 ಸಾಕು ಸರ್ಪವ ಕೊಂದರಾಯಿತು ಚೌರ್ಯಭಾಸವನು |
 ನೀಕಳೆಯೆ ಸಾಕೆನುತ ಯತಿ ಲೋ
 ಕೈಕ ನಾಯಕನವನನವ್ವುತ
 ಶೋಕ ಹರಿಸಿದ ಮರನು ನೆರಳೆಲ್ಲರಿಗೆ ಕೊಡದಿಹನೆ ||೨೭||

ಈ ತೆರದಿ ಹಲದಿವಸ ಬೋಧಿಸು
 ತಾ ತಪೋಧನ ಭಕ್ತಜನಗಳ
 ಮಾತ ನಡೆಯಿಸಿ ಮುಂಬಯೀಪುರಕ್ಕೆದಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ |
 ರೀತಿನೀತಿಗಳರುಹಿ ಸದ್ಧ
 ರ್ಮಾತುರರ ಚಿತ್ತಗಳ ಬೆಳಗುತ
 ಜಾತಿಹಿತಕೆಚ್ಚ ರಿಸಿ ತುಂಬಿದ ನಮ್ಮ ಜೀವನವ ||೨೮||

ಒಂದುದಿನ ಸಂಜೆಯಲಿ ಮುನಿಪಾ
 ಲಂ ದಣಿವನಾರಿಸಲು ಬಗೆಬಗೆ
 ಯಿಂದ ಸೊಬಗನು ಬೀರುತಿಹವಾರಿಧಿಯ ತಟಕ್ಕೆದಿ |
 ಮಂದಮಂದ ಸಮೀರ ಸೇವನ
 ದಿಂದ ನಲಿಯುತ ವಿಶ್ವಕರ್ತನ
 ಸುಂದರ ಸೃಷ್ಟಿಯನು ನಿರುಕಿಸುತಲ್ಲೆ ಮೈಮರೆದ ||೨೯||

ಹಗಲೊಳನ್ಯರ ಹಿತವಸಾಧಿಸಿ
 ಗಗನಮಣಿ ಮಿಗುವಾಯಸದಿ ಮನೆ
 ವೊಗಲು ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಯೆ ಸಂಧ್ಯಾಸುದತಿಯದಿರುಗೊಳೆ |
 ಬಗೆದು ತೆರೆಯನು ಸರಿಸ ಮಿಗೆ ನಾ
 ಚುಗೆಯ ಕತದಿಂ ಚೆಲ್ವಮುಖ ಕಂ
 ವುಗಿದುದೆನೆ ಸಲೆ ಸಂಜಗಂಪಂಬರದಿ ವಸರಿಸಿತು ||೨೦||

ಜಳನಿಧಿಯ ತೆರೆತೆರೆಯ ಪೋಲು
 ಜ್ವಳಿಪ ಕಿರಣದ ಬೆಳಕು ಮೂಡಿದ
 ಬಳಲಿ ಸದನಕೆ ಬರ್ಪರವಯಂ ನ್ವಾಗತಿಸಲೆಂದೆ |
 ಬೆಳಗಿಸಿದ ದೀಪಾವಳಿಯವೊಲು
 ಪೊಳೆಯುತ್ತಿರೆ ಬಿಜ್ಜಣವನಿಡುವೊಲು
 ಸುಳಿಯುತ್ತಿರೆ ತಂಗಾಳಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ದಿನವ ಕಳಗಿಳಿದ ||೨೧||

ಕೊಂಚ ಸಮಯದವರೆಗಮಾಗಸ
 ದಂಚು ಸೊಗಸಿತು ಸಂಜೆಗಂಪಿಂ
 ಸಂಚರಿಸಿದಾಯಾಸ ಹರಿಸಲು ತಾವರೆಯಮಿತ್ರ |
 ಮಂಚದಲಿ ಮಲಗಿದನು ಹೊಳೆಹೊ
 ನ್ನಂಚ ಜಲದವ ಹೊದೆದು ಚೆಲ್ವಜ
 ಲಂಚರಂಗಳು ಸೇವೆಗೈದುವು ಸುತ್ತ ಸುಳಿಸುಳಿದು ||೨೨||

ಬೈಗಿನಲಿ ಕೆಲಮೆರೆವ ಜಲಧಿಯ
 ಮೇಗಣಂ ಶೈತ್ಯವನು ನೆರೆಕೊಂ
 ಡಾಗಮನ ಮೈತೂಕ ಹೆಚ್ಚಿದ ಕತದಿ ಮಾರುತನು |
 ಆಗ ಮೆಲ್ಲಲೆಯುತ್ತ ತುಂತುರ
 ನಾಗತರ ಮೇಲೆರಚಿ ಮೆರೆದಿರೆ
 ತ್ಯಾಗಿ ಸೈಕತರಾಸಿಯಲಿ ಕುಳ್ಳಿದನು ಶಾಂತಿಯಲಿ ||೩೩||

ಈಯನಂತೋದಧಿಯ ತೆರೆಗಳು
 ಮೀಯನಂತಾಂಬರದ ಮೌನವು
 ಮೀಯೆಡೆಯ ನಿಶ್ಚಳದ ಬೆಡಗುಂ ದೇವದೇವೇಶ |
 ನೋಯುತಿಹರದೆಗಳಿಗೆ ಶಾಂತಿಯ
 ನೀಯೆ ನಿನ್ನಯ ವರಮೆಯಲ್ಲವೆ
 ಜೀಯ ರಕ್ಷಿಸನುತ್ತ ದೇವನ ನೆನೆದನಾ ಯತಿಪ ||೩೪||

ದೇವ ಜಲಧಿತರಂಗ ತವ ಗೀ
 ತಾವಳಿಯ ಹಾಡುತಿದೆ ಗಗನಂ
 ಭಾವಿಸಲು ಮೌನದಲೆ ನಿನ್ನಯ ಪಿರಮೆ ಹಾಡುತಿದೆ |
 ಕಾವುದೈ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನೆದೆ
 ಗೀವುದೈ ತವ ಸಾಗರಾಂಬರ
 ದಾ ವಿಶಾಲತೆಯೊಂದನೇ ಸಾಕೆಂದು ಬೇಡಿದನು ||೩೫||

ದೇವ ರೋಕಾಭಾವ ಸಜ್ಜ ನ
 ಕಾಪ ಸತ್ಸುಖಭಾವ ಸೋಲನ
 ಪಾಪ ಬೋಗಿಗಳಾವ ಸಿಕ್ಕುಳಭಾವ ಭಾವಿಪರೋ |
 ಆ ವರಾತ್ಮನೆ ಯೀವುದೈ ನವ
 ಜೀವನವ ನಮ್ಮೀ ವಸುಂಧರೆ
 ಗಾವಗಂ ಪ್ರಭೋ ಎನುತ ಮೈಮರಿದನು ದಯಾನಂದ ||೨೬||

ಸ್ವಸ್ತಿ ನೀಡು ನಮಸ್ತ ಪಿತನೆ ನ
 ಮಸ್ತ ಲೋಕ ಸಮಸ್ತನಾಥ ನ
 ಮಸ್ತ ಸಂಕಟನಿಸ್ತರಣನೆ ನಮಸ್ತ ಧಾತ್ರಿಕರ |
 ಮಸ್ತ ಕೇಶ ನಮಸ್ತ ಸುಖ ಸ
 ನೃಸ್ತ ಜನಪ ನಮಸ್ತ ಜ್ಞಾನ ಗ
 ಭಸ್ತಿ ಪುಂಜ ನಮಸ್ತ ಎಂದಾ ಯತನ ಮೋಹನನು ||೨೭||

ಸೃಷ್ಟಿ ಸೌಂದರ್ಯವನು ನಿರೂಪಿಸು
 ತೆಷ್ಠೋ ಹೊತ್ತಿನ ವರಗ ಮನಸಂ
 ತುಷ್ಟವಡೆದಿರೆ ಯತಿವರಂ ತನ್ನಿಷ್ಟದೇವನನು |
 ತ್ವಷ್ಟನಂ ನುತಿಸುತ್ತ ವರಮೋ
 ತ್ವಷ್ಟ ಚಿತ್ತಸ್ಥಿ ತಿಯೊಳಿರಲಾ
 ಕೃಷ್ಟ ಭಕ್ತರು ಬಂದು ಕುಳ್ಳಿದರಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ ||೨೮||

ಜಲಧಿಯಂತೆಯೆ ಯತಿವರ ಹೃ
 ಜ್ವಲಧಿಯೊಳಗಂ ದಿವ್ಯಸಂತಸ
 ದಲೆಗಳೇಳುತ್ತಿರಲು ಕಂಗಳಿನೊಸರುತಿರೆ ಬಾಷ್ಪ |
 ಉಲಿದು ರೋಮಾಂಚಗಳು ಮಿಗುತಿರೆ
 ಜಲಜಲಪ ಕಾಂತಿಗಳ ಮುಖ ಮಂ
 ಡಲದಿ ನಸುನಗೆ ಮಿಂಚುತ್ತಿರೆ ಕಂದೆರೆದನಾ ಸಂತ ||೨೯||

ಕಂದೆರೆಯೆ ಮುನಿರಾಜ ಪಕ್ಕದಿ
 ಬಂದು ಕುಳ್ಳಿಹ ಭಕ್ತಮಂಡಳ
 ವಂದಿಸುತ ಪದಕೆರಗಿ ಜೀಯರೆ ಸೇವಕರಿಗಿಂದು |
 ಒಂದೆರಡು ಹಿತವಾಕ್ಯ ಕರುಣಿಸಿ
 ರೆಂದು ಬೇಡಲು ಯತಿಪ ನೆರೆದಾ
 ಮಂದಿಗಾರ್ಯಸಮಾಜವೇನಾಯ್ತೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡ ||೩೦||

ಮುನಿಪನೀಪರಿ ನುಡಿದುದರ ಫಲ
 ವೆನುವೊಲಾರ್ಯ ಸಮಾಜವಂ ಜನ
 ಜನಿತವೆನ್ನಿಸಿ ಶುದ್ಧರೂಪವನೊಂದನದಕಿತ್ತು |
 ಅನುವಿನಿಂ ವೇದೋಕ್ತ ಧರ್ಮವ
 ಜನಕೆ ಸಾರುವ ಪಥವ ನಿರ್ಮಿಸಿ
 ರೆನುತ ವಿನಯದಿ ಭಕ್ತಜನ ಬೇಡಿದರು ಯತಿವರನ ||೩೧||

ವಿನಯಿ ಪಾನಾಚಂದ್ರಪಾರಿಖ
 ನನುವಿನಿಂ ನಿಯಮೋಪನಿಯಮವ
 ನನಿತನುಂ ಹದಗೊಳಿಸೆ ಯತಿಭೂಕಾಂತನನುಮತಿಸೆ |
 ಜನಭರಿತ ಗಿರಗಾವಿನಲಿ ಸ
 ನ್ಮನುಜ ಮಾಣಕಚಂದ್ರವನುಪ
 ವನದಲಾರ್ಯಸಮಾಜ ಮೂಡಿತು ಮೊದಲನೆಯ ಸಾರಿ ||೪೨||

ಮತ್ತೆ ವಿಕ್ರಮವರ್ಷ ಹತ್ತೊಂ
 ಬತ್ತು ನೂರರ ಸಂಗಡಮೆ ಮೂ
 ವತ್ತರನು ಸಂದಿರಲು ಚೈತ್ರದ ಶುದ್ಧಪಂಚಮಿಯ |
 ವತ್ತುಗೆಯ ಸಂಜೆಯಲಿ ಜನರೊ
 ತ್ತೊತ್ತಿನೆಂದಿರೆ ಮುನಿಜನೇಶ್ವರ
 ಚಿತ್ತವಿಸಿ ಘೋಷಿಸಿದನಾರ್ಯಸಮಾಜದುದ್ಭವನ ||೪೩||

ಮಂಗಳಾನಕ ಪೊಳಗುತಿರೆ ನಿ
 ಸ್ಸಂಗಮುನಿ ಜಯಕಾರ ಹೂಮಳೆ
 ಸಂಗಡಮೆ ಮೇಲೆದ್ದು ಜಗತಿಯ ಮೂರು ತಾಪಗಳ |
 ಭಂಗವಡಿಸಲು ದಿವ್ಯಸೌಖ್ಯವ
 ನಂಗವಡಿಸಲು ತೆರೆವೆವೀ ಸ
 ತ್ಸಂಗವಾರ್ಯಸಮಾಜವೆನ್ನುತ ಸಭೆಗೆ ಘೋಷಿಸಿದ ||೪೪||

ವೇದ ಧರ್ಮೋದ್ಧಾರ ಪಾತಕ
 ಪಾದಪಾಳಿ ಕುಠಾರ ಸದ್ಗುಣ
 ಸಾಧಕರ ಪರಿವಾರ ನವಜೀವನದ ದಾತಾರ |
 ಮೋದಪಾರಾವಾರ ಮಿಥ್ಯೋ
 ನ್ಯಾದಿಮನುಜಸುಧಾರ ಸತ್ಯಪಿ
 ನೋದಿಜನ ಸಂಸಾರವೀಪರಿ ಜನ್ಮವತ್ತಿ ದುಃಖ ||೪೫||

ವಾಸ್ತವಿಕ ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳ ಪರ
 ಮಾಸ್ತಿಕೀ ಭಾವನೆಯೊ ಸತ್ಯೋ
 ಪಾಸ್ತಿ ಮೂರ್ಮಿಯೊ ದೇವಧರ್ಮಜ್ಞಾನವಾಚಿನಿಯೋ |
 ನಾಸ್ತಿ ಕರ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಚಯ ಸೂ
 ರ್ಯಾಸ್ತ ಮೋ ಧಾರ್ಮಿಕರ ನಿಶ್ಚಳ
 ದಾಸ್ತಿಯೋ ತಾನೆನುವೊಲಾರ್ಯಸಮಾಜ ರಂಜಿಸಿತು ||೪೬||

ಸದಯಯತಿವರ ನೊಂದರಾತ್ರಯ
 ಸದನವಾಗಲಿ ಪಾಪ ಕಲ್ಮಷ
 ಕದನವಾಗಲಿ ಸಂಧಿಯಾಗಲಿ ಏನುಳಿದಿಹಪರದ ;
 ವಿದಿತ ಧರ್ಮಸೋತವಾಗಲಿ
 ಪದುಳಜ್ಞಾನದ ಗಂಗೆಯಾಗಲಿ
 ಬದುಕಲಾರ್ಯಸಮಾಜವೆನ್ನುತ ಹರಸಿದನು ಕೊನೆಗೆ ||೪೭||

ಸರ್ವರಂತಃಸಾಕ್ಷಿಯನ ವಿಭು
 ವೌರ್ವನಂ ಸ್ತುತಿಸುವುದು ವೇದವೆ
 ಸರ್ವಧರ್ಮಸ್ರೋತವಾಚ್ಯಸಮಾಜಮಂದಿರದಿ |
 ಸರ್ವರುಂ ಸಪ್ತಾಹದಂತ್ಯದಿ
 ನಿರ್ವಹಿಸುವುದುಪಾಸನೆಯ ಜನ
 ಸರ್ವಹಿತ ಸಾಧಿಸುವುದೆಂಬುದೆ ನೇಮವಾಯ್ತು ದಕೆ ||೪೮||

ಕಳೆಯಿನಾಚ್ಯಸಮಾಜವಂ ಸ್ಥಿರ
 ಗೌಳಿಸಿ ಬೊಂಬಾಯೀಪುರವ ಹಿಂ
 ದುಳಿದು ಪಯಣದಲಹಮದಾಬಾದಿನಲಿ ಬೋಧಿಸುತ |
 ಬಳಿಕ ನೆರೆವ ಬರೋಡೆಯಲಿ ತಾ
 ನಿಳಿದು ತುಂಬಿದ ವಿಶ್ವಮಿತ್ರೀ
 ಹೊಳೆಯ ತೀರದಲೊಂದು ದೇಗುಲದೊಳಗೆ ನೆಲಸಿದನು ||೪೯||

ನೋಡಿ ಯತ್ಯಾಗಮನ ಶುಭವ ಬ
 ರೋಡ ರಾಜ್ಯಾಧೀಶ ಗಾಯಕ
 ವಾಡ ಭಕ್ತಿಯ ಭರದಿ ಭೋಜನ ಭಾಷಣಾದಿಗಳ |
 ನಾಡೆ ತಾನೇರ್ಪಡಿಸ ಜನ ಮಾ
 ತಾಡುತಿರ್ದು ಮನೆಮನೆಯೊಳಂ
 ಕೂಡಿ ಮುನಿಭೂಕಾಂತ ಕೀರ್ತಿಸ್ಪೂರ್ತಿ ವಾರ್ತೆಗಳ ||೫೦||

ಆ ದಯಾನಿಧಿ ಮುನಿವರಂ ವೇ
 ದಾಧಿಕಾರವ ಕುರಿತು ಕೂಡಿದ
 ಗಾಧ ಸಭೆಯೊಳಗೊಂದುದಿನ ಭಾಷಣವನೀಯುತಲೆ
 ವೇದಮಂತ್ರವನೊಂದ ಕೋಮಳ
 ಮಾದ ದನಿಯಿಂಪಾಡೆ ಸಭೆಯೊಳ
 ಗಾದುದಾಕ್ಷಣ ಬುಧರು ಕೋಳಾಹಳವ ರಚಿಸಿದರು ||೫೧||

ನೆರೆದ ಸಂಭಾವಿತರು ಪಂಡಿತ
 ವರರ ಬೆಸಗೊಳಲವರು ಸಭೆಯೊಳ
 ಗಿರುವರಲೆ ಮುಸಲಿಮರು ಮೌಲಾಬಕ್ಷಗಾಯಕರು |
 ಸರಿದು ಹಲಜನ ಶೂದ್ರರುಂ ಕುಳಿ
 ತರಲೆ ಕೇಳುತ ಯತಿಪ ಮಂತ್ರವ
 ನೊಂದನರ್ಥವ ಗೈದನೆನ್ನುತ ರೇಗಿದರು ಕುದಿದು ||೫೨||

ಓವಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದರು ತದ್ಭಾ
 ದೇವರಂ ಮಾನಿತರು ಯತಿಜನ
 ಭೂವರನು ಭಾಷಣವ ಮುಗಿಸಲು ಪಂಡಿತರು ಹಲರು |
 ಆವರಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ ಸಂಗರ
 ಗೈವ ಬಗೆಯಿಂ ಮುಂದೆನರೆ ಯತಿ
 ದೇವಭೂದೇವರಲಿ ವಾದವಿವಾದ ಮೂಡಿದುದು ||೫೩||

ಕೇಳಲೋಸುಗ ನೆರೆದು ಕುಳಿತ ನ
 ರಾಳಿ ಸುಲಭದೇ ತಿಳಿವವೊಲ್ಮುನಿ
 ಮೌಳಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸರಳತಮನನುವಂತೆ ನುಡಿಯುತಿರೆ |
 ತಾಳದದ ಪಂಡಿತರು ಜರೆದರು
 ಜಾಳಿಸುತಲಿದಕೂಡ ನುಡಿಯೆಂ
 ಬಾಳಿಹನೆ ವಿದ್ವಾಂಸತನವಿದೆ ಸಾಕು ನಿಲಿಸೆನುತ ||೫೪||

ಮುಂದಕ್ಕೈತಂದೊರ್ವ ಪಂಡಿತ
 ನಿಂದುಪಾಧ್ಯರೆ ಭವತಿ ಪಚತಿಗ
 ಳಿಂದ ಸಗ್ಗದು ಕಾರ್ಯ ನಿಮ್ಮದುರಿಂದು ನೋಡಿದಿರೆ |
 ನಿಂದಿಹರು ದಕ್ಷಿಣದ ಪಂಡಿತ
 ರೊಂದಿನಿಸು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಮೈಮೆಯ
 ಮುಂದೆ ಬೆಳಗಿಸವೆಳ್ಳುದೆನ್ನುತ ಹಂಗಿಸಿದ ಯತಿಯ ||೫೫||

ಉದ್ಧತರು ಹಂಗಿಸಲು ಸಾಜದ
 ಪದ್ಧತಿಯ ಬಿಟ್ಟೊಗೆದು ಸಂಧಿಸು
 ಬದ್ಧ ಜಟಿಲಸಮಾಸಬಹುಲೇಕೃತಪದಾವಳಿಯ |
 ಸಿದ್ಧಿಸುತಲತ್ಯಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪಿ
 ಶುದ್ಧ ಸಂಸ್ಕೃತ ವಾಕ್ಯವಾಹನ
 ನುದ್ಧರಿಸಿ ಯತಿಪಾಲ ನುಡಿಯಲು ಮಂದಿ ಬೆರಗಾಯ್ತು ||೫೬||

ಸಿಕ್ಕು ನುಡಿಯನು ನುಡಿಯೆ ಮುನಿಸನ
 ತಿಕ್ಕಿದಾ ಪಂಡಿತರು ನಾಸಿಕ
 ಕಿಕ್ಕಿ ಬೆರಳನು ಬೆರಗುವೋಗುತ ಸರಿದು ಮೂಲಿಯಲಿ |
 ಒಕ್ಕಡೆಯಲಳುಕುತ್ತ ಕುಳಿತರು
 ಕಕ್ಕಲತೆ ಎಡೆವಿಡದೆ ಹಬ್ಬಿತು
 ಸೊಕ್ಕಳಿದು ಸೋಲೊಪ್ಪಿ ಸರಿದರು ಸಂತ ಸಮ್ಮುಖದಿ ||೫೭||

ಕ್ಷೌರಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತಾ ಯತಿ
 ನೀರ ಕುಳ್ಳಿರಲೊಂದುದಿನ ಬಳಿ
 ಸಾರಿ ಪಂಡಿತನೊರ್ವ ಮುನಿಯೇ ತ್ಯಾಗವೇ ಯತಿಗೆ |
 ಸಾರ ಧರ್ಮವದಾಗಿರಲು ನೀ
 ವಾರಯಿಸದದ ದೇಹದೀ ಶೃಂ
 ಗಾರ ಕರ್ಮದಿ ನಿರತರಾಗಿಹರೇಕೆ ಗಡಯೆಂದ ||೫೮||

ಎಂದ ನುಡಿಗಳನಾಲಿಸಿ ದಯಾ
 ನಂದಯತಿ ಗಡಗೊಸಿ ನಗುತಲಿ
 ಮಂದಮತಿಯೇ ಕೂದಲಿಡುವುದೆ ನರಗೆ ತ್ಯಾಗವೆನೆ |
 ಇಂದು ಕರಡಿಯೆ ಪರಮತ್ಯಾಗಿಯ
 ದೆಂದೆನಿಪುದಲಿ ತ್ಯಾಗ ವೈರಾ
 ಗ್ಯಂ ಧರೆಯೊಳೀ ನುಡಿಯುಲಿಲ್ಲೈ ತಮ್ಮ ಕೇಳೆಂದ ||೫೯||

ಬಂದು ಬುಧ ಮತ್ತೊರ್ವ ತಾನಿ
 ನ್ನೊಂದುದಿನ ಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ತೆರೆನುಡಿ
 ಯಿಂದ ನ ಯತೀನಾಂ ಹಿ ದದ್ಯಾತ್ ಕಾಂಚನಮೆನುತ್ತೆ |
 ಎಂದೊಡಂ ತಾವ್ಧನವಕೊಳ್ಳುವಿ
 ರೆಂದು ಕೇಳಿಹೆವತ್ತಿ ನಮ್ಮಿ
 ಸಂದೆಗವ ಪರಿಹರಿಸಿಂನ್ನಲು ಯತಿಪನಿಂತೆಂದ ||೬೦||

ಆವ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರನ್ನರ
 ನೋವಹರಿಸಲು ನಿಜತನುಗಳನು
 ಮೋವಿ ತೆತ್ತಿಹರವರು ಕೋಟಿಯ ತೂಕ ಕಾಂಚನವ |
 ಈ ವಸುಧೆಯೊಳಗಿಟ್ಟೊಡಂ ಸಹ
 ಭಾವಿಸಲಕಿಂಚನರೆ ಸರಿಯೈ
 ನೀವರಿಯಿರಿದನೆಂದನಾ ಯತಿವರ ದಯಾನಂದ ||೬೧||

ಬಲ್ಲವರೆ ನೀವಿನ್ನು ನನ್ನಯ
 ಸೊಲ್ಲನಾಲಿಸಿ ಸುರನದೀತಟ
 ದಲ್ಲಿ ಸುಳಿವಲಿ ಬರಿಯಕೋವಣವೊಂದ ಧರಿಸಿದೆ |
 ಅಲ್ಲಿ ಕವಡೆಯಕೂಡ ಮುಟ್ಟಿದ
 ನಲ್ಲವಾದೊಡಮಿಂದು ನಾಂಜನ
 ರಿಲ್ಲರಂ ಸುಖವಡಿಸೆ ತೊಡಗಿಹೆನೆಂದ ನಾಯತಿಪ ||೬೨||

ಆದ ಕತದಿಂದಾಲಿಸಿರಿ ನಾ
 ವೀದಿನಂಗಳಲನ್ಯರಿಂ ಸಂ
 ಪಾದಿಸುತ ಧನವನ್ಯಜನಕೋಸುಗಮೆ ವಿತರಿಸುತ |
 ಗೈದು ಕೂಪಮೃತ್ತಿಕಾನ್ಯಾ
 ಯಾದರವ ಸನ್ಯಾಸ ಧರ್ಮದಿ
 ನೋದಿಸುತ್ತಿಹೆವಿದಕೆ ಹೊದ್ದದು ದೋಷ ಕೇಳೆಂದ ||೬೩||

ಧನವೆ ಪಾಪದಮೂಲವೆಂಬಿರೆ
 ಮನುಜ ಮುಟ್ಟಿದರದನು ಪಾತಕ
 ಜನಿಪುದೆಂಬಿರೆ ಧನಿಕರಂತೆಯೆ ಕಾಣೆವಿರಿ ನೀವು |
 ಎನಲು ನಿಮ್ಮನು ನೀನೆ ಪಾತಕಿ
 ಯೆನುತ ತಿಳಿವಿರೆ ಪೇಳಿರೆನೆ ಬುಧ
 ಮುನಿಸಗೆರಗುತ ಕ್ಷಮಿಸಿ ದುಷ್ಟಶೈಯನು ಜೀಯೆಂದ ||೬೪||

ಇತ್ತಯತಿ ಬೋಧಿಸುತಲಿಂತಿರ
 ಲತ್ತ ಬೊಂಬಾಯಿನಲಿ ಸಲಸಲ
 ಕೊತ್ತು ತಾರ್ಯಸಮಾಜಿಗಳ ಪೌರಾಣಿಕೋತ್ತಮರು |
 ಸುತ್ತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥವನು ಮಾಡಿರೆ
 ನುತ್ತ ಪೀಡಿಸುತಿರಲು ಭಕ್ತರು
 ಚಿತ್ತವಿಸೆ ಬೇಡಿದರು ಯತಿಪನ ತತ್ವರಕ್ಷಣಕೆ ||೬೫||

ಸಜ್ಜನಾಗ್ರಹದಿಂದ ಸಚ್ಚಿ
 ದ್ವಿಜನೇಶ್ವರ ಬಂದು ವಾದಕೆ
 ಸಜ್ಜಿತ ಹೂಂಕರಿಸೆ ಮುಂಬಾಪುರಿಯ ಪಂಡಿತರು |
 ಹೆಜ್ಜೆ ಹಿಂದಿಡುತಡಗಿದರು ಜನ
 ರುಜ್ಜುಗಿಸಿ ಬುಧ ಕಮಲನಯನನ
 ನುಜ್ಜಿ ರೇಗಿಸಿ ವಾದಗೈಯಲು ನೂಂಕಿದರು ಮುಂದೆ ||೬೬||

ಫ್ರಾಮಜೀ ಕಾವಸಜಿಭವನದಿ
 ನೇಮದಿಂ ಸಭೆಸೇರೆ ವಿಬುಧೋ
 ದ್ಗಾಮನೇನಿಸಿದ ಕಮಲನಯನಂ ತಿಷ್ಠರೂಡಗೂಡಿ |
 ತಾಮೆರೆಯುತ್ತೈತಂದ ಸದ್ಗುಣ
 ಧಾಸು ಯತಿವರ ದಿವ್ಯಪೀಠದ
 ಲಾ ಮಹಾಸಭೆಯೊಳಗೆಮೊದಲೇ ಬಂದುರಂಜಿಸಿರೆ ||೬೭||

ಅಪ್ಯಬೇಚರ ಕಮಲನಯನಾ
 ಚಾಪ್ಯಪಂಡಿತವರನ ಚರ್ಚಾ
 ಕಾಪ್ಯವಾರಂಭಿಸಲು ಪೇಳ್ವೊಡನಾತಮೇಲಿದ್ದು |
 ಸ್ಫೈರ್ಯದಿಂ ನೆರೆದಿರ್ಪ ಬುಧರಾ
 ದಾರ್ಯದಿಂ ತಂತಮ್ಮಮತದನಿ
 ವಾರ್ಯನಾಮನ ಸಾರಬೇಕೆನೆ ಯತಿಪನಿಂತೆಂದ ||೬೮||

ಪರಮಪಂಡಿತ ಕಮಲನಯನರೆ
 ಕರುಣೆಯಿಂ ತಾನ್ಬಂದು ವಾದಿಸೆ
 ನೆರೆದ ದಿನವಿದು ಮಾಂಗಳಿಕವೆಂದಾನು ಭಾವಿಸಿಹೆ |
 ನೆರೆದಿಹರು ಸಾಸಿರರು ಸುಳ್ಳಿ ಟ
 ವರಿಯೆ ನಿಜಮತನಾಮಸಾರುಃ
 ಪರಿಯದೇತರದೆಲ್ಲಿಯದೊಗಡ ಎಂದನಾಯತಿಸ ||೬೯||

ಎನಿತೊಹೊತ್ತೀತರದಿ ನಡೆದಿರೆ
 ಜನರು ನಿನಗಿದೊ ಮಂಗಳಾಠತಿ
 ಯೆನುತ ಹಂಗಿಸೆ ಕಮಲನಯನನನಾತ ನಾಚುತಲೆ |
 ಕೊನೆಗೆ ನಿಜವದನವನು ನೆರಗಿನ
 ಕೊನೆಯಿನವಚುತ ನಡೆದ ಯತಿಜಯ
 ನಿನದಿಸಿತು ತತ್ಸಭೆಯಲಾದಿನ ಬಹಳಸಂಭ್ರಮದಿ ||೭೦||

ಬಳಿಕ ಮುನಿವರ ನೆರೆದ ಸಭಿಕ
 ರ್ಗಗಳಿಗೆ ವಿಗ್ರಹಪೂಜೆ ಖಂಡಿಸಿ
 ಕಳಕಳಿಯ ಭಾಷಣವನೊಂದನು ಸಲಿಸಿ ಬಿತ್ತರಿಸಿ |
 ಬೆಳಗೆ ವೇದಜ್ಞಾನವಂ ಬಗೆ
 ದಳೆದು ಜನಗಳು ಯತಿಪನಂ ಹೂ
 ಮಳೆಗಳಿಂ ನೆನೆಯಿಸಿದರಾರ್ಜವದಿಂದ ಜವದಿಂದ ||೭೧||

ಇಂತು ಮುಂಬಾವುರದಿ ಮಾನವ
 ರಂತರಂಗೋಪವನಗಳ ಮಿಗು
 ನಂತೆ ಸತ್ಯಜ್ಯೋತ್ಸ್ನ ಪಸರಿಸಿ ಬೆಳಗಿ ವಿಸ್ಮೃತಿಯ |
 ನಿಂತ ತಿಮಿರವ ಕಳೆದು ಸುಹೃದ
 ನಂತ ಜಲಧಿಯನೆಳೆದು ಮೆರೆದನು
 ಸಂತಕಾಂತಸುಧಾಕರಂ ತವೆ ಪರಸೆ ಪರಮಾತ್ಮ ||೭೨||

|| ಇಂತು ಹದಿನಾರನೆಯ ಸಂಧಿ ||

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ—ಅರುಹಿ ಸತ್ಕಾರ್ಥಗಳ ಪೂನಾ
ಪುರದಿ ಚಾಂದಾಪುರದಿ ಬೋಧಿಸಿ
ಬರೆದು ನೇಮನ ಮುನಿಪ ಲಾಹೋರಿನಲಿ ಬೋಧಿಸಿದ ||

ಹೇ ತರಳರೇ ಕೇಳಿ ನ್ಯಾಯವಿ
ಧಾತನಿಸಿದ ಭಕ್ತಜನ ವಿ
ಖ್ಯಾತ ಗೋವಿಂದಾತ್ಮಭವ ಮಹದೇವ ರಾನಡೆಯು |
ಆತಪೋಧನಪದದಿ ಬೇಡಲು
ವೀತರಾಗಯತೀಶನಾತನ
ಮಾತನಡೆಯಿಸೆ ಬಳಿಕ ಪೂನಾನಗರಿಗೈತಂದ ||೧||

ರಾನಡೆಯೆ ಮೊದಲಪ್ಪ ಭಕ್ತಜ
ನಾನುನಯವಿನಯದಲಿ ವಿಜ್ಞತ
ಪೋನಿಧಿಯು ಹದಿನೈದು ಭಾಷಣಗಳನು ತತ್ಪುರದಿ |
ಮಾನವೈಭವದಿಂದ ವಿತರಿಸಿ
ಮಾನವರ ಮನಗಳಲಿ ವೇದ
ಜ್ಞಾನ ಬೆಳಗಿಸಿ ಕೊಂಡನನುಪಮ ಗೌರವಂಗಳನು ||೨||

ಜ್ಞಾನಿಯತಿ ಮುನ್ನಡೆವ ದಿನ ಸ
 ಮ್ಮಾನದಿಂದುತ್ಸವನ ವಿರಚಿಸಿ
 ರಾನಜೆಯು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಯೊಂದರಲಿಟ್ಟು ವೇದಗಳ |
 ಆನೆಯನಲಂಕರಿಸಿ ವಿರಜ ತ
 ಪೋನಿಧಿಯ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಹರಿದಿರೆ
 ಮಾನವಾಂಬುಧಿ ರಾಜಮಾರ್ಗಗಳಲಿ ಕರೆತಂದ

||೩||

ಅತುಳವೈಭವದಿಂದ ನಿಸ್ಸಾ
 ಳತತಿ ಮೊಳಗುತ್ತಿರಲು ಹೂಮಳೆ
 ಸತತ ಸುರಿಯುತ್ತಿರಲು ಜಯಜಯಜಯದಯಾನಂದ |
 ಯತಿಜಯಂ ನಿನಗೆಂಬ ನಾದ
 ಸ್ತುತಿ ನಭವನಿರಿಯುತಿರೆ ನಗರದ
 ಲತಿಸಯೋತ್ಸವ ಹರಿದುದೆಲ್ಲೆಡೆ ಹಲವುಸಾಸಿರದ

||೪||

ಇತ್ತಲುತ್ಸವ ಮೆರೆಯೆ ವಾದದ
 ಹೊತ್ತಿನಲಿ ಹಿಂಜರಿದ ಪಂಡಿತ
 ರೆತ್ತಿ ಕಟ್ಟಲು ಹಲರು ಕಲಹಪ್ರಿಯರು ಸಂಗರಿಸಿ |
 ಅತ್ತ ಯತ್ಯಪಮಾನ ಕಾಮಿಸಿ
 ಕತ್ತೆಯೊಂದನು ಸಿಂಗರಿಸಿ ನೆರೆ
 ಮತ್ತರಂದದಲೆದುರುವಂದರು ಮುನಿಪನುತ್ಸವಕೆ

||೫||

ಕೊಳಕುಚಿತ್ತದ ಜನರು ಯತಿಪಗೆ
 ಕೊಳೆನುಡಿಗಳಾಡುತ್ತ ತಿರುಕನೆ
 ಕೆಳಗೆ ಬಾಬಾಯೆನುತ ಕೈಗಳ ತೋರುತಣಕಿಸುತ |
 ಕಳವಳಂ ಜನಿಪಂತೆ ಭಕ್ತರು
 ಗಳನು ನೂಂಕುತ ನಡೆದುಬಂದರು
 ಮಳೆಯಕತದಿಂದಾದ ಕೆಸರೊಡನೊಗೆದು ಕಲ್ಲಗಳನು ||೬||

ರಾನಡೆಯು ಗುರುದೇವ ನಾಪೀ
 ಹೀನಜನ ದುರ್ನಡೆಯ ವಾರ್ತೆಯ
 ಸಾನುನಯ ಶಾಸಕರಿಗಿತ್ತಪೆವೆನಲು ಮುನಿರಾಯ |
 ಏನಿದೇನಿದು ಜನರಿವರು ತಾ
 ವೇನಗೈದಪರಿಯರೀ ಬಗೆ
 ಬೇನೆಗೌಷಧ ಶಾಂತಿ ಕುದಿಯದಿರೆಂದು ಬೋಧಿಸಿದ ||೭||

ಹಿಂದಿರುಗಿ ಮುಂಬಯಿಯಲಿರೆ ನಯ
 ದಿಂದಲೋರ್ವನು ತಾವು ವಸ್ತುವ
 ನೊಂದಿನಿಸು ಬಿಡದಂತೆ ತೂಗಿಸಿ ಕೊಡುವಿರದರಿಂದ |
 ಮಂದಮತಿಗಳು ಜಿವುಣಮುನಿ ತಾ
 ವೆಂದರಿವರೆನೆ ಯತಿಪ ನಸುನಗೆ
 ಯಿಂದ ಜನರೇನೆಂದೊಡೆನಗೇನಹುದೊ ಪೇಳೆಂದ ||೮||

ಸಾಕ ಮಿಗದಂತಾನೆ ಕೊಡುವೆನು
 ಸಾಕನಿತ ಕೆಲಸಿಗರು ಲೋಗದಿ
 ಶೋಕಿಸರು ಮಿತವಾಗಿ ಭುಂಜಿಸೆ ಕಾರ್ಯಪರಹರು |
 ಲೋಕದಲಿ ನಸುಕಡಿಮೆ ತಿಂದರೆ
 ತಾಕೆಡನು ಕೃಶಕೃಪಣನಾಗನು
 ಹಾಕಲುಚ್ಚಿಷ್ಟವನು ಪರರಿಗೆ ಪಾಪ ಕೇಳೆಂದ ||೯||

ವರ ಯತಿಸನಾರ್ಯಾಭಿವಿನಯವ
 ಬರೆದು ವರಸಂಸ್ಕಾರ ವಿಧಿಯಂ
 ವಿರಚಿಸಾಪುರದಲ್ಲೆ ತದನಂತರದಿ ಹಲವು ಕಡೆ |
 ಅರುಹಿ ವೇದೋಕ್ತಿಗಳ ಲಕ್ಷಾ
 ಪುರದಿ ವಿಕ್ರಮಸಿಂಹನಾಮಕ
 ಪರಮಭಕ್ತನ ಮನೆಯಲಿಳಿದನು ಧರ್ಮ ಘೋಷಿಸುತ ||೧೦||

ಆ ಮುನಿಸ ವಾಕ್ಯಪ್ರಬೋಧದ
 ನಾಮದಿಂ ವ್ಯಾಕರಣ ಪಿಡ್ವೆಯ
 ಪಾಮರರುಮರಿವಂತೆ ಪುಸ್ತಕಮೊಂದ ವಿರಚಿಸುತ |
 ಆ ಮಹಾಜನಗಳಿಗೆ ವಿತರಿಸೆ
 ನೇಮ ಮೀರಿದ ದೋಷ ಹಲವಕೆ
 ಧಾಮವಾಯ್ನಾಕ್ಷೇಪಗ್ನಿದರು ಕಾಶಿ ಪಂಡಿತರು ||೧೧||

ತಮ್ಮ ಗುರವಪಮಾನ ಸೈರಿಸ
 ಲಮ್ಮದಿರೆ ಹಲಭಕ್ತ ಜನಗಳು
 ಸುಮ್ಮನಿರದಾ ದೋಷಕುಲವನು ಯತಿಯ ಪುಸ್ತಕದಿ |
 ನೆಮ್ಮಿಸಹ ಸರಿಯೆಂದೆ ಸಾಧಿಸ
 ಲೊಮ್ಮೆ ಯತ್ನಿಸುತಿರಲು ಯತಿಭೂ
 ವಮ್ಮುಗಳುನಗೆಯಿಂದ ಭಕ್ತರನಿಂತು ಬೋಧಿಸಿದ ||೧೨||

ಸುಳ್ಳುಮಾತನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಲೆ
 ಪೊಳ್ಳು ಜಗಳಕೆ ನಿಲ್ಲುವುದು ಜಗ
 ಕೊಳ್ಳಿತಲ್ವಿ ಧಾರ್ಮಿಕರ ಕರ್ತವ್ಯತಾನಲ್ಲ |
 ಒಳ್ಳೆತನದಿಂ ನಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕ
 ಮುಳ್ಳ ದೋಷವನೊಪ್ಪಿಕೊಳಿ ಸಟಿ
 ಮುಳ್ಳೆಸರಿ ಧಾರ್ಮಿಕರ ಮಾರ್ಗದಲಿಂದನಾ ಯತಿಪ ||೧೩||

ಮುಂದೆ ನುಡಿಸಲ್ಲೊಂದುದಿನ ಭುವಿ
 ವಂದಿತಂ ತತ್ಪ್ರಭುದಯಾಳನ
 ಮುಂದೆ ಮಿತ್ರರೆ ನಾಲ್ಕು ವೇದಂಗಳಲಿ ತುಂಬಿರುವ |
 ಸುಂದರದ ಮಂತ್ರಂಗಳೊಳಗೊಂ
 ದೊಂದನೇ ಹಿರಿಹಿರಿದು ಬುದ್ಧಿಯ
 ಕಂದೆರಿದು ಪರಿಕಿಸಿಹೆ ಮೊದಲಿಂ ತುದಿಯವರೆಗೆಂದ ||೧೪||

ಸೋದರರೆ ಮದ್ವಚನಗಳ ಕೇ
 ಳಾದರಿಸಿ ನಂಬುವೊಡಸಂಭವ
 ಮಾದ ಮಾತನಯುಕ್ತ ತತ್ವವನೊಂದಿಸು ಕೂಡ |
 ವೇದ ನಾಲ್ಕರಲೊಂದೆ ಮಂತ್ರಮೆ
 ಯಾದೊಡಂ ಬಣ್ಣಿಸದು ವಾಸ್ತವ
 ಮಾದ ನುಡಿಯಿದನೆಂಬುದರಿತಿಹೆನೆಂದನಾ ಯತಿಪ ||೧೫||

ಆದಿಯೊಳ್ಪರಿಕಿಸಿಯೆ ನಿಜಕರ
 ಕೈದ ನಾಣ್ಯಂಗಳನು ಚೀಲದಿ
 ಮೋದಿ ನಿರ್ಭ್ರಮನಾಗಿ ತುಂಬುವ ವೈಶ್ಯನಂದದಲಿ |
 ವೇದಗಳಲೊಂದೊಂದೆ ಮಂತ್ರಪ
 ನೋದಿ ನಾಂ ಯುಕ್ತಿ ಪ್ರಮಾಣದ
 ಲೈದೆ ಪರಿಕಿಸಿ ಪೂರ್ಣ ನಿರ್ಭ್ರಾಂತನಹೆ ಕೇಳೆಂದ ||೧೬||

ಆದಕತದಿಂ ಪ್ರಭುವಯಾಲರೆ
 ವೇದ ನಾಲ್ಕರ ಸತ್ಯತೆಯಲೆನ
 ಗೀ ದಿನದಲೆಳ್ಳಿನಿತು ಸಂಶಯಮಿಲ್ಲ ನರಕುಲಕೆ |
 ವೇದಮೇ ಶಾಶ್ವತದ ಸುಖಸಂ
 ಪಾದನೆಯ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಪು
 ದಾದ ದೈವಿಕ ದೀಪ ದಿಟಮೆಂದನು ದಯಾನಂದ ||೧೭||

ಕಟ್ಟುಪಾಡನು ಹರಿದು ಮಂತ್ರದ
 ಲಿಟ್ಟ ಸತ್ಯಾರ್ಥವನು ತನ್ನದೆ
 ದಿಟ್ಟಿಯೊಳು ತರಬಲ್ಲ ಮಾನವದೀಪಕನೆ ಋಷಿಯ |
 ಸಟ್ಟವೇರಲು ಪಾತ್ರನೆಂಬೀ
 ದಿಟ್ಟ ವಾಕ್ಯಾಶ್ರಯದಿ ನೋಡಲು
 ಮುಟ್ಟಿದಂ ಋಷಿಪದವನೀಪರಿಯಿಂ ದಯಾನಂದ ||೧೮||

ವೇದಸಂಪ್ರಿಯನಿಂದ್ರಮಣಿ ಬುಧ
 ನೈದಿ ಬೇಡಲು ಋಷಿ ಮುರಾದಾ
 ಬಾದಿಗೈತಂದಿಳಿದು ಜಯಕೃಷ್ಣಾಲಯವ ಬೆಳಗೆ |
 ಅದುದಾ ಭವನದಲೆ ಸಕಳವಿ
 ನೋದದಿಂದಾಂಗ್ಲೇಯ ಭಾರತ
 ವಾದಿ ಸಂಘದ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ ನೆರೆದ ಮಂದಿಯಲೆ ||೧೯||

ಕೊನೆಯ ದಿನ ಪಾದರಿಯು ಸೃಷ್ಟಿಯ
 ನನುವಿನಿಂ ಚರ್ಚಿಸುತ ವಿಶ್ವಂ
 ಜನಿಸಿತ್ತೈದು ಸಹಸ್ರವರ್ಷದ ಹಿಂದೆನಲು ತಂದು |
 ಮುನಿಪ ಹೊರಗಿಂ ಕಲ್ಲನೊಂದನು
 ಜನರೆ ಶಿಲೆಯೇ ರೂಪಕ್ಕೆತರ
 ಲೆನಿತು ವರ್ಷಗಳಹುದೊ ಪೇಳಿರಿ ತತ್ತ್ವವಿಡರಂದ ||೨೦||

ಆಗ ಬುಧರೀ ಶಿಲೆಗೆ ರೂಪವಿ
 ದಾಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಾಬ್ಧಿಗಳು ಬೇಕೆನ
 ಲಾ ಗುರೂತ್ತಮನೈದೆ ಸಾಸಿರ ವರ್ಷಮೀಭುವಿಗೆ |
 ಸಾಗಿರಲು ಶಿಲೆ ಲಕ್ಷ ವರ್ಷದಿ
 ತಾ ಗಳಿಸಿತೆಂತಾಕೃತಿಯ ಗಡ
 ನೀಗಿರೀ ಮಿಥ್ಯಾಪ್ರಸಂಚವನೆಂದು ಬೋಧಿಸಿದ ||೨೧||

ರಾಜ್ಞ ಪಕ್ಷೋರಿಯಳ ಏಭವಮ
 ನೋಜ್ಞ ಮಹದುತ್ಸವದಿ ವರವೇ
 ದಾಜ್ಞೆಯಂ ನರನರಸ ನಿಚಯಕೆ ತಿಳಿಸ ಬಗೆಯಿಂದ |
 ಪ್ರಾಜ್ಞ ಋಷಿ ದೇಹಲೆಗೆ ಭಕ್ತರ
 ನಾಜ್ಞ ಪಿಸಿ ನಡೆತಂದು ಸತ್ಯದ
 ಯಾಜ್ಞ ಕಾಲಯ ಕುಟೆಯ ರಚಿಸಿದ ನಗರವಂಚಿನಲಿ ||೨೨||

ಬಂದು ಯವನನದೊಬ್ಬ ಸಭೆಯೊಳ
 ಗೊಂದುದಿನ ನೀವ್ ಸ್ವಾಯಗೈವಿರಿ
 ಹಿಂದುಗಳ ಮೂರ್ತ್ಯರ್ಚನವ ಖಂಡಿಸುವಿರೀಕಾರ್ಯ |
 ಹೊಂದುವುದು ಮಹಮದರ ಬೋಧನೆ
 ಗೆಂದೆನಲು ಋಷಿ ಎಲ್ಲ ಮತಗಳ
 ಸಂದಣಿಯ ವಿಗ್ರಹದ ಪೂಜೆಯ ಖಂಡಿಸುವೆನೆಂದ ||೨೩||

ತಮ್ಮ ಪೌರಾಣಿಕರ ಮೂರ್ತಿಗ
 ಳಮ್ಮುದುರಲಾದಪುದು ಸುಲಭದೆ
 ನಿಮ್ಮ ಗೋರಿಮುಸೀದಿ ನೋಡಲಹ ತೋರ ಮೂರ್ತಿಗಳ |
 ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿರಿ ಮಹಡಿಮನೆಗಿಂ
 ತಮ್ಮಹೋನ್ನತಮಿವನು ಕದಲಿಸ
 ಲಮ್ಮದೆನಲಾ ಯವನ ನಿಂದನು ಬಿಗಿದ ಮೌನದಲಿ ||೨೪||

ಇರಲು ಮುನ್ನಿನ ವರ್ಷ ಚಾಂದಾ
 ಪುರದಿ ಸೇರಿದ ಚಾತ್ರೆಯಲಿ ಮುಂ
 ದರಿದು ಮಹಮದ ಪಂಥ ಹಿಂದೂಧರ್ಮ ವಾದದಲಿ |
 ಸರಿಯಲಿಸ್ಲಾಂ ತತ್ವವೆಲ್ಲವ
 ನರಿದ ಹಿಂದೂ ಬುಧರ ಕರೆಯಿಸ
 ಲುರುತರದ ನಿಶ್ಚಯವತಾಳ್ವದು ಗ್ರಾಮನಾಯಕರು ||೨೫||

ಮರುಸಲದ ಚಾತ್ರೆಯಲಿ ವಾದಿಸೆ
 ಸರಮಪಂಡಿತನಿಂದ್ರಮಣಿಯನು
 ಕರೆಯಲಾಗ್ರಾಮಸ್ಥರಾತನು ತಪ್ಪದೆಯೆ ತಾನು |
 ಬರುವೆನಾದೊಡಮಿಂದು ದೇಶದಿ
 ಸರಮ ವೇದಜ್ಞರೆನೆ ಮಾರಿಸಿ
 ವರ ದಯಾನಂದರಹರವರನುಕರಿಪುದೊಳಿತೆಂದ ||೨೬||

ಎಂದ ಪಂಡಿತವಾಕ್ಯ ಕೇಳಾ
ಮಂದಿ ನಯದಿಂ ಬಂದುಬೇಡಲು
ಮಂದಹಾಸದಿನವರಿಗಭಯವನಿತ್ತು ಯತಿರಾಜ |
ಮುಂದರಿದು ಗೊತ್ತಾದ ಕಾಲಕೆ
ಬಂದು ಚಾಂದಾಪುರವ ಸೇರಿದ
ನೊಂದುಗೂಡಿದ ಹಲ ಸಹಸ್ರರ ಜಯನಿನಾದದಲಿ ||೨೭||

ನೆರೆದ ಪಾದರಿ ಮೌಲ್ವಿ ವೊದಲಹ
ತರತರದ ಮಾನವರ ಹಲ ಸಾ
ಸಿರವ ಕಂಡಿದ್ದ್ರಮಣಿ ನಡುಗುತ ಪೂಜ್ಯಖುಷಿವರರೇ |
ಉರಿದು ಬೀಳ್ವರು ಮತಮತಾಂತರ
ಪರರು ಬೇಗದಿನದರ ಕತದಿಂ
ತೆರೆದು ಖಂಡಿಪುದೊಳ್ಳತಲ್ಲನೆ ಮುನಿಪನಿಂತಂದ ||೨೮||

ಸೋದರನೆ ಕೇಳ್ವತ್ಯವಚನವ
ನಾದಿ ರೂಪದಿ ನುಡಿವ ಕಾಲದ
ಲೀ ದಯಾನಂದಯತಿ ಯಾರಿಗುಮಂಜುವವನಲ್ಲ |
ನೀ ದುಗುಡವಂ ತ್ಯಜಿಸು ನಿನ್ನಯ
ಕೂದಲಂ ಸಹವಾವ ಮನುಜನು
ಮೈದಿ ಕೊಂಕಿಸಲಾರ ನಾನಿರೆ ಭೀತಿ ಬೇಡೆಂದ. ||೨೯||

ಮರುದಿವಸ ಬೆಳಗಿನಲಿ ಜನತತಿ
 ನೆರೆಯೆ ಋಷಿವರ ಮೌಲ್ವಿಗಳು ಪಾ
 ದರಿಗಳುಂ ಸಮುಚಿತದ ಪೀಠಂಗಳಲಿ ರಂಜಿಸಿರೆ
 ಪರಮ ಪಿತನೇತರಿನದೇತಕೆ
 ಪಿರಚಿಸಿದನಾವಾಗಲೀ ತೆರ
 ತೆರದ ವಿಶ್ವವನರುಹಿರೆಂದನು ಸಭೆಯ ನಾಯಕನು ||೩೦||

ಪಾದರೀ ಸ್ಕಾಟೆಂಬನಂ ಮೊದ
 ಲೈದಿ ವಿಭುವಿದ ನಾಸ್ತಿಯಿಂದಲೆ
 ಗೈದಿಹಂ ಜಗಸುಖಕೆ ಕಾಲವನರಿಯೆವಾವೆಂದ |
 ಮೋದಿ ಮೌಲಪಿ ಮನುಜಗೋಸುಗ
 ಗೈದನಿದ ಪಿಭು ನರನವನ ನುತಿ
 ಗಾದ ರಚನೆಯ ಕಾಲ ಬೇರಿಲ್ಲೆಂದು ವಾದಿಸಿದ ||೩೧||

ಹರ್ಷದನಿ ಮೊಳಗಿದುದು ಪೂಜ್ಯಮ
 ಹರ್ಷಿ ಪೀಠದಿನೇಳೆ ವಿಭವೋ
 ತ್ಕರ್ಷದಿಂ ಹದಿನೈದು ಸಾಸಿರಜನಕೆ ವಂದಿಸುತ |
 ಘರ್ಷಣಕೆ ಕತವಿಲ್ಲ ಶುಭನಿ
 ಸ್ಕರ್ಷಗೋಸುಗ ನೆರೆದಸಭೆಗಾ
 ಕರ್ಷಣಮೆ ಪರನಿಂದೆ ಸಲ್ಲದು ಶಾಂತಿಬೇಕೆಂದ ||೩೨||

ಇಂತರುಹಿ ಋಷಿರಾಜ ಸೃಷ್ಟಿಯ
 ನಂತ ಪರಮಾಣುಗಳ ಪ್ರಕೃತಿ
 ಯಿಂತೆಗೆದನುದ್ಭವಮಭಾವದಿ ಭಾಸಕಳವಲ್ಲ |
 ಎಂತು ಕಾರಣಗುಣಮೆ ಕಾಡ್ಯದಿ
 ನಿಂತವುದು ನಾಸ್ತಿಯನೆ ಕಾರಣ
 ಮಿಂತೆನಲ್ಸೃಷ್ಟಿಸಹ ನಾಸ್ತಿಯೆನಿಪ್ಪುದಲೆ ಎಂದ ||೩೩||

ಸೃಷ್ಟಿಯಂ ನಿಜರೂಪದಿಂದಲೆ
 ತ್ವಷ್ಟ ರಚಿಸಿದನೆನಲು ಸೃಷ್ಟಿಯೆ
 ತ್ವಷ್ಟರೂಪಮೆನಿಪ್ಪುದದರಲಭೇದ ಸಿದ್ಧಿವುದು |
 ದುಷ್ಟವಾತಕಿಚೋರ ಮೊದಲಹ
 ನಿಷ್ಟ ವಾತಕವೆಲ್ಲ ವಿಭುವೋಳೆ
 ಪುಷ್ಟವಡೆವುದು ಯುಕ್ತಿಶೂನ್ಯವಿದೆಂದ ಋಷಿರಾಜ ||೩೪||

ನೂರುತೊಂಬತ್ತಾರುಕೋಟಿಯ
 ಮೀರಿದಿಪ್ಪತ್ತಾರು ಲಕ್ಷಂ
 ಸಾರಿ ಮೇಲ್ವಾಲ್ವತ್ತು ಮೇಣೊಂಬತ್ತು ಸಾಸಿರವು |
 ತೀರಿತೀ ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಗಣನಾ
 ಪಾರದರ್ಶಕರೆಮ್ಮವರು ತಿಳಿ
 ದೀ ರಹಸ್ಯನ ಹೇಳಬಲ್ಲರೆನುತ್ತ ಘೋಷಿಸಿದ ||೩೫||

ಜೀವಕೋಟಿಯ ಕರ್ಮಫಲಭೋ
 ಗಾವಕಾಶಕೆ ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾ
 ರ್ಥಾವಲಂಬನಕೆಂದು ಪರಮನ್ಯಾಯಪರನಾದ |
 ದೇವನೀ ಸೃಷ್ಟಿಯನು ರಚಿಸಿದ
 ನಾವಗಂ ಪ್ರವಹಿಸುವುದೆನ್ನುತ
 ಲಾವರರ್ಷಿಯು ಪೇಳಿ ಮೊಳಗಿತು ವೇದಜಯಘೋಷ ||೩೬||

ಇರಲು ಋಷಿವರ ತಮ್ಮಜಾಲಕೆ
 ನರರು ಬೀಳರು ಸೋಲಿತಮಗಂ
 ದರಿದು ಪಾದರಿ ಮೌಲ್ವಿ ಮೊದಲಹರುಳಿದು ತತ್ಪರವ |
 ತರಳಿದರು ತಾವೈದು ದಿನಮರೆ
 ನೆರೆದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಜಾತ್ರೆ ತೀರಿದು
 ದೆರೆಡೆ ದಿನಸಕೆ ಹಲರ ಮಿಥ್ಯಾಘೋಷಣದ ಕತದಿ ||೩೭||

ಒಂದುದಿನ ಋಷಿಯಿಂದ್ರಮಣಿಯೊಡ
 ನಂದದಿಂ ನುಡಿಯುತ್ತ ನಾನ್ವಿಂ
 ದೊಂದುಸಲ ಪಯಣದಲಿ ಶಾಕ್ತರದೊಂದು ಗುಂಪಿನಲಿ |
 ಹೊಂದಿ ಮೈತ್ರಿಯನಿರಲು ಹಲಬರು
 ಬಂದು ದೇವೈತ್ಸನವ ರಚಿಸಿಹೆ
 ವಿಂದು ದಯದಿಂ ಬರ್ಪುದೆನ್ನುತಲೆನ್ನು ಬೇಡಿದರು ||೩೮||

ದೇವಿಯುತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಗುಡಿಯಲಿ
 ದೇವದೈತರದಿರಲು ನೊಂದಪೆ
 ವಾವು ಪೂಜಿಸೆ ತಮಗೆ ಪೇಳೆವು ಸುಮ್ಮನೈತಂದು |
 ಈವುದುತ್ತಾಹವನು ನಮಗೆಂ
 ದಾ ವಿಡಂಬನಶೂರನೆನ್ನಲು
 ನಾವು ನಂಬಾ ಜನರ ನಡೆದೆವು ಕೂಡೆ ಮಂದಿರಕೆ ||೩೯||

ಊರ ಹೊರಗಣ ಘೋರವನದ ಗ
 ಭೀರ ಗುಡಿಗೈದಿದೆವು ಶಾಕ್ತರು
 ಸೇರಿ ಕುಣಿಕುಣಿದಾಡಿ ದೇವೀಸ್ತವನಗಳ ಹಾಡಿ |
 ಮೀರಿ ಮೆರೆದರು ನಾವು ದೇವಿಯ
 ಮೂರುತಿಯ ಮಗ್ಗುಲಲೆ ನೆರೆಗಂ
 ಭೀರನೊರ್ವನು ಖಡ್ಗಧರಿಸಿದುದನು ನೋಡಿದೆವು ||೪೦||

ನೇರದಿಂದಾನ್ನಿಂತಿರಲು ಪೂ
 ಜಾರಿ ದೇವಿಗೆ ಬಾಗಿರೆಂದನು
 ಧೀರತನದಿಂದಾವು ನಮ್ಮಿಂದೀಪರಿಯ ಕಾರ್ಯ |
 ಧಾರುಣಿಯಲಳವಲ್ಲ ಸರಿಸರಿ
 ದೂರಕೆಂದೆವು ಮುಳಿದು ತತ್ತ್ವ
 ಜಾರಿ ಬಂದಾಂಕಿದನು ಜವದಿಂ ನಮ್ಮ ಕಂಧರವ ||೪೧||

ಬೆರಗುವಡೆದಾ ಕ್ಷಣವೆ ನಾನ್ಮಂ
 ದೆರೆದು ನಿಟ್ಟಿಸೆ ಕತ್ತಿಯಾಳ್ಬಳಿ
 ಸರಿದು ಕೊರಳಂ ಕೊಯ್ಯಲಿವುರ್ದ ಕಂಡು ತಿರ್ರೆಂದು |
 ತಿರುಗವನ ಕರದಿಂದ ಕತ್ತಿಯ
 ಹಿರಿದು ಕಸಿದರ್ಚಕನ ಗೋಡೆಗೆ
 ಭರದಿ ತಳ್ಳಿದೆವನು ಬಿದ್ದನು ನಡುಗಿ ಭೂತಳಕೆ ||೪೨||

ಕತ್ತಿಯಂ ಝಳಪಿಸುತ ನಾವ್ತುರು
 ಹುತ್ತ ಹಿಂದಕೆ ಬರಲು ಬೀಗವ
 ನೊತ್ತಿ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಶಾಕ್ತರು ಕೊಡಲಿಹಾರಿಗಳ |
 ಎತ್ತಿ ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಜನಗಳು
 ಮುತ್ತಿ ಕೊಂಡರು ನಾವಸಿಯ ಬೀ
 ಸುತ್ತ ಗೋಡೆಯ ಹಾರಿ ನಡೆದೆವು ಕೆಲದ ಕಾನನಕೆ ||೪೩||

ಅಂದಿನಿಂ ಶಾಕ್ತರಲಿ ನಂಬಿಕೆ
 ಬಂದುದಿಲ್ಲಿ ಮಗಂದು ಋಷಿಮ
 ತೊಂದುದಿನ ನಾನ್ಮಂಚರಿಸುತಿರೆ ಕಾನನದಿ ಸಿಂಹ |
 ಒಂದು ನಮ್ಮೆದುರಿಂದ ಬಂದುದು
 ನಿಂದು ನಾವ್ ದುರದುರನೆ ಕಣ್ಣುಗ
 ಳಿಂದದರ ಮುಖನೋಡಲೋಡಿದುದಂಜಿ ವನಕೆಂದ ||೪೪||

ಒಂದು ನಗರದಿ ವಾಸಿಸಿರಲಿ
 ನ್ನೊಂದುದಿನ ಬೀದಿಯಲಿ ಕಡುಮುಳಿ
 ಸಿಂದ ಕೊಬ್ಬಿದೊರಡು ಗೊಳಿಗಕ್ಕಿದೆ ಗುದ್ದಾಡೆ |
 ಮಂದಿ ಬೆದರಿತು ನಾವು ನುಗ್ಗುತ
 ಮುಂದಕವುಗಳ ಕೋಡುಗಳ ಜವ
 ದಿಂದ ತಿರುಹಟ್ಟಿದೆವು ದೂರಕ್ಕೆಂದನಾ ಯತಿಪ ||೪೫||

ಇಂತರುಃ ಘಟನೆಗಳ ಮಾನಗ
 ಳಂ ತಳೆದು ಋಷಿರಾಜ ಭಕ್ತರ
 ಪಿಂತಣದ ಕಾಮನೆಯ ತೀರ್ಪು ವ ಬಗೆಯಿನ್ನೈತಂದು |
 ಸಂತಸದಿ ಪಂಜಾಬ ದೇಶಕೆ
 ಮುಂತೆರಳಿ ಲುಧಿಯಾನ ನಗರದಿ
 ನಿಂತು ವೇದೋದ್ಘೋಷಗೈದನು ಸೇರೆ ಸಾಸಿರರು ||೪೬||

ಪಾದರೀ ವೆರಿಯೆಂಬವಂ ಬಂ
 ದಾದರದಿ ಭಾಗವತ ವರ್ಣಿತ
 ನಾದ ಕೃಷ್ಣಮಹಾತ್ಮನೆಂಬುದ ಬುದ್ಧಿಯೊಪ್ಪದೆನೆ |
 ಆ ದಯಾನಂದರ್ಷಿ ಬಹ್ವಪ
 ನಾದ ಮಿಥ್ಯಾ ರೋಪ ಧಾರ್ಮಿಕ
 ನಾದ ಕೃಷ್ಣಂ ಪರಮಪಾವನನೆನುತಲಿಂತೆಂದ ||೪೭||

ಇನ್ನು ಬುದ್ಧಿಗದೇನ ಪೇಳಲಿ
 ಮುನ್ನಮೀಶ್ವರನಾತ್ಮ ಮಾನವ
 ನನ್ನು ಪಾರಿವ ರೂಪದಲಿ ತಾಂ ಸೇರಿತೆಂಬುದನು |
 ಚೆನ್ನೆನುತ ನಂಬುವಲಿ ಕೃಷ್ಣನ
 ಬಿನ್ನದ ಲೀಲೆಗಳನೊಪ್ಪಲು
 ಬನ್ನಮೇಕೆನೆ ಪಾದ್ರಿ ಮೌನದಿ ನಡೆದನಾಲಯಕೆ ||೪೮||

ಬಳಿಕ ಯತಿಭೂಪಾಲ ಪಯಣಂ
 ಬೆಳಸಿ ಲಾಹೋರವನು ಸೇರುತ
 ಲಿಳಿಯೆ ಸೌಧಮದೊಂದರಲಿ ಮನಘೋಲನೆಂಬವನು |
 ಹಳಿಯದಿರೆ ತಾವೂರ್ತಿಪೂಜೆಯ
 ನಿಳಿಗೆ ತಾವ್ಯವನೆಂದೆ ತಿಳಿವೆವು
 ಹಳಿಯೆ ಜನ ಮುಳಿದಪರು ತಮಗೆಂದೊರೆದ ನಯದೊಂದ ||೪೯||

ವರಮುನಿಪನಿದಕೇಳಿ ನಸುನಗು
 ತರರೆ ಶಿವಪಟ್ಟವನು ಸಾಧಿಪ
 ಹುರುಳು ಕಾಮನೆಯಿಲ್ಲವೈ ನಮಗೀ ಧರಾತಳದಿ |
 ಬರಲಿ ಸಂಕಟವೆನಿತೆ ಮುರಿಯೆವು
 ಪರಮ ವೇದಾದೇಶಗಳನೆಂ
 ದರುಹಲಾತನು ಮುಳಿದು ನಡೆದನು ಸಾಕುಸಾಕೆನುತ ||೫೦||

ದಿನದಿನಕೆ ಬೆಳೆದಿತ್ತು ತದೃಷಿ
 ಜನಪನನುಯಾಯಿಗಳ ಮಂಡಳಿ
 ವಿನತಮಸ್ತು ಕರಾಗಿ ಹಲಜನರೊಂದುದಿನ ಬಂದು |
 ಮುನಿಪರಾರ್ಯಸಮಾಜ ನಿಯಮವ
 ನನುಗೊಳಿಸಿ ಹೊಸತೆರದಿ ನಿರ್ಮಿಪು
 ದೆನೆಲು ಋಷಿವರ ತಾನೆ ರಚಿಸಿದ ಹತ್ತುನಿಯಮಗಳ ||೫೧||

ಉಲ್ಲಸಿತಮನನಾಗಿ ಋಷಿಭೂ
 ವಲ್ಲಭಂ ಧ್ಯಾನಸ್ಥನಾಗುತ
 ಚಲ್ಲುತಿಹ ಮಾಧುರ್ಯಭಾವದಲೀಶ್ವರನೆ ಮೂಲ |
 ಎಲ್ಲ ಸತ್ಯದ ವಿದ್ಯೆಗಂ ಮ
 ತ್ತಿಲ್ಲುಗುವ ವಿಜ್ಞಾನ ಜನ್ಯಮ
 ದೆಲ್ಲಕೆನ್ನುತ ಮೊದಲ ನಿಯಮವನೊರೆದ ಕಂದೆರೆದು ||೫೨||

ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪಕ
 ನುಚ್ಚ ಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ಯನಾದಿಯು
 ನಿಚ್ಚನಜರಾಮರ ಪವಿತ್ರನು ನಿರುಪಮಾಭಯನು |
 ಎಚ್ಚರಂ ಕರುಣಾಳ್ವಜನ್ಮನು
 ಮಚ್ಚೆ ಯಿಲ್ಲದನಂತನೀಶ್ವರ
 ನೆಚ್ಚುತವನನೆ ಪೂಜಿಸುವುದೆಂದೆರಡನೆಯ ನೇಮ ||೫೩||

ವೇದಗಳಖಿಳ ಸತ್ಯವಿದ್ಯೆಯ
 ಗಾಢ ಗ್ರಂಥಗಳವನು ಪಠಿಸುವು
 ದೋದಿವುದು ತಾನಾರ್ಯಮಾತ್ರ ಪರಮ ಧರ್ಮವದು |
 ಐದೆ ಸತ್ಯವಕೊಳಲಸತ್ಯವ
 ಕಾದಿ ವರ್ಜಿಸಲೆಲ್ಲರುದ್ಯತ
 ರಾದವುದೆನುತ್ತಾಯ್ತು ಮೂರನೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ನೇಮ ||೫೪||

ನರರು ಕಾರ್ಯವನೆಲ್ಲ ಧರ್ಮದ
 ಪರಿಯ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯ ಸಾರವ
 ನರಿದೆ ಗೃಹವುದೆನ್ನುತ್ತೈದನೆ ನೇಮ ನೇರ್ಪಡಲು |
 ಧರಗೆ ಸಂತತ ದೈಹಿಕಾತ್ಮಿಕ
 ವರ ಸಮಾಜೋನ್ನತಿಯುಪಕೃತಿ
 ದೊರಕಿಸುವುದಾರನೆಯ ನೇಮವದಾಯ್ತು ನಂತರದಿ ||೫೫||

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆಲ್ಲರಲಿ ಧರ್ಮದ
 ನೀತಿಯಿಂ ಯೋಗ್ಯತೆಯನೀಕ್ಷಿಸಿ
 ರೀತಿಯಿಂ ವರ್ತಿಸುವುದೇಳನೆ ನೇಮ ರೂಪಗೊಳೆ |
 ಈ ತಿರೆಯಲಳಿಸುತಲವಿದ್ಯೆಯ
 ನಾತುರದಿ ವಿದ್ಯೆಯನು ವರ್ಧಿವು
 ದೇ ತಿಳಿಯಲೆಂಟನೆಯದೆನಿಸಿತು ನೇಮ ಮಾಲೆಯಲಿ ||೫೬||

ಹಿಗ್ಗದೆ ಸ್ವೋನ್ನತಿಗೆ ಸರ್ವರ
 ಹಿಗ್ಗಿನಲಿ ಹಿಗ್ಗುವುದು ಭಾವಿಸೆ
 ಸಗ್ಗದೊಂಬತ್ತನೆಯದಾದುದು ಸರ್ವಹಿತಗೈವ |
 ಒಗ್ಗು ಕಟ್ಟಳೆಗೆಲ್ಲರುಂ ಸಿರ
 ತಗ್ಗುವುದು ಮೇಣ್ಣ್ಯಕ್ತಿಹಿತದಲಿ
 ನುಗ್ಗಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನು ತಳೆವುದೆ ಹತ್ತನೆಯ ನೇಮ ||೫೭||

ಆದುದುತ್ಸವ ಬಳಿಕ ಸನ್ಮನು
 ಜೋದಧಿಯೆ ತಟಮೀರಿ ಹರಿದಿರ
 ಲಾ ದಯಾನಂದರ್ಷಿಯಾರ್ಯಸಮಾಜವಂ ತಿರೆದು |
 ಮಾದರಿಯ ಭಾಷಣದಿ ದೊಡ್ಡದು
 ವೇದ ಬೋಧನಕಾರ್ಯ ಜನ್ಮವ
 ಮೇದಿನಿಯಲಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕೊಂಡದ ತೀರಿಸುವೆನೆಂದ ||೫೮||

ಒಂದು ಸಾಪ್ತಾಹಿಕ ಸಭೆಗೆ ಋಷಿ
 ಬಂದ ಸಮಯದಿ ನೆರೆದ ಭಕ್ತ
 ವೃಂದವೀಶೋಪಾಸನಾರತವಿದು ಗುರುವರನು |
 ಬಂದುದನು ಕಂಡೆದ್ದು ಲಗುಬಗೆ
 ಯಿಂದ ಸತ್ಕಾರಗಳ ಸಲ್ಲಿಸಿ
 ತಂದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದರು ತಿಳಿಯದೆ ತಮ್ಮ ತಪ್ಪಿತನ ||೫೯||

ಆ ವಿಭೂಷಾಸನೆ ಮುಗಿಯೆ ಮುನಿ
 ದೇವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೈವ ಕಾಲದಿ
 ದೇವನೊಡನಿಹರಲ್ತಿ ಭಕ್ತರು ವಿಭುವ ಮೀರಿಸಿದ |
 ಆವನುಂ ಸಹಪಿಲ್ಲವದರಿಂ
 ದಾವನಿನಿತೇ ಹಿರಿಯನಾಗಲಿ
 ದೇವಪೂಜೆಯಲೇಳ್ವುದನುಚಿತವೆಂದು ಬೋಧಿಸಿದ ||೬೦||

ವಿನಯಿಯೊರ್ವ ಸಮಾಜದಧಿವೇ
 ಶನದಲಾರ್ಯಸಮಾಜ ಸಂಸ್ಥಾ
 ಪನ ಸುಕರ್ತನಿಗೊಂದು ಪದವಿಯ ಭೂಷಣವನಿತ್ತು |
 ಜನದಿ ಗೌರವಿಪುದೆನಲಾರ್ಯರ
 ಮನಕೆ ಸೊಗಸಿತು ಸರ್ವರೊಪ್ಪಲು
 ಮುನಿಜನೇಶ್ವರನಿಂತು ನುಡಿದನು ನಿರಭಿಮಾನದಲಿ ||೬೧||

ನಾನು ಹೊಸಮತವೊಂದ ವಿರಚಿಸಿ
 ಮಾನಿ ಗುರುಗದ್ದುಗೆಯ ಮಠವಂ
 ತಾನಲಂಕರಿಸಲ್ಕೆ ಹೊರಟವನಲ್ಲ ಸಜ್ಜನರೇ |
 ನಾನು ಮತವಾದಿಗಳ ಬಲೆಯಿಂ
 ದೀ ನರರ ಬಿಡಿಸಲ್ಕೆ ಬಯಸೆನು
 ಮಾನಗೀನದ ಹಂಗೆ ಬೇಡೆಂದನು ದಯಾನಂದ ||೬೨||

ಇಂತು ಸತ್ಯಜ್ಯೋತ್ಸ್ನೆಯಂ ತವೆ
 ಸಂತಸದಿ ಲಾಹೋರ ವಾಸಿಗ
 ರಂತರಂಗೋದ್ಯಾನದಲಿ ಪಸರಿಸುತ ಮುಂದಣದ |
 ಹಂತದವ್ಯತಸರ ನಿವಾಸಿಗ
 ಳಂ ತವಿಸ ಬಗೆಯಿಂದ ನಡೆದನು
 ಸಂತ ಜಲಧಿ ಸುಧಾಕರಂ ಮಿಗೆ ಹರಸೆ ಪರಮಾತ್ಮ ||೬೩||

|| ಇಂತು ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ ||

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ—ಎಳೆಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸೆತ್ತುಗಳ ಸಲ

ಹಳುವ ಬುಧನಂಕ್ಷಮಿಸಿ ದ್ವೈತನ

ತಿಳುಹಿ ಹಿಂದಿಯ ಬೆಳೆಸಿ ಹೆತ್ತರಮ್ಮೆಮೆ ಬಲ್ಲಿಸಿದ ||

ಹೇ ತರಳರೇ ಕೇಳಿ ಲವವುರ

ದಾತುರರನೀತೆರದಿ ಸಂತವಿ

ಸಾ ತಪೋಧನದೈದುತಮ್ಮತಸರಕೆ ನಲಿವಿಂದ |

ಭೀತಿಗೊಳದವತಾರ ವಾದವ

ನಾ ತಿಥಿಗಳಂ ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯ

ತಾ ತೆರೆದು ಖಂಡಿಸಿದ ಹಲಸಾಸಿರದ ಗುಂಪಿನಲಿ

||೧||

ಶಾಲೆಯೊಂದರ ಗುರುವು ತನ್ನಯ

ಬಾಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕರದಲಿ

ಚೀಲಗಳಲಿಟ್ಟೆಗೆಯ ಚೂರ್ನಗಳ ತುಂಬಿ ಪಿಡಿಯಿಸುತ |

ಬಾಲಕರೆ ನಾವಿಂದು ಸಂಧ್ಯಾ

ಕಾಲಕೊರ್ವನ ಭಾಷಣಂಗಳ

ನಾಲಿಸಲು ಪೋದಪೆವು ನಮ್ಮೊಡಬಹುದು ನೀನೆಂದ

||೨||

ನಾನು ಸನ್ನೆಯ ಗೈದೊಡನೆ ನೀ
 ವೇನನುಂ ಚಿಂತಿಸದೆ ತದ್ವ್ಯಾ
 ಬ್ಯಾನಕಾರನನಿಟ್ಟಿಗೆಗಳಿಂ ಪೊಡೆಯಿರಾ ಬಳಿಕ |
 ನಾನು ತಿಂಡಿಯಕೊಡುವೆನೆಂದ
 ಜ್ಞಾನಿಗುರು ಬಾಲಕರಕೂಡೆ ತ
 ಪೋನಿಧಿಯ ಭಾಷಣದ ಸಭೆಯಲಿ ಮೆಲ್ಲನೈತಂದ ||೩||

ಕೂಡಿದುದು ಹಲಸಾಸಿರಂ ತಿಳಿ
 ಗೇಡಿ ಗುರುವಿನ ಮಾತ ನಡೆಯಿಸೆ
 ಕೂಡಿದಾ ಬಾಲಕರು ಕತ್ತಲೆಯಪ್ಪಕಾಲದಲಿ |
 ತೀಡುತಿಟ್ಟಿಗೆ ಚೂರ್ಗಲಂ ಚೆ
 ಲ್ಲಾಡೆ ಸಭೆಕಂಪಿಸಿತು ಭಾಷಣ
 ಮಾಡುತಿದಾರ್ ಋಷಿಯ ನೊಸಲಿಂ ರಕ್ತ ಚಿಮ್ಮಿದುದು ||೪||

ಜನನಿಕರ ಕದಡಿದುದು ಭಕ್ತರ
 ಮನ ವಿಚಳಿಸಿತು ಯತಿಪನೆಳನಗೆ
 ಮಿನುಗಿಸೊರಸುತ ನೊಸಲರಕ್ತವ ತನ್ನ ಸೆರಗಿಂದ |
 ಕನಲದಿರಿ ನೀವೆನ್ನುತ ಸಭಾ
 ಜನರ ಸಂತೈಸಿದನು ಬಾಲರ
 ಮುನಿಪನೆಡೆಗೆಳೆತಂದು ನಿಲಿಸಿದರಾಗ ಸೈನಿಕರು ||೫||

ಪಿಡಿಯಲೀಪರಿ ಬಾಲಕರು ಗಡ
 ಗಡನೆ ನಡುಗುತಲತ್ತರದ ಕಂ
 ಡೊಡನೆ ಮುನಿಪಗೆ ಕರುಣೆಯುದಿಸಿದುದಾತನವರುಗಳ |
 ಬಿಡಿರಿ ಮಕ್ಕಳೆ ಭಯವೆನುತ ಬೆಂ
 ದಡವಿ ಬರಿದೇ ನನ್ನನೇತಕೆ
 ಪೊಡೆದಿರೆನ್ನಿಂದಾದ ತಪ್ಪೇನೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡ ||೬||

ಕಡೆಗೆ ಬಾಲರು ತಮಗೆ ಪೊಡೆದರೆ
 ಕೊಡುವೆ ತಿಂಡಿಯನೆಂದು ಗುರುಗಳು
 ನುಡಿವರದರಿಂ ಪೊಡೆದೆನೆನ್ನಲು ಯತಿಪ ದಯದಿಂದ |
 ಕೊಡರು ಬಹುಶಃ ಗುರುಗಳಾನೇ
 ಕೊಡುವೆನೆನ್ನುತ ತರಿಸಿ ತಿಂಡಿಯ
 ನೊಡನೆ ಹಂಚಿದನಾಹ ! ಎನುತಿರೆ ಮಂದಿ ಸಂದೋಹ ||೭||

ಯತಿಪ ಮತ್ತೊಂದುದಿನ ಜಿಲ್ಲೆಯ
 ಪತಿಗೆ ಕಾಂತಿಯ ರತ್ನದಿಂ ಪಿಡಿ
 ದತುಳ ಖಾತಿಯ ನಕ್ರಗಳನುಂ ತಳೆವ ಜಲಧಿಯೊಲು |
 ಚತುರ ಯೋಗೀಶ್ವರರನುಂ ಕಡು
 ಪತಿತರಂ ಸಹ ತಳೆದು ಮೆರೆವುದು
 ಸತತ ಹಿಂದೂಧರ್ಮ ಕೆಟ್ಟರು ಬಿಡದು ಕೇಳೆಂದ ||೮||

ಮುಂದೆ ಹಲಪುರಗಳಲಿ ಬೋಧಿಸಿ
 ಬಂದು ರಾವಲಪಿಂಡಿಗಾ ಋಷಿ
 ನಂದಿರಲು ಸರದಾರ ವಿಕ್ರಮಸಿಂಹನೊಂದುದಿನ |
 ಅಂದದಿಂ ಸದ್ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ
 ಸಂದ ಮೈಮೆಯ ಚರ್ಚಿಸೆ ದಯಾ
 ನಂದ ಶಾಸ್ತ್ರೋತ್ತಮಹ ವರ್ಣನೆ ಸತ್ಯಮಹುದೆಂದ ||೯||

ಎಂದೊಡನೆ ತದ್ಭಕ್ತ ತಾವುಂ
 ವಂದಿತರೆ ಸದ್ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗ
 ಳೆಂದೆ ಭಾವಿಪೆನಾದೊಡಂ ಸಹ ತಮ್ಮ ದೇಹದಲಿ |
 ಇಂದು ಕಾಣೆ ವಿಶೇಷ ಶಕ್ತಿಯ
 ನೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ಯತಿವರ
 ನೊಂದು ನುಡಿಯಂ ಕೂಡ ನುಡಿಯದೆ ನಕ್ಕನೊಂದುಸಲ ||

ಬಂಡಿಯಲಿ ವಿಕ್ರಮನು ಕುಳಿತನು
 ಚಂಡ ವಾಜಿಗಳೆರಡು ಜಗ್ಗುತ
 ಮಂಡಿಗಳ ನೆಲಕೂರಿ ಮುಗ್ಗರಿಸಿದುವು ಚಕ್ರಗಳು |
 ಮಂಡಳಿಸಿ ಮುಂದರಿಯಲಾರವು
 ಬಂಡಿಯಂಗುಲಕೂಡ ಜರುಗದೆ
 ಕೊಂಡ ವಾಘೆಯನೆಳೆಯುತಿರ್ದನು ಬರಿದೆ ಸಾರಥಿಯು ||೧೦||

ಸಾರಥಿಯ ಯತ್ನಗಳು ವಿಫಲಿಸಿ
 ತಾ ರಥಂ ನಿಂದಲ್ಲಿ ಕುಲುಕಿತು
 ವೀರ ವಿಕ್ರಮಸಿಂಹನೇನಾಶ್ಚರ್ಯವೆಂದೆನುತ |
 ಸಾರಥಿಯ ಸೈರಿಸುತ ನೆರೆಗಂ
 ಭೀರಭಾವದಿ ಹಿಂದೆ ನೋಡಲ
 ಪಾರಕೌತುಕಮೊಂದ ಕಂಡನು ಭಾವುಭಾಷೆನುತ ||೧೨||

ಹಿಂದೆ ವಿಕ್ರಮನೋಡೆ ಯತಿವರ
 ಹಿಂದಣದ ಗಾಲಿಗಳ ಹಾರೆಯ
 ನಂದೆಡದ ಕೈಯಿಂದ ಹಿಡಿದಿಹ ಮಂದಹಾಸದಲಿ |
 ಕಂದ ! ಸಂಶಯ ಪೋದುದೇ ನೀ
 ನಿಂದು ಕಂಡೆಯ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ
 ಸಂದ ಶಕ್ತಿಯನೆನುತ ಢಟ್ಟನೆ ಕರವ ಸಡಲಿಸಿದ ||೧೩||

ಅದುವೆ ಮೂಡುವ ಬಾಲಸೂರ್ಯನ
 ಮುದಿತ ಬಿಂಬವಿದೆನಿಸ ತೇಜದ
 ವದನದಿಂ ಸಿಹಿನಗೆಯ ಪೊಂಬೆಳಕುಗಳನುಕ್ಕಿಸುವ |
 ವಿದಿತ ಕೀರ್ತಿಯ ವಜ್ರಸಮಕಾ
 ಯದ ಮುನಿಯ ಪದಕೆರಗಿ ತವೆಗ
 ದ್ಗದದಿ ವಿಕ್ರಮಸಿಂಹ ಭಗವನ್ ! ಕ್ಷಮಿಸಿರೆಂದಿಳಿದ ||೧೪||

ಬಳಿಕ ತತ್ಪುರದಿಂದ ಪಯಣಂ
 ಬೆಳಸಿ ಯತಿವರ ಧರ್ಮಸದ್ವೃತ್ತಿ
 ಗಳನು ವಿರಚಿಸೆ ತಾಂ ವಜೀರಾಬಾದಿಗೈತಂದು |
 ಇಳಿದು ಪಂಡಿತ ವಾಸುದೇವನ
 ಕಳೆಯ ವಾದದಿ ಮುರಿಯೆ ದಿನದಿನ
 ಬೆಳೆದು ಹಬ್ಬಿತು ಭಕ್ತಮಂಡಳ ಸತ್ಯಬಲದಿಂದ ||೧೫||

ನೆರೆದ ಸಭೆಯೊಂದರಲಿ ಗಲಭೆಯ
 ವಿರಚಿಸುತಲಾ ವಾಸುದೇವನು
 ದುರುಳರಿಂ ಯತಿವರನನಿಟ್ಟಿಗೆ ಚೂರ್ಣಳಿಂ ಹೊಡೆಸಿ |
 ಜರೆದು ನಡೆದನು ಮಂದಿ ಕುದಿದುದು
 ಹರಿವ ತನ್ನೆದೆ ರಕ್ತವಂ ಯತಿ
 ವರನೊರಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ನಕ್ಕನು ಮಧುರಶಾಂತಿಯಲಿ ||೧೬||

ಒಂದು ಸಾಯಂಕಾಲವದುವೇ
 ಬಂದ ಮಳೆ ನಿಂದಿಹುದು ಬಲುಸೋಗ
 ಸಿಂದ ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು ಭೌತಾಧ್ಯಾತ್ಮ ಮಾರ್ಗಗಳು |
 ಒಂದೆಕಡೆಗೂರ್ಧ್ವದಲಿ ವಿಭುವನೆ
 ಸಂಧಿಪುರದ ಸಾರುತಿಹ ಬೆಡಗುಗ
 ಳಿಂದೆರಡುಕಡೆ ಭೂಮಿಯಿಂ ಮೇಲೆಳುತೊಂದಾಯ್ತು ||೧೭||

ಮುತ್ತು ಪನಿಗಳು ಹಸಿರುಹುಲ್ಲಳ
 ನೆತ್ತಿಗಳ ಸಿಂಗರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು
 ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಮರಗಳೆಲಿಗಳ ನೀರಬಿಂದುಗಳ |
 ಬಿತ್ತರದ ನೆಲಕುದುರಿಸುತ ಚೆ
 ಲ್ವೊತ್ತ ಹೂಗಳ ಸಿಹಿಯಕಂಪನು
 ಹೊತ್ತು ಸುಳಿಸುಳಿದಿತ್ತು ಸಂಜೆಯ ಸವಿಯ ತಂಗಾಳಿ ||೧೮||

ಇಂತು ಪ್ರಕೃತಿದೇವಿ ಸೊಬಗಿನ
 ಸಂತಸದಲಿರೆ ಸಂತವರ ನಲಿ
 ವಂತಳಿದು ಸುಳಿದಾಡೆ ನಗರದ ಹೊರಗೆ ನಡೆತಂದು |
 ನಿಂತು ಹೊರಹೊರಳುತ್ತ ಹೊಲಗಳ
 ಹಂತಗಳ ಭೋರಿಡುತ ದಾಂಟುತ
 ಮುಂತೆರಳುತಿಹ ತುಂಬುನೀರಿನ ಕೋಡಿಗಳ ಕಂಡ ||೧೯||

ಕೋಡಿಗಳ ಮೇಣಿಂದ್ರಧನುವನು
 ನೋಡಿ ಋಷಿ ನಲಿಯುತಿರೆ ದೂರದಿ
 ಗಾಡಿಯೊಂದರ ಚಕ್ರಗಳು ನೆಲಕಿಳಿದು ಹೊಕ್ಕಿರಲು |
 ಹೂಡಿದೆತ್ತುಗಳೆರಡ ಬರಿದೇ
 ಕಾಡಿ ಹೊಡೆಯುತ ತಿಣುಕುತಿಹ ಕಾ
 ಡಾಡಿಯೊಬ್ಬನು ಕಂಡುಬಂದನು ಹೊಳೆವ ಕಂಗಳಿಗೆ ||೨೦||

ಆ ದಯಾನಂದರ್ಷಿಯೀಕ್ಷಿಸ
 ಲಾ ದುರುಳನತಿಕೋಪದಿಂ ಕಟು
 ವಾದ ಹೊಡೆತವನೆತ್ತುಗಳಿಗಿಕ್ಕಿದನು ವೃಷಭಗಳು |
 ಸಾಧಿಸದೆ ಮುಗ್ಧರಿಸಿದುವು ಕಂ
 ಡೀ ದುಗುಡವಂ ಮೇಣದೊಲೈತ್ತು
 ವಾದ ಮುನಿಯೆದೆ ಕರಗಿ ಕಂಬನಿಯಾಗಿ ಚಿಮ್ಮಿದುದು ||೨೧||

ಭರದಿ ಯತಿವರ ಬಂಡಿಯಿದ್ದೆಡೆ
 ತೆರಳಿ ನೊಂದೆತ್ತುಗಳ ಪಣಗಳ
 ಕರದಿ ಸವರುತ ಬೆನ್ನುಗಳ ತಡವುತ್ತಲಕ್ಕೆಯ |
 ಸರಿಯನೇ ಸುರಿಸುತ್ತ ಗಾಡಿಯ
 ನರನನಿಳುಹಿದ ಯೋಗಿ ಜನರಿಗೆ
 ಪರರ ದುಃಖನೆ ದುಃಖವಲ್ಲವೆ ಭೇದನೆತ್ತಿದುದು ||೨೨||

ಬಳಿಕ ಯತಿವರ ಹೊದೆದ ವಸ್ತ್ರವ
 ನಿಳುಹಿ ಪಶುಗಳ ಬಿಚ್ಚಿ ವಜ್ರವ
 ಹಳಿವ ವುಷ್ಟಿಯ ಕರಗಳಿಂ ನೊಗವಿಡಿದು ಕೆಸರಿನಲಿ |
 ಕುಳಿತ ಚಕ್ರಗಳನು ಕದಲಿಸಿ
 ಚಳಿಸಿ ಲೀಲಾಜಾಲವೆನೆ ಹೊರ
 ಗೆಳೆದು ತಂದನು ಬಂಡಿಯಂ ಕೃಷಿಗಾರ ಬೆರಗಾಗೆ ||೨೩||

ಅಲಿಸಿರನಂತರದೆ ಗುಜರಾ

ನ್ನಾಲ ಪುರಕ್ಕೆತಂದು ಋಷಿವರ

ಸೋಲಿಸುತ್ತೀಸಾಯಿಪಾದರಿಗಳನು ವಾದದಲಿ |

ಓಲಗಿಸಿ ವೇದೋಕ್ತ ಧರ್ಮ

ಪಾಲಿಸಲು ಬೋಧಿಸಿರೆ ಮಾನವ

ಜಾಲಮುಘೈವಲೊವ್ವ ನರ ವನಿದೆಗೆದು ರೋದಿಸಿದ ||೨೪||

ರೋದಿಸುತಲಾ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಡೆತಂ

ತಾ ದಯಾನಂದರ್ಷಿಗರೆಗಿ ಪ್ರ

ಮಾದಮಾದುರು ನನ್ನ ಕೈಯಿಂ ಗುರುಜನೋತ್ತಮರೇ |

ಈ ದುರುಳನಂ ಕ್ಷಮಿಸಿ ತಮ್ಮಯ

ಪಾದ ಘಾತವ ನಾಂ ವಜೀರಾ

ಬಾದಿನಲಿ ಬಯಸಿದೆನು ಭಗವನ್ ! ಎನುತ ತೊದಳಿದುದು ||

ವೇದ ಧರ್ಮೋದ್ಧಾರಕರು ತಾ

ವೀ ದುರುಳನದನರಿಯಲಾರದೆ

ಹೋದ ತಮ್ಮದೆಗಾದ ಗಾಯಕೆ ಮೂಲನೀ ಪಾಪಿ |

ಹಾ ! ದಯಾಕರ ಕ್ಷಮಿಸಿರನ್ನುತ

ಪಾದಕುರುಳಲು ಮುನಿಪ ಕೋಮಳ .

ಮಾದ ನುಡಿಯಿಂ ತವಿಸಿ ತಬ್ಬಿದನವನ ತನ್ನೆದೆಗೆ ||೨೬||

ತಾನೆ ತನ್ನೆದೆಗಿತ್ತು ಗಾಯವ
 ತಾನೆ ತನ್ನೆದೆಗಾತುಕೊಳುವಂ
 ತಾ ನರದ್ವಿಜ ವಾಸುದೇವನೆ ತನ್ನ ತೋಳುಗಳ |
 ಮಾನಸುಧ್ಯದಲೊಪ್ಪುತಳುವುದ
 ನಾ ನವರ್ಷಿಯು ಕಂಡು ಸತ್ಕರು
 ಣಾನುರಾಗದಿ ಕಂಠ ಗದ್ಗದಮಾಗಲಿಂತೆಂದ ||೨೭||

ತಮ್ಮ ಶೋಕವಿದೇಕೆ ಮೌಢ್ಯದ
 ಲೆಮ್ಮ ನೀಂ ಪೊದೆಡಾಗಳುಂ ಸಹ
 ನಮ್ಮೆದೆಯಲಸಕಾರ ಭಾವನೆ ಮೂಡಲಿಲ್ಲವಲೆ |
 ನೆಮ್ಮು ನಿಂದಾ ತಾಡನಾದಿಗ
 ಳಿಮ್ಮುನಿಯರಾ ಯತಿಜನರು ಸತ
 ತಮ್ಮಹಿಯ ಸೇವೆಯನೆ ಕಾಮಿಪೆವೆಂದನಾ ಯತಿಪ ||೨೮||

ಮುಂದೆ ಲವಪುರಕ್ಕೆದಲು ದಯಾ
 ನಂದನೋರ್ವನು ನಾಟ್ಯ ನರ್ತನ
 ದಿಂದ ರಂಜಿಸ ಕೂಟದಲಿ ಕುಳಿಕುಳಿತ ರಾತ್ರಿಯನು |
 ಅಂದದಿಂ ಕಳೆದಪೆವು ಧರ್ಮ
 ವೃಂದ ಸತ್ಸಂಗಾದಿ ಕೂಟದಿ
 ಬಂದವುದು ಬಲುನಿದ್ರೆ ಕಾರಣಮೇನೊ ಗಡಮೆಂದ ||೨೯||

ಎಂದಮಾತಿಗೆ ಯತಿಪ ನಸುನಗೆ
 ಯಿಂದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಗಮಾತ್ಮನಿ
 ಗೊಂದು ಕೋಮಳತಲ್ಪಮದರಲಿ ನಿದ್ರೆ ಬಾರದಿರೆ |
 ಬಂದವುದು ಮತ್ತೆಲ್ಲಿ ನಾಟ್ಯ
 ಸ್ಪಂದನದ ಭಾವಗಳು ಮುಳ್ಳಿನ
 ದೊಂದು ಹಾಸಿನೊಲಿರಲು ನಿದ್ರೆಪುದೆಂತೊ ಪೇಳೆಂದ ||೩೦||

ಬಳಿಕಲಮೃತಸರಕೆ ಋಷಿವರ
 ಬೆಳೆಸಿ ಪಯಣವನೇಳುಸಾಸಿರ
 ತಳೆದ ಮಹತೀಸಭೆಯು ಮಧ್ಯದಿ ವಾದ ಸಜ್ಜೆಯಲಿ |
 ಕುಳಿತಿರಲು ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಿಬುಧಮಂ
 ಡಳದ ಶಿಷ್ಯವೃಂದ ಕಲ್ಲಳ
 ಮಳೆಗರೆದು ಧೂಳೆರಚಿ ನುಗ್ಗಿತು ರಚಿಸಿ ಗಜಬಜವ ||೩೧||

ಕಂಪಿಸಿತು ಸಭೆ ಮುನಿಯ ಭಕ್ತರಿ
 ದಂ ಪಳಿದು ಧೂರ್ದರನು ದಂಡಿಸೆ
 ಗುಂಪಿನೊಳ್ಳನ್ನಾಹಗೈದಿರೆ ಕಂಡು ಋಷಿರಾಜ |
 ತಂಪ ತಳೆಯಿರಿ ಜನರೆ ರೋಗಿಗ
 ಳಂ ಪೊಡೆವರೇ ವೈದ್ಯರಜ್ಞಾ
 ನಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸೆ ರೋಗಮೈಸಲೆ ಶಾಂತಿಯಿರಲೆಂದ ||೩೨||

ಧೂಳು ಬೂದಿಗಳೆನಿತೆ ಮೇಗಡೆ
 ಬೀಳಲದಕಾಂ ಬೇಸರಂಗೊಳೆ
 ಕೇಳಿರಾರ್ಯಸಮಾಜವೆಂಬೀತೋಟ ಹುಲುಸಾಗಿ |
 ತಾಳಿ ಫಲಪುಷ್ಪಗಳ ಬಾಳಲಿ
 ಹೇಳಲೇನೀ ಜನರೆ ಭಕ್ತರೆ
 ನಾಳೆ ನಿಮ್ಮಯ ಮೇಲೆ ಹೂಮಳೆಗಳ ಕರೆವರೆಂದ ||೩೩||

ಬಳಿಕ ರೂರ್ದೀ ನಗರಕ್ಕೆತಂ
 ದಿಳಿದು ತದ್ವಿರಾಜ ಸತ್ಯನ
 ತಿಳುಹುತಿರಲೊಂದುದಿನ ಭೋಟೊಸಿಂಹನೆಂಬವನು |
 ಇಳೆಯಲಿ ಪರಾವಿದ್ಯೆಯಂ ತಾ
 ನ್ನಿಳಿದುದಿಲ್ಲದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರೆ
 ಬೆಳೆಯಿಸೀ ದ್ವೈತವನು ಬೋಧಿಸುತಿದುರ್ದಿಲ್ಲೆಂದ ||೩೪||

ಅದಕೆ ಯತಿಪಂ ನಗುತ ವಿದ್ಯಾ
 ವಿದನೆ ನೀ ಸಹ ಬ್ರಹ್ಮನಪ್ಪೆಯ
 ಮುದದಿ ಪೇಳಿನಲಾತ ಹೌದೆನಲಾಗ ಮುನಿಪಾಲ |
 ಉದಿತ ವಿಶ್ವನಾರು ರಚಿಸಿದ
 ರಿದನು ತಿಳುಹೆನಲವನು ಬ್ರಹ್ಮನೆ
 ವಿದಿತ ವಿಶ್ವದ ಕರ್ತನೆಂದನು ಬೀರಿ ವೈಖರಿಯ ||೩೫||

ನಕ್ಕು ಯತಿವರನಾಗ ಸತ್ತಿಹ
 ರೆಕ್ಕೆಹುಳುವೊಂದನು ಹಗುರವೆನೆ
 ಹೆಕ್ಕೆ ಭೋಟೊಸಿಂಹನೆದುರೊಳಗದನು ನೇರದಲಿ |
 ಇಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಬ್ರಹ್ಮನಾಗಿರೆ
 ಚಿಕ್ಕಹುಳವಿದಕಿಂದು ಜೀವನ
 ದಕ್ಕುನಂತೆಸಗೆಮಗೆ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವವನು ತೋರೆಂದ ||೩೬||

ಎನಲು ಭೋಟೊಸಿಂಹ ನಾಚುತ
 ಮುನಿಸದಾಂಬುಜಕೆರಗಿ ಮುನ್ನಿಸಿ
 ರೆನುತ ನಡೆದನು ಬಳಿಕಲಾ ಯತಿರಾಜ ಮೀರತಕೆ |
 ಅನುವಿನಿಂ ತೆರಳಿಳಿದು ಮೂರ್ತ್ಯ
 ರ್ಜನವ ಖಂಡಿಸಿ ಗೈದ ಪಾಪವ
 ಮನುಜ ನದಿಯಲಿ ಮುಳುಗಿ ತೀರಿಸಿಕೊಳನು ದಿಟಮೆಂದ ||

ದೀಕ್ಷಿತಂಗೊರ್ವನಿಗೆ ಯತಿವರ
 ನೀ ಕ್ಷಿತಿಯಲಘ ಗೈವಲಂತಃ
 ಸಾಕ್ಷಿ ಬೇಡೆಂದವುದು ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳ ಗೈವಲ್ಲಿ |
 ಸಾಕ್ಷಿಯೊಳಗಿಂ ಹರ್ಷಭಾವದ
 ದೀಕ್ಷೆ ಕೊಡುವುದು ತಿಳಿಯಲಿದು ಚಾ
 ಣಾಕ್ಷಗೀಶಾಸ್ತಿತ್ವ ಸಿದ್ಧಿಯ ಸಾಕ್ಷಿ ಕೇಳೆಂದ ||೩೭||

ಮೃತರ ಶ್ರಾದ್ಧವ ಖಂಡಿಸಾ ಯತಿ
 ಪತಿ ನುಡಿಯೆ ವಿಪ್ರರ್ಗೆ ಬಂದುದು
 ಖತಿಯತುಳ ಭರದಿಂದ ಋಷಿಪತಿ ಸುಳಿವ ಹಾದಿಯಲಿ |
 ಮತಿವಿಕಳ ಮಲ್ಲರಿಗೆ ಕೋಲ್ಗಲ
 ವಿತರಿಸೀ ನಾಸ್ತಿ ಕನಪೊಡೆಯರೆ
 ನುತಲೊರೆದರದ ಭಕ್ತರರುಹಿದರಂದು ಮುನಿಸಂಗೆ ||೩೯||

ನಕ್ಕು ಯತಿನರ ಭಕ್ತರಿರ ನಮ
 ಗಕ್ಕ ಟಿತ್ತಣ ಭೀತಿಯಾ ಜನ
 ರಿಕ್ಕಲದಿ ಕುಳಿತೇನಗೈವರೊ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವೆವು |
 ದುಕ್ಕ ಬೇಡಿರೆನುತ್ತ ಮೆಲ್ಲನೆ
 ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಯ ತೆರದಿ ಪದಗಳ
 ನಿಕ್ಕಿ ನೋಡುತ ನಡೆದ ನೆರೆದಾ ನೀಚ ನರಕುಲವ ||೪೦||

ದಂಡವೆತ್ತುವ ಧೈರ್ಯ ನೆರೆದು
 ದ್ವಂಡ ಮಲ್ಲರಲೊಬ್ಬನಲಿ ಸಹ
 ಕಂಡುದಿಲ್ಲವರೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಮುಖವನೀಕ್ಷಿಸುತ |
 ಸುಂಡರಿಸಿದರು ಮುನಿಸ ನರಿಗಳ
 ಹಿಂಡ ಮಧ್ಯದ ಸಿಂಹನಂದದಿ
 ಮಂಡಳಿಪ ನಗೆಯಿಂದ ಹಾದಿಯ ದಾಂಟ ನಡೆತಂದ ||೪೧||

ಮುಂತರಳುತಜಮೀರ ಜಯಪುರ
 ವಂತಿದುಗಿ ಬೋಧಿಸುತ ಯತಿಪನ
 ನಂತರ ಹರಿದ್ವಾರ ನಗರಕೆ ಕುಂಭ ಚಾತ್ರಯಲಿ |
 ನಿಂತು ವೇದೋದ್ಘೋಷಗೈಯುವ
 ಪಿಂತಣದ ಬಗೆಯಿಂದ ನಡೆತಂ
 ದಂ ತರೆದು ಕುಟೆಯೊಂದನುಳಿದನು ಸತ್ಯ ಮಂಡಿಸುತ ||೪೨||

ಕುಳಿತು ಕುಟೆಯಲ್ಲೊಂದು ದಿನ ನಿ
 ಶ್ಚಳತೆಯಿಂ ಋಷಿವರ್ಯ ಕೋಳಾ
 ಹಳವ ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಭಗವನ್ ! ವಂದಿಸಿದನೆನುತ |
 ತಿಳಿನಗೆಯ ಸೂಸುತ್ತ ಮೆಲ್ಲಡೆ
 ದಳೆದು ಶಿಷ್ಯರ ಕೂಡೆ ಬಂದನು
 ಕಳಕಳಿಪ ತೇಜಸ್ವಿಯಾನಂದವನನಂಬವನು ||೪೩||

ಜಗ್ಗನೇಳುತ ಯತಿಪನತಿಥಿಯ
 ತಗ್ಗಿ ವಂದಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನು
 ಹೆಗ್ಗುರುತು ವಿನಯಮಲೆ ಪಿರಿಮೆಗೆ ಬಳಕಲಾ ಅತಿಥಿ |
 ಹಿಗ್ಗಿನಿಂದದ್ವೈತವಾದವ
 ನುಗ್ಗಡಿಸಿ ಚರ್ಚಿಸಲು ತೊಡಗಿದ
 ಸುಗ್ಗಿಯಾದುದು ಮುನಿಜನೇಶನ ತರ್ಕಚತುರತೆಗೆ ||೪೪||

ನೀತಿಯಿಂದಾನಂದವನನ

ದ್ವೈತ ಸಾಧಿಸೆನೆಂದು ಕುಳ್ಳಿರ

ಲಾ ತಪೋಧನನಾಗ ವೇದೋಪನಿಷದಾದಿಗಳ |

ಮಾತುಗಳನುದ್ದರಿಸಿ ಯುಕ್ತಿಯ

ಭೂತ ಪೂರ್ವಮಿದೆನೆ ನಿಯೋಜಿಸಿ

ದ್ವೈತವಂ ಸಾಧಿಸಿದನತಿಶಯ ಚತುರತನೆಂದಿಂ

||೪೦||

ಜೀವಭಾವಂ ಕಾಲ್ಪನಿಕವಿದು

ಭಾವಿಸೀಕ್ಷಿಸೆ ಶುದ್ಧಬ್ರಾಹ್ಮೀ

ಭಾವನೆಯೆ ತಾಂ ಸತ್ಯಮಜ್ಞಾನೋಪಕರಣವಲಿ |

ಆವರಿತ ಚೈತನ್ಯ ತನ್ನಯ

ಭಾವವಂ ಮರೆದನ್ಯಭಾವವ

ಭಾವಿಸುವನೆಂದೊರೆದನಾನಂದವನ ವಾದದಲಿ

||೪೧||

ಸರ ಯತೀಶ್ವರ ತನ್ನ ರೂಪವ

ಮರೆವ ಬ್ರಹ್ಮನನೆಂತು ಮಿತ್ರರೆ

ಕರಿವಿರೈ ಸರ್ವಜ್ಞನೆನ್ನುತ ತನ್ನ ಬೇರೆಂದು |

ಅರಿವನಾರೈ ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲವೆ

ಮರುಳನಿವನೀ ಸೃಷ್ಟಿರಚಿಸುವ

ಸರಮುಬಲ ವಿಜ್ಞಾನಿಯೆಂತಹನೆಂದು ಬಿಸಗೊಂಡ

||೪೨||

ಇಂತು ಮಾಯೆಯ ವಶಕೆ ಬ್ರಹ್ಮನ
 ದೆಂತೊ ಬಹನೆಂದಪಿರೆ ಸಾಧನ
 ವಂತುಟಂ ಕೈಗೊಂಡು ನೀವ್ಬ್ರಹ್ಮತ್ವವನು ಗಳಿಸಿ |
 ಸಂತಸಂ ತಾಳೊಡಮಹೋ ಮ
 ತ್ತುಂ ತಮದಿನಾ ಜೀವಭಾವದಿ
 ಚಿಂತೆಗೊಳದಿರಲೇಂ ಪ್ರನಾಜವೊ ಪೇಳಿ ನಮಗೆಂದ ||೪೮||

ಎಲ್ಲವುಂ ಬ್ರಹ್ಮನೆನೆ ಸುತ್ತಿ
 ನ್ನೆಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಧರ್ಮಗಳು ವಿಭು
 ವಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯ ನಿಡುವನಾರಾರೀಶನೆಂಬವನು |
 ಎಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಂ ಜ್ಞಾತೃ ಜ್ಞೇಯಗ
 ಳೆಲ್ಲಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಗಳೆಲ್ಲಿಯ
 ದೆಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾನ್ಯಾಯ ವಿವರಿಸಿರೆಂದನಾ ಯತಿಪ ||೪೯||

ಕಳ್ಳನುಂ ವ್ಯಭಿಚಾರಿಯುಂ ನೆರೆ
 ಸುಳ್ಳನುಂ ತಲೆಹೊಡೆಕನುಂಭಲ
 ಮುಳ್ಳನುಂ ವಿದ್ರೋಹಿಯುಂಸಹ ಬ್ರಹ್ಮನೇನಲು |
 ಒಳ್ಳೆತನಕುಳಿವುಂಟೆ ಹೇ ತಿಳಿ
 ವುಳ್ಳ ಮಿತ್ರರೆ ಸತ್ಯಮಾರ್ಗಕೆ
 ಮುಳ್ಳಿದಲ್ಲವೆ ನೀನೆ ಯೋಚಿಸಿರೆಂದನಾ ಯತಿಪ ||೫೦||

ಕಟ್ಟಿದೀ ಬಗೆ ಲೋಭ ಬ್ರಹ್ಮನ
 ಪಟ್ಟಕೇರಲುಬಯಸಿ ಮರೆವಂ
 ಕೊಟ್ಟು ಶುದ್ಧಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ನೀವನನ ಹಂಗಿಪಿರಿ |
 ದಿಟ್ಟತನಕೇನೆನಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನ
 ಪಟ್ಟಕೇರುವುದುಳಿದು ಬ್ರಹ್ಮನ
 ನಿಟ್ಟಪಿರಿ ನೀವಜ್ಞಭಾವದಲೆಂದನಾ ಯತಿಪ ||೫೧||

ಅಲ್ಲ ವಿಜ್ಞರೆ ಸತ್ಯ ತತ್ವವಿ
 ದಲ್ಲ ಸರ್ವಜ್ಞನಹ ವಿಭುವಿಗೆ
 ಸಲ್ಲದಲ್ಲಜ್ಞತ್ವ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ |
 ಇಲ್ಲವೀ ಪರಿ ಶೋಕಗಳು ನಿ
 ಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ತಪ್ಪುಗಳನೀಶ್ವರ
 ನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಡಿ ಯೋಚಿಸಿರೆಂದನಾ ಯತಿಪ ||೫೨||

ಪರಮಹಂಸಾನಂದನನ ಯತಿ
 ವರನ ಯುಕ್ತಿ ಸಮೂಹವಾಲಿಸಿ
 ಬರಯ ಬುದ್ಧಿಯ ಮಾತುಗಳಿವಂ ತೊರೆದು ತತ್ವವನು |
 ನಿರುಕಿಸೈ ಯತಿವರೈ ಬುದ್ಧಿಗೆ
 ದೊರೆಯನೀಶ್ವರ ಚತುರವಾದಕೆ
 ಪರಮವಿಖ್ಯಾತನಹ ನೀನೆನೆ ನಕ್ಕನಾ ಮುನಿಪ ||೫೩||

ನಗುನಗುತ ಯತಿಪಾಲನರೇ
 ಜಗದ ಕರ್ತೃರು ನೀವೆಯಾಗಿರೆ
 ಮಗುವಿನಂತಹ ಹುಲುನರಂ ನಾನೊರೆದ ಸಂಶಯವ |
 ಬಗೆಯ ಹರಿಸದೆ ಬುದ್ಧಿಯನೆ ನೀ
 ವೈಗಳುತಿರ್ಪಿರೆ ನಿಮ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮಗೆ
 ಮಗುವಿನಿತ್ತುಂ ತಲೆಯೆ ಯಿಲ್ಲವೆ ಶೋಕ ಹಾಯೆಂದ ||೫೪||

ಕೊನೆಗೆ ಗಾಂಭೀರ್ಯವನು ತಳೆದಾ
 ಮುನಿವರಂ ನಾವಿರ್ವರುಂ ಸಹ
 ವಿನುತ ಬ್ರಹ್ಮರಿಯಾಗಿರಲು ಮತಭೇದವೆಂತಹುದು |
 ನನಗೆ ಭ್ರಮವಿರೆ ನೀವು ನಿರ್ಭ್ರಮ
 ರಿನಲು ಬ್ರಹ್ಮನಖಂಡಜ್ಞಾನದ
 ವನಧಿಯೆಂತಹ ಪೇಳಿ ಶಂಕಿಸರಾರೊ ಗಡಮೆಂದ ||೫೫||

ಬೆಳಗಿನಿಂ ನಡುವಗಲನಕ ನಿ
 ಶ್ಚಳತೆಯಿಂದಾ ಯತಿಗಳಿರ್ಪರು
 ಕುಳಿತು ವಾದಂಗೈದರಾನಂದವನನಾಬಳಿಕ |
 ಕುಳಿತ ಪೀಠದಿನೆದ್ದು ಜಗ್ಗನೆ
 ತೊಳೆದು ದೃಗ್ವಿಳದಿಂದ ಮುನಿಸದ
 ಗಳನು ಭಗವನ್! ತಾವೆ ಗುರು ನನಗೆಂದ ನಯದಿಂದ ||೫೬||

ಮಿಕ್ಕುಗುವ ಗದ್ದದದಿ ಬಳಿಕವ
 ನೊಕ್ಕಲಿತ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳೆ
 ಸಿಕ್ಕಿತೀ ದಿನ ಸತ್ಯಮೀಗಾಂ ದ್ವೈತಿಯಾಗಿಹೆನು |
 ಕುಕ್ಕುತಿವರದ್ವೈತವಾದದ
 ಸೊಕ್ಕ ಮುರಿದರು ಸತ್ಯವಂ ನೀ
 ವಕ್ಕರಿಂ ಕೊಳಿರೆಂದ ಯತಿಪನ ಕೀರ್ತಿ ಹರಡಿದುಪು ||೫೭||

ಒಂದುದಿನ ಯತಿಭಕ್ತನೊರ್ವನು
 ವಂದಿಸುತ ತಾವ್ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕ
 ವಂ ದಯದಿನನುವಾದ ಮಾಡಿಸಿ ಫಾರಸೀಲಿಪಿಯ |
 ಹೊಂದಿಸಲ್ಪಂಚಾಬಿ ಮೊದಲಹ
 ಮಂದಿಗತಿ ಪಾಕರ್ಯನಾದಪು
 ದೆಂದೆನಲು ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂ ಮುನಿಪಾಲನಿಂತೆಂದ ||೫೮||

ಅರರೆ ನೀನೀಗೆಮಗೆ ಭಾಷಾಂ
 ತರದ ಸಲಹೆಯನೀವೆ ನಮ್ಮೀ
 ತೆರೆದ ಕಂಗಳು ತುಹಿನಗಿರಿಯಿಂ ಪಿಡಿದು ದಕ್ಷಿಣದ |
 ಸೆರಗ ಕನ್ಯಾಕುವರಿಯನಕಂ
 ಭರದಿ ಹಿಂದೀಭಾಷೆ ಪಡರಿಸ
 ಪರಮಶುಭದಿನ ನೋಡೆ ಕಾದಿಹುವೆಂದನಾ ಮುನಿಪ ||೫೯||

ತಾಯಿನುಡಿ ಗುಜರಾತಿಗೊಲವಿರೆ
ತಾಯಿನುಡಿಗಿಂತಧಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತ
ಮೇಯನಗೆ ಪ್ರಿಯಮಿರಲಿವಂ ತೊರೆದಾರ್ಯಭಾಷೆಯಲೆ |
ದಾಯದಿಂದಾಂ ಗ್ರಂಥವೆಲ್ಲವ
ನೀಯಲೇಂಕತ ನಮ್ಮ ಭಾರತಿ
ತಾಯ ಸುತರೇಕತ್ವಕೊಂದೇ ಭಾಷೆ ಬೇಕೆಂದ ||೬೦||

ಕುಂಭತೀರಿವ ಬಳಿಕಲಾ ಯತಿ
ಪಂ ಬೆಳಸಿ ಪಯಣವನು ವಿರಮಿಸೆ
ವೆಂಬ ಬಗೆಯಿಂದಿಳಿಯೆ ದೆಹರಾದೂನ ನಗರದಲಿ |
ತುಂಬುಭಕ್ತಿಯ ಭರದಿ ಮುಂಬಯಿ
ನಿಂ ಬರುತ ಬ್ಲೇವಟ್ಟಿಯಾಲ್ವಾ
ಟೆಂಬ ಪಶ್ಚಿಮದೇಶದಾನತರರಿಗಿದರು ಮುನಿಗೆ ||೬೧||

ಬಳಿಕ ಮುನಿವರ ಮುಂದೆ ತೆರಳಿದ
ಕುಳಿತು ಕೆಲದಲ್ಲೊಪ್ಪ ನರ ಸಭೆ
ಯೊಳು ಮುರಾದಾಬಾದಿನಲಿ ತಾನಾಂಗ್ಲಭಾಷೆಯನು |
ಇಳಿದನಿಯಲುಸಿರುತಿರೆ ತನ್ನವ
ರೊಳು ಕುಳಿತು ನಿಜಭಾಷೆನುಡಿವುದೆ
ತಿಳಿಯೆ ಶೋಭಾಜನಕ ಪರನುಡಿ ಮಾನತರದೆಂದ ||೬೨||

ಒಂದುದಿನಮಿಂದ್ರಮಣಿ ಬುಧಭೂ
 ವಂದಿತರೆ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಕಿರಿಯರು
 ನಿಂದು ನಯದಿ ನಮಸ್ತೆಯೆಂದರೆ ಯೋಗ್ಯಪನ್ನಿವುದು |
 ಚಂದವಿದು ಹಿರಿಯವರು ಕಿರಿಯರ
 ಮುಂದೆ ನಿಂತು ನಮಸ್ತೆಯೆಂದರೆ
 ಮಂದಿ ನಗುವರು ಹಾಸ್ಯತರಮಹುದೆಂದ ನಯದಿಂದ ||೬೩||

ಒರೆದುಡಕೆ ಯತಿಪಾಲ ಪುತ್ರರೆ
 ಹಿರಿಯರಭಿಮಾನವನು ಗೈಯರು
 ತೊರೆದವರಹಂಕಾರ ಭಾವನ ಹಿರಿಯರೆನ್ನಿಪರು |
 ಕಿರಿಯರುಂ ಗೌರವಕೆ ಪಾತ್ರರೆ
 ಸರಿಯುರದ ಭಾವನೆಯ ಹೊರಗಡೆ
 ತರುವುದುಚಿತ ನಮಸ್ತೆ ಪಲ್ಲಂಜುಪಿಕೆಯಲ್ಲಿಂದ ||೬೪||

ಅಂದೆ ಯತಿನರ ರಾಮಲಾಲನ
 ಮುಂದೆ ನಮ್ಮಿಕಾಯ ಬಹುದಿನ
 ನಿಂದಿರದು ನಾವ್ಬರೆದ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಸತ್ಯಪನು |
 ಹೊಂದೆನಲು ತದ್ಭಕ್ತ ಶೋಕಿಸು
 ತಿಂದದೇಕಿಂತೆನುವಿರನೆ ಋಷಿ
 ಹಿಂದೆ ನನಗತಿವಿಷವನಿತ್ತರು ಮಂದಿ ಕೇಳಿಂದ ||೬೫||

ನನ್ನ ದೇಹಕೆ ನರರು ಕಟುವಿಷ
 ವನ್ನು ಕೊಡದಿರಲಿ ತನುವೊಳ
 ಗಿನ್ನುಮೀ ಶಿಥಿಲತೆಯ ಕುರುಹೇ ಕಾಣುತಿರಲಿಲ್ಲ |
 ಎನ್ನಬಳಿ ಶತಮಾನ ತೀರುವ
 ಮುನ್ನ ಮುದಿತನ ಸುಳಿಯುತಿರಲಿ
 ಲ್ಲೆನ್ನಲಡಗಿದ ಏಷವೆ ಶಕ್ತಿಯ ಹಿಂಡುತಿಹುದೆಂದ ||೬೬||

ಆ ನರಂ ಗುರುಜನರೆ ನೆರೆ ಪಿ
 ಜ್ಞಾನಿಯೊರ್ವನ ಶಿಷ್ಯ ಪೀಠದಿ
 ಮಾನಿಸದೆ ತಾವಿರ್ಪಿರೇತಕೆನಲ್ಕೆ ಯತಿರಾಜ |
 ಏನ ಹೇಳಲಿ ಹಿಂದನೇಕರ
 ನಾನು ಶಿಷ್ಯರ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆನು
 ಜ್ಞಾನಿ ಶಿಷ್ಯನು ಸಿಕ್ಕನೀ ಜನ್ಮದಲಿ ಕೇಳೆಂದ ||೬೭||

ಇದಕೆ ಕಾರಣ ಕೊಡವಿದೆ ನಾ
 ನುದಿತ ಯಾವನದಲ್ಲ ಸಾವನು
 ಸದೇವ ಬಗೆಯಿಂ ಸದನವರ್ಜಿಸಿ ಯೋಗಮಾರ್ಗದಲಿ |
 ಮುದದಿ ನಡೆದಿಹೆ ಜನನಿ ಜನಕರ
 ಪದವ ಸೇವಿಸದಾದೆ ಹೆತ್ತವ
 ರೆದೆಯ ನೋಯಿಸ ಪಾಪ ಶಿಷ್ಯರ ಕೊಡದು ನನಗೆಂದ ||೬೮||

ಎಂದೆನುವ ಸಮಯದಲಿ ಮುನಿಪಂ
 ಗಂದು ಕಂಬನಿ ಸುರಿದು ಹೋದುದು
 ನಿಂದು ಹಲಚಣ ಮೌನದಲಿ ಯತಿಪಾಲನಾಬಳಿಕ |
 ಮಂದಹಾಸವ ಬೀರಿ ಹಲನೂ
 ರ್ಮಂದಿಯಾರ್ಯಸಮಾಜದಲಿ ಪಣ
 ದಿಂದ ನನ್ನದ್ದೇಶ್ಯ ನಡೆಪರು ಹುಟ್ಟಿ ಬಹಲಿಂದ ||೬೯||

ಇಂತು ಮಾತಾಪಿತರ ಸೇವೆಗೆ
 ಳಂ ತವಿಸದಾ ಶೋಕಮೇಘವ
 ಹಿಂತೆಗೆಸಿ ತದ್ಭಕ್ತವರ್ಯನ ಭಾವನಾಮಯದ |
 ಅಂತರಂಗವನೆಳನಗೆಯ ಬೆಳ
 ಕಿಂ ತೊಳಗಿ ಚೇತನವ ಸುರಿದನು
 ಸಂತಜಲಧಿ ಸುಧಾಕರಂ ತನೆ ಹರಸೆ ಪರಮಾತ್ಮ ||೭೦||

|| ಇಂತು ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ ||

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ—ತರಿದು ಭೀತಿಯ ಮುನ್ನಿರಾಮನ
ಹರಸಿ ಮೂರ್ತಿಯ ಹರಣ ವಿನರಿಸು
ತೊರೆದು ರಮೆಯನು ಪದವಿಲೋಭನ ತೆಗಳಿ ರಂಜಿಸಿದ ||

ಬಳಿಕ ಕೇಳಿರಿ ಮುನಿಸ ಪಯಣಂ
ಬೆಳೆಸಿ ಬಂದು ಬರೇಲಿ ನಗರಕೆ
ಬಳಿದ ಭಕ್ತಸಮೂಹ ಮಧ್ಯದಿ ನೇದತತ್ವಗಳ |
ತಿಳುಹಿ ಬಾಲವಿವಾಹ ಬಿಂಡಿಸಿ
ಕೆಳೆಯರಿಗೆ ತಾವಿತ್ತ ಕಾಲವ
ಕೆಳೆಯದಂತಿರಬೇಕು ಸಂತತಮೆಂದು ಬೋಧಿಸಿದ ||೧||

ನಂದ ಮಹತೀಸಭೆಯಲಾ ಯತಿ
ವರನು ಕುಂತಿಯಹಳ್ಳಿ ಮೊದಲಹ
ತರಳೆಯರ ಪೌರಾಣಿಕರು ತಮ್ಮುಕ್ತ ಕತೆಗಳಲಿ |
ಜರೆದುದಂ ಬಣ್ಣಿಸಲು ನೆರೆದಾಂ
ಗ್ಗರಹ ಜಿಲ್ಲಾಧೀಶ ಮೊದಲಹ
ಹಿರಿಯ ಶಾಸಕರೆಲ್ಲ ನಕ್ಕರು ಹೊಯ್ದು ಕರತಳವ ||೨||

ನೋಡಿದಂ ಯತಿಪಾಲ ಮೇಜನು
 ತಾಡಿಸುತ ಕರದಿಂದ ಕಂಗಳ
 ಲೂಡುತಿರೆ ನಸುಗೆಂಪು ಕ್ರೈಸ್ತರ ಚತುರ ಬುದ್ಧಿಯನು |
 ನೋಡಿ ಕನ್ನೆಗೆ ಮಗನು ಜನಿವುದ
 ಮೂಢಜನ ನಂಬುವರು ದೇವನ
 ನೀಡುಮಾಳ್ವರು ನಿಂದೆಗೆನ್ನುತ ನುಡಿದ ಭರದಿಂದ ||೩||

ಜಿಲ್ಲೆಯಧಿಪತಿ ಮುನಿಪರೇಣ್ಯನ
 ಸೊಲ್ಲಿನಿಂ ಕಡುಮುಳಿದು ತತ್ಸಭೆ
 ಯಲ್ಲಿ ಕೂಡದೆ ಮಿತ್ರರೊಂದಿಗೆ ತನ್ನಮನೆ ಸೇರಿ |
 ಪುಲ್ಲನಾ ಯತಿಭಕ್ತನೊರ್ದನ
 ನಲ್ಲಿ ಕರೆಯಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಗುರು ನುಡಿ
 ನಲ್ಲಿ ನಯವಿರಲೆಂದು ವೇಳಿರೆನುತ್ತ ಕಳುಹಿಸಿದ ||೪||

ಮರುದಿವಸ ತದ್ಭಕ್ತ ಮುನಿಭೂ
 ವರನಡಿಗೆ ವಂದಿಸುತ ಭಗವನ್
 ಕರಳಿ ಜಿಲ್ಲಾಧೀಶ ಖಂಡನಮಾರ್ಗವಂಬಿಡಲು |
 ಒರೆದನೆನೆ ಯತಿಪಾಲನಧರದಿ
 ಮುರುಗಿತೆಳನಗೆಯಾತ ವತ್ಸನೆ
 ಧರಣಿಯಲಿ ಮರು ನಮ್ಮನಂಜಿಪ ವೀರನಾರೆಂದ ||೫||

ಮೂರನೆಯದಿನ ಲಕ್ಷಜನಮಾ
 ಪೌರಭವನದಿ ಸೇರಿದುದು ಹಲ
 ವಾರು ಶಾಸಕಜನರ ಮಧ್ಯದಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಧಿನಾಥ |
 ಏರಿ ತುಂಗಾಸನವ ಕುಳಿತನು
 ಭೀರ ಮುನಿಜನವರವದಾರ್ಪಣ
 ಹಾರಯಿಸಿ ಜನಸುರಲು ಹೊರಗುದಿಸಿದುದು ಜಯನಾದ ||೬||

ಹಳದಿ ಕೀತ್ಮೆಯ ಪೇಟೆ ಸಿರದಲಿ
 ತೊಳಗೆ ಕಾವಿಯ ನೀಳಕವಚವ
 ತಳೆದು ಪೀತಾಂಬರವನಳವಡಿಸೊಂದು ದಂಡನನು |
 ಕೊಳುತ ಕಂಗಳ ಬೆಳಕು ಧಳಧಳ
 ಹೊಳೆಯೆ ತುಟಿಗಳಲೆಳೆಯನಗೆ ಕಳ
 ಕಳಿಸೆ ರಾಜಮರಾಳಗತಿಯಿಂ ಯತಿಪನ್ನೈತಂದ ||೭||

ಇದ್ದ ಕಿದ್ದಂತಖಿಳ ಜನತತಿ
 ಯೆದ್ದು ಜಯಜಯಕಾರವೆಸಗಿತು
 ಸದ್ದನಡಗಿಸೆ ನೀಳಬಾಹುವನಾಡಿಸುತ ಮುನಿಪ |
 ಇದ್ದವರ ಸಿರಬಾಗಿ ವಂದಿಸಿ
 ಮುದ್ದುನೆಗೆಗಳ ಚೆಲ್ಲುತಡರಿದ
 ಗದ್ದುಗೆಯ ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಗಡರುವ ರವಿಯ ಬೆಡಗಿಂದ ||೮||

ಬಳಿಕ ಪೀಠದಿನೆದ್ದು ದೇಹದಿ
 ಪುಳಕಮಿಗೆ ಸಂಸ್ತುತಿಸಿ ಸವಿತನ
 ಹೊಳೆವ ಕಂಗಳ ಬೆಳಕ ಭಕ್ತಾವಳಿಯ ಮೇಲೆರಚಿ |
 ಜಳಧರದ ಬೆಡಗಿಂದ ನುಡಿಯುತ
 ತಿಳುಹಿಸಾತ್ಮನ ಸತ್ಯರೂಪನ
 ಕುಳಿತ ಜಿಲ್ಲಾಧೀಶ್ವರನ ಕಡೆ ನೋಡುತಿಂತೆಂದ ||೯||

ಜನರು ಸತ್ಯವನಾಡಬೇಡಿರಿ
 ಕನಲುವಂ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಪತಿ ಕಡು
 ಮುನಿವ ಸೇನಾಧೀಶ ದಂಡಿಸ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಧಿನಾಥ |
 ಎನುವರಲೆ ಬಿಡಿಬಿಡಿರಿ ಕನಲಲಿ
 ಜನಪದೇಶ್ವರ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೆ
 ನನಗೆ ವಿರಜಾನಂದ ಭಯವಂ ಕಲಿಸಲಿಟ್ಟಿಂದ ||೧೦||

ಸತ್ಯನಾತ್ಮನು ಯಾರುಮವನನು
 ಹತ್ಯೆಮಾಡರು ನಿರ್ಜರಾಮರ
 ನಿತ್ಯನವ ದೇಹವಿದಕಾಶ್ವತವಿದನು ಬಯಪಾತ |
 ಹತ್ಯೆಮಾಡಲಿ ಕಡಿಯಲಾದರ
 ನಿತ್ಯದೇಹವನುಳಿಸೆ ಬಿಡೆವೈ
 ಸತ್ಯನ ಸನಾತನದ ಧರ್ಮವನೆಂದನಾ ಯತಿಪ ||೧೧||

ಮತ್ತೆ ಮುನಿವರ ಹೊಳೆವ ಕಂಗಳ
 ನೆತ್ತಿ ಸಭೆಯಂ ನೋಡಿ ಕರದಿಂ
 ದೊತ್ತಿಮೇಜನು ತಟ್ಟ ನನ್ನೀ ಅಂತರಾತ್ಮನನು |
 ಕೊತ್ತಿ ಕೊಲ್ಲುವ ವೀರನರ ಬರ
 ಲಿತ್ತಲದು ಸಾಗದಿರೆ ಸತ್ಯದ
 ಲೆತ್ತಣದೊ ಸಂದೇಹವೆಂದನು ಮಂದಿಯದುರುತಿರೆ ||೧೨||

ತೀರಿದುದು ಸಭೆ ಜಿಲ್ಲೆಯಧಿಪತಿ
 ಯಾರೊ ದೈವೀನರನೆನುತ ಪಾ
 ದಾರವಿಂದಕೆ ಮಣಿದು ನಡೆದನು ಬಾಗಿ ಮಸ್ತಕವ |
 ವೀರಗರ್ಜನ ಜನಗಳೆದೆಯಲಿ
 ಬಾರಿಬಾರಿಗೆ ಮೊಳಗುತಿರ್ತುದು
 ಕಾರುಣಿಕ ಋಷಿರಾಜ ನಡೆದನು ವಂದಿಸೆಲ್ಲರನು ||೧೩||

ವೀರಯತಿ ತತ್ಪುರದಲಿರಲಧಿ
 ಕಾರಿ ನಾನಕಚಂದ್ರನುರೆ ಗಂ
 ಭೀರ ವಾಸಿಸುತಿರ್ದ ಮುನ್ಯೀರಾಮನೆಂಬವನು |
 ಘೋರ ನಾಸ್ತಿಕನವನ ಪುತ್ರನು
 ದಾರ ಜನಕಂ ಮಗನ ಮೇಲ್ಮೈಯ
 ನಾರು ಸಾಧಿಪರೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದನನವರತ ||೧೪||

ಒಂದುದಿನ ಮುನಿವರನ ಸಭೆಯಿಂ
 ಹಿಂದೆ ಬಂದಾ ತಂದೆ ವತ್ಸನೆ
 ಬಂದು ನೆಲಸಿಹರೂಪ ದಂಡೀಶ್ವಾಮಿಗಳು ಪುರಕೆ |
 ಒಂದುಸಲ ನೀನವರ ಭಾಷಣ
 ವಂದದಿಂದಾಲಿಸಲು ನಿನ್ನಯ
 ಸಂದೆಗಂಗಳು ತೀರಬಹುದೆಂದೊಂದ ನಂದನಗೆ ||೧೫||

ತಂದೆಯೆಂದುದ ಕೇಳಿ ನಮ್ಮತೆ
 ಯಿಂದ ಪೋದವೆನೆಂದೊಡಂ ಮಗ
 ನಂದು ಮನದಲಿ ಬರಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತ ಬಲ್ಲವಂಟಿಗಳು |
 ಸಂದೆಗಂಗಳನೇನು ಹರಿಸುವ
 ರೆಂದೆನುತ ಮುನಿವರನ ಬೋಧನ
 ಕೆಂದು ಸೇರಿದಗಾಧಸಭೆಯಲಿ ಬಂದು ಕುಳ್ಳಿದನು ||೧೬||

ವಿನಯದಿಂ ಹಲರಾಂಗ್ಲವಾದರಿ
 ಜನರು ಕೆಲಬಲಗಳಲಿ ಕುಳ್ಳಿರೆ
 ವಿನತರಾಗಧಿಕಾರಿಗಳು ಪಲಮಂದಿ ಬಾಗುತಿರೆ |
 ಮಿನುಗುತಿಹ ದೈವಿಕದ ತೇಜದ
 ತನುವಿನಾ ಯತಿರಾಜ ಮೆರೆದಿರೆ
 ಮನದಿ ನಾಸ್ತಿ ಕನಹಹ ! ಯಾರಿವನೆಂದು ಬೆರಗಾದ ||೧೭||

ಮೂಡಿದುದು ನಾಸ್ತಿಕನ ಹೃದಯದಿ
 ಕೂಡ ಶ್ರದ್ಧಾಭಾವ ಯತಿವರ
 ನಾಡೆ ಓಂಕಾರದ ಮಹಾರ್ಥವ ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಿರಲು |
 ತೀಡಿದಚ್ಚರಿಯಿಂದಲಾತನು
 ನೋಡುತಿದ್ದನು ಜನದಿ ದೃಗ್ಜಳ
 ಕೋಡಿ ಹರಿದುದು ನೋಟ ನೆಟ್ಟುತು ಯತಿಮುಖಾಂಬುಜದಿ ||

ನನ್ನ ಸಮನಹ ನಾಸ್ತಿಕನೊಳಂ
 ತನ್ನ ತೇಜವ ತುಂಬಿ ತ್ವಷ್ಟನ
 ಲುನ್ನತ ಶ್ರದ್ಧೆಯನು ದಿವ್ಯಾನಂದ ಸೌಖ್ಯವನು |
 ಚೆನ್ನಮೆನೆ ಕೊಡಬಲ್ಲ ಮುನಿಯವ
 ಗಿನ್ನು ನಾನೇನೆನಲಿ ಕೌತುಕ
 ವೆನ್ನುತಾಲಯದೆಡೆಗೆ ನಡೆದನು ನಾಸ್ತಿಕನು ಕಡೆಗೆ ||೧೯||

ಒಂದುದಿನಮಾ ಮುನ್ನಿರಾಸುನಿ
 ಗಂದದಿಂ ಮುನಿವರನ ಜೀವನ
 ದೊಂದು ಬೆಡಗಂ ನಿಟ್ಟಿಸುವ ಮನಮಾಗೆ ಭರದಿಂದ |
 ಒಂದು ಬಂಡಿಯನೇರುತ ದಯಾ
 ನಂದನಿಳಿದಿಹ ವಾಟಿಕೆಯ ಬಳಿ
 ಸಂದು ಹಾರ್ದನು ಬೆಳಗಿನೆರಡೂವರೆಯ ಹೊತ್ತಿನಲಿ ||೨೦||

ತೆರೆದ ವಿಸ್ತೃತ ವಕ್ಷ ಚಲಿತ
 ಸ್ಫುರಿತ ಬಾಹುಗಳೆರಡು ತುಂಬಿದ
 ಪರಿಗತದಾ ತೊಡೆಗಳುಬ್ಬಿದ ಮೀನಖಂಡಗಳು |
 ನೆರೆ ವಿಶಾಲದ ಫಾಲ ತೇಜನ
 ಸುರಿವ ಕಂಗಳು ನಗೆಕುಣಿವ ತುಟಿ
 ಮೆರೆಯೆ ಕೌಪೀನವನು ಧರಿಸಿದ ಮುನಿಪ ಹೊರವಂದ ||೨೧||

ಕಂಡುರಿದು ವಾಖಂಡ ತಂಡವ
 ಖಂಡಿಸುವನೆಂಬಂತೆ ದಂಡೀ
 ಮಂಡಳೀಶಾಖಂಡ ಶಿಷ್ಯನು ಬೀಸಿ ದಂಡವನು |
 ಚಂಡವೇಗದಿ ನಡೆಯೆ ತರುಣಂ
 ಮಂಡಳಿಪ ಮೇಲುಸಿರೊಳಾಯಸ
 ಗೊಂಡು ಮುನಿಯೊಡ ನಡೆಯಲಾರದೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆತಂದ ||೨೨||

ಮತ್ತೆ ಮರುದಿನ ಮುನ್ನಿರಾಮನು
 ಹೊತ್ತು ಮೂಡುವ ಮುನ್ನಮುನಿಯಿ
 ರ್ಗತ್ತ ನಡೆದಾತನನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತಲಾ ಯತಿಪ |
 ಪೊತ್ತ ಧ್ಯಾನದಿ ಕುಳಿತುದಂ ನೋ
 ಡುತ್ತ ದಿನಮಣಿಯೆಂದು ನಿಜಸಿರ
 ನೆತ್ತಲಿಹನಿಲ್ಲಿಂದಲೆಂಬಂತಿರಲು ಬೆರಗಾದ ||೨೩||

ಭಕ್ತಿ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಋಷಿವರ
 ಮುಕ್ತಿಸುಖವಂ ಪಡೆದು ಭಾವೋ
 ದ್ರಿಕ್ತನಾಗೇಳುತಿರೆ ಮುನ್ಮಿರಾಮ ಪದಕೆರಗಿ |
 ಯುಕ್ತಿಯಿಂ ನಾಸ್ತಿ ಕೃ ಸಾಧಿಸ
 ಲುಕ್ತಯುಕ್ತಿಯನೆಲ್ಲ ರಾಗವಿ
 ರಕ್ತರಾಜಂ ಖಂಡಿಸೀಗೇನೆಂಬೆ ಪೇಳೆಂದ ||೨೪||

ಅದಕೆ ಮುನ್ಮಿರಾಮ ಭಗವನ್ !
 ಮೊದಲು ನನ್ನಯ ಯುಕ್ತಿಯೆಲ್ಲವ
 ಸದೆದು ಬಾಯ್ಮುಚ್ಚಿ ಸಿದಿರಾದೊಡಮೆನಗೆ ದೇವನಲಿ |
 ಇದುವರಂ ಹೃದಯದಲಿ ನಂಬಿಕೆ
 ಯುದಿಸದೆನ್ನುತ ಮೂರುಸಲ ಗ
 ದ್ಗದದಿ ನುಡಿಯತ ಸ್ಪರ್ಶಗೈದನು ಮುನಿಪದಾಂಬುಜವ ||೨೫||

ಒಪ್ಪೆ ನಗೆ ತನಗಾಗಿಯೇ ಬಲಿ
 ಯಪ್ಪ ಶ್ರದ್ಧಾನಂದನಾಗ
 ಲ್ಕಿಪ್ಪನಿವನೆಂಬುದನು ತಿಳಿದಂತಾ ಯತೀಶ್ವರನು |
 ತಪ್ಪ ತಿಳುಹಿದೆ ದೇವದಯದಿಂ
 ದಪ್ಪುದೈ ವಿಶ್ವಾಸನೆನ್ನುತ
 ಲಪ್ಪಿಕೊಂಡನು ಕಳುಹಿದಂ ಬೆಂದಡವಿ ನಾಸ್ತಿ ಕನ ||೨೬||

ಬಳಿಕ ಮುನ್ನಡೆದಾ ಯತೀಶ್ವರ
 ನಿಳಿದು ಫರುಖಾಬಾದ ಪುರದಲಿ
 ತಿಳಿಯೆ ಬಾಯಾದರ್‌ರಿಗೆ ಹಸಿದರಿಗಾರ್ತರಾದರಿಗೆ |
 ಇಳೆಯಲೀವುದು ದಾನವಂ ಕೆಲ
 ದೊಳಿಹ ದೀನಗೆ ಮೊದಲು ಕೊಡುವುದು
 ಬಳಿಕ ದೂರದ ಚಿಂತೆಯೆಂದನು ಸೇರ್ದ ಸಾಸಿರಕೆ ||೨೭||

ಆ ದಿನಂಗಳಲತ್ತ ಫರುಖಾ
 ಬಾದಿನಲಿ ಶಾಸಕರು ಪೇಟೆಯ
 ಬೀದಿಯನ್ನಳಿಯುತಿರೆ ಮಧ್ಯದಲಿದ್ ದೇಗುಲವ |
 ಕಾದು ಕೆಡಿಸಲು ಬಗೆದು ಯತಿಬಳಿ
 ಗೈದಿ ಭಕ್ತನದೊರ್ವ ತಾವ್ವಿ
 ಲ್ಲಾಧಿಪಗೆ ಪೇಳಿದರೆ ಬೀಳಿಸರೆಂದ ನಯದಿಂದ ||೨೮||

ಇಂತು ಭಕ್ತನು ಪೇಳಿ ಮುನಿಸನ
 ಸಂತಸಂ ಕುಗ್ಗಿದುದು ಛೇ ಛೇ !
 ಮಂತಣವನಿದ ಕೊಡಲು ಬಂದೆಯ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಸಾಕು |
 ಇಂತು ಕಟುತರ ದುರ್ದಯಗಳಿಂ
 ಸಿಂತಣರ ಮತಗಳನು ಮುರಿವುದು
 ಸಂತರಿಗೆ ತರವಲ್ಲವೆಂದನುದಾರ ಯತಿರಾಜ ||೨೯||

ಹಿಂದೆ ಮೊಗಲರದೊಂದೆರಡೆ ಹಲ
 ಮೊಂದು ಸಾವಿರ ಮಂದಿರಂಗಳ
 ನಂದಗೆಡಿಸಿದರಾದೊಡೇಂ ವಿಗ್ರಹಗಳರ್ಚನವ |
 ಮಂದಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಕಲ್ಲುಮಣ್ಣಿನ
 ಮಂದಿರಂಗಳ ಮುರಿವುದಲ್ಲೆ
 ಮಂದಿ ಮನದಿಂ ಮೂರ್ತಿಗಳ ತೊಡೆಯುವುದೆ ಮತಮೆಂದ ||

ವರ ಮುನಿಪನಾಬಳಿಕ ದಾನಾ
 ಪುರಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈದು ಧರ್ಮದ
 ತಿರುಳರುಹಿ ಮತ್ತೊಂದುದಿನ ನಾಸ್ಸತ್ಯಭಾಷಣದಿ |
 ನರರಿಗಂಜಿವು ವೇದಧರ್ಮವ
 ನರುಹುತಾನ್ವಂಜಾಬಿನಲಿ ಸಂ
 ಚರಿಪ ಕಾಲದಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಯ ಕೇಳಿ ನೀವೆಂದ ||೩೧||

ಒಂದು ನಗರದಿ ಹಲವು ಸಾಸಿರ
 ಮಂದಿ ನೆರೆದರು ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮದ
 ಬಂಧು ರಾಬರ್ಟ್ಸ್‌ನ ಭಾರತದಂಡನಾಯಕನು |
 ಬಂದು ಕುಳಿತನು ಜೊತೆಗೆ ಹಲನೂ
 ರ್ಮಂದಿ ಶಾಸಕರೇಸು ಪಂಥಿ
 ವೃಂದ ನೆರೆಯಿತು ಚಿತ್ತಮಳುಕಿತು ತತ್ತ್ವಭಾಸದರ ||೩೨||

ಮಂದಿ ನಾನೀಸಾಯಿ ಪಂಥವ
 ನೆಂದಿನೊಲೆ ಖಂಡಿಪೆನು ಸಭೆಗೈ
 ತಂದ ರಾಬರ್ಟ್‌ನ ದಳಪತಿ ಕನಲಿ ದಂಡಿಪನು |
 ಎಂದು ಗಡಗಡ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿರ
 ಲಂದು ನನ್ನಯ ಶಕ್ತಿಯೆಲ್ಲವ
 ನೊಂದುಗೂಡಿಸಿ ಕ್ರೈಸ್ತಪಂಥವ ಟೀಕಿಸಿದನೆಂದ ||೩೩||

ಖಾತಿಗೊಳ್ಳದೆ ದಳಪತಿಯು ಸುವಿ
 ನೀತ ಭಾವದಿ ನನ್ನೆದುರೆ ತಾ
 ವೀತೆರದಿ ನುಡಿವಲ್ಲಿ ಮತ್ತಾವನಿಗೆ ಬೆದರುವಿರೋ |
 ಹೇ ತಪೋಧನ ಯತಿಗಳಾರ್ಗಂ
 ಭೀತಿಗೊಳೆನ್ನುತ್ತ ಮರ್ಯಾ
 ದಾತುರಂ ಕೈಕುಲುಕಿ ನಡೆದನೆನ್ನುತ್ತ ಪೇಳಿದನು ||೩೪||

ಬಲ್ಲ ಜೋನ್ಸನು ಕೇಳಿ ಮುನಿವರ
 ನೆಲ್ಲ ಮತದಲಿ ಸತ್ಯಮಿರ್ಪಿ
 ಸೊಲ್ಲು ದಿಟ ಮತವೆಲ್ಲ ಸತ್ಯಮೆನುವುದು ಮೂಢತನ |
 ಇಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಕ್ರಿಸ್ತ ಮಹಮದ
 ರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಡದೆ ಮೋಕ್ಷಂ
 ಸಲ್ಲದೆಂಬೀ ವಾದ ಟೊಳ್ಳೆಂದೊರೆದನೊಂದುದಿನ ||೩೫||

ಒಂದುದಿನ ನಡುರಾತ್ರಿ ತಾರಾ
 ವೃಂದ ಮಿಣಮಿಣ ಮಿಣುಕಿ ಕತ್ತಲ
 ನೊಂದಿನಿಸು ಕಂದಿಸುತಲಿದುರ್ದು ಗಾಢ ನೀರವತೆ |
 ಒಂದೆ ಮೆರೆದುದು ಯತಿಪನೇತಕೊ
 ಬಂದು ಕುಟಿಯಿಂ ಹೊರಗೆ ಸುಯ್ಯುತ
 ನೊಂದು ತಿರುಗುತ್ತಿರಲು ಸೇವಕ ಕತವ ಬೆಸಗೊಂಡ ||೩೬||

ಕಾಲಿಗೆರಗವ ಕತವ ಕೇಳಿ ಕ
 ಪೋಲ ಕಂಬನಿಯಿಂದ ನೆನೆದುದು
 ಹಾ! ಲಸನ್ನಾರಿಯರನೌಷಧಶಾಲೆ ಮಠಗಳನು |
 ಸಾಲುಗೊಳಿಸೀಸಾಯಿ ಜನಗಳು
 ಕೋಲಭೀಲಾದಿಗಳ ತಮ್ಮಯ
 ಜಾಲಕೆಳೆದಿಹರಾಚ್ಯರಾವರೊ ನಿದ್ದೆ ಬಿಡರೆಂದ ||೩೭||

ಅರರೆ ಧರ್ಮದ ನೌಕೆ ಪಾಪದ
 ಹೊರಗೆ ಮುಳುಗುತಲಿದ್ದೊಡಂ ಸಹ
 ತೊರೆಯರಾಚ್ಯರು ಹೊತ್ತ ತಮ್ಮಯ ಸ್ವಾರ್ಥಭಾರಗಳ |
 ಇರುವೆನೆಂತಾಂ ಮೌನದಲಿ ಭೂ
 ವರರ ಹೊಡೆದೆಚ್ಚರಿಸೆ ಕೊನೆಗಿದೆ
 ಸರಿಯನುತ ಯತಿರಾಜ ಕಂಬನಿ ಮಿಡಿದನಂಬರದಿ ||೩೮||

ಮುಂದೆ ಲಕ್ಷೋಪುರಕೆ ಯತಿಸರ
 ಬಂದು ಬೋಧಿಸುತ್ತೊಂದು ಸಂಜೆಗೆ
 ಸುಂದಿ ಹಲವರ ಕೂಡದೆಲ್ಲಿಗೊ ಪೋಗುತಿರೆ ಪಥದಿ |
 ಚಿಂದಿಯುಟ್ಟಹ ಮುದುಕಿಯೊರ್ವಳು
 ಕಂದ ದಿನ ಮೂರಾಯ್ತು ಭೋಜನ
 ತಿಂದು ಕರುಣಿಸು ತುತ್ತನೊಂದನೆನುತ್ತ ಬೇಡಿದಳು ||೩೯||

ಕೊರಗುವಳ ಕಂಡೊಡನೆ ಕಂಬನಿ
 ಹರಿದುದಾ ಮುನಿಪಂಗೆ ಬಿಕ್ಕುತ
 ಲರರೆ ನಾನೇ ತಿರುಕನಾಗಿರಲೆನ್ನ ಬಳಿವಂದು |
 ತಿರಿವಳಿಮ್ಮೀತಾಯಿ ಯಿನಿತನು
 ಮರಿಯೆ ಬಿಡದೀ ಹಸಿವೆಗೇನೆಂ
 ದೊರೆನೆನಕ್ಕಟ ಎನುತ ಕೊಡಿಸಿದ ಭೋಜನಂಗಳನು ||೪೦||

ಮುಂದೆ ಫರುಖಾಬಾದ ನಗರಕೆ
 ಬಂದು ಮುನಿಭೂವರನಿಳಿಯೆ ಹಲ
 ಸುಂದಿ ಭಕ್ತರು ದುಷ್ಟನೊರ್ವಗೆ ಸಂದ ಶಿಕ್ಷೆಯನು |
 ಅಂದು ಬಣ್ಣಸೆ ಹಿಂಸೆಗಳ ಕತ
 ದಿಂದ ವರ್ಜಿಸ ಬೇಡಿ ಪ್ರೇಮವ
 ನೆಂದುಮಾ ಧರ್ಮದಲಿ ಮುಯ್ಯಿಗೆ ಸ್ಥಾನವಿಟ್ಟಿಂದ ||೪೧||

ಧೀರಮುನಿ ಹಲದಿನದ ಬಳಿಕಾ
 ಮೀರತಕೆ ನಡೆತಂದು ಭಾರತ
 ನಾರಿಯರ ಹಿತಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸುತೀ ರಮಾಬಾಯಿ |
 ಕಾರುಣಿಕ ಯತಿವರನ ದರ್ಶನ
 ಕೋರಿ ಬರೆದಳು ಮುನಿಸ ನಾರ್ಯ
 ದ್ಧಾರ ಚಿಂತಿಸೆ ಬರುವೊಡಪ್ಪಣೆಯಿತ್ತ ನಾರಮೆಗೆ ||೪೨||

ದೇವ ಸದೃಶ ಯತಿವರ ರಮಾ
 ದೇವಿಯಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ದೂರದಿ
 ತಾವಿನುತ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನೋದಿಸುತ್ತೊಂದು ತಿಂಗಳಲಿ |
 ಈ ವರೆಗಮೆಮ್ಮೈದುರಿನಲಿ ಕುಳಿ
 ತಾವಳಿಗುಮುಪದೇಶದಾಲಿಸೆ
 ನಾವು ಕಲ್ಪಿಸಲಿಲ್ಲವನಕಾಶಗಳ ಕೇಳೆಂದ ||೪೩||

ತಂಗಿ ನಿನ್ನೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವೆ
 ಭಂಗಿಸಿದನಾಂ ನಾರಿವದನನ
 ಕಂಗಳಿಂದೀಕ್ಷಿಸದ ನೇಮನ ನೀನು ವಿದುಷಿಯಹೆ |
 ಹಿಂಗಳೆದು ನಿಜಸುಖವ ಭಾರತ
 ದಂಗೆನೆಯರುದ್ಧಾರಕೋಸುಗ
 ರಂಗೆಕಿಳಿ ಕೃತಕೃತ್ಯಳಾಗುವೆ ಪುಣ್ಯಮಹುದೆಂದ ||೪೪||

ಮುದದಿ ಕೇಳಾ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವ
 ಹದಗೊಳಿಸಿ ನೀಂ ದೀನಭಾರತ
 ಸುದತಿಯರ ಕವಿದಿರ್ಪ ಘೋರಾಜ್ಞಾನ ತೊಡೆಯೆಂದು |
 ಸದಯ ಮುನಿಪತಿಯೆನಲು ಗಾರ್ಹ
 ಸ್ಥೈದಲಿ ಸಹ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳ ಗೈ
 ವುದಕೆ ಸಾಧ್ಯಮೆನುತ್ತ ನುಡಿದಳು ಶ್ರೀ ರಮಾದೇವಿ ||೪೫||

ಸುದತಿಯಂತೆನೆ ಯತಿಪ ಗಾರ್ಹ
 ಸ್ಥೈದಲಿ ಪತಿಪತ್ತಿಯರ ಪುತ್ರರೆ
 ಮೊದಲಹರ ಹಲತೆರದ ಬಂಧನಸಂಕಲೆಗಳಿಡಿದು |
 ಅದುಮುತಿರೆ ತನ್ನವರ ಮಧ್ಯವೆ
 ಹೃದಯದಕ್ಕರೆ ನುಲುಗುತಿರೆ ಹೇ
 ವಿದುಷಿ ಪರರುಪಕಾರಕೆಲ್ಲವಕಾಶ ಹೇಳೆಂದ ||೪೬||

ಗಂಡನೆಂಬವನಿಲ್ಲ ಜಗದಲಿ
 ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರಿಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳ
 ತಂಡ ಕನಸಿನೊಳ್ಳಿಲ್ಲ ಪೀಡಿಸ ನಂಟರೆನಗಿಲ್ಲ |
 ಗಂಡು ನಾನೇ ನನಗೆ ದುಃಖಿತ
 ಮಂಡಳವೆ ಸಂಸಾರವೆಂಬೀ
 ಮೊಂಡು ಸಾಹಸ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗೆ ಮಾತ್ರವಹುದೆಂದ ||೪೭||

ಆದ ಕತದಿಂ ತಂಗಿ ನೀ ಮನ
 ಗೈದು ಭಾರತ ಸುತೆಯರೀ ತವ
 ಸೋದರಿಯರುದ್ಧಾರಕೋಸುಗ ಮದುವೆಗಾಶಿಸದೆ |
 ತೇದು ಬದುಕನೆ ಕಾಪ್ಯಸಾಧಿಸು
 ಬೋಧಿಸಂಗನೆಯರಿಗೆ ಆಶೀ
 ರ್ವಾದ ನಿನಗಿದೊ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಣಿಯಾಗು ಹೋಗಿಂದ ||೪೮||

ಎಂದೊಡಾರಮೆಯಾಗಲಿದು ನ
 ನ್ನಿಂದ ಸಾಗದೆನುತ್ತ ನಡೆದಳು
 ಮುಂದೆ ಮುಸುಳುಪುರಕೆ ನಡೆದಾ ಯತಿಸ ಬೋಧಿಸಿರೆ |
 ಒಂದು ಸಭೆಯಲಿ ವಿಪ್ರನೊರ್ವನು
 ಬಂದ ಕೋಪದ ಭರದಿ ಹಿಡಿದೈ
 ತಂದ ನಾಗನನೆಸದ ತಟ್ಟನೆ ಋಷಿಯ ಪದದೆಡೆಗೆ ||೪೯||

ಕಾಳನಾಗನು ಹೆಡೆಯನೆತ್ತುತ
 ಸೀಳುನಾಲ್ಕೆಯ ಚಾಂಚಿ ಬಾಲವ
 ಜಾಳಿಸುತ ಬುಸ್ಸಂದು ಯತಿಸದದೆಡೆಗೆ ನುಗ್ಗುತಿರೆ |
 ಪಾಳಿಗೆಟ್ಟುದು ಮಂದಿ ಮುನಿಪನ
 ಬಾಳು ತೀರಿತೆನುತ್ತ ಚೆದುರಿತು
 ತೋಳನಾಡುತ ಕುಳ್ಳಿರೆಂದನು ಯತಿಸ ನಸುನಗುತ ||೫೦||

ಒಂದಿಸು ಭಯಗೊಳದೆ ಯತಿಸಂ
 ಮಂದಹಾಸದಿನೆಡದ ಹಿಮ್ಮಡಿ
 ಯಿಂದ ನಾಗನ ಹೆಡೆಯ ಹೊಸಕುತಲಾರ ದೇವತೆಗೆ |
 ಇಂದು ಗತಿ ಹೀಗಾದುದಿನ್ನಾ
 ಮಂದಿಗಳ ದುಃಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮಿತಿಯೇ
 ನೆಂದೆನುತಲಾ ಸತ್ತ ಸರ್ಪನ ಬಿಸುಟ ದೂರದಲಿ ||೫೧||

ಸಕಳ ವೈಭವದಾರ್ಯ ಸಾಮಾ
 ಜಿಕರ ವರ್ಷೋತ್ಸವದಿ ಮುನಿವರ
 ಸುಕರ ಧರ್ಮನ ತಿಳಿಪೆ ಬಳಿಕಾ ಮೀರತಕೆ ತೆರಳಿ |
 ಸಕಳ ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮೋ
 ತ್ಸುಕರಿನಿಸಿ ಭೇದಗಳು ಸಾಮಾ
 ಜಿಕರಿಗೊಪ್ಪದೆನುತ್ತ ಸಾರಿದ ನೆರೆದ ಸಾಸಿರಕೆ ||೫೨||

ಜೀವನಂಗಳ ಶುದ್ಧವಾಗಿಡಿ
 ರಾವಗಂ ನುಡಿವುದಕೆ ಮುನ್ನಮೆ
 ನೀವೆ ನಡೆಯಲಿ ತತ್ವ ತೋರಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಪತನವನು |
 ಆವನದೊಡಮೆಣಸಿದರೆ ನೀ
 ವಾವಗಮವನ ಹಿತವ ಸಾಧಿಸಿ
 ಸ್ವಾವಲಂಬನ ಪಾಠ ಕಲಿಯಿರಿ ಸಾಹಸದಲಿಂದ ||೫೩||

ಕಾತರಿಸದಿರಿ ಸಖರೆ ಸೃಷ್ಟಿವಿ
 ಧಾತನಾ ನೇಮದಲಿ ನರನಾ
 ವಾತನುಂ ಸ್ಥಿರನಲ್ಲ ಬೇಗನೆ ನನ್ನ ದೇಹವಿದು |
 ಆತುರಿಯ ಹಿಡಿಬೂದಿಯಪ್ಪುದು
 ನಾ ತೆರಳೆ ನೀವಾರ ನೆರವಿಗೆ
 ಹಾತೊರೆವಿರೈ ನಿಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಯ ಕಾಲ ಮೇಲಿಂದ ||೫೪||

ಜಾತಿಗಳು ನೆರಹಿತವ ತಿಂದುವ
 ಚೇತನಾರ್ಚನ ಬುದ್ಧಿ ಕೆಡಿಸಿತು
 ಮಾತು ಮಾತೊಳ್ಸಾರ್ಥ ಬಲಯಿತು ಸತ್ತ ಮಾನವರ |
 ಆತುಮಕೆ ಜಲವೀವ ಜನ ದುಃ
 ಖಾತುರರ ಹಸಿವೆಯನು ಹಿಂಗಿಸ
 ರೀ ತೆರದ ಮೌಢ್ಯವನು ಖಂಡಿಸೆ ನುಗ್ಗುತಿಹೆನೆಂದ ||೫೫||

ಏಕ ದೇವೋಪಾಸನೆಯ ಮೇ
 ಕೇಕಜಾತಿತ್ವವನು ಸಾರುತ
 ಲೋಕದಲ್ಲೈಕೈವನು ರಚಿಸುವ ವೇದ ಧರ್ಮವನು |
 ಭೀಕರ ವಿರೋಧದೊಳಗಂ ವಿಶ
 ದೀಕರಿಸೆ ನುಗ್ಗುತಿಹೆ ಮುಂದೆನ
 ಗೀ ಕರುಮಕಹ ಫಲವ ಬಲ್ಲೆನು ಭೀತಿಯಿಲ್ಲಿಂದ ||೫೬||

ಆದೋಡೇಂ ಮಕ್ಕಳಿರ ದೇಹದ
 ಬಾಧೆಗಂಜುತ ಸತ್ಯ ಮುಚ್ಚಿಡ
 ಲಾದಪುದೆ ನನ್ನಿಂದ ಸುಳ್ಳನು ನೋಡುನೋಡುತಲಿ |
 ಈ ಧರೆಯಲತಿದೀರ್ಘಮಿಪ್ಪ ವಿ
 ನೋದ ಬೇಕಿಲ್ಲಿನಗೆ ಸತ್ಯಕೆ
 ಕಾದಿ ಮಡಿಯುವ ಭಾಗ್ಯನನಗಿರಲೆಂದನಾ ಯತಿಸ ||೫೭||

ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮಲಿ ಪ್ರಾಣಗಳನೇ
 ತೆತ್ತು ವೈದಿಕ ಧರ್ಮ ತತ್ವವ
 ನೆತ್ತಲುಂ ಪಸರಿಸುವ ವೀರರು ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದವರು |
 ಚಿತ್ತಗಡದಿರಿ ಪುಷ್ಪ ಫಲಗಳ
 ಹೊತ್ತು ವೇದೋದ್ಯಾನ ಮೆರೆವುದು
 ಮಿತ್ತುವಾದರೆ ನನ್ನನದನೀಕ್ಷಿಸಲು ಬಿಡದೆಂದ ||೫೮||

ಬಲ್ಲ ಮುನಿವರ ಬಳಿಕ ನೊಂದವ
 ರೆಲ್ಲರಂ ಸಂತೈಸಿ ಮೃದುನುಡಿ
 ಸಲ್ಲಿಸಲ್ಲಿಂ ನಡೆದು ತಾಂ ಸಹರಾನಪುರಕ್ಕೆದಿ
 ಅಲ್ಲಿಳಿಯೆ ನರನೊರ್ದ ಭಯದಿಂ
 ದಿಲ್ಲಿ ಜೈನರು ತಮ್ಮ ಸೆರೆಮನೆ
 ಯಲ್ಲಿಡಿಸೆ ಹವಣಿಸಿಹರೆಂದನು ನಡುಗುದನಿಯಿಂದ ||೫೯||

ಆ ದಯಾಕರನಾಲಿಸಿದ ಮೃದು
 ವಾದ ವಚನದಿ ವತ್ಸ! ಧರ್ಮದ
 ಹಾದಿಯಲಿ ಭಯವೆಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನವನೆನಿತು ಕಾಸಿದರೆ |
 ಆದವು ದು ಹೊಳಪನಿತೆ ಸತ್ಯಕೆ
 ಮೇದಿನಿಯಲಿನಿತನಿತು ನೈರ ವಿ
 ರೋಧವಾದವುದನಿತೆ ಪ್ರಜ್ಞಳಿಸುವುದು ಕೇಳೆಂದ ||೬೦||

ಈ ದಯಾನಂದನನು ಬಂಧನ
 ಗೃದು ತೋಪಿನ ಬಾಯ್ಗೆ ದುರು ನಿಲಿ
 ಸಾದೊಡಂ ಪೇಳ್ವತ್ಯಮಾವುದೆನುತ್ತ ಕೇಳಿದರೆ !
 ಐದೆಯಾಗಳುಮಿವನ ಬಾಯಿಂ
 ಪೇದಮಂತ್ರವೆ ಮೊಳಗುವುದು ಕೇ
 ಳೈ ದಯಾನಂದಂಗೆ ಭಯಬಲುದೂರ ದಿಟಮೆಂದ ||೬೧||

ಮುಂದೆ ನಡೆದಾಗ್ರೆಯಲಿ ಯತಿವರ
 ನಿಂದು ಬೋಧಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿರಜಾ
 ನಂದ ಶಿಷ್ಯನು ಕಾಳಿದಾಸನು ತತ್ಪುರದಲಿರಲು |
 ಮಂದಿಯವನೆಡೆ ನಡೆಯುತ ದಯಾ
 ನಂದನಬ್ಬರ ಹೆಚ್ಚುತಿದೆ ನೀ
 ವಿಂದವನ ಗೆಲಿರೆನಲು ತದ್ಬುದ್ಧನಾಗಳಿಂತೆಂದ ||೬೨||

ಈ ಮಹಾಪುರುಷಂಗೆ ನೆರೆ ಸೋ
 ಲ್ಲಾ ಮಹಾಮತಿ ಸಕಳವಿದ್ಯಾ
 ಧಾಮ ದಂಡೀದೇವ ವಿರಜಾನಂದ ಗುರುಕೂಡ |
 ಹೇ ಮಗನೆ ನೀ ಕೇಳ್ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ
 ಕಾಮಿತೋತ್ತರ ನಾಳೆಯೋಚಿಸಿ
 ನೇಮದಿಂದಾವೀವೆವೆಂದನದೆನಿತೊ ಸಲವೆಂದ ||೬೩||

ಯೋಗಿ ವಿರಜಾನಂದ ವಿದ್ಯಾ
 ಸಾಗರನ ಸಹ ಕಲಕಿ ಕದಡಿದ
 ನೀ ಗರಿಷ್ಠಜ್ಞಾನ ಮಾರುತ ಯತಿ ದಯಾನಂದ |
 ಈಗ ನಾಂ ವಾದಿಪೆನೆ ತಾನರೆ
 ಹೂಗೆ ವಾರಣದೊಡನೆ ಕದನವೆ
 ಹೋಗಿರೆಂದಾ ಕಾಳಿದಾಸನು ಕಳಿಸಿದಂ ಜನರ ||೬೪||

ವೀರ ಮುನಿವರ ಬಳಿಕ ನಡೆದಜ
 ಮೀರ ಮೊದಲಹ ಹಲವುಕಡೆ ಚಿ
 ತ್ತೋರ ಗಢಕೈತಂದು ವರಗಂಭೀರಿ ತೀರದಲಿ |
 ನೇರದಿಂ ಶಿವಗುಡಿಯಲಿಳಿಯುತ
 ಪೌರರಿಗೆ ವೇದಗಳ ಬೋಧಿಸೆ
 ಸೇರಿಮದು ಯತಿಯಶದ ಸಂಗತಿ ನೈಸನ ಕಿವಿದೆಲೆಯ ||೬೫||

ಒಂದುದಿನ ಸಾಮಂತ ಮಂತ್ರಿ
 ವೃಂದನಂ ಬರಮಾಡಿ ವೈಭವ
 ಮೊಂದನುಂ ತೋರಿಸದೆ ನಾಪಿಂದಾ ಮಹಾ ಮುನಿಯ |
 ಸಂದ ಪದದರ್ಶನಕೆ ಪೋದನೆ
 ವೆಂದು ಸಾಧಾರಣನ ತೆರದಲಿ
 ಬಂದ ನಡೆನಡೆಯುತ್ತ ಸಜ್ಜನಸಿಂಹಭೂಕಾಂತ ||೬೬||

ಬಂದು ಸಜ್ಜನಸಿಂಹ ನಮ್ರತೆ
 ಯಿಂದ ಮಸ್ತಕವಿಟ್ಟು ಮುನಿಸದ
 ಕಂದೆರಗಿ ನಸುದೂರವಿಟ್ಟಹ ಮಣೆಯನಾಶ್ರಯಿಸಿ |
 ಹಿಂದೆ ಕುಳಿತನು ಸಕಳ ಮಂತ್ರಿ
 ವೃಂದ ನಯದಿಂ ದೂರ ಕುಳಿತುದು
 ಮಂದಹಾಸದಿ ರಾಜಧರ್ಮನ ಯತಿಸ ಬೋಧಿಸಿದ ||೬೭||

ಅಂದು ಭಾಷಣ ತೀರ್ದೊಡನೆ ಯತಿ
 ಪಂ ದೊರೆಯನೊಂದುಸಲ ನಿಟ್ಟಿಸಿ
 ಬಂದ ಶಾಹಪುರೇಶಗಾರೀ ದೂರ ಕುಳಿತವರು |
 ಹಿಂದೆ ಕಂಡಂತಿಲ್ಲನೆಮಗರು
 ಹೆಂದೆನಲು ತದ್ಭಾಷನಿಳಿದನಿ
 ಯಿಂದ ಮೇವಾಡರಸ ಸಜ್ಜನಸಿಂಹರಿವರೆಂದ ||೬೮||

ಇಂತು ಶಾಹಪುರೇಶನೇನೆ ಯತಿ
 ಸಂ ತಿರುಗಿ ತೇಜಸ್ವಿ ನೇತ್ರಗ
 ಳಿಂ ತದುವೀಕಾಂತ ಸಜ್ಜನಸಿಂಹನಂ ನೋಡಿ |
 ಎಂತು ಬಂದಿಹಿರಕಟ ಹುಲುನರ
 ರಂತೆ ವೈಭವಮಿರದೆ ಬರೆ ಶ್ರೀ
 ಮಂತರಿಗೆ ಶೋಭಾಜನಕವಲ್ಲಿಂದ ನಸುನಗುತ ||೬೯||

ಸಂತನಿಂತೆನಲಾಗಲಾ ಶ್ರೀ
 ಮಂತ ಸಜ್ಜನಸಿಂಹ ನೃಪ ತ
 ಮ್ಮಂತಹರ ಬಳಿ ನಾವು ಸಾಧಾರಣರೆ ಸರಿಯಲ್ಲಿ |
 ಸಂತವರ ತಮ್ಮಡಿಯ ನೆರಳ
 ಳ್ಲಿಂತು ನೆಲದಲಿ ಕೂಡುವುದೆ ನ
 ಮ್ಮಂತಹರ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಸುಕೃತಫಲಮೆ ಸರಿಯೆಂದ ||೭೦||

ಮುನಿವರನ ಭಾಷಣದ ಕತದಿಂ
 ಜನಪ ಸಜ್ಜನಸಿಂಹ ತನ್ನಯ
 ಮನದಿ ವೇದೋತ್ಕರ್ಷವಾಶಿಸಿ ಪದಕೆ ವಂದಿಸುತ |
 ವಿನಯದಿಂ ತೆರಳಿದನು ತನ್ನರ
 ಮನೆಗೆ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ಹಲಸಲ
 ವನುವಿನಿಂದುಪದೇಶಕೊಂಡನು ಮುನಿಪದಾಂಬುಜದಿ ||೭೧||

ಒಂದುದಿನ ಯತಿರಾಜ ಶತಪಥ
 ಕೆಂದು ಹೋಗುವ ಸಮಯ ವಿಬುಧ
 ವೃಂದ ವಿಗ್ರಹಪೂಜೆಯಂ ಸಾಧಿಸುತ ದಾರಿಯಲಿ |
 ಒಂದಿಗೇ ನಡೆದಿತ್ತು ಮಧ್ಯದ
 ಲೊಂದು ಗುಡಿಯಿರಲಾಡುತಿರ್ದರು
 ಚೆಂದದಿಂ ಹಲಬಾಲಬಾಲೆಯರದರ ಮುಂಗಡೆಯೇ ||೨೨||

ಮಂದಿರದ ಬಳಿ ಬಂದ ತತ್ಕ್ಷಣ
 ನಂದು ಯತಿಸಂ ತನ್ನ ಸಿರವನು
 ಮಂದಿ ನೋಡಲು ಬಾಗಿಸಿದನಾಗೊರ್ವ ಪಂಡಿತನು |
 ಮಂದಹಾಸದಲೆನಿತು ಖಂಡಿಸಿ
 ಬಂದೊಡೇನೀ ಮೂರ್ತಿಶಕ್ತಿಯ
 ನಿಂದು ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಗುಡಿಯೆದುರು ತಲೆ ಬಾಗಿತಲೆ ! ಎಂದ ||೨೩||

ತಟ್ಟನಾ ಯತಿಪಾಲನಾಕಡೆ
 ಬೆಟ್ಟ ತೋರುತ ಬೆಟ್ಟೆಯಿಲ್ಲದ
 ಪುಟ್ಟ ಹುಡುಗಿಯನೊಂದ ಸಂಕೇತಿಸುತ ಸಿರಬಾಗಿ |
 ದಿಟ್ಟರೇ ನಮಗೆಲ್ಲ ಜನ್ಮವ
 ಕೊಟ್ಟ ಮಹತೀಮಾತ್ಮಶಕ್ತಿಯ
 ನಿಟ್ಟಿಸಿಲೆ ನೀವತ್ತ ! ಎಂದನು ಮಂದಿ ಬೆರಗಾಗೆ ||೨೪||

ಎರಚುತೀಪರಿ ನಾರಿ ಚಾತಿಗೆ
 ಪರಮ ಮಾನದ ಜ್ಯೋತ್ಸ್ನೆಯಂ ಭ
 ಕ್ತರ ಮನಂಗಳ ನೈದಿಲೆಗಳಂ ನಗಿಸಿ ಮುಂದಣದ |
 ಉರಗಳಲಿ ಕವಿದಿದ್ ಸುಳ್ಳಮ
 ಸರಿಸೆ ತೊಳಗಿದ ವಿಜ್ಞಚಿತ್ತಾ
 ಗರ ಸುಧಾಕರ ತುಂಬುಕಳೆಯಿಂ ಹರಸೆ ಪರಮಾತ್ಮ ||೭೫||

|| ಇಂತು ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ||

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ—ದ್ವಿಜನ ತಿಳುಹಿಸಿ ಮೋಸಿಯರನಲಿ
ನಿಜಮತವನರುಹರಸನಿಗೆ ಕನ
ಲಜಿತ ಯತಿವರ ಜೋಧಪುರ ಪಾಲಂಗೆ ಬೊಂಧಿಸಿದ ||

ಕತೆಯ ಕೇಳಿರಿ ಬಳಿಕ ಮುನಿಭೂ
ಪತಿ ನಡೆದು ಬೊಂಬಾಯಿ ನಗರಕೆ
ಕ್ಷಿತಿಪ ಭಿಕ್ಷುಕರೆನದೆ ಸೇರಿದಲಕ್ಷ ಮಾನವರ |
ತತಿ ತುಮುಲಜಯಘೋಷಗೈದಿರೆ
ಚತುರತನದಿಂ ಸತ್ಯ ವೈದಿಕ
ಮತವನಾರ್ಯಸಮಾಜದುತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಘೋಷಿಸಿದ ||೧||

ಒಂದುದಿನ ಶೂದ್ರಾದ್ಯಯನ್ನತಿ
ಯಂ ದಯಾನಂದರ್ಷಿ ಚಿಂತಿಸಿ
ನಿಂದಿರಲ್ದಿವ್ಯಜನೊಬ್ಬ ಬಂದನು ಯತಿಪ ನಿಮ್ಮವರು |
ಹಿಂದಕ್ಕೆಲ್ಲರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ
ರೆಂದೆನಿಸಿ ಮೆರೆದಿದರ್ಶರಸ
ವೃಂದ ಸಹ ನಿಮ್ಮಡಿಗೆ ಬೀಳುತಲಿತ್ತು ಕೇಳೆಂದ ||೨||

ಆದೊಡೇನೀ ದಿವಸ ದುರ್ಗತಿ
 ಯಾದುದಲೆ ನಿಮಗಕಟ ವಿಪ್ರರೆ
 ಮೇದಿನಿಯ ಗುರುವಾದ ನೀನ್ನಳೆ ದಾಸರೊಲ್ಪರರ |
 ಪಾದಸೇವೆಯ ಮಾಡಿ ಸ್ವಾರ್ಥವ
 ಸಾಧಿಸುತ ಹುಡಿಗಾಸಿಗೋಸುಗ
 ನೇದಧೃವನ ಮಾರುತಿರ್ಪರೆ ಶೋಕ ಹಾಯೆಂದ ||೩||

ಏಸುಭಕ್ತರು ನೆಲೆಸಿ ಹಲವಿಧ
 ದಾಸೆ ತೋರಿಸಿ ಕೋಲ ಭೀಲದಿ
 ರಾ ಸಮೂಹನ ತನ್ನ ಜಾಲದಿ ಬೀಳಿಸುತ್ತಿಹರು |
 ಆಸರಿಸಿ ವಿಭುದಯನ ದೇವೋ
 ಪಾಸನೆಯ ಕಲಿಸುತ್ತ ನೀವಿಂ
 ದೂ ಸಮಾಜದ ಪಾದಗಳ ರಕ್ಷಿಸಿರಿ ಭರಮೆಂದ ||೪||

ಪಾತ್ರರಲ್ಲವೆ ಶೂದ್ರರೇನು ವಿ
 ಧಾತ್ರನಿತ್ತಾ ವೇದ ತಿಳಿಯಲು
 ಶ್ರೋತ್ರಿಯರೆ ಬಹುವಾಯ್ತು ಸಾಕನ್ಯಾಯ ಸ್ವಾರ್ಥಗಳ |
 ರಾತ್ರಿ ತೀರಿತು ಜ್ಞಾನ ಸೂರ್ಯನಿ
 ದೋ ತ್ರಿವರ್ಣರನೆಚ್ಚರಿಸುತಿಹ
 ಸ್ತೋತ್ರವಿತ್ಪಭುವುತ್ರರೆಲ್ಲರನಪ್ಪಿ ಕೊಳೆರೆಂದ ||೫||

ಆ ವಿನುತಮುನಿಯೊಂದುದಿನ ಕುಳಿ
 ತೀವುದಂ ಭಕ್ತಿಸುಪ ಮಾನವ
 ನಾವನನೊ ತಾನಿಳಿದ ಬೀಡಾರದಲಿ ಕಂಡೊಡನೆ |
 ಕೇವಲಾಲಸ್ಯದಲಿ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ
 ಜೀವರಾಗಿ ಪರಾನ್ನ ಭಕ್ಷಣ
 ಗೈವುದತಿ ಪಾಪಕರವೆಂದನು ಬಿಚ್ಚು ಮಾತಿನಲಿ ||೬||

ಜ್ಞಾನಿನುನಿಬಳಿ ವಿಜ್ಞ ಪಂಡಿತ
 ಮೋನಿಯರ ವಿಲಿಯಮ್ಮ ನಯದಿಂ
 ತಾ ನಡೆದು ಹಲವಾರು ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನವಂ ಗಳಿಸಿ |
 ಹೇ ನವರ್ಷಿಯೆ ಭಾರವೆಲ್ಲವ
 ನಾನೆ ಹೊರುವೆನು ತಾವು ವೇದ
 ಜ್ಞಾನ ಯೂರೋಪಿನಲಿ ಬೋಧಿಸಿರೆಂದು ಜೇಡಿದನು ||೭||

ಮೋನಿಯರ ವಿಲಿಯಮ್ಮನೆಂದೀ
 ಸಾನುನಯ ಬಿನ್ನಹಕೆ ತದ್ವಿ
 ಜ್ಞಾನಿ ಮುನಿಯೌದಾರ್ಯಕೋಸುಗ ವಂದಿಸಾತನನು |
 ಮೋನಿಯರ ಕೇಳಾವ ದೇಶದ
 ಲಾನು ವಾಸಿಸುತಿರ್ಪೆನದಕ
 ಜ್ಞಾನತಮವಾವರಿಸಿ ಕೊಂಡಿದೆ ಮರೆವೆನೆಂತಂದ ||೮||

ಕೊಳಕು ತನ್ನಯದೇಶದಲಿ ನೆರೆ
 ತುಳುಕುತಿರಲಿನ್ನಿತರ ದೇಶಂ
 ಗಳಲಿ ತುಂಬಿದ ಹುಳುಕ ಹಿಡಿಯುವುದೇಕೆ ನಿನ್ನೊಡನೆ |
 ಒಳಿತೆನುತ ಬಹೆನಾದೊಡಂ ನಾಂ
 ತಿಳಿಯೆನಲ್ಲಿನ ನುಡಿಯನೀಗದ
 ಕುಳಿತು ಕಲಿಯುವ ಬದಲು ಸೇವೆಯ ಸಲಿಸಬಹುದೆಂದ ||೯||

ಭೀರಮುನಿಯಿಂತುಸುರಿ ತವೆಗಂ
 ಭೀರ ದನಿಯಿಂ ಸಖರೆ ನನ್ನ ಶ
 ರೀರಕೆನಿಬರೊ ಶತ್ರುಜನರಿಹರಾವ ಸಮಯದಲಿ |
 ಆರಿದಂ ತೀರಿಪರೊ ಬಲ್ಲವ
 ರಾರು ಭಾರತಿಯನ್ನೆ ನಾಂಹಲ
 ವಾರುದಿನ ಸೇವಿಸಲು ಸಾಕೆನೆ ಮಣಿದ ಮೋನಿಯರ ||೧೦||

ಬಳಿಕ ಯತಿವರ ಸಕಳ ವೈಭವ
 ತೊಳಗಲುದಯ ಪುರಕ್ಕೆ ನಡೆತಂ
 ದಿಳಿದು ರಾಜೋದ್ಯಾನದಲ್ಲಿನ ರಾಜಮಂದಿರದಿ |
 ಬೆಳಗಿದನು ಸದ್ಧರ್ಮ ದೀಪವ
 ಹೊಳೆದುದರಸನ ಹೃದಯದೀಪವು
 ಮುಳಿದ ಜನರೈತಹರು ದಿನದಿನ ಹಲವು ಸಾಸಿರದಿ ||೧೧||

ಹಸುರೆಲೆಯ ಹೂಗಿಡಗಳಂಚಿನ
 ಹೊಸೆದ ತುಹಿನೋಪಮದ ಶಿಲೆಗಳ
 ವಿಸರದಿಂ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಸುಂದರದಾಸನದ ಮೇಲೆ |
 ಅಸಮ ಮುನಿವರ ಕುಳಿತನೆಳೆರವಿ
 ಗೊಸಗೆ ಸಲ್ಲಿಪ ಕಮಲಕುಲಗಳ
 ಪಸರಿಸಿದ ಸರಸಿಯನು ನೋಡುತಲೊಂದು ಬೆಳಗಿನಲಿ ||೧೨||

ಬೆಳಗಿನಾ ತಂಗಾಳಿ ಸುಳಿಸುಳಿ
 ಸುಳಿದು ಸರಸಿಯ ಕಮಲವಿಸರವ
 ಬಳುಕಿಸುತ ಸಿಹಿಗಂಪ ತಂದದ ತನಗೆ ತೀಡುತೀರೆ |
 ಹೊಳೆವ ತೇಜದ ಮುನಿಪ ದಿನಪನ
 ಕಳೆಗಳನೆ ಹಳಿಯುತ್ತ ದೇಹದಿ
 ಪುಳಕ ಮಿಗೆ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತನು ನುತಿಸುತ್ತೀಶ್ವರನ ||೧೩||

ಹೆತ್ತ ಕರುಳಿನ ಮಮತೆಯೋ ತನು
 ನೆತ್ತಿದಾ ಸದ್ಬ್ರಹ್ಮ ಚರ್ಯವೊ
 ಹೊತ್ತಿಸಿದ ಸೌಂದರ್ಯದೀಪವೊ ತಿರುಳುಗನ್ನಡದ |
 ಚಿತ್ತ ಕದಿಯುವ ಸಿಹಿಯೊ ಎಂಬಂ
 ತತ್ತ ಯತಿಪಂ ರಂಜಿಸಿರೆ ತೊಳ
 ಗಿತ್ತು ಮೈಕಾಂತಿಗಳು ಬಿಂಬಿಸಿ ರವಿಯ ಕಾಂತಿಯನೆ ||೧೪||

ತಳಿತ ರೋಮಗಳಿಂದ ತನುವುಂ
 ಗಳಿತ ಬಾಷ್ಪಗಳಿಂದ ಕದವುಂ
 ತಿಳಿನಗೆಯ ಹೊಳಪಿಂದ ತುಟಿಗಳುಮಮಿತರಾಜಿಸಿರೆ |
 ಬಿಳಿಶಿಲೆಯ ಮೇಲದುವೆ ಚಿನ್ನದ
 ಹೊಳೆವ ಬೊಂಬೆಯನಿಳಿಸಿದಂತಿಹ
 ಕಳೆಯ ಯತಿಪನ ಬಳಿಗೆ ಸಜ್ಜನಸಿಂಹ ನೃಪ ಬಂದ ||೧೫||

ಯತಿಪ ಮೇಲೆದ್ದೊಡನೆ ಭಗವನ್ !
 ಮತಿವಿಕಳ ನಮಿಸಿದೆನು ತಾನ್ನ
 ದ್ಗತಿಯ ಮಾರ್ಗವನೆನಗೆ ತೋರಿಸಿ ಪೂಜ್ಯ ಗುರದೇವ |
 ಚತುರತನದಿಂ ತಿಳಿಪ ಮೇಧಾ
 ವ್ರತರ ತಮ್ಮಂತಹರ ನಾಂವಸು
 ಮತಿಯಲನ್ಯರ ಕಾಣೆನೆನುತಂತೆಂದನಾ ಭೂಪ ||೧೬||

ಸ್ವಾಮಿಗಳೆ ತಾವೃತ್ತಿ ಪೂಜಾ
 ನೇಮ ಹಳಿವುದ ಬಿಡಿರಿ ನ್ಯಾಯವಿ
 ದಾ ಮಹೀಪತಿಕುಲಕೆ ಧನಸಂಗ್ರಹದ ಬಹುರೀತಿ |
 ಪಾಮರನ ನುಡಿಗೊಪ್ಪಿದರೆ ಗುಣ
 ಧಾಮ ಮುನಿವರರೇಕಲಿಂಗ
 ಸ್ವಾಮಿ ಮಂದಿರಕಿಂದು ವಂದ್ಯಮಹಂತರಹರಿಂದ ||೧೭||

ದಿಟ್ಟ ಮುನಿಪರೆ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ
 ಪಟ್ಟದಿಂದೀ ರಾಜ್ಯವನೆ ಮುಡಿ
 ಪಿಟ್ಟಹೆವು ನಾವೇಕಲಿಂಗ ಮಹಾಪ್ರಭುವಿನಡಿಗೆ !
 ಇಟ್ಟ ಸಂಪದ ಹಲವು ಲಕ್ಷದ
 ಗಟ್ಟಿಯವುದು ತಮಗೆ ನೃಪಗುರು
 ಪಟ್ಟಮವುದು ಹೇಳಿ ಭಗವನ್ ಚಿತ್ತಮೇನೆಂದ ||೧೮||

ಇದನು ಕೇಳೊಡನಾ ಯತೀಶನ
 ವದನ ಕೆಂಪೇರಿದುದು ಕುಟ್ಟುತ
 ಪದದಿನವನೀತಳವ ನಸುಗೋಪದಲಿ ಭೂವರನ |
 ವದನ ನೋಡುತ ರಾಜನೇ ನ
 ನ್ನಿದುವರೆಗಿನುಪದೇಶಕೀ ಫಲ
 ಮೊದಗಿತಲೆ ! ಯಾರಿದುರು ನುಡಿಯುವೆ ಸ್ಮರಣೆಯಿರಲೆಂದ ||

ಹೇಳು ಸಜ್ಜನಸಿಂಹ ನಾಂ ಸೌ
 ಖ್ಯಾಳಿ ಬೇಕೆಂದಿರಲು ಮನೆಯಲೆ
 ಬಾಳಿದಲಿ ಸಿಗದಿತ್ತೆ ತಂದೆಯ ಸಂಪದಂಗಳನು |
 ಅಳಿದರೆ ಸುಖ ಕಡಿಮೆಯಿದ್ದದೆ
 ತಾಳದದನಾ ತಂದೆ ತಾಯ್ಗಳ
 ಗೋಳಿಡಿಸಿ ನಾನೇತಕೋಡಿದೆ ತಿಳಿದು ನೋಡೆಂದ ||೨೦||

ಯಾವ ನಿನ್ನೀ ರಾಜ್ಯವನು ನಿ
 ನ್ನಾವ ದೇವಾಲಯವ ರಾಜನ್ !
 ನಾವು ಚಗಿಯುತಲೊಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ದಾಟಲಾದವುದೋ |
 ಆವುದನು ಹುಲುಕವಡೆಗೆಣೆಯೆಂ
 ದಾವು ತಿಳಿದವೆವದು ನಮಗೆ ವರ
 ದೇವನಾಚ್ಚಿಯ ಮೀರಲುತ್ಸಾಹಿಸುವುದೆಂತೆಂದ ||೨೧||

ನಿನ್ನ ಬೆಂಗಾಡೊಂದೆ ಏತಕ್ಕೆ
 ನನ್ನ ಮುಂದೀ ವಿಶ್ವದೈಸಿರಿ
 ಯನ್ನೆ ತಂದೊಡಮೊದವೆನೆಡಗಾಲಿಂದ ತೃಣದಂತೆ |
 ನನ್ನ ದೇವನು ಕೊಡುವ ಸಂತಸ
 ನಿನ್ನ ಸಿರಿಯಿಂಬಹುದೆ ರಾಜನ್ !
 ನನ್ನ ಮುಂದೀಪರಿಯ ವಚನವನುಸಿರಬೇಡೆಂದ ||೨೨||

ದಿನಪನಂತುಜ್ವಳಿಸ ಯತ್ಯಾ
 ನನಪ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಗುಡುಗಿನಂತಹ
 ದನಿಯನಾಲಿಸಿ ನಡುಗಿ ಸಜ್ಜನಸಿಂಹ ಭೂಕಾಂತ |
 ಮುನಿವರರೆ ತಮ್ಮಡಿಯ ನಿಶ್ಚಳ
 ಘನತೆಯರಿಯಲು ನುಡಿದೆನೀಪರಿ
 ಕನಲದಿರಿ ಮನ್ನಿಸಿರಿ ಭಗವನ್ ಧೃಷ್ಟತೆಯನೆಂದ ||೨೩||

ಮಳೆಗರೆದು ನಿಂತೊಡನೆ ಮೂಡುವ
 ಹೊಳೆವ ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲಿನಂದದಿ
 ತಿಳಿನಗೆಗಳೂಡುತಿರೆ ತುಟೆಯಲಿ ಮುನಿಸ ಬೆಂದಡವಿ |
 ಇಳೆಯ ಕಾಂತನನೆತ್ತಿ ರಾಜನ್
 ತಿಳಿದೆಯಾ ನಮ್ಮರದ ನಿಶ್ಚಯ
 ಗಳನೆನುತ ಬೋಧಿಸಿದ ರಾಜನ ಧರ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳ ||೨೪||

ಇರ್ಪ ಪ್ರಜೆಗಳ ನಲಿಪವನೆ ನೃಪ
 ದರ್ಪದಿಂದದ ನೋಯಿಪವ ಘಟ
 ಸರ್ಪನೇ ಸರಿ ಮರೆಯದಿರು ನೀನಿದನು ಕಾವ್ಯದಲಿ |
 ಬರ್ಪ ಸಂಗೀತದಲಿ ಚಿತ್ತ ಸ
 ಮರ್ಪಿಸಿದೊಡಂ ಮೈಮರೆದು ಜನ
 ತರ್ಪ ತೆರಿಗೆಯ ಭಾವ ಮರೆಯದಿರೆಂದನಾ ಯತಿಪ ||೨೫||

ಬಂದರನಿತರಲಾಯೆಡೆಗೆ ಹಲ
 ಮಂದಿ ಸಾಮಂತದಿರು ಯತಿವರ
 ನಂದು ರಾಜನ ಧಾರ್ಮಿಕಾಜ್ಞೆಯ ಮಾತ್ರ ಪಾಲಿವುದು |
 ಎಂದ ಮೋಹನಸಿಂಹ ದೂಷಿತ
 ಮೆಂದು ನಾವ್ರಾಜಾಜ್ಞೆ ಭಂಗಿಸ
 ಲಿದೆ ನಿಜಸಾಮಂತಪದವಿಯುಮುಳಿಯದಲೆ ಎಂದ ||೨೬||

ಎಂದ ಮೋಹನಸಿಂಹನೀ ನುಡಿ
 ಗಂದು ಯತಿಪಂ ನಗುತ ಶೋಕವ
 ದೊಂದಿನಿಸು ತರವಲ್ಲ ಧರ್ಮದ ಪಾಲನೋತ್ಸವದಿ |
 ಇಂದೆ ಹೋಗಲಿ ರಾಜ್ಯಧನಗಳು
 ಕಂದ ಪಾಪದ ಭೋಗಕಿಂ ಹಲ
 ಮಂದಿಯಲಿ ತಿರಿದುಂಬುದುತ್ತಮ ಭೀತಿಯೇಕೆಂದ ||೨೭||

ಚಿದುರಿದುದು ಸಭೆ ಮುನಿಜನಸನೆಂ
 ದುದರ ದನಿಯೇ ಸ್ವರದೆಯಲಿ
 ಹುದುಗಿ ಮೊಳಗುತಲಿತ್ತು ಸಜ್ಜನಸಿಂಹ ಭೂಕಾಂತ |
 ಪದಕೆರಗಿ ಸೇವಕನು ತಾವೆಂ
 ದುದ ನಡೆಸೆ ಯತ್ನಿಸನು ಭಗವನ್ !
 ಸದಯರಾಶೀರ್ವದಿಸಿರೆನ್ನತ ನಡೆದ ಸಿರಬಾಗಿ ||೨೮||

ನೇರದಿಂ ಯತಿವರ್ಯರಿವರು
 ವೀರಮುನಿಯೆಡೆ ಬಂದು ತಾವಧಿ
 ಕಾರಹೀನರಿಗಂ ತಿಳಿಸಿರೆಂದೊಂದು ದಿನನುಡಿಯೆ |
 ಕಾಮಣಿಕ ಯತಿ ಧರ್ಮ ತಿಳಿವಧಿ
 ಕಾರವೆಲ್ಲರಿಗುಂಟು ನನ್ನೊಡ
 ಸೇರಿ ಮೊದಲಾ ವೇದರತ್ನವ ಕಾದುಕೊಳಿರೆಂದ ||೨೯||

ಬಂದ ಮೋಹನಶಾಲನಿಗೆ ಮ
 ತ್ತೊಂದು ದಿನ ದುರ್ನಡೆಯ ನಿದ್ರೆಯ
 ಹಿಂದುಗಳು ಮೆಲುದನಿಗೆ ಬಿಡರ್ಪೆ ತನ್ನ ಖಂಡನದ |
 ತಂದ ಸರಳಿನ ಹೊಡೆತಕಾದೊಡ
 ಮಿಂದು ಜಾಗೃತರಾಗೆ ದೇವನ
 ನಂದಿಪೆನು ನನಗಿವರಲಿಲ್ಲಿಯ ಸ್ವಾರ್ಥ ಪೇಳೆಂದ ||೩೦||

ಸುಟ್ಟೆನ್ನಯ ಕುಟೆಯ ಕತ್ತಿಯ
 ತೊಟ್ಟೆನ್ನನು ಕೊಲಲು ಕಟುವಿಷ
 ವಿಟ್ಟೆನ್ನಿನೋ ಸಾರಿ ಕಲ್ಲಳನೆತ್ತಿ ಬೀಸಿದರು |
 ಕುಟ್ಟಿ ಹಿಗ್ಗಿದರಾದೊಡಂ ನಾಂ
 ಬಿಟ್ಟುಕೊಡೆನೀ ಸೋದರರ ಬೆಂ
 ದಟ್ಟುವೆನು ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಭಾವದಲಿಂದನಾ ಯತಿಸ ||೩೧||

ಉದಯಪುರದಲೆ ಯತಿಜನೋತ್ತಮ
 ಮುದದಿ ತಾನೇ ರಚಿಸಿ ನೇಮವ
 ಹದಗೊಳಿಸುತ ಪರೋಪಕಾರಿಸಭೆಯನೇರ್ಪಡಿಸಿ |
 ಅದುವರೆಗೆ ತಾಂ ತಳೆವ ಧನ ಸಂ
 ಪದವನದಕೆರೆದಖಿಳ ಜಗತಿಯ
 ನುದಿತ ಪ್ರೇಮದಿ ಸೇವಿಪುದೆ ಸತ್ಕಾರ್ಯಮಿದಕೆಂದ ||೩೨||

ಸ್ನೇಹದಿಂ ಮೇವಾಡ ಭೂಪನ
 ತಾ ಹುರುಪುಗೊಳಿಸಾ ಯತಿಶ್ವರ
 ಶಾಹಪುರಪತಿ ಬೇಡೆ ತತ್ಪುರಕ್ಕೆದಿ ಧರ್ಮವನು |
 ಕಾಹಪರಿ ತೋರಿದನು ಭಿಕ್ಷಾಂ
 ದೇಹಿಯೆನೆ ಲೋಕದಲಿ ನೆರೆ ನಿ
 ಮೋಹನಹ ಸನ್ಯಾಸಿಯೊಬ್ಬನೆ ಯೋಗ್ಯನೆಂದೊರೆದ ||೩೩||

ಆ ದಯಾನಂದರ್ಷಿ ಶಾಹಪು
 ರಾಧಿಪನ ಮೇಣ್ಣಜಿಗಳಂ ವೇ
 ದಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರೋದ್ಭೂತ ಧರ್ಮಜ್ಞಾನ ಬಲದಿಂದ |
 ಬೋಧಿಸುತ್ತಿರಲತ್ತ ವಿಶ್ರುತ
 ಜೋಧಪುರ ಭೂಪಾಲನೆಡೆಯಿಂ
 ದಾದುದತಿನಮೃತೆಯ ಬಿನ್ನಪ ಬಯಸಿ ದರ್ಶನನ ||೩೪||

ಇಂತು ಬರಲಾಹ್ವಾನಗಳು ಯಶ
 ವಂತಸಿಂಹ ನರೇಶನಿಂ ಮತಿ
 ವಂತ ಮುನಿಭೂಕಾಂತ ಸಂತಸವಾಂತು ತತ್ಪುರಕೆ |
 ಮುಂತೆರಳೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದುದ ಕಂ
 ಡಂತರಂಗದಿ ಭೇತನಾಗುತ
 ಚಿಂತೆಯಿಂದಾ ಶಾಹಪುರ ನರಪಾಲನಿಂತೆಂದ ||೩೫||

ಜೋಧಪುರ ರಾಜ್ಯದಲಿ ಮಾನಿತ
 ರಾದವರು ಸಹ ಸೂಳೆಯರ ಬಳಿ
 ಗೈದುವರು ವೇಶ್ಯಾಂಗನಾಸಕ್ತಿಯನು ತಾವ್ಯನಲಿ |
 ಬೀದಿಗಳೆಯುತ ಖಂಡಿಸಿರಿ ಗುರು
 ಪಾದಕೇಗೈದಪರೊ ಮೂಢರು
 ಬೋಧಿಸಿರಿ ಮೃದುನುಡಿಯಲೆಂದನು ಶಾಹಪುರಪಾಲ ||೩೬||

ಎಂದ ಶಾಹಪುರೇಶ್ವರನ ನುಡಿ
 ಗಂದು ಯತಿವರ ನಗುತ ಚಾಕುವಿ
 ನಿಂದ ಪಾಪದ ಮರನ ನಾಂ ಕಸಿಮಾಡೆ ಹೊರಟಲ್ಲ |
 ಇಂದು ಸಾಣೆಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಪರಶುವಿ
 ನಿಂದಲೇ ನಾನದನು ಬೀಳಿಪೆ
 ನೊಂದಿನಿಸುಮಂಜಿಕೆಗೆ ರಾಜನ್ ! ಸ್ಥಾನಮಿಲ್ಲಿಂದ ||೩೭||

ಭೂವರನ ಮೇಣ್ಣನರ ಹರಸುತ
 ಲಾ ವರರ್ಷಿಯು ನಡೆದಿರಲು ಮುನಿ
 ಭೂವರರು ಪೋಪೆಡೆಯ ಮಂದಿ ಕಲೋರರಾಗಿಹರು |
 ದೇವರಿತ್ತುಪದೇಶದಿಂ ಮುಳಿ
 ದಾ ವಿಮಳಪದಕೇನು ಕೇಡನು
 ಭಾವಿಪರೊ ಗಡಮೆಂದು ಕಂದಿದರಾಚ್ಯರಂಜುತಲಿ ||೩೮||

ಇಂತು ಭಕ್ತರು ನುಡಿಯೆ ಯತಿವರ
 ಚಿಂತೆಯೇನಾ ಜನರು ದೀಪಗ
 ಳಂತೆ ನಮ್ಮೀ ಬೆರಳುಗಳನೇ ಬತ್ತಿಗಳ ಮಾಡಿ |
 ಸಂತಸದಿ ಹಚ್ಚುರಿಸಲದರಿಂ
 ದಂತರಂಗಂ ಬೆಳಗೆ ಹಲರಿಗೆ
 ಪಿಂತಣದ ನಮ್ಮಾಸೆ ತೀರಿತು ಭೀತಿಯೇಕೆಂದ ||೩೯||

ಎಂದು ತಲೆಯಿದು ದಂಡಿ ವಿರಜಾ
 ನಂದ ಗುರುಪದಯುಗವ ಮುಟ್ಟಿದ
 ದಂದೆ ಭಯನಿರ್ಣಾಮಮಾದುದು ದೇವನೊಬ್ಬನಿಹ |
 ಒಂದೆಯೇ ಸತ್ಯಮಿದೆ ನೀವೆದೆ
 ಗುಂದಬೇಡಿರೆನುತ್ತ ಭಕ್ತ
 ವೃಂದವಂ ಸಂತೈಸಿ ನಡೆದನು ಋಷಿ ದಯಾನಂದ ||೪೦||

ಅಂದು ಜೋಧಪುರೇಶನಪ್ಪಣೆ
 ಯಿಂದ ರಾಜ ಪ್ರತಾಪಸಿಂಹನ
 ನೊಂದುಗೂಡಾ ತೇಜಸಿಂಹನು ಪುರದ ಬಾಗಿಲಲಿ |
 ವಂದಿಸಾ ಮುನಿವರನ ಕರತರ
 ಲೆಂದು ನಿಂದಿರೆ ದೂರದಿಂದಲೆ
 ಮಂದಿಸಂದೋಹದಲಿ ಕಂಡರು ಯತಿಯ ಶೀವಿಯನು ||೪೧||

ರಾಜ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಗಜಗಳು
 ವಾಜಿಗಳು ಮೇಣೊಂಟಿ ವಾಹನ
 ರಾಜಿಗಳು ಮತ್ತೊಳಿದ ಮಾನ್ಯರು ಹಿಂದಕುಳಿದಿರಲು |
 ರಾಜಹಂಸನ ತೆರದಿ ಯತಿಜನ
 ರಾಜ ರಾಜೇಶ್ವರನು ಭೂ ಸಂ
 ಪೂಜಿತಾತ್ಮನು ಮುಂದೆ ಬರ್ಪುದ ಕಂಡರಾ ಜನರು ||೪೨||

ಎಳೆಯ ಸೂರ್ಯನ ತೆರದಿ ನೊಸಲದೊ
 ಪಳಪಳನೆ ತೊಳಗುತಿದೆ ಕೆನ್ನೆಗ
 ಲೊಳಗೆ ಕನ್ನಡಿಯಂತೆ ಹೊಳಪಿದೆ ಮಂದಹಾಸಗಳು |
 ಸುಳಿದು ತುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಣಿದಿವೆ
 ಚಳಿಪ ಕಂಗಳ ಬೆಳಕು ಹೊಳೆಹೊಳೆ
 ಹೊಳೆದು ಕೆಳಬಳಗಳನು ಬೆಳಗಿವೆ ದಿವ್ಯ ದೇಹದಲಿ ||೪೩||

ತೋರಬಾಹುಗಳೆರಡು ಜಾನುವ
 ನೇರದಿಂ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿವೆ ವಿಶ್ವದು
 ದಾರತನವೆಲ್ಲವನು ತನ್ನಲಿ ತಳೆದುದೆಂಬಂತೆ |
 ತೋರುತಿದೆ ನೆರೆ ವಿಶದ ವಕ್ಷಂ
 ವಾರಣನನೇ ಹಂಗಿಸುವ ಗಂ
 ಭೀರಗತಿಯಿಂ ಮುನಿಪ ಬರ್ಪುದ ಕಂಡರಾ ಜನರು ||೪೪||

ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ರೇಷ್ಮೆ ಪೇಟದ
 ತಳೆದ ಕುಚ್ಚಿನಿಲಂಗಿ ಹರಿದಿರೆ
 ಮಿಳಿತ ಕಾಣಾಯಾಂಬರದ ನಿಲುವಂಗಿ ಶೋಭಿಸಿರೆ |
 ತೆಳುವ ಪೀತಾಂಬರವನುಟ್ಟ
 ಚ್ಚಳಿಯದಾ ಸದ್ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ
 ಕಳೆಯ ಮುನಿವರ ದಂಡಮೊಂದನು ಪಿಡಿದು ನಡೆತಂದ ||೪೫||

ಶರಣ ವೇದೋದ್ಧರಣ ಭಯಸಂ
 ಹರಣ ಭವನಿಸ್ತರಣ ವಂದಿತ
 ಚರಣ ಸತ್ಯಾಭರಣ ನಿರ್ಜಿತಮರಣ ವಿಜಿತರಣ |
 ಧರಣ ಸತ್ಸುಖಕರಣ ವಿಭ್ವನು
 ಸರಣ ಪಥ ಸಂಸ್ಕರಣ ! ಎಂಬೀ
 ಸ್ವರ ಮೊಳಗುತಿರೆ ಯತಿಪ ಬಂದನು ಪುರದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ||೪೬||

ಹೇ ಧುರಂಧರ ವೇದ ವಿದ್ವ
 ದ್ಭೂಧವನೆ ವಿಖ್ಯಾತನಾಮನೆ
 ಹೇ ದಯಾನಂದರ್ಷೆ ! ಜಯಜಯ ! ಎಂದು ಮಂದಿಗಳು |
 ನಾದಗೈಯುತ ಹೂವ ಮಳೆಯನೆ
 ಕಾದು ಸುರಿಸುತ್ತಿರಲು ಮುನಿವರ
 ನ್ನಿದೆ ಕುಡಿನಗೆಯಿಂದ ಕೈಗಳ ಮುಗಿದನೆಲ್ಲರಿಗೆ ||೪೭||

ತೇಜಸಿಂಹ ಪ್ರತಾಪಸಿಂಹರು
 ರಾಜವಾಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಯತಿ ಸ
 .ಮ್ರಾಜನಂ ತಾವಿಳಿಸಿ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಸರ್ವ ಸೌಖ್ಯಗಳ |
 ಸಾಜ ನಯದಿಂ ಸೇವೆಗೈದರು
 ರಾಜಯೋಗಿಯ ಬಳಿಗೆ ಭಕ್ತ ಸ
 ಮಾಜ ಸಾಸಿರದಲ್ಲಿ ಬರ್ಪುದು ಬಯಸಿ ದರ್ಶನವ ||೪೮||

ಮುಂದಿ ನೆರೆದುಪದೇಶವಾಲಿಸು
 ತೊಂದುದಿನ ಕುಳ್ಳಿರಲು ನಮ್ರತೆ
 ಯಿಂದಲಾ ಯಶವಂತಸಿಂಹನು ಜೋಧವುರಪಾಲ |
 ಬಂದು ಮುನಿಚರಣದಲಿ ಮಸ್ತಕ
 ಹೊಂದಿಸುತ ಕಾರುಣಿಕ ಭಗವನ್ !
 ವಂದಿಸಿದನೆಂದೆನುತ ನೆಲದಲಿ ಕೆಡೆದ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೪೯||

ಎತ್ತಿ ಮುನಿಪತಿಯರಸನಂ ಹರ
 ಸುತ್ತ ರಾಜನ್ ! ಪೀಠವೇರೆನ
 ಲುತ್ತ ಮಾಂಗವ ಬಾಗಿ ಭೂವರ ತಮ್ಮ ಪಾದಗಳ |
 ಅತ್ತ ದಾಸರು ನಾವು ಪದರಜ
 ವೆತ್ತ ಬಂದೆನೆನುತ್ತ ಮೌನವ
 ಪೊತ್ತು ಕುಳಿತನು ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುತ ನಯದಿ ಭೂತಳದಿ ||೫೦||

ಆ ಮಹರ್ಷಿಯು ಭೂಮಿಕಾಂತಗೆ
 ನೇಮದಿಂ ಮನುಧರ್ಮ ತಿಳುಹಿದ
 ನಾ ಮಹಿಷನೆದೆಯಲ್ಲಿ ಮುನಿಯೊಂದೊಂದು ನುಡಿ ಕೂಡ |
 ತಾ ಮನೆಯ ಮಾಡಿದುದು ವಿನಯೋ
 ದ್ವಾಮ ಭೂವರನಾ ಬಳಿಕ ಮುನಿ
 ಮೈಮೆ ಪಾಡುತ ಭಕ್ತಿನಯ ಭರದಿಂದಲಿಂತೆಂದ ||೫೧||

ಪರಮ ಪೂಜ್ಯ ಮಹಾತ್ಮ ಭಗವನ್
 ನರಕುರಿಗಳಾದೆಮಗೆ ತಮಗೆಣೆ
 ಯರ ಸುದರ್ಶನ ಪರಮ ದುರ್ಲಭ ತಮ್ಮ ಪಾದಗಳ |
 ನೆರಳಿನಲಿ ಸುಖಶಾಂತಿ ಕಾಂತಿಯು
 ಧರಿಸಲೆಮ್ಮೀ ರಾಜ್ಯವೆನ್ನುತ
 ಮರಳಿ ಮುನಿಪದಕರಗಿ ತೆರಳಿದ ಜೋಧಪುರಪಾಲ ||೫೨||

ಯತಿಪನಾ ಪುರದಲ್ಲಿ ವೈಷ್ಣವ
 ಮತದ ಕಲ್ಪಿತ ಗುರುಗಳಡಿಯಲಿ
 ಸುತೆಯರಂ ಸಹ ಧಾರೆಯೆರೆವ ಸಮರ್ಪಣದ ವಿಧಿಯು |
 ಚತುರತನದಿಂ ಖಂಡಿಸಲು ತ
 ನ್ನತದ ಮಂದಿಗೆ ಕೋಪ ಹುಟ್ಟಿತು
 ಪತಿತರಹಿತವ ಬಗೆದರಾ ಯತಿಪತಿಯ ಪದಗಳಿಗೆ ||೫೩||

ನೆರೆದ ಸಭೆಯಲ್ಲೊಂದುದಿನ ಯತಿ
 ನರನು ಮಹಮದಮತದ ದೋಷವ
 ತೆರೆದು ಖಂಡಿಸಿ ಭಾಯಿ ಫೈಜುಲ್ಲಾ ಮಹಾಶಯನು |
 ಕೆರಳಿ ಯತಿಯೇ ಮೊಗಲಶಾಸನ
 ವಿರಲು ನಿನ್ನನು ಬದುಕಲೆಮ್ಮಯ
 ನರರು ಬಿಡುತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದನು ಕಚ್ಚುತವುಡುಗಳ ||೫೪||
 ಒಡನೆ ಯತಿವರ ನಗುತಲಂತಹ
 ಕಡುವಿಷಮಕಾಲವಿರೆ ಭಯದಿಂ
 ನಡುಗಿ ನಿಲುತಿರಲಿಲ್ಲ ನಾವುಂ ವತ್ಸ! ನಾಲ್ಕಾರು |
 ಕುಡಿಯಮಿಸೆಯ ರಾಜಪುತ್ರರ
 ಹಿಡಿದು ಬೆನ್ನನು ತಟ್ಟುತುಕ್ಕಿನ
 ಕಡಲೆ ಮುಕ್ಕಿ ಸುತಿದೇವಹಿತರಿಗೆಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದ ||೫೫||
 ಘೋರವಿಸ್ಮೃತಿತಮದಿ ಘನಯಾ
 ತ್ರಾರತರು ಬೇರೆತ್ತೊ ನಡೆಯಲ
 ಸಾರ ಸತ್ಯದ ತಿಳಿಯ ಬೆಳದಿಂಗಳನು ತಾಂ ಸುರಿಸಿ |
 ತೋರಿಸಿದನಿಂತಮರ ಪದವಿಯ
 ದಾರಿಯನು ಸದ್ಗರ್ಭ ನಿರ್ಮಳ
 ವಾರಿಧಿ ಸುಧಾಕರನು ದಯದಿಂ ಹರಸೆ ಪರಮಾತ್ಮ ||೫೬||
 || ಇಂತು ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ||

ಇಷ್ಟತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ—ತ್ಯಕ್ತ ಸಂಗಂ ನೃಪನ ವಿಷಯಾ
ಸಕ್ತಿ ಖಂಡಿಸಿ ವಿಪವನಿತ್ತು
ದ್ರಿಕ್ತ ಪಾಪಿಯ ಸಲಹಿ ರೋಗದಿ ನರಳಿ ಮುನ್ನಡೆದ ||

ಮುಂದಕಾಲಿಸಿ ಕತೆಯ ಯತಿವರ
ನೊಂದುದಿನ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆಯೆ
ಬಂದನರಮನೆಗಾಳ್ಳಳಾತನ ತೇಜವನು ಕಂಡು |
ವಂದಿಸುತ ಮಣಿದೊಳಗಿನ ಸಭಾ
ಮಂದಿರಕೆ ಹಾದಿಯನು ತೋರ್ವರು
ಮಂದಗತಿಯಿಂ ನಡೆದು ಥಟ್ಟನೆ ನಿಂತ ಬಾಗಿಲಲಿ ||೧||

ಆ ಸಮಯದಲಿ ಜೋಧವುರಪತಿ
ಯಾಸನದ ಕೆಲದಲ್ಲಿ ಸಭ್ಯ ಸು
ವಾಸಿನೀ ಜನನಿದೈ ನನ್ನೀಜಾನ ವೇಶೈಯಳು |
ಬೀಸಿ ಬಲೆಯಂ ಕುಳ್ಳಿದಳು ದು
ರ್ವಾಸನಾ ತಾಡಿತ ಮಹೀಶ್ವರ
ನಾ ಸುದತಿಯೊಡನೆಸಗಿದಂ ಪ್ರೇಮಾದ್ರ್ಯ ಲೀಲೆಗಳ ||೨||

ತಟ್ಟನುದಿಸಿದ ಮಿಂಚಿನಂದದಿ
 ದಿಟ್ಟ ಮುನಿವರ ಹೊಸ್ತಿಲಲಿ ಪದ
 ವಿಟ್ಟದಂ ಕಂಡೊಡನೆ ಭೂಪನ ಪ್ರೇಮಲೀಲೆಗಳ |
 ಹುಟ್ಟಡಗಿ ನಡುಗುತ್ತ ಕಂಗಳ
 ನೆಟ್ಟು ನೆಲದಲಿ ಲಜ್ಜೆಯಿಂ ಮುಖ
 ಸುಟ್ಟವೊಲ್ಪಾಡಿರಲು ವೇಶ್ಯಗೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದನು ||೩||

ಮೇನೆ ಬಂದುದು ಜವದಿ ನನ್ನೀ
 ಜಾನ ಕುಳಿತಳು ಬೆಚ್ಚಿದಾ ನೃಪ
 ತಾನೆ ಕೈಯಿತ್ತದನು ಹೊರಿಸಿದ ಬೋಯಿಗಳ ಮೇಲೆ |
 ಈ ನಡೆಗಳಂ ನೋಡಿ ಪೂಜ್ಯ ತ
 ಪೋನಿಧಿಯ ಮನ ಕುದಿದುದತಿ ಶೋ
 ಕಾನುಭವದಿಂ ನಿಂತು ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಯೆ ನಿಡುಸುಯ್ದ ||೪||

ಹತ್ತಿದಗ್ಗಿಗೆ ಸಮನೆನಿಸಿ ಜ್ವಲಿ
 ಸುತ್ತಿರಲು ಯತಿವರನ ನೇತ್ರಗ
 ಳತ್ತ ನೋಡುವ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಜೋಧವುರಪಾಲ |
 ಉತ್ತಮಾಂಗವ ಮೇಲಕೆತ್ತದೆ
 ಹೊತ್ತ ಲಜ್ಜಾಭೀತಿಯಿಂ ಕೆಲ
 ದತ್ತ ನಿಂದನು ಬಳಿಕ ಯತಿವರ ಮುರಿದ ಮೌನವನು ||೫||

ತೀಡೆ ಸಾತ್ವಿಕಕೋಪ ಗುಡುಗನು
 ಕೂಡ ಹಂಗಿಸ ಗಡಸುದನಿಯಿಂ
 ಬಾಡಿಗೇಯ ಹೆಣ್ಣಿನಲಿ ಮೋಹವೆ ನಿನಗೆ ಭೀ! ಸಾಕು |
 ಬಾಡಿದೀ ಯಶಮುಳ್ಳ ದೇಶದ
 ಪಾಡಿಗಾನೆಂತಳಲಿ ನಾಚಿಕೆ
 ಗೇಡಿದಲ್ಲವೆ ನಿನಗೆ ರಾಜನ್! ಶೋಕ ಹಾ! ಯೆಂದ ||೬||

ಧಾರುಣೀಪತಿಯೆಂಬವಂ ಕ
 ತೀರವನ ಸಮ ಸೂಳೆಯರು ಹಲ
 ಪಾರು ಬಾಗಿಲಿಗಲಿವ ನಾಯ್ಕಳು ನೋಡು ಭೂಕಾಂತ |
 ವೀರಸಿಂಹನ ಗವಿಯ ಪೊಗಲೀ
 ದಾರಿನಾಯಿಗದೇನು ಕಾರ್ಯವೊ!
 ಭೂರಮಣ ನಿಜ ವಂಶಕೀರ್ತಿಯ ಕೆಡಿಸಬೇಡೆಂದ ||೭||

ಅಸಹನೀಯವಿದಕಟ ವೇಶ್ಯಾ
 ವ್ಯಸನಮೆಂಬೀ ಕೆಸರಿನಲಿ ಪದ
 ಕುಸಿದುಬಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯ ಪುಭ್ರ ವಸ್ತ್ರದಲಿ |
 ಮಸೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಪಾತಕದ ಕಲೆ
 ಮಸಣಯಾತ್ರೆಯೆ ಗೌರವಕೆ ನಿರು
 ಕಿಸಿದ ತೊಳೆದುಕೊ ಜೀವನವ ಬೇಗೆಂದನಾ ಯತಿಪ ||೮||

ಮಿಕ್ಕ ಶೋಕದಲಿಂತು ಗರ್ಜಿಸು
 ತಕ್ಕನಕ್ಕಕೆ ನಿಟ್ಟಿಸದೆ ಕೆಂ
 ಸಿಕ್ಕಿದಾನನ ಸೂರ್ಯಮಂಡಳದಂತೆ ಜ್ವಳಿಸುತೀರಿ |
 ತಿಕ್ಕಿ ಕರತಳಗಳನು ಮುನಿವರ
 ನಕ್ಕಟೆನ್ನುತ ನಡೆದ ಕಾಡುಗ
 ರುಕ್ಕೆ ಭಯ ಸರಿವಬ್ಬ ! ಎನ್ನುತ ನಿಂದರೊಬ್ಬದಿಗೇ ||೯||

ಭೂಪ ಚಿಂತಾಭರದಿ ಕುಳಿತನು
 ತಾಪಸೋತ್ತಮ ತಿರುಗಿ ನೋಡದೆ
 ಕೋಪಕೋಪೋನ್ಮತ್ತನಂದದಿ ಶೀಘ್ರಗತಿಯಿಂದ |
 ವೈಪರೀತ್ಯಾಚಾರ ಖಂಡಿಸ
 ಚಾಪಬಾಣವ ಚಿಂತಿಸುತ ರಾ
 ಜೋಪವನದಲ್ಲದ್ ತನ್ನಾಸನಕೆ ನಡೆತಂದ ||೧೦||

ಅಂದು ಯತಿವರ ನೆರೆದ ಭಕ್ತರ
 ಮುಂದೆ ಹಲಸಲ ಪಿಡಿದ ಗದ್ದದ
 ದಿಂದ ನಮ್ಮಾ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಮಾನ್ಯಪದವಿಗಳ |
 ಮಂದಿ ಸಹ ದುರ್ನಡೆಯ ಕಾರಣ
 ದಿಂದ ಹೊಲಸಾಗಿಹರು ನರತನು
 ಹೊಂದಿದಾ ನಾಯಿಗಳೆಯಾಗಿಹರೆಂದು ನಿಡುಸುಯ್ದು ||೧೧||

ರುಚಿಸದಾದುದು ನಿದ್ರೆ ನಿಶೆಯಲಿ
 ಸಚಿವನಾದ ಪ್ರತಾಪಸಿಂಹಗೆ
 ರಚಿಸಿ ಪತ್ರವನೊಂದ ಭೂಪತಿ ನೀತಿಗೆಟ್ಟಹನು |
 ಉಚಿತಮಲ್ಲಿದು ನೀನುಮವನುಂ
 ವಿಚರಿಸಿರಿ ಕಡುನೀಚರೋಗದಿ
 ವಿಚಲಿಸುತ್ತಿದೆ ಶೋಕಭರದಿಂ ಹೃದಯವೆನಗೀಗ ||೧೨||

ವಾಸಿಪರು ಹದಿನಾರು ಲಕ್ಷ ನಿ
 ವಾಸಿಗರು ನೀವಾಳ್ವ ದೇಶದ
 ಲೇಸು ಮಂದಿಯಭರಣಪೋಷಣಭಾರ ಭುಜದಲಿರೆ |
 ಕಾಸಿಗಲೆವಬಲಿಯರ ಕೂಟದಿ
 ವಾಸಿಪಿರಿ ನೀನಕಟೆ ನಿಮ್ಮೋ
 ಹೇಸಿಗೆಯನಡೆ ಮಸಿಯ ಬಳಿಯದೆ ಭಾರತಿಯ ಮುಖಕೆ ||

ನಾರವಾಡವಿದೊಂದೆ ಏತಕೆ
 ಭಾರತಾನನಿ ಖಂಡವೇ ಹಿತ
 ಕೋರುತಿರ್ಪುದು ನಿಮ್ಮ ಸದೃಶಭೂಪಕುಲದಿಂದ |
 ಧೀರ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಿಂ ರಘು
 ವೀರ ತಾಂ ಕಲಿತಂತೆ ಶಿಷ್ಯಾ
 ಚಾರವೆನ್ನಿಂ ಕಲಿಯಿರೆನ್ನುತ ಬರೆದನಾ ಮುನಿಸ ||೧೪||

ಪತ್ರವದನು ಪ್ರತಾಪಸಿಂಹ ವಿ
 ಚಿತ್ರ ಶೋಕದಿನೋದಿ ಭರದಿಂ
 ಕ್ಷತ್ರಿಯೋತ್ತಮ ಭೂಪ ಯಶವಂತಂಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು |
 ಚಿತ್ರಗೊಂಡಪಯಶವ ಕಂಡು ಧ
 ರಿತ್ರಿಪತಿ ಕಡುನೊಂದು ಸುಯ್ದಪ
 ವಿತ್ರ ನನ್ನೀಜಾನಳಿಂ ದೂರಾದ ದಿನದಿನಕೆ ||೧೫||

ಅತ್ತ ನನ್ನೀಜಾನಳೆಂದರೆ
 ತತ್ತರಿಪರಧಿಕಾರಿಗಳ್ಳಹ
 ಮತ್ತೆ ಮುನ್ಯುಪದೇಶವಾಂತವನಾವನುಂ ಕೂಡ |
 ಹೊತ್ತ ವೇಶ್ಯಾಂಗನೆಯರಂ ಕೆಲ
 ಕೊತ್ತರಿಸದಿರನೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯ
 ಹತ್ತು ಜನರಿಂದಾಲಿಸಿದಳು ಮೊದಲೆ ಲಲಿತಾಂಗಿ ||೧೬||

ಮತ್ತೆ ಕಂಗಳ ಮುಂದೆ ಕಮಲವ
 ಕಿತ್ತು ಮದಗಜ ಬಿಸುಡುವಂದದಿ
 ಚಿತ್ತದಿಂ ಹೊರವಡಿಸಿ ತನ್ನನು ಭೂವಧೂಕಾಂತ |
 ಕಿತ್ತೊಗೆವ ದಿನ ಹತ್ತಿರವೆ ಕಾ
 ಣುತ್ತಿರಲು ಕರತಳವನುಜ್ಜುತ
 ಮತ್ತಕಾಶಿನಿ ನನ್ನೀಜಾನಳು ಕಡಿವಳೊಡುಗಳ ||೧೭||

ರಾಣಿಯರಿಗಂ ಸಿಗದ ಗೌರವ
 ಕಾಣೆಯಾಗುವುದಲ್ಲಿ ಭಾಗ್ಯದ
 ದೋಷವೆನೆ ಮುಳುಗಿಸಿದನತ್ತೀ ತಿರಿವ ಬೈರಾಗಿ |
 ನೇಣೆಡದೆ ಬಿಡಲೊಲ್ಲನೀತನ
 ಗೋಣೆಗೆಂದಾ ನನ್ನಿಜಾನಳು
 ಬಾಣಗಳನರಸುತ್ತ ಲರ್ದಪಳೆದೆಯ ಚೀಲದಲಿ ||೧೮||

ಖತಿಯ ಕೆಂಡವ ಋಷಿಯ ಭಕ್ತರ
 ತತಿಯ ಕಂಬನಿಯಿಂದ ತಂಪಿಸ
 ಮತಿಯ ನನ್ನಿಜಾನಳುರಿದುರಿದೊಂದುದಿನ ಮನೆಗೆ |
 ಯತಿಪನಲಿ ಕನಲರ್ದ ವೈಷ್ಣವ
 ಮತದವರನುಂ ಮುಸ್ಲಿಮರನುಂ
 ಚತುರತನದಿಂ ಕರೆಸಿ ಸಂಚನು ಹೂಡಿದಳು ಭರದಿ ||೧೯||

ಘೋರ ಸಂಚನು ನಡೆಸಿ ತದ್ಭತಿ
 ವೀರನಡುಗೆಯ ಗೈವ ವಿಪ್ರನ
 ನೇರದಿಂ ಬರಮಾಡಿ ತನ್ನಾಲಯಕ್ಕೆ ತದ್ಭವತಿ |
 ಪಾರವಿಲ್ಲದ ಧನದ ಲೋಭವ
 ತೋರಿದಳು ದ್ವಿಜವಂಶಕೀರ್ತಿ ಕು
 ತಾರನು ಜಗನ್ನಾಥ ಪಾಚಕ ಸೋಲ್ದ ನಿಜಮನವ ||೨೦||

ಎಂದಿನಂದಮೆ ಯತಿಸ ಪಾಚಕ
 ನಿಂದ ಹಾಲನುಕೊಂಡು ಕುಡಿದನು
 ಚಂದದಿಂ ಗೊತ್ತಾದ ಕಾಲಕೆ ಮಲಗಿ ಹಾಸಿನಲಿ |
 ಒಂದೆರಡು ಗಂಟೆಗಳು ನಿದ್ರಿಸಿ
 ಕಂದೆರೆದು ತನ್ನ ದರ ಕಡಿವುದ
 ನಂದಿರುಳಲೀಕ್ಷಿಸಿದ ಬಲಿದುದು ನೋವು ಚಣಚಣಕೆ ||೨೧||

ವಾಂತಿಯಾದುದು ಮೂರುಸಲ ನೋ
 ವಾಂತ ಯತಿವರ ದಿನಪನುದಯಕೆ
 ತಾಂ ತಲೆಯಮೇಲಿತ್ತೆ ಮಿಸುಕಿತು ಜಠರ ಬಿರುಸಿಂದ |
 ಶಾಂತಿಗೋಸುಗಮಾಗ ಮುನಿಭೂ
 ಕಾಂತ ತಿಳಿನೀರ್ಕ್ಕುಡಿದು ತಾನೇ
 ವಾಂತಿಗೈದನು ಮನಕೆ ತೋರಿದುದೇನೊ ಸಂದೇಹ ||೨೨||

ಎಂದಿನೊಲ್ಸುಳಿದಾಡೆ ಪೋಗದೆ
 ನಿಂದು ಕುಟೆಯಲೆ ಬಳಿಗೆ ಭಕ್ತ
 ವೃಂದವಂ ಬರಮಾಡಿ ಹವನವನೆಸಗಿರೆಂದೊರೆದು |
 ಅಂದು ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಯತಿವರ
 ನೊಂದು ಮಲಗಿದನೇಕೊ ಗುರುವರ
 ಕಂದಿರುವನೆಂದಳಲಿ ಹವನವ ಗೈದರಾ ಜನರು ||೨೩||

ತೋಳಸತೋಡಗಿತು ಜಠರ ಶೂಲದ
 ಭಳಕು ಜನಿಸತಿಸಾರಮಾದುದು
 ಕಳೆಯಳಿದು ಯತಿರಾಜ ತನ್ನಯ ತಲ್ಪದಲ್ಲರಲು |
 ಬಳಿಕ ವೈದ್ಯನು ಸೂರ್ಯಮಲ್ಲನು
 ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು ಮುನಿಪ ಕಷ್ಟವ
 ತಿಳುಹಿ ನಕ್ಕನು ಮೋಡದೊಳಗಂ ನಗುವ ರವಿಯಂತೆ || ೨೪ ||

ದೇಹದಾ ವೇದನೆಯೊಳಂ ನಿ
 ರೋಹ ನಗುತಿರೆ ವೈದ್ಯ ಚಿಂತಿಸು
 ತೋಹೊ! ತಾವ್ಯಪಿಜನರು ತಾವೀ ರಾಕ್ಷಸಾನನಿಗೆ |
 ಕಾಹಿರದೆ ನಡೆತಂದಿರೇಕೋ
 ತ್ರಾಹಿ! ಎನುತೌಷಧವ ಕುಡಿಸಿದ
 ನೂಹಿಸಿದ ಪರಿಣಾಮವಾಗದೆ ಬಲಿದುದಾ ಬೇನೆ || ೨೫ ||

ಈ ಪರಿಯಲಾ ಯತಿಪ ನರಳೆ ಪ್ರ
 ತಾಪಸಿಂಹಗೆ ತಿಳಿದುದು ಚಕಿ
 ತೋಪಚಾರಕೆ ವೈದ್ಯನಲಿಮದಾರ್ಥನಖಾನನನು |
 ತಾಪಸೋತ್ತಮನೆಡೆಗೆ ಕಳುಹಿದ
 ಸೈಪಿನಿಂ ಮುನಿರಾಜ ಕೇಳಿದೊ
 ಡಾ ಪುರುಷನು ನಿರೇಚನೌಷಧವಿತ್ತು ಬೀಳ್ಕೊಂಡ || ೨೬ ||

ಆ ದಯಾನಂದಂಗೆ ಭೀಕರ
 ಮಾದುದು ವಿರೇಚನ ಬಿಡದೆ ಯತಿ
 ಭೂಧವಗೆ ದಿನದಿನಕೆ ಮೂವತ್ತಾರಕಿಂ ಮೇಲೆ |
 ಭೇದಿಯಾರಂಭಿಸಿತು ಸಲಸಲ
 ಬಾಧೆಯಿಂ ಬಳಲುತ್ತ ಮೂರ್ಛಿತ
 ನಾದಪಂ ಬಲವಳಿದು ಕುಗ್ಗಿತು ಕಾಂತಿ ಚಣಚಣಕೆ ||೨೭||

ಕಳೆಯಲಿಂತೊಂಬತ್ತು ದಿನಗಳು
 ಕಳೆಯಡಗಿ ಬಲಮುಡಗಿ ಯತಿಪನ
 ಚಳದ ಬಾಲಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ವಜ್ರದೇಹವದು |
 ಹುಳುವಿಡಿದ ಮರದಂತೆ ಮುದುಡಿದು
 ದೊಳಗೆ ಸಂಗತಿಯರಿತೊಡಂ ಸಹ
 ಬಳಿಯವರಿಗಂ ವಿಷದ ವಾರ್ತೆಯನಿಸಿಸು ಕುಡಲಿಲ್ಲ ||೨೮||

ಹತ್ತನೆಯ ದಿನ ಬೇರೆ ಭಕ್ತರ
 ನೆತ್ತೊ ಕಳುಹಿಸಿ ತನಗೆ ಕಟ್ಟುವಿಷ
 ವಿತ್ತ ಪಾಚಕನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರಕೆ |
 ಇತ್ತ ಬನ್ನಿರಿ ಬೆದರಬೇಡಿರೆ
 ನುತ್ತು ಕೋಮಳಮಾದ ನುಡಿಯುಸಿ
 ರುತ್ತು ಮಂಚದಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡನು ನೊಂದ ಯತಿರಾಜ ||೨೯||

ಹುರಿಯ ಮೀಸೆಯ ಕರಿಯ ವದನದ
 ತಿರುಹು ಜುಟ್ಟಿನ ನೆಲವ ನಿಟ್ಟಿಪ
 ಬೆರಗುಗಂಗಳ ಮೇಲುಗಚ್ಚೆಯ ಭೀತ ಬಾಣಸಿಗ |
 ವರ ಯತೀಶ್ವರನಿಂತು ಕರೆಯಿಸೆ
 ಧರಧರನೆ ನಡುಗುತ್ತ ಭಗವನ್ !
 ಮರುಳನಾದೆನು ಕ್ಷಮಿಸಿರೆಂದುರುಳಿದನು ಭಯದಿಂದ ||೩೦||

ಪರಮಕರುಣಾವನಧಿ ಋಷಿಭೂ
 ವರನು ಹಾಸಿದೆತ್ತಿ ಮೇಲಕೆ
 ಸಿರವ ಕನಿಕರದಿಂದ ಕರದಿಂದವನ ಮೈವಡವಿ |
 ಮರುಗದಿರಿ ಮುಂದಾಗಲಿವುಡ
 ಧರಣಿಯಲಿ ತಪ್ಪಿಸುವರಾರ್ಯ
 ಕೆರಳೆ ನಾಂ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾಂ ಸನ್ಯಾಸಿಯಹೆನೆಂದ ||೩೧||

ಪಾತಕಿಯೊ ವರ ಪುಣ್ಯಶಾಲಿಯೊ
 ಘಾತುಕನೊ ನಿಜ ಜೀವದಾತನೊ
 ಏತಕದು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ನಾವೆಮಗೆ ನರರಲ್ಲ |
 ಆತುಮಗೆ ಸಮನಹರು ನಿಮ್ಮೀ
 ಪಾತಕನ ನಾವಾರ್ಗಮರುಹೆವು
 ಕಾತರಿಸದಿರಿ ಕಳೆದ ಕಾರ್ಯಕೆ ಸಖರೆ ನೀವೆಂದ ||೩೨||

ಹೋಗಲಿದಕಳಬೇಡಿ ನಾಂ ಮೃತ
 ನಾಗೆ ನನ್ನಯ ಕಾರ್ಯ ತೀರದೆ
 ಹೋಗಿ ಲೋಕದ ಹಿತಕಡೆಂತಹ ಹಾನಿಯಹುದೆಂದು |
 ಈಗ ತಿಳಿಯದೆ ಹೋದಿರಲೆ ಮುಂ
 ದಾಗಲಿವುಡನಾರು ಬಲ್ಲರು
 ಬೇಗ ನಾಂ ತಿಳಿಸಂತೆ ನಡೆಯಿರಿ ಶೋಕ ಬೇಡೆಂದ ||೩೩||

ಆ ವಿಧಾತನ ವರ ವಿಧಾನದಿ
 ಸಾವು ನನಗೀಪರಿಯೆ ಬರಲಿರೆ
 ನೀವು ಮಾಡುವುದೇನು ನಿಮ್ಮಯ ದೋಷವೆತ್ತಣದು |
 ನೋವು ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬೇಡ ನಾಂ ನಿಮ
 ಗೀಪೆ ಮಾರ್ಗವ್ಯಯಕ್ಕೆ ಧನವನು
 ನೀವು ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೆ ನಡೆದವುದೆಂದನಾ ಯತಿಸ ||೩೪||

ಜೋಧವುರ ರಾಜ್ಯವನು ಬೇಗನೆ
 ಹಾದು ನೇಪಾಳವನು ಸೇರಿದ
 ರಾದವುದು ಸಖ ಜೀವರಕ್ಷಣಮಿತ್ತ ಭೂಪಂಗೆ |
 ಗೈದ ನಿಮ್ಮಪರಾಧ ತಿಳಿದರೆ
 ಬಾಧೆಯಪ್ಪುದು ನಿಮ್ಮ ಕುಲವನೆ
 ಮೇದಿನಿಯಿನಳಿಸುವನು ಬೇಗನೆ ಹೋಗಿ ನೀವೆಂದ ||೩೫||

ಸುಟ್ಟೊಡಂ ಶ್ರೀಗಂಧ ತನ್ನನು
 ಸುಟ್ಟವಗೆ ಸಿಹಿಗಂಪನೀಯದೆ
 ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ ವಿಷವಿಟ್ಟು ತನ್ನಯ ಜೀವನನೆ ಕಸಿದ |
 ಭಟ್ಟನಂ ಸಹ ಮುನಿಪ ಧನ ಕೈ
 ಗಿಟ್ಟು ಜೀವನ ದಾನಗೈದನು
 ತಟ್ಟುವುದೆ ಸನ್ಯಾಸಿಯಪ್ಪಗೆ ಭೇದಗಳ ಬೆಂಕಿ ||೩೬||

ಕೊಂಚವುಂ ಕುದಿಗೊಳದೆ ಪಾತಕಿ
 ಯಂ ಚತುರ ಮುನಿಪಾಲ ಹರಸುತ
 ಮಂಚದಲಿ ಮಲಗಲ್ಕೆ ವಿಷದಾತನು ಜಗನ್ನಾಥ |
 ಸಂಚನೆಲ್ಲವ ನೆನೆದು ಮೇಲು
 ದಂಚಿನಿಂ ಕಂಬನಿಯನೊರಸುತ
 ಸಂಚಲಿತ ಶೋಕದಲಿ ಮುನಿಪದಕುರುಳಿ ರೋದಿಸಿದ ||೩೭||

ಹಾ ಜಗದ್ಗುರು ಧೂರ್ತವಚನಕೆ
 ಸಾಜದಲೆ ನಾಂ ಸೋಲ್ದು ಪಾದಸ
 ರೋಜಕಹಿತವಗೈದೆ ಬ್ರಹ್ಮದ್ರೋಹಿ ನಾನಾದೆ |
 ಸೋಜಿಗಂ ತಾವಾದರೋ ಕರು
 ಕಾಜಲಧಿ ! ವಿಷವಿತ್ತ ನನಗಂ
 ನೈಜಮಾಗಿಯೆ ಜೀವದಾನವನಿತ್ತಪಿರೆ ! ಎಂದ ||೩೮||

ಕರೆದು ಕಂಬನಿಗಳನು ಪದತಳ
 ಕುರುಳಿ ಗದ್ದದದಿಂದಲೀಪರಿ
 ಕೊರಗಿ ಲೋದಿಪ ವಿಪ್ರನಂ ಮೈದಡವಿ ಮುನಿನಾಥ |
 ಮರಣವಿರದಾರ್ಗಕಟ ನಿಮ್ಮನು
 ಪರಮದೇವಂ ಸಲಹಲಿಲ್ಲಿದೆ
 ತರಳಿರೆನ್ನುತ ಮಲಗಿಕೊಂಡನು ಮರಳಿ ಮೌನದಲಿ ||೩೯||

ನೈದ್ಯದಲಿಮದಾರ್ಢನಖಾನನು
 ಮಾದ್ಯ ನೈರದ ನನ್ನಿ ಜಾನಳೊ
 ಳಾದ್ಯುತಿಮದಜಿತೋಚ್ಚ ಕೀರ್ತಿಯ ಮುನಿಯ ಸಂಹರಿಸೆ |
 ಸೋದ್ಯಮಂ ತಾನೆನಿಸಿ ರುಗ್ಗಗ
 ಖಾದ್ಯದೌಷಧವಿತ್ತು ದುಃಸಂ
 ಪಾದ್ಯ ದೈವೀಜೀವಮೊಂದನು ತೀರ್ಚೆ ಹವಣಿಸಿದ ||೪೦||

ಈ ರಹಸ್ಯವನರಿಯಲಾರದೆ
 ಭೂರಮಣನುಂ ಮೋಸವೋದನು
 ಧೀರಮುನಿಸಗೆ ಬಲಿದುದುದರದ ನೋವು ದಿನದಿನಕೆ |
 ಮೀರಿದುದು ಬಿಕ್ಕಳಿಕೆ ರುಧಿರವ
 ಕಾರುತಿಹ ಹುಣ್ಣುಗಳು ದಿವ್ಯಶ
 ರೀರದೆಲ್ಲಿದೆ ಮೊನೆತುಕೊಂಡುವು ಬೆಳೆದುದಾ ಲೋಗ ||೪೧||

ದಿನಕೆ ಮೂವತ್ತಾರಕಿಂ ಮೇ
 ಲೆನಿಸಿ ದಿನದಿನ ಭೇದಿಯಾದುದು
 ಮುನಿಸ ಮೂರ್ಛಿತನಾದಪಂ ಸಲಸಲಕೆ ನೋವಿನಲಿ |
 ಕೊನೆಗೆ ಭೀಕರ ರೋಗದಿಂ ಮುನಿ
 ಜನಪ ನರಳುವ ವಾರ್ತೆಯೆಂತೋ
 ಜನರ ಕಿವಿಗಳ ಸೇರಿ ಕಳವಳಮಾಯ್ತು ದೇಶದಲಿ ||೪೨||

ಬಂದು ಭಕ್ತನದೊರ್ವನಜಮೀ
 ರಿಂದ ಯತಿಪಂಗರಗಿ ಗದ್ದದ
 ದಿಂದ ಭಗವತ್ ಭಕ್ತಸಂಕುಲಕಿದರ ಸಂಗತಿಯ |
 ಇಂದುವರಗಮದೇಕೆ ಕೊಡಲಿ
 ಲ್ಲೆಂದು ಬೆಸಗೊಳೆ ಹರಿವ ಕುಡಿನಗೆ
 ಯಿಂದಲಾತಂಗಿಂತು ನುಡಿದನು ಯತಿ ದಯಾನಂದ ||೪೩||

ಕಂದ ಭೌತಿಕ ತನುಗಳಂ ರುಜೆ
 ಬಂಧಿಪುದು ಬಿಟ್ಟುಪುದು ಸಹ ಹೊಸ
 ದೊಂದು ಮಾತೇನಲ್ಲ ಹರ್ಷದ ವಾರ್ತೆ ಸಂದಿರಲು |
 ಅಂದೆ ತಿಳುಹುತಲಿದೆ ನಿಮ್ಮದೆ
 ಗುಂದಿಸುವ ರುಜೆಬಂದ ಕತೆಯೇ
 ನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸಜೀಕು ವೃಥಾದಲಿಂದನಾ ಯತಿಪ ||೪೪||

ಬಳಿಕ ರೋಡಮನೆಂಬ ವೈದ್ಯನು
 ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು ಯತಿಪನಾತಂ
 ಗೆಳನಗೆಯ ಸೂಸುತ್ತಲಾಬೂ ಪರ್ವತಕೆ ಹೋಗಿ |
 ಉಳಿಯ ಬಯಸುವೆನೆನಲು ನಿಜಕರ
 ಗಳ ಮುಗಿದು ರೋಡಮನು ಭಗವತ್ !
 ಒಳಿತು ತಂಬೆಲರಿಂದ ಲಾಭಮೆಯಹುದು ಪದಕೆಂದ ||೪೫||

ಅಂದು ಸಂಜೆಯೆ ಋಷಿವರ ದಯಾ
 ನಂದನಾಬೂ ಗಿರಿಗೆ ಪೋದವು
 ದೆಂದು ಸನ್ನಾಹಗಳು ನಡೆದುವು ನಡುವಗಲಮೇಲೆ |
 ನೊಂದ ಯತಿಪದಪದ್ಮದರ್ಶನ
 ಕೆಂದು ಜೋಧಪುರಾಧಿಪತಿ ನಡೆ
 ತಂದೆರಗಿದಂ ಜರ್ಜರಾಂಗ ಯತಿಶನಡಿಗಳಿಗೆ ||೪೬||

ಸೊರಗಿ ವಜ್ರಸಮಾನ ದೇಹಮೆ
 ಕೊರೆದ ಮೂಳೆಯ ಗೂಡಿನಂತಿದೆ
 ಮೆರೆದ ಪುಷ್ಪಿಯ ಮಾಂಸಖಂಡಗಳೆಲ್ಲವುಂ ಕರಗಿ |
 ಪರಮಹಂಸನ ಭವ್ಯತನುವಿದೆ
 ಯರರೆ ! ಎಂಬಂತಿಹುದು ಭೂಮೀ
 ಶ್ವರನದನು ಕಂಡುಗುವ ಗದ್ದದದಿಂದ ಹಾ ! ಯೆಂದ ||೪೭||

ರೋಮರೋಮ ಸ್ಥಾನದೊಳಗಂ
 ಮಾಮುನಿಯಕಾಯದಲಿ ರುಧಿರ
 ಸ್ತೋಮ ಚಿಮ್ಮುವ ಹುಣ್ಣುಗಳು ನೆರೆದುಕ್ಕೆ ಬಸಿಯುತಿವೆ |
 ಭೂಮಿಪಂ ನೋಡುತಿರೆ ಬಿಡುವಿರ
 ದಾ ಮುನಿಪ ಬಿಕ್ಕಳಿಸುತಿರ್ದನು
 ಹಾ ! ಮಹಾತ್ಮ ! ಎನುತ ಭೂವರ ಮಿಡಿದ ಕಂಬನಿಯ || ೪೮ ||

ಮುನಿಪ ನರಪನ ಸಂತವಿಸಿದನು
 ಜನರು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನು ತಂದರು
 ಮನೆಯ ಮಹಡಿಯಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ ಮುನಿಯ ಮೆಲಮೆಲನೆ |
 ವಿನಯದಿಂ ನಿಜಕರತಳಂಗಳ
 ಲನುವಿನಿಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ತಂದರು
 ಮನೆಯ ಕೆಳಗಡೆ ತೇಜಸಿಂಹ ಪ್ರತಾಪಸಿಂಹದಿರು || ೪೯ ||

ಒಡಲತಾಳಿದ ಶಕ್ತಿಯೇ ಹದ
 ಗೆಡುತ ಕೆಳಗಿಳಿದಂತೆ ಮುನಿಜನ
 ಪೊಡವಿಪಾಲಕನಿಂತು ಪರಭುಜಗಳನು ತಾನಡರಿ |
 ಕಡುದಣವಿನಿಂ ಮೇಲುಸಿರ್ದಳ
 ಬಿಡುತ ಕೆಳವರೆ ನೆರೆದ ಮಂದಿಯ
 ಕಡಲು ಹಾಹಾರವನ ಭೋರ್ಗರೆದಿತ್ತು ಶೋಕದಲಿ || ೫೦ ||

ಮಲ್ಲರಂ ಭಂಗಿಸುವ ಕರಡಿಗೆ
 ಹುಲ್ಲ ಮೇಯಿಪ ಮೊರೆವ ಸಿಂಹನ
 ಸೊಲ್ಲನಡಗಿಸ ಕುದುರೆವಂಡಿಯನೆಡದ ಕೈಯಿಂದ |
 ನಿಲ್ಲಿಸುವ ವಜ್ರಾಂಗಯತಿಸಂ
 ಗಿಲ್ಲಿಳಿವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಾದಿನ
 ವಿಲ್ಲವಾಯ್ತು ಕಟಿಂಬ ಜನರವ ಬಿರಿದುದಂಬರವ ||೫೧||

ಘೋರವಿಷಜರ್ಜರಿತ ದೇಹದ
 ಧೀರಮುನಿವರ ಶಕ್ತಿ ಸಾಲದೆ
 ಸಾರಿಬಹ ಯಶವಂತಸಿಂಹನ ಭುಜವನಾಶ್ರಯಿಸಿ |
 ತೀರದಾಯಾಸದಲಿ ಸುಯ್ಯುತ
 ಲೇರಿದಂ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನು ತ
 ದ್ಭೂರಮಣ ಬಳಿನಿಂತು ಕಂಬನಿಮಿಡಿದನಂಬರದಿ ||೫೨||

ನಡೆವ ಸಮಯಂಬರಲು ಶೋಕದಿ
 ಮೊಡವಿಪತಿ ಯಶವಂತಸಿಂಹನು
 ಪಿಡಿದ ಶೋಕದ ಭರದಿ ಭಗವತ್ ತಮ್ಮ ದೈವಿಕದ |
 ಒಡಲನೀಸರಿ ಕಾಡಿ ಹಿಂಗಿಸ
 ಸಿಡಿದ ವೇದನೆ ನನ್ನ ಮಸ್ತಕ
 ಕಿಡಿದ ತೀವ್ರ ಕಳಂಕವೆಂದೇ ಭಾವಿಸುವೆನೆಂದ ||೫೩||

ಮುಂದೆ ಪೂರ್ಣಸ್ವಸ್ಥ ರಾಗುತ
 ವಂದಿತಾತ್ಮರು ನಮ್ಮ ಪತ್ತನ
 ದಿಂದ ನಡೆದಿರಲೆನುಗೆ ಸಂತಸ ಲಭಿಸುತಿರ್ದುದಲೆ |
 ಸುಂದರಾಶಯವಿಂದು ಮನದಲೆ
 ನಿಂದುದಲೆ ಹಾ! ದೇವ! ಎಂದು ವ
 ಸುಂಧರಾಧಿಪ ಗದ್ದದದಿ ಮುನಿಪದಕೆ ಬಾಗಿರನು ||೫೪||

ಇಂತಡಿಗೆ ತಲೆಬಾಗಿರಿದ ಯಶ
 ವಂತಸಿಂಹನ ಹರಸುತಾ ಮತಿ
 ಮಂತ ಯತಿವರನೇಕೆ ನೋಯುವೆ ಬರಿದೆ ಭೂಕಾಂತ |
 ಎಂತಹನಿಗಂ ರೋಗ ಬೆಂಬಿಡ
 ದಂತಿಹುದು ಭೌತಿಕ ಶರೀರದಿ
 ನಿಂತ ಮೈಮೆಯದೇನು ರಾಜ! ಮರುಗಬೇಡೆಂದ ||೫೫||

ಬಿಸಿಲು ನೆಳಲುಗಳಂತೆ ದೇಹಕೆ
 ಪ್ರೇಸಿದಿಹುದು ಘನರೋಗ ಭೌತಿಕ
 ವಿಸರದೀ ಭವನದಿ ವಿಕಾರಗಳಾದರೀ ನುಡಿಗೆ |
 ಕೊಸರಬೇಕೇತಕ್ಕೆ ರಾಜ!
 ನಸುವುಮಳದಿರು ನಿನ್ನೊಸಗೆ ಸಂ
 ತಸವ ತಂದುದು ನನುಗೆ ಶೋಕವದೇಕೆ ನಿನಗೆಂದ ||೫೬||

ಅಂಬರವನಕೃಷ್ಣಾಂಬು ನೆನೆಯಿಸಿ
 ತಂಬರವನಾರ್ತದನಿ ಬಿರಿಸಿತು
 ನಂಬರವನೇ ಮುನಿಸನೆಂಬುದ ಮಂದಿ ಬೋಯಿಗಳು |
 ಕಂಬ ರವದಿಂದೆತ್ತಿದರು ಮು
 ತ್ತಂಬರವ ಯತಿಸಂಗೆಣಿಸಿ ಭೂ
 ಪಂ ಬರವನೆದೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿರೆ ಮಣೆದ ಮುನಿಸದಕೆ ||೫೭||
 ಕೊನೆಗೆ ನೃಪನಿಂತವರೊಂದಿಗೆ
 ಮುನಿಸನಡಿದಾವರೆಗೆ ವಂದಿಸಿ
 ವಿನತಮಸ್ತುಕನಾಗಿ ಮಿಡಿಯುತಲಶ್ರುಬಿಂದುಗಳ |
 ಮನವಿಚಲಿಸುತ್ತಿರಲು ತಾನುಸ
 ವನದ ಬಾಗಿಲತನಕ ಮೌನದಿ
 ಜನರ ಸಂಗಡ ಬರಿಯ ಪದದಲಿ ನಡೆದ ಮೆಲಮೆಲನೆ ||೫೮||
 ಇಂತು ಭೀಕರರೋಗ ಜಲದದ
 ಹಂತಿ ತಿಳಿನಗೆಬೆಳಕುಗಳ ಬಿಡ
 ದಂತೆ ಕವಿದಿರೆ ಭಕ್ತಹೃತ್ಕಮುದಂಗಳಳುಕುತಿರೆ |
 ಅಂತಿಮತ್ಯಾಗಾರುಣೋದಯ
 ವಂತಿಳಿಸ ಬಗೆಯಿಂದ ನಡೆದನು
 ಸಂತವನಧಿ ಸುಧಾಕರಂ ಕರೆಗುಡಲು ಪರಮಾತ್ಮ ||೫೯||
 || ಇಂತು ಇಪ್ಪತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ ||

ಇಷ್ಟತ್ತಿರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ—ವೀರಯತಿ ಕಂಠೀರವಂ ಮದ
ವಾರಿಸಘಕರಿಗಳಿಗೆ ವಿಭುಕಾಂ
ತಾರದಲಿ ಹುಡುಗಿದನು ಗುಡುಗಿಸಿ ಸಕಳ ಭೂತಳವ ||

ಮತ್ತೆ ಬಾಲರೆ ಪೇಳಲೇಂ ನೃಪ
ನತ್ತ ಘೋರನಿರಾಶೆಯಲಿ ಬಳ
ಲುತ್ತು ತನ್ನರಮನೆಯಸೇರಿದನಿತ್ತು ಯತಿಪಾಲ |
ಹೊತ್ತು ಯಾನದಲೊರಗಿ ಮೆಲ್ಲನೆ
ಹತ್ತು ತಿರಲಾಬೂಗಿರಿಯ ಕೆಲ
ದತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಣದಾಸ ವೈದ್ಯನು ಪಥದಿ ಸಂಧಿಸಿದ

||೧||

ದಾರಿ ಮಗ್ಗುಲಿಗಿಟ್ಟ ಮೇನೆಯ
ಲಾರೊ ಕಾಷಾಯಾಂಬರದ ಯತಿ
ತೋರಿಬರುತಿಹ ಮೂರ್ಛೆಯಲ್ಲೊರಗಿರ್ಪ ರೀತಿಯಲಿ |
ಬಾರಿಬಾರಿಗೆ ನುಸುಳುತಿದೆ ಮಲ
ನಾರುತಿದೆ ಬಾಯ್ಕಣ್ಣು ಬಿಗಿದಿದೆ
ಯಾರಿವರಗ ಡಮೆನುತ ಲಕ್ಷ್ಮಣದಾಸ ಬೆಸಗೊಂಡ

||೨||

ಎಂದುದಕೆ ನರನೋರ್ವ ಗದ್ಗದ
 ದಿಂದ ಭೂವಿಖ್ಯಾತರು ದಯಾ
 ನಂದ ಸರಸತಿಯಿವರೆನಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಹೌಹಾರಿ |
 ಎಂದಿರೇನಕಟಕಟ ವಂದ್ಯರಿ
 ಗಿಂದಿದೇಂ ಸ್ಥಿತಿಯಾದುದೆನ್ನುತ
 ಲಂದು ದನಿದೆಗೆದತ್ತು ಕಂಬನಿಗರೆದು ಬಲುನೊಂದ ||೩||

ಬಳಿಕ ಲಕ್ಷ್ಮಣದಾಸನೌಷಧ
 ಗಳ ತೆಗೆದು ಪುಡಿಯೊಂದನಾ ಯತಿ
 ಕಳೆದ ಬಾಯೊಳು ಸುರಿಯೆ ತಟ್ಟನೆ ಮುನಿಪ ಕಂದೆರೆದು |
 ಅಳಿಯುತಿರ್ದೆನು ನಾನು ಗಡ ಬಾ
 ಯೊಳಗದಾರೋ ಸುಧೆಯ ಸುರಿಸಿದ
 ರುಳಿದು ಕೊಂಡೆನುತ್ತು ನುಡಿದನು ನಿಟ್ಟುಸಿರಿನೊಡನೆ ||೪||

ಅದಕೆ ಭಕ್ತನದೋರ್ವ ನಯದಿಂ
 ಸದಯ ಗುರುವರ! ತಮ್ಮ ಶುಭಪದ
 ಪದುಮ ಸೇವಕರಿವರು ಪಂಚನದೀಯರಾನತರು |
 ಒದಗಿದೀ ದುಃಸ್ಥಿತಿಗೆ ಭಗವನ್!
 ಎದೆತೆರೆದು ರೋದಿಸುವರಾಶೀ
 ರ್ವದಿಪುದೆನೆ ಋಷಿರಾಜ ಮೈದಡವಿದನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ||೫||

ವಿನಯಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣದಾಸ ತನ್ನುನಿ
 ಜನಪನಡಿಗಳಿಗೆರಗಿ ತಾಂ ಕಂ
 ಬನಿಯಿನದ ತೊಳೆಯುತ್ತ ಕಂಪಿಸಿ ಮುನಿಯ ದುಃಸ್ಥಿತಿಗೆ |
 ಮುನಿಪ ನೋವೀಗಂತಹುದೊ ಪದ
 ಕೆನಲು ಯತಿವರ ನಗುತ ವತ್ಸನೆ!
 ನನಗೆ ಬಹು ನೋವಿಲ್ಲವೆಂದನು ದ್ವೈಧಮುದಿಪಂತೆ ||೬||

ಸಂತವರನಿಂತೆನಲು ವಿದ್ಯಾ
 ವಂತ ವೈದ್ಯನು ಮುನಿಯ ವೇದನೆ
 ಯಂ ತಿಳಿದು ನಡುನಡುಗಿ ತನ್ನಯ ಕಾರ್ಯ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ |
 ಹಿಂತಿರುಗಿ ಗಿರಿಗಡರಿ ಗುರುಬಳಿ
 ನಿಂತು ತಾನೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯೆಸಗಲು
 ನಿಂತುದತಿಸಾರಂಗಳಡಗಿತು ಸುಳಿದ ಬಿಕ್ಕಳಿಕೆ ||೭||

ಮುನಿಪದಾಂಬುಜ ಸೇವೆಗೋಸುಗ
 ವಿನಯಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣದಾಸನೋಲೆಯ
 ನನುಗೊಳಿಸಿ ತಾಂ ಮೇಲಣಧಿಕಾರಿಯನು ಸಂಧಿಸುತ |
 ತನಗೆ ಹಲದಿನ ಬಿಡುವ ಕರುಣೆಪು
 ದೆನುತ ಯಾಚಿಸಲವನದಕೆ ಮನ
 ವನು ಕೊಡದೆ ಸಲದೆಂದು ತಿಳುಹಿದ ಭಕ್ತ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ||೮||

ಅದಕೆ ನೊಂದಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಕಡು
 ಕುದಿದು ರಚಿಸಾ ತ್ಯಾಗಪತ್ರವ
 ನಿದೆ ತಿಲಾಂಜಲಿಯೀನೆ ಕಾರ್ಯಕೆನುತ್ತು ನಡೆದಿರಲು |
 ಸದಯ ಯತಿಯದ ಕಂಡು ನಿನ್ನ
 ಭೃದಯವೆನ್ನಿಂ ಕೆಡುವುದನುಚಿತ
 ವಿದೆನುತದ ಹರಿದೆಸದ ಭಕ್ತನ ಮೇಲ್ಮೆಯನೆ ಬಯಸಿ ||೯||

ಅರರೆ ಬಾಯ್ಕಳೆದುದುರೆ ನಿಂದಿಹ
 ಮರಣ ಭಕ್ತನ ಸೇವೆಯಿಂ ಹಿಂ
 ಜರಿವ ಸಂಭವಮಿರಲು ತನ್ನಯ ಸಾವ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ |
 ಕೊರಗುವನಲಾ ಭಕ್ತನೇಳ್ಗೆಗೆ
 ಪರಮಹಂಸನ ಕರುಣೆಗಂ ಮಿತಿ
 ಯಿರುವುದೇ ಗಡಮೆಂದು ಭಕ್ತರು ನಿಂದರೊಂದೆಡೆಗೆ ||೧೦||

ಮರಳಿ ಮುನಿಸಗೆ ತಿಳಿಯದಂದದಿ
 ವಿರಚಿಸಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಪತ್ರವ
 ಭರದಿ ಕಳುಹಲು ಮೇಲಣಧಿಕಾರಿಯದ ಮಾನಿಸದೆ |
 ಕೆರಳಿದಂ ಬಲವಂಶದಿಂ ಗುರು
 ವರನ ಪದಗಳ ಶಿಷ್ಯನಗಲಿದ
 ಸುರಿದುದಿರ್ವರ ಕಂಗಳಿಂದಲುಮಶ್ರುಧಾರೆಗಳು ||೧೧||

ಒಲ್ಲದಿಹ ಮನದಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ನೆಲ್ಲೊ ನೋಡುತ ದಾಸ್ಯದಲಿ ಸುಖ
 ವಿಲ್ಲಿನುತ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬರುತಿರಲಾರ್ಯರಾತನನು |
 ಅಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದಿ ಕಂಡು ಹೇಗಿಹ
 ನೆಲ್ಲಿಹಂ ಮುನಿನಾಥನೆನ್ನುತ
 ಚೆಲ್ಲಾತಿಹ ಕಳವಳದಿ ಕೇಳ್ದರು ಭೀತಮನದಿಂದ ||೧೨||

ಅದಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣದಾಸ ಸಲೆಗ
 ದ್ಗದದಿ ಪೇಳುವೆನೇನನಕ್ಕಟ
 ಸದಯ ಮುನಿಸನ ನಾಲ್ಗೆಮಸ್ತಕ ಕೊರಳುಮುಖಗಳಲಿ |
 ಸದದಿ ತೊಡೆಯಲಿ ಬಾಹುಕರಗಳ
 ಲುದಿತಮಾಗುವೆ ಗುಳ್ಳೆಗಳು ನೆರೆ
 ರುಧಿರ ಬಸಿಯುತ್ತಿಹುದು ದೇಹದಲೆಲ್ಲ ಹಾಯೆಂದ ||೧೩||

ತೊಟ್ಟು ಜಲಸಹ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಿ
 ಮುಟ್ಟುವುದು ಗಂಟಲನು ದೇಹವೊ
 ಸುಟ್ಟವೊಲು ಸೀದಿಹುದು ಕರಳನು ಚಿಮ್ಮಟಂಗಳಲಿ |
 ಮೆಟ್ಟಿದೊಲ್ಲೋಯಿಸುವ ಕೆಮ್ಮುಗ
 ಳೊಟ್ಟಿಗೆಯೆ ಬರುತಿಹವು ನಾನಾ
 ದಿಟ್ಟ ಮುನಿಸನ ಕಷ್ಟ ಬಣ್ಣಿ ಪೆನೆಂತೊ ಹಾ ! ಎಂದ ||೧೪||

ಆದೊಡಂ ಮುನಿವರ್ಯ ಕೋಮಳ
 ಮಾದ ನಗೆಗಳಬಿಡನು ವದನದಿ
 ವೇದನೆಯ ತೋರಿಸನು ದೇವಸ್ತುತಿಯ ವರ್ಜಿಸನು |
 ಆದುದಾಗಲಿ ನೀವುಗಳದೆಂ
 ತಾದೊಡಂ ಯತಿವರನನೊಪ್ಪಿಸಿ
 ಸಾಧಿಸಜಮೀರಕ್ಕೆ ಕರೆತರಲುಳಿವರವರೆಂದ ||೧೫||

ನುಡಿಯುತೀಪರಿ ವೈದ್ಯ ಕಂಬನಿ
 ಮಿಡಿದು ನಡೆದನು ಜೋಧವುರದಾ
 ಪೊಡವಿಪಾಲ ಪ್ರತಾಪಸಿಂಹನ ಕಳುಹಲವಬಂದು |
 ಅಡಿಗೇರಗಿ ದುಃಸ್ಥಿತಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸಿ
 ನಡುಗುತಲಿಮದಾರ್ಢನಖಾನನ
 ನಡೆಯಲಿರೆ ಸಂದೇಹ ಪೇಳಿರಿ ಮುನಿಪ ತಾವೆಂದ ||೧೬||

ಔಷಧದಿ ವಿಷವಿತ್ತನೆಂಬೀ
 ಭಾಷಣವ ನಂಬುವಿರೆ ಸದ್ಗುಣ
 ಭೂಷಣರೆ ನಾವನಗೆ ದಂಡವವಿಧಿಪೆವೆಂದೆನಲು |
 ರೋಷವೇಷಕೆ ನಿಮಗೆ ಯತಿಪದ
 ಭೂಷಿತರು ನಾವೆನುಗೆ ಮಿಗೆ ಸಂ
 ತೋಷ ನರರೇನೇನೆ ಗೈದೊಡಮೆಂದನಾ ಮುನಿಪ ||೧೭||

ಮುನಿಪಗಲ್ಲಿ ಚಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿಪ
 ಮನವರಲುಮುತ್ತುಕರು ಭಕ್ತರು
 ವಿನಯದಿಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಸೇವಾಭಾಗ್ಯದಾಶೆಯಲಿ |
 ವಿನತರಾಗಾಗ್ರಹಿಸೆ ವರಯತಿ
 ಜನಪನಜಮೀರಪುರಕೈತಂ
 ದನು ಸಹಸ್ರರು ನೆರೆದು ಹಾರ್ದಿರೆ ಭದ್ರದರ್ಶನವ ||೧೮||

ಬಂಡಿ ಬಂದುದು ನರಳಿ ಜರ್ಜರ
 ಗೊಂಡ ಯತಿವರ ಜನರ ಸೇವೆಗೆ
 ಕೊಂಡೆ ತನುವನು ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲಾರಿನದರಿಂದ |
 ದಂಡವಿದು ನನಗೀಗ ನೀವಿದ
 ಕೊಂಡೊಗೆಯಿರೆಂಬಂತೆ ತಾಂ ಹೊಗೆ
 ವಂಡಿಯಿಳಿದನು ಮಲಗಿ ನಾಲ್ವರ ಕರತಳದಮೇಲೆ ||೧೯||

ಕಳೆಯಳಿದ ಮುನಿವರನ ದುಃಸ್ಥಿತಿ
 ಗಳಲಿ ನೊಂದಾ ಭಕ್ತ ಸಂಕುಲ
 ಮಿಳಿಸಿದುದು ಶುಭಸೌಧಮೊಂದರಲಾ ಬಳಿಕ ನಯದಿ |
 ಕುಳಿತು ಲಕ್ಷ್ಮಣದಾಸನೌಷಧ
 ಗಳನು ದಿನದಿನ ಕೊಡುತಲಿದರ್ಫನು
 ಬೆಳೆದುದಾದೊಡೆ ರೋಗ ಯತಿವರನಿಳಿದ ದಿನದಿನಕೆ ||೨೦||

ನಾಳನಾಳದಿ ಹರಿದು ತಿಕ್ಕಿದ
 ಕಾಳಕೂಟದ ವಿಷಮವಿಷ ವಿಕ
 ರಾಳರೂಪವ ತೋರಿ ಮೈಯುರಿ ಪೆರ್ಚಿದುದು ಬಿಡದೆ |
 ತಾಳಲಾಗದ ಕೆಮ್ಮು ಕರುಳನೆ
 ಕೀಳುತಿರ್ದು ದಗೆಗಳಾಜ್ವಾ
 ಲಾಳಿಜಠರದಲುಕ್ಕಿ ಬಿಗಿದುದು ಶ್ವಾಸಪ್ರಶ್ವಾಸ ||೨೧||

ಹದಗೆಡುತ್ತಿರೆ ದೇಹ ವಂದಿತ
 ಪದ ಸಹಸ್ರದ ಶಾಲನೊಂದನು
 ಮುದದಿ ತರಿಸದ ಭಕ್ತಲಕ್ಷ್ಮಣಗೀಯಲಾ ವೈದ್ಯ |
 ಸದನದಲಿ ಧನವಿರಲು ಗುರುವರ
 ಮುದದಿತನ್ನೊಂದೊಂದು ಲೋಮಕ
 ಮೊದಗಿಸರ್ಪಿಸುತಿದೆ ಸಾಸಿರವೆಂದ ಗದ್ದದದಿ ||೨೨||

ಎಂದ ಭಕ್ತರ ನುಡಿಗಳ ದಯಾ
 ನಂದನಾಲಿಸಿ ಪರಮ ಸಂತಸ
 ದಿಂದಲಾರ್ಯರಿಗೀ ತೆರದ ನುಡಿ ಯೋಗ್ಯವೆಂದೆನುತ |
 ಬಿಂದಡವಿದನದೇಕೊ ನೇತ್ರಗ
 ಳಿಂದಲಿವರಿಗಂ ದೃಗಂಬುಗ
 ಳಂದು ಸುರಿದುದು ಮಂದಿ ನೋಡಿತು ಶೋಕಭರದಿಂದ||೨೩||

ರಾಜ ಸಜ್ಜನಸಿಂಹ ತದ್ಯತಿ
 ರಾಜನಂ ನಿಟ್ಟಿಸಲು ಸೇವಾ
 ರಾಜಿಸಲಿಸಲು ಕಳುಹೆ ಮೋಹನಲಾಲಪಾಂಡ್ಯನನು |
 ಸಾಜನಯದಿಂ ಬಂದು ಪದಪಂ
 ಕೇಜಯುಗ್ಮಕೆ ಮಣದು ಮೌನವಿ
 ರಾಜಿಸಲು ಗದ್ದದಗಳುಕ್ಕಲು ನಿಂತನೀಕ್ಷಿಸುತ ||೨೪||

ತಿದಿಯ ತೆರದಿಂ ಯತಿಜನೇಶ್ವರ
 ನೆದೆಹೊಡೆವುದಂ ಶ್ವಾಸ ಪ್ರಶ್ವಾ
 ಸದಲಿ ಗರ್ಗರನಾದಮವ್ವದ ಬಿಂಕಿಕೊಟ್ಟಂತೆ |
 ಉದರ ಸುಡುವುದ ದೇಹದೆಲ್ಲಿದೆ
 ರುಧಿರ ಬಸಿವುದ ಭೀಮಕಾಯಂ
 ಕದಿರಕಡ್ಡಿ ಯೊಲಿಹುದನೀಕ್ಷಿಸಿ ಪಾಂಡ್ಯಕಂಪಿಸಿದ ||೨೫||

ಕಾತರಿಸುತಾ ಪಾಂಡ್ಯನಕಟ ವಿ
 ಧಾತನೇಗೈದಪನೊ ! ಭಾರತ
 ಮಾತೆಭಾಗ್ಯವಿಹೀನೆಯಾದಳೆ ! ಹಾ ! ಎನಲು ಮುನಿಸ |
 ಏತಕಳುವಿರಿ ಪಾಂಡ್ಯ ! ಜನಿವುದು
 ಭೌತದೇಹಂ ಮರಳಿ ಕೆಡುವುದು
 ಮೀ ತಿರೆಯ ಧರ್ಮವಲೆ ! ಬರಿದೇ ಶೋಕವೇಕೆಂದ ||೨೬||

ನಡೆಯಬಾರದುದಾಗೆ ಸಂಕಟ
 ಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯುಂಟು ಕೂಡುತ
 ಕೆಡುವುದಾಗುತ್ತಲಿಲ್ಲವೆನಿವುದು ಘಟಿಸಿ ವಿಘಟವುದು |
 ಒಡಲ ನಿಯಮವೆಯಲ್ಲಿ ಶೋಕಿಸ
 ಲೆಡೆಯದೆಲ್ಲಿಹುದೆಂದು ಮುನಿವರ
 ನುಡಿದನಾಗಳೆ ವೈದ್ಯ ನ್ಯೂಮನನತ್ತ ನಡೆತಂದ ||೨೭||

ಧಾಟಿಯಿಂ ನ್ಯೂಮನನು ಸಂತಕಿ
 ರೀಟಿನಂಗಾಂಗಗಳ ಪರಿಕಿಸಿ
 ನೋಟಕರ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ಕಂಪಿಸುತ್ತೇನು ಸಾಹಸವೋ |
 ಕೀಟ ಕೊರೆದಿರೆ ನಗುವರಿವರಿಗೆ
 ಸಾಟಿಯಹರಂ ವೈದ್ಯಕದ ಪರಿ
 ಪಾಟಿಯಲಿ ನಾಂ ಕಂಡುದಿಲ್ಲಿಂದೊರೆದ ಕೌತುಕದಿ ||೨೮||

ಹರಿಹರಿದು ಕಟ್ಟುರೋಗದಣುಗಳು
 ತಿರುಳ ಕುಕ್ಕುತಲಿಹುವು ಜ್ವಾಲೆಗೆ
 ಳುರಿದುರಿಮ ದಿನರಾತ್ರಿ ತನುಪಂಜರವ ದಹಿಸುತಿವೆ |
 ನಿರುಕಿಸಿದೊಡಂ ನಡುಕಮಹುದಾ
 ದರೆ ಮಹಾತುಮರಿವರು ಶಾಂತಿಯು
 ಲೊರಗಿಹರಲೇ ! ಎಂದು ನ್ಯೂಮನ ನಿಂತ ಬೆರಗಾಗಿ ||೨೯||

ಇಂದುವರಮೀ ದುಃಸ್ಥಿತಿ ಯೊಳಂ
 ಸಂದ ಶಾಂತಿಯಲಿಂತು ಬದುಕೆ ವ
 ಸುಂಧರಿಯಲಿವರೊಬ್ಬರಿಗೆಯೇ ಸಾಧ್ಯವೆಂದೆನುತ |
 ಅಂದು ನ್ಯೂಮನ ಬೆರಳ ಮೂಗಿಗೆ
 ತಂದು ನಿಲ್ಲಲು ಮುನಿವರ ದಯಾ
 ನಂದ ಸರಸತಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರೆಂದೊರೆದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ||೩೦||

ಎಂದೊಡನೆ ನ್ಯೂಮನನು ಕುಳಿತ
 ಲ್ಲಿಂದ ಜಗ್ಗನೆ ಮೇಲಕೇಳುತ
 ಸಂದ ರೋಮಾಂಚದಿ ಮಹರ್ಷಿಸುಧಾರಕಾಗ್ರಣಿಗೆ |
 ಬಂದುದೀ ಸ್ಥಿತಿಯೆಂತೊ ಭಗವನ್
 ಎಂದು ಗದ್ಗದದಿಂ ವಿಷಾದಿಸೆ
 ಮಂದಹಾಸದಿ ಸಂತಪಿಸಿದನು ಯತಿ ದಯಾನಂದ ||೩೧||

ಪೀರನಾಮಕ ಯವನ ವೈದ್ಯನು
 ಕಾರುಣಿಕ ಯತಿಪನ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ
 ಯಾರೊ ದುರ್ಜನರೀ ಮಹಾಪುರುಷಂಗೆ ದಿಟನಾಗಿ |
 ಘೋರತರ ವಿಷವಿತ್ತು ಸ್ವಕುಲಾಂ
 ಗಾರರಾಗಿಹರೆಂದು ನುಡಿದನು
 ಧೀರ ಮುನಿಪನ ದೇಹ ಜರ್ಜರಮಾಯ್ತು ದಿನದಿನಕೆ ||೩೨||

ಅಂದು ಕಾರ್ತಿಕ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದಿ
 ಸಂದಿರಲನುವಾಸ್ಯೆ ಭಕ್ತರ
 ಮಂದಹಾಸದಿ ನುಡಿಸಿ ಮಾಡಿಸಿ ಭಕ್ತ್ಯ ಭೋಜ್ಯಗಳ |
 ಮಂದಿಗವುಗಳ ತಿನಿಸಿ ಸಂತಸ
 ದಿಂದ ತಲ್ಪದಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡನು
 ಮಂದಿ ಸಂಜೆಯ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಯೆನುತ್ತ ಪೇಳಿದುದು ||೩೩||

ಮುನಿಪ ಕ್ಷೌರವ ಮಾಡಿಸುವೆವಾ
 ವೆನಲು ಭಕ್ತರು ಜೀಯ ರಕ್ತದ
 ಹೊನಲು ಹರಿವುದು ಹುಣ್ಣಿನಿಂದೆನೆ ಯತಿಪ ನೀವದಕೆ |
 ಇನಿತು ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ ನಾಯಿಂ
 ದನನು ಕರೆಯಿಸಿರೆಂದು ಪೇಳಿದ
 ವಿನಯದಿಂ ನಾಯಿಂದನೊರ್ವನ ತಂದುದಾ ಮಂದಿ ||೩೪||

ಕ್ಷೌರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಾ ಬಿಸಿ
 ನೀರಿನಿಂ ಸ್ನಾನವನು ಗೈದಾ
 ಧೀರಮುನಿ ಕೌಪೀನಮೊಂದನು ಧರಿಸಿ ಶುಚಿಯಾಗಿ |
 ಏರುದಿಂಬಿನಲೊರಗಿ ಜನಪರಿ
 ವಾರವಂ ಕುರಿತೆಲ್ಲ ಹಿಂಗಡೆ
 ಸೇರಿರೆಂದನು ಬೆನ್ನ ಬಳಿಯಲಿ ನಿಂದರಾ ಜನರು ||೩೫||

ಮುಂದೆ ನಸುಹೊತ್ತಿನಲೆ ಹಾಸಿಗೆ
 ಯಿಂದಲೇಳುತ ಯತಿಪನಾತ್ಮಾ
 ನಂದ ಬಾರೈ ಬಯಕೆ ಯಾವುದು ಹೇಳು ನೀನೆನಲು |
 ಅಂದು ಕಂಬನಿಗರೆಯುತಾತ್ಮಾ
 ನಂದ ಭಗವನ್ ! ಬೇಕು ಮತ್ತೇ
 ನೆಂದೆನಲಿ ತಮ್ಮಡಿಯ ಸಂಕಟ ತೀರೆ ಸಾಕೆಂದ ||೩೬||

ಎಂದ ಶಿಷ್ಯನ ಮಸ್ತಕವ ಕರ
 ದಿಂದ ಸವರುತ ಯತಿಪನಕ್ಕರೆ
 ಯಿಂದ ಬೇಗನೆ ಹರಿಯಲಿಪ್ಪುದು ನನ್ನ ಕ್ಲೇಶಗಳು |
 ಸಂಧಿ ವಿರಹದ್ವಂದ್ವ ಬಿಡದೆ
 ಗುಂದದಿರು ಮೃತಿ ಸಹಜ ಸಾಹಸ
 ದಿಂದ ನಿಜಕರ್ತವ್ಯ ಪಾಲಿಸನುತ್ತ ಬೋಧಿಸಿದ ||೩೭||

ಬಳಿಕ ಲಕ್ಷ್ಮಣದಾಸ ವೈದ್ಯನ
 ಬಳಿಕರೆದು ನಿನ್ನೊಡನೆಯೇ ಗಿರಿ
 ಯಿಳಿದಿರಲ್ಪರಿಯುತ್ತಲಿದುರ್ದುದು ನನ್ನ ರೋಗವಿದು |
 ಇಳಿವುದೀಗಳುಮಾಮಯಂ ನೀ
 ವಳಲ ಬೇಡಿರಿ ವಿಧಿಯ ನೇಮವ
 ತಿಳಿದು ಶಾಂತಿಯ ತಾಳಿರೆಂದನು ಕಳವಳಿಸೆ ಮಂದಿ ||೩೮||

ಒಸಗೆಯಿಂ ನರನೊಬ್ಬ ಬೆಸಗೊಳೆ
 ನಸುನಗೆಯಲಾ ಯತಿಪನೀದಿನ
 ಬಿಸಿಲುಕತ್ತಲಭಾವಮಿದೆ ನನಗೊಳ್ಳಿತಹುದೆಂದು |
 ಪಸರಿಸೆಲ್ಲೆಡೆ ನೇತ್ರಕಾಂತಿಯ
 ವಿಸರವಂ ಕುಳಿತಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದ
 ದಸಮಕೋಮಳರುಚಿರದನಿಯಿಂ ವೇದಮಂತ್ರಗಳ ||೩೯||

ದನಿಯಲೆಳ್ಳಿನಿತಾದೊಡಂ ಕಂ
 ಪನವೆ ತೋರದು ನುಡಿನ ಬಿಡಗಿನ
 ಲಿನಿತು ಸ್ಥಲನಗಳಿಲ್ಲ ವದನದ ಕಾಂತಿ ಕುಂದಿಲ್ಲ |
 ಮುನಿಪನೀಪರಿ ಕುಳಿತು ಮಂಚದಿ
 ನಿನದಿಸುತ್ತಿರೆ ವೇದಘೋಷವ
 ಮನೆಯಗೋಡೆಯನೊರಗಿ ಗುರುದತ್ತನದನೀಕ್ಷಿಸಿದ ||೪೦||

ಅರರೆ ಮೈಮೇಲೆಲ್ಲ ರಕ್ತವ
 ಕರೆವ ಗಾಯಂಗಳಿವೆ ದೇಹವೊ
 ಜರಡಿಯಂತಾಗಿಹುದು ಶ್ವಾಸಂಕೂಡ ಬಂಧಿಸಿದೆ |
 ಕೆರಳುತಿದೆ ಜಠರದಲಿ ವೇದನೆ
 ಪರಮಮುನಿವರನೀಸ್ಥಿತಿ ಯೋಳಂ
 ತೊರೆಯನೇ ಹುಸಿನಗೆಯನೆಂದಾ ತರುಣ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೪೧||

ಅರಲೆ ರಕ್ತದ ಕಣಕಣದಿ ವಿಷ
 ಹರಿದು ಜೀವನ ಹಿಂಡುತಿದೆ ಮೇ
 ಣ್ಮರಣ ಮುಂದೆಯೆ ನಿಂದಿಹುದು ಬಾಯ್ಬೆರೆದು ನುಂಗುವೊಡೆ |
 ವಿರಜನಿವ ನಗುನಗುತ ಕುಳಿತಹ
 ನಿರುಕಿಸಲು ತನು ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿದು
 ಪರಮಯೋಗವೆ ಸರಿಯೆನುತಲಾ ತರುಣ ಬೆರಗಾದ ||೪೨||

ಬಳಿಕ ಯತಿವರ ತನ್ನ ಕಂಗಳ
 ಬೆಳಕನೆಲ್ಲೆಡೆ ಚೆಲ್ಲಿ ಮರುಚಣ
 ದೊಳಗೆ ಧ್ಯಾನಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸಂದಮರೋಕ್ತಿಯಿಂ ಪ್ರಭುವ |
 ತಿಳಿನಗೆಗಳಿಂ ಸ್ತುತಿಸಿ ಜನ ಸಂ
 ಕುಳವ ನೋಡಿ ಸಮಾಧಿಯಲಿ ತಾ
 ಕುಳಿತು ಹಲಚಣ ಬದ್ಧಪದ್ಮಾಸನದಿ ರಂಜಿಸಿದ ||೪೩||

ಮೌನದಿಂ ನಸುಹೊತ್ತು ವಂದ್ಯ ತ
 ಪ್ರೇನಿಧಿಯು ಕುಳ್ಳಿದುರ್ಬ ಬಳಿಕ ದ
 ಯಾನಿಧಿಯೆ! ಹೇ ಸರ್ವಶಕ್ತನೆ! ಇದುವೆ ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆ |
 ನಾನರಿದೆ ದಿಟಮಾಗಿ ಸರ್ವ
 ಜ್ಞಾನಿ ನಿನ್ನದೆಯಿಚ್ಛೆಯಿದು! ಓ
 ಹೋ ನಿವುಣ! ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆ ತೀರಲಿ! ಎಂದ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೪೪||

ದೇವದೇವನೆ ! ಓಹೊ ! ನನ್ನಯ
 ದೇವ ! ನೀನೀಗೊಳ್ಳೆ ಲೀಲೆಯ
 ನೇ ವಿರಚಿಸಿದೆ ! ಎನುತ ಗದ್ಗದಕಂಠನಾಗುಸುರಿ |
 ಆ ವಿನೂತನ ಮುನಿಪ ಮೌನದ
 ಲೋವಿ ಕುಳಿತನು ಭವನದೆಲ್ಲಿಡೆ
 ಗಾವರಿಸಿದುದು ಭೀತಿ ಕಳವಳ ಶೋಕ ನೈರಾಶ್ಯ || ೪೫ ||

ಅರಿತೆರೆದ ಕಂಗಳಲಿ ಕಂಬನಿ
 ಸುರಿದಿರಲು ರೋಮಾಂಚ ದೇಹದಿ
 ಮೆರೆಯುತಿರೆ ಗದ್ಗದಿಪ ಕಂಠದಿ ದೀರ್ಘನಾದದಲಿ |
 ಪರಮ ಪಾವನ ದೇವ ! ಓಮೆನು
 ತೆರಡು ಕರಗಳ ಚಾಂಚುತಾಹಾ !
 ಕರುಣಿಸೆನ್ನು ತನಂತಮೌನದಲೊರಗಿದಂ ಯೋಗಿ || ೪೬ ||

ಭವ್ಯತರದಧರದಲಿ ಸತ್ಕ
 ರ್ತವ್ಯ ಮುಗಿಸಿದ ತೃಪ್ತಿ ಭಾವನೆ
 ನವ್ಯ ಮಧರದ ಮಂದಹಾಸವದಾಗಿ ಹೊಮ್ಮುತಿದೆ |
 ದಿವ್ಯ ಜೀವನಯಾತ್ರೆಯಂ ಸ
 ತ್ಯವ್ಯಸನದಲೆ ತೀರ್ಪ ಹೃದಯ
 ಸ್ರವ್ಯಶಾಂತಿಯ ಭಾವ ವದನದಲುಕ್ಕಿ ಹರಿಯುತಿದೆ || ೪೭ ||

ತಿಳಿಯದೆ ಯ ಸಿಹಪ್ರೇಮ ಭರದಿಂ
 ದೆಳೆಯಮಗು ತಾಯ್ತಡಿಲನಪ್ಪುವ
 ಕಳೆಯಲಾ ಋಷಿರಾಜನಾಹಾ ! ಎನುತ ಬಾಹುಗಳ |
 ಬೆಳೆಸಿ ಕುಡಿನಗೆ ಹೊಳೆಸಿ ತೇಜಗ
 ಳಳಿದ ದೇಹವ ಬಿಸುಡೆ ದೇವನೆ
 ಗೆಳೆಯನಿವಗೆನುತಿರ್ದ ಗುರುದತ್ತಂ ಕುತೂಹಲದಿ ||೪೮||

ಓಮೆನಲು ತೆರೆದಿರ್ದ ತುಟಿಯಭಿ
 ರಾಮ ಕೋಮಳ ಮಂದಹಾಸವ
 ತಾ ಮೆರಸುತಿರೆ ಜೀವ ಪೋದೊಡಮಿನ್ನು ಕಂಗೆದುರೆ |
 ಆ ಮುನಿಸ ಬದುಕಿರ್ಪನೆಂಬಂ
 ತಾ ಮನುಜಸಂಕುಲಕೆ ತೋರಿತು
 ಹಾ ! ಮಹಾ ಮುನಿ ! ಎಂಬ ರೋದನ ಮೊಳಗಿತಾಕ್ಷಣಮೇ ||

ಅಂದು ದೀಪಾವಳಿಯ ರಾತ್ರಿಗೆ
 ಮಂದಿ ಮನೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಣತೆಗ
 ಳಂದಗೊಳಿಸುವ ಸಂಭ್ರಮದಲಿರೆ ಭಕ್ತ ಹೃದಯಗಳ |
 ಮಂದಿರಂಗಳಲಂಧಕಾರವ
 ಹೊಂದಿಸಾ ಮುನಿನಿಕರದೀವಿಗೆ
 ನಂದಿಹೋದುದು ಸೂರ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾೃಗ್ಧಿಗಂತದಲಿ ||೫೦||

ಹಾ ! ಪರಮಕರುಣಾಳು ಭಕ್ತರ
ತಾಪ ಹರಿವುದನುಳಿದು ನೀನೇ
ಕೋಪದಿಂದೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮನು ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲಿ |
ಸೈಸಿಡುವರಾರಕಟ ನಮ್ಮಯ
ಪಾಪಗಳ ಸಲುಪಾಗಿ ನೀನೇ
ಕೀ ಪರಿಯ ವಿಷಕುಡಿದೆಯೆಂದಳಲಿದರು ಮಂದಿಗಳು ||೫೧||

ಹಿಂದೆ ವಿಷವಿತ್ತವರ ಕ್ಷಮಿಸಿದ
ನಿಂದು ನಮ್ಮಲಿ ಮುಳಿದುದೇಕ್ಕೆ
ನಿಂದಿಸಿದ ಮೂಢರನು ಹರಸಿದನಿಂದು ನಮ್ಮಗಳ |
ಬಿಂದೆದೆಯ ಸಂತವಿಸೆಯೇತಕೆ
ತಂದೆ ನಾನ್ನಿನ್ನಡಿಗೆ ಮಾಡಿದ
ಕುಂದದೇನೈ ! ಎನುತ ಗೋಳಾಡಿದರು ಮಂದಿಗಳು ||೫೨||

ಅರ್ಯ ದೇಶೋದ್ಧಾರ ಭಾಗ್ಯದ
ಸೂರ್ಯ ! ವಿಶ್ವಪ್ರೇಮಮೂಲಾ
ದಾರ್ಯ ! ಜಾತಿವಿಭೇದಖಂಡನಶೌರ್ಯ ಧಾರ್ಮಿಕರ |
ಧೈರ್ಯ ! ಚೇತನ ಪೂಜನೋದ್ಧೃತ
ಕಾರ್ಯ ! ಹಾ ! ಕರುಣಾಳು ! ಸಂಹೃತ
ನಾರ್ಯವನಿಪದಾರ್ಯ ! ಪೋದೆಯ ! ಎಂದು ಮರುಗಿದರು ||೫೩||

ನೇದ ದಿನಮಣಿಯಸ್ತನಾದನೆ !
 ಮಾದರಿಯ ಸನ್ಯಾಸಿ ಮಡಿದನೆ !
 ಹಾ ! ದಯಾಂಬುಧಿ ಬತ್ತಿ ಪೋದುದೆ ಪ್ರಾಣಘಾತುಕರ |
 ಕಾದ ಯೋಗೀಶ್ವರನು ಕಣ್ಮರೆ
 ಯಾದನೇ ! ಹಾ ! ಭಾರತೋನ್ನತಿ
 ಸಾಧಕಂ ಮರೆಯಾದನೇ ! ಎಂದಳಲಿದುದು ಮಂದಿ :||೫೪||

ಧೀರವೀರ ಮಹರ್ಷಿ ನಿನ್ನುಪ
 ಕಾರಮೊಂದೆರಡೇನು ಧರ್ಮದ
 ಸಾರವಂ ಬರಿ ಕಲ್ಪನಾಮಯಲೋಕದಿಂ ಬಿಡಿಸಿ |
 ಧಾರುಣೀತಳಕಿಳಿಸಿ ತಂದೈ !
 ಕಾರುಣಿಕ ! ನೀನಲ್ಲದೆಮ್ಮನ
 ದಾರು ಮಾನವರೆನಿಸಿದರೊ ! ಹಾ ! ಎಂದರಳಲಿಂದ ||೫೫||

ನಾವು ದೀಪಾವಳಿಯ ವಿರಚಿಸೆ
 ದೇವ ! ದಿನಮಣಿ ಮುಳುಗಲೆಂಬೀ
 ಭಾವ ತಾಳಿದೆವಾದೊಡೀ ಸುಜ್ಞಾನದಿನಮಣಿಯೆ |
 ಆನೆಡೆಯೊ ಮರೆಯಾಗಲೆಂದೆನೆ
 ಹಾ ! ವಿಮಳದೀವಿಗೆಯೆ ನಂದಿರ
 ಲಾವಸರಿ ಹಣತೆಗಳ ಬೆಳಗುವೆನೆಂದು ಕಂದಿದರು ||೫೬||

ಹಾ! ಸುತಾರಣ! ಪಾಪಹಾರಣ!
 ಹಾ! ಸಕಾರಣ! ಭಯನಿವಾರಣ!
 ಹಾ! ಸುಧಾರಣ! ಶೋಕ ಮಾರಣ! ಭವವಿದಾರಣನೇ |
 ಹಾ! ಸದಾರಣ! ಸತ್ಪ್ರಸಾರಣ!
 ಹಾ! ಸುವಾರಣಗಮನ! ಮಾರಣ
 ಹಾಸಕಾರಣದೇಹಧಾರಣ! ಎನ್ನು ತಳಲಿದರು ||೫೭||

ಮಾರನೆಯೆ ಬೆಳಗಿನಲಿ ತಾ ಮೈ
 ದೋರಿದನು ರವಿದೇವ ನೆರೆಗಂ
 ಭೀರ ದುಃಖಾನ್ವಿತರು ಭಕ್ತರು ಧರ್ಮಬಾಂಧವರು |
 ಸೇರಿದರು ತದ್ಭವನದಲ್ಲಜ
 ಮೀರವುರವೇ ಕೂಡಿತಂದಾ
 ದ್ವಾರದಲಿ ಮುನಿಪಾಲನಂತಿಮದರ್ಶನಾತುರದಿ ||೫೮||

ಆರ ಮೊಗದೊಳುಮತ್ತ ಕಾಂತಿಯೆ
 ತೋರದೆಲ್ಲರ ಹೃದಯ ಶೋಕದ
 ಭಾರದಿಂ ಕುಸಿದಿಹುದು ಗದ್ಗದಮುಕ್ತಿ ಗಂಟಲಲಿ |
 ಹೀರಿಹುದು ನುಡಿಗಳನು ದೃಗ್ಜಳ
 ಧಾರೆ ಹರಿದಿಹುದೆಲ್ಲರಿಗೆ ಮುನಿ
 ವೀರನಳಿವಿಂ ಬದುಕೆ ಮರಣದ ಬಿಂಬದಂತಿಹುದು ||೫೯||

ನೊಂದು ಬಿರಿದೆದೆಗಳನು ಹಸ್ತಗ
 ಳಿಂದಲೊತ್ತುತ ಹಿಡಿದು ಶುಭಜಳ
 ದೊಂದಿಗೆಯೆ ಕಂಬನಿಯ ಜಳವುಂ ಸೇರಿ ಬಿಸಿಯಾಗೆ |
 ಅಂದು ಗುರುದೇವನ ಕಳೇಬರ
 ನಂ ದುಗುಡದಿಂ ತೊಳೆದು ವಸ್ತ್ರಗ
 ಳಿಂದ ಸಿಂಗರಿಸಿದರು ಭಕ್ತರು ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಳುತ ||೬೦||

ಕದಳಿ ಪಚ್ಚೆಗಳಿಂ ವಿಮಾನವ
 ಹದಗೊಳಿಸಿ ಬಗೆಬಗೆಯ ಹೂಗಳಿ
 ನದನು ಸಿಂಗರಿಸುತ್ತ ಭಗವನ್! ಸ್ವಾಮಿ! ಹಾ! ಮುನಿಪ |
 ಸದಯ! ಹಾ! ಎಂಬಾರ್ತನಾದಂ
 ಹೃದಯಗಳನೊಡೆದೊರ್ಧ್ವಕೇರಿದು
 ದದರ ಜೊತೆಯಲೆ ಮುನಿಶವನನೆತ್ತಿದರು ಮಂದಿಗಳು ||೬೧||

ವೇದಘೋಷಣನೊಂದುಕಡೆ ಕಟು
 ಲೋದನ ಧ್ವನಿಯೊಂದುಕಡೆ ನುತ
 ಪಾದಗುಣಗಣಗಾನಮಿನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಗಗನವನು |
 ವೇಧಿಸುತ್ತಿರೆ ಪುರಕೆ ಪುರಮೇ
 ಬೀದಿಯಲಿ ನೆರೆದಿತ್ತು ನಗರವ
 ಹಾದು ಬಂದುದು ರುದ್ರ ಭೂಮಿಗೆ ಶವದ ಮೆರವಣಿಗೆ ||೬೨||

ಚಿತೆ ಸುಸಜ್ಜಿತಮಾಯ್ತು ಗಂಧದ
 ಜೊತೆಗೆ ಶುಭವಾಸನೆಯ ಕಾಷ್ಠ
 ಘೃತದ ಸಂಚಯಮಾಯ್ತು ಕಂಪಿತ ಕರಗಳಿಂದೆತ್ತಿ |
 ಯತಿಶವನ ಜನರದರಲಿಟ್ಟರು
 ಚಿತೆಗೆ ಮುನ್ನಮೆ ಭಕ್ತರದೆಗಳು
 ಸತತಮುಕ್ಕುವ ಶೋಕದನಳಂಗುರಿದುದಾಕ್ಷಣಮೇ ||೬೩||

ಎಂತೂ ಭಕ್ತನದೊಬ್ಬ ಸಾಹಸ
 ದಿಂ ತೆಗೆದು ಬಿಂಕಿಯನು ಕೊಟ್ಟನು
 ಹಂತ ! ಹಾ ! ಗುರುದೇವ ! ಹಾ ! ಹಾ ! ಸ್ವಾಮಿ ! ಮುನಿನಾಥ |
 ಸಂತ ! ಎಂಬತಿಶೋಕನಾದಗ
 ಳಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಗ್ನಿಯೂರ್ವ್ವದಿ
 ಗಂತಕಡರಿದ ಜನರ ಕಂಬನಿಮಳೆಯ ಲಿಕ್ಕಿಸದೆ ||೬೪||

ಅಮ್ಮ ಭಾರತಿ ! ನಿನ್ನ ಹೆರಳಿನ
 ಕಮ್ಮಲರು ಬಾಡಿದುದು ವೇದಗ
 ಳಮ್ಮ ! ನಿನ್ನಯ ಮುದ್ದುಕಂದನದೆತ್ತೊ ಮರೆಯಾದ |
 ನಿಮ್ಮ ಎಧಿಲಿಖಿತಕ್ಕೆ ಬಿರಿದಿವೆ
 ನಮ್ಮದೆಗಳಕಟಿಂಬ ಶೋಕರ
 ವನ್ನೊಳಗಿತೊಮ್ಮೆಲೆಗೆ ದುಃಖದ ಕಟ್ಟೆಯೊಡದಂತೆ ||೬೫||

ಆ ಜಗದ್ಗುರುವರ್ಯನಾತ್ಮದ
 ತೇಜನೊದಲೇ ದೇವದೇವನ
 ತೇಜವನು ಸೇರಿತ್ತು ತೇಜವಿಹೀನ ಕಾಯವದು |
 ತೇಜಕೊಳಲೆಂಬಂತೆ ಬೆಂಕಿಯ
 ತೇಜದಲಿ ಮರೆಯಾಯ್ತು ಯತಿಜನ
 ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರನ ಶಿವಿಗೆ ಸಾಮ್ಯವಿರದಾಯ್ತು ||೬೬||

ಅಂದು ನಸುಹೊತ್ತಿನಲಿ ಯತಿಶವ
 ಬೆಂದು ಬೂದಿಯ ರಾಶಿಯಾದುದು
 ಮಂದಿಯೆದೆಗಳು ಮಸಣವಾದುವು ಮಸಣಭೂಮಿಯಲಿ |
 ನೊಂದು ಕಂಬನಿಮಿಡಿದು ಹಾ ಋಷಿ
 ಎಂದು ಕನವರಿಸುತ್ತ ಬರಿಗೈ
 ಯಿಂದ ನಡೆದರು ತಾಯನಗಲಿದ ಕರುಗಳೆಂಬಂತೆ ||೬೭||

ಸಾರಿ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ಶತಕಂ
 ತೀರಿ ನಾಲ್ವತ್ತೆಬ್ಬಿ ವಿಕ್ರಮ
 ಧಾರುಣ್ಯಲೈವತ್ತು ಮೇಲೊಂಬತ್ತು ವರ್ಷಗಳು |
 ನೀರಗರ್ಜನಗೈದು ಯತಿಕಂ
 ಶೀರವಂ ಕಾರ್ತಿಕದಿ ಮಂಗಳ
 ವಾರದಲನೂವಾಸೈ ಸಂಜೆಗೆ ಸಂದ ಕಣ್ಮರೆಗೆ ||೬೮||

ಯತ್ಯನನಿಪನ ದೇಹವಳಿದರೆ
 ನಿತ್ಯಯಶಕೇಂಹಾನಿ ಶಾಶ್ವತ
 ಸತ್ಯದಾ ದ್ಯುತಿಗೆತ್ತಣದೊ ಸಾವಮಳ ಲೋಕದಲಿ |
 ಸ್ತುತ್ಯಪಾವನ ಹೃಜ್ಜಲಧಿಯನ
 ಗತ್ಯಮಿಂದುಂ ಸೆಳೆದೆ ತೀರ್ಚುವ
 ಸತ್ಯಕಾವ್ಯಾಂಬುಧಿ ಸುಧಾಕರ ಹರಸೆ ಪರಮಾತ್ಮ ||೬೯||

|| ಇಂತು ಇಪ್ಪತ್ತಿರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ||

ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ—ಇನ್ನೆ ಗಂ ಋಷಿವರನ ಜೀವನ
ವನ್ನೊರೆದೆ ಕಾವ್ಯಾಂತ್ಯ ಭಾಗದ
ಲಿನ್ನವನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಧರ್ಮಗಳನು ಬಣ್ಣಿಪೆನು||

ತರಳರೇ ಋಷಿವರನು ತನ್ನಯ
ತರುಣತನದಲಿ ಸಾವಗೈಲುನ
ಪರಿಯರಿಯೆ ಕಾಂತಾರಗಿರಿಗುಹೆನದಿನದಂಗಳಲಿ |
ತಿರುತಿರುಗಿ ಯೋಗಿಗಳ ಪದದಲಿ
ಪರಮತತ್ವವ ಗಳಿಸಿ ತಪದಲಿ
ಮೆರೆದು ದೈಹಿಕಮಾನಸಾತ್ಮಿಕಕಾಂತಿಯಾಂತೆಸೆದ ||೧||

ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೆ ಹೊಳೆವ ದೇಹದ
ಕಟ್ಟಚಲ ಸದ್ಭ್ರೂಹ್ಮಚರ್ಯದ
ದಿಟ್ಟತೇಜದಿ ಪುಟಕೆ ಹಚ್ಚಿದ ಚಿನ್ನದಂದದಲಿ |
ದಿಟ್ಟಯನೆ ಕೋರೈಸುತಿದುರ್ದ
ಜಟ್ಟಗಳ ಸಹ ನಾಚಿಸುವ ಮೇ
ಲ್ಮಟ್ಟದಾ ದೇಹದಲಲೌಕಿಕ ಶಕ್ತಿರಂಜಿಸಿತು ||೨||

ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ಕಾಂತಿಗಳ ನೆರೆಚಂ
 ಚಳ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಗಳು ತುಂಬಿದ
 ಕಳೆಯ ತೊಳಪಿನ ನುಣ್ಣದಪುಗಳು ಕನ್ನಡಿಯಕೂಡ |
 ಹಳಿವಗಲಮಹ ನೊಸಲು ತವೆ ಥಳ
 ಥಳಿಸ ದಂತದ ಸಜ್ಜುಗಳು ಕುಣ
 ವಳನಗೆಯ ಕೆಂದುಟಗಳಂದದ ನಾಸಿಕದ ಬೆಡಗು ||೩||

ದಪ್ಪಮಾಗಿಹ ಕೊರಳು ಮೈಸಿರಿ
 ಗೊಪ್ಪುವಂದದ ಪೀನ ವಕ್ಷಂ
 ಕುಪ್ಪಳಿಸುತಿಹ ಜಾನುಚುಂಬಿತ ಪುಷ್ಪಬಾಹುಗಳು |
 ಇಪ್ಪತೋರದ ತೊಡೆಗಳತಿಶಯ
 ಮಪ್ಪ ಬಲಯುತಮೀನಖಂಡಗ
 ಳೊಪ್ಪುತಿಹ ಕಾಲುಗಳು ಭವ್ಯಾಕೃತಿಯ ಪಾದಗಳು ||೪||

ಅಡಿಯ ನಖದಿಂ ಪಿಡಿದು ನೆತ್ತಿಯ
 ಮುಡಿಯನಕಮಾವಡೆಯೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿ
 ದೊಡಮುಚಳ ಸದ್ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ದಿವ್ಯಕಾಂತಿಗಳೆ |
 ಬಿಡದೆ ತೊಟ್ಟಿಡುವಂತೆ ರಂಜಿಸಿ
 ದೊಡಲ ತಾಳ್ದಾ ಯುಷಿಜನೇಶ್ವರ
 ಪೊಡವಿಯಲೆ ಮೈಯಾಂತ ಶಕ್ತಿಯ ತೆರದಿ ವಿಚರಿಸಿದ ||೫||

ಸ್ಫುಟಿಕಸಮನಹ ಶುದ್ಧಹೃದಯದಿ
 ಸ್ಫುಟಿತ ಮಧುರಪ್ರೇಮದಯೆಗಳು
 ಮಿಟಕಿಸುವ ಕಂಗಳಲಿ ದೈವಿಕ ಶಾಂತಿಕಾಂತಿಗಳು |
 ತುಟಿಗಳಲಿ ಬಾಡದಿಹ ಸಿಹಿನಗೆ
 ದಿಟಕೆ ತನುವೀಡಾಡಿ ಖತಿಯಿಂ
 ಸಟೆಯಸದೆಯುವ ಕೆಚ್ಚು ಚಿತ್ತದಿ ಸತತಮುಕ್ಕುವುವು ||೬||

ಮೊದಲು ಗಂಗಾತಟದ ಪರ್ಯಟ
 ನದಲಿ ಋಷಿವರ ಬರಿಯಕೌಪೀ
 ನದಲಿ ತನ್ನಂಗವನು ಸಿಂಗರಿಸುತ್ತ ಹಗಲಿರುಳು |
 ಉದಿಸ ಹೇಮಂತದಲಿ ಮೇಣ್ಣೀ
 ಸ್ಮದಲಿ ಸಹ ನದಿಮಳಲ ಮೇಲೆಯೆ
 ಮುದದಿ ಮೆರೆದನು ಬಿಸಿಲುಚಳಿಗಾಳಿಗಳ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ||೭||

ವಿನುತ ಜನಸೇವೆಯಲಿ ತದ್ಭವ
 ಜನಪ ತೊಡಗುವ ಮುನ್ನ ತಪಸಂ
 ಜನಿತ ದಿವ್ಯಾತ್ಮಿಕಸುತೇಜಂ ಹೃದಯರಂಗವನು |
 ಅನುಪಮ ಪ್ರೇಮಾವ್ಯುತದ ಬಿರು
 ವನಧಿಯಾಗಿಸೆ ಭೇದವೆಸಗದೆ
 ಮನುಜಮಾತ್ರರಿಗಮಳ ಧರ್ಮವ ತಿಳಿಪೆ ನಡೆತಂದ ||೮||

ಮಧುವ ಸ್ರವಿಸುವ ಮಕ್ಷಿಕಾಕುಲ
 ಕುದಿದು ಕಡಿನಂತನವರತ ಮೃದು
 ಮಧುರ ವಚನಾಮೃತವ ಸುರಿಸುವ ಮುನಿಪನಾ ಜಿಹ್ವೆ |
 ಅದುಮಿ ಸತ್ಯವ ಹರಡಿ ಸುಳ್ಳನು
 ಮದಿಸ ವಾದಿಯ ಮುಂದೆ ಬಂಡನ
 ಪದಗಳಂ ತೆಗೆತೆಗೆದು ತೂರುವುದಮಿತಬಲದಿಂದ ||೯||

ತಂದು ಶೀತಳ ಜಲವ ತಂಪನು
 ಮಂದಿಗೇರೆಯುವ ಮೇಘರಾಜಿಯೆ
 ಬಂದೆರಗುವಾ ಸಿಡಿಲನುಂ ಸಹ ಹುಟ್ಟಿಸಂದದಲಿ |
 ನೊಂದವರ ಕಂಡೊಡನೆ ಕಂಬನಿ
 ತಂದಿಳಿಸ ಮುನಿವರನ ಕಂಗಳು
 ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸೆ ದಂಭ ಕೆಂಗಿಡಿಗಳನು ಕಾರುವುದು ||೧೦||

ಎಲ್ಲಿ ದುರ್ನಡೆಗಳನು ನಿಟ್ಟಿಸ
 ಲಲ್ಲಿ ಕಿತ್ತೊಗೆವಲ್ಲಿಯುಂ ಸಹ
 ಬಲ್ಲ ಮುನಿವರ ಮನುಜಪ್ರೇಮದ ಭಾವಮೊಂದುಳಿದು |
 ಸ್ವಲ್ಪಕರ ಬಗೆಯಿಂದ ಹಾನಿಯ
 ಸಲ್ಲಿಸಲು ಖಂಡನಕೆ ನಿಂದವ
 ನೆಲ್ಲ ಸತ್ಯೋದ್ಧಾರವಾತನ ಜೀವಜೀವಾಳ ||೧೧||

ತನ್ನ ಸೌಖ್ಯವ ತೊಡೆದು ಯೋಗೋ
 ತನ್ನ ಮುಕ್ತಿಯ ತೊರೆದು ನರಕುಲ
 ವನ್ನೆ ಮೋಕ್ಷಕೆ ಯೋಗ್ಯವೆನ್ನಿಪ ಗುರಿಗೆ ಮನಸೋತು |
 ಬಿನ್ನರಾದವರಳಲೆ ತನ್ನಳ
 ಲೆನ್ನುತಾ ಋಷಿವರನು ತೊಡೆದನು
 ತನ್ನತನ ಪರತನದ ಭೇದವ ಕರ್ಮರಂಗದಲಿ ||೧೨||

ಬಳಿಕ ಋಷಿವರ ಕುಚ್ಚು ಹರಿದಿಹ
 ಹಳದಿ ಪೇಟೆವ ಧರಿಸಿ ಕಾವಿಯ
 ತಳೆದ ನೀಳ್ಗವಚವನು ಸೀತಾಂಬರವನಳವಡಿಸಿ |
 ತಳೆದು ದಂಡವ ಕರದಿ ತನ್ನಡಿ
 ಗಳಲಿ ಸೊಗಸಿಲಿ ಪಾದರಕ್ಷೆಗ
 ಳೆಳನಗೆಯ ಸೂಸುತ್ತ ನಡವನು ಸತ್ಸಭಾಸ್ಥಳಕೆ ||೧೩||

ಏಳಡಿಯ ಋಷಿರಾಜ ರಾಜಮು
 ರಾಳಗತಿಯಿಂದಿಂತು ನಡೆದಿರೆ
 ತಾಳಿದದ್ಭುತ ಕಾಂತಿಗಚ್ಚರಿವಡೆದು ಹಾದಿಗರು |
 ನೀಳವಾಗವನಡಿಯ ಸಿಡಿನರು
 ಘಾಳಕಿರಿಸುತ ಕರನ ನತರ ದ
 ಯಾಳು ವತ್ಸರೆ ಸುಖಮಿರಲಿ ನಿಮಗೆಂದು ಹರಸುವನು ||೧೪||

ಸಭೆಗೆ ಋಷಿ ಬಂದೊಡನೆ ಸಾಸಿರ
 ಸಭಿಕರತಿಶಯ ಭಕ್ತಿಭರದಿಂ
 ವಿಭವಮಿಗೆ ಜಯಕಾರಗೈವರು ಬಳಿಕ ಋಷಿರಾಜ |
 ನಭವನಿರಿವಾ ನಾದವಡಗಿಸ
 ಲಿಭದ ಸೊಂಡಿಲಬೆಡಗ ಬಾಹುವ
 ಶುಭತರದಿ ಮೇಲೆತ್ತಿ ತೂಗುವ ಸೂಸಿ ಹುಸಿನಗೆಯ ||೧೫||

ಬಳಿಕ ವೇದಿಕೆಗಡರಿ ನಿಜಕರ
 ಗಳನು ಜೋಡಿಸಿ ಕಾಂತಿಯುತಕಂ
 ಗಳನು ಮುಚ್ಚುತ ಪರಮದೇವನ ಮಂಜುಳಸ್ವರದಿ |
 ತಳಿತ ರೋಮಾಂಚದಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ
 ಸಿಳಿಯುತಿರಲಾನಂದ ಬಾಷ್ಪಗ
 ಳಿಳಿಸುವಂ ಜನರೆದೆಯ ಸಂತಾಪಾದಿ ಭಾರಗಳ ||೧೬||

ಮಂದಿ ಮೈಮರೆದಮಿತ ಶಾಂತಿಯ
 ಲೊಂದೆರಡೊ ನಾಲ್ಕಾರೊ ಗಂಟೆಗ
 ಳೆಂದೆನದೆ ಋಷಿರಾಜವರಬೋಧನಸುಧಾರಸನ |
 ಒಂದೆಸಮ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಕುಡಿವುದು
 ಹೊಂದಿಸುತ ತಿಳಿಹಾಸ್ಯವಂ ಸಹ
 ಸಂದೆಗಂಗಳ ಕಳೆದು ತಿಳಿಪನು ಗೂಢತತ್ವಗಳ ||೧೭||

ಬಂದವರು ಮುಸಲಿಮರೊ ಕೈಸ್ತರೊ
 ಹಿಂದುಗಳೊ ಯುವಜನರೊ ವೃದ್ಧರೊ
 ಎಂದು ಬಗೆಯದೆ ತಾನೆ ಜಗ್ಗನೆ ನಿಂತು ಕೈಮುಗಿಮ |
 ಪಂದಿಸನು ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳೊ ಸಲೆ
 ಮಂದಮತಿಗಳೊ ಎಂದೆನದೆ ನಯ
 ದಿಂವತಾನೇ ಸತ್ಕರಿಸುವನು ಸರಳ ಋಷಿರಾಜ ||೧೮||

ಯೋಗಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲಿ ಯೋಗಿ ವಿ
 ರಾಗಿಗಳ ಮಧ್ಯದಿ ವಿರಾಗ್ಯನು
 ರಾಗಿಗಳಲನುರಾಗಿ ಪಂಡಿತರಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತನು |
 ಈಗುರುವು ಭಕ್ತರಲಿ ಭಕ್ತನು
 ಮಾಗಿ ಮಲ್ಲರ ನಡುವೆ ಮಲ್ಲನೆ
 ಯಾಗಿ ಶಿಶುಗಳಮಧ್ಯೆ ಶಿಶು ತಾನಾಗಿ ರಂಜಿಸನು ||೧೯||

ವಿಷಮತಾಡನಗೈದವರ ವಾ
 ಗಿಷುಗಳಿಂದೆದಿಗಿರಿದವರ ಕ
 ಲ್ಮಷವನೆರಚಿದ ನರರ ತನ್ನಯ ರಕ್ತವನೆ ಬಸಿವ |
 ತೃಪ್ತಿತರಂ ತನ್ನಿರವ ಕೆಡಿಸಲು
 ವಿಷವನಿತ್ತರಕೂಡ ಸಲಹಿದ
 ಋಷಿವರಗೆ ಸಂಕುಚಿತಭಾವದ ಸೋಂಕದೆತ್ತಣದು ||೨೦||

ಇನ್ನು ತರಳರೆ ನಮ್ಮಿರುವವರ
 ಮುನ್ನ ತಿಳಿಸಿದ ಧರ್ಮಸಾರವ
 ಚೆನ್ನಮೆನೆ ಸಂಕ್ಷೇಪಮಾಗಿಯೆ ನಿಮಗೆ ಬಣ್ಣಿಪೆನು |
 ಬಿನ್ನ ಜೀವರ ಹಿತಕೆ ಬೆಳಗಿದ
 ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ವೇದಗಳ ಸತ್ಯವ
 ಸನ್ನುತಾತ್ಮಕ ಮುನಿಪ ಸಾರಿದ ಮರಳಿ ಭೂತಳದಿ ||೨೧||

ಸರ್ವಗನು ಕರುಣಾಳ್ವನಂತನು
 ಸರ್ವವಿದಜನ್ಮಕನು ನ್ಯಾಯಿಯು
 ಸರ್ವಶಕ್ತಂ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು ಧರ್ತಸಂಹರ್ತ |
 ಸರ್ವ ಜೀವರ ಕರ್ಮಗಳಿಗಂ
 ಸರ್ವದಾ ಫಲವೀವ ದೇವನ
 ದೊರ್ವನೇ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಪದಲಕ್ಷಿತನು ಪರಮಾತ್ಮ ||೨೨||

ಕಾರುಣಿಕ ಪರಮಾತ್ಮ ವಿಭ್ವಾ
 ಕಾರಹೀನನು ಭುವಿಯಲವನವ
 ತಾರಮಾಗದು ಮೊದಲೆ ಸರ್ವತ್ರವಿಹ ಕಾರಣದಿ |
 ಮೂರುತಿಗಳಂ ಪೂಜಿವುದು ತ
 ನ್ನೂರುತಿಗಳರ್ಚನೆಯೆ ಹೊರತಿ
 ನ್ನಾರ ಪೂಜೆಯುಮಲ್ಲ ಜಡಪೂಜನದಿ ರಸಮಿಲ್ಲ ||೨೩||

ಆವನಿಚ್ಛಾ ದ್ವೇಷ ಸುಖದುಃ
 ಖಾವರಿತಚ್ಛಾ ನಾದಿ ಗುಣಯುತ
 ನಾವನಲ್ಪ ಜ್ಞಾನಿಯಮರಂ ಮೇಣು ಗತಿಯುತನು |
 ಜೀವನು ಪರಿಚ್ಛಿನ್ನವನೇ
 ಜೀವದಿರಸಂಖ್ಯಕರು ಭಿನ್ನರು
 ತಾವು ವೈಧರ್ಮ್ಯದಲಿ ತಿಳಿಯಲ್ಪುಹ್ಮನಿಂ ದಿಟದೆ ||೨೪||

ನೇದ ಮತಕನುಸಾರವೀಶನ
 ನಾದಿ ಜೀವರನಾದಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ
 ನಾದಿ ಶಾಶ್ವತಮಹವು ಮೂರುಂಭಿನ್ನತತ್ವಗಳು |
 ಆದ ಸಂಯೋಗಂ ವಿಯೋಗಮ
 ನಾದಿ ವಿಘಟನಘಟನ ಶಕ್ತಿಯ
 ನಾದಿ ಭಾವಿಸಲಾಪ್ರವಾಹದ ತತ್ವಯೋಗದಲಿ ||೨೫||

ಸತ್ಯವಾಲೋಚಿವುದು ಚಿತ್ತದಿ
 ಸತ್ಯವಂ ಪೇಳುವುದು ವಚನದಿ
 ಸತ್ಯವಾಚರಿಸುವುದು ದಿನದಿನ ತನ್ನ ಜೀವನವಿ |
 ಸತ್ಯರೂಪ ಮಹೇಶ ಪುತ್ರರ
 ನಿತ್ಯವುಂ ಪ್ರೀತಿವುದು ಮೋಕ್ಷದ
 ಸತ್ಯಸಾಧನಗಳಿವನಾಶ್ರಯಿಸುವುದು ಮಾನವರು ||೨೬||

ವೇದನಾಲ್ಕು ಸ್ವತಃ ಪ್ರಮಾಣಗ
 ಳಾದವುಡು ಮೇಣ್ನದ್ಧಿವುಡು ಮ
 ರ್ಯಾದೆ ಮತ್ತು ಳಿದನ್ಯಕಾಸ್ತ್ರಾವಳಿಗೆ ತದ್ವಚನ |
 ವೇದಮತಕನುಕೂಲನಾಗರೆ
 ಮೇದಿನಿಗೆ ಪರತಃಪ್ರಮಾಣದ
 ಬೋಧವೀಪರಿ ಸತ್ಯನಿರ್ಣಯಕೆಂದು ಭಾವಿವುಡು ||೨೭||

ಅರಿಯೆ ಲೋಕದಿ ಪಕ್ಷಪಾತಗ
 ಳಿರದ ನ್ಯಾಯಾಚರಣ ಸತ್ಯೋ
 ದ್ಧರಣ ಮೊದಲಹ ವೇದಘೋಷಿತ ಕರ್ಮಗಳೆ ಧರ್ಮ |
 ಮರಳಿ ಭಾವಿಸೆ ಪಕ್ಷಪಾತದಿ
 ಬೆರಿತ ನ್ಯಾಯವಿನಾಶ ಮಿಥ್ಯಾ
 ದರಣ ಮೊದಲಹ ನಿಂದ್ಯಕರ್ಮನಧರ್ಮವೆನ್ನಿವುಡು ||೨೮||

ಅರಿಯೆ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಷತ್ರ ವೈಶ್ಯರ
 ಮರಳಿ ಶೂದ್ರರ ವರ್ಣಗಳು ತಾ
 ನ್ಧರಣೆಯಲಿ ಹುಟ್ಟಿಂದ ಬಾರವು ಕರ್ಮದಿಂ ಬಹವು |
 ನರರು ಬಿಡದಾ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವ
 ಮರಳಿ ಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯವನು ತದನಂ
 ತರದಿ ವಾನಪ್ರಸ್ಥ ಸನ್ಯಾಸಗಳ ಪಾಲಿವುಡು ||೨೯||

ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಕರ್ಮ ದೀಪವಿ
 ಹೀನ ಸದನಂ ಕರ್ಮವಿರದಾ
 ಜ್ಞಾನ ಮರುವನದಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲದ ಚಂದ್ರನಾ ಕಾಂತಿ |
 ಜ್ಞಾನಕರ್ಮವಿಹೀನ ಭಕ್ತಿಯೊ
 ಕಾನನಾಕ್ರಂದನಮೆ ಭಕ್ತಿವಿ
 ಹೀನ ಕರ್ಮಜ್ಞಾನಗಳು ರಸಹೀನ ಕೃತಿಗಾನ ||೩೦||

ಆದ ಕತದಿಂ ಮೋಕ್ಷಕಾಮನೆ
 ಯಾದವಂ ನಿಜ ಜೀವನದಿ ಸಮ
 ಮಾದ ಪರಿಯಿಂ ಜ್ಞಾನಕರ್ಮೋಪಾಸನಾತ್ರಯವ |
 ಆದರಿಸುವುದೆ ಯುಕ್ತಮಿದನೇ
 ನೇದಗಳು ಸಾರುತಿವೆ ಯಾವುದೆ
 ಪೋದೊಡಂ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗದು ಧರ್ಮ ವಾಸ್ತವದಿ ||೩೧||

ಆ ಸನಾತನ ಧರ್ಮವನೆ ಸ
 ನ್ಯಾಸಿವರ ಮತ್ತಿಂತು ಬೋಧಿಸಿ
 ಮಾಸಿದಾ ಸದ್ರತ್ನವಂ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಧೂಳೊಡಹಿ |
 ನೇಸರಗಮಾ ನೇದ ಸತ್ಯದ
 ನೇಸರಗಮೊಬ್ಬಗೆಯ ಸಾಮ್ಯವ
 ನೇ ಸಲಿಸಿ ತಾಂ ಕೂಡ ಮೂರನೆ ನೇಸರನೆಯಾದ ||೩೨||

ತಮ್ಮದಿರೆ ಮತ್ತೇನ ಪೇಳಲಿ
 ನಮ್ಮ ಋಷಿವರ ಜಲಧಿಸದೃಶ
 ಸುಮ್ಮನಿವನಾಳವನು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವೆಮಗಲ್ಲ |
 ಒಮ್ಮೆ ಸಾಹಸಮಾಡಿ ದೇವನ
 ನೆಮ್ಮಿ ಧುಮುಕಾಂದೆರಡು ರತ್ನವ
 ನಿಮ್ಮ ಕೈಗಿಡೆ ತಂದೆ ಧರಿಸಿರಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನು ||೩೩||

ಇಂದುವಿಲ್ಲದ ರಾತ್ರಿ ಕವಿತೆಯ
 ನಂದವಡಿಸದ ಹೃದಯ ದಿವ್ಯಾ
 ನಂದ ಕೂಡದಿಹ ವಿದ್ಯೆ ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯದಾ ನಾಲ್ಗೆ |
 ಮಂದಿಗಳಲದ ಚಿತ್ತ ಬಿಡುಗಡೆ
 ಹೊಂದದಿಹ ನಾಡಂತೆಯೆ ದಯಾ
 ನಂದ ತತ್ವಗಳಿರದ ಜೀವನವೆಂದು ಭಾವಿಸಿರಿ ||೩೪||

ಹೇ ದಯಾನಂದರ್ಷಿ ಪಾವನ
 ಮಾದ ನಿನ್ನಯ ನೆನಪು ಬೀಳಲು
 ಪೋದ ನನ್ನ ನದೆನಿತು ಸಲವೆತ್ತಿಹುದೊ ಮೇಲೆಂದು |
 ಆ ದಯಾಕರನಾರ್ವನಂ ಬಿ
 ಟ್ಟೇ ಧರೆಯಲಿನ್ನಾರು ಬಲ್ಲರು
 ಮಾದರಿಯ ಗುರುದೇವ ನಿನ್ನೀ ಋಣಕೆ ಮಿತಿಯೇನು ||೩೫||

ನಿನ್ನ ಸಾಲವನೆಲ್ಲ ತೀರಿಸ
 ಲೆನ್ನ ಬಳಿಯಿಹುದೇನು ನೀನೇ
 ಮುನ್ನ ನನ್ನೀಹೃದಯವೀಣೆಯ ತಂತಿ ಮೀಂಟರುವೆ |
 ನಿನ್ನದೇ ಸಂಗೀತ ನೀನೇ
 ಸನ್ನುತನೆ ಕೇಳಿದನು ಹರಿಯಲಿ
 ನನ್ನ ನಿನ್ನೀ ಋಣದ ಬಂಧನ ನಾನಳಿವ ಮೊದಲೇ ||೩೬||

ಕನ್ನಡಿಗರುಂ ಕನ್ನಡಿತಿಯರು
 ಮೆನ್ನಕಾವ್ಯಕೆ ಮಾನವಂ ಕೊಡ
 ರೆನ್ನುವಾಯಸಮೆನ್ನ ಚಿತ್ತಕೆ ಕನಸಿನೊಳುಮಿಲ್ಲ |
 ಎನ್ನ ತಾಯವರಮ್ಮನಲ್ಲವೆ
 ಮುನ್ನಮೆಲ್ಲರುಮವಳ ಹಾಲ್ಕುಡಿ
 ದನ್ನೆಗಂ ಜೀವಿಸಿದೆವಲ್ಲದೆ ತನ್ನತನಮಿರದೆ ||೩೭||

ದೇವವಾಗ್ವಧು ರಾಷ್ಟ್ರಜನಭಾ
 ಷಾ ವನಿತೆ ಶಾಸಕರ ಸಿರಿವಾ
 ಗ್ಗೇವಿಯೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡದೇವಿಯೊಲ್ಪರರು |
 ಈವರೇ ನಮಗಾಶ್ರಯನ ನಿಜ
 ಜೀವನದ ಸವಿ ಸವಿಯೆ ಬೇರಿ
 ನ್ನಾವ ನಾಲ್ಕೆಯೊ ನಮಗೆ ಕನ್ನಡಮಕ್ಕಳಿದ ಪೇಳಿ ||೩೮||

ಕಬ್ಬು ಸಿಹಿಯಹುದಾದೊಡಂ ಸಿಗು
 ರೆಬ್ಬ ಸೊಳವೊಳವೊಕ್ಕು ಜಗಿಯದೆ
 ಹಬ್ಬಮಾಗದು ನಾಲ್ಕಿಗಂತೆಯೆ ಋಷಿಯ ಜೀವನದ |
 ಕಬ್ಬು ಪಿದು ಸಹವೆಂದು ಭಾವಿವು
 ದಬ್ಬ ಕನ್ನಡ ದೇವಿಯಿರೆ ನಾಂ
 ತಬ್ಬಲಿಯೆ ತಾಯ್ನೊಡಳೆ ಕಂದಗೆ ಮಧುರ ವಾಣಿಗಳ ||೩೯||

ತಾಯಿಯಮೃತಬಾಯಿಯಮೃತ
 ಬಾಯಿಗೆರೆಯಳೆ ಪುತ್ರಗಮೃತ
 ನಾ ಯತಿಪನಮೃತಮೆಯಾತನೆ ಜೀವನದ ಕಾವ್ಯ |
 ಸಾಯದನ ಜೀವನವ ಹಾಡುವ
 ಗಾಯಕಗೆ ಸಾವೆಲ್ಲಿ ಭೌತಿಕ
 ಕಾಯವೇ ಸರ್ವಸ್ವವೆಂದರೆ ಕವಿಗೆ ಕಿವಿಯಿಲ್ಲ ||೪೦||

ಸಾವುಬಾಳುಗಳೆರಡುಮೊಂದೇ
 ಜೀವನದ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಕೀರ್ತಿಯ
 ನಾನ ತನ್ನಯ ಹಿಂದೆ ಬಿಟ್ಟಪನವನೆ ಶಾಶ್ವತನು |
 ಅವ ಬಿಡನವ ಸತ್ತವನು ಗುರು
 ದೇವನಂತೆಯೆ ಕೀರ್ತಿಗಳಿಸಲು
 ನೀವು ಋಣದಿಂ ಮುಕ್ತರೆಂಬುದೆ ಮತ್ಸ್ಯತಿಯ ಸಾರ ||೪೧||

ಹಬ್ಬವಾಗಲಿ ಸಕಲ ವಿಶ್ವಕೆ
ಹಬ್ಬವಾಗಲಿ ಜೀವ ಮಾತ್ರಕೆ
ಹಬ್ಬವಾಗಲಿ ಜೀವನವೆ ಋಷಿ ತೋರ್ದ ಸತ್ಯದಲಿ |
ಉಬ್ಬಿ ಹರಿಯಲಿ ತಾನಸತ್ಯದ
ಮೊಬ್ಬು ಹರಿಯಲಿ ಸತ್ಯವಿರಲೀ
ಕಬ್ಬ ಹರಿಯಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಹ ನಮ್ಮ ಮನೆಮನೆಗೆ ||೪೨||

ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಸಾರ! ವಿದ್ಯಾ
ಗಾರ! ಭಕ್ತವಿಹಾರ! ವಿಶ್ವಾ
ಧಾರ! ಶುಭಗುಣಹಾರ! ಪ್ರೇಮೋದಾರ ದಾತಾರ |
ಕಾರುಣಿಕ ಪರಿವಾರ! ಕವಿತಾ
ಸಾರ! ಜೀವರಿಗೆಲ್ಲ ಸತ್ಯಸು
ಧಾರಸನ ಸುರಿಸೈ ಸುಧಾಕರ ದೇವ ಪರಮಾತ್ಮ ||೪೩||

|| ಇಂತು ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ ||

|| ಋಷಿ ಜೀವನ ಕಾವ್ಯಂ ಸಮಾಪ್ತಂ ||

—: ತಿ ದ್ವ ಪ ಡಿ: —

ಪುಟ	ಸಾಲು	ತಪ್ಪು	ಒಪ್ಪು
೬.	೧೧.	ಆವುದನು ಮಾನೆಸಗೆ.	ಆವುದನುಮಾನೆಸಗೆ
೮.	೮.	ಕಿರಮೆ.	ಕಿರಿಮೆ.
೧೮.	೧೪.	ಗೊಂಡಿದ	ಗೊಂಡಿಹ.
೨೩.	೯.	ನಿನ್ನ ಯತರ್ಕ	ನಿನ್ನಯ ತರ್ಕ
೩೩.	೧೪.	ಉದಿಸಿದನ ನಂತರ	ಉದಿಸಿದನನಂತರ
೩೮.	೧೩.	ಕಡಿಗದ	ಕಡಿಗ ದ
೪೮.	೧೭.	ಯೌವ್ವನ	ಯೌವನ
೫೯.	೧೩.	ನನ್ನದರದಿ	ನನ್ನನುದರದಿ
೬೧.	೫.	ದಾರಿ ವಿಡಿಬೆನು	ದಾರಿವಿಡಿಬೆನು
೬೮.	೧.	ಇನಿತನು	ಇನಿತನುಂ
೮೧.	೧೩.	ಎಲ್ಲಡೆ	ಎಲ್ಲೆಡೆ
,,	೧೪.	ಕುಳಿತು ಪ	ಕುಳಿತುಪ
೧೦೨.	೪.	ಪದವಿದೆ	ಪದವಿಡೆ
೧೦೯.	೧೩.	ತಟನಿ	ತಟನಿ
೧೧೦.	೧೭.		
೧೮೩.	೬.		
೨೨೯.	೬.		
೨೫೯.	೩.		
೧೨೦.	೯.	ಮುಳ್ಳು	ಮುಳ್ಳು
೧೩೭.	೧೭.	ಮರಿತಿರಲು	ಮರೆತಿರಲು

೧೪೨.	೧೦.	ಅಂದು	ನಿಂದು
೧೫೫.	೧೧.	ಬರಿ	ಬರಿ ದು
೧೬೪.	೧.	ಸಂಜೆದುಲಿ	ಸಂಜೆಯಲಿ
೧೬೬.	೧೭.	ಥಳಿಪ	ಥಳಿಪ
೧೮೬.	೯.	ಎನ್ನುತ್ತ	ಎನ್ನುತ
೧೯೭.	೬.	ಎನ್ನುತ	ಎನ್ನುತ
೨೨೨	೯.	ಪುರದಜನದ	ಪುರಜನದ
೨೩೨.	೧೧.	ಪಂಡಿ	ಪಂಡಿತ
,	೧೩.	ಶಾಸ್ತ್ರ	ಶಾಸ್ತ್ರವಿ
,	೧೪.	ವಿದಾವಸಥ	ದಾವಸಥ
೨೪೦.	೧೮.	ಅನರವತ್ತೈದು	ಅರವತ್ತೈದು
೩೨೫.	೧.	ಕವೇಶ್ವರ	ಕವೀಶ್ವರ
೩೮೦.	೮.	ಪೊದೆಡಾಗಳುಂ	ಪೊಡೆದಾಗಳುಂ
೩೯೨.	೩.	ಎನ್ನಿವುದು	ಎನ್ನಿವುದು
೪೧೨.	೧.	ಒಂದಿಸು	ಒಂದಿನಿಸು
೪೧೨.	೧೬.	ಆವನದೊಡಂ	ಆವನಾದೊಡಂ
೪೩೯.	೧೦.	ಮಿಸೆಯ	ಮೀಸೆಯ
೪೭೫.	೧೫.	ಮಧರ	ಮಧುರ
೪೭೭	೧೩.	ಆರೈ	ಆರೈ

ಸಿಕ್ಕುವ ಸ್ಥಳ:—

ಅರಸನಾಜ, ಶ್ರೀರಾಮಪುರ,
ಪೋಸ್ಟ್ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಅರಸನಾಜ, ನುಂಡಿ ಮೊಹಲ್ಲಾ,
ಮೈಸೂರು.

Printed by
T. Narayan Proprietor Sri Sampathkumar Power
Press, Mysore and Published by Pt. Sudhakar,
Arya Samaj, Srirampur, Bangalore.